

Ändringar i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst.
Beställningsadress: Fritzes kundtjänst, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Webbplats: fritzes.se

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Svara på remiss – hur och varför.

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02)

En kort handledning för dem som ska svara på remiss. Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remiss

Omslag: Regeringskansliets standard.

Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2015.

ISBN 978-91-38-24253-7

ISSN 0284-6012

Innehåll

Sammanfattning	7
Författningsförslag	9
1 Bakgrund	15
1.1 Behovet av lagstiftning	15
1.2 Nya EU-förordningar.....	16
1.2.1 Förordning (EU) nr 1151/2012 har ersatt förordning (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006.....	16
1.2.2 Förordning (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1306/2013 har ersatt förordning (EG) nr 1234/2007	18
1.2.3 Förordning (EU) nr 251/2014.....	20
1.3 Nationell lagstiftning.....	21
1.3.1 Lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel	21
1.3.2 Förordningen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel.....	22
1.3.3 Varumärkeslagen.....	23
2 Ändringar i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel	25
2.1 Tillämpningsområdet för lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel	25

3	Följändringar i andra lagar	33
3.1	Ändringar i varumärkeslagen	33
4	Ikraftträdande	37
5	Konsekvenser	39
5.1	Konsekvenser för det allmänna.....	39
5.2	Konsekvenser för kommunerna	41
5.3	Konsekvenser för företagen.....	41
6	Författningskommentar	43
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel	45
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007	75
Bilaga 3	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008	259

Bilaga 4	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91 319
----------	--

Sammanfattning

I promemorian lämnas förslag till ändringar i lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. Lagen kompletterar ett antal EU-förordningar om ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar, garanterade traditionella specialiteter och traditionella termer på jordbruks- och livsmedelsområdet.

Ändringarna innebär att hänvisningar i lagen till upphävda EU-förordningar ersätts med hänvisningar till nya EU-förordningar som ersatt de gamla EU-förordningarna. Vidare föreslås att lagens tillämpningsområde utvidgas till att omfatta en EU-förordning om geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter.

Slutligen föreslås att hänvisningar till upphävda EU-förordningar i 10 kap. 7 § varumärkeslagen (2010:1877) avseende särskilda beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel ersätts med hänvisningar till nya EU-förordningar som ersatt de gamla EU-förordningarna.

De föreslagna lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2016.

Författningsförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

Härigenom föreskrivs att 1 och 2 §§ i lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag kompletterar

1. rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel, och

2. rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel.

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag kompletterar *Europa-parlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel.*

2 §¹

Lagen kompletterar även, i de delar de innehåller bestämmelser som rör skydd för geografiska beteckningar, ursprungsbeteckningar, traditionellt skydd och

Lagen kompletterar även, i de delar de innehåller bestämmelser som rör skydd för geografiska beteckningar, ursprungsbeteckningar, traditionellt skydd och

¹ Senaste lydelse 2011:411.

garanterade traditionella specialiteter

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) 1576/89,

2. rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning"), och

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen och efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

traditionella uttryck

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) 1576/89,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) 1234/2007,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008,

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd för geografiska

beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, och

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 7 § varumärkeslagen (2010:1877) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

7 §

Bestämmelserna i 3 § samt 8 kap. 3–8 §§ och 9 kap. ska tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av

1. rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel,

2. rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel,

3. rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker,

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008

1. *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel,*

2. *Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd för geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89,*

3. *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, eller*

4. *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari*

om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd för geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89,

5. rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, eller

6. rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden").

2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

1 Bakgrund

1.1 Behovet av lagstiftning

Lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel kompletterar ett antal EU-förordningar som räknas upp i 1–2 §§.

Flera av EU-förordningarna har upphävts och ersatts av nya förordningar. Den 21 november 2012 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel. Den förordningen ersatte förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel och rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel.

Även rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") har upphävts och ersatts av, såvitt nu är aktuellt, två nya förordningar, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008.

Därutöver har en ny förordning, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91 tillkommit. Detta föranleder en översyn av den nationella lagstiftningen på området.

1.2 Nya EU-förordningar

1.2.1 Förordning (EU) nr 1151/2012 har ersatt förordning (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006

Förordning (EU) nr 1151/2012 har ersatt förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006. Syftet med att slå samman förordningarna till en har huvudsakligen varit att förenkla för producenterna att förmedla information om produkternas egenskaper och särskilda kvaliteter, som beror på de jordbruksmetoder som använts, till köpare och konsumenter. Förordningen syftar till att skydda det mervärde som en produkts särart eller geografiska ursprung kan medföra för konsumenterna. Skydd kan ges för jordbruksprodukter avsedda att användas som livsmedel och som ingår i bilaga I till EUF-fördraget och för jordbruksprodukter och livsmedel som inte ingår i bilagan men som är nära knutna till jordbruksproduktionen. Förordningen tillämpas inte på spritdrycker, aromatiserade vinprodukter eller inom vinsektorn.

Endast jordbruksprodukter och livsmedel som framställts med traditionella råmaterial, kännetecknas av en traditionell sammanställning eller framställs eller bearbetas på ett sätt som återspeglar traditionellt bruk kan få skydd som garanterade traditionella specialiteter. För att kunna skyddas som en garanterad traditionell specialitet ska produkten ha en viss särart, vilket innebär att den klart ska skilja sig från liknande produkter som hör till samma kategori.

För att kunna få skydd som en ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning ska den jordbruksprodukt eller det livsmedel som beteckningen avser härstamma från ett visst avgränsat geografiskt område och dess kvalitet eller egenskaper ska ha en koppling till det geografiska ursprunget. Det krävs en starkare

koppling till det avgränsade geografiska området för att registrera en ursprungsbeteckning än vad som gäller för en skyddad geografisk beteckning.

En grupp bestående av producenter eller bearbetningsföretag som arbetar med en sådan produkt kan ansöka om registrering. I undantagsfall kan en enskild fysisk eller juridisk person betraktas som en grupp enligt förordningen. En ansökan om registrering ska bl.a. innehålla en produktspecifikation med information om produktens egenskaper och produktionsmetod. Förfarandet inleds i medlemsstaten, men avslutas av kommissionen som registrerar de beteckningar som uppfyller kraven i förordningarna. När en beteckning registrerats får den användas av alla aktörer som saluför jordbruksprodukter och livsmedel som överensstämmer med produktspecifikationen.

Ett kontrollsystem är kopplat till det skydd som ges genom förordningen. En producent som för första gången ska producera en produkt som registrerats ska i förväg anmäla detta till den behöriga myndigheten eller det behöriga kontrollorganet i den medlemsstat där producenten är etablerad. Myndigheten eller kontrollorganet ska, innan produkten släpps ut på marknaden, kontrollera att produktspecifikationen följs.

Den behöriga myndigheten eller kontrollorganet ska vidare kontrollera att de skyldigheter som fastställs i förordningen följs. Denna kontroll ska ske i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och garanterad traditionell specialitet ska skyddas mot missbruk och vilseledande bruk och registrerade benämningar ska skyddas mot allt bruk som sannolikt kan vilseleda konsumenterna.

Bestämmelserna om skyddet för ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter har i sak förts över från förordning (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 till förordning (EU) nr 1151/2012. Avseende ursprungsbeteckningarna och de geografiska beteckningarna omformuleras dock skyddet till att omfatta missbruk av, imitation av eller anspelning på registrerade namn för att anpassa skyddet till det som tillämpas för vinsektorn. I förordning (EG) nr 510/2006 omfattade skyddet för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar obehörigt bruk av, imitation av eller anspelning på registrerade namn.

Även bestämmelserna om ansökningsförfarandet, kommissionens granskning, registreringen, invändningsförfarandet, ändringar i produktspecifikation, avregistreringar och medlemsstaternas ansvar för kontrollen av efterlevnaden av bestämmelserna har i sak förts över till den nya förordningen.

I den nya förordningen införs även en ny kvalitetsordning, *frivilliga kvalitetsbegrepp*. Närmare regler ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter. Det frivilliga kvalitetsbegreppet ska avse en egenskap hos en eller flera produktkategorier eller jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet som är tillämplig i särskilda områden och användningen av termen ska ge produkten ett mervärde. Termen får användas för alla produkter som uppfyller de krav som kommissionen ställer upp för ett begrepp. Medlemsstaterna ska genomföra riskanalysbaserade kontroller för att säkerställa att bestämmelserna om frivilliga kvalitetsbegrepp följs.

Tillämpningsförordningen

Närmare bestämmelser om tillämpningen av förordning (EU) nr 1151/2012 finns i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel. Tillämpningsförordningen innehåller närmare bestämmelser om bl.a. utformningen av och innehållet i registreringsansökningar, beskrivningen av produkter och produktionsmetoder, invändningar, ändringar i produktspecifikationer samt avregistreringar. Tillämpningsförordningen trädde i kraft i juni 2014.

1.2.2 Förordning (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1306/2013 har ersatt förordning (EG) nr 1234/2007

Förordning (EG) nr 1234/2007 innehåller bl.a. bestämmelser om ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn. Förordning (EG) nr 1234/2007 har upphävts och, såvitt nu är aktuellt, ersatts av förordningarna (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1306/2013. Anledningen till att bestämmelserna som tidigare fanns i en och samma förordning nu delats

upp i två förordningar är att bestämmelserna som avser förvaltningen av stödordningarna inom EU:s gemensamma jordbrukspolitik samlats i en gemensam förordning som omfattar alla stödordningar inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Bestämmelserna om definitioner, ansökningsförfarandet för registrering och skyddets innebörd för ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn har därför i sak förts över från förordning (EG) nr 1234/2007 till förordning (EU) nr 1308/2013 som reglerar marknadsinstrumenten för EU:s gemensamma jordbrukspolitik. Bestämmelserna om medlemsstaternas kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna om skydd för ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn har förts över i sak till förordningen (EU) nr 1306/2013 som reglerar finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken inom EU.

För att få skydd som en ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning ska det vin som beteckningen avser ha en viss koppling till ett visst avgränsat geografiskt område och besitta en specifik kvalitet, ett specifikt anseende eller någon annan specifik egenskap som kan hänföras till det geografiska ursprunget. Det krävs en starkare koppling till det avgränsade geografiska området för att registrera en ursprungsbeteckning än vad som gäller för en skyddad geografisk beteckning.

En grupp bestående av producenter eller bearbetningsföretag som arbeta med en sådan produkt kan ansöka om registrering. I undantagsfall får en enskild producent ansöka om registrering. En ansökan om att få en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning för ett vin registrerad ska bl.a. innehålla en produktspecifikation med information om produktens egenskaper och produktionsmetod samt en avgränsning av det geografiska området. Förfarandet inleds i medlemsstaten, men avslutas av kommissionen som registrerar de beteckningar som uppfyller kraven i förordning (EU) nr 1308/2013.

Ett kontrollsystem är kopplat till det skydd som ges för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar genom förordningen. Innan en produkt som skyddas av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning släpps ut på marknaden ska den behöriga myndigheten eller det behöriga kontrollorganet kontrollera att produktspecifikationen följs. De behöriga myndig-

heterna ska vidare kontrollera att de skyldigheter som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013 följs. Denna kontroll ska ske i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004. Ursprungs-beteckningar och geografiska beteckningar ska skyddas mot varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av en skyddad beteckning och alla former av obehörigt eller vilseledande bruk.

Vidare omfattas även traditionella uttryck inom vinsektorn av förordning (EU) nr 1308/2013. Med traditionella uttryck avses uttryck som av tradition används i medlemsstaterna för att beteckna produktions- eller lagringsmetoden, kvalitet, färg, typ av plats eller en särskild händelse förknippad med historien, för produkter med en skyddad ursprungs-beteckning. Traditionella uttryck ska erkännas, definieras och skyddas av kommissionen. Medlemsstaterna ska enligt förordning (EU) nr 1306/2013 vidta de åtgärder som behövs för att förhindra olovlig användning av skyddade traditionella uttryck.

1.2.3 Förordning (EU) nr 251/2014

Förordningen (EG) nr 251/2014 innehåller bl.a. bestämmelser om geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter. För att få skydd som en skyddad geografisk beteckning ska den aromatiserade vinprodukten som beteckningen avser ha sitt ursprung i en region, en särskild plats eller ett land till vilket dess kvalitet eller dess anseende eller viss annan egenskap kan tillskrivas. En grupp bestående av producenter eller bearbetningsföretag som arbetar med en sådan produkt kan ansöka om registrering. En ansökan om att få en geografisk beteckning för en aromatiserad vinprodukt registrerad ska bl.a. innehålla en produktspecifikation med information om produktens egenskaper och produktionsmetod samt en avgränsning av det geografiska området. Förfarandet inleds i medlemsstaten, men avslutas av kommissionen som registrerar de beteckningar som uppfyller kraven i förordningen.

Ett kontrollsystem är kopplat till det skydd som ges genom förordningen. Innan en produkt som skyddas av geografisk beteckning släpps ut på marknaden ska den behöriga myndigheten eller det behöriga kontrollorganet kontrollera att produktspecifikationen följs. De behöriga myndigheterna ska vidare kontrollera att de

skyldigheter som fastställs i förordningen följs. Denna kontroll ska ske i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004. Geografiska beteckningar ska skyddas mot varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av en skyddad beteckning och alla former av obehörigt eller vilseledande bruk.

1.3 Nationell lagstiftning

1.3.1 Lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

Enligt 1 § kompletterar lagen förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006. Lagen kompletterar även enligt 2 § förordning (EG) nr 1234/2007, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen och efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

Enligt 3 § får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer befogenhet att meddela de föreskrifter som behövs som komplettering av EU-bestämmelserna. I 4–12 §§ finns bestämmelser om kontrollen av efterlevnaden av lagen och EU-bestämmelserna. Här framgår att kontrollen ska utövas av Livsmedelsverket, länsstyrelserna och kommunerna. Vidare framgår att regeringen eller Livsmedelsverket får överlämna till ett kontrollorgan enligt förordning (EG) nr 882/2004 att utöva kontroll. Kontrollmyndigheterna ska samverka och verka för att åtgärder vidtas mot överträdelser av lagen eller EU-bestämmelserna. Vidare framgår hur kommunerna får fördela kontrollen sinsemellan. Kontrollmyndigheter och kontrollorgan ges rätt att få tillträde till utrymmen och få del av nödvändig information för att kunna utöva kontrollen. Regeringen eller den myndighet som regering bestämmer får meddela föreskrifter om hur kontrollen ska bedrivas.

Enligt 13–16 §§ får kontrollmyndigheterna meddela förelägganden och förbud, vilket får förenas med vite. Vidare får varor

omhändertas. Kontrollmyndigheten får även besluta om rättelse på bekostnad av den som inte fullgör sina skyldigheter enligt lagen eller EU-bestämmelserna. Av 17 § framgår att kontrollmyndigheterna kan begära hjälp av polismyndigheten för kontroll eller verkställighet av beslut meddelade enligt lagen eller EU-bestämmelserna. Enligt 18 § får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om skyldighet att betala avgift för kontroll, prövning eller handläggning enligt lagen eller EU-bestämmelserna. I 19–21 §§ finns bestämmelser om överklagande.

1.3.2 Förordningen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

I den inledande 1 § anges att förordningen kompletterar lagen. I 2 § utses Livsmedelsverket som behörig myndighet att ta emot och handlägga ansökningar om registrering av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. Vidare framgår att Livsmedelsverket ska samråda med Jordbruksverket angående vissa specificerade jordbruksprodukter. Av 2 a § framgår att Livsmedelsverket ska utföra vissa uppgifter avseende kravspecifikationer för spritdrycker enligt förordning (EG) 110/2008. Enligt 3 § ska Livsmedelsverket övervaka att de övriga kontrollmyndigheterna fullgör sina förpliktelser enligt lagen. I 4 § ges Livsmedelsverket befogenhet att meddela de föreskrifter och meddela de beslut som behövs som komplettering till lagen och EU-bestämmelserna.

I 5 § utses de myndigheter som utöver Livsmedelsverket är behöriga att utöva kontroll enligt 25 och 25 a §§ livsmedelsförordningen (2006:813), dvs. länsstyrelser och kommuner, till behöriga myndigheter att utöva kontroll. Av 6 § framgår att Livsmedelsverket är behörig myndighet att utöva kontroll enligt bilaga II till förordning (EG) nr 510/2006. Enligt 7 § samordnar länsstyrelserna kommunernas kontroll och enligt 8 § samordnar Livsmedelsverket övriga kontrollmyndigheters verksamhet. Av 9 § följer att Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om hur kontrollen ska bedrivas och av 10 § följer att Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om skyldigheten för en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan att lämna information till verket eller länsstyrelsen om kontrollen de bedriver. Enligt 11 § ska de kost-

nader en kontrollmyndighet får till följd av vissa specifika åtgärder ersättas av den som ägde de omhändertagna varorna.

Enligt 12 § ska de laboratorier som utför undersökningar i samband med kontrollen vara ackrediterade. Av 13 § följer att bestämmelser om avgifter finns i förordningen (2006:1166) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter. I 13 § anges att Livsmedelsverket får meddela närmare föreskrifter för verkställighet av lagen och förordningen. I 15 § anges slutligen att överklagandebestämmelserna finns i lagen.

1.3.3 Varumärkeslagen

Varumärkeslagen innehåller enligt 1 § första stycket bestämmelser om varumärken och andra varukännetecken för varor eller tjänster som tillhandahålls i en näringsverksamhet och som var och en kan förvärva ensamrätt till. Lagen innehåller enligt 1 § andra stycket också bestämmelser om särskilda beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel som är skyddade inom EU. Lagen innehåller bl.a. bestämmelser om registrering av varumärken, hävning av registrering, internationell varumärkesregistrering, straffansvar, vitesförbud och skadestånd.

Vid intrång i den rätt som följer av de särskilda beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel som räknas upp i 10 kap. 7 § är bestämmelserna om vitesförbud (8 kap. 3 §), skadestånd (8 kap. 4–6 §§), åtgärder med intrångsgörande varor (8 kap. 7 §), spridning av information om dom i mål om varumärkesintrång (8 kap. 8 §), informationsföreläggande och intrångsundersökning (9 kap.) och behandling av personuppgifter (10 kap. 3 §) i varumärkeslagen tillämpliga.

2 Ändringar i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

2.1 Tillämpningsområdet för lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

Promemorians förslag: I lagen om kontroll av skyddade beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ska hänvisningen till förordningarna (EG) nr 509/2006 och 510/2006 ersättas med en hänvisning till förordning (EU) nr 1151/2012. Hänvisningen i lagen till förordning (EG) nr 1234/2007 ersätts med en hänvisning till förordningarna (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013. Lagen ska även komplettera förordning (EU) nr 251/2014 i de delar den innehåller bestämmelser om skydd för geografiska beteckningar, ursprungsbeteckningar, traditionellt skydd och traditionella uttryck.

Skälen för promemorians förslag

Förordning (EU) nr 1151/2012

Enligt 1 § lagen om kontroll av skyddade beteckningar kompletterar lagen förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006. Förordningarna har upphävts och ersatts av förordning (EU) nr 1151/2012. Av beaktandesatserna till förordning (EU) nr

1151/2012 framgår att kvalitetsordningarna för skyddade beteckningar i förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 har gemensamma mål och bestämmelser och att det därför har ansetts lämpligt att slå samman dem till en enda rättslig ram. Kraven för vad som utgör en ursprungsbeteckning och en geografisk beteckning har förts över från förordning (EG) 510/2006 till förordning (EU) nr 1151/2012 utan att några ändringar skett avseende kraven som framgår av förordningen. Nytt i förordning (EU) nr 1151/2012 är dock att namnet på ett land får vara en skyddad geografisk beteckning och att kommissionen, enligt artikel 5.4, får anta delegerade akter om undantag avseende vissa krav för att ta hänsyn till de specifika egenskaperna hos framställningen av produkter med animaliskt ursprung och vissa produkters eller områdets särskilda egenskaper. Även regleringen av vad som utgör en garanterad traditionell specialitet har förts över från förordning (EG) nr 509/2006 till förordning (EU) nr 1151/2012. Kommissionen ges i artikel 18.5 också befogenhet att anta delegerade akter avseende närmare bestämmelser om kraven för att säkerställa att ordningen fungerar smidigt. Definitionen på traditionell har också ändrats så att det nu krävs en påvisad förekomst på den inhemska marknaden under en period om minst 30 år, tidigare krävdes minst 25 år.

Bestämmelserna om processen kring registrering av en ursprungsbeteckning, geografisk beteckning eller garanterad traditionell specialitet har också förts över i sak från förordning (EG) nr 509/2006 och förordning (EG) 510/2006 till förordning (EU) nr 1151/2012. Bestämmelserna om ansökningsförfarandet, kommissionens granskning och beslut om registrering, invändningsförfarandet, ändring av produktspecifikation och avregistrering gäller numera både ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter. Kommissionen ges genom artikel 49.7 i förordning (EU) nr 1151/2012 befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter för att förenkla ansökningsprocessen. Vidare ges kommissionen även befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter med kompletterande bestämmelser kring invändningsförfarandet, förfarandet för ändringar i produktspecifikationer och avregistreringsförfarandet som kommissionen har ansvar för enligt artikel 51.6, 53.3 och 54.2.

Även bestämmelserna om medlemsstaternas ansvar för övervakningen av efterlevnaden av bestämmelserna om skyddade beteckningar har i sak förts över från förordning (EG) nr 509/2006 och förordning (EG) nr 510/2006 till förordning (EU) nr 1151/2012.

Frivilliga kvalitetsbegrepp

Den huvudsakliga nyheten är att det i förordningen har förts in ytterligare en kvalitetsordning, frivilliga kvalitetsbegrepp. Frivilliga kvalitetsbegrepp får användas för de jordbruksprodukter och livsmedel som omfattas av förordning (EU) nr 1151/2012. För att ett begrepp ska komma ifråga som ett frivilligt kvalitetsbegrepp ska det avse en egenskap eller en bearbetningsmässig kvalitet som ger produkten ett mervärde.

De frivilliga kvalitetsbegreppen skiljer sig från övriga kvalitetsordningar som omfattas av förordningen på så sätt att ett frivilligt kvalitetsbegrepp är en märkning som en producent får använda för sin produkt utan att ansöka om registrering av produkten. Alla producenter som tillverkar en produkt som uppfyller de kriterier för ett frivilligt kvalitetsbegrepp som kommissionen, genom en genomförandeakt, uppställt får använda begreppet vid märkningen av sin produkt. Exempel på frivilligt kvalitetsbegrepp som anges i förordningen i artikel 31 är produkter från bergsområden. Begreppet har definierats i förordningen och kompletterats av kommissionen genom en delegerad förordning, kommissionens delegerade förordning (EU) nr 665/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 när det gäller användningsvillkoren för det frivilliga kvalitetsbegreppet ”produkt från bergsområde”.

Olika typer av produkter kan vara märkta med samma frivilliga kvalitetsbegrepp. Exempelvis kan både mjölk och kött vara produkter från bergsområden. Detta skiljer sig från de övriga kvalitetsordningarna som omfattas av förordningen där varje registrering avser en specifik produkt såsom exempelvis Skånsk spettekaka, Kalix lönjrom, falukorv eller hushållsost.

Även avseende medlemsstaternas kontroll skiljer sig de frivilliga kvalitetsbegreppen från de övriga kvalitetsförordningarna som omfattas av förordningen. För ursprungsbeteckningar, geografiska

beteckningar och garanterade traditionella specialiteter sker som konstaterats tidigare två typer av kontroll. Först ska kontroll ske innan en produkt släpps ut på marknaden och kontrollen går då ut på att se om produkten stämmer överens med den produktspecifikation som omfattades av ansökan och registrering. Därefter är medlemsstaterna skyldiga att se till att det utövas kontroll över produkter som finns på marknaden så att dessa uppfyller kraven i förordningen. För de frivilliga kvalitetsbegreppen sker ingen förhandskontroll av märkningen, utan dessa produkter får släppas på marknaden utan föregående granskning. Medlemsstaterna har dock därefter ett ansvar att genomföra riskanalysbaserade kontroller för att säkerställa att produkterna på marknaden uppfyller kraven för frivilliga kvalitetsbegrepp och tillämpa lämpliga administrativa sanktioner vid överträdelser enligt artikel 34.

Livsmedelsverket har idag, enligt lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel, huvudansvaret för kontrollen av att produkter som finns på marknaden uppfyller de krav som idag finns i EU-förordningarna om de olika kvalitetsordningarna. Den operativa kontrollen utövas av Livsmedelsverket, kommunerna och länsstyrelserna. Kontrollen av livsmedel utförs som ett led i respektive myndighets ordinarie livsmedelskontroll. Ansvaret för den operativa kontrollen av jordbruksprodukter ligger däremot centralt på Livsmedelsverket. Den offentliga kontrollen ska enligt förordning (EG) nr 882/2004 vara riskanalysbaserad.

För att kunna utöva kontrollen har kontrollmyndigheterna rätt till upplysningar och rätt att ta del av handlingar och få tillträde till områden och lokaler med anknytning till verksamheten och får där göra undersökningar och ta prover. Kontrollmyndigheterna får vidare meddela de förelägganden och förbud som krävs för att bestämmelserna i EU-förordningarna om de olika kvalitetsordningarna ska följas. Förelägganden och förbud får förenas med vite. Kontrollmyndigheterna får omhänderta varor om förelägganden eller förbud inte följs och begära hjälp av Polismyndigheten om det behövs för kontroller eller verkställighet av beslut.

Medlemsstaterna ska enligt artikel 34 i förordningen genomföra riskanalysbaserade kontroller för att säkerställa att produkterna på marknaden uppfyller kraven för frivilliga kvalitetsbegrepp. Det är av effektivitetsskäl lämpligt att samordna detta med den kontroll som myndigheterna utövar i dag. Som nämnts ovan är den offent-

liga kontrollen redan i dag riskanalysbaserad. Den struktur för kontroll som gäller i dag bör därför också gälla ifråga om de frivilliga kvalitetsbegreppen.

Vidare ska medlemsstaterna tillämpa lämpliga administrativa sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna om frivilliga kvalitetsbegrepp. Som ovan nämnts har kontrollmyndigheterna, enligt lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel, rätt att meddela de förelägganden och förbud som krävs för att bestämmelserna i EU-förordningarna om de olika kvalitetsordningarna ska följas samt förena dessa förelägganden och förbud med vite. Ett sådant föreläggande kan avse krav på att lämna ut handlingar m.m. som behövs för en effektiv kontroll men de kan också avse åtgärder för att få näringsidkare att fullgöra sina skyldigheter enligt lagstiftningen. Ett vitesföreläggande enligt nuvarande bestämmelser beslutas av kontrollmyndigheten som kan ansöka om utdömmande av vite hos allmän förvaltningsdomstol när föreläggandet har vunnit laga kraft. Bedömningen är att den sanktionsmöjlighet som i dag finns, i form av vitesföreläggande, uppfyller kravet i artikel 34 i förordningen på att medlemsstaterna ska tillämpa lämpliga administrativa sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna om frivilliga kvalitetsbegrepp.

Sammanfattningsvis kan konstateras att bestämmelser om skyddade ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter alltså i allt väsentligt utan ändringar i sak har förts över från förordning (EG) nr 509/2006 och förordning (EG) nr 510/2006 till förordning (EU) nr 1151/2012. Hänvisningen till förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 bör därför ersättas med en hänvisning till förordning (EU) nr 1151/2012. Införandet av den nya kvalitetsordningen frivilliga kvalitetsbegrepp förändrar inte denna bedömning.

Förordningarna (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013

Lagen om kontroll av skyddade beteckningar av jordbruksprodukter och livsmedel kompletterar även förordning (EG) nr 1234/2007 i de delar den innehåller bestämmelser som rör skydd för geografiska beteckningar, ursprungsbeteckningar, traditionellt skydd och garanterade traditionella specialiteter. Förordning (EG) nr

1234/2007 har dock upphävts och, såvitt nu är aktuellt, ersatts av de nya förordningarna (EU) nr 1308/2013, som reglerar marknadsinstrumenten för EU:s gemensamma jordbrukspolitik, och förordning (EU) nr 1306/2013, som reglerar finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikerna inom EU.

Förordningarna innehåller såvitt nu är aktuellt bl.a. bestämmelser om ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn. Systemet för registrering och skydd är uppbyggt på samma sätt avseende ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar inom vinsektorn som för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. Den grupp av producenter som vill registrera en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning lämnar in en ansökan i den medlemsstat där ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung och den aktuella medlemsstaten granskar sedan ansökan och inleder ett nationellt invändningsförfarande.

Om ansökan anses uppfylla kraven för registrering av ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning ska den vidarebefordras till kommissionen och anses ansökan inte uppfylla kraven ska den avslås. Medlemsstaterna ska vidare vidta lämpliga administrativa och juridiska åtgärder för att förebygga eller stoppa olaglig användning av skyddade ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn. Vidare ska medlemsstaterna även utse en behörig myndighet som ska ansvara för kontrollen när det gäller de skyldigheter som fastställs avseende ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar i förordning (EU) nr 1308/2013.

De materiella bestämmelserna i förordningarna avseende ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn motsvarar i sak de som tidigare fanns i den nu upphävda förordningen (EG) nr 1234/2007. Hänvisningen till förordning (EG) nr 1234/2007 bör därför ersättas av en hänvisning till förordningarna (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 1306/2013.

Förordning (EU) nr 251/2014

Förordning (EU) nr 251/2014 innehåller bestämmelser om geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter. Systemet för registrering och skydd av produkterna är uppbyggt på samma sätt som för geografiska beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. Den grupp av producenter som vill registrera en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning lämnar in en ansökan i den medlemsstat där ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung och den aktuella medlemsstaten granskar sedan ansökan och inleder ett nationellt invändningsförfarande.

Om ansökan anses uppfylla kraven för registrering av en geografisk beteckning ska den vidarebefordras till kommissionen och anses ansökan inte uppfylla kraven ska den avslås, enligt artikel 13. Medlemsstaterna ska, enligt artikel 20.4, vidare vidta lämpliga administrativa och juridiska åtgärder för att förebygga eller stoppa olaglig användning av skyddade geografiska beteckningar på aromatiska vinprodukter. Vidare ska medlemsstaterna, enligt artikel 22.1, även utse en behörig myndighet som ska ansvara för kontrollen när det gäller de skyldigheter som fastställs avseende geografiska beteckningar i förordningen.

Förordningen kompletteras i dag, i de delar den innehåller bestämmelser om förbud eller villkor för handhavande eller utsläppande på marknaden av livsmedel, av livsmedelslagen. Livsmedelslagens syfte är att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och för konsumenternas intressen när det gäller livsmedel. Förordningen syftar, dock snarare än att säkerställa att endast hälsosamma och säkra livsmedel släpps ut på marknaden, till att skydda ett mervärde hos aromatiserade vinprodukter. Förordningens syfte överensstämmer således inte helt med livsmedelslagens.

Den skyddsordning som regleras i förordningen är uppbyggd på samma sätt som skyddsordningarna för geografiska beteckningar avseende jordbruksprodukter, livsmedel och produkter inom vinsektorn. Att samla all lagstiftning som rör geografiska beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel i samma lag skulle underlätta för enskilda att informera sig om vad som gäller för just sådana produkter och förenkla tillgängligheten till lagstiftningen.

Sammantaget bör förordningen, i likhet med övriga EU-förordningar gällande skyddade beteckningar inom livsmedelssektorn, kompletteras av lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel, i de delar den innehåller bestämmelser om skydd för geografiska beteckningar, ursprungsbeteckningar, traditionellt skydd och traditionella uttryck, istället för av livsmedelslagen.

Traditionella uttryck

Enligt 2 § i lagen om kontroll av skyddade beteckningar i den nuvarande lydelsen kompletteras den av de i paragrafen uppräknade EU-förordningarna i de delar de innehåller bestämmelser som rör skydd för geografiska beteckningar, ursprungsbeteckningar, traditionellt skydd och garanterade traditionella specialiteter. De aktuella EU-förordningarna innehåller bestämmelser om skyddade beteckningar avseende vin- och spritprodukter. Inom vin- och spritsektorn används dock inte begreppet *garanterade traditionella specialiteter*. Detta begrepp är hämtat från regleringen avseende skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. Inom vin- och spritsektorn används istället begreppet *traditionella uttryck*, vilket förekommer i bl.a. förordning (EU) nr 1308/2013 (artikel 112 och 113) och även i den upphävda förordningen (EU) nr 1234/2007 (artikel 118u och 118v). Eftersom 2 § i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel endast omfattar skyddade beteckningar inom vin- och spritsektorn bör därför uttrycket *traditionella uttryck* användas.

3 Följdändringar i andra lagar

3.1 Ändringar i varumärkeslagen

Promemorians förslag: Bestämmelserna i varumärkeslagen om vitesförbud, skadestånd, åtgärder med intrångsgörande varor, spridning av information om dom i mål om varumärkesintrång, informationsföreläggande och intrångsundersökning och behandling av personuppgifter ska tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av de nya EU-förordningarna om skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. Hänvisningen i varumärkeslagen till förordningarna (EG) nr 509/2006, (EG) nr 510/2006 och (EG) nr 1234/2007 ersätts därför med en hänvisning till förordningarna (EU) nr 1151/2012 och (EU) nr 1308/2013. Hänvisningarna i lagen till förordning (EEG) nr 1576/89 och förordning (EG) nr 1493/1999 ska tas bort. Därutöver ska en hänvisning till förordning (EU) nr 251/2014 läggas till i lagen.

Skälen för promemorians förslag: Varumärkeslagen innehåller bestämmelser om varumärken och andra varukännetecken för varor eller tjänster och särskilda beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel som är skyddade inom EU. Lagen innehåller bl.a. bestämmelser om registrering av varumärken, hävning av registrering, internationell varumärkesregistrering, straffansvar, vitesförbud och skadestånd.

Bestämmelserna i varumärkeslagen om vitesförbud (8 kap. 3 §), skadestånd (8 kap. 4–6 §§), åtgärder med intrångsgörande varor (8 kap. 7 §), spridning av information om dom i mål om varumärkesintrång (8 kap. 8 §), informationsföreläggande och intrångsundersökning (9 kap.) och behandling av personuppgifter (10 kap. 3 §) ska enligt den nuvarande lydelsen av 10 kap. 7 § varumärkes-

lagen tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av bl.a. förordning (EG) nr 509/2006, (EG) nr 510/2006, (EG) nr 1234/2007 och rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker.

Med stöd av varumärkeslagen kan en domstol vid vite bl.a. förbjuda den som gör eller medverkar till intrång i en beteckning som är skyddad enligt EU-förordningarna att fortsätta med det. Som nämnts i avsnitt 3.1 har kontrollmyndigheterna med stöd av lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel möjlighet att meddela förelägganden och förbud förenade med vite. Bestämmelserna om vite i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel och i varumärkeslagen är avsedda att användas i olika sammanhang och tillämpas av olika myndigheter och har därför ansetts kunna gälla parallellt (jfr prop. 2009:10/22 s. 39f).

Förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 har upphävts och ersatts av förordning (EU) nr 1151/2012. Bestämmelserna om skydd för de olika skyddade beteckningarna är emellertid detsamma som i de äldre förordningarna. Även förordning (EG) nr 1234/2007 har upphävts och bestämmelserna avseende skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar inom vinsektorn har i sak förts över till förordning (EU) nr 1308/2013. Bestämmelserna om skydd är dock desamma som i den äldre förordningen. Mot denna bakgrund bör de bestämmelser i varumärkeslagen som gäller vid intrång i en rätt till en beteckning enligt förordning (EG) nr 509/2006, (EG) nr 510/2006 och (EG) nr 1234/2007 istället gälla för intrång i en rätt till en beteckning enligt förordning (EU) nr 1151/2012 och (EU) nr 1308/2013.

Förordning (EEG) nr 1576/89 har upphävts och ersatts av förordning (EG) nr 110/2008. Förordning (EG) nr 110/2008 omfattas redan av bestämmelserna i 10 kap. 7 § varumärkeslagen. Däremot ska hänvisningen till den upphävda förordningen (EEG) nr 1576/89 tas bort.

Förordning (EG) nr 1493/1999 har upphävts och hänvisningen till den upphävda förordningen ska därför tas bort.

Som tidigare nämnts har det tillkommit en ny förordning, förordning (EU) nr 251/2014, om bl.a. geografiska beteckningar på aromatiserade vinprodukter. Frågan är om den kvalitetsordning

som regleras i denna förordning ska omfattas av bestämmelserna i 10 kap. 7 § varumärkeslagen. Bestämmelserna som nu finns i 10 kap. 7 § varumärkeslagen (tidigare 68 § i den äldre varumärkeslagen [1960:644]) infördes som ett led i genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (det s.k. civilrättsliga sanktionsdirektivet). Enligt artikel 2 och 3 i sanktionsdirektivet ska de åtgärder, förfaranden och sanktioner som föreskrivs i direktivet vara tillämpliga vid varje intrång i de immateriella rättigheter som följer av gemenskapsrätten och/eller den berörda medlemsstatens nationella rätt. De särskilda beteckningarna på jordbruksprodukter och livsmedel utgör sådana immateriella rättigheter.

I propositionen 2008/09:67, Civilrättsliga sanktioner på immaterialrättsens område – genomförande av direktiv 2004/48/EG (s. 245ff), konstaterades att det inte fanns några sanktionsbestämmelser som var tillämpliga vid intrång i sådana rättigheter som skyddas av de särskilda beteckningarna på jordbruksprodukter och livsmedel och att sådana med anledning av sanktionsdirektivet behövde införas. Eftersom dessa rättigheter ansågs ha en anknytning till varumärkesrätten ansåg regeringen det lämpligt att dessa sanktionsbestämmelser infördes i varumärkeslagen efter bestämmelserna om intrång i gemenskapsvarumärken. En ny paragraf, 68 §, trädde i kraft den 1 april 2009 (SFS 2009:110) där bestämmelserna som i dag finns i 10 kap. 7 § varumärkeslagen infördes. Av förarbetena till den nu gällande varumärkeslagen (proposition 2009/10:255 s. 485) framgår att bestämmelserna i den tidigare 68 § i sak förts över till den nya lagen.

Den nya förordningen (EU) nr 251/2014 innehåller bl.a. bestämmelser om geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter. Detta utgör en sådan särskild beteckning på jordbruksprodukter och livsmedel som bestämmelserna i 10 kap. 7 § varumärkeslagen kom till för. Förordning (EU) nr 251/2014 bör därför läggas till som en sådan särskild beteckning på jordbruksprodukter och livsmedel som omfattas av 10 kap. 7 § varumärkeslagen.

4 Ikraftträdande

Promemorians förslag: Ändringarna i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel och i varumärkeslagen ska träda i kraft den 1 januari 2016.

Skälen för promemorians förslag

Ikraftträdande

Ändringarna bygger huvudsakligen på unionslagstiftning.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 trädde i kraft den 3 januari 2013. Artikel 12.3 och 23.3 ska dock tillämpas först från och med den 4 januari 2016. I och med att denna förordning trädde i kraft upphävdes rådets tidigare gällande förordningar, (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006, på området.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 trädde i kraft den 20 februari 2008 och tillämpas fr.o.m. den 20 maj 2008.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 trädde i kraft den 20 december 2013 och tillämpas med vissa undantag fr.o.m. den 1 januari 2014. De bestämmelser som är relevanta i detta sammanhang ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2014.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 trädde i kraft den 18 juni 2004 och tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2006.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 trädde i kraft den 27 mars 2014 och ska tillämpas fr.o.m. den 28

mars 2015. Artiklarna 36.1 och 36.3 ska dock tillämpas först fr.o.m. den 27 mars 2014.

Förutom när det gäller förordning (EU) nr 251/2014 har alla dessa förordningar redan börjat tillämpas. Ändringarna bör därför kunna träda i kraft så fort som möjligt. Lagstiftningsarbetet bör kunna slutföras så att ändringarna kan träda i kraft den 1 januari 2016. Då har även Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 251/2014 börjat tillämpas.

5 Konsekvenser

5.1 Konsekvenser för det allmänna

Promemorians bedömning: Förslaget innebär inte någon större förändring avseende det allmännas ansvar för kontrollen av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. Förslaget bedöms inte få några ekonomiska konsekvenser för det allmänna.

Skälen för promemorians bedömning: De föreslagna ändringarna i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel innebär inga större förändringar avseende kontrollmyndigheternas ansvar. Kvalitetsordningarna avseende ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter avseende jordbruksprodukter och livsmedel och inom vinsektorn finns redan i dag och dessa bestämmelser har i sak förts över till nya EU-förordningar. Det som tillkommit är kvalitetsordningen för skydd av geografiska beteckningar på aromatiserade vinprodukter och kvalitetsordningen frivilliga kvalitetsbegrepp för jordbruksprodukter och livsmedel.

Livsmedelsverket

Nya kvalitetsordningar innebär ytterligare produkter att kontrollera. Den kontroll som ska genomföras av kontrollmyndigheterna inom detta område ska dock, liksom för redan befintliga kvalitetsordningar, grundas på en riskanalys och bedöms, liksom i dag ske med låg frekvens. Vidare är ordningen med frivilliga kvalitetsbegrepp av begränsad omfattning, så till vida att den omfattar väldigt få begrepp. Kontrollmyndigheterna utför redan i dag kon-

troll av de befintliga kvalitetsordningarna. Den ytterligare kontroll som de nya kvalitetsordningarna kommer att innebära bedöms bli av mycket begränsad omfattning och de eventuellt ökade kostnaderna som uppkommer ryms inom ramen för befintligt anslag.

Länsstyrelserna

Nya kvalitetsordningar innebär som konstaterats ovan ytterligare produkter att kontrollera. Den kontroll som ska genomföras av kontrollmyndigheterna inom detta område ska dock, liksom för redan befintliga kvalitetsordningar, grundas på en riskanalys och bedöms, liksom i dag ske med låg frekvens. Vidare är ordningen med frivilliga kvalitetsbegrepp av begränsad omfattning, så till vida att den omfattar väldigt få begrepp. Kontrollmyndigheterna utför redan i dag kontroll av de befintliga kvalitetsordningarna. Den ytterligare kontroll som de nya kvalitetsordningarna kommer att innebära bedöms bli av mycket begränsad omfattning och de eventuellt ökade kostnaderna som uppkommer ryms inom ramen för befintligt anslag.

Polismyndigheten

De fall då kontrollmyndigheterna behöver påkalla hjälp från Polismyndigheten bedöms bli mycket få. Den ökade arbetsbördan som detta skulle kunna leda till för Polismyndigheten förväntas därför bli så ytterst marginell att kostnaden för denna ryms inom redan befintliga anslag.

Domstolarna

Nya kvalitetsordningar för kontroll innebär att kontrollmyndigheterna kan komma att fatta fler beslut som kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. De fall då kontrollmyndigheterna upptäcker någon brist som leder till att en åtgärd måste vidtas bedöms bli mycket få. Den ökade arbetsbördan som detta skulle kunna leda till för de allmänna förvaltningsdomstolarna förväntas därför bli så ytterst marginell att kostnaden för denna ryms inom redan befint-

liga anslag. Ändringarna i varumärkeslagen innebär att nya kvalitetsordningar kommer att omfattas av aktuella bestämmelser i varumärkeslagen. De fall då några åtgärder kommer att behöva vidtas bedöms dock bli mycket få och den eventuella ökade måltillströmning till allmän domstol som ändringarna kan komma att medföra bedöms vara högst marginell. Kostnaden för denna eventuella ökning bedöms rymmas inom befintligt anslag.

5.2 Konsekvenser för kommunerna

Promemorians bedömning: Förslaget medför inte några konsekvenser för kommunerna.

Skälen för promemorians bedömning: Kommunernas ansvar för kontroll avseende de befintliga kvalitetsordningarna är oförändrat. De två tillkommande kvalitetsordningarna, avseende geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter och frivilliga kvalitetsbegrepp för jordbruksprodukter och livsmedel, bedöms inte medföra annat än en marginellt ökad arbetsbörda. Förslaget bedöms inte få några ekonomiska konsekvenser för kommunerna.

5.3 Konsekvenser för företagen

Promemorians bedömning: Förslaget medför inte några konsekvenser för företagen.

Skälen för promemorians bedömning: För företagen innebär förslaget att det finns två nya kvalitetsordningar att nyttja. De kostnader som kan uppstå för företagen är de som kan uppstå i samband med offentlig kontroll. Med hänsyn till att kontrollen endast bedömts öka marginellt med anledning av förslaget bör förslaget inte få några ekonomiska konsekvenser för företagen.

6 Författningskommentar

Förslag till lag om ändring av lagen (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

1 §

Paragrafen, som har kommenterats i avsnitt 2.1, motsvarar 1 § i den nuvarande lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel.

2 §

Paragrafen, som har kommenterats i avsnitt 2.1, motsvarar 2 § i den nuvarande lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. I paragrafen görs en språklig ändring genom att uttrycket *garanterad traditionell specialitet* ersätts av det inom vin- och spritsektorn vedertagna begreppet *traditionella uttryck*.

Förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)

10 kap. 7 §

Ändringen i paragrafen har kommenterats i avsnitt 3.1.

Paragrafens *första punkt* hänvisar till förordning (EU) nr 1151/2012 som har ersatt de förordningar som punkterna 1 och 2 tidigare hänvisade till.

Paragrafens *andra punkt* hänvisar till förordning (EG) nr 110/2008 som punkten 4 tidigare hänvisade till.

Paragrafens *tredje punkt* hänvisar till förordning (EU) nr 1308/2013 som har ersatt den förordning som punkten 6 tidigare hänvisade till.

Paragrafens *fjärde punkt* hänvisar till förordning (EU) nr 251/2014.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1151/2012

av den 21 november 2012

om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 43.2 och 118 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kvaliteten och mångfalden i unionens jordbruks-, fiskeri- och vattenbruksproduktion är en av dess viktiga starka sidor som ger unionens producenter en konkurrensfördel och som ger ett betydande bidrag till dess levande kulturella och gastronomiska arv. Detta beror på kunskaper och beslutsamhet hos unionens jordbrukare och producenter, som har hållit traditioner levande och samtidigt beaktat utvecklingen av nya produktionsmetoder och produktionsmaterial.
- (2) Unionens medborgare och konsumenter efterfrågar i allt högre grad såväl kvalitetsprodukter som traditionella produkter. De är också måna om att bevara mångfalden

inom unionens jordbruksproduktion. Detta skapar en efterfrågan på jordbruksprodukter eller livsmedel med identifierbara, specifika egenskaper, särskilt sådana som är kopplade till deras geografiska ursprung.

- (3) Producenterna kan bara fortsätta att producera ett brett urval av kvalitetsprodukter om de får en rimlig ersättning för sitt arbete. Det förutsätter att de kan informera köpare och konsumenter om sina produkters egenskaper under rättvisa konkurrensförhållanden. Det förutsätter också att de kan märka sina produkter på ett sätt som möjliggör korrekt identifiering ute i handeln.
- (4) Att genomföra kvalitetsordningar för producenter, som belönar dem för deras arbete med att producera ett brett urval kvalitetsprodukter, kan främja ekonomin på landsbygden. Detta gäller särskilt i mindre gynnade områden, bergsområden och de yttersta randområdena, där jordbrukssektorn står för en betydande del av ekonomin och där produktionskostnaderna är höga. På detta sätt kan kvalitetsordningar bidra och fungera som komplement till landsbygdsutvecklingspolitiken, men även till den gemensamma jordbrukspolitikens marknadspolitik och politik för inkomststöd. De kan särskilt bidra till områden där jordbrukssektorn har större ekonomisk betydelse och särskilt till missgynnade områden.
- (5) I prioriteringarna för Europa 2020 ingår enligt kommissionens meddelande Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, målet att uppnå en konkurrenskraftig ekonomi baserad på kunskap och innovation och att stimulera en ekonomi med hög sysselsättning som skapar social och territoriell sammanhållning. Kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter bör därför förse producenterna med rätt verktyg för att bättre identifiera och marknadsföra de av deras produkter som har särskilda egenskaper och samtidigt skydda dessa producenter mot illojala metoder.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 114.

⁽²⁾ EUT C 192, 1.7.2011, s. 28.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 november 2012.

- (6) Den uppsättning av kompletterande åtgärder som förutses bör ta hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
- (7) Kvalitetspolitiska åtgärder för jordbruksprodukter anges i rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter⁽¹⁾, rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung⁽²⁾ särskilt artikel 2, rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden⁽³⁾, särskilt artikel 14, rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel⁽⁴⁾, rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽⁵⁾, rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽⁶⁾, särskilt del II avdelning II kapitel I avsnitt I och avsnitt Ia underavsnitt I, rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker⁽⁸⁾.
- (8) Märkningen av jordbruksprodukter och livsmedel bör underkastas de allmänna regler som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel⁽⁹⁾, särskilt de bestämmelser som syftar till att förhindra märkning som kan förvirra eller vilsledda konsumenterna.
- (9) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter anges ökad övergripande samstämmighet och konsekvens inom kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter som en prioritering.
- (10) Ordningen för skyddade geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel samt ordningen för garanterade traditionella specialiteter har vissa gemensamma mål och bestämmelser.
- (11) Unionen tillämpar sedan en tid tillbaka en strategi för att förenkla den gemensamma jordbrukspolitikens regelverk. Denna strategi bör även tillämpas på de förordningar som avser kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter utan att man därigenom ifrågasätter dessa produkters specifika egenskaper.
- (12) Vissa förordningar som ingår i kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter har nyligen setts över men tillämpas ännu inte fullt ut. Därför bör de inte tas med i denna förordning. De kan emellertid komma att införlivas i ett senare skede, när lagstiftningen har genomförts fullt ut.
- (13) Mot bakgrund av ovanstående bör följande bestämmelser slås samman i en enda rättslig ram som omfattar de nya eller uppdaterade bestämmelserna i förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 och de bestämmelser i förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 som bibehålls.
- (14) Av tydlighets- och öppenhetsskäl bör förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 därför upphävas och ersättas av den här förordningen.
- (15) Tillämpningsområdet för denna förordning bör begränsas till de jordbruksprodukter som är avsedda att användas som livsmedel som förtecknas i bilaga I till fördraget och till en förteckning över produkter som inte ingår i den bilagan men som är nära knutna till jordbruksproduktionen eller till landsbygdsekonomi.
- (16) De regler som förskrivs i denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar gällande unionslagstiftning om vin, aromatiserade viner och spritdrycker, produkter från ekologiskt jordbruk eller från de yttersta randområdena.
- (17) Tillämpningsområdet för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör begränsas till produkter där det finns ett självklart samband mellan produktens eller livsmedlets egenskaper och det geografiska ursprunget. Att bara vissa typer av choklad kunde omfattas av benämningen konfektyrvaror enligt den nuvarande ordningen är en anomali som bör korrigeras.
- (18) De särskilda målen med att skydda ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar är att jordbrukare och producenter ska kunna tillförsäkras skälig avkastning av en bestämd produkts kvalitet och egenskaper eller dess tillverkningsätt och ge tydlig information om produkter vars särskilda egenskaper är knutna till det geografiska ursprunget, så att konsumenterna i sin tur kan göra mer medvetna inköpsval.

(1) EGT L 149, 14.6.1991, s. 1.

(2) EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

(3) EUT L 42, 14.2.2006, s. 1.

(4) EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

(5) EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

(6) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

(7) EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

(8) EUT L 39, 13.2.2008, s. 16.

(9) EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

14.12.2012

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 343/3

- (19) Att säkerställa enhetlig efterlevnad av reglerna om immateriella rättigheter knutna till namn som är skyddade i unionen är en prioritering som kan förverkligas mer effektivt på unionsnivå.
- (20) Ett unionsregelverk som skyddar ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar genom att föreskriva att de ska införas i ett register underlättar utvecklingen av de instrumenten, eftersom den resulterande, mer enhetliga, strategin säkerställer sund konkurrens mellan producenter av produkter som är försedda med sådana beteckningar och stärker produkternas trovärdighet för konsumenterna. Åtgärder bör vidtas för utveckling av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar på unionsnivå och för att främja inrättandet av mekanismer för deras skydd i tredjeländer inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) eller multilaterala och bilaterala avtal och därigenom bidra till erkännandet av produktkvalitet och av tillverkningsätt som en mervärdesfaktor.
- (21) Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (*) och förordning (EG) nr 510/2006 är det nödvändigt att lösa vissa frågor, förtydliga och förenkla vissa regler och rationalisera förfarandena inom den här ordningen.
- (22) Mot bakgrund av nuvarande praxis bör de två olika instrumenten för att fastställa kopplingen mellan en produkt och dess geografiska ursprung, dvs. den skyddade ursprungsbeteckningen och den skyddade geografiska beteckningen, definieras närmare och upprätthållas. Utan att ändra konceptet för dessa instrument bör definitionerna ändras i vissa avseenden, för att ta bättre hänsyn till definitionen av geografiska beteckningar i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter och för att göra dem tydligare och mer lättbegripliga för aktörerna.
- (23) En jordbruksprodukt eller ett livsmedel försett med en sådan geografisk beskrivning bör uppfylla vissa villkor som anges i en produktspecifikation, t.ex. särskilda krav som syftar till att skydda produktionsområdets naturresurser eller landskap eller att förbättra produktionsdjurens förhållanden.
- (24) Om en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning ska kunna omfattas av skydd på medlemsstaternas territorium bör den endast registreras på unionsnivå. Från och med dagen för ansökan om sådan registrering på unionsnivå bör medlemsstaterna kunna bevilja skydd på nationell nivå under en övergångsperiod utan att detta påverkar handeln inom unionen eller den internationella handeln. Det skydd som vid registrering ges enligt denna förordning bör även vara tillgängligt för tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som uppfyller motsvarande kriterier och som är skyddade i sitt ursprungsland.
- (25) Registreringsförfarandet på unionsnivå bör ge varje fysisk eller juridisk person med ett legitimt intresse från en annan medlemsstat än den ansökande medlemsstaten eller från ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.
- (26) Vid registrering av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska även konsumenterna och handeln informeras.
- (27) Unionen förhandlar med sina handelspartner om internationella avtal, även sådana som rör skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. För att underlätta tillhandahållandet av information till allmänheten om de skyddade namnen och särskilt för att säkerställa att de verkligen skyddas och att det kontrolleras hur dessa namn används, kan namnen föras in i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar. Om namnen i sådana internationella avtal inte särskilt anges vara ursprungsbeteckningar ska de föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.
- (28) Med tanke på de skyddade ursprungsbeteckningarnas och de skyddade geografiska beteckningarnas specifika karaktär bör särskilda bestämmelser om märkning antas som innebär att producenterna måste använda relevanta unionssymboler eller beteckningar på förpackningarna. För namn som är skyddade i unionen bör användningen av dessa symboler eller beteckningar göras obligatorisk, så att konsumenterna får bättre kännedom om denna kategori av produkter och de garantier som är förknippade med dem och för att göra det lättare att identifiera dessa produkter på marknaden och därigenom underlätta kontrollerna. Med beaktande av WTO:s krav bör användningen av sådana symboler och beteckningar vara frivillig när det gäller tredjeländers geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar.
- (29) Namnen i registret bör skyddas i syfte att säkerställa att de används på rättvisande sätt och för att förhindra förfaranden som kan leda till att konsumenterna vilseleds. Dessutom bör åtgärderna för att säkerställa skyddet för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar förtydligas, särskilt med avseende på produktgruppers och medlemsstaters behöriga myndigheters roll.
- (30) Bestämmelser bör fastställas om specifika undantag, som gör det möjligt att under en övergångsperiod använda ett registrerat namn vid sidan av andra namn. Dessa undantag bör förenklas och förtydligas. För att hantera tillfälliga

(*) EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

- svårigheter och i syfte att på lång sikt få alla producenter att följa anvisningarna får dessa undantag, i vissa fall, beviljas för en period på upp till tio år.
- (31) Räckvidden av det skydd som beviljas enligt denna förordning bör preciseras, särskilt i fråga om de begränsningar för registrering av nya varumärken som anges i Europaparlamentet och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar⁽¹⁾ som står i strid med registrering av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, vilket redan är fallet för registreringen av nya varumärken på unionsnivå. Ett sådant förtydligande behövs också med avseende på innehavare av tidigare immateriella rättigheter, särskilt sådana som gäller varumärken och homonyma beteckningar som är registrerade som skyddade ursprungsbeteckningar eller som skyddade geografiska beteckningar.
- (32) Skyddet av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör utvidgas till att omfatta missbruk av, imitation av eller anspelningar på registrerade namn på varor och tjänster, i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå och anpassa skyddet till det som tillämpas för vinsektorn. När skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar används för ingredienser bör kommissionens meddelande Riktlinjer för märkning av livsmedel som innehåller ingredienser med ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) beaktas.
- (33) Namn som redan var registrerade enligt förordning (EG) nr 510/2006 den 3 januari 2013 bör fortsättningsvis skyddas enligt den förordningen och de bör automatiskt införas i registret.
- (34) Det särskilda målet för ordningen för garanterade traditionella specialiteter är att hjälpa producenter av traditionella produkter att informera konsumenterna om produkternas mervärdesskapande kvaliteter. Eftersom endast några få namn har registrerats enligt den nuvarande ordningen för garanterade traditionella specialiteter, har den inte förverkligat sin potential. De nuvarande bestämmelserna bör därför förbättras, förtydligas och preciseras i syfte att göra ordningen mer begriplig, användarvänlig och attraktiv för potentiella sökande.
- (35) Den nuvarande ordningen erbjuder en möjlighet att registrera ett namn i identifieringssyfte utan att reservera namnet i unionen. Eftersom de berörda aktörerna inte riktigt har förstått denna möjlighet och eftersom identifieringen av traditionella produkter kan uppnås bättre på medlemsstatsnivå eller regional nivå med tillämpning av subsidiaritetsprincipen, bör den möjligheten avskaffas. Mot bakgrund av erfarenheterna bör ordningen bara omfatta reservation av namn i hela unionen.
- (36) För att säkerställa att namn på autentiska traditionella produkter registreras enligt ordningen bör kriterierna och villkoren för att registrera ett namn anpassas, särskilt de som avser definitionen av *traditionell*, som bör omfatta produkter som produceras sedan relativt lång tid tillbaka.
- (37) För att se till att garanterade traditionella specialiteter uppfyller produktspecifikationen och är enhetliga bör producentgrupper själva definiera produkten i en produktspecifikation. Möjligheten att registrera ett namn som en garanterad traditionell specialitet bör vara öppen för producenter i tredjeländer.
- (38) För att kunna omfattas av reserveringen bör de garanterade traditionella specialiteterna registreras på unionsnivå. Registreringen bör också innebära att konsumenter och de som bedriver handel informeras.
- (39) För att undvika att skapa orättvisa konkurrensförhållanden bör alla producenter, inklusive producenter i tredjeländer, kunna använda ett registrerat namn på en garanterad traditionell specialitet, förutsatt att produkten i fråga uppfyller kraven enligt relevant produktspecifikation och producenten omfattas av ett kontrollsystem. För en garanterad traditionell specialitet som framställs inom unionen bör unionssymbolen anges på märkningen och det bör vara möjligt att associera den med beteckningen *garanterad traditionell specialitet*.
- (40) För att skydda registrerade namn mot missbruk eller förfaranden som kan vilseleda konsumenter, bör användningen av ett registrerat namn reserveras.
- (41) För de namn som redan registrerats enligt förordning (EG) nr 509/2006 och som den 3 januari 2013 annars inte skulle omfattas av den här förordningen, bör de användningsvillkor som fastställs i förordning (EG) nr 509/2006 fortsätta att gälla under en övergångsperiod.
- (42) Ett förfarande bör införas för registrering av namn som har registrerats utan att vara förbehållna enligt förordning (EG) nr 509/2006 så att de kan registreras med förbehållna namn.
- (43) Övergångsbestämmelser bör fastställas för de ansökningar om registrering som har inkommit till kommissionen före den 3 januari 2013.
- (44) En andra nivå av kvalitetssystem bör införas, som baseras på mervärdesskapande kvalitetsbegrepp som kan spridas på den inre marknaden och som ska tillämpas på frivillig grund. Dessa frivilliga kvalitetsbegrepp bör gälla särskilda horisontella egenskaper för en eller flera produktkategorier, jordbruksmetoder eller bearbetningsrelaterade kvaliteter som är tillämpliga i specifika områden. Det frivilliga kvalitetsbegreppet *produkt från bergsområde* har hittills

(1) EUT L 299, 8.11.2008, s. 25.

- uppfyllt villkoren och kommer att ge produkten ett mervärde på marknaden. Kommissionen får anta riktlinjer för att underlätta tillämpningen av direktiv 2000/13/EG när märkningen av livsmedel kan leda till förvirring hos konsumenterna vad gäller frivilliga kvalitetsbegrepp, däribland särskilt produkt från bergsområde.
- (45) För att ge producenter i bergsområden ett effektivt verktyg för att marknadsföra sina produkter bättre och minska den faktiska risken för att konsumenterna ifrågasätter om de marknadsförda produkterna kommer från bergsområden bör ett frivilligt kvalitetsbegrepp för produkter från bergsområden fastställas på unionsnivå. Definitionen av bergsområden bör bygga på de allmänna kriterierna för att klassificera ett område som bergsområde i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden (¹).
- (46) De geografiska beteckningarnas och de garanterade traditionella specialiteternas mervärde baseras på konsumenternas förtroende. Det är bara trovärdigt om det åtföljs av effektiva kontroller. Dessa kvalitetsordningar bör omfattas av ett övervakningssystem med officiella kontroller i linje med principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (²) och bör omfatta ett system för kontroll i samtliga produktions-, bearbetnings- och distributionsstadierna. För att hjälpa medlemsstaterna att bättre tillämpa bestämmelserna i förordning (EG) nr 882/2004 med avseende på kontroller av geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, bör hänvisningar till de mest relevanta artiklarna anges i denna förordning.
- (47) För att garantera de geografiska beteckningarnas och de garanterade traditionella specialiteternas angivna egenskaper för konsumenterna, bör aktörerna underkastas ett system genom vilket efterlevnaden av produktspecifikation kontrolleras.
- (48) De behöriga myndigheterna bör uppfylla ett antal verksamhetskriterier för att säkerställa att de är opartiska och effektiva. Bestämmelser om delegering till kontrollorgan av vissa befogenheter att utföra särskilda kontrolluppdrag bör införas.
- (49) Europeiska standarder (EN-standarder) som utvecklats av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och internationella standarder som utvecklats av Internationella
- standardiseringsorganisationen (ISO) bör användas vid ackreditering av kontrollorganen och av kontrollorganen själva i deras verksamhet. Ackrediteringen av organen bör äga rum i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter (³).
- (50) Information om kontrollverksamheten avseende geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter bör ingå i de fleråriga kontrollplaner och den årsrapport som medlemsstaterna upprättar i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.
- (51) Medlemsstaterna bör ha rätt att ta ut en avgift för att täcka de kostnader som uppstår.
- (52) De redan gällande reglerna rörande fortsatt användning av namn som är generiska bör förtydligas så att det framgår att generiska termer som liknar eller utgör en del av ett namn eller en term som har skyddats eller reserverats bör behålla sin generiska status.
- (53) Det datum som ska gälla vid fastställande av ett varumärke och en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anciennitet bör vara dagen för ansökan om registrering av varumärket i unionen eller i medlemsstaterna respektive dagen för ansökan om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning hos kommissionen.
- (54) Bestämmelserna rörande avslag eller samtidig användning av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning på grund av konflikt med ett äldre varumärke bör fortsätta gälla.
- (55) Kriterierna för när ett nytt varumärke bör avvisas eller, om det registrerats, ogiltigförklaras på grund av att de står i konflikt med en tidigare ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning bör överensstämma med den fastställda räckvidden av skyddet av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning.
- (56) Bestämmelserna i system som fastställer immateriella rättigheter, särskilt de som fastställs genom kvalitetsordningen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar eller de som fastställs enligt varumärkeslagen, bör inte påverkas av reservering av namn och upprättandet av beteckningar och symboler enligt kvalitetsordningar för garanterade traditionella specialiteter och frivilliga kvalitetsbegrepp.

(¹) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

(²) EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

(³) EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (57) Grupper roll bör förtydligas och erkännas. Grupper spelar en viktig roll i ansökningsprocessen vid registrering av namn som ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, liksom vid ändringar av produktspecifikationer och vid ansökningar om avregistrering. Gruppen kan även utveckla verksamhet knuten till övervakningen av efterlevnaden av skyddet av registrerade namn, produktionens efterlevnad av produktspecifikationen, information om och marknadsföring av registrerade namn samt, mer allmänt, olika typer av verksamhet i syfte att öka de registrerade namnens värde och kvalitetsordningarnas ändamålsenlighet. Dessutom bör den övervaka produkternas ställning på marknaden. Dessa verksamheter bör dock inte underlätta eller leda till konkurrensbegränsande beteende som strider mot artiklarna 101 och 102 i fördraget.
- (58) För att säkerställa att de registrerade ursprungsbeteckningarna och geografiska beteckningarna samt garanterade traditionella specialiteterna uppfyller de villkor som fastställs i denna förordning bör de nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten granska ansökningar om registrering med iakttagande av gemensamma minimiregler som även omfattar ett nationellt invändningsförfarande. Kommissionen bör därefter granska ansökningarna för att försäkra sig om att de inte innehåller några uppenbara felaktigheter och att unionsrätten och intressen som företräds av aktörer utanför ansökningsmedlemsstaten har beaktats.
- (59) Registrering som ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter bör vara möjlig för namn på produkter med ursprung i tredjeländer som uppfyller villkoren enligt denna förordning.
- (60) De symboler, beteckningar och akronymer som visar att produkten ingår i en kvalitetsordning och de därmed förbundna unionsrättigheterna bör skyddas i unionen och tredjeländer, i syfte att säkerställa att de används för autentiska produkter och att konsumenterna inte vilseleds med avseende på produkternas kvalitet. För att skyddet ska vara effektivt bör kommissionen vidare ha tillgång till rimliga budgetmedel på centraliserad basis, inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽¹⁾ och i enlighet med artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik (2).
- (61) Registreringsförfarandet för skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, inräknat gransknings- och invändningsperioder bör förkortas och förbättras, särskilt vad gäller beslutsfattandet. Kommissionen bör, under vissa omständigheter med bistånd från medlemsstaten, ansvara för att fatta beslut om registrering. Förfaranden bör fastställas för att medge ändring av produktspecifikationen efter registrering och avregistrering av registrerade namn, särskilt om produkten inte längre överensstämmer med den motsvarande produktspecifikationen eller om ett namn inte längre används på marknaden.
- (62) Lämpliga förfaranden bör fastställas för att underlätta gränsöverskridande ansökningar om gemensam registrering av skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar eller garanterade traditionella specialiteter.
- (63) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera förteckningen över produkter i bilaga I till denna förordning, att fastställa begränsningar och undantag avseende fodrets ursprung i samband med en ursprungsbeteckning, att fastställa begränsningar och undantag avseende slakt av levande djur eller råvarornas ursprung, att anta regler för begränsning av de uppgifter som ingår i produktspecifikationen, att fastställa unionssymbolerna, anta ytterligare övergångsbestämmelser för att skydda producenter och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen, att fastställa närmare beskrivning av de kriterier som måste uppfyllas för att en garanterad traditionell specialitet ska komma i fråga för registrering, att fastställa närmare bestämmelser om kriterierna för frivilliga kvalitetsbegrepp, att reservera ett kompletterande frivilligt kvalitetsbegrepp och att fastställa villkoren för dess användning och ändring av dessa, att fastställa undantag från användningsvillkoren för termen *produkt från bergsområde* och fastställa produktionsmetoder och andra relevanta kriterier för tillämpningen av det frivilliga kvalitetsbegreppet, särskilt de villkor på vilka råvaror eller foder utifrån från föras in i bergsområden, att fastställa kompletterande bestämmelser om hur generisk status ska fastställas för termer inom unionen, att fastställa kompletterande bestämmelser om användning av namn på en växtsort eller en djurras, att fastställa bestämmelser för genomförandet av det nationella invändningsförfarandet för gemensamma ansökningar avseende mer än ett

(1) EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

(2) EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

nationellt territorium och för att komplettera bestämmelserna om ansökningsförfarandet, invändningsförfarandet, förfarandet för ändringsansökningar och avregistreringsförfarandet i allmänhet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (64) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att fastställa bestämmelser om produktspecifikationens utformning, med närmare bestämmelser om utformning av registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar och dess innehåll, att fastställa närmare bestämmelser om vilka tekniska egenskaper unions-symbolerna och beteckningarna ska ha, samt om deras användning på produkter, inbegripet vilka språk som ska användas, beviljande och förlängning av övergångsperioder för tillfälliga undantag för användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, att fastställa närmare bestämmelser om utformningen av registret för garanterade traditionella specialiteter och dess innehåll, att fastställa bestämmelser om skyddet av garanterade traditionella specialiteter, att fastställa samtliga åtgärder för utformning, förfaranden eller andra tekniska detaljer som krävs för tillämpningen av avdelning IV, att fastställa bestämmelser om användningen av frivilliga kvalitetsbegrepp, att fastställa bestämmelser om enhetligt skydd av beteckningar, akronymer och symboler som ingår i kvalitetsordningarna, att fastställa närmare bestämmelser om ansökan om registrering och förfaranden för invändningar och om invändningarnas utformning och framläggande, om att avslå ansökan, besluta om registrering av ett namn om ingen överenskomst har nåtts, att fastställa närmare bestämmelser om förfaranden för ändringsansökningar och om ansökningarnas utformning och framläggande, för att avregistrera en skyddad ursprungsbeteckning, en skyddad geografisk beteckning eller en garanterad traditionell specialitet och fastställa närmare bestämmelser om hur avregistrering ska gå till och om framläggandet av begäran om avregistrering. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (65) Kommissionen bör ges befogenheter att anta genomförandeakter utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011 för inrättandet och upprätthållandet av ett register över skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, som erkäns enligt denna ordning, att fastställa på vilket sätt namn och adress för produktcertifieringsorgan ska offentliggöras och om registrering av namnet om inte något meddelande om invändning eller någon motiverad invändning har inkommit eller, om det inkommer en motiverad invändning, en överenskomst har nåtts.

(1) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Denna förordning syftar till att hjälpa producenter av jordbruksprodukter och livsmedel att förmedla information om produkternas och livsmedlens egenskaper och om särskilda kvaliteter, som beror på de jordbruksmetoder som använts, till köpare och konsumenter, och därigenom säkerställa att
 - a) det föreligger sund konkurrens för jordbrukare och producenter som framställer jordbruksprodukter och livsmedel med mervärdesskapande egenskaper och kvaliteter,
 - b) konsumenterna får tillgång till tillförlitlig information om sådana produkter,
 - c) de immateriella rättigheterna iakttas, och
 - d) den inre marknads integritet upprätthålls.

Åtgärderna i denna förordning är avsedda att stödja jordbruks- och bearbetningsverksamhet samt jordbrukssystem för högkvalitativa produkter och därigenom bidra till att målen för landsbygdens utveckling uppnås.

2. Genom denna förordning inrättas kvalitetsordningar som ska ligga till grund för identifiering och, när det är lämpligt, skydd av namn och termer som särskilt betecknar eller beskriver jordbruksprodukter med
 - a) mervärdesskapande egenskaper, eller
 - b) mervärdesskapande kvaliteter till följd av de jordbruks- eller bearbetningsmetoder som används vid framställningen, eller den plats där de framställs eller saluförs.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning omfattar jordbruksprodukter avsedda att användas som livsmedel och som ingår i bilaga 1 till fördraget samt andra jordbruksprodukter och livsmedel som ingår i bilaga 1 till denna förordning.

För att beakta internationella åtaganden eller nya produktionsmetoder eller produktionsmaterial ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 56, som kompletterar förteckningen över produkter i bilaga 1 till denna förordning. Sådana produkter ska ha ett nära samband med jordbruksprodukter eller med landsbygdsökonomi.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på spritdrycker, aromatiserade viner eller vinprodukter enligt bilaga XI b till förordning (EG) nr 1234/2007, med undantag för vinättika.

3. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda unionsbestämmelser som reglerar utsläppande av produkter på marknaden och särskilt bestämmelser om den samlade marknadsordningen och om livsmedelsmärkning.

4. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssambällets tjänster⁽¹⁾ ska inte tillämpas på kvalitetsordningar som inrättas enligt denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *kvalitetsordningar*: de ordningar som inrättas enligt avdelningarna II, III och IV,
2. *grupp*: en sammanslutning som, oberoende av dess juridiska form, huvudsakligen består av producenter eller bearbetningsföretag som arbetar med samma produkt,
3. *traditionell*: påvisad förekomst/produkt som påvisats förekomma på den inhemska marknaden under en period som medger ett generationsskifte; tidsperioden ska vara minst 30 år,
4. *märkning*: varje ord, uppgift, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol i samband med livsmedel som anbringas på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser sådant livsmedel,
5. *särskilda egenskaper*: de utmärkande produktionsmässiga kvaliteter som tydligt skiljer en produkt från andra liknande produkter i samma kategori,
6. *generiska termer*: de produktnamn som även om de har samband med den ort, den region eller det land där produkten ursprungligen framställdes eller salufördes, har blivit det namn som allmänt används för produkten i unionen,
7. *produktionsled*: produktion, bearbetning eller beredning,
8. *bearbetade produkter*: livsmedel som framställs av obearbetade produkter. Bearbetade produkter får innehålla ingredienser som är nödvändiga för att tillverka dem eller för att ge dem särskilda egenskaper.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

AVDELNING II

SKYDDADE URSPRUNGSBETECKNINGAR OCH SKYDDADE GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Artikel 4

Syfte

En ordning för skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar inrättas i syfte att hjälpa producenter av produkter som har samband med ett geografiskt område genom att

- a) trygga rimlig avkastning med hänsyn till produktkvaliteten,
- b) säkerställa enhetligt skydd för namn som en immateriell rättighet på unionens territorium,
- c) ge konsumenterna tydlig information om produkternas mer-värdesskapande kvaliteter.

Artikel 5

Krav på ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar

1. I denna förordning avses med *ursprungsbezeichnung* ett namn som identifierar en produkt
 - a) som härstammar från en viss ort eller region eller, i undantagsfall, ett visst land,
 - b) vars kvalitet eller egenskaper helt eller väsentligen beror på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den, och
 - c) vars samtliga produktionsled äger rum i det avgränsade geografiska området.
2. I denna förordning avses med *geografisk beteckning* det namn som identifierar en produkt
 - a) som härstammar från en viss ort eller region eller ett visst land,
 - b) vars särskilda kvalitet, rykte eller andra egenskaper huvudsakligen kan tillskrivas det geografiska ursprunget, och
 - c) för vilken minst ett av produktionsleden äger rum i det avgränsade geografiska området.
3. Utan hinder av punkt 1 ska vissa namn behandlas som ursprungsbezeichnungar, trots att råvarorna till produkterna kommer från ett vidare geografiskt område än det område där produkterna bearbetas eller från ett annat område, under förutsättning att
 - a) det område där råvaran produceras är avgränsat,
 - b) särskilda villkor gäller för framställningen av råvarorna,

14.12.2012

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 343/9

- c) det finns kontrollsystem för att säkerställa att de villkor som avses i led b efterlevs, och
- d) de aktuella ursprungsbezeichnungarna var erkända som ursprungsbezeichnungar i ursprungslandet före den 1 maj 2004.

Endast levande djur, kött och mjölk får anses utgöra råvaror i den mening som avses i denna punkt.

4. För att ta hänsyn till de specifika egenskaperna hos framställningen av produkter med animaliskt ursprung ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 när det gäller begränsningar och undantag avseende fodrets ursprung i samband med en ursprungsbezeichnung.

Dessutom ska kommissionen, för att ta hänsyn till vissa produkters eller områdens särskilda egenskaper, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 när det gäller begränsningar och undantag avseende slakt av levande djur eller råvarornas ursprung.

Dessa begränsningar och undantag ska på grundval av objektiva kriterier ta hänsyn till kvalitet eller användning och erkänd sakkunskap eller naturliga faktorer.

Artikel 6

Generisk karaktär, konflikter med namn på växtsorter eller djurraser, med homonyma beteckningar och med varumärken

1. Generiska termer får inte registreras som skyddade ursprungsbezeichnungar eller skyddade geografiska beteckningar.
2. Ett namn får inte registreras som en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning om det kommer i konflikt med namnet på en växtsort eller en djurras och riskerar att vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.
3. Ett namn som föreslås för registrering och som helt eller delvis är en homonym till ett namn som redan finns i det register som inrättas enligt artikel 11 får inte registreras om inte skillnaderna mellan villkoren för lokal och traditionell användning och presentation av den senare registrerade homonymen och det namn som redan finns i registret vid praktisk tillämpning är tillräckligt stora med hänsyn till behovet av att säkerställa rättvis behandling av de berörda producenterna och av att se till att konsumenterna inte blir vilseledda.

En homonym som felaktigt får konsumenten att tro att produkter kommer från ett annat område ska inte registreras även om namnet är korrekt vad avser det område, den region eller den plats där produkterna i fråga har sitt verkliga ursprung.

4. Ett namn som föreslås för registrering som en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning ska inte registreras när en registrering av det föreslagna namnet som en ursprungs-

beteckning eller som en geografisk beteckning, mot bakgrund av ett varumärkes anseende och goda rykte och den tid som det har använts, skulle kunna vilseleda konsumenten avseende produktens rätta identitet.

Artikel 7

Produktspecifikation

1. En skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning ska överensstämma med en specifikation som minst ska innehålla
 - a) det namn som ska skyddas som en ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning, så som det används, antingen i handeln eller vardagsspråket, och endast på de språk som används eller tidigare använts för att beskriva den specifika produkten i det bestämda geografiska området,
 - b) en beskrivning av produkten, med uppgift om råvarorna, när det är lämpligt, och om produktens viktigaste fysikaliska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper,
 - c) en definition av det geografiska området, som ska vara avgränsat vad gäller det samband som avses i led f i eller f ii i denna punkt och, när det är lämpligt, uppgifter som visar att kraven i artikel 5.3 är uppfyllda,
 - d) bevis för att produkten har sitt ursprung i det avgränsade geografiska område som avses i artikel 5.1 eller 5.2,
 - e) en beskrivning av den metod som använts för framställning av produkten och, när det är lämpligt, uppgift om de ursprungliga hävdvunna lokala metoderna samt uppgifter om förpackning i det fall den ansökande gruppen fastställer och ger tillräcklig produktspecifik motivation till att förpackningen ska ske i det avgränsade geografiska området i syfte att trygga kvaliteten eller säkerställa ursprung eller kontroll, med beaktande av unionsrätten, särskilt om den fria rörligheten för varor och det fria tillhandahållandet av tjänster,
 - f) uppgifter som fastställer
 - i) sambandet mellan produktens kvalitet eller egenskaper och den geografiska omgivning som avses i artikel 5.1 eller,
 - ii) när det är lämpligt, sambandet mellan en viss kvalitet, anseendet eller en annan egenskap hos produkten och det geografiska ursprung som avses i artikel 5.2,
 - g) uppgift om namn på och adress till de myndigheter eller, om de är tillgängliga, namn på och adress till de organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen enligt artikel 37 samt om deras särskilda uppdrag,

h) eventuella märkningsregler för den aktuella produkten.

2. I syfte att säkerställa att produktspecifikationerna innehåller relevant och koncis information ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om regler för begränsning av de uppgifter som ingår i den specifikation som avses i punkt 1 i den här artikeln, i de fall en sådan begränsning är nödvändig för att undvika alltför omfattande registreringsansökningar.

Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om specifikationens utformning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 8

Registreringsansökans innehåll

1. En ansökan om registrering av ett ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning enligt artikel 49.2 eller 49.5 ska minst innehålla

- a) den ansökande gruppens namn och adress samt namn på och adress till de myndigheter eller, om de är tillgängliga, de organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna om produktspecifikation,
- b) den produktspecifikation som föreskrivs i artikel 7,
- c) ett sammanfattande dokument som innehåller följande uppgifter:
 - i) de viktigaste uppgifterna i produktspecifikationen: namnet, en beskrivning av produkten och i förekommande fall de särskilda regler som gäller för förpackning och märkning, samt en kortfattad beskrivning av hur det geografiska området avgränsas.
 - ii) En beskrivning av sambandet mellan produkten och den geografiska omgivning eller det geografiska ursprung som avses i artikel 5.1 eller 5.2, beroende på vad som är tillämpligt, inklusive, när det är lämpligt, de särskilda inslag i produktbeskrivningen eller framställningsmetoden som stöder detta samband.

En ansökan som avses i artikel 49.5 ska dessutom innehålla bevis för att produktnamnet är skyddat i sitt ursprungsland.

2. Ett ansökningsärende som avses i artikel 49.4 ska innehålla följande:

- a) Uppgift om den ansökande gruppens namn och adress.
- b) Det sammanfattande dokument som avses i punkt 1 c i den här artikeln.
- c) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den ansökande gruppen och som bör ge upphov till ett positivt beslut uppfyller villkoren i den här förordningen och de bestämmelser som antagits i enlighet med den.

d) En hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.

Artikel 9

Nationellt skydd under en övergångsperiod

Medlemsstaten får på nationell nivå, med verkan från och med den dag då ansökan inkom till kommissionen, bevilja, endast tillfälligt, skydd för ett namn enligt denna förordning.

Sådant nationellt skydd ska upphöra att gälla från och med den dag då det antingen fattas beslut om registrering enligt denna förordning eller den inlämnade ansökan dras tillbaka.

Om namnet inte registreras enligt denna förordning, ska den berörda medlemsstaten bära hela ansvaret för följderna av ett sådant nationellt skydd.

Åtgärder som medlemsstaterna vidtar med stöd av första stycket ska endast ha verkan nationellt och får inte påverka handeln inom unionen eller den internationella handeln.

Artikel 10

Skäl för invändningar

1. En motiverad invändning som avses i artikel 51.2 ska endast anses giltig om den inkommer till kommissionen inom den tidsfrist som anges i den punkten och om den

- a) visar att de villkor som avses i artiklarna 5 och 7.1 inte är uppfyllda,
- b) visar att registreringen av det föreslagna namnet strider mot artikel 6.2, 6.3 eller 6.4,
- c) visar att registreringen av det föreslagna namnet skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller delvis identiskt namn eller varumärke eller för produkter som lagligen har marknadsförts under minst fem år före det offentliggörande som anges i artikel 50.2 led a, eller
- d) innehåller uppgifter som leder till slutsatsen att det namn som ansökan om registrering avser kan betraktas som generiskt.

2. Skälen för invändningen ska bedömas med avseende på unionens territorium.

Artikel 11

Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter utan att använda det förfarande som avses i artikel 57.2 för inrättandet och upprätthållandet av ett allmänt tillgängligt, uppdaterat register över de skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som erkänns enligt denna ordning.

2. Geografiska beteckningar för produkter från tredjeland som är skyddade inom unionen i enlighet med ett internationellt avtal som unionen har ingått får föras in i registret. Utom i de fall då det i ett sådant avtal uttryckligen anges att det är fråga om skyddade ursprungsbeteckningar enligt denna förordning ska sådana namn föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om registrets utformning och innehåll. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

4. Kommissionen ska offentliggöra och regelbundet uppdatera förteckningen över de internationella avtal som avses i punkt 2 och förteckningen över geografiska beteckningar som skyddas av dessa avtal.

Artikel 12

Namn, symboler och beteckningar

1. Skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar får användas av varje aktör som saluför en produkt som uppfyller kraven i den aktuella specifikationen.

2. Unionssymboler för marknadsföring av de skyddade ursprungsbeteckningarna och de skyddade geografiska beteckningarna ska utformas.

3. När produkter med ursprung i unionen saluförs med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som registrerats i enlighet med förfarandena i denna förordning ska de unionssymboler som är kopplade till dessa finnas med i märkningen. Dessutom ska produktens registrerade namn återfinnas inom samma synfält. Uppgifterna *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning* samt akronymerna SUB respektive SGB får finnas med i märkningen.

4. Dessutom får följande också återfinnas på märkningen: bilder av det geografiska ursprungsområdet, som avses i artikel 5, och text, grafik eller symboler som hänvisar till den medlemsstat och/eller region där detta geografiska ursprungsområde är beläget.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/13/EG får de geografiska märken som avses i artikel 15 i direktiv 2008/95/EG användas på etiketter tillsammans med den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

6. Vid saluföring av produkter med ursprung i tredjeland med ett namn som förts in i registret får de uppgifter som avses i punkt 3 och motsvarande unionssymboler användas i märkningen.

7. För att se till att konsumenterna får korrekt information ska kommissionen ha befogenhet att i enlighet med artikel 56 anta delegerade akter som fastställer unionssymbolerna.

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer unionssymbolernas tekniska egenskaper samt bestämmelser om deras användning på produkter som saluförs med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, inbegripet bestämmelser om de språk på vilka uppgifterna ska anges. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 13

Skydd

1. Registrerade namn ska skyddas mot följande:

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av ett registrerat namn för produkter som inte omfattas av registreringen om produkterna är jämförbara med de produkter som har registrerats under namnet i fråga eller om användningen av det skyddade namnet innebär att produktens anseende exploateras, även när produkterna i fråga används som ingredienser.

b) Varje missbruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänsternas verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation", eller liknande, även när produkterna i fråga används som ingredienser.

c) Alla andra osanna eller vilseledande uppgifter om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten som anges på den inre eller yttre förpackningen, i reklammaterial eller handlingar gällande produkten i fråga, liksom paketering av produkten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens verkliga ursprung.

d) Alla andra förfaranden som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

När det i en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning ingår ett namn på en produkt som anses vara generiskt, ska användning av det generiska namnet inte anses strida mot första stycket led a eller b.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska inte bli generiska.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga administrativa och rättsliga åtgärder för att förebygga eller stoppa olaglig användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avses i punkt 1 som produceras eller saluförs i den medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska i detta syfte utse de myndigheter som ska ansvara för dessa åtgärder i enlighet med förfaranden som varje enskild medlemsstat fastställer.

Dessa myndigheter ska erbjuda tillräckliga garantier för objektivitet och opartiskhet och förfoga över den kvalificerade personal och de medel som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 14

Förhållandet mellan varumärken, ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

1. När en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning registreras enligt denna förordning, ska registrering av ett varumärke vars användning skulle strida mot artikel 13.1 och som avser en produkt av samma typ avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om registrering av ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning lämnades in till kommissionen.

Varumärken som registreras i strid med första stycket ska ogiltigförklaras.

Bestämmelserna i denna punkt ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2008/95/EG.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.4 ska ett varumärke vars användning strider mot artikel 13.1 och för vilket det lämnats in en ansökan, gjorts en registrering eller för vilket rätten, i enlighet med eventuell tillämplig lagstiftning, förvärvats genom användning i god tro inom unionens territorium före den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen lämnades in till kommissionen, få fortsätta att användas eller förnyas för den produkten trots att ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen registreras, på villkor att det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ eller direktiv 2008/95/EG. I så fall ska användningen av den skyddade ursprungsbeteckningen eller den skyddade geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de berörda varumärkena.

Artikel 15

Övergångsperioder för användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14 får kommissionen anta genomförandeakter som ger rätt att under en övergångsperiod på upp till fem år för produkter som har sitt ursprung i en medlemsstat eller ett tredjeland och vars beteckning består av eller innehåller ett namn som innebär en överträdelse av artikel 13.1 fortsätta använda den beteckning som de saluförts under, på villkor att en godkänd invändning enligt artikel 49.3 eller artikel 51 visar att

a) den föreslagna registreringen skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller delvis identiskt namn, eller

⁽¹⁾ EUT L 78, 24.3.2009, s. 1.

b) produkterna har saluförts lagligen inom det berörda territoriet under minst fem år före dagen för det offentliggörande som avses i artikel 50.2 a.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14 får kommissionen anta genomförandeakter som förlänger den övergångsperiod som anges i punkt 1 i denna artikel till 15 år i vederbörligen motiverade fall då det visas att

a) den beteckning som avses i punkt 1 i denna artikel har varit i lagligt bruk i minst 25 år innan ansökan om registrering ingavs till kommissionen,

b) användningen av den beteckning som avses i punkt 1 i denna artikel aldrig har syftat till att utnyttja den registrerade beteckningens anseende och det visas att konsumenterna inte har vilseletts eller har riskerat att vilseledas om produktens verkliga ursprung.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

3. När en beteckning som avses i punkterna 1 och 2 används ska en tydlig och väl synlig uppgift om ursprungslandet förekomma i märkningen.

4. För att lösa tillfälliga svårigheter när det gäller målet att se till att samtliga producenter i det berörda området iakttar specifikationen får en medlemsstat bevilja en övergångsperiod på upp till tio år med verkan från och med den dag då ansökan lämnas in till kommissionen; på villkor att de berörda aktörerna har salufört produkterna i fråga enligt gällande lagstiftning och kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år innan ansökan lämnades in till medlemsstatens myndigheter och har påpekat detta genom det nationella invändningsförfarande som avses i artikel 49.3.

Första stycket ska, med nödvändiga ändringar, tillämpas på skyddade geografiska beteckningar och skyddade ursprungsbeteckningar som avser geografiska områden i tredjeland, med undantag för invändningsförfarandet.

Sådana övergångsperioder ska anges i det ansökningsärendet som avses i artikel 8.2.

Artikel 16

Övergångsbestämmelser

1. De namn som förts in i det register som föreskrivs i artikel 7.6 i förordning (EG) nr 510/2006 ska automatiskt föras in i det register som avses i artikel 11 i denna förordning. Motsvarande specifikationer ska anses vara de specifikationer som avses i artikel 7 i den här förordningen. Alla särskilda övergångsbestämmelser som antagits i samband med sådana registreringar ska fortsätta att gälla.

2. För att skydda producenternas och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 när det gäller ytterligare övergångsbestämmelser.

3. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar den rätt till samexistens för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, å ena sidan, och varumärken, å andra sidan, som föreskrivs i förordning (EG) nr 510/2006.

AVDELNING III

GARANTERADE TRADITIONELLA SPECIALITETER

Artikel 17

Syfte

En ordning för garanterade traditionella specialiteter inrättas för att skydda traditionella produktionsmetoder och recept genom att hjälpa producenterna av traditionella produkter vid saluföringen och informationen till konsumenterna om dessa traditionella recepts och produkters mervärdesskapande kvaliteter.

Artikel 18

Kriterier

1. Ett namn ska kunna komma i fråga för registrering som garanterad traditionell specialitet på villkor att det beskriver en specifik produkt eller ett specifikt livsmedel som

- a) är resultatet av en viss produktions- eller bearbetningsmetod eller har en viss sammansättning som överensstämmer med traditionell praxis för produkten eller livsmedlet i fråga, eller
- b) är framställd av råvaror och ingredienser som används traditionellt.

2. För att ett namn ska kunna registreras som garanterad traditionell specialitet ska det

- a) traditionellt ha använts för att benämna den specifika produkten, eller
- b) avse produktens traditionella karaktär eller särskilda egenskaper.

3. Om det vid invändningsförfarandet enligt artikel 51 kan påvisas att namnet också används i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland kan det, för att särskilja jämförbara produkter eller produkter som har identiska eller liknande namn, fastställas i det beslut om registrering som fattats i enlighet med artikel 52.3 att namnet på den garanterade traditionella specialiteten ska åtföljas av uppgiften "tillverkad i enlighet med traditionen i" omedelbart åtföljt av landets eller regionens namn.

4. Ett namn får inte registreras om det endast är fråga om allmänna påståenden om en grupp produkter eller påståenden som omfattas av särskild unionslagstiftning.

5. För att säkerställa att ordningen fungerar smidigt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet

med artikel 56 avseende närmare bestämmelser om de kriterier som måste uppfyllas enligt denna artikel.

Artikel 19

Produktspecifikation

1. En garanterad traditionell specialitet ska överensstämma med en specifikation, som ska omfatta följande:

- a) Det namn som föreslås för registrering, i lämpliga språkversioner.
- b) En beskrivning av produkten inklusive dess huvudsakliga fysiska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper, som visar produktens särskilda egenskaper.
- c) En beskrivning av den produktionsmetod som producenterna ska använda, inklusive, om det är lämpligt, typ av råvaror och egenskaper hos de råvaror eller ingredienser som används samt den metod som används vid beredningen av produkten.
- d) De viktigaste faktorer som visar på produktens traditionella karaktär.

2. För att säkerställa att produktspecifikationer innehåller relevant och koncis information ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om regler för begränsning av de uppgifter som ingår i den specifikation som avses i punkt 1 i den här artikeln, i de fall en sådan begränsning är nödvändig för att undvika alltför omfattande registreringsansökningar.

Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om specifikationens utformning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 20

Registreringsansökans innehåll

1. En ansökan om registrering av ett namn som en garanterad traditionell specialitet som avses i artikel 49.2 eller 49.5 ska innehålla följande:

- a) Uppgift om den ansökande gruppens namn och adress.
- b) Den produktspecifikation som föreskrivs i artikel 19.

2. Ett ansökningsärende som avses i artikel 49.4 ska innehålla följande:

- a) De uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel.
- b) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den aktuella gruppen kan komma i fråga för ett positivt beslut och uppfyller villkoren i denna förordning och i de bestämmelser som antagits i enlighet med denna.

Artikel 21

Skäl för invändningar

1. En motiverad invändning enligt artikel 51.2 ska endast anses giltig om den inkommer till kommissionen innan tidsfristen har gått ut och den
 - a) innehåller väl underbyggd motivering till varför den föreslagna registreringen är oförenlig med förordningens bestämmelser, eller
 - b) visar att namnet används på ett lagligt, erkänt och ekonomiskt betydelsefullt sätt för liknande jordbruksprodukter eller livsmedel.
2. De kriterier som avses i punkt 1 b ska bedömas i förhållande till unionens territorium.

Artikel 22

Register över garanterade traditionella specialiteter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2 för inrättandet och upprätthållandet av ett allmänt tillgängligt, uppdaterat register över de garanterade traditionella specialiteter som erkänns enligt denna ordning.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om registrets utformning och innehåll. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 23

Namn, symboler och beteckningar

1. Ett namn som har registrerats som en garanterad traditionell specialitet får användas av varje aktör som saluför en produkt som uppfyller kraven i specifikationen i fråga.
2. En unionssymbol ska fastställas för marknadsföringen av den garanterade traditionella specialiteten.
3. För produkter som har sitt ursprung i unionen och som saluförs som garanterade traditionella specialiteter som registrerats i enlighet med denna förordning ska den symbol som avses i punkt 2, utan förbehåll för punkt 4, finnas med i märkningen. Dessutom bör produktens namn återfinnas i ett och samma synfält. Uppgiften *garanterad traditionell specialitet* eller motsvarande förkortning *GTS* kan också anges i märkningen.

Symbolen ska vara frivillig i märkningen av garanterade traditionella specialiteter som har produceras utanför unionen.

4. För att se till att lämplig information lämnas till konsumenten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 som fastställer unionssymbolen.

Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer vilka tekniska egenskaper unionssymbolen och beteckningen ska ha liksom regler för deras användning på de produkter som benämns som garanterade traditionella specialiteter, inbegripet på

vilka språk uppgifterna ska anges. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 24

Begränsad användning av registrerade namn

1. De registrerade namnen ska vara skyddade mot varje form av missbruk, imitation eller anspelning, och mot varje annat förfarande som kan vilseleda konsumenten.
2. Medlemsstaterna ska se till att de varubeskrivningar som används på nationell nivå inte kan förväxlas med registrerade namn.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om skyddet av garanterade traditionella specialiteter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 25

Övergångsbestämmelser

1. Namn som har registrerats i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 509/2006 ska automatiskt föras in i det register som avses i artikel 22 i den här förordningen. Motsvarande specifikationer ska anses vara de specifikationer som avses i artikel 19 i den här förordningen. Alla särskilda övergångsbestämmelser som antagits i samband med sådana registreringar ska fortsätta att gälla.
2. Namn som har registrerats i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 509/2006, inbegripet namn som har registrerats på grundval av de ansökningar som avses i artikel 58.1 andra stycket i denna förordning, får fortsättningsvis användas på de villkor som anges i förordning (EG) nr 509/2006 till och med den 4 januari 2023, såvida medlemsstaterna inte använder det förfarande som anges i artikel 26 i den här förordningen.
3. För att skydda producenternas och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 för att fastställa ytterligare övergångsbestämmelser.

Artikel 26

Förenklat förfarande

1. På begäran av en grupp får en medlemsstat senast den 4 januari 2016 förelägga kommissionen namn på garanterade traditionella specialiteter som har registrerats i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 509/2006 och som överensstämmer med den här förordningen.

Innan medlemsstaten lägger fram ett namn ska den inleda ett invändningsförfarande i enlighet med artikel 49.3 och 49.4.

Om det under det förfarandet visas att namnet också används avseende jämförbara produkter eller produkter med identiska eller liknande namn kan namnet kompletteras med en term som fastställer dess traditionella karaktär eller särskilda egenskaper.

14.12.2012

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 343/15

En grupp från ett tredjeland får föreslå kommissionen sådana namn, antingen direkt eller genom tredjelandets myndigheter.

2. Kommissionen ska inom två månader från mottagandet i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de namn som avses i punkt 1 tillsammans med specifikationerna för varje namn.

3. Artiklarna 51 och 52 ska vara tillämpliga.

4. När invändningsförfarandet har avslutats får kommissionen i tillämpliga fall anpassa uppgifterna i det register som avses i artikel 22. Motsvarande specifikationer ska anses vara de specifikationer som avses i artikel 19.

AVDELNING IV

FRIVILLIGA KVALITETSBEGREPP

Artikel 27

Syfte

En ordning för frivilliga kvalitetsbegrepp ska inrättas för att göra de lättare för producenter av jordbruksprodukter att sprida information om sina produkters mervärdesskapande egenskaper eller kvaliteter på den inre marknaden.

Artikel 28

Nationella regler

Medlemsstaterna får behålla nationella bestämmelser om frivilliga kvalitetsbegrepp som inte omfattas av denna förordning, förutsatt att dessa bestämmelser är förenliga med unionsrätten.

Artikel 29

Frivilliga kvalitetsbegrepp

1. Frivilliga kvalitetsbegrepp ska uppfylla följande kriterier:
 - a) Termen ska avse en egenskap hos en eller flera produktkategorier eller en jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet som är tillämplig i särskilda områden.
 - b) Användningen av termen ger produkten ett mervärde i förhållande till liknande produkter.
 - c) Termen har en europeisk aspekt.
2. Frivilliga kvalitetsbegrepp som beskriver tekniska produktkvaliteter i syfte att uppfylla obligatoriska saluföringsstandarder och som inte är avsedda att upplysa konsumenterna om dessa egenskaper hos produkten ska inte omfattas av denna ordning.
3. Frivilliga kvalitetsbegrepp ska inte inbegripa frivilliga kvalitetsbegrepp som ligger till grund för och kompletterar särskilda saluföringsstandarder som fastställts för en sektor eller produktkategori.

4. För att beakta vissa sektors särdrag och konsumenternas förväntningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 med närmare bestämmelser om de kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer samtliga åtgärder för utformning, förfaranden eller andra tekniska detaljer som krävs för tillämpningen av denna avdelning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

6. Vid antagandet av delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med punkterna 4 och 5 i denna artikel ska kommissionen ta hänsyn till relevanta internationella standarder.

Artikel 30

Reservering och ändring

1. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, marknadsituationen och utvecklingen när det gäller handelsnormer och internationella standarder ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 genom att ett kompletterande frivilligt kvalitetsbegrepp reserveras och villkoren för dess användning fastställs.

2. I vederbörligen motiverade fall och för att ta hänsyn till lämplig användning av det kompletterande frivilliga kvalitetsbegreppet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om ändring av de användningsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 31

Produkter från bergsområden

1. Termen *produkt från bergsområde* är ett frivilligt kvalitetsbegrepp.

Denna term ska endast användas för att beskriva produkter som är avsedda som livsmedel och som förtecknas i bilaga 1 till fördraget och

- a) vars råvaror i likhet med lantbruksdjurens foder huvudsakligen kommer från bergsområden,
- b) vars bearbetning, vid bearbetade produkter, också sker i bergsområden.

2. I denna artikel avses med bergsområden inom unionen områden i den mening som avses i artikel 18.1 i förordning (EG) nr 1257/1999. För produkter från tredjeländer ska bergsområden omfatta områden som officiellt betecknas som bergsområden av tredjelandet eller som uppfyller kriterier som motsvarar de som anges i artikel 18.1 i förordning (EG) nr 1257/1999.

3. I vederbörligen motiverade fall och för att ta hänsyn till naturliga begränsningar för jordbruksproduktionen i bergsområden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om undantag från de användningsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln. Framför allt ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt som fastställer på vilka villkor råvaror eller foder utifrån från föras in i bergsområden och på vilka villkor bearbetningen av produkter får äga rum utanför bergsområdena i ett geografiskt område som ska fastställas samt definitionen av detta geografiska område.

4. För att ta hänsyn till naturliga begränsningar för jordbruksproduktionen i bergsområden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 om fastställande av produktionsmetoder och andra relevanta kriterier för tillämpningen av det frivilliga kvalitetsbegreppet som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 32

Produkt från öjordbruk

Senast den 4 januari 2014 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om behovet av en ny term, *produkt från öjordbruk*. Denna term får bara användas för att beskriva produkter som är avsedda som livsmedel och som är förtecknade i bilaga I till fördraget vars råvaror kommer från öar. För att termen ska få användas för bearbetade produkter måste även bearbetningen ske på öar i de fall då detta väsentligen påverkar slutproduktens särskilda egenskaper.

Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag för införandet av det frivilliga kvalitetsbegreppet *produkt från öjordbruk*.

Artikel 33

Begränsning av användningen

1. Ett frivilligt kvalitetsbegrepp får endast användas för att beskriva produkter som uppfyller relevanta krav.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med bestämmelser om användningen av frivilliga kvalitetsbegrepp. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 34

Övervakning

Medlemsstaterna ska genomföra riskanalysbaserade kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i denna avdelning efterlevs och tillämpa lämpliga administrativa sanktioner vid överträdelser.

AVDELNING V

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Offentliga kontroller av skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter

Artikel 35

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska gälla för de kvalitetsordningar som fastställs i avdelningarna II och III.

Artikel 36

Utseende av behörig myndighet

1. I enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 ska medlemsstaterna utse den eller de behöriga myndigheter som ska ansvara för de offentliga kontroller som ska göras för att kontrollera efterlevnaden av de krav som fastställs inom de kvalitetsordningar som inrättas genom denna förordning.

De förfaranden och krav som föreskrivs i förordning (EG) nr 882/2004 ska med nödvändiga ändringar gälla för de offentliga kontroller som görs för att kontrollera efterlevnaden av de krav som fastställs inom de kvalitetsordningar som inrättas genom denna förordning för de produkter som anges i bilaga I till denna förordning.

2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska lämna tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet samt förfoga över den kvalificerade personal och de resurser som de behöver för att fullgöra sina uppgifter.

3. De offentliga kontrollerna ska omfatta följande:

- Kontroll av att en produkt överensstämmer med produktspecifikationen för densamma.
- Övervakning av hur registrerade namn används för att beskriva produkter som saluförs, i överensstämmelse med artikel 13 när det gäller namn som registrerats i enlighet med avdelning II och i överensstämmelse med artikel 24 när det gäller namn som registrerats enligt avdelning III.

Artikel 37

Kontroll av överensstämmelse med produktspecifikationen

1. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter som avser produkter som har sitt ursprung inom unionen, ska, innan produkterna släpps ut på marknaden, kontroll av att produkterna överensstämmer med produktspecifikationerna genomföras av

- en eller flera av de behöriga myndigheter som avses i artikel 36 i denna förordning, och/eller
- ett eller flera av de kontrollorgan i den mening som avses i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 882/2004 som agerar som produktcertifieringsorgan.

Kostnaderna för sådana kontroller av överensstämmelsen med produktspecifikationerna kan bäras av de aktörer som omfattas av kontrollerna. Medlemsstaterna får också bidra till dessa kostnader.

2. När det gäller ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter som avser produkter som har sitt ursprung i ett tredjeland ska kontrollen av att produkterna överensstämmer med produktspecifikationerna innan produkterna släpps ut på marknaden genomföras av

- a) en eller flera av de offentliga myndigheter som utsetts av tredjelandet, och/eller
- b) ett eller flera av produktcertifieringsorganen.

3. Medlemsstaterna ska offentliggöra namn och adress för de myndigheter och organ som avses i punkt 1 i denna artikel och regelbundet uppdatera uppgifterna.

Kommissionen ska offentliggöra namn och adress för de myndigheter och organ som avses i punkt 2 i denna artikel och regelbundet uppdatera uppgifterna.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter, utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2, som fastställer på vilket sätt namn och adress för de produktcertifieringsorgan som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska offentliggöras.

Artikel 38

Tillsyn över användningen av namnet på marknaden

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn och adress för de behöriga myndigheter som avses i artikel 36. Kommissionen ska offentliggöra dessa myndigheters namn och adresser.

Medlemsstaterna ska genomföra riskanalyserade kontroller för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning efterlevs och medlemsstaterna ska, vid överträdelse, vidta alla nödvändiga åtgärder.

Artikel 39

Behöriga myndigheters delegering till kontrollorgan

1. De behöriga myndigheterna får i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 882/2004 delegera vissa uppgifter i samband med de offentliga kontrollerna av kvalitetsordningarna till ett eller flera kontrollorgan.
2. Kontrollorganen ska vara ackrediterade i enlighet med Europastandarden EN 45011 eller ISO/IEC-guide 65 (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringsprogram).
3. Den ackreditering som avses i punkt 2 i denna artikel får endast utföras av
 - a) ett nationellt ackrediteringsorgan inom unionen i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008, eller

- b) ett ackrediteringsorgan utanför unionen som har undertecknat International Accreditation Forums (IAF) multilaterala avtal om erkännande av produktcertifiering.

Artikel 40

Planering av kontrollverksamheten och rapportering om denna

1. Medlemsstaterna ska se till att de verksamheter avseende kontrollskyldigheterna enligt detta kapitel förs in i ett separat avsnitt av de fleråriga nationella kontrollplanerna enligt artiklarna 41, 42 och 43 i förordning (EG) nr 882/2004.

2. I de årliga rapporterna om kontroller av fullgörelsen av de skyldigheter som fastställs i denna förordning ska ingå ett separat avsnitt med den information som avses i artikel 44 i förordning (EG) nr 882/2004.

KAPITEL II

Undantag avseende viss tidigare användning

Artikel 41

Generiska termer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 ska denna förordning inte påverka användningen av termer som är generiska inom unionen, även om den generiska termen ingår i ett namn som är skyddat enligt en kvalitetsordning.

2. För att fastställa huruvida ett namn har blivit generiskt, ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer, särskilt följande:

- a) De rådande förhållandena i de områden där produkten konsumeras.
- b) Relevant nationell lagstiftning eller relevanta unionsrättsakter.
- 3. För att fullt ut skydda intressenternas rättigheter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 med kompletterande bestämmelser om hur generisk status för termer som avses i punkt 1 i den här artikeln ska fastställas.

Artikel 42

Växter och djurraser

1. Denna förordning ska inte förhindra att produkter vars märkning innehåller ett namn eller ett begrepp som är skyddat eller förbehållet inom ramen för en kvalitetsordning enligt avdelningarna II, III eller IV och som innehåller namnet på en växtsort eller en djurras släpps ut på marknaden, förutsatt att följande villkor uppfylls:

- a) Produkten i fråga innehåller eller härrör från den angivna växtsorten eller djurrasen.
- b) Konsumenterna vilseleds inte.

- c) Användningen av växtsorts- eller djurrasnamnet utgör sund konkurrens.
- d) Användningen innebär inte att den skyddade termens anseende utnyttjas.
- e) När det gäller den kvalitetsordning som avses i avdelning II: Produktionen och saluföringen av produkten sträckte sig utanför ursprungsområdet redan innan ansökan om registrering av den geografiska beteckningen lämnades in.
2. För att ytterligare klargöra i vilken mån aktörer inom livsmedelssektorn får använda namn på växtsorter och djurrasener enligt punkt 1 i denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 avseende reglerna för användningen av sådana namn.

Artikel 43

Förhållandet till immateriell äganderätt

De kvalitetsordningar som beskrivs i avdelningarna III och IV ska tillämpas utan att detta påverkar unionens regler eller medlemsstaternas nationella regler avseende immateriell äganderätt, särskilt reglerna avseende ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och varumärken samt de rättigheter som beviljas enligt dessa regler.

KAPITEL III

Beteckningar, symboler och producenternas roll

Artikel 44

Skydd av beteckningar och symboler

1. Beteckningar, akronymer och symboler som hänvisar till kvalitetsordningarna får endast användas i samband med produkter som har producerats i enlighet med de regler som gäller för den kvalitetsordning som de hänvisar till. Detta gäller särskilt följande beteckningar, akronymer och symboler:
- a) *Skyddad ursprungsbeteckning, skyddad geografisk beteckning, geografisk beteckning, SUB, SGB och tillhörande symboler i enlighet med avdelning II.*
- b) *Garanterad traditionell specialitet, GTS och tillhörande symbol i enlighet med avdelning III.*
- c) *Produkt från bergsområde i enlighet med avdelning IV.*
2. I enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1290/2005 får Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), på kommissionens initiativ eller för dess räkning, genom central förvaltning finansiera administrativt stöd avseende utveckling, förberedande verksamhet, övervakning, administrativt och juridiskt stöd, rätts hjälp, registreringsavgifter, förnyelseavgifter, avgifter för varumärkesövervakning, rättegångskostnader och andra relevanta åtgärder som krävs för att skydda de beteckningar, akronymer och symboler som ingår i kvalitetsordningarna mot varje form av missbruk, imitation eller anspel-

ning, och mot varje annat förfarande som kan vilsledda konsumenten, inom unionen och i tredjeland.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter med bestämmelser om ett enhetligt skydd av de beteckningar, akronymer och symboler som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 45

Grupperns roll

1. Utan att det påverkar de specifika bestämmelserna om producentorganisationer och branschorganisationer i förordning (EG) nr 1234/2007 ska en grupp ha rätt att
- a) bidra till att säkerställa att produkternas kvalitet, anseende och äkthet garanteras på marknaden genom att övervaka användningen av namnet i handeln, och om det är nödvändigt, informera de behöriga myndigheter som avses i artikel 36 eller någon annan behörig myndighet inom ramen för artikel 13.3,
- b) vidta åtgärder för att säkerställa ett lämpligt rättsligt skydd för de skyddade ursprungsbeteckningarna eller skyddade geografiska beteckningarna och för immateriella rättigheter med direkt koppling till dem,
- c) utarbeta informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder som syftar till att informera konsumenterna om produkternas mervärdesskapande kvaliteter,
- d) utarbeta åtgärder som syftar till att säkerställa att produkterna överensstämmer med specifikationerna,
- e) vidta åtgärder för att få ordningen att fungera bättre, bland annat genom att utveckla ekonomisk sakkunskap, genomföra ekonomiska analyser, sprida ekonomisk information om ordningen och genom rådgivning till producenterna,
- f) vidta åtgärder för att öka produkternas värde och vid behov ingripa för att förhindra eller motverka åtgärder som skadar eller riskerar att skada produkternas anseende.
2. Medlemsstaterna får med administrativa medel främja bildandet av grupper och deras verksamhet på sina territorier. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namnen på och adresserna till de grupper som avses i artikel 3.2. Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 46

Rätten att utnyttja ordningarna

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla aktörer som följer reglerna i en kvalitetsordning som anges i avdelningarna II och III har rätt att omfattas av den kontroll av överensstämmelse som fastställs i artikel 37.

2. Aktörer som bereder och lagrar produkter som saluförs inom ramen för ordningarna för garanterade traditionella specialiteter, skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar eller som saluför sådana produkter ska också omfattas av de kontroller som anges i kapitel I i denna avdelning.

3. Medlemsstaterna ska se till att de aktörer som är beredda att följa reglerna i en kvalitetsordning som anges i avdelningarna III och IV ges möjlighet till detta och inte förhindras att delta på grunder som är diskriminerande eller på annat sätt inte är objektiva.

Artikel 47

Avgifter

Utan att det påverkar förordning (EG) nr 882/2004, särskilt inte bestämmelserna i kapitel VI i avdelning II i den förordningen, får medlemsstaterna ta ut en avgift för att täcka sina kostnader för förvaltningen av kvalitetsordningarna, däribland kostnader för behandling av ansökningar, invändningar, ansökningar om ändringar och ansökningar om upphävande enligt denna förordning.

KAPITEL IV

Ansöknings- och registreringsförfaranden avseende ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter

Artikel 48

Ansökningsförfarandenas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas avseende de kvalitetsordningar som fastställs i avdelningarna II och III.

Artikel 49

Ansökan om registrering av namn

1. Ansökningar om registrering av ett namn inom ramen för de kvalitetsordningar som avses i artikel 48 får endast lämnas in av en grupp som arbetar med de produkter vilkas namn ska registreras. När det gäller namn med skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar som avser ett geografiskt område som skär över nationella gränser eller när det gäller ett namn på en garanterad traditionell specialitet får flera grupper från olika medlemsstater eller tredjeländer lämna in en gemensam ansökan om registrering.

En enskild fysisk eller juridisk person får betraktas som en grupp om det framgår att båda följande kriterier är uppfyllda:

- Personen i fråga är den enda producent som är beredd att lämna in en ansökan.
- Med avseende på skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, har det berörda geografiska området särdrag som skiljer sig väsentligt från dem i angränsande områden eller så har produkten andra egenskaper än de produkter som framställs i angränsande områden.

2. Om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning II avser ett geografiskt område i en medlemsstat eller om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning III utarbetas av en grupp som är etablerad i en medlemsstat, ska ansökan ställas till myndigheterna i medlemsstaten.

Medlemsstaten ska granska ansökan på lämpligt sätt för att kontrollera om den är motiverad och uppfyller villkoren i respektive ordning.

3. Medlemsstaten ska som ett led i den granskning som avses i punkt 2 andra stycket i denna artikel inleda ett nationellt invändningsförfarande, genom vilket det säkerställs att ansökan i fråga offentliggörs på ett tillfredsställande sätt och en rimlig tidsfrist föreskrivs under vilken fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse och är etablerade eller bosatta på den medlemsstatens territorium kan framföra invändningar mot ansökan.

Medlemsstaten ska undersöka huruvida de invändningar som gjorts inom ramen för ordningen i avdelning II kan tas upp till prövning mot bakgrund av de kriterier som avses i artikel 10.1 eller huruvida invändningar som gjorts inom ramen för ordningen i avdelning III kan tas upp till prövning mot bakgrund av de kriterier som avses i artikel 21.1.

4. Om medlemsstaten efter bedömning av eventuella mottagna invändningar anser att förordningens krav är uppfyllda, får medlemsstaten fatta ett positivt beslut om ansökan och registrera ett ansökningsärende hos kommissionen. Medlemsstaten ska i sådana fall informera kommissionen om invändningar som kan tas upp till prövning vilka mottagits från fysiska eller juridiska personer som lagligt har salufört produkterna i fråga och som kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år före den dag för offentliggörande som avses i punkt 3.

Medlemsstaten ska se till att dess positiva beslut offentliggörs och att fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse i ärendet ges tillfälle att överklaga.

Medlemsstaten ska se till att den version av produktspecifikationen som ligger till grund för dess positiva beslut offentliggörs och att den finns tillgänglig i elektronisk form.

Vad gäller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska medlemsstaten också se till att den version av produktspecifikationen som ligger till grund för kommissionens beslut enligt artikel 50.2 offentliggörs på tillfredsställande sätt.

5. Om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning II avser ett geografiskt område i ett tredjeland eller om en ansökan inom den ordning som anges i avdelning III lämnas in av en grupp som är etablerad i ett tredjeland ska ansökan ställas till kommissionen, antingen direkt eller via myndigheterna i det berörda tredjelandet.

6. De handlingar som avses i denna artikel som skickas till kommissionen ska avfattas på ett av unionens officiella språk.

7. För att förenkla ansökningsprocessen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56, med bestämmelser för genomförandet av det nationella invändningsförfarandet för gemensamma ansökningar avseende mer än ett nationellt territorium och som kompletterar bestämmelserna om ansökningsförfarandet.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden, utformning och framläggande av ansökningar, även för ansökningar som rör mer än ett nationellt territorium. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 50

Kommissionens granskning och offentliggörande med avseende på eventuella invändningar

1. Kommissionen ska på lämpligt sätt granska ansökningar som mottas enligt artikel 49 för att avgöra om de är motiverade och uppfyller villkoren för respektive ordning. Granskningen bör slutföras inom sex månader. Om denna tidsfrist överskrids ska kommissionen skriftligen informera sökanden om orsakerna till förseningen.

Kommissionen ska minst varje månad offentliggöra en förteckning över namn för vilka registreringsansökningar har inlämnats, med uppgift om vilken dag de lämnats in.

2. Om kommissionen, på grundval av den granskning som genomförs enligt punkt 1 första stycket, anser att villkoren i denna förordning är uppfyllda ska den offentliggöra följande information i *Europeiska unionens officiella tidning*:

- När det gäller ansökningar inom ramen för den ordning som avses i avdelning II: det sammanfattande dokumentet och en hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.
- När det gäller ansökningar inom ramen för den ordning som avses i avdelning III: specifikationen.

Artikel 51

Invändningsförfarande

1. Inom tre månader från dagen för offentliggörande av en ansökan i *Europeiska unionens officiella tidning* får myndigheterna i en medlemsstat eller ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med ett berättigat intresse som är etablerad i ett tredjeland lämna in ett meddelande om invändning till kommissionen.

Fysiska och juridiska personer som har ett berättigat intresse, som är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den från vilken en ansökan kommer får lämna in ett meddelande om invändningar till den medlemsstat där de är etablerade inom tidsfristen för att lämna in invändningar enligt första stycket.

Ett meddelande om invändning ska innehålla en förklaring om att ansökan kan innebära en överträdelse av villkoren i denna förordning. Ett meddelande om invändning som inte innehåller någon sådan förklaring är ogiltigt.

Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra meddelandet om invändning till den myndighet eller det organ som lämnade in ansökan.

2. Om ett meddelande om invändning lämnas in till kommissionen och inom två månader följs av en motiverad invändning ska kommissionen kontrollera om den motiverade invändningen kan tas upp till prövning.

3. Inom två månader från mottagandet av en motiverad invändning som kan tas upp till prövning ska kommissionen uppmana den myndighet eller den person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller det organ som har lämnat in ansökan att inleda lämpliga samråd i ärendet under en skälig tidsperiod på högst tre månader.

Den myndighet eller den person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller det organ som har lämnat in ansökan ska utan dröjsmål inleda sådana lämpliga samråd. De ska ge varandra den relevanta informationen för att bedöma om ansökan om registrering uppfyller villkoren i denna förordning. Om ingen överenskommelse nås ska denna information även överlämnas till kommissionen.

Kommissionen får när som helst under dessa tre månader på den sökandes begäran förlänga tidsfristen för samråden med högst tre månader.

4. Om det till följd av de lämpliga samråd som avses i punkt 3 i denna artikel görs väsentliga ändringar av de uppgifter som har offentliggjorts i enlighet med artikel 50.2 ska kommissionen upprepa den granskning som avses i artikel 50.

5. Meddelandet om invändning, den motiverade invändningen och tillhörande handlingar som skickas till kommissionen i enlighet med punkterna 1–4 i denna artikel ska avfattas på ett av unionens officiella språk.

6. För att fastställa tydliga förfaranden och tidsfrister för invändningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56, som kompletterar reglerna för invändningsförfarandet.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden för invändningar och om invändningarnas utformning och framläggande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 52

Beslut om registrering

1. Om kommissionen på grundval av den information kommissionen har tillgång till från den granskning som utförts enligt artikel 50.1 anser att villkoren för registrering inte är uppfyllda ska den anta genomförandeakter om att avslå ansökan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

14.12.2012

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 343/21

2. Om kommissionen inte mottar något meddelande om invändning eller någon motiverad invändning som kan tas upp till prövning enligt artikel 51, ska den utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 57.2 anta genomförandeakter om registrering av namnet.

3. Om kommissionen mottar en motiverad invändning som kan tas upp till prövning ska den, efter de lämpliga samråd som avses i artikel 51.3, och med hänsyn tagen till resultatet av dessa, antingen

a) om parterna har nått en överenskommelse, registrera namnet genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 57.2 och, om det är nödvändigt, ändra den information som har offentliggjorts enligt artikel 50.2, förutsatt att sådana ändringar inte är väsentliga, eller

b) om en överenskommelse inte har nåtts, anta genomförandeakter med beslut om registrering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

4. Registreringsakter och beslut om avslag ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 53

Ändring av en produktspecifikation

1. En grupp som har ett berättigat intresse får ansöka om godkännande av en ändring av en produktspecifikation.

I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs, med motiveringar.

2. Om ändringen medför en eller flera ändringar av specifikationen som inte är mindre ändringar ska ansökan om ändring följa förfarandet i artiklarna 49–52.

Om de föreslagna ändringarna emellertid är mindre ändringar ska kommissionen godkänna eller avslå ansökan. Om ändringar som innebär en ändring av de uppgifter som avses i artikel 50.2 godkänns ska kommissionen offentliggöra dessa i *Europeiska unionens officiella tidning*.

För att en ändring ska anses vara mindre i fråga om den kvalitetsordning som beskrivs i avdelning II får den inte

- a) avse produktens grundläggande egenskaper,
- b) ändra det samband som avses i artikel 7.1 f i eller 7.1 f ii,
- c) inbegripa en ändring av produktens namn eller av någon del av detta,
- d) beröra det definierade geografiska området, eller
- e) innebära ökade begränsningar av handeln med produkten eller dess råvaror.

För att en ändring ska anses som mindre i fråga om den kvalitetsordning som beskrivs i avdelning III får den inte

- a) avse produktens grundläggande egenskaper,
- b) medföra avgörande ändringar av framställningsmetoden, eller
- c) inbegripa en ändring av produktens namn, eller av någon del av detta.

Granskningen av ansökan ska inriktas på den föreslagna ändringen.

3. För att förenkla handläggningen av ändringsansökningar, också i de fall ändringen inte innebär någon ändring av det sammanfattande dokumentet och då den gäller en tillfällig ändring av specifikationerna till följd av obligatoriska sanitära eller fytosanitära åtgärder som införts av offentliga myndigheter, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 56, som kompletterar bestämmelserna om förfarandet för ändringsansökningar.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden för ändringsansökningar och om ansökningarnas utformning och framläggande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 54

Avregistrering

1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran av en fysisk eller juridisk person som har ett berättigat intresse, anta genomförandeakter för att avregistrera en skyddad ursprungs-beteckning, en skyddad geografisk beteckning eller en garanterad traditionell specialitet i följande fall:

- a) Efterlevnad av kraven i specifikationen är inte säkerställd.
- b) Det har under minst sju år inte saluförts några produkter under den aktuella garanterade traditionella specialiteten, den aktuella skyddade ursprungs-beteckningen eller den aktuella skyddade geografiska beteckningen.

Kommissionen får på begäran av de producenter som framställer den produkt som saluförs med det registrerade namnet avregistrera namnet i fråga.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

2. För att säkerställa rättssäkerhet och för att alla parter ska ges möjlighet att försvara sina rättigheter och berättigade intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 som kompletterar reglerna för avregistreringsförfarandet.

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare bestämmelser om förfaranden för avregistrering och om framläggandet av sådan begäran som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

AVDELNING VI

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Närproduktion och direktförsäljning

Artikel 55

Rapportering om närproduktion och direktförsäljning

Senast den 4 januari 2014 ska kommissionen till Europaparlamentet och till rådet överlämna en rapport om behovet av ett nytt märkningssystem för närproduktion och direktförsäljning som ska hjälpa producenterna att marknadsföra sina produkter lokalt. Rapporten ska vara inriktad på jordbrukarnas förmåga att skapa mervärde i sin produktion genom den nya märkningen och bör även ta hänsyn till andra kriterier, såsom möjligheterna att minska koldioxidutsläpp och avfall genom kortare produktions- och distributionskedjor.

Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag om inrättande av ett märkningssystem för närproduktion och direktförsäljning.

KAPITEL II

Förfarandebestämmelser

Artikel 56

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.1 andra stycket, 5.4, 7.2 första stycket, 12.5 första stycket, 16.2, 18.5, 19.2 första stycket, 23.4 första stycket, 25.3, 29.4, 30, 31.3, 31.4, 41.3, 42.2, 49.7 första stycket, 51.6 första stycket, 53.3 första stycket, 54.2 första stycket ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 3 januari 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.1 andra stycket, 5.4, 7.2 första stycket, 12.5 första stycket, 16.2, 18.5, 19.2 första stycket, 23.4 första stycket, 25.3, 29.4, 30, 31.3, 31.4, 41.3, 42.2, 49.7 första stycket, 51.6 första stycket, 53.3 första stycket och 54.2 första stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.1 andra stycket, 5.4, 7.2 första stycket, 12.5 första stycket, 16.2, 18.5, 19.2 första stycket, 23.4 första stycket, 25.3, 29.4, 30, 31.3, 31.4, 41.3, 42.2, 49.7 första stycket, 51.6 första stycket, 53.3 första stycket och 54.2 första stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 57

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för kvalitetspolitik för jordbruksprodukter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

KAPITEL III

Upphävande och Slutbestämmelser

Artikel 58

Upphävande

1. Förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 ska upphöra att gälla.

Artikel 13 i förordning (EG) nr 509/2006 ska dock fortsätta att tillämpas avseende ansökningar för produkter som inte omfattas av tillämpningsområdet för avdelning III i denna förordning och som har mottagits av kommissionen före den dag då denna förordning träder i kraft.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till denna förordning.

Artikel 59

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 12.3 och 23.3 ska emellertid tillämpas från och med den 4 januari 2016 utan att det påverkar produkter som släppts ut på marknaden före detta datum.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 november 2012.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
A. D. MAVROYIANNIS
Ordförande

BILAGA I

JORDBRUKSPRODUKTER OCH LIVSMEDEL SOM AVSES I ARTIKEL 2.1

- I. Ursprungsbezeichnungen och geografiska beteckningar
- Öl
 - Choklad och härledda produkter
 - Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror
 - Drycker framställda av växtextrakter
 - Pastaprodukter
 - Salt
 - Naturliga gummi- och hartsvaror
 - Senapspasta
 - Hö
 - Eteriska oljor
 - Kork
 - Karminsyra
 - Blommor och prydnadsväxter
 - Bomull
 - Ull
 - Korgvide
 - Skäktat lin
 - Läder
 - Päls
 - Fjädrar
- II. Garanterade traditionella specialiteter
- Färdiglagade rätter
 - Öl
 - Choklad och härledda produkter
 - Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror
 - Drycker framställda av växtextrakter
 - Pastaprodukter
 - Salt
-

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL SOM AVSE I ARTIKEL 58.2

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 2.1
Artikel 1.2	Artikel 2.3
Artikel 1.3	Artikel 2.4
Artikel 2.1 a	Artikel 3.5
Artikel 2.1 b	Artikel 3.3
Artikel 2.1 c	—
Artikel 2.1 d	Artikel 3.2
Artikel 2.2 första till tredje stycket	—
Artikel 2.2 fjärde stycket	—
Artikel 3	Artikel 22.1
Artikel 4.1 första stycket	Artikel 18.1
Artikel 4.2	Artikel 18.2
Artikel 4.3 första stycket	—
Artikel 4.3 andra stycket	Artikel 18.4
Artikel 5.1	Artikel 43
Artikel 5.2	Artikel 42.1
Artikel 6.1	Artikel 19.1
Artikel 6.1 a	Artikel 19.1 a
Artikel 6.1 b	Artikel 19.1 b
Artikel 6.1 c	Artikel 19.1 c
Artikel 6.1 d	—
Artikel 6.1 e	Artikel 19.1 d
Artikel 6.1 f	—
Artikel 7.1 och 7.2	Artikel 49.1
Artikel 7.3 a och b	Artikel 20.1 a och b
Artikel 7.3 c	—
Artikel 7.3 d	—
Artikel 7.4	Artikel 49.2

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 7.5	Artikel 49.3
Artikel 7.6 a, b och c	Artikel 49.4
Artikel 7.6 d	Artikel 20.2
Artikel 7.7	Artikel 49.5
Artikel 7.8	Artikel 49.6
Artikel 8.1	Artikel 50.1
Artikel 8.2 första stycket	Artikel 50.2 b
Artikel 8.2 andra stycket	Artikel 52.1
Artikel 9.1 och 9.2	Artikel 51.1
Artikel 9.3	Artikel 21.1 och 21.2
Artikel 9.4	Artikel 52.2
Artikel 9.5	Artikel 52.3 och 52.4
Artikel 9.6	Artikel 51.5
Artikel 10	Artikel 54
Artikel 11	Artikel 53
Artikel 12	Artikel 23
Artikel 13.1	—
Artikel 13.2	—
Artikel 13.3	—
Artikel 14.1	Artikel 36.1
Artikel 14.2	Artikel 46.1
Artikel 14.3	Artikel 37.3 andra stycket
Artikel 15.1	Artikel 37.1
Artikel 15.2	Artikel 37.2
Artikel 15.3	Artikel 39.2
Artikel 15.4	Artikel 36.2
Artikel 16	—
Artikel 17.1 och 17.2	Artikel 24.1
Artikel 17.3	Artikel 24.2

14.12.2012

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 343/27

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 18	Artikel 57
Artikel 19.1 a	—
Artikel 19.1 b	Artikel 49.7 andra stycket
Artikel 19.1 c	Artikel 49.7 första stycket
Artikel 19.1 d	Artikel 22.2
Artikel 19.1 e	Artikel 51.6
Artikel 19.1 f	Artikel 54.1
Artikel 19.1 g	Artikel 23.4
Artikel 19.1 h	—
Artikel 19.1 i	—
Artikel 19.2	Artikel 25.1
Artikel 19.3 a	—
Artikel 19.3 b	Artikel 25.2
Artikel 20	Artikel 47
Artikel 21	Artikel 58
Artikel 22	Artikel 59
Bilaga 1	Bilaga 1 (Del II)

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 2.1 och 2.2
Artikel 1.2	Artikel 2.3
Artikel 1.3	Artikel 2.4
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3.1 första stycket	Artikel 6.1
Artikel 3.1 andra och tredje stycket	Artikel 41.1, 2 och 3
Artikel 3.2, 3.3 och 3.4	Artikel 6.2, 6.3 och 6.4
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5.1	Artikel 3.2 och artikel 49.1

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 5.2	Artikel 49.1
Artikel 5.3	Artikel 8.1
Artikel 5.4	Artikel 49.2
Artikel 5.5	Artikel 49.3
Artikel 5.6	Artikel 9
Artikel 5.7	Artikel 8.2
Artikel 5.8	—
Artikel 5.9 första stycket	—
Artikel 5.9 andra stycket	Artikel 49.5
Artikel 5.10	Artikel 49.6
Artikel 5.11	—
Artikel 6.1 första stycket	Artikel 50.1
Artikel 6.2 första stycket	Artikel 50.2 a
Artikel 6.2 andra stycket	Artikel 52.1
Artikel 7.1	Artikel 51.1 första stycket
Artikel 7.2	Artikel 51.1 andra stycket
Artikel 7.3	Artikel 10
Artikel 7.4	Artikel 52.2 och 52.4
Artikel 7.5	Artikel 51.3 och 52.3 och 52.4
Artikel 7.6	Artikel 11
Artikel 7.7	Artikel 51.5
Artikel 8	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 53
Artikel 10.1	Artikel 36.1
Artikel 10.2	Artikel 46.1
Artikel 10.3	Artikel 37.3 andra stycket
Artikel 11.1	Artikel 37.1
Artikel 11.2	Artikel 37.2

14.12.2012

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 343/29

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 11.3	Artikel 39.2
Artikel 11.4	Artikel 36.2
Artikel 12	Artikel 54
Artikel 13.1	Artikel 13.1
Artikel 13.2	Artikel 13.2
Artikel 13.3	Artikel 15.1
Artikel 13.4	Artikel 15.2
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 57
Artikel 16 a	Artikel 5.4 andra stycket
Artikel 16 b	—
Artikel 16 c	—
Artikel 16 d	Artikel 49.7
Artikel 16 e	—
Artikel 16 f	Artikel 51.6
Artikel 16 g	Artikel 12.7
Artikel 16 h	—
Artikel 16 i	Artikel 11.3
Artikel 16 j	—
Artikel 16 k	Artikel 54.2
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 47
Artikel 19	Artikel 58
Artikel 20	Artikel 59
Bilaga I och II	Bilaga I (Del I)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1308/2013

av den 17 december 2013

om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

omfattar mer än en jordbrukssektor, bland annat genom att det säkras att kommissionen kan anta icke väsentliga delar av åtgärder genom delegerade akter.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 42 första stycket och 43.2,

(2) Denna förordning bör innehålla alla grundläggande delar i den samlade marknadsordningen för jordbruksproduk-
tera.

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

(3) Denna förordning bör gälla för samtliga jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (EUF-fördraget) (nedan gemensam kallade fördragen) för att säkerställa att alla de produkterna omfattas av en gemensam organisation av marknaden i enlighet med artikel 40.1 i EUF-fördraget.

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden ⁽²⁾,

(4) Det bör klargöras att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽⁶⁾ de bestämmelser som antagits på grundval av denna i princip bör gälla för de åtgärder som anges i den här förordningen. I förordning (EU) nr 1306/2013 fastställs särskilt bestämmelser som garanterar att de skyldigheter som anges i lagstiftningen för den gemensamma jordbrukspolitiken uppfylls, inbegripet bestämmelser om kontroller och administrativa åtgärder och administrativa sanktioner vid överträdelser liksom regler om ställande och frisläppande av säkerheter och om återvinning av felaktiga utbetalningar.

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽⁴⁾, och

(5) Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget ska rådet besluta om åtgärder om fastställande av priser, avgifter, stöd och kvantitativa begränsningar. Av tydlighetsskäl bör det i denna förordning, när artikel 43.3 i EUF-fördraget är tillämplig, uttryckligen anges att rådet kommer att besluta om åtgärder på den rättsgrunden.

av följande skäl:

(1) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln *Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans* anges vilka utmaningar som den gemensamma jordbrukspolitiken kan komma att ställas inför efter 2013 och det fastställs mål och riktlinjer för denna. Mot bakgrund av de diskussioner som hållits kring meddelandet bör den gemensamma jordbrukspolitiken reformeras med verkan från och med den 1 januari 2014. En sådan reform bör omfatta den gemensamma jordbrukspolitiken samtliga huvudinstrument, inklusive rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾. Med tanke på reformens omfattning bör den förordningen upphävas och ersättas med en ny förordning om en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter. Reformen bör dessutom i möjligaste mån innebära att bestämmelserna harmoniseras, strömlinjeformas och förenklas, särskilt de bestämmelser som

(6) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskilt betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ Yttrande av den 8 mars 2012 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 116, och EUT C 44, 15.2.2013, s. 158.

⁽³⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 174.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 november 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT)

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (Se sidan 549 i detta nummer av EUT).

- (7) Vissa definitioner som berör vissa sektorer bör fastställas i denna förordning. I syfte att ta hänsyn till rissektorns särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att ändra definitionerna som berör rissektorn i den mån detta är nödvändigt för att aktualisera dem mot bakgrund av marknadsutvecklingen.
- (8) I denna förordning hänvisas till de varubeskrivningar och rubriker och underrubriker som anges i Kombinerade nomenklaturen. Om Gemensamma tulltaxans nomenklatur ändras kan det krävas tekniska anpassningar av denna förordning. I syfte att ta hänsyn till sådana ändringar bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på nödvändiga tekniska anpassningar. För att bidra till klarhet och enkelhet bör den förordning genom vilken den befogenheten för närvarande ges, dvs. rådets förordning (EEG) nr 234/79 ⁽¹⁾, upphöra att gälla och befogenheten bör införas i denna förordning.
- (9) Det bör fastställas regleringsår för spannmål, ris, socker, torkat foder, utsäde, vin, olivolja och bordsoliver, lin och hampa, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, bananer, mjölk och mjölkprodukter samt för silkesodling; regleringsåren bör i görligaste mån anpassas till de biologiska produktionscyklerna för respektive produkt.
- (10) För att stabilisera marknaderna och tillförsäkra jordbruksbefolkningarna en skälig levnadsstandard har ett differentierat system för marknadsstöd för de olika sektorerna utvecklats och det har också införts ordningar för direktstöd, varvid hänsyn har tagits till de särskilda behoven inom de olika sektorerna samt till dessa sektors inbördes beroende av varandra. Åtgärderna utgörs av offentlig intervention eller stöd till privat lagring. Marknadsstödet behöver bibehållas men bör strömlinjeformas och förklaras.
- (11) Unionsskalor för klassificering, identifiering och presentation av slaktroppar i sektorerna för nöt- och kalvkött, griskött samt får- och getkött bör fastställas för prisnoteringar och tillämpning av interventionsbestämmelserna inom dessa sektorer. Sådana unionsskalor är dessutom i linje med målet att förbättra öppenheten och insynen på marknaden.
- (12) Av tydlighets- och öppenhetsskäl bör bestämmelserna om offentlig intervention ingå i en gemensam struktur, samtidigt som man bibehåller politiken inom varje sektor. Av detta skäl bör man skilja mellan referenströsklar och interventionspriser och fastställa de sistnämnda. När detta görs är det särskilt viktigt att klargöras att det endast är interventionspriserna för offentlig intervention som motsvarar de tillämpade administrativa priser som avses i punkt 8 första meningen i bilaga 3 till WTO-avtalet om jordbruk (dvs. marknadsprisstödet). Det bör påpekas att begreppet marknadsintervention kan omfatta både offentlig intervention och andra former av intervention som inte använder på förhand fastställda priser.
- (13) Mot bakgrund av praxis och erfarenheter inom tidigare gemensamma organisationer av marknaden bör systemet för offentlig intervention på lämpligt sätt för varje berörd sektor finnas att tillgå under vissa perioder av året och bör under dessa perioder inledas antingen på permanent grund eller beroende på marknadspriserna.
- (14) Det offentliga interventionspriset bör utgöras av ett fast pris för vissa kvantiteter av vissa produkter och bör i andra fall vara avhängigt av anbudsförhållanden, i enlighet med den praxis som gällt och de erfarenheter som gjorts inom ramen för tidigare gemensamma organisationer av marknaden.
- (15) I denna förordning bör det föreskrivas en möjlighet att avyttra produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention. Sådana åtgärder bör vidtas på ett sådant sätt att det inte uppstår några störningar på marknaden och så att köparna säkerställs lika tillträde till varorna och likabehandling.
- (16) Den befintliga ordningen för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen, som fastställts inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, bör omfattas av en separat förordning för att bättre återspegla ordningens mål vad gäller social sammanhållning. Denna förordning bör emellertid innehålla bestämmelser om avsättning av produkter som omfattas av offentlig intervention, så att dessa kan användas inom den ordningen.
- (17) För att uppnå syftet att balansera marknaden och stabilisera marknadspriserna kan det bli nödvändigt att bevilja stöd till privat lagring för vissa givna jordbruksprodukter. I syfte att sörga för insyn på marknaden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa enligt vilka villkor kommissionen, mot bakgrund av situationen på marknaden, får besluta att bevilja stöd till privat lagring.
- (18) I syfte att se till att produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention eller som omfattas av stöd till privat lagring lämpar sig för långtidslagring och är av sund, god och marknadsmissig kvalitet, och i syfte att ta hänsyn till de olika sektorernas särdrag för att säkerställa att den offentliga interventionen och den privata lagringen fungerar på ett kostnadseffektivt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 234/79 av den 5 februari 1979 om förfarandet vid anpassning av Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter (EGT L 34, 9.2.1979, s. 2).

- med avseende på att fastställa vilka krav och villkor som ska uppfyllas av dessa produkter när det gäller deras kvalitet och stödberättigande, utöver de krav som fastställs i denna förordning.
- (19) I syfte att ta hänsyn till särdragen i sektorerna för spannmål och paddyris bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa kvalitetskriterier för uppköp och försäljning av dessa produkter.
- (20) I syfte att säkerställa lämplig lagringskapacitet och effektivitet inom det offentliga interventionssystemet när det gäller kostnadseffektivitet, fördelning och tillträde för aktörer och för att bibehålla kvaliteten hos produkter som köps upp vid offentlig intervention för avyttring när lagringsperioden är över, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på vilka krav lagringsplatserna ska uppfylla för alla produkter som omfattas av offentlig upphandling, regler om lagringen av produkter inom och utanför den ansvariga medlemsstaten och om vilken tull som ska tas ut för dessa samt om eventuella andra belopp som ska beviljas eller uppbäras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens.
- (21) I syfte att säkerställa att den privata lagringen får önskade effekter på marknaden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på tillämpliga regler och villkor i de fall då kvantiteten är mindre än den kvantitet som avtalats, med avseende på villkoren för beviljande av förskotts betalning samt villkoren för att på nytt saluföra eller bortska en produkt som omfattas av avtal om privat lagring.
- (22) I syfte att säkerställa att systemen för offentlig intervention och privat lagring fungerar väl bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att föreskriva om användning av anbudsförfaranden, fastställa ytterligare villkor som ska uppfyllas av aktörerna och ett krav på att de ska ställa säkerhet.
- (23) För att beakta den tekniska utvecklingen och behoven inom sektorerna för nöt- och kalvkött, griskött samt får- och getkött, samt behovet av att standardisera hur de olika produkterna presenteras i syfte att förbättra insynen på marknaden, prisnoteringarna och tillämpningen av marknadsåtgärder, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på anpassning och uppdatering av unionens skolor för klassificering av slaktkroppar i de sektorerna samt med avseende på fastställande av vissa ytterligare därmed sammanhängande bestämmelser och undantag.
- (24) Skolbarns konsumtion av frukt och grönsaker samt mjölk och mjölkprodukter bör främjas, i syfte att varaktigt öka andelen av dessa produkter i barns kosthållning i den ålder då deras matvanor grundläggs, och därmed bidra till att den gemensamma jordbrukspolitikens mål uppnås, i synnerhet en stabilisering av marknaderna och säkerställande av att produkterna finns tillgängliga i dag och i framtiden. Det är därför lämpligt att främja unionsstöd för finansiering eller medfinansiering av utdelning av sådana produkter till skolbarn.
- (25) För att säkerställa en sund budgetförvaltning av unionens program för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölkprogram bör det antas lämpliga bestämmelser för vart och ett av dessa. Unionsstöd bör inte användas i stället för finansiering av eventuella befintliga nationella program för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölkprogram. Mot bakgrund av budgetrestriktionerna bör medlemsstaterna dock kunna ersätta sina ekonomiska bidrag till ordningarna med bidrag från den privata sektorn. För att se till att programmen för frukt och grönsaker i skolan är effektiva kan kompletterande åtgärder komma att bli nödvändiga och för dessa bör medlemsstaterna tillåtas bevilja nationellt stöd. Medlemsstater som deltar i programmen bör ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.
- (26) I syfte att främja hälsosamma matvanor hos barn och se till att stödet riktas till barn som regelbundet följer en utbildning på en utbildningsanstalt som förvaltas eller erkänns av medlemsstaterna, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på programmet för frukt och grönsaker i skolan i fråga om ytterligare kriterier som hör samman med medlemsstaternas målinriktning av stödet, godkännande och urval av de stödsökande och utarbetande av nationella eller regionala strategier och kompletterande åtgärder.
- (27) I syfte att säkerställa en effektiv och målinriktad användning av unionsmedel, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på programmet för frukt och grönsaker i skolan i fråga om metoden för omfördelning av stöd mellan medlemsstaterna utifrån de stödansökningar som har inkommit, de kostnader som berättigar till unionsstöd, inklusive möjligheten att fastställa ett totalt maximibelopp för de utgifterna, och medlemsstaternas skyldighet att övervaka och utvärdera ändamålsenligheten i sina program för frukt och grönsaker i skolan.
- (28) I syfte att öka medvetenheten om programmet för frukt och grönsaker i skolan bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kravet att medlemsstater med program för frukt och grönsaker i skolan ska ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.

- (29) I syfte att ta hänsyn till hur konsumtionsmönstren för mejeriprodukter utvecklas, till innovationer och utvecklingen på marknaden för mejeriprodukter, tillgången på produkter på unionens olika marknader och näringsmässiga aspekter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på skolmjölksprogrammet när det gäller produkter som kan komma i fråga för stöd från programmet, medlemsstaternas nationella eller regionala strategier, inklusive i tillämpliga fall kompletterande åtgärder, samt övervakning och utvärdering av programmet.
- (30) I syfte att säkerställa att stödmottagarna och de sökande är berättigade till unionens stöd och att det stödet används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler för stödmottagare och sökande som är berättigade till stöd, kravet på att sökandena måste godkännas av medlemsstaterna och användningen av mejeriprodukter vid tillagningen av måltider i skolor.
- (31) I syfte att säkerställa att de som ansöker om stöd uppfyller sina skyldigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kravet på ställande av säkerhet när det betalas ut ett förskott av stödet.
- (32) I syfte att öka medvetenheten om skolmjölkprogrammet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för hur medlemsstaterna ska ge publicitet åt sitt deltagande i det programmet och det faktum att programmet subventioneras av unionen.
- (33) I syfte att säkerställa att stödet avspeglas i produkternas pris bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på upprättande av prisövervakning inom ramen för skolmjölkprogrammet.
- (34) Unionsfinansiering behövs för att förmå erkända producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer att upprätta arbetsprogram som syftar till att förbättra produktionen och saluföringen av olivolja och bordsoliver. I detta sammanhang bör det i denna förordning föreskrivas att unionsstöd ska tilldelas i förhållande till hur stor prioritet som ges åt verksamheten enligt det berörda arbetsprogrammet. Samfinansieringen bör emellertid minska för att effektiviteten i program av det aktuella slaget ska kunna förbättras.
- (35) I syfte att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av unionsstödet som beviljats producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer i sektorn för olivolja och bordsoliver och för att förbättra produktionskvaliteten på olivolja och bordsoliver bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de särskilda åtgärder som kan finansieras med unionsstöd och de verksamheter och kostnader som inte kan det, lägsta tilldelning av unionsfinansiering till särskilda områden, kravet att ställa säkerhet och de kriterier som medlemsstaterna ska beakta i samband med urval och godkännande av arbetsprogram.
- (36) I denna förordning bör åtskillnad göras mellan frukt och grönsaker, å ena sidan, vilket inbegriper frukt och grönsaker för direkt konsumtion, och å andra sidan frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, och bearbetad frukt och bearbetade grönsaker. Reglerna för driftsfonder, verksamhetsprogram och unionens ekonomiska stöd bör endast gälla den första kategorin, och båda typerna av frukt och grönsaker inom den kategorin bör behandlas på liknande sätt.
- (37) Frukt- och grönsaksproduktionen är oförutsägbar och produkterna är ömtåliga. Även begränsade överskott kan störa marknaden kraftigt. Det bör därför antas åtgärder för krishantering och sådana åtgärder bör även fortsättningsvis ingå i verksamhetsprogrammen.
- (38) Vid produktion och saluföring av frukt och grönsaker bör miljöhänsyn tas fullt ut, bland annat när det gäller odlingsmetoder, hantering av avfallsmaterial och bortskaffande av produkter som återtagits från marknaden, särskilt för att skydda vattenkvaliteten, bevara den biologiska mångfalden och bevara landskapet.
- (39) Stöd till etablering av producentgrupper bör beviljas inom alla sektorer i alla medlemsstater inom ramen för politiken för landsbygdsutveckling. Det specifika stödet inom frukt- och grönsakssektorn bör därför upphöra.
- (40) För att i högre grad göra producentorganisationerna och deras sammanslutningar inom sektorn för frukt och grönsaker ansvariga för sina ekonomiska beslut, och för att inrikta de offentliga medel som ställs till deras förfogande på framtida krav, bör det fastställas på vilka villkor dessa medel får användas. Gemensam finansiering av driftsfonder som upprättats av producentorganisationerna och deras sammanslutningar är en lämplig lösning. I särskilda fall bör ytterligare finansieringsmöjligheter tillåtas. Driftsfonderna bör endast användas för att finansiera verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker. För att det ska vara möjligt att kontrollera unionens utgifter bör det finnas ett tak för stöd som beviljas producentorganisationer och deras sammanslutningar som upprättat driftsfonder.

- (41) I regioner där produktionen i sektorn för frukt och grönsaker är svagt organiserad bör extra nationella ekonomiska bidrag tillåtas. De medlemsstater som är särskilt missgynnade i strukturellt avseende bör kunna få ersättning för dessa bidrag från unionen.
- (42) För att säkerställa att stödet till producentorganisationerna och deras sammanslutningar inom sektorn för frukt och grönsaker är effektivt, målinriktat och hållbart, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på driftsfonder och verksamhetsprogram, nationell ram och nationella strategier för verksamhetsprogram som avser skyldigheten att övervaka och utvärdera ändamålsenligheten i de nationella ramverken och de nationella strategierna, ekonomiskt unionsstöd, krisförebyggande och krishantering samt nationellt ekonomiskt stöd.
- (43) Det är viktigt att se till att det finns stödåtgärder i vinsektorn som stärker konkurrenskraftiga strukturer. Dessa åtgärder bör definieras och finansieras av unionen, men det bör överlåtas åt medlemsstaterna dels att välja lämpliga åtgärder för att täcka behoven inom deras regionala organ, varvid hänsyn i förekommande fall måste tas till dessa organs särskilda förhållanden, dels att integrera åtgärderna i nationella stödprogram. Medlemsstaterna bör ha ansvaret för genomförandet av sådana program.
- (44) Säljfrämjande åtgärder och saluföring av vin från unionen bör ingå i de främsta stödberättigande åtgärderna i nationella stödprogram. Stöd till innovation kan öka säljbarheten och konkurrenskraften för unionens vinprodukter. Verksamheter inriktade på omstrukturering och omställning bör även fortsättningsvis finansieras på grund av de positiva strukturella verkningarna på vinsektorn. Investeringar i vinsektorn som är inriktade på att förbättra företagets ekonomiska resultat bör också stödjas. Stöd till destillation av biprodukter bör vara en åtgärd som står till förfogande för medlemsstater som önskar använda ett sådant instrument för att säkerställa vinkvaliteten och samtidigt skydda miljön.
- (45) Förebyggande instrument, såsom skördeförsäkring, gemensamma fonder och grön skörd, bör berättiga till stöd enligt stödprogrammen för vin för att uppmuntra en ansvarsfull hantering av krisituationer.
- (46) I enlighet med artikel 103n i förordning (EG) nr 1234/2007 och med förbehåll för de villkor som anges i den bestämmelsen blir bestämmelserna om stöd till vinodlare i form av stödåtgärder som fastställs av medlemsstaterna slutgiltiga från och med budgetåret 2015.
- (47) I syfte att säkerställa att medlemsstaternas stödprogram för vin uppfyller sina mål och att unionens medel används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om ansvaret för utgifterna från och med den dag då kommissionen mottagit stödprogrammen eller ändringar av dessa och till den dag de börjar gälla, om innehållet i stödprogrammen och de utgifter, administrativa kostnader och personalkostnader samt insatser som kan ingå i medlemsstaternas stödprogram och villkoren för och möjligheten att göra betalningar via mellanhand i samband med stöd för skördeförsäkring, regler om kravet att ställa en säkerhet vid förskottsbetalningar, regler om användningen av vissa begrepp, om fastställande av ett tak för utgifterna för återplantering av vinodlingar av hälsoskäl eller växtskyddsskäl, regler om undvikande av dubbelfinansiering av projekt; regler enligt vilka producenterna ska dra tillbaka biprodukterna från vinframställning och om undantag från det kravet för att undvika ytterligare administrativa bördor och regler om frivillig certifiering av destillerier samt regler som ger medlemsstaterna möjlighet att fastställa villkor för välfungerande stödåtgärder.
- (48) Biodling kännetecknas av skillnader i fråga om produktionsvillkor och avkastning samt spridning och mångfald i fråga om ekonomiska aktörer, både i produktions- och handelsledet. Med tanke på den ökande förekomsten av vissa angrepp mot bisamhällena, särskilt varroasjukans utbredning i flera medlemsstater under de senaste åren och de problem som sjukdomen medför för honungsproduktionen, krävs det fortfarande åtgärder på unionsnivå, eftersom sjukdomen inte kan utrotas helt och måste behandlas med godkända medel. Under sådana omständigheter och för att förbättra produktionen och saluföringen av biodlingsprodukter i unionen, bör det vart tredje år utarbetas nationella program i syfte att förbättra de allmänna villkoren inom produktion och saluföring av biodlingsprodukter. Dessa nationella program bör delvis finansieras av unionen.
- (49) De åtgärder som kan ingå i biodlingsprogrammen bör specificeras. I syfte att se till att unionens stödprogram anpassas till den senaste utvecklingen och att de åtgärder som omfattas är ändamålsenliga när det gäller att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på en uppdatering av förteckningen över åtgärder genom att befintliga åtgärder anpassas eller nya läggs till.

- (50) I syfte att säkerställa att unionsstödet för biodling används effektivt och ändamålsenligt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på undvikande av dubbelfinansiering mellan medlemsstaternas biodlingsprogram och landsbygdsprogram och grunden för tilldelning av unionens ekonomiska bidrag till varje deltagande medlemsstat.
- (51) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 73/2009⁽¹⁾ frikopplades arealstödet för humle från och med den 1 januari 2010. För att tillåta organisationer för humleproducenter att fortsätta sin verksamhet som tidigare bör en särskild bestämmelse införas om att motsvarande belopp ska användas i de berörda medlemsstaterna för samma verksamheter. I syfte att säkerställa att stödet används till att finansiera producentorganisationernas mål enligt denna förordning bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på stödsökningar, regler om stödberättigande humlearealer och beräkning av stöd.
- (52) Unionsstödet till silkesodling bör frikopplas och ersättas med direktstöd på samma sätt som har skett med avseende på stöd inom andra sektorer.
- (53) Stödet till unionsproducerad skummjölkspulver, avsedda att användas som foder och för bearbetning till kasein och kaseinater, har inte visat sig vara ändamålsenligt för att stödja marknaden och bör därför avslutas, vilket också gäller reglerna om användning av kasein och kaseinater vid tillverkning av ost.
- (54) Beslutet att upphäva det tillfälliga förbudet mot plantering av vinstockar på unionsnivå motiveras av att de viktigaste målen för 2008 års reform av unionens vinmarknad har uppnåtts, framför allt att den långvariga strukturella överskottsproduktionen av vin är över och att konkurrenskraften och marknadsorienteringen hos unionens vinsektor stegvis har stärkts. Denna positiva utveckling beror på att vinarealen i hela unionen har minskat markant, att mindre konkurrenskraftiga vinproducenter har upphört med sin produktion, samt att vissa marknadsstödjande åtgärder har fasats ut, vilket innebär att det inte längre finns incitament för investeringar utan ekonomisk bärkraft. Minskad försörjningskapacitet, stöd till strukturåtgärder och främjande av vinexport har möjliggjort en bättre anpassning till den minskade efterfrågan på unionsnivå, som beror på en stegvis minskad konsumtion i traditionellt vinproducerande medlemsstater.
- (55) Utsikterna till en stegvis ökad efterfrågan på världsmarknadsnivå ger dock incitament till att öka försörjningskapaciteten och därför plantera nya vinstockar under de närmaste tio åren. För att marknadsandelar på världsmarknaden inte ska gå förlorade bör man eftersträva det viktiga målet att öka konkurrenskraften hos unionens vinsektor, men en överdrivet snabbt ökad nyplantering av vinstockar som svar på den väntade utvecklingen av den internationella efterfrågan kan dock åter leda till en situation med alltför stor försörjningskapacitet på medellång sikt, med eventuella sociala och miljömässiga effekter i specifika vinproducerande områden. För att säkerställa en systematisk ökning av planteringen av vinstockar under perioden 2016–2030 bör ett nytt system för förvaltning av plantering av vinstockar upprättas på unionsnivå i form av en ordning för tillstånd för plantering av vinstockar.
- (56) Inom ramen för detta nya system kan tillstånd för plantering av vinstockar beviljas utan att någon kostnad åläggs producenterna, och de bör upphöra att gälla efter tre år om de inte används. Detta skulle bidra till att vinproducenterna snabbt och direkt kan använda tillstånd som de har beviljats, och därigenom undvika spekulation.
- (57) En ökad nyplantering av vinstockar bör bli föremål för en skyddsmechanism på unionsnivå, baserad på medlemsstaternas skyldighet att årligen ställa till förfogande tillstånd för nyplantering motsvarande 1 % av den planterade vinarealen, samtidigt som det bör finnas en viss flexibilitet, så att särskilda omständigheter i de enskilda medlemsstaterna kan hanteras. Medlemsstaterna bör ha möjlighet, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande skäl, att besluta om tillgänglighetsgarandet av mindre arealer på nationell eller regional nivå, inbegripet när det gäller arealer som kan omfattas av särskilda skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, samtidigt som de säkerställer att de ålagda begränsningarna hamnar över 0 % och inte är alltför stränga i förhållande till de mål som eftersträvas.
- (58) För att garantera att tillstånd beviljas på ett icke-diskriminerande sätt bör vissa kriterier fastställas, särskilt när det totala antal hektar som ställts till förfogande genom medlemsstaternas tillstånd överskrider av det totala antal hektar som efterfrågats i de ansökningar som producenterna lämnat in.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (59) Producenter som ansöker om att få röja en befintlig vinareal bör automatiskt efter inlämnad ansökan och oberoende av skyddsmekanismen för nyplantering beviljas tillstånd för detta, eftersom detta inte bidrar till en övergripande ökning av vinarealen. Inom specifika arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, bör medlemsstaterna ha möjlighet att begränsa beviljandet av sådana tillstånd för återplantering på grundval av rekommendationer från erkända och representativa branschorganisationer.
- (60) Denna nya ordning för tillstånd för plantering av vinstockar bör inte omfatta medlemsstater som inte tillämpar unionens övergångssystem för planteringsrätter, och den bör vara frivillig för medlemsstater där vinarealen ligger under en viss tröskelnivå, trots att planteringsrätter gäller.
- (61) Övergångsbestämmelser bör fastställas för att man ska kunna säkerställa en smidig övergång från det tidigare systemet för planteringsrätter till den nya ordningen, i synnerhet för att undvika överdriven plantering innan den nya ordningen börjar gälla. Medlemsstaterna bör ha en viss flexibilitet att fastställa tidsfristen för inlämning av begäran om omställning av planteringsrätter till tillstånd från den 31 december 2015 och till den 31 december 2020.
- (62) I syfte att säkerställa att den nya ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar genomförs på ett samordnat och effektivt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för att undanta viss plantering av vinstockar från ordningen, reglerna om stöd- och prioriteringskriterier, tillägg av stöd- och prioriteringskriterier, den samtidiga förekomsten av vinodlingar som kommer att röjas och nyplanterade vinstockar samt grunderna för att medlemsstaterna ska få begränsa beviljandet av tillstånd för återplantering.
- (63) Kontrollen av plantering utan tillstånd bör vara effektiv för att efterlevnaden av reglerna enligt den nya ordningen ska kunna säkerställas.
- (64) Tillämpningen av handelsnormer för jordbruksprodukter kan bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren för produktionen och saluföringen av dessa produkter samt produkternas kvalitet. Det ligger därför i producenternas, handelsidkarnas och konsumenternas intresse att sådana normer tillämpas.
- (65) Till följd av meddelandet från kommissionen om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter och de efterföljande diskussionerna är det lämpligt att upprätthålla handelsnormerna för varje sektor eller produkt för att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och bidra till bättre ekonomiska villkor för produktion och saluföring av jordbruksprodukter och bättre produktkvalitet.
- (66) Det bör fastställas horisontella bestämmelser för handelsnormerna.
- (67) Handelsnormerna bör delas upp på obligatoriska regler för specifika sektorer eller produkter och frivilliga förbehållna begrepp som ska fastställas sektors- eller produktvis.
- (68) Handelsnormer bör i princip gälla för alla berörda produkter som saluförs i unionen.
- (69) De sektorer och produkter som får omfattas av handelsnormer bör förtecknas i denna förordning. I syfte att beakta konsumenternas förväntningar och behovet att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter och de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av dessa, bör emellertid befogenheten att anta vissa akter under stränga villkor delegeras till kommissionen med avseende på ändringar i den förteckningen.
- (70) I syfte att beakta konsumenternas förväntningar och förbättra de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring samt kvaliteten på vissa jordbruksprodukter och för att anpassa sig till de ständigt skiftande marknadsvillkoren, till utvecklingen av konsumenternas efterfrågan och till utvecklingen när det gäller relevanta internationella normer samt för att undvika att det uppstår hinder för produktinnovation, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av handelsnormer för olika sektorer eller produkter i alla handelsled samt undantag från sådana normer. Handelsnormerna bör bland annat beakta de berörda produkternas naturliga och kännetecknande egenskaper och därmed undvika att orsaka en genomgripande ändring av den berörda produktens normala sammansättning. Dessutom bör handelsnormerna beakta eventuella risker för att konsumenterna vilsledds på grund av deras förväntningar och uppfattningar. Undantag från normerna bör inte medföra några extrakostnader som enbart bärs av jordbrukarna.
- (71) Handelsnormer bör tillämpas så att marknaden enkelt kan förses med produkter av standardiserad och tillfredsställande kvalitet, och de bör särskilt avse tekniska definitioner, klassificering, presentation, märkning och etikettering, förpackning, produktionsmetoder, bevarande, lagring, transport, därtill hörande administrativa dokument, certifiering och tidsfrister samt begränsningar i fråga om användning och avsättning.

- (72) Med hänsyn till producenternas intresse av att informera om vad som kännetecknar produkten och jordbruket och till konsumenternas intresse av att få tillräcklig och tydlig produktinformation, bör det vara möjligt att få uppgift om produktionsplats och/eller ursprungsplats från fall till fall på en lämplig geografisk nivå, samtidigt som hänsyn tas till vissa sektorsers särdrag, framför allt när det gäller bearbetade jordbruksprodukter.
- (73) Det bör införas särskilda regler för produkter som importeras från tredjeländer om de nationella bestämmelser som gäller i de berörda tredjeländerna kan motivera undantag från handelsnormerna och om det kan garanteras att de motsvarar unionslagstiftningen. Det är också lämpligt att fastställa regler för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.
- (74) De produkter inom frukt- och grönsakssektorn som är avsedda att säljas färska till konsumenten bör saluföras endast om de är av sund, god och marknadsmässig kvalitet och är försedda med uppgift om ursprungsland. I syfte att säkerställa att detta krav tillämpas på ett korrekt sätt och ta hänsyn till vissa särskilda situationer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på särskilda undantag från det kravet.
- (75) En kvalitetsinriktad politik bör föras i hela unionen genom att man tillämpar ett certifieringsförfarande för produkter inom humlesektorn och genom att saluföring av produkter för vilka certifikat inte har utfärdats ska vara förbjuden. I syfte att säkerställa att detta krav tillämpas på ett korrekt sätt och för att ta hänsyn till vissa särskilda situationer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på särskilda åtgärder som innebär avvikelser från det kravet i syfte att uppfylla handelskraven i vissa tredjeländer eller för produkter som är avsedda för särskilda ändamål.
- (76) När det gäller vissa sektorer och produkter är definitioner, beteckningar och varubeskrivningar viktiga faktorer för att fastställa konkurrensvillkoren. Det bör därför fastställas definitioner, beteckningar och varubeskrivningar för dessa sektorer och/eller produkter, som endast bör användas i unionen för saluföring av produkter som uppfyller de tillämpliga kraven.
- (77) I syfte att anpassa definitioner och varubeskrivningar för vissa produkter till behov som är en följd av utvecklingen av konsumenternas efterfrågan, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av eller undantag från definitioner och varubeskrivningar.
- (78) I syfte att säkerställa att operatörer och medlemsstater fullt ut förstår de definitioner och varubeskrivningar som fastställts för vissa sektorer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på reglerna för deras specificering och tillämpning.
- (79) I syfte att ta hänsyn till varje produkts eller sektors särdrag, olika handelsled, tekniska villkor, eventuella stora praktiska svårigheter, och även till analysmetodernas exakthet och repeterbarhet, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att för en eller flera specifika normer fastställa en tolerans som om den överskrids bör innebära att ett helt parti av en produkt anses inte överensstämma med normen.
- (80) Vissa oenologiska metoder och restriktioner för vinproduktionen bör fastställas, särskilt när det gäller blandningar och användning av vissa typer av druvmust, druvsaft och färska druvor med ursprung i tredjeländer. För att uppfylla de internationella normerna bör kommissionen när det gäller ytterligare oenologiska metoder beakta de oenologiska metoder som har rekommenderats av Internationella vinorganisationen (OIV).
- (81) Det bör införas regler om klassificering av druvsorter för vinframställning, enligt vilka medlemsstater som producerar mer än 50 000 hektoliter per år även fortsättningsvis bör ha ansvaret för klassificeringen av de druvsorter som får användas för vinframställning inom deras respektive territorier. Vissa av dessa druvsorter bör vara undantagna.
- (82) När det gäller bredbara fetter bör medlemsstaterna kunna behålla eller anta vissa nationella regler om kvalitetsnivåer.
- (83) I vinsektorn bör medlemsstaterna kunna begränsa eller utesluta användningen av vissa oenologiska metoder och fastställa strängare restriktioner för vin som produceras inom deras territorier samt tillåta användning för försöksändamål av icke tillåtna oenologiska metoder.
- (84) I syfte att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av de nationella reglerna om handelsnormer för vissa produkter och sektorer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för tillämpningen av dessa handelsnormer och villkoren för lagring, omsättning och användning av produkter som erhållits från försöksmetoder.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/679

- (85) Utöver handelsnormer bör frivilliga kvalitetsbegrepp fastställas så att det säkerställs att begrepp som beskriver specifika produktens egenskaper eller jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet inte missbrukas på marknaden, utan fungerar som en tillförlitlig källa för konsumenterna när de vill veta mer om en produkts olika kvaliteter. Mot bakgrund av målen för denna förordning, och av tydlighetsskäl, bör befintliga fakultativa kvalitetstermer förtecknas i denna förordning.
- (86) Medlemsstaterna bör tillåtas att fastställa regler för avsättning av vinprodukter som inte uppfyller kraven i denna förordning. I syfte att säkra en korrekt och öppen tillämpning av de nationella reglerna för vinprodukter, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för användningen av vinprodukter som inte uppfyller kraven i denna förordning.
- (87) I syfte att beakta situationen på marknaden och utvecklingen av marknadsnormer och internationella normer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på angivande av ett ytterligare frivilligt förbehållet begrepp, fastställande av dess användningsvillkor, ändring av användningsvillkoren för ett frivilligt förbehållet begrepp och återkallande av ett frivilligt förbehållet begrepp.
- (88) I syfte att beakta särdragen hos vissa sektorer och konsumenternas förväntningar bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på närmare uppgifter om kraven för införande av ytterligare ett förbehållet begrepp.
- (89) I syfte att se till att produkter som beskrivs med frivilliga förbehållna begrepp överensstämmer med de tillämpliga användningsvillkoren, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av ytterligare regler för användningen av frivilliga förbehållna begrepp.
- (90) I syfte att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer och till vissa jordbruksprodukters särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av villkor för när importerade produkter anses hålla en likvärdig nivå av överensstämmelse med unionens krav beträffande handelsnormer och för när det får göras undantag från regeln om att produkter endast får saluföras i unionen om de uppfyller unionens handelsnormer och regler för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.
- (91) Bestämmelserna om vin bör tillämpas mot bakgrund av de internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget.
- (92) Begreppet kvalitetsvin är i unionen grundat på bland annat de särskilda egenskaper som kan tillskrivas vinet geografiska ursprung. Sådana viner identifieras för konsumenterna genom skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. För att de berörda produktens kvalitet ska kunna åberopas på ett genomblickbart och mer detaljerat sätt bör det införas en ordning enligt vilken ansökningar om ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning granskas med utgångspunkt i unionens övergripande kvalitetspolitik för andra livsmedel än vin och spritdrycker i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012⁽¹⁾.
- (93) För att göra det möjligt att bevara de särskilda kvalitetsmärken som är utmärkande för vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning bör medlemsstaterna tillåtas tillämpa strängare regler.
- (94) För att kunna komma i fråga för att skydd i unionen bör ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för vin erkännas och registreras på unionsnivå i enlighet med kommissionens procedurregler.
- (95) Skydd bör kunna beviljas för tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar om de är skyddade i ursprungslandet.
- (96) Registreringsförfarandet bör ge alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse i en medlemsstat eller ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.
- (97) Registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör skyddas mot användning som drar fördel av det anseende som tillkommer de produkter som uppfyller kraven. För att främja sund konkurrens och för att säkra att konsumenterna inte vilsledds bör detta skydd även omfatta produkter och tjänster som inte omfattas av denna förordning, inbegripet de produkter som inte omfattas av bilaga I till fördragen.
- (98) I syfte att ta hänsyn till gällande märkningspraxis bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att tillåta användning av namnet på en druvsort som innehåller eller består av en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

- (99) I syfte att ta hänsyn till särdragen i produktionen i det avgränsade geografiska området, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av ytterligare kriterier för avgränsningen av det geografiska området och inskränkningar och undantag rörande produktionen i det avgränsade geografiska området.
- (100) I syfte att säkerställa produktkvalitet och spårbarhet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen, som fastställer på vilka villkor produktspecifikationerna får innehålla ytterligare krav.
- (101) I syfte att säkerställa skyddet för producenters och aktörers legitima rättigheter eller intressen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de typer av sökande som får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, de villkor som ska tillämpas för ansökan om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, kommissionens granskning av ansökningarna, förfarandet för invändningar, förfarandet för ändringar, avregistreringar och omvandling av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar. Denna delegering av befogenhet bör även omfatta villkoren för gränsöverskridande ansökningar, villkoren för ansökningar som rör ett geografiskt område i ett tredjeländ, det datum från och med vilket ett skydd eller en ändring av ett skydd ska gälla och villkoren för ändring av produktspecifikationerna.
- (102) I syfte att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på restriktioner för ett skyddat namn.
- (103) I syfte att säkerställa att ekonomiska aktörer och behöriga myndigheter inte otillbörligen påverkas av tillämpningen av denna förordning när det gäller vinnamn som har beviljats skydd före den 1 augusti 2009, eller för vilka en ansökan om skydd har lämnats in före det datumet, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av övergångsregler om sådana vinnamn, viner som släppts ut på marknaden eller märkts före ett visst datum och ändringar av produktspecifikationer.
- (104) Vissa uttryck används traditionellt inom unionen och förmedlar information till konsumenterna om viners särart och kvalitet som komplement till den information som förmedlas genom skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. Dessa traditionella uttryck bör kunna skyddas inom unionen för att säkerställa en fungerande inre marknad och sund konkurrens och för att undvika att konsumenterna vilseleds.
- (105) I syfte att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på vilket språk det uttryck som ska skyddas ska vara och hur det ska stavas.
- (106) I syfte att säkerställa skyddet för producenters och aktörers legitima rättigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de typer av sökande som får ansöka om skydd av ett traditionellt uttryck, på vilka villkor en ansökan om erkännande av ett traditionellt uttryck ska anses vara giltig, på vilka grunder det ska vara möjligt att invända mot ett föreslaget skydd av ett traditionellt uttryck, skyddets omfattning, inklusive förhållandet till varumärken, skyddade traditionella uttryck, skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, homonyma beteckningar eller vissa namn på drvsorter, på vilka grunder ett traditionellt uttryck kan avregistreras, inom vilka tidsfrister en ansökan eller en begäran ska lämnas in samt vilka förfaranden som ska följas för en ansökan om skydd av ett traditionellt uttryck, även vad gäller kommissionens granskning av ansökningarna, förfaranden för invändningar och förfaranden för avregistreringar och ändringar.
- (107) I syfte att beakta särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de villkor enligt vilka ett traditionellt uttryck får användas för produkter från ett tredjeländ samt undantag från de villkoren.
- (108) De varubeskrivningar, beteckningar och presentationsformer som gäller för de produkter i vinksektorn som omfattas av denna förordning kan ha stor betydelse för möjligheten att avsätta produkterna. Skillnader mellan medlemsstaternas lagar om märkning av produkter i vinksektorn kan hindra att den inre marknaden fungerar smidigt. Det bör därför fastställas regler som tar hänsyn till konsumenternas och producenternas legitima intressen. Det bör därför fastställas unionsregler för märkning och presentation.
- (109) I syfte att säkerställa överensstämmelse med gällande märkningspraxis bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av de exceptionella omständigheter som gör det motiverat att utesluta hänvisningen till uttrycket *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning*.
- (110) I syfte att ta hänsyn till vinksektorns särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på presentation och användning av andra uppgifter i märkningen än de som föreskrivs i denna förordning, vissa obligatoriska och frivilliga uppgifter och presentationsformen.

- (111) I syfte att säkerställa skyddet för aktörernas legitima intressen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på tillfällig märkning och presentation av viner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, om ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen i fråga uppfyller de tillämpliga kraven.
- (112) I syfte att säkerställa att ekonomiska aktörer inte påverkas negativt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på övergångsbestämmelser vad gäller vin som släppts ut på marknaden och märkts i enlighet med de relevanta bestämmelser som gällde före den 1 augusti 2009.
- (113) I syfte att ta hänsyn till särdragen i handeln inom vintorn mellan unionen och vissa tredjeländer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på undantag från reglerna om märkning och presentation av produkter avsedda för export, om det berörda tredjelandets nationella rätt kräver det.
- (114) Efter det att kvotsystemet har upphört kommer det fortfarande att krävas särskilda instrument för att säkerställa en rättvis balans mellan sockerföretagens och sockerbetsodlarnas respektive rättigheter och skyldigheter. Det bör därför fastställas standardbestämmelser för deras inbördes skriftliga branschavtal.
- (115) Genom reformen av sockerordningen 2006 infördes långtgående förändringar i unionens sockersektor. För att ge sockerbetsodlarna möjlighet att slutföra sin anpassning till den nya marknadsituationen och till sektorns ökade marknadsorientering bör det nuvarande systemet med sockerkvoter förlängas till dess att det avskaffas i slutet av regleringsåret 2016/2017.
- (116) I syfte att beakta sockersektorns särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på en uppdatering av de tekniska definitioner som avser sockersektorn, en uppdatering av de villkor för köp av sockerbetor som fastställs i denna förordning och ytterligare regler om fastställande av bruttovikt, tara och sockerhalt för socker som levereras till ett företag och om betmassa.
- (117) Nya erfarenheter har visat att det behövs specifika åtgärder för att sörga för tillräckliga leveranser av socker till unionsmarknaden under den återstående perioden med sockerkvoter.
- (118) I syfte att beakta sockersektorns särdrag och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen, och mot bakgrund av behovet av att förebygga störningar på marknaden, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på köpevillkor och leveransavtal, uppdatering av de villkor för köp av sockerbetor som fastställs i denna förordning och kriterier för sockerföretagen när de bland sockerbetsförsäljarna fördelar de kvantiteter sockerbetor som ska omfattas av leveransavtal före sådd.
- (119) I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på upprättande av en förteckning över de produkter för vilkas produktion industrisocker, industriisoglukos eller industriinulinsirap får användas.
- (120) I syfte att säkerställa att godkända företag som producerar eller bearbetar socker, isoglukos eller inulinsirap fullgör sina åtaganden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på beviljande och återkallande av dessa företags godkännanden liksom kriterierna för administrativa påföljder.
- (121) I syfte att beakta sockersektorns särdrag och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på innebörden av begreppen för tillämpningen av kvotsystemet och de villkor som styr försäljningen till de yttersta randområdena.
- (122) I syfte att säkerställa att odlarna är nära involverade i ett beslut om att överföra en viss produktionsmängd, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på överföringen av socker.
- (123) För att förbättra förvaltningen av vinproduktionskapaciteten bör medlemsstaterna till kommissionen lämna en inventering av sin produktionskapacitet på grundval av ett vinodlingsregister. För att uppmuntra medlemsstaterna att lämna in inventeringen bör stöd för omstrukturering och omställning endast ges till de medlemsstater som har lämnat in inventeringen.
- (124) I syfte att underlätta medlemsstaternas övervakning och kontroll av produktionskapaciteten bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på innehållet i vinodlingsregistret och undantag.
- (125) För att de berörda produkterna ska kunna spåras i tillfredsställande utsträckning, särskilt med hänsyn till konsumentskyddet, bör det krävas att alla produkter i vintorn som omfattas av denna förordning åtföljs av ett följedokument vid omsättning inom unionen.

- (126) I syfte att underlätta transporten av vinprodukter och medlemsstaternas kontroll av denna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler för följedokument och deras användning, villkoren för när ett följedokument ska anses vara ett intyg om skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, skyldigheten att föra ett register och dess användning, fastställande av vem som ska föra register och undantag från skyldigheten att föra register samt vilka transaktioner som ska tas med i registret.
- (127) Då det saknas unionslagstiftning om formaliserade skriftliga avtal får medlemsstaterna, enligt nationell avtalsrätt, besluta att göra det obligatoriskt att använda sådana avtal, förutsatt att unionsrätten inte åsidosätts och framför allt att detta inte hindrar att den inre marknaden och den samlade marknadsordningen fungerar väl. Med tanke på de olika situationer som råder i unionen och av subsidiaritetskäl bör det vara medlemsstaterna som fattar sådana beslut. För att säkerställa att det inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter fastställs lämpliga minimikrav för sådana avtal och att den inre marknaden och den samlade marknadsordningen fungerar väl, bör dock vissa grundläggande villkor för användningen av sådana avtal fastställas på unionsnivå. Alla sådana grundläggande villkor bör förhandlas fritt. Eftersom vissa mejerikooperativ i sina stadgar kan ha regler med liknande effekt bör de i sådana fall av förenklingskäl undantas från kravet på att ingå ett avtal. För att göra ett sådant avtalssystem mer ändamålsenligt bör medlemsstaterna besluta huruvida avtalen bör tillämpas även i fall då mellanhänder hämtar mjölk från mjölkproducenter för leverans till bearbetningsföretag.
- (128) För att säkerställa livskraftig utveckling av produktionen och därigenom säkerställa mjölkproducenterna en skäligen levnadsstandard bör deras förhandlingsposition i förhållande till bearbetningsföretagen stärkas, vilket bör leda till en rättvisare fördelning av mervärde i leveranskedjan. För att dessa mål för den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna uppnås bör det därför införas en bestämmelse i enlighet med artiklarna 42 och 43.2 i EUF-fördraget som gör det möjligt för producentorganisationer bestående av mjölkbönder eller deras sammanslutningar att för vissa eller alla medlemmars produktion av obehandlad mjölk gemensamt förhandla med mejerierna om avtalsvillkor, bland annat pris. För att upprätthålla en effektiv konkurrens på mejerimarknaden bör lämpliga kvantitativa gränser fastställas för denna möjlighet. För att inte försämra kooperativens effektiva funktion och för att skapa tydlighet bör man ange att en jordbrukares medlemskap i en kooperativ organisation innebär att jordbrukaren åtar sig att leverera hela eller en del av sin produktion av obehandlad mjölk till de villkor som fastställs inom kooperativets stadgar eller reglerna och besluten som baserats därpå; dessa villkor bör inte underkastas förhandlingar genom en producentorganisation.
- (129) Med tanke på betydelsen av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, i synnerhet i utsatta landsbygdsregioner, och för att säkerställa mervärdet och behålla kvaliteten på framför allt de ostar som skyddas genom sådana beteckningar, samt med tanke på att systemet med mjölkkvoter kommer att upphöra, bör medlemsstaterna ha rätt att tillämpa regler som reglerar hela utbudet av sådan ost som produceras inom ett fastställt geografiskt område på begäran av en branschorganisation, en producentorganisation eller en grupp enligt definitionen i förordning (EU) nr 1151/2012. En sådan begäran bör stödjas av en stor majoritet av mjölkproducenterna, som ska representera en stor majoritet av den mjölk som används för den specifika osten och, i fråga om branschorganisationer och grupper, den bör stödjas av en stor majoritet av ostproducenterna, som ska representera en stor majoritet av denna ostproduktion.
- (130) För att följa utvecklingen på marknaden behöver kommissionen kontinuerlig information om de volymer obehandlad mjölk som levereras. Det behövs därför bestämmelser om att den första köparen regelbundet ska överlämna den typen av uppgifter till medlemsstaterna, och att medlemsstaterna meddelar kommissionen detta.
- (131) Producentorganisationerna och sammanslutningarna av producentorganisationer har en viktig roll att spela när det gäller att koncentrera utbudet och förbättra saluföringen, planera och anpassa produktionen till efterfrågan, optimera produktionskostnaderna och stabilisera producentpriserna, bedriva forskning, främja bästa praxis och lämna tekniskt stöd, hantera biprodukter och förvalta de riskhanteringsverktyg som finns tillgängliga för medlemmarna, och därigenom bidra till att stärka producenternas ställning i livsmedelskedjan.
- (132) Branschorganisationerna kan spela en viktig roll för att möjliggöra en dialog mellan aktörerna i leveranskedjan och främja bästa praxis och öppenhet och insyn på marknaden.
- (133) De befintliga reglerna för hur producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer definieras och om vad som krävs för erkännande bör därför harmoniseras, strömlinjeformas och utvidgas så att erkännande eventuellt kan beviljas på begäran på grundval av regler som fastställs i enlighet med denna förordning och för vissa sektorer. Kriterierna

- för erkännande av och stadgarna för producentorganisationerna bör särskilt garantera att sådana organ har bildats på initiativ av producenter och kontrolleras i enlighet med regler som gör det möjligt för de anslutna producenterna att på ett demokratiskt sätt kontrollera organisationen och besluten.
- (134) De befintliga bestämmelserna i de olika sektorerna som syftar till att stärka genomslagskraften för producentorganisationerna, sammanslutningarna av producentorganisationer och branschorganisationerna genom att medlemsstaterna, på vissa villkor, får tillåta att vissa regler för organisationerna även omfattar aktörer som inte är medlemmar, har visat sig verksamma och bör därför harmoniseras, strömlinjeformas och utvidgas till alla sektorer.
- (135) Det bör finnas möjlighet att anta vissa åtgärder för att anpassa utbudet till marknads efterfrågan, vilket kan bidra till att marknaderna stabiliseras och till att säkra en skälig levnadsstandard för den berörda jordbruksbefolkningen.
- (136) I syfte att stimulera producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer till att vidta åtgärder för att underlätta anpassningen av utbudet till marknads kraven, med undantag av åtgärder som rör återtag från marknaden, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kvalitetsförbättrande åtgärder, åtgärder som främjar en bättre organisation av produktion, bearbetning och saluföring, åtgärder som gör det lättare att följa marknadsprisutvecklingen och åtgärder som möjliggör prognoser på kort och lång sikt på grundval av vilka produktionsmedel som används.
- (137) För att se till att marknaden för vin fungerar bättre bör medlemsstaterna kunna genomföra beslut som tagits av branschövergripande organisationer. Sådana beslut bör dock inte omfatta metoder som skulle kunna snedvräda konkurrensen.
- (138) Då användningen av formella, skriftliga avtal i mjölksektorn omfattas av separata bestämmelser, kan sådana avtal också användas för att öka aktörernas ansvar inom andra sektorer och öka medvetenheten om att det finns ett behov av att ta större hänsyn till marknadssignaler, förbättra prisöverföringen och anpassa tillgången till efterfrågan samt bidra till att vissa otillbörliga affärsmetoder undviks. I avsaknad av unionslagstiftning om sådana avtal kan medlemsstaterna besluta att göra dem obligatoriska enligt nationell avtalsrätt, under förutsättning att unionsrätten följs, särskilt i fråga om den inre marknadens och den gemensamma marknadsorganisationens funktion.
- (139) För att säkerställa livskraftig utveckling av produktionen och således trygga en rimlig levnadsstandard för producenter inom sektorerna för nöt- och kalvkött samt olivolja liksom producenter av vissa jordbruksgrödor bör deras förhandlingsposition stärkas i förhållande till aktörer i senare led, vilket bör leda till en rättvisare fördelning av mervärde i leveranskedjan. För att uppnå dessa mål inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör erkända producentorganisationer, inom kvantitativa gränser, kunna förhandla om villkoren i leveransavtal, inklusive priser, för vissa eller alla medlemmars produktion, under förutsättning att dessa organisationer försöker uppnå ett eller flera av målen om koncentration av utbudet, utsläppande på marknaden av de produkter som dess medlemmar producerat och optimering av produktionskostnaderna, och under förutsättning att denna strävan leder till integrering av verksamhet, och denna integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget. Detta kan genomföras om producentorganisationen utför viss specifik verksamhet, och denna verksamhet är betydande i termer av berörd produktionsvolym, produktionskostnader och utsläppande av produkten på marknaden.
- (140) För att säkerställa mervärdet och bibehålla kvaliteten på i synnerhet cured ham som omfattas av skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning bör medlemsstaterna på strikta villkor ha rätt att tillämpa regler som ska reglera utbudet av cured ham, under förutsättning att sådana regler stöds av en stor majoritet av producenterna av denna produkt och i förekommande fall av svinkötsproducenter i det geografiska område som avser den produkten.
- (141) Skyldigheten att registrera samtliga leveransavtal för humle som producerats i unionen leder till mycket extraarbete och bör därför upphöra att gälla.
- (142) I syfte att säkerställa att de mål och ansvarsområden som gäller för producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer är tydligt definierade och för att bidra till att dessa organisationers åtgärder fungerar effektivt, utan att onödiga administrativa bördor läggs och utan att underminera principen om föreningsfrihet, särskilt i förhållande till icke-medlemmar i sådana organisationer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på
- de specifika mål som dessa organisationer och sammanslutningar får, ska eller inte ska sträva efter att nå och som i förekommande fall bör läggas till dem som föreskrivs i denna förordning, regler för sådana organisationer och sammanslutningar, stadgar för andra organisationer än producentorganisationer, de specifika villkor som

är tillämpliga på stadgar för producentorganisationer inom vissa sektorer, inklusive undantag, struktur, medlemskapsperiod, storlek och demokratisk ansvarighet och dessa organisationers och sammanslutningars verksamhet, konsekvenserna av sammanslagningar, villkor för erkännande, återkallande och tillfälligt upphävande av erkännande, effekterna av detta samt krav på att vidta korrigerande åtgärder om kriterierna för erkännande inte uppfylls,

transnationella organisationer och sammanslutningar, regler för administrativt stöd vid transnationellt samarbete, sektorer där medlemsstaternas tillstånd krävs och där verksamhet kan läggas ut på entreprenad, samt vilken typ av verksamhet som kan läggas ut på entreprenad och villkoren för denna verksamhet, och organisationers eller sammanslutningars tillhandahållande av tekniska hjälpmedel, beräkningsgrunden för organisationers eller sammanslutningars avsättningsbara produktions minsta volym, regler om beräkning av volymen obehandlad mjölk som en producentorganisation ska förhandla om, godtagande av medlemmar som inte är producenter, när det gäller producentorganisationer, eller när det gäller sammanslutningar av producentorganisationer, av medlemmar som inte är producentorganisationer,

utvidgning av vissa av organisationernas regler så att de även omfattar icke-medlemmar och obligatoriska medlemsavgifter för icke-medlemmar, inbegripet användning och tilldelning av sådana avgifter dessa organisationer betalat in samt en förteckning över strängare produktionsregler vars räckvidd kan utvidgas, kompletterande krav avseende representativitet, vilka ekonomiska områden som omfattas, även vad gäller kommissionens granskning av hur dessa definieras, under vilken period en regel som lägst måste ha varit i kraft innan dess räckvidd kan utvidgas, på vilka personer eller organisationer en regel eller ett bidrag får tillämpas, samt vid vilka omständigheter kommissionen får begära att en utvidgning av en regels räckvidd eller obligatoriskt bidrag stoppas eller dras tillbaka.

- (143) Övervakningen av handelsflödena är framför allt en förvaltningsfråga och bör hanteras på ett flexibelt sätt. Beslutet om införande av licenskrav bör fattas med hänsyn till behovet av importlicenser, behovet av att förvalta de berörda marknaderna och, i synnerhet, behovet av att övervaka importen och exporten av produkterna i fråga.

- (144) I syfte att beakta unionens internationella åtaganden och tillämpliga sociala normer, unionens miljö- och djurskyddsnormer, behovet av att övervaka utvecklingen av handeln och på marknaden och av importen och exporten, behovet av sund marknadsförvaltning och behovet av att minska den administrativa bördan, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över de produkter för vilka

det krävs uppvisande av en import- eller exportlicens och på de fall och situationer då ingen import- eller exportlicens behöver uppvisas.

- (145) I syfte att tillhandahålla ytterligare delar i licenssystemet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om vilka rättigheter och skyldigheter licensen medför, dess rättsverkan och de fall där en tolerans är tillämplig när det gäller att fullgöra skyldigheten att importera eller exportera den kvantitet som nämns i licensen eller, i de fall ursprunget ska anges, uppvisande av ett dokument utfärdat av ett tredjeland eller en enhet som förutsättning för utfärdande av en importlicens eller för övergång till fri omsättning, som bland annat bekräftar produkternas ursprung, äkthet och kvalitetsegenskaper, överföring av licensen eller restriktioner för dess överförbarhet, ytterligare villkor för importlicenser för hampa och principen om administrativt bistånd mellan medlemsstaterna för att förhindra eller hantera fall av bedrägeri och oriktigheter och där det krävs eller inte krävs att och situationer det ställs en säkerhet som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid.
- (146) Underlaget för beräkningen av de tullar för jordbruksprodukter som följer av WTO-avtalen och bilaterala avtal anges i Gemensamma tulltaxan. Kommissionen bör ges befogenheten att anta åtgärder för detaljerad beräkning av importtullar på grundval av detta underlag.
- (147) Systemet med ingångspriser bör upprätthållas för vissa produkter. I syfte att säkerställa att det systemet är effektivt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kontroll av riktigheten av det deklarerade priset för ett parti med användning av ett schablonimportvärde och de villkor enligt vilka det krävs att en säkerhet ställs.
- (148) För att förebygga eller motverka negativa effekter på unionsmarknaden till följd av att vissa jordbruksprodukter importeras, bör det på vissa villkor erläggas en tilläggstull för import av sådana produkter.
- (149) Det är lämpligt att på vissa villkor öppna och förvalta de importtullkvoter som är resultatet av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget eller andra unionsrättsakter. När det gäller tullkvoter för import bör den tillämpliga förvaltningsmetoden lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på unionens befintliga och framväxande produktions-, bearbetnings- och konsumtionsmarknader vad avser konkurrenskraft, säkerhet och leveranssäkerheten och behovet av att säkra marknadens jämvikt.

- (150) I syfte att uppfylla åtagandena i de avtal som ingåtts inom ramen för Uruguayrundan för multilaterala handelsförhandlingar om tullkvoter för import till Spanien av 2 000 000 ton majs och 300 000 ton sorghum, och tullkvoter för import till Portugal av 500 000 ton majs bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa de bestämmelser som är nödvändiga för genomförandet av tullkvotimporten och, där så är lämpligt, offentlig lagring av de kvantiteter som de berörda medlemsstaternas utbetalande organ har importerat.
- (151) I syfte att säkerställa att aktörerna får rättvis tillgång till de tillgängliga kvantiteterna samt att aktörerna inom tullkvoten behandlas likvärdigt, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av de villkor och stödberättigandekrav som aktörerna ska uppfylla för att få lämna in en ansökan inom tullkvoten, antagande av regler om överföring av rättigheter mellan aktörer och när så behövs om överföringsbegränsningar inom förvaltningen av tullkvoten, föreskrifter om att det för att ta del av tullkvoten ska krävas att en säkerhet ställs, antagande av alla de bestämmelser som krävs avseende särskilda särdrag, krav eller begränsningar som gäller för tullkvoten enligt det internationella avtalet eller en annan berörd akt.
- (152) Jordbruksprodukter kan i vissa fall omfattas av särskild behandling vid import till ett tredjeland om de uppfyller vissa specifika krav och/eller prisvillkor. För att säkerställa en korrekt tillämpning av ett sådant system krävs ett administrativt samarbete mellan myndigheterna i det importerande tredjelandet och unionen. Produkterna bör därför åtföljas av ett certifikat som utfärdats inom unionen.
- (153) I syfte att säkerställa att produkter som exporteras på vissa villkor omfattas av särskild behandling vid import till ett tredjeland i enlighet med de internationella avtal som unionen har ingått i enlighet med EUF-fördraget, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på bestämmelser med krav på att medlemsstaternas behöriga myndigheter, på begäran och efter lämplig kontroll, ska utfärda ett dokument som intygar att villkoren uppfylls.
- (154) För att förhindra att illegal odling av hampa orsakar störningar på marknaden för hampa som odlas för fiberproduktion, bör denna förordning innehålla bestämmelser om kontroll av import av hampa och hamprön så att det säkerställs att produkterna i fråga ger vissa garantier med avseende på deras tetrahydrokannabinolhalt. Import av andra hamprön än sådana som är avsedda för utsäde bör även fortsättningsvis omfattas av ett kontrollsystem inom vilket de berörda importörerna godkänns.
- (155) I hela unionen följer man en kvalitetspolitik för produkter inom humlesektorn. Med avseende på import bör de bestämmelser som säkerställer att endast produkter som uppfyller motsvarande minimikvalitetskrav importeras införas i denna förordning. I syfte att minimera de administrativa bördorna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de fall där skyldigheter i fråga om likvärdiga intyg och märkning av förpackningar inte ska gälla.
- (156) Unionen har ingått flera överenskommelser med tredjeländer om förmånstillträde till marknader, vilket gör det möjligt för dessa länder att exportera rösorsocker till unionen på förmånliga villkor. De därtill hörande bestämmelserna om utvärdering av raffinaderiernas behov av socker för raffinering och, under vissa omständigheter, reservering av importlicenserna för specialiserade användare av betydande kvantiteter importerat rösorsocker, vilka betraktas som heltidsraffinaderier i unionen, bör bibehållas under en viss period. I syfte att säkerställa att importerat socker avsett för raffinering raffinerar i enlighet med dessa krav bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på användning av begrepp för drift av importordningar, de villkor och stödberättigandekrav som en aktör måste uppfylla för att lämna in en ansökan om importlicens, inbegripet ställande av säkerhet, och regler om administrativa påföljder.
- (157) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid unionens yttre gränser överflödiga. Den inre marknaden och den mekanism som tullarna utgör kan i undantagsfall visa sig vara otillräckliga. För att i sådana fall kunna skydda unionsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma bör unionen ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Åtgärderna bör vara förenliga med unionens internationella åtaganden.
- (158) Det är lämpligt att göra det möjligt att tillfälligt upphäva tillämpningen av förfarandena för aktiv och passiv förädling om unionsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas av detta.
- (159) Bidrag för export till tredjeländer på grundval av skillnaden mellan priserna inom unionen och på världsmarknaden, inom de gränser som fastställs genom åtagandena i WTO, bör behållas som en åtgärd som kan omfatta vissa av de produkter på vilka denna förordning är tillämplig när villkoren på den inre marknaden är så som de beskrivs för undantagsåtgärder. Exporten med bidrag

- bör begränsas både när det gäller värde och kvantitet, och det tillgängliga bidraget bör vara noll, utan att det påverkar tillämpningen av undantagsåtgärderna.
- (160) I samband med att exportbidragen fastställs bör det genom kontroll av utbetalningarna enligt reglerna rörande Europeiska garantifonden för jordbruket säkerställas att begränsningarna med avseende på värde iaktas. Kontrollen bör förenklas genom att exportbidragen obligatoriskt fastställs på förhand, medan det för differentierade bidrag bör finnas möjlighet att ändra den bestämmelseort som fastställts inom ett geografiskt område där en enda exportbidragsnivå gäller. Om bestämmelseorten ändras bör det exportbidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, dock med tillämpning av en övre gräns för belopp som gäller för den ursprungliga bestämmelseorten.
- (161) Genom tillförlitlig och effektiv kontroll bör det säkerställas att kvantitetsbegränsningarna efterlevs. I detta syfte bör beviljandet av exportbidrag kopplas till en exportlicens. Exportbidrag bör beviljas inom de gällande begränsningarna beroende på de särskilda omständigheter som gäller för varje berörd produkt. Undantag från den bestämmelsen bör endast medges för bearbetade produkter som inte ingår i bilaga I till fördragen och som inte omfattas av volymbegränsningar. Om export som berättigar till exportbidrag sannolikt inte kommer att överstiga de föreskrivna kvantitetsbegränsningarna bör det ges möjlighet till undantag från kravet på strikt efterlevnad av de regler som avser förvaltningen.
- (162) När det gäller export av levande nötkreatur bör exportbidrag beviljas och utbetalas endast om de bestämmelser i exportlagstiftningen som rör djurskydd iaktas, särskilt de som rör skyddet av djur under transport.
- (163) I syfte att säkerställa att systemet för exportbidrag fungerar väl, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kravet att ställa en säkerhet som garanti för att aktören uppfyller sina åtaganden.
- (164) I syfte att minimera den administrativa bördan för aktörer och myndigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa trösklar under vilka utfärdande eller uppvisande av exportlicens inte behöver krävas, när det gäller att fastställa för vilka bestämmelseorter eller transaktioner det kan vara motiverat att medge ett undantag från kravet på uppvisande av exportlicens och när det gäller att tillåta att exportlicenser beviljas i efterhand i motiverade fall.
- (165) I syfte att hantera konkreta situationer som motiverar fullständigt eller delvis berättigande till exportbidrag, och att hjälpa aktörer att överbygga perioden mellan ansökan om och slutbetalning av exportbidrag, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om annat datum för exportbidraget, förskotts betalning av exportbidrag, inbegripet villkoren för ställandet och frisläppandet av en säkerhet, ytterligare bevis när det råder tvivel om produkternas verkliga bestämmelseort och möjligheten till återimport till unionens tullområde, bestämmelseorter som behandlas som export från unionen och inbegripande av bestämmelseorter inom unionens tullområde som berättigar till exportbidrag.
- (166) I syfte att säkerställa att exportörer av de produkter som förtecknas i bilaga I till fördragen och av bearbetade produkter därav, ges lika tillgång till exportbidrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att tillämpa vissa regler för jordbruksprodukter på produkter som exporteras i form av bearbetade varor.
- (167) I syfte att säkerställa att produkter som beviljas exportbidrag exporteras från unionens tullområde och att undvika att de skickas tillbaka till det området, samt att minimera aktörernas administrativa bördan när det gäller att skaffa fram och lämna in bevis på att bidragsprodukter som beviljats differentierade bidrag har nått bestämmelseländet, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om den tidsfrist inom vilken utförseln från unionens tullområde ska vara slutförd, inbegripet tiden för tillfällig återinförsel, den bearbetning som produkter som beviljats exportbidrag får genomgå under den perioden, bevis på att produkter har nått en bestämmelseort för att kunna erhålla differentierade bidrag, de bidragsrösklar och villkor enligt vilka exportörer inte behöver uppvisa sådana bevis samt villkoren för godkännande av bevis, som tillhandahålls av oberoende tredje part, på att produkter har nått en bestämmelseort när bidragen är differentierade.
- (168) I syfte att förmå exportörerna att iaktta djurskyddskraven och att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera att utbetalningarna av exportbidrag är korrekta i de fall bidragen beviljas under förutsättning att djurskyddskraven iaktas, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på iakttagande av djurskyddskraven utanför unionens tullområde, inbegripet användningen av oberoende tredje parter.

- (169) I syfte att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar de olika sektorerna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att anta särskilda krav och villkor för aktörer och produkter som är berättigade till exportbidrag och att fastställa koefficienter för beräkningen av exportbidrag med hänsyn till lagringsprocessen för vissa spritdrycker som framställs av spannmål.
- (170) Det finns inte längre något behov av minimipriser vid export för blomsterlökar och dessa bör därför utgå.
- (171) I enlighet med artikel 42 i EUF-fördraget ska de bestämmelser i EUF-fördraget som rör konkurrensregler tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter endast i den mån detta fastställs i unionslagstiftningen inom ramen för bestämmelserna i artikel 43.2 i EUF-fördraget och enligt det förfarande som anges där.
- (172) Mot bakgrund av jordbrukssektorns särdrag och dess beroende av att hela livsmedelsleveranskedjan fungerar väl, inbegripet att konkurrensregler tillämpas på ett effektivt sätt med avseende på alla anknytande sektorer i hela livsmedelskedjan, som kan vara ytterst koncentrerad, bör särskild uppmärksamhet ägnas tillämpningen av konkurrensreglerna i artikel 42 i EUF-fördraget. I detta syfte behövs ett nära samarbete mellan kommissionen och konkurrensmyndigheterna i medlemsstaterna. Därutöver utgör de riktlinjer som kommissionen antagit, i förekommande fall, ett lämpligt instrument för vägledning till företag och andra berörda intressenter.
- (173) Det bör föreskrivas att de konkurrensregler som rör dels avtal, beslut och förfaranden enligt artikel 101 i EUF-fördraget dels reglerna rörande missbruk av dominerande ställning ska tillämpas på produktionen av och handeln med jordbruksprodukter, i den mån tillämpningen av dessa inte förhindrar uppnåendet av målen för den gemensamma jordbrukspolitikens.
- (174) Ett särskilt tillvägagångssätt är motiverat när det gäller jordbrukar- eller producentorganisationer eller sammanlutningar av dessa vilkas syfte är gemensam produktion eller gemensam saluföring av jordbruksvaror eller utnyttjande av gemensamma anläggningar, såvida inte sådan gemensam verksamhet sätter konkurrensen ur spel eller äventyrar förverkligandet av de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget.
- (175) Utan hinder av den reglering som finns för tillhandahållande av vissa produkter, såsom ost och skinka som omfattas av bestämmelserna om skyddad ursprungs-beteckning eller skyddad geografisk beteckning, eller vin, som är föremål för särskilda regler, bör ett särskilt tillvägagångssätt tillämpas för vissa verksamheter som bedrivs av branschorganisationer, på villkor att verksamheterna inte leder till att marknaderna splittras, till att den samlade marknadsordningen fungerar sämre, till att konkurrensen snedvrids eller sätts ur spel, till att priser eller kvoter fastställs eller till att det förekommer diskriminering.
- (176) Nationella stöd skulle kunna äventyra den inre marknadens funktion. EUF-fördragets bestämmelser om statligt stöd bör därför generellt omfatta jordbruksprodukter. Trots detta bör undantag tillåtas i vissa situationer. När sådana undantag finns bör kommissionen kunna vara i stånd att upprätta en förteckning över befintliga, nya eller föreslagna nationella stöd, lämna lämpliga synpunkter till medlemsstaterna och föreslå passande åtgärder.
- (177) Bestämmelserna om röjningsbidrag och om vissa åtgärder inom stödprogrammen för vin bör inte hindra att nationellt stöd beviljas för samma ändamål.
- (178) På grund av de särskilda ekonomiska villkor som gäller produktionen och saluföringen av renar och renprodukter bör Finland och Sverige kunna fortsätta att bevilja nationellt stöd på detta område.
- (179) I Finland påverkas sockerbetsodlingen av särskilda geografiska förhållanden och klimatförhållanden som kommer att inverka negativt på sektorn utöver de allmänna följderna av sockerreformen. Finland bör därför tillåtas att permanent bevilja nationellt stöd till landets sockerbetsodlare.
- (180) Medlemsstaterna bör få lämna nationellt stöd för att medfinansiera de biodlingsåtgärder som fastställs i denna förordning och skydda biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden eller inom ramen för program för ekonomisk utveckling; stöd får dock inte beviljas för produktion eller handel.
- (181) De medlemsstater som deltar i program som syftar till att ge barn tillgång till livsmedel bör få bevilja nationellt stöd som komplement till unionsstöd för utdelning av produkterna och vissa därmed sammanhängande kostnader.

- (182) För att hantera motiverade krisfall, även efter det att övergångsperioden har löpt ut, bör medlemsstaterna kunna ge nationellt stöd till kristidstillation inom en total budgetram på 15 % av medlemsstatens berörda årliga budget för sitt nationella stödprogram. Sådana nationella stöd bör anmälas till kommissionen och godkännas innan de beviljas.
- (183) Medlemsstaterna bör tillåtas att fortsätta att betala ut nationellt stöd för nötter av det slag som nu föreskrivs i artikel 120 i förordning (EG) nr 73/2009 för att dämpa effekterna av frikopplingen av det tidigare unionsstödet för nötter. För tydlighetens skull och med tanke på det att förordningen kommer att upphöra att gälla bör sådant nationellt stöd föreskrivas i den här förordningen.
- (184) Särskilda interventionsåtgärder bör föreskrivas för att möjliggöra ett effektivt och ändamålsenligt gensvar då det föreligger ett hot om marknadsstörningar. Åtgärdernas räckvidd bör definieras.
- (185) I syfte att ändamålsenligt och effektivt reagera på hot om marknadsstörningar som orsakas av kraftiga prisstegringar eller prisfall på interna eller externa marknader eller andra händelser och omständigheter som på ett väsentligt sätt stör eller hotar marknaden, om situationen eller dess effekter på marknaden sannolikt kommer att fortsätta eller förvärras, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att vidta de åtgärder som krävs för att ta itu med marknadsituationen, samtidigt som alla åtaganden som följer av ingångna internationella avtal ska iaktas och förutsatt att andra tillgängliga åtgärder enligt denna förordning förefaller vara otillräckliga, inbegripet åtgärder för att utvidga eller ändra räckvidden, varaktigheten eller andra aspekter av andra åtgärder som föreskrivs i denna förordning, eller för att föreskriva om exportbidrag, eller vid behov helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna, även för vissa kvantiteter eller tidsperioder.
- (186) De restriktioner för den fria rörligheten som uppkommer till följd av åtgärder för att bekämpa spridning av djursjukdomar kan skapa svårigheter på marknaden i en eller flera medlemsstater. Erfarenheten visar att allvarliga störningar av marknaden, såsom betydande konsumtions- eller prisfall, kan bero på att konsumenterna tappat förtroendet på grund av potentiella risker för folk- och djurhälsan eller för växtskyddet. Mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts bör de åtgärderna mot bristande konsumentförtroende utvidgas till att också omfatta vegetabiliska produkter.
- (187) Undantagsåtgärder till stöd för marknaderna för nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg och fjäderfäkött bör vara direkt knutna till eller följa av veterinära och sanitära åtgärder som införts för att bekämpa sjukdomsspridning. De bör vidtas på medlemsstaternas begäran för att undvika allvariga störningar av marknaderna in fråga.
- (188) I syfte att effektivt och ändamålsenligt reagera på exceptionella omständigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på en utvidgning av förteckningen över produkter enligt denna förordning för vilka undantagsåtgärder får antas.
- (189) Kommissionen bör ges befogenhet att vidta de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem i en nödsituation.
- (190) En effektiv och ändamålsenlig reaktion vid hot om marknadsstörningar kan vara av särskild vikt för mjölksektorn. Likaså kan särskilda problem uppstå i nödsituationer. Det måste därför betonas att kommissionens antagande av ovannämnda åtgärder vid marknadsstörningar, inklusive vid obalanser på marknaden, eller åtgärder som krävs för att lösa specifika problem i nödsituationer framför allt kan gälla mjölksektorn.
- (191) För att möjliggöra en reaktion vid allvarliga obalanser på marknaden kan det vara lämpligt att privata aktörer vidtar särskilda kategorier av kollektiva åtgärder som undantagsåtgärder för att stabilisera de berörda sektorerna, under förutsättning att de omfattas av exakta säkerhetsåtgärder, begränsningar och villkor. När sådana åtgärder kan omfattas av artikel 101.1 i EUF-fördraget bör kommissionen ha möjlighet att göra ett tidsbegränsat undantag. Dessa åtgärder bör emellertid komplettera unionens åtgärder inom ramen för offentligt intervention och privat lagring eller undantagsåtgärder enligt denna förordning och bör inte få inte försämra den inre marknadens funktion.
- (192) För tillämpningen av denna förordning bör det vara möjligt att kräva att företag, medlemsstater eller tredjeländer inkommer med meddelanden för övervakning, analys och förvaltning av marknaden för jordbruksprodukter, för säkerställande av insyn på marknaden, för välfungerande åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitik, för kontroll, övervakning, utvärdering och revision av åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitik och för uppfyllande av kraven i internationella avtal, även vad gäller anmälningsplikten enligt dessa avtal. För att säkra ett harmoniserat, strömlinjeformat och förenklat tillvägagångssätt bör kommissionen ges befogenhet att vidta de åtgärder som krävs när det gäller meddelanden. Kommissionen bör därvid ta hänsyn till uppgiftsbehovet och till synergieffekter mellan de möjliga uppgiftskällorna.

- (193) I syfte att säkerställa integriteten i informationssystemen och att överförda dokument och tillhörande uppgifter är äkta och läsbara bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av vilken typ av information som ska ingå i meddelanden, vilka kategorier av uppgifter som ska behandlas och vilka de längsta tillåtna bevarandeperioderna är, i synnerhet då sådana uppgifter offentliggörs och då de överförs till tredjeländer, tillträdesrättigheter avseende den information eller de informationssystem som tillhandahålls samt på vilka villkor informationen får offentliggöras.
- (194) Unionsrätten om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾, är tillämplig.
- (195) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och överlämnade den 14 december 2011 ett yttrande⁽³⁾.
- (196) Medel bör överföras från reserven för kriser inom jordbrukssektorn enligt villkoren och förfarandena i artikel 24 i förordning (EU) nr 1306/2013 och punkt 22 i det 17 december 2013 interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽⁴⁾ och det bör klargöras att det är denna förordning som är den tillämpliga grundrättsakten.
- (197) I syfte att säkerställa en smidig övergång från bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 till bestämmelserna i den här förordningen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att skydda företagens förvärvade rättigheter och legitima förväntningar.
- (198) Det skyndsamma förfarandet för antagande av delegerade akter enligt denna förordning bör endast användas i exceptionella fall när det föreligger tvingande skäl till skyndsamhet för att man på ett effektivt och ändamålsenligt sätt ska kunna reagera på hot om marknadsstörningar eller då det föreligger marknadsstörningar. Valet av det skyndsamma förfarandet bör motiveras och det bör specificeras i vilka fall förfarandet bör användas.
- (199) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionens tilldelas
- genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁵⁾.
- (200) Granskningsförfarandet bör tillämpas vid antagande av akter om genomförandet av denna förordning då sådana akter avser den gemensamma jordbrukspolitiken i den mening som avses i artikel 2.2 b ii i förordning (EU) nr 182/2011. Det rådgivande förfarandet bör emellertid tillämpas vid antagandet av akter om genomförandet av denna förordning som avser konkurrensfrågor, eftersom det generellt är det rådgivande förfarandet som används för antagande av akter på konkurrensrättens område.
- (201) Kommissionen bör anta genomförandekter med omedelbar verkan med avseende på antagande, ändring eller återkallande av unionens skyddsåtgärder, avbrytande av användningen av förfarandena för förädling, eller aktiv eller passiv förädling, och om nödvändigt, att reagera omedelbart på marknadsituationen och lösa specifika problem i nödsituationer som behöver hanteras omedelbart om det i vederbörligen motiverade fall är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (202) När det gäller vissa åtgärder enligt den här förordningen som är brådskande eller som endast kräver en enkel tillämpning av allmänna bestämmelser i specifika situationer, utan utrymme för fri bedömning, bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandekter utan tillämpning av förordning (EU) nr 182/2011.
- (203) Kommissionen bör också ges befogenhet att utföra vissa administrativa eller förvaltningsmässiga uppgifter som inte innebär att delegerade akter eller genomförandekter antas.
- (204) I denna förordning bör vissa särskilda regler fastställas för Kroatien i enlighet med anslutningsakten för Kroatien⁽⁶⁾.
- (205) Enligt förordning (EG) nr 1234/2007 kommer flera sektorsbestämmelser att upphöra att gälla inom en rimlig tidsperiod efter det att denna förordning trätt i kraft. Efter det att förordning (EG) nr 1234/2007 upphört att gälla bör de relevanta bestämmelserna fortsätta att gälla till utgången av de berörda ordningarna.
- (206) Rådets förordning (EEG) nr 922/7296⁽⁷⁾ om stöd till silkesodling för odlingsåret 1972/1973 är nu obsolet,
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ EUT C 35, 9.2.2012, s. 1.
- ⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.
- ⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽⁶⁾ EUT L 112, 24.4.2012, s. 21.
- ⁽⁷⁾ Rådets förordning (EEG) nr 922/72 om allmänna tillämpningsföreskrifter för stöd till silkesodling för odlingsåret 1972/1973 (EGT L 106, 5.5.1972, s. 1).

- förordning (EEG) nr 234/79 om förfarandet vid anpassning av Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter har ersatts av denna förordning och rådets förordning (EG) nr 1601/96 ⁽¹⁾ om stödbeloppet till producenterna inom humlesektorn för 1995 års skörd var en tillfällig åtgärd och är därför obsolet. Rådets förordning (EG) nr 1037/2001 ⁽²⁾ om tillstånd för utbudande och leverans för direkt konsumtion av vissa importerade viner har ersatts av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om handel med vin, vilket antogs genom rådets beslut 2006/232/EG ⁽³⁾, och är därför obsolet. För tydlighetens skull och för att sörja för rättssäkerhet bör dessa förordningar upphöra att gälla.
- (207) Vissa regler inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, särskilt när det gäller avtalsförhållanden och förhandlingar, reglering av utbud av ost med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, deklara­tioner från första köpare, producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer har nyligen trätt i kraft och fortsätter att vara motiverade mot bakgrund av de nuvarande ekonomiska förhållandena på mejerimarknaden och leveranskedjans struktur. De bör därför tillämpas i den sektorn under tillräckligt lång tid (både före och efter avskaffandet av mjölkkvoterna) för att de ska få full effekt. Däremot bör dessa regler vara tillfälliga och bli föremål för översyn. Kommissionen bör anta rapporter om utvecklingen av mjölkmarknaden, varav den första bör läggas fram senast den 30 juni 2014 och den andra den 31 december 2018 och särskilt omfatta potentiella incitament för att förmå jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal.
- HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.
- DEL I
- INLEDANDE BESTÄMMELSER**
- Artikel 1*
- Tillämpningsområde**
1. Genom denna förordning upprättas en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, vilket betyder de produkter som förtecknas i bilaga I till fördragen, med undantag för de fiskeri- och vattenbruksprodukter enligt definitionen i unionens lagstiftningsakter om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.
2. De jordbruksprodukter som avses i punkt 1 ska fördelas på följande sektorer enligt respektive delar av bilaga I:
- a) Spannmål, del I.
 - b) Ris, del II.
 - c) Socker, del III.
 - d) Torkat foder, del IV.
 - e) Utsäde, del V.
 - f) Humle, del VI.
 - g) Olivolja och bordsoliver, del VII.
 - h) Lin och hampa, del VIII.
 - i) Frukt och grönsaker, del IX.
 - j) Bearbetade produkter av frukt och grönsaker, del X.
 - k) Bananer, del XI.
 - l) Vin, del XII.
 - m) Levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d., snittblommor och snittgrönt, del XIII.
 - n) Tobak, del XIV.
 - o) Nöt- och kalvkött, del XV.
 - p) Mjölk och mjölkprodukter, del XVI.
 - q) Griskött, del XVII.
 - r) Får- och getkött, del XVIII.
 - s) Ägg, del XIX.
 - t) Fjäderfäkött, del XX.
 - u) Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter, del XXI.
 - v) Biodlingsprodukter, del XXII.
 - w) Silkesmaskar, del XXIII.
 - x) Andra produkter, del XXIV.
- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1601/96 av den 30 juli 1996 om fastställande av stödbeloppet till producenterna inom humlesektorn för 1995 års skörd (EGT L 206, 16.8.1996, s. 46).
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1037/2001 av den 22 maj 2001 om tillstånd för utbudande och leverans för direkt konsumtion av vissa importerade viner som kan ha varit föremål för otillåtna oenologiska metoder enligt förordning (EG) nr 1493/1999 (EGT L 145, 31.5.2001, s. 12).
- ⁽³⁾ Rådets beslut 2006/232/EG av den 20 december 2005 om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om handel med vin (EUT L 87, 24.3.2006, s. 1).

Artikel 2

Allmänna bestämmelser för den gemensamma jordbrukspolitiken

Förordning (EU) nr 1306/2013 och de bestämmelser som antas på grundval av denna ska gälla för de åtgärder som anges i denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning ska de definitioner för vissa sektorer som förtecknas i bilaga II gälla.

2. Definitionerna i del II avsnitt B i bilaga II ska endast tillämpas till och med slutet av regleringsåret 2016/2017 för socker.

3. De definitioner som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013⁽²⁾ ska gälla i denna förordning om inte annat föreskrivs i denna förordning.

4. För att ta hänsyn till rissektorns särdrag ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 om ändringar av de definitioner för rissektorn som anges i del I i bilaga II i den utsträckning som krävs för att uppdatera definitionerna mot bakgrund av marknadsutvecklingen.

5. I denna förordning avses med

- a) mindre utvecklade regioner: de regioner som definieras som sådana i artikel 90.2 första stycket a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁽³⁾
- b) allvarliga klimathändelser som kan likställas med naturkatastrofer: sådana väderförhållanden som frost, hagel, is, regn eller torka, som förstör mer än 30 % av en jordbrukares genomsnittliga årsproduktion under den föregående treårsperioden eller ett genomsnitt under tre år inom föregående femårsperiod, varvid de högsta och de lägsta värdena inte ska medräknas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (Se sidan 608 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (Ejflu) (Se sidan 487 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 85 i detta nummer av EUT).

Artikel 4

Anpassning till Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter

Om det är nödvändigt för att ta hänsyn till ändringar av den kombinerade nomenklaturen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 om anpassningar av varubeskrivningar och hänvisningar i denna förordning till rubriker och underrubriker i den kombinerade nomenklaturen.

Artikel 5

Omräkningstal för ris

Kommissionen får anta genomförandeakter

- a) för att fastställa omräkningstalen för ris vid olika bearbetningsstadierna, bearbetningskostnaderna och biprodukternas värde,
- b) för att anta alla nödvändiga åtgärder i samband med tillämpningen av omräkningstal för ris.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 6

Regleringsår

Regleringsåren ska ha följande löptid:

- a) 1 januari–31 december under ett givet år för sektorn för frukt och grönsaker, sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker och banansektorn.
- b) 1 april–31 mars det påföljande året för sektorn för torkat foder och sektorn för silkesodling.
- c) 1 juli–30 juni det påföljande året för
 - i) spannmålssektorn,
 - ii) sektorn för utsäde,
 - iii) sektorn för olivolja och bordsoliver,
 - iv) sektorn för lin och hampa,
 - v) sektorn för mjölk och mjölkprodukter.
- d) 1 augusti–31 juli det påföljande året för vinsektorn.
- e) 1 september–31 augusti det påföljande året för rissektorn.
- f) 1 oktober–30 september det påföljande året för sockersektorn.

Artikel 7

Referenströsklar

1. Referenströsklarna ska vara följande:
- När det gäller spannmål, 101,31 EUR/ton, avseende grossistledet för varor, fritt lager, före lossning.
 - När det gäller paddyris, 150 EUR/ton för standardkvalitet enligt definitionen i punkt A i bilaga III, avseende grossistledet för varor fritt lager, före lossning.
 - När det gäller socker i lösvikt av standardkvalitet enligt definitionen i punkt B i bilaga III, fritt fabrik:
 - för vitsocker: 404,4 EUR/ton.
 - för råsocker: 335,2 EUR/ton.
 - När det gäller nöt- och kalvköttssektorn: 2 224 EUR/ton för slaktkroppar av handjur av nötkreatur av konformationsklass/fettgrupp R3 enligt den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre och som avses i punkt A i bilaga IV.
 - När det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter:
 - 246,39 EUR/100 kg för smör.
 - 169,80 EUR/100 kg för skummjölkspulver.
 - När det gäller griskött, 1 509,39 EUR/ton för slaktkroppar av gris av standardkvalitet på grundval av slaktvikt och slaktkropparnas innehåll av magert kött i enlighet med den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av gris som avses i punkt B i bilaga IV enligt följande:
 - Slaktkroppar som väger minst 60 kg men mindre än 120 kg: klass E.
 - Slaktkroppar som väger 120–180 kg: klass R.
 - När det gäller olivolja:
 - 1 779 EUR/ton för extra jungfruolja.
 - 1 710 EUR/ton för jungfruolja.
 - 1 524 EUR/ton för bomolja vars innehåll av fria fettsyror är två grader; detta belopp ska minskas med 36,70 EUR/ton för varje extra surhetsgrad.

2. De referenströsklar som föreskrivs i punkt 1 ska ses över av kommissionen med hänsyn till objektiva kriterier, särskilt produktionsutveckling, produktionskostnader (särskilt insatsvaror) och marknadstendenser. Vid behov ska referenströsklarna uppdateras i enlighet med det sedvanliga lagstiftningsförfarandet med hänsyn till produktions- och marknadsutvecklingen.

DEL II

DEN INRE MARKNADEN

AVDELNING I

MARKNADSIKTERVENTION

KAPITEL I

Offentlig intervention och stöd till privat lagring

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser om offentlig intervention och stöd till privat lagring

Artikel 8

Tillämpningsområde

I detta kapitel fastställs regler rörande marknadsintervention i form av

- offentlig intervention, där produkterna köps upp av medlemsstatens behöriga myndigheter och lagras av dessa tills de avyttras, och
- stöd till privat lagring som görs av privata aktörer.

Artikel 9

Ursprung för de produkter som kan komma i fråga

De produkter som kan komma i fråga för uppköp inom ramen för offentlig intervention eller för stöd för privat lagring ska ha sitt ursprung i unionen. Produkter som kommer från grödor ska dessutom komma från grödor som skördats i unionen och produkter som kommer från mjölk ska komma från mjölk som producerats i unionen.

Artikel 10

Unionsskalor för klassificering av slaktkroppar

Unionsskalor för klassificering av slaktkroppar ska tillämpas i enlighet med punkt A respektive B i bilaga IV i sektorn för nötkött och kalvkött när det gäller slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre och i sektorn för griskött när det gäller gris som inte används för avel.

I fråga om sektorn för får- och getkött får medlemsstaterna tillämpa en unionsskala för klassificering av slaktkroppar av får i enlighet med reglerna i punkt C i bilaga IV.

Avsnitt 2

Offentlig intervention

Artikel 11

Produkter som kan komma i fråga för offentlig intervention

Offentlig intervention ska tillämpas i fråga om följande produkter i enlighet med villkoren i detta avsnitt och de krav och eventuella andra villkor som kan komma att fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 19 och genomförandeakter i enlighet med artikel 20:

- a) Vanligt vete, durumvete, korn och majs.
- b) Paddyris.
- c) Färskt eller kylt nö- och kalvkött enligt KN-numren 0201 10 00 och 0201 20 20 till 0201 20 50.
- d) Smör som direkt och uteslutande har framställts av pastöriserad gräddesom direkt och uteslutande har framställts av komjölk i ett godkänt företag i unionen och som har en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent.
- e) Skummjölkspulver av högsta kvalitet som framställts av komjölk genom spraytorkning i ett godkänt företag i unionen och som har en lägsta proteinhalt på 34,0 viktprocent beräknat på den fettfria torrsubstansen.

Artikel 12

Perioder för offentlig intervention

Offentlig intervention får ske under följande perioder:

- a) 1 november–31 maj för vanligt vete, durumvete, korn och majs.
- b) 1 april–31 juli för paddyris.
- c) Under hela året för nö- och kalvkött.
- d) 1 mars–30 september för smör och skummjölkspulver.

Artikel 13

Inledande och avslutande av offentlig intervention

1. Under de perioder som anges i artikel 11 ska följande gälla för offentlig intervention:

- a) Offentlig intervention ska inledas för vanligt vete, smör och skummjölkspulver.
- b) Offentlig intervention för durumvete, korn, majs och paddyris (även särskilda sorter och typer av paddyris) får inledas av

kommissionen, genom genomförandeakter, om marknadsituationen så kräver. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

- c) Offentlig intervention för nö- och kalvköttssektorn får inledas av kommissionen genom andra genomförandeakter som ska antas utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 162.3, om det genomsnittliga marknadspris under en representativ period som fastställs enligt artikel 20 första stycket c i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat som noteras på grundval av den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur som avses i punkt A i bilaga IV är lägre än 85 % av den referenströskel som anges i artikel 7.1 d.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter som avslutar offentlig intervention inom sektorn för nö- och kalvkött, om de villkor som anges i punkt 1 c inte längre uppfylls under en representativ period som fastställs enligt artikel 20 första stycket c. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Artikel 14

Uppköp till fast pris eller inom ramen för ett anbudsförfarande

När offentlig intervention inleds i enlighet med artikel 13.1 ska åtgärder för fastställande av uppköpspriser för de produkter som avses i artikel 11 samt i tillämpliga fall åtgärder för kvantitativa begränsningar vid uppköp till fast pris, vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 15

Interventionspris

1. Med interventionspris avses:
 - a) Det pris till vilket produkter ska köpas upp inom ramen för offentlig intervention till fast pris, eller
 - b) det högsta pris till vilket produkter som kan komma i fråga för offentlig intervention får köpas upp när detta görs genom ett anbudsförfarande.
2. Åtgärder för fastställande av interventionspriset, inklusive höjningar och sänkningar, ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 16

Allmänna principer för avsättning av produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention

1. De produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention ska avyttras på ett sådant sätt att
 - a) det inte förekommer några marknadsstörningar,

- b) det är möjligt att säkra att uppköparna garanteras lika tillträde till varorna och likabehandling, och
- c) avsättningen är förenlig med de åtaganden som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget.
2. Produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention får avyttras genom att de ställs till förfogande inom ordningen för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen i enlighet med relevanta unionsrättsakter. Bokföringsvärdet för sådana produkter ska i sådana fall motsvara det relevanta fasta interventionspris som avses i artikel 14.2 i den här förordningen.
3. Varje år ska kommissionen offentliggöra de villkor på vilka de produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention såldes under det föregående året.

Avsnitt 3

Stöd till privat lagring

Artikel 17

Stödberättigande produkter

Stöd för privat lagring får beviljas i fråga om följande produkter i enlighet med de villkor som fastställs i detta avsnitt och eventuella andra krav och villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 18.1 eller 19 och genomförandeakter i enlighet med artikel 18.2, eller 20:

- a) Vitsocker.
- b) Olivolja.
- c) Linfibrer.
- d) Färskt eller kylt kött av nötkreatur som är åtta månader eller äldre.
- e) Smör som direkt och uteslutande har framställts av komjolk.
- f) Ost.
- g) Skummjölkspulver som har framställts av komjolk.
- h) Griskött.
- i) Får- och getkött.

Led f i första stycket ska begränsas till ost som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med förordning (EU) nr 1151/2012 och som lagras utöver den lagringsperiod som fastställs i produktspecifikationen för produkten ifråga enligt artikel 7 i den förordningen och/eller en lagringsperiod som bidrar till att öka ostens värde.

Artikel 18

Villkor för beviljande av stöd

1. För att främja insynen på marknaden ska kommissionen vid behov ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, i syfte att fastställa enligt vilka villkor kommissionen får bevilja stöd till privat lagring för de produkter som förtecknas i artikel 17, med hänsyn tagen till

- a) de noterade genomsnittliga marknadspriserna i unionen och referenströsklarna och produktionskostnaderna för de aktuella produkterna, och/eller
- b) behovet av att snabbt bemöta en särskilt svår marknadssituation eller en ekonomisk utveckling med väsentligt negativ inverkan på marginalerna inom sektorn.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att

- a) bevilja stöd till privat lagring för de produkter som förtecknas i artikel 17, med hänsyn tagen till de villkor som avses i punkt 1 i denna artikel,
- b) begränsa beviljandet av stöd till privat lagring.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

3. Åtgärder för att fastställa stödbeloppet för privat lagring enligt artikel 17 ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Avsnitt 4

Gemensamma bestämmelser om offentlig intervention och stöd till privat lagring

Artikel 19

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention eller som omfattas av stöd till privat lagring lämpar sig för långtidslagring och är av sund, god och marknadsmässig kvalitet och för att ta hänsyn till de olika sektorernas särdrag i syfte att säkerställa att den offentliga interventionen och den privata lagringen fungerar på ett kostnadseffektivt sätt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa vilka krav och villkor som, utöver de krav som fastställs i denna förordning, ska gälla för dessa produkter. Syftet med kraven och villkoren ska vara att när det gäller de uppköpta och lagrade produkterna garanteras

- a) kvalitet i fråga om kvalitetsparametrar, kvalitetsgrupper, kvalitetsklasser, kategorier, produkttegenskaper och ålder,

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/695

- b) deras stödberättigande i fråga om kvantiteter, förpackning inklusive märkning, hållbarhet, tidigare lagringsavtal, godkännande av företag och det produktled till vilket interventionspriset och stödet till privat lagring hänför sig.
2. För att ta hänsyn till särdragen i sektorerna för spannmål och paddyris ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa kvalitetskriterier för både uppköp och försäljning av vanligt vete, durumvete, korn, majs och paddyris.
3. För att säkerställa lämplig lagringskapacitet och effektivitet inom det offentliga interventionssystemet när det gäller kostnadseffektivitet, fördelning och tillgång för aktörer och för att bibehålla kvaliteten hos produkter som köps upp vid offentlig intervention för avsättning när lagringsperioden är över ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa
- a) vilka krav lagringsplatserna ska uppfylla för samtliga produkter som omfattas av offentlig intervention,
- b) regler om lagringen av produkter inom och utanför den medlemsstat som ansvarar för produkterna och om vilken tull som ska tas ut för dessa samt om eventuella andra belopp som ska beviljas eller uppbäras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
4. För att säkerställa att stödet till privat lagring har önskad effekt på marknaden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa
- a) regler och villkor i de fall då den lagrade kvantiteten är mindre än den kvantitet som avtalats,
- b) villkor för försöksbetalning av sådant stöd,
- c) de villkor enligt vilka det kan beslutas att produkter som omfattas av avtal om privat lagring åter får släppas ut på marknaden eller avyttras.
5. För att säkerställa att systemen för offentlig intervention och privat lagring fungerar tillfredsställande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att
- a) föreskriva om användningen av anbudsförfaranden som garanterar lika tillträde till varor och lika behandling för aktörerna,
- b) fastställa ytterligare villkor som ska uppfyllas av aktörerna för att underlätta en effektiv förvaltning och kontroll av systemet för medlemsstaterna och aktörerna,
- c) fastställa kravet på aktörerna att ställa en säkerhet som garanterar att de uppfyller sina åtaganden.
6. För att beakta den tekniska utvecklingen och behoven i de sektorer som avses i artikel 10 och behovet av att standardisera presentationen av de olika produkterna i syfte att förbättra insynen på marknaden, prisnoteringarna och tillämpningen av marknadsinterventionsåtgärder, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att
- a) anpassa och uppdatera bestämmelserna i bilaga IV om unionsskalor för klassificering, identifiering och presentation av slaktkroppar,
- b) ange kompletterande bestämmelser om klassindelning, inklusive av utbildade klassificerare, klassificering, inklusive genom automatisk klassificeringsteknik, identifiering, vägning och märkning av slaktkroppar, och om beräkning av genomsnittliga unionspriser och viktningkoefficienter som används vid beräkningen av dessa priser,
- c) fastställa, i nöt- och kalvsektorn, undantag från bestämmelserna, och specifika undantag som medlemsstaterna får bevilja för slakterier där få nötkreatur slaktas, och ytterligare bestämmelser för produkterna i fråga, även rörande konformationsklasser och fettansättning och, i färgköttsektorn, ytterligare bestämmelser om vikt, köttets färg och fettansättning samt kriterier för klassificering av lätta lamm,
- d) ge medlemsstater tillstånd att inte tillämpa klassificeringsskalan för slaktkroppar av gris och tillstånd att använda ytterligare utvärderingskriterier utöver vikt och uppskattad andel kött eller fastställa avvikelser från den skalan.

Artikel 20

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen ska, anta genomförandeaakter för att fastställa åtgärder som krävs för att detta kapitel ska tillämpas på ett enhetligt sätt. Dessa åtgärder kan framför allt gälla

- a) de kostnader som aktörerna ska betala när de produkter som levereras för offentlig intervention inte uppfyller minimikraven för kvalitet,
- b) fastställande av lagringsplatsernas minsta lagringskapacitet,
- c) de representativa perioder, marknader och marknadspriser som behövs för tillämpningen av detta kapitel,
- d) leveransen av produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention, de transportkostnader som den som lämnar erbjudandet ska stå för, samt de utbetalande organens övertagande och betalning av produkterna,

- e) de olika åtgärder som hör samman med urbening inom sektorn för nötkött- och kalvkött,
- f) praktiska arrangemang för förpackning, saluföring och märkning av produkter,
- g) förfaranden för godkännande av företag som producerar smör och skummjölkspulver enligt detta kapitel,
- h) eventuella tillstånd för lagring utanför den medlemsstats territorium där produkterna har köpts upp och lagrats,
- i) försäljning eller avsättning av produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention, särskilt avseende försäljningspriser, villkor för utlagring, produkternas användning eller destination efter frisläppandet, inbegripet förfaranden för produkter som ställs till förfogande för en ordning som avses i artikel 16.2, inklusive överföringar mellan medlemsstaterna,
- j) när det gäller produkter som köps upp vid offentlig intervention, bestämmelser om medlemsstaternas möjligheter att under eget ansvar sälja små kvantiteter som är kvar i lager eller kvantiteter som inte längre kan ompaketeras eller som har försämrats kvalitetsmässigt,
- k) när det gäller privat lagring, ingående av avtal mellan den behöriga myndigheten i medlemsstaten och de sökande samt innehållet i avtalen,
- l) inlagring, lagring och utlagring av produkter vid privat lagring,
- m) lagringsperiodens längd och bestämmelser för hur lagringsperioden, efter det att den fastställs i avtalet, får förkortas eller förlängas,
- n) de förfaranden som ska följas vid uppköp till fast pris, inbegripet förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas eller vid beviljande av stöd som fastställs i förväg för privat lagring,
- o) användandet av upphandlingsförfaranden, både för offentlig intervention och för privat lagring, framför allt om
 - inlämnandet av erbjudanden eller anbud, och minimikvantiteten för en ansökan eller en anmälan,
 - förfarandena för och storleken på den säkerhet som ska ställas, och
 - urvalet av erbjudanden som garanterar att företräde ges åt de erbjudanden som är mest förmånliga för unionen samtidigt som de möjliggör att ett anbudsförfarande inte med nödvändighet alltid leder till ett kontrakt tilldelas,
- p) genomförandet av unionens skalor för klassificering av slaktkroppar av nötkött, gris och får,
- q) en annan presentation av hela och halva slaktkroppar än den som anges i punkt A.IV i bilaga IV inför fastställandet av marknadspriser,
- r) de korrigeringsfaktorer som ska tillämpas av medlemsstaterna för en annan presentation av slaktkroppar av nötkreatur och får om referenspresentationen inte används,
- s) praktiska arrangemang för märkningen av klassificerade slaktkroppar och om kommissionens beräkning av det viktade genomsnittspriset i unionen för slaktkroppar av nötkreatur, gris och får,
- t) tillstånd för medlemsstaterna att för grisar som har slaktats på deras territorium föreskriva en annan presentation av slaktkroppar av gris än den som fastställs i punkt B.III i bilaga IV om något av dessa villkor är uppfyllt, nämligen
 - det normala handelsbruket på deras territorium avviker från standardpresentationen enligt definitionen i punkt B.III i bilaga IV,
 - tekniska krav motiverar det,
 - slaktkropparna avhudas på ett enhetligt sätt,
- u) bestämmelser om kontroller på plats av tillämpningen av klassificeringen av slaktkroppar i medlemsstaterna av en inspektionskommitté från unionen bestående av experter från kommissionen och experter som utses av medlemsstaterna, för att säkra att slaktkropparna klassificeras på ett korrekt och tillförlitligt sätt. I bestämmelserna ska anges att unionen ska bära kostnaderna för kontrollverksamheten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 21

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att genom undantag från punkt C.III i bilaga IV ge medlemsstaterna tillstånd att för lamm med en slaktkroppsvikt under 13 kg använda klassificeringskriterierna

- slaktkroppsvikt,
- köttets färg,
- fettansättning.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

KAPITEL II

Stödordningar

Avsnitt 1

Ordningar för att förbättra vissa gruppers tillgång till livsmedel

Artikel 22

Målgrupp

Stödordningar för att förbättra utdelningen av jordbruksprodukter och barns matvanor riktar sig till barn som regelbundet går i en grundskola eller gymnasieskola eller på daghem, förskola eller andra fritidsaktiviteter som förvaltas eller har godkänts av behöriga myndigheter i medlemsstaterna.

Underavsnitt 1

Program för frukt och grönsaker i skolan

Artikel 23

Stöd till utdelning av frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter till barn

1. Unionsstöd ska beviljas
 - a) för utdelning till barn, inom de verksamheter som avses i artikel 22, av produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker respektive bananer, och
 - b) för vissa därmed sammanhängande kostnader knutna till logistik och distribution, utrustning, publicitet, uppföljning, utvärdering och kompletterande åtgärder.
2. Medlemsstater som önskar delta i programmet ska först upprätta en strategi på nationell eller regional nivå för hur det ska genomföras. De ska också besluta om de kompletterande åtgärder som krävs för att programmet ska fungera effektivt, vilket kan innefatta information om åtgärder för utbildning om sunda matvanor, om lokala livsmedelskedjor samt om bekämpning av slöseri med livsmedel.
3. När medlemsstaterna utarbetar sina strategier, ska de upprätta en förteckning över produkter av frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter som kan komma i fråga inom deras respektive program. Förteckningen får inte innehålla produkter som är förtecknade i bilaga V.

I vederbörligen motiverade fall, till exempel när en medlemsstat vill säkerställa ett brett urval av produkter i sitt program eller vill göra det mer attraktivt, får den dock i strategin ange att sådana produkter kan omfattas av programmet, om endast begränsade mängder har tillrats av de ämnen som anges i den bilagan.

Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga hälsomyndigheter godkänner förteckningen över sådana produkter som kan komma i fråga inom ramen för programmet.

Medlemsstaterna ska välja ut produkterna på grundval av objektiva kriterier som får inbegripa hälso- och miljöhänsyn, när produkten har säsong, sort eller tillgänglighet för produkter, i möjligaste mån med företräde för produkter med ursprung i unionen, särskilt lokala inköp, lokala marknader, korta leveranskedjor och miljöfördelar.

4. Åtgärder för att fastställa unionsstödet enligt punkt 1 ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

5. Unionsstödet enligt punkt 1 ska tilldelas varje medlemsstat på grundval av objektiva kriterier med utgångspunkt i andelen barn i åldrarna 6–10 år.

De medlemsstater som deltar i programmet ska varje år ansöka om unionsstöd på grundval av den egna strategin som avses i punkt 2.

Åtgärder för fastställande av det lägsta beloppet för unionsstöd till varje medlemsstat som deltar i systemet och av den preliminära och definitiva tilldelningen av stöd till medlemsstaterna ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

6. Unionsstöd enligt punkt 1 får inte utnyttjas för att ersätta finansieringen av redan förekommande nationella program för frukt och grönsaker i skolan som tillhandahåller frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker samt bananer eller andra program för distribution i skolor som omfattar sådana produkter.

Om en medlemsstat redan har infört ett program som berättigar till unionsstöd enligt denna artikel och avser att utöka det eller att effektivisera det, inklusive programmets målgrupp, dess varaktighet eller stödberättigande produkter, får dock unionsstöd beviljas förutsatt att gränserna enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget respekteras vad avser unionsstödet andel av det totala nationella bidraget. I ett sådant fall ska medlemsstaten i sin genomförandestrategi ange hur den tänker utöka programmet eller effektivisera det.

7. Medlemsstaterna får, utöver unionsstödet, bevilja nationellt stöd i enlighet med artikel 217.

8. Unionens program för frukt och grönsaker i skolan ska inte påverka enskilda nationella program för frukt och grönsaker i skolan som är förenliga med unionslagstiftningen.

9. Unionen får även i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 1306/2013 finansiera åtgärder för information, uppföljning och utvärdering avseende programmet för frukt och grönsaker i skolan, inklusive åtgärder som syftar till att öka allmänhetens medvetenhet om programmet och därmed sammanhängande åtgärder för upprättande av nätverk.

10. Medlemsstater som deltar i programmet ska på de platser där livsmedel delas ut ge publicitet åt sin medverkan i stödprogrammet och åt att det subventioneras av unionen.

Artikel 24

Delegerade befogenheter

1. För att främja goda matvanor hos barn och för att se till att stödet riktas till barn i den målgrupp som avses i artikel 22 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på regler om

a) ytterligare kriterier som avser medlemsstaternas målinriktning av stödet,

b) medlemsstaternas godkännande och urval av de sökande,

c) utarbetandet av de nationella eller regionala strategierna och om kompletterande åtgärder.

2. För att säkerställa att unionens medel används effektivt och målinriktat ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

a) den metod för omfördelning av den preliminära fördelningen av stöd mellan medlemsstaterna som avses i artikel 23.5 på grundval av de ansökningar om stöd som har inkommit,

b) de utgifter i medlemsstaternas strategier som berättigar till unionsstöd och möjligheten att fastställa ett totalt maximibelopp för specifika kostnader,

c) medlemsstaternas skyldighet att övervaka och utvärdera effektiviteten i sina program för frukt och grönsaker i skolan.

3. För att öka medvetenheten om programmet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 som innebär att medlemsstater med program för frukt och grönsaker i skolan blir skyldiga att ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.

Artikel 25

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa åtgärder som krävs för tillämpningen av detta underavsnitt, inbegripet

a) den information som medlemsstaternas strategier ska innehålla,

b) stödansökningarna och stödutbetalningarna,

c) metoderna för att ge publicitet och skapa nätverk i anknytning till programmet,

d) utformningen av och innehållet i de övervaknings- och utvärderingsrapporter som ska lämnas av medlemsstater som deltar i unionens program för frukt och grönsaker i skolan.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Underavsnitt 2

Skolmjölkprogram

Artikel 26

Stöd till utdelning av mjölk och mjölkprodukter till barn

1. Unionsstöd ska beviljas för utdelning till barn vid utbildningsanstalter som avses i artikel 22 av vissa mjölkprodukter och bearbetade mjölkprodukter som omfattas av KN-nummer 0401, 0403, 0404 90 och 0406 eller KN-nummer 2202 90.

2. Från och med den 1 augusti 2015 ska medlemsstater som önskar delta i programmet på nationell eller regional nivå först ha en strategi för hur programmet ska genomföras. De får också besluta om de kompletterande åtgärder, vilka kan innefatta information om åtgärder för utbildning om sunda matvanor, om lokala livsmedelskedjor samt om bekämpning av slöseri med livsmedel, som krävs för att programmet ska fungera effektivt.

3. När medlemsstaterna utarbetar sina strategier, ska de upprätta en förteckning över stödberättigad mjölk och stödberättigade mjölkprodukter enligt respektive program i enlighet med de regler kommissionen antar med stöd av artikel 27.

4. Utom när det gäller gratis utdelning av måltider till barn vid utbildningsanstalter, får unionsstöd enligt punkt 1 inte utnyttjas för att ersätta finansieringen av eventuella redan förekommande nationella program för mjölk och mjölkprodukter eller andra program för utdelning i skolor som även avser sådana produkter. Om en medlemsstat redan har infört ett program som berättigar till unionsstöd enligt denna artikel och avser att utöka det eller att effektivisera det, inklusive programmets målgrupp, dess varaktighet eller stödberättigande produkter, får dock unionsstöd beviljas. I sådana fall ska medlemsstaten i sin genomförandestrategi ange hur den tänker utöka programmet eller effektivisera det.

5. Medlemsstaterna får utöver unionsstödet bevilja nationellt stöd i enlighet med artikel 217.

6. Unionens program för mjölk och mjölkprodukter i skolan ska inte påverka eventuella enskilda nationella program för att uppmuntra konsumtion av mjölk och mjölkprodukter i skolan som är förenliga med unionsrätten.

7. Åtgärder för att fastställa unionsstödet för all mjölk och mjölkprodukter och maximal kvantitet som berättigar till unionsstöd enligt punkt 1 ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

8. Medlemsstater som deltar i programmet ska på de platser där livsmedel delas ut ge publicitet åt sin medverkan i stödprogrammet och åt att det subventioneras av unionen.

Artikel 27

Delegerade befogenheter

1. För att ta hänsyn till hur konsumtionsmönster för mejeriprodukter utvecklas, till innovationer och utvecklingen på marknaden för mejeriprodukter, tillgången på produkter på unionens olika marknader, och näringsmässiga aspekter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

a) vilka produkter som kan komma i fråga för programmet, i enlighet med bestämmelserna i artikel 26.1 och med beaktande av näringsmässiga aspekter,

b) medlemsstaternas upprättande av de nationella eller regionala strategierna, inbegripet kompletterande åtgärder i förekommande fall, och

c) åtgärder som krävs för övervakning och utvärdering.

2. För att säkerställa att unionsstödet används effektivt och ändamålsenligt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

a) regler om stödberättigandet för mottagare och sökande,

b) kravet på att sökande måste godkännas av medlemsstaterna,

c) användningen av mejeriprodukter som får stöd vid tillagningen av måltider i skolor.

3. För att se till att de som ansöker om stöd uppfyller sina skyldigheter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på kravet att en säkerhet ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet.

4. För att öka medvetenheten om programmet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, för att närmare ange villkoren för hur medlemsstaterna ska ge publicitet åt sitt deltagande i programmet och det faktum att programmet subventioneras av unionen.

5. För att säkerställa att stödet avspeglas i det pris till vilket produkterna görs tillgängliga inom ramen för programmet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att fastställa regler om upprättande av prisövervakning inom programmet.

Artikel 28

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställande åtgärder som krävs för tillämpningen av detta underavsnitt, inbegripet

a) förfaranden för att säkra att de maximikvantiteter som kan komma i fråga för stöd iakttas,

b) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet,

c) den information som ska läggas fram för medlemsstaterna för godkännande av sökande, stödansökningar och utbetalningar,

d) metoder för offentliggörandet av ordningen,

e) förvaltningen av prisövervakningen i enlighet med artikel 27.5.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Stöd inom sektorn för olivolja och bordsoliver

Artikel 29

Program för stöd till sektorn för olivolja och bordsoliver

1. Unionen ska finansiera treåriga arbetsprogram som ska upprättas av de producentorganisationer som erkänns enligt artikel 152, sammanslutningar av producentorganisationer som erkänns enligt artikel 156 eller branschorganisationer som erkänns enligt artikel 157 på ett eller flera av följande områden:

a) Uppföljning och styrning av marknaden inom sektorn för olivolja och bordsoliver.

L 347/700

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

- b) Miljöförbättrande åtgärder i samband med olivodling.
- c) Konkurrenskraftsförbättrande åtgärder i samband med olivodling genom modernisering.
- d) Kvalitetsförbättrande åtgärder i samband med produktionen av olivolja och bordsoliver.
- e) Åtgärder för spårbarhet, certifiering och skydd av kvaliteten på olivolja och bordsoliver, särskilt kontroll av kvaliteten på olivolja som säljs till slutkonsumenter, under översyn av de nationella förvaltningarna.
- f) Spridning av information om åtgärder som producentorganisationer, deras sammanslutningar eller branschorganisationer genomfört för att förbättra kvaliteten på olivolja och bordsoliver.

2. Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska vara följande:

- a) 11 098 000 EUR per år till Grekland,
- b) 576 000 EUR per år till Frankrike och
- c) 35 991 000 EUR per år till Italien.

3. Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska högst motsvara de belopp som hålls inne av medlemsstaterna. Stödnivåerna ska högst vara

- a) 75 % för verksamhet i de områden som avses i punkt 1 a, b och c,
- b) 75 % för investeringar i fasta tillgångar och 50 % för annan verksamhet inom det område som avses i punkt 1 d,
- c) 75 % för arbetsprogram som genomförs i minst tre tredjeländer eller icke-producerande medlemsstater av erkända organisationer enligt punkt 1 från minst två medlemsstater med produktion inom de områden som anges i punkt 1 e och f och 50 % för annan verksamhet inom dessa områden.

Medlemsstaten ska stå för kompletterande finansiering med upp till 50 % av de kostnader som inte täcks av unionsstödet.

Artikel 30

Delegerade befogenheter

För att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av det unionsstöd som föreskrivs i artikel 29 och för att förbättra produktionskvaliteten på olivolja och bordsoliver ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) vilka särskilda åtgärder som kan finansieras via unionsstöd och vilka verksamheter och kostnader som inte kan finansieras i samband med de områden som avses i artikel 29.1,

- b) medlemsstaternas lägsta tilldelning av unionsfinansiering till särskilda områden,
- c) kravet att ställa en säkerhet när en ansökan om godkännande av ett arbetsprogram lämnas in och om det betalas ut ett förskott av stödet,
- d) de kriterier som medlemsstaterna ska beakta i samband med urval och godkännande av arbetsprogram.

Artikel 31

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförordet

Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt om

- a) genomförandet av arbetsprogram och ändringar av dessa,
- b) utbetalningen av stöd, inklusive förskott av stöd,
- c) förfarandena för och storleken på den säkerhet som ska ställas när en ansökan om godkännande av ett arbetsprogram lämnas in och det betalas ut ett förskott av stödet.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 3

Stöd inom sektorn för frukt och grönsaker

Artikel 32

Driftsfonder

1. Producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker och/eller deras sammanslutningar får inrätta driftsfonder. Fonderna ska finansieras genom

- a) ekonomiska bidrag från
- i) medlemmarna i producentorganisationen och/eller själva producentorganisationen, eller
- ii) sammanslutningar av producentorganisationer genom medlemmarna i dessa sammanslutningar,
- b) ekonomiskt stöd från unionen, som får beviljas producentorganisationer eller deras sammanslutningar, om dessa sammanslutningar presenterar, förvaltar och genomför ett verksamhetsprogram eller ett partiellt verksamhetsprogram, i enlighet med de villkor som ska antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 37 och genomförandeaakter i enlighet med artikel 38.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/701

2. Driftsfonderna får endast användas för att finansiera verksamhetsprogram som lämnats in till medlemsstaterna och godkänts av dessa.

Artikel 33

Verksamhetsprogram

1. Verksamhetsprogrammen inom sektorn för frukt och grönsaker ska avse minst tre år och högst fem år. De ska ha minst två av de syften som avses i artikel 152.1 c eller två av följande syften:

- a) Produktionsplanering, inbegripet prognoser och uppföljning av produktion och konsumtion.
- b) Förbättrad produktkvalitet, oavsett om de är färska eller bearbetade.
- c) Ökat handelsvärde för produkterna.
- d) Säljfrämjande åtgärder för produkterna, oavsett om de är färska eller bearbetade.
- e) Miljöåtgärder, särskilt sådana som avser vatten, och produktionsmetoder som tar hänsyn till miljön, inbegripet ekologiskt jordbruk.
- f) Krisförebyggande och krishantering.

Verksamhetsprogrammen ska lämnas in till medlemsstaterna för godkännande.

2. Sammanslutningar av producentorganisationer får också lägga fram ett helt eller partiellt verksamhetsprogram, som består av åtgärder som fastställts men inte genomförts av medlemsorganisationerna inom ramen för dessas verksamhetsprogram. Verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer ska omfattas av samma regler producentorganisationernas verksamhetsprogram och ska övervägas samtidigt som medlemsorganisationernas verksamhetsprogram.

I detta syfte ska medlemsstaterna säkerställa att

- a) åtgärderna inom ramen för verksamhetsprogrammen för en sammanslutning av producentorganisationer helt och hållet finansieras genom bidrag från den sammanslutningens medlemsorganisationer och att sådan finansiering tas från dessa medlemsorganisationers driftsfonder,
- b) åtgärderna och motsvarande finansiella andel anges i verksamhetsprogrammet för varje medlemsorganisation,
- c) det inte förekommer någon dubbelfinansiering.

3. Krisförebyggande och krishantering enligt punkt 1 första stycket f ska gå ut på att undvika samt hantera kriser på frukt- och grönsaksmarknaderna och ska i samband därmed omfatta

- a) investeringar för en effektivare förvaltning av de volymer som släpps ut på marknaden,
- b) utbildningsåtgärder och utbyte av bästa praxis,
- c) marknadsföring och kommunikation, i förebyggande syfte eller under krisperioden,
- d) stöd för administrativa utgifter för bildande av gemensamma fonder,
- e) återplantering av fruktträdgårdar om detta är nödvändigt efter obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl på uppmaning av medlemsstatens behöriga myndighet,
- f) återtag från marknaden,
- g) grön skörd eller obärgad skörd av frukt och grönsaker,
- h) skördeförsäkring.

Stöd för skördeförsäkring ska bidra till att trygga producenternas intäkter vid förluster förorsakade av naturkatastrofer, ogynnsamma väderförhållanden, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

I försäkringsavtalen ska det ingå krav på att stödmottagarna vidtar nödvändiga riskförebyggande åtgärder.

Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering, inklusive återbetalning av kapital och ränta enligt femte stycket, får inte uppgå till mer än en tredjedel av utgifterna enligt verksamhetsprogrammet.

Producentorganisationer får teckna lån på kommersiella villkor för att finansiera åtgärder inom krisförebyggande och krishantering. Återbetalning av kapital och ränta på sådana lån får i så fall ingå i verksamhetsprogrammet och därigenom vara berättigande till ekonomiskt stöd från unionen enligt artikel 34. Varje särskild åtgärd inom krisförebyggande och krishantering får finansieras genom sådana lån, direkt eller på båda dessa sätt.

4. I detta avsnitt avses med

- a) grön skörd: skörd i ett visst område av samtliga omogna och oavsättbara produkter som inte har skadats redan före den gröna skörden, vare sig på grund av väderförhållanden eller sjukdom eller på annat sätt.
- b) obärgad skörd: avbrytande av pågående produktionscykel i det berörda området, om produkten är välutvecklad och av sund, god och marknadsmässig kvalitet. Produkter som försörts genom väderförhållanden eller sjukdom betraktas inte som obärgad skörd.

L 347/702

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att

- a) verksamhetsprogrammen omfattar minst två miljöåtgärder eller
- b) minst 10 % av utgifterna inom verksamhetsprogrammen avser miljöåtgärder.

Miljöåtgärder ska uppfylla kraven för stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28.3 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Om minst 80 % av producentmedlemmarna i en producentorganisation omfattas av ett eller flera identiska åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28.3 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska vart och ett av dessa åtaganden anses vara en miljöåtgärd enligt första stycket led a i denna punkt.

Stöd till sådana miljöåtgärder som avses i första stycket i denna punkt ska täcka extrakostnader och inkomstbortfall till följd av sådana åtgärder.

6. Medlemsstaterna ska se till att investeringar som ökar miljöbelastningen endast tillåts om effektiva åtgärder har vidtagits för att skydda miljön mot belastningen.

Artikel 34

Ekonomiskt stöd från unionen

1. Det ekonomiska stödet från unionen ska motsvara summan av de faktiskt inbetalade ekonomiska bidrag som avses i artikel 32.1 a men begränsas till 50 % av de faktiskt verkställda utgifterna.

2. Det ekonomiska stödet från unionen ska begränsas till högst 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen för varje producentorganisation eller deras sammanslutning.

Denna procentsats får emellertid när det gäller producentorganisationer ökas till 4,6 % av värdet av den saluförda produktionen under förutsättning att det belopp som överstiger 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen endast används för åtgärder inom krisförebyggande och krishantering.

När det gäller sammanslutningar av producentorganisationer får denna procentandel ökas till 4,7 % av den saluförda produktionen, under förutsättning att det belopp som överstiger 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen endast används för åtgärder inom krisförebyggande åtgärder och krishanteringsåtgärder som genomförs av sammanslutningen av producentorganisationer på medlemmarnas vägnar.

3. På begäran av en producentorganisation ska den procentsats på 50 % som fastställs i punkt 1 ökas till 60 % för ett verksamhetsprogram eller en del av ett verksamhetsprogram, som uppfyller minst ett av följande villkor:

- a) Det lämnas in av flera av unionens producentorganisationer som är verksamma i olika medlemsstater för gränsöverskridande åtgärder.
- b) Det lämnas in av en eller flera producentorganisationer för verksamhet som bedrivs över branschgränserna.
- c) Det omfattar endast särskilt stöd för produktion av ekologiska produkter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 834/2007⁽¹⁾.
- d) Det är det första verksamhetsprogram som lämnas in av en erkänd producentorganisation som är resultatet av att två erkända producentorganisationer har gått samman med varandra.
- e) Det är det första verksamhetsprogram som lämnas in av en erkänd sammanslutning av producentorganisationer.
- f) Det lämnas in av producentorganisationer i medlemsstater där producentorganisationerna saluför mindre än 20 % av produktionen av frukt och grönsaker.
- g) Det lämnas in av en producentorganisation i ett av unionens yttersta randområden enligt artikel 349 i EUF-fördraget.

4. Den procentsats på 50 % som fastställs i punkt 1 ska ökas till 100 % vid sådana återtag från marknaden av frukt och grönsaker som inte överstiger 5 % av volymen saluförd produktion från varje producentorganisation och som avvyras

- a) genom gratis utdelning till välgörenhetsorganisationer och välgörenhetsstiftelser, som har godkänts för detta ändamål av medlemsstaterna, i deras arbete med att hjälpa personer som enligt nationell lagstiftning har rätt till offentligt understöd, särskilt på grund av att de saknar tillräckliga medel för sitt uppehälle, eller
- b) genom gratis utdelning till kriminalvårdsanstalter, skolor, inrättningar som avses i artikel 22, feriekolonier, sjukhus och ålderdomshem som utsetts av medlemsstaterna, varvid dessa ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de utdelade kvantiteterna utgör ett extra tillskott till de kvantiteter som normalt köps in av dessa inrättningar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

Artikel 35

Nationellt ekonomiskt stöd

1. I de regioner i medlemsstaterna där andelen organiserade producenter inom sektorn för frukt och grönsaker är särskilt låg får kommissionen anta genomförandeakter som ger medlemsstaterna tillstånd att, på välgrundad begäran, ge producentorganisationer ett nationellt ekonomiskt stöd på högst 80 % av de ekonomiska bidrag som avses i artikel 32.1 a. Detta stöd kompletterar driftsfonden.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. I sådana regioner i medlemsstaterna där mindre än 15 % av frukt- och grönsaksproduktionens värde saluförs av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och de producentgrupper som avses i artikel 27 i förordning (EU) nr 1305/2013, där frukt- och grönsaksproduktionen utgör minst 15 % av den totala jordbruksproduktionen i dessa regioner, får unionen på den berörda medlemsstatens begäran ge ersättning för det nationella ekonomiska stöd som avses i punkt 1 i denna artikel.

Kommissionen ska antagenomförandeakter om den ersättning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 36

Nationell ram och nationell strategi för verksamhetsprogram

1. Medlemsstaterna ska fastställa en nationell ram med allmänna villkor för de miljöåtgärder som avses i artikel 33.5. I denna ram ska särskilt föreskrivas att miljöåtgärderna i fråga ska uppfylla de lämpliga kraven i förordning (EU) nr 1305/2013, särskilt de krav som fastställs i artikel 3 i denna.

Medlemsstaterna ska lämna in sitt förslag till villkor till kommissionen, som genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 inom tre månader efter förslaget lämnats in får begära ändringar om den konstaterar att förslaget inte bidrar till att uppnå de mål som fastställs i artikel 191 i EUF-fördraget och i unionens sjunde miljöhandlingsprogram. Även vid investeringar i enskilda jordbruksföretag som får stöd från verksamhetsprogrammen ska hänsyn tas till de målen.

2. Var och en av medlemsstaterna ska utarbeta en nationell strategi för hållbara verksamhetsprogram på marknaden för frukt och grönsaker. Strategin ska omfatta

a) en analys av läget med avseende på såväl starka som svaga sidor och utvecklingspotentialen,

b) en motivering av valet av prioriteringar,

c) verksamhetsprogrammets mål och medel samt prestationsindikatorer,

d) bedömningar av verksamhetsprogrammen,

e) producentorganisationernas rapporteringskyldigheter.

Den nationella strategin ska också omfatta den nationella ram som avses i punkt 1.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på medlemsstater som saknar erkända producentorganisationer.

Artikel 37

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att stödet till producentorganisationerna och deras sammanslutningar inom sektorn för frukt och grönsaker är effektivt, målinriktat och hållbart, ska kommissionen ges befogenhet att enligt artikel 227 anta delegerade akter för att fastställa regler om

a) driftsfonder och verksamhetsprogram avseende

i) beräknade belopp, beslut av producentorganisationer och deras sammanslutningar när det gäller ekonomiska bidrag och användningen av driftsfonder,

ii) åtgärder, verksamheter, utgifter samt administrativa kostnader och personalkostnader som ska tas med eller uteslutas inom ramen för verksamhetsprogrammen, ändringar av programmen och de ytterligare krav som ska fastställas av medlemsstaterna,

iii) undvikande av dubbelfinansiering mellan verksamhetsprogram och landsbygdsprogram,

iv) verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer,

v) de specifika regler som gäller i fall där sammanslutningar av producentorganisationer helt eller delvis sköter förvaltning, behandling, genomförande och presentation av verksamhetsprogram,

vi) skyldigheten att använda gemensamma indikatorer för övervakning och utvärdering av verksamhetsprogrammen,

b) de nationella villkoren och den nationella strategin för verksamhetsprogrammen när det gäller skyldigheten att övervaka och utvärdera de nationella ramarnas och de nationella strategiernas effektivitet,

- c) ekonomiskt stöd från unionen avseende
- i) grundvalen för beräkningen av det ekonomiska stödet från unionen och värdet av den saluförda produktionen enligt artikel 34.2,
 - ii) referensperioder vid stödberäkning,
 - iii) förskottbetalningar och kravet att ställa en säkerhet när det betalas ut ett förskott av stödet,
 - iv) de specifika regler som gäller för finansieringen av verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer, särskilt de som gäller de gränser som fastställs i artikel 34.2,
- d) åtgärder inom krisförebyggande och krishantering avseende
- i) möjligheten för medlemsstaterna att inte tillämpa en eller flera av åtgärderna inom krisförebyggande och krishantering,
 - ii) villkor avseende artikel 33.3 första stycket a, b och c,
 - iii) de användningsområden som medlemsstaterna fastställer för återtagna produkter,
 - iv) maximal stödnivå för återtag från marknaden,
 - v) kravet på förhandsanmälan vid återtag från marknaden,
 - vi) beräkningsgrunden för volymen för saluförd produktion för den gratisutdelning som avses i artikel 34.4 och fastställandet av den maximala volymen för saluförd produktion vid återtag,
 - vii) kravet på märkning med unionens emblem på förpackningar med produkter för gratisutdelning,
 - viii) villkoren för mottagarna av återtagna produkter,
 - ix) användningen av begreppen i detta avsnitt,
 - x) de villkor som ska antas av medlemsstaterna när det gäller grön skörd och obärgad skörd,
 - xi) skördeförsäkring,
 - xii) gemensamma fonder och
 - xiii) villkoren avseende, samt fastställandet av ett tak för utgifterna för, återplantering av fruktträdgårdar av hälsoskäl eller växtskyddsskäl i enlighet med artikel 33.3 första stycket e,
- e) nationellt ekonomiskt stöd avseende
- i) andelen organiserade producenter,
 - ii) kravet att ställa en säkerhet vid förskottbetalningar,
 - iii) maximal andel av det nationella ekonomiska stödet som unionen får ge ersättning för.
- Artikel 38*
- Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet**
- Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder om
- a) förvaltningen av driftsfonder,
 - b) den information som ska ingå i de verksamhetsprogram, nationell ramar och nationella strategier som avses i artikel 36, översändande av verksamhetsprogrammen till medlemsstaterna, tidsfrister, medföljande handlingar och godkännande av medlemsstaterna,
 - c) producentorganisationers och sammanslutningars genomförande av verksamhetsprogrammen,
 - d) överlämnande av rapporter om övervakning och utvärdering av nationella strategier och verksamhetsprogram samt deras utformning och innehåll,
 - e) stödansökningar och utbetalningar av stöd, inklusive förskott och delbetalningar av stöd,
 - f) praktiska arrangemang för märkningen med unionens emblem på förpackningar med produkter för gratisutdelning,
 - g) uppfyllande av handelsnormer vid återtag,
 - h) kostnader för transport, sortering och förpackning vid gratisutdelning,
 - i) säljfrämjande åtgärder, kommunikations- och utbildningsåtgärder i samband med krisförebyggande och krishantering,
 - j) genomförande av återtag, grön skörd, obärgad skörd och åtgärder som rör skördeförsäkring,
 - k) ansökan om, tillstånd till, betalning och återbetalning av nationellt ekonomiskt stöd,
 - l) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet.
- Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 4

Stödprogram inom vinsektorn

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser och stödberättigade åtgärder

Artikel 39

Tillämpningsområde

Detta avsnitt innehåller regler för tilldelningen av unionsmedel till medlemsstaterna och för medlemsstaternas användning av dessa medel via femåriga nationella stödprogram (nedan kallade *stödprogram*) för att finansiera särskilda stödåtgärder som främjar vinsektorn.

Artikel 40

Förenlighet och överensstämmelse

1. Stödprogrammen ska vara förenliga med unionsrätten och stämma överens med unionens verksamhet, politik och prioriteringar.
2. Medlemsstaterna ska ansvara för stödprogrammen och se till att de överensstämmer sinsemellan samt utformas och att de genomförs på ett objektivt sätt med beaktande av de berörda producenternas ekonomiska situation och nödvändigheten av att undvika omotiverad särbehandling av producenter.
3. Stöd ska inte beviljas för
 - a) andra forskningsprojekt och åtgärder till stöd för forskningsprojekt än de som avses i artikel 45.2 d och e,
 - b) åtgärder som ingår i medlemsstaternas program för landsbygdsutveckling enligt förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 41

Inlämning av stödprogram

1. Var och en av de producentmedlemsstater som förtecknas i bilaga VI ska till kommissionen lämna in ett utkast till ett femårigt stödprogram, som innehåller minst en av de stödberättigande åtgärder som anges i artikel 38.
2. Stödåtgärderna i utkasten till stödprogram ska utformas på den geografiska nivå som medlemsstaten anser vara mest lämplig. Medlemsstaten ska rådfråga de behöriga myndigheterna och organisationerna på lämplig territoriell nivå om utkastet till stödprogram innan det lämnas in till kommissionen.
3. Varje medlemsstat ska lämna in ett enda utkast till stödprogram, i vilket hänsyn får tas till särskilda regionala förhållanden.

4. Stödprogrammen ska börja gälla tre månader efter det att utkastet till stödprogram har lämnats in till kommissionen.

Kommissionen får emellertid anta genomförandeakter för att fastställa att det inlämnade utkastet till stödprogram inte uppfyller kraven i detta avsnitt och ska underrätta medlemsstaten om detta. Medlemsstaten ska i så fall lägga fram ett reviderat utkast till stödprogram för kommissionen. Det reviderade stödprogrammet ska börja gälla två månader efter det att utkastet till det reviderade stödprogrammet lämnades in, såvida det inte fortfarande föreligger oförenligheter i vilket fall detta stycke ska gälla.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 och 229.3.

5. Punkt 4 ska även gälla i tillämpliga delar för ändringar som görs i gällande stödprogram som lämnats in av medlemsstaterna.

Artikel 42

Innehållet i stödprogrammen

Stödprogrammen ska minst innehålla följande delar:

- a) En detaljerad beskrivning av de föreslagna åtgärderna och deras kvantifierade mål.
- b) Resultaten av de samråd som hållits.
- c) En uppskattning av de förväntade tekniska, ekonomiska, miljömässiga och sociala verkningarna.
- d) En tidsplan för åtgärdernas genomförande.
- e) En allmän finansieringsöversikt över vilka resurser som kommer att avsättas och för den planerade preliminära fördelningen av resurserna mellan åtgärderna i enlighet med de budgetbegränsningar som fastställs i bilaga VI.
- f) De kriterier och kvantitativa indikatorer som ska användas för övervakning och utvärdering och de åtgärder som vidtagits för att se till att stödprogrammen genomförs på ett lämpligt och effektivt sätt.
- g) Uppgifter om de behöriga myndigheter och organ som ansvarar för genomförandet av stödprogrammet.

Artikel 43

Stödberättigande åtgärder

Stödprogrammen får omfatta en eller flera av följande åtgärder:

- a) Säljfrämjande åtgärder i enlighet med artikel 45.
- b) Omstrukturering och omställning av vinodlingar i enlighet med artikel 46.
- c) Grön skörd i enlighet med artikel 47.

- d) Gemensamma fonder i enlighet med artikel 48.
- e) Skördeförsäkring i enlighet med artikel 49.
- f) Investeringar i enlighet med artikel 50.
- g) Innovation inom vinsektorn i enlighet med artikel 51.
- h) Destillation av biprodukter i enlighet med artikel 52.

Artikel 44

Allmänna regler om stödprogram

1. De tillgängliga unionsmedlen ska fördelas inom ramen för de budgetbegränsningar som anges i bilaga VI.
2. Unionsstöd ska endast beviljas för stödberättigande kostnader som uppkommit efter det att det berörda utkastet till stödprogram lämnades in.
3. Medlemsstaterna ska inte bidra till kostnaderna för åtgärder som finansieras av unionen enligt stödprogrammen.

Underavsnitt 2

Särskilda stödåtgärder

Artikel 45

Säljfrämjande åtgärder

1. Stöd enligt denna artikel ska lämnas för informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder för unionsvin
 - a) i medlemsstaterna, i syfte att informera konsumenterna om ansvarsfull vinkonsumtion och om unionssystemen för skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning, eller
 - b) i tredjeländer i syfte att förbättra vinets konkurrenskraft.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 b ska gälla vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning och vin med uppgift om vindrussort och får endast utgöras av följande:
 - a) PR, säljfrämjande åtgärder eller reklam, som särskilt betonar fördelarna med den höga standarden hos unionsprodukterna, särskilt när det gäller kvalitet, livsmedelssäkerhet eller miljö.
 - b) Deltagande i stora internationella evenemang, varumässor eller utställningar.
 - c) Informationskampanjer, särskilt om unionssystemen för skyddad ursprungsbeteckning, skyddad geografisk beteckning och ekologisk produktion.

- d) Undersökningar om nya marknader som är nödvändiga för att utöka avsättningsmöjligheterna.
 - e) Utvärderingsstudier av resultaten av informationsåtgärderna och de säljfrämjande åtgärderna.
3. Unionens bidrag till informations- eller säljfrämjande åtgärder enligt punkt 1 får högst utgöra 50 % av de stödberättigande kostnaderna.

Artikel 46

Omstrukturering och omställning av vingårdar

1. Syftet med åtgärder för omstrukturering och omställning av vinodlingar ska vara att öka vinproducenternas konkurrenskraft.
2. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar ska beviljas om medlemsstaterna har lämnat in sina inverteringar av produktionskapaciteten enligt artikel 145.3.
3. Stödet för omstrukturering och omställning av vinodlingar, vilket också kan bidra till att förbättra hållbara produktionsystem och vinsektorns miljöavtryck, får endast omfatta en eller flera av följande verksamheter:
 - a) Omställning till andra sorter, även genom dubbelympning.
 - b) Omlokalisering av vinodlingar.
 - c) Återplantering av vinodlingar om detta är nödvändigt efter obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl på uppmaning av medlemsstatens behöriga myndighet.
 - d) Förbättringar av tekniken för att förvalta vinodlingarna, särskilt införandet av avancerade system för hållbar produktion.

Stöd får inte beviljas för normal förnyelse av uttjänta vinodlingar, det vill säga återplantering av samma skifte med samma druvsort för vinplantering enligt samma vinodlingsmetod.

Medlemsstaterna får fastställa ytterligare specifikationer, särskilt beträffande åldern på de vinodlingar som förnyas.

4. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar, inbegripet förbättringar av tekniken för att förvalta vinodlingarna, får endast ges i följande former:
 - a) Ersättning till producenter för förlorade intäkter till följd av genomförandet av åtgärden.
 - b) Bidrag till kostnaderna för omstrukturering och omställning.

5. Ersättningen till producenter för förlorade intäkter enligt punkt 4 a får täcka upp till 100 % av den relevanta förlusten och får beviljas i en av följande former:

a) Tillåtelse att, utan hinder av bestämmelserna i del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt II i förordning (EG) nr 1234/2007 om övergångssystemet för planteringsrätter, ha både gamla och nya vinstockar samtidigt under en fastställd period på högst tre år, till dess att övergångssystemet för planteringsrätter har upphört att gälla.

b) Ekonomisk ersättning.

6. Unionens bidrag till de faktiska kostnaderna för omstrukturering och omställningen av vinodlingar får inte överstiga 50 %. I mindre utvecklade regioner får unionens bidrag till kostnaderna för omstrukturering och omställning inte överstiga 75 %.

Artikel 47

Grön skörd

1. I denna artikel avses med grön skörd fullständig destruktion eller borttagande av omogna druvklasar i syfte att reducera avkastningen från det berörda området till noll.

Att säljbara druvor lämnas på vinstockarna vid utgången av den normala produktionscykeln (obärgad skörd) ska inte betraktas som grön skörd.

2. Stöd för grön skörd ska bidra till att återupprätta balansen mellan tillgång och efterfrågan på unionens vinmarknad och därmed förebygga marknads kriser.

3. Stöd för grön skörd får lämnas som ersättning i form av ett schablonbelopp per hektar som ska fastställas av den berörda medlemsstaten. Stödet får inte överskrida 50 % av summan av de direkta kostnaderna för destruktion eller borttagande av druvklasar och de förlorade intäkterna i samband med destruktion eller borttagande.

4. De berörda medlemsstaterna ska inrätta ett system som grundar sig på objektiva kriterier för att se till att åtgärden grön skörd inte leder till att enskilda vinproducenter får ersättning som överstiger de tak som fastställs i punkt 3.

Artikel 48

Gemensamma fonder

1. Det ska beviljas stöd för inrättande av gemensamma fonder för att bistå producenter som vill försäkra sig mot fluktuationer på marknaden.

2. Stöd för inrättande av gemensamma fonder får lämnas i form av tillfälligt och gradvis avtagande stöd för att täcka de administrativa kostnaderna för fonderna.

Artikel 49

Skördeförsäkring

1. Stöd för skördeförsäkring ska bidra till att trygga producenternas intäkter vid förluster förorsakade av naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

I försäkringsavtalen ska det ingå krav på att stödmottagarna vidtar nödvändiga riskförebyggande åtgärder.

2. Stöd för skördeförsäkring får beviljas i form av ett ekonomiskt bidrag från unionen, dock högst

a) 80 % av de kostnader för försäkringspremier som producenterna betalar för att försäkra sig mot förluster som uppstår till följd av allvarliga klimathändelser som kan jämföras med naturkatastrofer,

b) 50 % av de kostnader för försäkringspremier som producenterna betalar för att försäkra sig mot

i) förluster enligt led a och andra förluster som uppstår till följd av allvarliga klimathändelser,

ii) förluster som uppstår till följd av djur, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.

3. Stöd för skördeförsäkring får beviljas om de berörda försäkringsbetalningarna inte kompenserar producenterna för mer än 100 % av deras intäktsförluster, med beaktande av eventuell ersättning som producenterna kan ha fått från andra stödordningar i samband med den försäkrade risken.

4. Stödet för skördeförsäkring får inte snedvrida konkurrensen på försäkringsmarknaden.

Artikel 50

Investeringar

1. Stöd får beviljas för materiella eller immateriella investeringar i bearbetningsanläggningar och infrastruktur för vinframställning samt strukturer och verktyg för saluföring. Dessa investeringar ska syfta till att förbättra företagets totala resultat och dess anpassning till marknadsbehoven samt till att öka dess konkurrenskraft och ska avse produktion eller saluföring av vinprodukter enligt del II i bilaga VII, bland annat i syfte att förbättra energibesparingarna, den globala energieffektiviteten och de hållbara processerna.

2. Den högsta stödsatsen för stöd enligt punkt 1

a) ska endast beviljas mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

b) får dessutom gälla för alla företag i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget och på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 (1).

För företag som inte omfattas av artikel 2.1 i avdelning I i bilagan till rekommendation 2003/361/EG och som har färre än 750 anställda eller en omsättning som understiger 200 miljoner EUR ska den högsta stödnivån halveras.

Stöd får inte beviljas företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (2).

3. De stödberättigande kostnaderna ska inte omfatta de icke-stödberättigande kostnader som avses i artikel 69.3 i förordning (EU) nr 1303/2013.

4. Följande högsta stödsatser avseende de stödberättigande kostnaderna ska gälla för unionens bidrag:

a) 50 % i mindre utvecklade regioner.

b) 40 % i andra regioner än mindre utvecklade regioner.

c) 75 % i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget, och

d) 65 % på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 229/2013.

5. Artikel 71 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska i tillämpliga delar gälla för det stöd som avses i punkt 1 i denna artikel.

Artikel 51

Innovation inom vinsektorn

Stöd får beviljas för materiella eller immateriella investeringar för utveckling av nya produkter, processer och tekniska metoder kopplade till produkter enligt del II i bilaga VII. Stödet ska vara avsett att öka säljbarheten och konkurrenskraften för unionens vinprodukter och får omfatta kunskapsöverföring. Högsta stödsatser när det gäller unionens bidrag till det stöd som föreskrivs i den här artikeln skall vara desamma som anges i artikel 50.4.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

(2) EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

Artikel 52

Destillation av biprodukter

1. Stöd får beviljas för frivillig eller obligatorisk destillation av biprodukter vid framställning av vin som har utförts i enlighet med villkoren i del II avsnitt D i bilaga VIII.

Stödbeloppet ska fastställas per volymprocent och hektoliter producerad alkohol. Inget stöd ska betalas för den volym alkohol i de biprodukter som ska destilleras vilken överskrider 10 % i förhållande till alkoholvolymen i det framställda vinet.

2. Stödet ska betalas ut till destillatörer som bearbetar biprodukter från vinframställning som levereras för destillation till råalkohol med en alkoholhalt på minst 92 volymprocent.

Medlemsstaterna får ställa som villkor för beviljande av stöd att stödmottagaren har ställt en säkerhet.

3. Det högsta tillämpliga stödbeloppet ska grundas på kostnaderna för insamling och bearbetning och fastställas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med artikel 54.

4. Stödet ska innefatta ett schablonbelopp för att kompensera kostnaderna för insamling av biprodukterna från vinframställning. Detta belopp ska överföras från destillatören till producenten, om dessa kostnader bärs av producenten.

5. Alkoholen från destillation med stöd enligt punkt 1 ska uteslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla för att undvika snedvridning av konkurrensen.

Underavsnitt 3

Förfarandebestämmelser

Artikel 53

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att medlemsstaternas stödprogram för vin uppfyller sina mål och att unionens medel används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

a) regler om ansvaret för utgifterna från den dag då kommissionen mottagit stödprogrammen eller ändringar av dessa till den dag de börjar gälla,

b) regler om stödprogrammets innehåll och de utgifter, administrativa kostnader och personalkostnader och insatser som kan ingå i medlemsstaternas stödprogram samt villkoren för och möjligheten att göra betalningar via mellanhand i samband med stöd för skördeförsäkring enligt artikel 49,

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/709

- c) regler om kravet att ställa en säkerhet vid förskottsbetalningar,
- d) regler om användningen av begreppen i detta avsnitt,
- e) regler om fastställandet av ett tak för utgifterna för återplantering av vinodlingar av hälsoskäl eller växtskyddsskäl i enlighet med artikel 46.3 första stycket c,
- f) regler om undvikande av dubbelfinansiering mellan
- i) olika insatser inom en medlemsstats stödprogram för vin, och
- ii) en medlemsstats stödprogram för vin och dess landsbygdsprogram eller säljfrämjande program,
- g) regler om att producenterna ska dra tillbaka biprodukterna från vinframställning samt undantag från detta krav för att undvika ytterligare administrativa bördor, och regler om frivillig certifiering av destillerier,
- h) regler som ger medlemsstaterna möjlighet att fastställa villkor för välfungerande stödåtgärder i sina program.

Artikel 54

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder om

- a) inlämnandet av stödprogram, tillhörande ekonomisk planering och översyn av stödprogram,
- b) ansöknings-, urvals- och betalningsförfaranden,
- c) överlämnande av rapporter och utvärderingar av medlemsstaternas stödprogram och deras utformning och innehåll,
- d) medlemsstaternas fastställande av stödsatser för grön skörd och destillation av biprodukter,
- e) medlemsstaternas ekonomiska förvaltning och bestämmelser om medlemsstaternas tillämpning av stödåtgärderna,
- f) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 5

Stöd inom biodlingssektorn

Artikel 55

Nationella program och finansiering

1. I syfte att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter får medlemsstaterna utarbeta nationella treårsprogram för biodlingssektorn (nedan kallade *biodlingsprogram*). Dessa program ska utarbetas i samarbete med representativa organisationer inom biodlingssektorn.

2. Unionen ska delta i finansieringen av biodlingsprogrammen med ett belopp som motsvarar 50 % av medlemsstaternas kostnader för dessa program, som godkänts i enlighet med artikel 57 första stycket c.

3. För att vara berättigade till den unionsfinansiering som föreskrivs i punkt 2 ska medlemsstaterna genomföra en studie över produktions- och saluföringsstrukturer inom biodlingssektorn på sina respektive territorier.

4. Följande åtgärder får ingå i biodlingsprogrammen:

- a) Tekniskt stöd till biodlare och biodlarorganisationer.
- b) Bekämpning av angrepp på bibestånd och sjukdomar som drabbar bibestånd, särskilt varroasjukan.
- c) Rationalisering vid flyttning av bisamhällen.
- d) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför analyser av biodlingsprodukter för att hjälpa biodlarna att saluföra och öka värdet av sina produkter.
- e) Stödåtgärder för utökningen av bibestånden i unionen.
- f) Samarbete med specialiserade organ för genomförandet av programmen för tillämpad forskning om biodling och biodlingsprodukter.
- g) Övervakning av marknaden.
- h) Förbättring av produktkvaliteten för ett bättre utnyttjande av produkternas marknadspotential.

Artikel 56

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av unionens medel för biodling ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 om

- a) undvikande av dubbelfinansiering mellan medlemsstaternas biodlingsprogram och landsbygdsprogram,

b) grunden för fördelningen av unionens ekonomiska bidrag till de deltagande medlemsstaterna på grundval av bland annat det samlade antalet bibestånd i unionen.

2. För att se till att unionens stödprogram anpassas till den senaste utvecklingen och att de åtgärder som omfattas är effektiva för att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 i syfte att uppdatera förteckningen över sådana åtgärder som avses i artikel 55.4 och som kan ingå i medlemsstaternas biodlingsprogram, genom att lägga till andra åtgärder eller anpassa dessa åtgärder utan att stryka några av dem. Denna uppdatering av förteckningen över åtgärder ska inte påverka de nationella program som antagits innan den delegerade akten trädde i kraft.

Artikel 57

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt rörande

- innehållet i de nationella program och studier som medlemsstaterna genomför avseende produktions- och marknadsstruktur i deras biodlingssektorer,
- förfarandet för omfördelning av outnyttjade medel,
- godkännandet av de biodlingsprogram som lämnas in av medlemsstaterna, inklusive fördelningen av unionens ekonomiska bidrag till varje deltagande medlemsstat, och medlemsstaternas högsta stödnivå.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 6

Stöd inom humlesektorn

Artikel 58

Stöd till producentorganisationer

- Unionen ska bevilja stöd till producentorganisationer inom humlesektorn som är erkända enligt artikel 152 för att finansiera strävanden att uppnå de syften som avses i artikel 152.1 c i, ii eller iii.
- Unionens finansiering för stödet till producentorganisationer enligt punkt 1 ska vara 2 277 000 EUR per år för Tyskland.

Artikel 59

Delegerade befogenheter

För att säkerställa att det stöd som avses i artikel 58 används för att uppnå de syften som avses i artikel 152 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 rörande

- stödsökningar, inklusive regler om tidsfrister och åtföljande dokumentation,

- regler om stödberättigande humlearealer och beräkning av de belopp som ska betalas ut till varje enskild producentorganisation.

Artikel 60

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt när det gäller stödutbetalning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL III

Ordning för tillstånd för plantering av vinstockar

Artikel 61

Giltighetstid

Den ordning för tillstånd för plantering av vinstockar som fastställs i detta kapitel ska gälla från den 1 januari 2016 till den 31 december 2030 med en översyn efter halva tiden som ska göras av kommissionen i syfte att utvärdera hur ordningen fungerar och i lämpliga fall lämna förslag.

Avsnitt 1

Förvaltning av ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar

Artikel 62

Tillstånd

1. Vinstockar bärande vindruvor för vinframställning som klassificerats i enlighet med artikel 81.2 får endast planteras eller återplanteras om tillstånd beviljas i enlighet med artiklarna 64, 66 och 68 enligt de villkor som anges i detta kapitel.

2. Medlemsstaterna ska bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 för en specifik areal uttryckt i hektar, sedan en ansökan inlämnats av producenten som uppfyller objektiva och icke-diskriminerande behörighetskrav. Ett sådant tillstånd ska beviljas utan att någon avgift åläggs producenterna.

3. De tillstånd som avses i punkt 1 ska vara giltiga i tre år från och med den dag då de beviljades. Producenter som inte använder sitt beviljade tillstånd under tillståndets giltighetstid ska bli föremål för administrativa påföljder, såsom anges i artikel 89.4 i förordning (EU) nr 1306/2013.

4. Detta kapitel ska inte tillämpas på plantering eller återplantering av arealer avsedda för försöksändamål eller för odling av moderplantor för ympmaterial, på arealer vars vin eller vinprodukter enbart är avsedda för konsumtion i vinproducentens hushåll eller på arealer som ska nyplanteras till följd av expropriation som i det allmänna intresset genomförs enligt nationell rätt.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/711

Artikel 63

Säkerhetsmekanism för nyplantering

1. Medlemsstaterna ska varje år lämna tillstånd för nyplantering motsvarande 1 % av den sammanlagda areal som faktiskt är planterad med vinstockar på deras territorium, enligt mätning utförd den 31 juli föregående år.

2. Medlemsstaterna får

- a) tillämpa en procentsats på nationell nivå som är lägre än den procentsats som anges i punkt 1,
- b) begränsa utfärdandet av tillstånd på regional nivå för specifika arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad ursprungsbezeichnung, för arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad geografisk beteckning, eller för arealer utan geografisk beteckning.

3. Alla begränsningar som avses i punkt 2 ska bidra till en systematisk ökning av vinstocksplanteringen, ska fastställas till en nivå över 0 % och ska motiveras på en eller flera av följande särskilda grunder:

- a) Behovet av att undvika en väldokumenterad risk för överskott på vinprodukter i förhållande till marknadsutsiktarna för dessa produkter, som inte går utöver vad som krävs för att tillgodose detta behov.
- b) Behovet av att undvika en väldokumenterad risk för en betydande devalvering av en särskild skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning.

4. Medlemsstaterna ska offentliggöra alla beslut som antas i enlighet med punkt 2, vilka ska vara vederbörligen motiverade. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål meddela kommissionen dessa beslut och motiven till dessa.

Artikel 64

Beviljande av tillstånd för nyplantering

1. Om den sammanlagda areal som de stödberättigade ansökningarna under ett visst år gäller inte överstiger den areal som medlemsstaten har ställt till förfogande ska alla sådana ansökningar godkännas.

Medlemsstaterna får vid tillämpningen av denna artikel tillämpa ett eller flera av följande objektiva och icke-diskriminerande kriterier för stödberättigande:

- a) Sökanden ska ha en jordbruksareal som inte är mindre än den areal som begäran om tillstånd gäller.
- b) Sökanden ska ha nödvändiga yrkeskunskaper.
- c) Ansökan får inte utgöra en betydande risk för renomménytning på specifika skyddade ursprungsbezeichnungen, vilket ska antas vara fallet om inte de offentliga myndigheterna visar att en sådan risk föreligger.

d) I vederbörligen motiverade fall, ett eller flera av de kriterier som avses i punkt 2 förutsatt att dessa tillämpas på ett objektiva och icke-diskriminerande sätt.

2. Om den totala areal som de stödberättigade ansökningarna enligt punkt 1 gäller under ett visst år överstiger den areal som medlemsstaten har ställt till förfogande ska tillstånd beviljas enligt en proportionell fördelning av hektar till alla sökande på grundval av den areal som de ansökt om tillstånd för. Detta tillstånd får också beviljas delvis eller helt enligt ett eller flera av följande objektiva och icke-diskriminerande prioriteringskriterier:

a) Producenter som etablerar planteringar av vinstockar för första gången och som har en ledande ställning i företaget (nya aktörer).

b) Areal där vingårdarna bidrar till bevarandet av miljön.

c) Areal som ska nyplanteras inom ramen för projekt för sammanläggning av jordbruksfastigheter.

d) Arealer med naturliga eller andra särskilda begränsningar.

e) Hållbarheten hos utvecklingsprojekt eller omplanteringsprojekt på grundval av en ekonomisk utvärdering.

f) Arealer som ska nyplanteras och som bidrar till att öka konkurrenskraften på jordbruksföretagsnivå och regional nivå.

g) Projekt med potential att förbättra kvaliteten på produkter med geografiska beteckningar.

h) Arealer som ska nyplanteras inom ramen för ökningen av storleken på små och medelstora företag.

3. Medlemsstaterna ska offentliggöra de kriterier i punkterna 1 och 2 som de tillämpar och ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om dessa.

Artikel 65

Branschorganisationernas roll

Vid tillämpningen av artikel 63.2 får en medlemsstat beakta rekommendationer som lagts fram av de erkända branschorganisationer inom vinstektorn som avses i artiklarna 152, 156 och 157, de berörda producentgrupper som avses i artikel 95 eller andra typer av branschorganisationer som erkänns på grundval

av den medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att de rekommendationerna föregås av en överenskommelse mellan de representativa berörda parterna i det geografiska referensområdet.

Rekommendationerna ska göras för högst tre år.

Artikel 66

Återplantering

1. Medlemsstaterna ska automatiskt bevilja tillstånd till producenter som har röjt en areal planterad med vinstockar från och med den 1 januari 2016 och lämnat in en ansökan. Ett sådant tillstånd ska beviljas för en areal som i ren odling motsvarar den röjda arealen. Arealer som omfattas av sådana tillstånd ska inte räknas med avseende på artikel 63.

2. Medlemsstaterna får bevilja sådant tillstånd som avses i punkt 1 till producenter som åtar sig att röja en areal planterad med vinstockar om röjningen av den aktuella arealen genomförs senast i slutet av det fjärde året efter det datum då de nya vinstockarna planterades.

3. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska användas på det företag där röjningen genomfördes. Medlemsstaterna får för arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad ursprungsbezeichnung eller skyddad geografisk beteckning, på grundval av en rekommendation från en branschorganisation i enlighet med artikel 65, begränsa återplanteringen till vinstockar som uppfyller samma specifikationer för en skyddad ursprungsbezeichnung eller skyddad geografisk beteckning som den röjda arealen.

4. Denna artikel ska inte gälla vid röjning av planteringar som saknar tillstånd.

Artikel 67

De minimis-bestämmelse

1. Den ordning för tillstånd för plantering av vinstockar som fastställs i detta kapitel ska inte gälla i medlemsstater där det övergångssystem för planteringsrätter som fastställs i del II av delning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt II i förordning (EG) nr 1234/2007 inte gällde den 31 december 2007.

2. Medlemsstater på vilka den ordning som avses i punkt 1 tillämpades den 31 december 2007 och i vilka den areal som för närvarande är planterad med vinstockar inte överstiger 10 000 hektar, får besluta att inte tillämpa den ordning för tillstånd för plantering av vinstockar som fastställs i detta kapitel.

Artikel 68

Övergångsbestämmelser

1. Planteringsrätter som beviljats producenter i enlighet med artikel 85h, 85i eller 85k i förordning (EG) nr 1234/2007 före den 31 december 2015, som inte har använts av dessa producenter och som fortfarande är giltiga vid den tidpunkten, får

omvandlas till tillstånd enligt detta kapitel från och med den 1 januari 2016.

Denna omvandling ska genomföras efter en ansökan från dessa producenter, inlämnad före den 31 december 2015. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att producenterna lämnar in en sådan ansökan om omvandling av planteringsrätter till tillstånd till och med den 31 december 2020.

2. Tillstånd som beviljas enligt punkt 1 ska ha samma giltighetstid som de planteringsrätter som avses i punkt 1. Om dessa tillstånd inte används ska de löpa ut senast den 31 december 2018, eller om en medlemsstat har fattat det beslut som avses i punkt 1 andra stycket, senast den 31 december 2023.

3. De arealer som omfattas av tillstånd som beviljats enligt punkt 1 ska inte räknas med avseende på i artikel 63.

Artikel 69

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- villkoren för tillämpning av det undantag som avses i artikel 62.4,
- reglerna om de kriterier som avses i artikel 64.1 och 64.2,
- tillägg av kriterier till dem som förtecknas i artikel 64.1 och 64.2,
- den samtidiga förekomsten av vinodlingar som producenten har åtagit sig att röja med nyplanterade vinstockar i enlighet med artikel 66.2,
- grunderna för medlemsstaternas beslut enligt artikel 66.3.

Artikel 70

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som krävs rörande

- förfarandena för beviljande av tillstånd,
- det register som medlemsstaterna ska föra och de anmälningar som ska skickas till kommissionen.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Kontroll av ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar

Artikel 71

Planteringar som saknar tillstånd

1. Producenterna ska på egen bekostnad röja arealer som utan tillstånd planterats med vinstockar.
2. Om producenterna inte röjer inom fyra månader från och med dagen de underrättades om oriktigheten, ska medlemsstaterna se till att dessa planteringar som saknar tillstånd röjs inom två år efter det att fyramånadersperioden löpt ut. De relevanta kostnaderna ska påföras de producenter som berörs.
3. Senast den 1 mars varje år ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om den totala storleken av den areal som fastställts vara planterad med vinstockar utan tillstånd efter den 1 januari 2016 samt om den areal som röjts i enlighet med punkterna 1 och 2.
4. En producent som inte har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel ska vara föremål för sanktioner fastställda i enlighet med artikel 64 i förordning (EU) nr 1306/2013.
5. Arealer som utan tillstånd planterats med vinstockar ska inte berättiga till några nationella stödåtgärder eller unionsstödåtgärder.

Artikel 72

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa nödvändiga bestämmelser om de närmare kommunikationskraven som medlemsstaterna ska uppfylla, inbegripet eventuella minskningar av de budgetbegränsningar som anges i bilaga VI om kraven inte uppfylls.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

AVDELNING II

REGLER FÖR SALUFÖRING OCH PRODUCENTORGANISATIONER

KAPITEL I

Regler för saluföring

Avsnitt 1

Handelsnormer

Underavsnitt 1

Inledande bestämmelser

Artikel 73

Tillämpningsområde

Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser beträffande jordbruksprodukter och utan att det påverkar de

bestämmelser som inom den veterinära sektorn, den fytosanitära sektorn och inom livsmedelssektorn antagits för att säkra att produkterna är förenliga med hygien- och hälsonormerna samt för att skydda människors, växters och djurs hälsa fastställs i detta avsnitt regler avseende handelsnormer. Dessa regler är uppdelade i obligatoriska regler och frivilliga förbehållna begrepp för jordbruksprodukter.

Underavsnitt 2

Sektor- eller produktspecifika handelsnormer

Artikel 74

Allmän princip

De produkter för vilka det har fastställts sektor- eller produktspecifika handelsnormer i enlighet med detta avsnitt får endast saluföras i unionen om de överensstämmer med dessa normer.

Artikel 75

Fastställande och innehåll

1. Handelsnormer får gälla för en eller fler av följande sektorer och produkter:
 - a) Olivolja och bordsoliver.
 - b) Frukt och grönsaker.
 - c) Bearbetad frukt- och grönsaksprodukter.
 - d) Bananer.
 - e) Levande växter.
 - f) Ägg.
 - g) Fjäderfäkött.
 - h) Bredbara fetter avsedda att användas som livsmedel.
 - i) Humle.

2. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och för att förbättra de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av och kvaliteten på de jordbruksprodukter som omfattas av punkterna 1 och 4 i den här artikeln ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på sektor- eller produktspecifika handelsnormer i alla handelsled samt att anta undantag från tillämpningen av sådana normer, i syfte att göra anpassningar till ständigt skiftande marknadsvillkor, till utvecklingen av konsumenternas efterfrågan, för att ta hänsyn till utvecklingen när det gäller relevanta internationella normer och för att undvika att det uppstår hinder för produktinnovationen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011⁽¹⁾, får de handelsnormer som avses i punkt 1 omfatta ett eller flera av följande som ska fastställas sektors- eller produktvis och baseras på varje sektors särskilda särdrag, behovet av att reglera utsläppandet på marknaden och de villkor som fastställs i punkt 5 i den här artikeln:
- a) Tekniska definitioner, beteckningar och varubeskrivningar för andra sektorer än de som anges i artikel 78.
 - b) Klassificeringskriterier, t.ex. klass, vikt, storlek, ålder och kategori.
 - c) Art, växtsort, djurras eller handelstyp.
 - d) Presentation, märkning kopplad till obligatoriska handelsnormer, förpackning, regler som ska gälla för förpackningscentraler, märkning, skördeår och användning av särskilda begrepp, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 92–123.
 - e) Kriterier som utseende, konsistens, konformation och produktgenskaper samt vattenhalten i procent.
 - f) Särskilda ämnen som används i produktionen, eller ingredienser eller beståndsdelar, inklusive deras mängd, renhet och identifiering.
 - g) Typ av jordbruks- och produktionsmetod, inbegripet oenologiska metoder och avancerade system för hållbar produktion.
 - h) Blandning (coupage) av must och vin, inbegripet definitioner av detta, blandning och restriktioner för detta.
 - i) Uppsamlings-, leverans-, konserverings- och hanteringsfrekvens, förvaringsmetod och förvaringstemperatur, lagring och transport.
 - j) Produktionsplats och/eller ursprung, med undantag av fjäderfäkött och bredbara fetter.
 - k) Begränsningar när det gäller användningen av vissa ämnen och metoder.
- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).
- l) Särskilda användningsområden.
 - m) Villkor för avsättning, lagring, omsättning och användning av produkter som inte överensstämmer med de handelsnormer som antagits enligt punkt 1 eller med de definitioner, beteckningar och varubeskrivningar som avses i artikel 78, samt för avsättning av biprodukter.
4. Utöver punkt 1 kan handelsnormer tillämpas för vinsektorn. Punkt 3 f, g, h, k och m ska tillämpas på den sektorn.
5. De sektor- eller produktspecifika handelsnormer som antas i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska fastställas utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 84–88 och bilaga IX och hänsyn ska därvid tas till
- a) de berörda produkternas särdrag,
 - b) behovet av att underlätta utsläppandet av produkterna på marknaden,
 - c) producenternas intresse av att informera om vad som kännetecknar produkten och produktionen och konsumenternas intresse av att få riktig och tydlig produktinformation, även om produktionsplatsen, vilken ska fastställas i varje enskilt fall på lämplig geografisk nivå, efter en utvärdering av särskilt kostnaderna och de administrativa bördorna för aktörerna samt fördelarna för producenter och slutkonsumenter,
 - d) de metoder som är tillgängliga för att fastställa produkternas fysikaliska, kemiska och organoleptiska egenskaper,
 - e) de rekommendationer till normer som fastställs av internationella organ,
 - f) behovet av att bevara produkters naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika att orsaka en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning.
6. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och behovet av att förbättra kvaliteten och de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av jordbruksprodukter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att ändra förteckningen över sektorer i punkt 1. Sådana delegerade akter ska vara strikt begränsade till styrka behov som kan hänföras till utvecklingen av konsumenternas behov, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation, och ska vara föremål för en rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av särskilt konsumenternas behov, aktörernas kostnader och administrativa bördor, inklusive effekterna på den inre marknaden och på den internationella handeln, samt fördelarna för producenter och slutkonsumenter.

Artikel 76

Ytterligare krav för saluföring av produkter inom sektorn för frukt och grönsaker

1. Om det är relevant för de tillämpliga handelsnormer som avses i artikel 75 får produkter inom sektorn för frukt och grönsaker som är avsedda att säljas färska till konsumenter vidare endast saluföras om de är av sund, god och marknads-mässig kvalitet och är försedda med uppgift om ursprungsland.

2. De handelsnormer som avses i punkt 1 samt de handelsnormer som är tillämpliga på frukt- och grönsakssektorn och som fastställs i enlighet med detta underavsnitt ska gälla alla handelsled, inbegripet export och import, och får omfatta kvalitet, kategorisering, vikt, storlek, paketering, förpackning, lagring, transport, presentation och marknadsföring.

3. Innehavaren av produkter inom sektorerna för frukt och grönsaker för vilka handelsnormer antagits får inte ställa ut eller utbjuda dessa produkter till försäljning eller leverera eller på annat sätt saluföra dessa produkter inom unionen annat än i överensstämmelse med dessa normer och ska vara ansvarig för sådan överensstämmelse.

4. För att säkerställa att kraven som anges i punkt 1 i denna artikel tillämpas på ett riktigt sätt och för att ta hänsyn till vissa särskilda situationer, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på särskilda undantag från denna artikel som krävs för dess korrekta tillämpning.

Artikel 77

Certifiering av humle

1. Om det är relevant för de tillämpliga handelsnormerna ska dessutom inom ramen för denna artikel ett certifieringsförfarande tillämpas på humleprodukter som skördats eller framställts inom unionen.

2. Certifikat får endast utfärdas för produkter med de egenskaper som anges som minimikvalitetskrav i ett bestämt handelsled. För humlepulver, lupulinberikat humlepulver, humleextrakt och humleblandningar får certifikat endast utfärdas om alfasyrhalten i dessa produkter inte är lägre än i det humle ur vilket de utvinns.

3. De ska åtminstone innehålla uppgifter om

a) humlets produktionsplats,

b) skördeår, och

c) sort eller sorter.

4. Humleprodukter får endast saluföras eller exporteras om de omfattas av ett certifikat som har utfärdats i enlighet med denna artikel.

För importerade humleprodukter ska det intyg som avses i artikel 190.2 betraktas som likvärdigt med ett certifikat.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa åtgärder som avviker från punkt 4 i denna artikel

a) i syfte att uppfylla handelskraven i vissa tredjeländer, eller

b) för produkter avsedda för särskild användning.

De åtgärder som avses i första stycket

i) får inte vara till skada för den normala saluföringen av de produkter för vilka certifikatet har utfärdats, och

ii) måste åtföljas av garantier som syftar till att undvika förväxling med sådana produkter.

Artikel 78

Definitioner, beteckningar och varubeskrivningar för vissa sektorer och produkter

1. Om det är relevant för de tillämpliga handelsnormerna ska de definitioner, beteckningar och varubeskrivningar som anges i bilaga VII dessutom gälla för följande sektorer eller produkter:

a) Nöt- och kalvkött.

b) Vin.

c) Mjolk och mjölkprodukter avsedda att användas som livsmedel.

d) Fjäderfäkött.

e) Ägg.

f) Bredbara fetter avsedda att användas som livsmedel.

g) Olivolja och bordsoliver.

2. De definitioner, beteckningar eller varubeskrivningar som anges i bilaga VII får i unionen endast användas för saluföring av produkter som uppfyller motsvarande krav i bilagan i fråga.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på ändringar, avsteg eller undantag från de definitioner och varubeteckningar som anges i bilaga VII. Dessa delegerade akter ska vara strikt begränsade till styrka behov som kan hänföras till utvecklingen av konsumenternas behov, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation.

4. För att säkerställa att aktörerna och medlemsstaterna klart och korrekt förstår definitionerna och varubeskrivningarna enligt bilaga VII ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 om reglerna för deras specificering och tillämpning.

5. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och utvecklingen på marknaden för mjölkprodukter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa i fråga om vilka mjölkprodukter det ska anges vilken djurart mjölken kommer ifrån, om den inte kommer från kor, samt för att fastställa nödvändiga regler.

Artikel 79

Tolerans

1. För att ta hänsyn till varje produkts eller sektors särdrag, olika handelsled, tekniska villkor, eventuella stora praktiska svårigheter samt till analysmetodernas exakthet och repeterbarhet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på toleranser för en eller flera specifika normer, varvid ett helt parti av en produkt ska anses inte överensstämma med normen om toleransen överskrids.

2. Vid antagandet av de akter som avses i punkt 1 ska kommissionen beakta behovet av att inte ändra produktens särdrag och att undvika att dess kvalitet försämras.

Artikel 80

Oenologiska metoder och analysmetoder

1. Vid framställning och lagring i unionen av de produkter som förtecknas i del II i bilaga VII får endast de oenologiska metoder som är tillåtna enligt bilaga VIII och som föreskrivs i artiklarna 75.3 g, 83.2 och 83.3 användas.

Första stycket ska inte gälla

a) druvsaft och koncentrerad druvsaft och

b) druvmust och koncentrerad druvmust avsedd för framställning av druvsaft.

De tillåtna oenologiska metoderna får endast användas för att säkerställa att framställning, lagring och förädling av produkten sker på ett korrekt sätt.

De produkter som förtecknas i del II i bilaga VII ska produceras i unionen i enlighet med de regler som anges i bilaga VIII.

2. De produkter som förtecknas i del II i bilaga VII får inte saluföras i unionen om

a) de har behandlats med oenologiska metoder som inte är tillåtna i unionen,

b) de har behandlats med nationella oenologiska metoder som inte är tillåtna eller

c) de inte överensstämmer med reglerna i bilaga VIII.

Vinprodukter som inte får saluföras enligt första stycket ska förstöras. Genom undantag från denna regel får medlemsstaterna tillåta att vissa sådana produkter, vilkas egenskaper medlemsstaterna ska fastställa, används av brännerier eller ättiksfabriker eller för industriella ändamål, under förutsättning att tillståndet inte blir ett incitament till tillverkning av vinprodukter med hjälp av otilåtna oenologiska metoder.

3. Kommissionen ska, när den lämnar tillstånd till oenologiska metoder för vin enligt artikel 75.3 g,

a) beakta de oenologiska metoder och analysmetoder som har rekommenderats och offentliggjorts av OIV och resultaten av experimentell användning av ännu inte tillåtna oenologiska metoder för försöksändamål,

b) beakta behovet av att skydda människors hälsa,

c) beakta eventuella risker för att konsumenterna vilseleds på grund av väletablerade uppfattningar om produkten och de därtill hörande förväntningarna, med tanke på vilka informationsmöjligheter som finns och kan utnyttjas för att undvika sådana risker,

d) ge möjlighet att bevara vinets naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning,

e) säkerställa en acceptabel miniminivå av miljöskydd,

f) följa de allmänna reglerna för oenologiska metoder och restriktioner i bilaga VIII.

4. För att sörja för korrekt behandling av vinprodukter som inte får saluföras ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler för de nationella förfaranden som avses i punkt 2 andra stycket i den här artikeln och undantag från dessa, för återtagande eller förstörelse av vinprodukter som inte uppfyller villkoren.

5. Kommissionen ska vid behov anta genomförandeakter för att fastställa de metoder som avses i artikel 75.5 d för de produkter som förtecknas i del II i bilaga VII. Dessa metoder ska baseras på en relevant metod som rekommenderats och offentliggjorts av OIV, utom om en sådan metod skulle vara ineffektiv eller olämplig med tanke på det mål som unionen önskar uppnå. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/717

I avvaktan på att sådana genomförandeakter antas ska de metoder och regler som är tillåtna i den berörda medlemsstaten tillämpas.

Artikel 81

Druvsorter

1. De produkter som förtecknas i del II i bilaga VII och som produceras i unionen ska framställas av druvsorter som får klassificeras i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Med förbehåll för punkt 3 ska medlemsstaterna klassificera vilka druvsorter som för framställning av vin får planteras, återplanteras eller ympas på deras territorier.

Endast druvsorter som uppfyller följande villkor får klassificeras av medlemsstaterna:

a) Druvsorter som tillhör arten *Vitis vinifera* eller kommer från en korsning mellan den arten och andra arter av släktet *Vitis*.

b) Druvsorter som inte tillhör någon av följande sorter: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton och Herbemont.

Om en druvsort stryks ur klassificeringen enligt första stycket ska den röjas inom 15 år efter det att den har strukits.

3. De medlemsstater vilkas vinproduktion inte överstiger 50 000 hektoliter vin per år, beräknat på grundval av den genomsnittliga produktionen under de senaste fem vinåren, ska undantas från kravet på klassificering i punkt 2 första stycket.

I de medlemsstaterna får dock endast druvsorter som överensstämmer med punkt 2 andra stycket planteras, återplanteras eller ympas för framställning av vin.

4. Med avvikelser från punkt 2 första och tredje styckena och punkt 3 andra stycket ska medlemsstaterna tillåta plantering, återplantering eller ympning av följande druvsorter för forskning och vetenskapliga försök:

a) Druvsorter som inte klassificerats, när det gäller andra medlemsstater än de som avses i punkt 3.

b) Druvsorter som inte överensstämmer med punkt 2 andra stycket, när det gäller andra medlemsstater än de som avses i punkt 3.

5. Arealer som planterats med druvsorter för vinframställning i strid med punkterna 2, 3 och 4 ska röjas.

Det föreligger dock ingen skyldighet att röja sådana arealer om det som produceras enbart är avsett för konsumtion i vinproducentens hushåll.

Artikel 82

Särskild användning av vin som inte omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga VII del II

Med undantag av vin på flaska för vilket det kan visas att tappningen ägde rum före den 1 september 1971, får vin som framställts av de druvsorter som anges i den klassificering som upprättats enligt artikel 81.2 första stycket, men som inte svarar mot kategorierna i del II i bilaga VII, endast användas för konsumtion i vinodlarens hushåll för framställning av vintikka eller för destillation.

Artikel 83

Nationella regler för vissa produkter och sektorer

1. Trots artikel 75.2 får medlemsstaterna anta eller behålla nationella regler om differentierade kvalitetsnivåer för bredbara fetter. Reglerna ska medge en bedömning av de olika kvalitetsnivåerna på grundval av kriterier som är baserade på i synnerhet de använda råvarorna, produkternas organoleptiska egenskaper och deras fysikaliska och mikrobiologiska stabilitet.

Medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i första stycket ska säkerställa att det för andra medlemsstaters produkter, som uppfyller de fastställda nationella kriterierna, på icke-diskriminerande villkor får användas uttryck som anger att dessa kriterier är uppfyllda.

2. Medlemsstaterna får begränsa eller förbjuda användningen av vissa oenologiska metoder och föreskriva strängare regler för viner som är tillåtna enligt unionsrätten och som framställs inom deras territorium i syfte att bättre bevara de egenskaper som är kännetecknande för vin med en skyddad ursprungs-beteckning eller en skyddad geografisk beteckning och för mousserande vin och likörvin.

3. Medlemsstaterna får för försöksändamål tillåta användningen av o tillåtna oenologiska metoder.

4. För att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att ange villkoren för tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel samt villkoren för innehav, omsättning och användning av produkter som erhållits från de försöksmetoder som avses i punkt 3 i denna artikel.

5. Medlemsstaterna får endast anta eller behålla ytterligare nationella bestämmelser om produkter som omfattas av unionens handelsnormer, om sådana bestämmelser är förenliga med unionsrätten, särskilt principen om fri rörlighet för varor, och med förbehåll för Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG⁽¹⁾.

Underavsnitt 3

frivilliga förbehållna begrepp

Artikel 84

Allmänna bestämmelser

Ett system för frivilliga förbehållna begrepp utifrån sektor eller produkt ska inrättas för att göra det lättare för producenter av jordbruksprodukter med värdehöjande egenskaper eller kvaliteter att informera om dessa egenskaper eller kvaliteter på den inre marknaden, och särskilt för att stödja och komplettera de specifika handelsnormerna.

Detta underavsnitt ska inte tillämpas på sådana vinprodukter som avses i artikel 92.1.

Artikel 85

Befintliga frivilliga förbehållna begrepp

1. De frivilliga förbehållna begrepp som omfattas av detta system den 20 december 2013 finns förtecknade i bilaga IX till denna förordning, och användningsvillkoren för dem ska upprättas i enlighet med artikel 86 a.

2. De frivilliga förbehållna begrepp som avses i punkt 1 i den här artikeln ska fortsätta att gälla, med förbehåll för eventuella ändringar, om de inte har upphävts enligt artikel 86.

Artikel 86

Reservation, ändring och upphävande av frivilliga förbehållna begrepp

För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, situationen på marknaden och utvecklingen av handelsnormer samt internationella standarder ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

- reservera ytterligare frivilliga förbehållna begrepp och fastställa användningsvillkoren för dessa,
- ändra användningsvillkoren för frivilliga förbehållna begrepp eller
- upphäva frivilliga förbehållna begrepp.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssambälts tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37).

Artikel 87

Ytterligare frivilliga förbehållna begrepp

1. Ett begrepp ska kunna reserveras som ett ytterligare frivilligt förbehållt begrepp om det uppfyller samtliga följande krav:

- Begreppet ska avse en produktenskap eller en jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet och ha en koppling till en sektor eller produkt.
- Användningen av begreppet möjliggör tydligare kommunikation om produktens mervärde utifrån dess särskilda egenskaper eller jordbruks- eller bearbetningsmässiga kvalitet.
- Den produktenskap eller produktkvalitet som avses i led a kan identifieras av konsumenterna i flera medlemsstater när produkten släpps ut på marknaden.
- Villkoren för och användningen av begreppet överensstämmer med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG⁽²⁾ eller förordning (EU) nr 1169/2011.

När kommissionen inför ytterligare ett frivilligt förbehållt begrepp, ska den beakta alla relevanta internationella standarder och befintliga förbehållna begrepp för de produkter eller sektorer som berörs.

2. För att ta hänsyn till särdragen inom vissa sektorer och konsumenternas förväntningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa ytterligare uppgifter om de krav för införande av ytterligare frivilliga förbehållna begrepp som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 88

Begränsningar för användning av frivilliga förbehållna begrepp

1. Ett frivilligt förbehållt begrepp får endast användas för att beskriva produkter som uppfyller tillämpliga användningsvillkor.

2. Medlemsstaterna ska anta lämpliga åtgärder för att se till att produktmärkningen inte orsakar oklarhet när det gäller de frivilliga förbehållna begreppen.

3. För att se till att produkter som beskrivs med frivilliga förbehållna begrepp uppfyller de tillämpliga användningsvillkoren ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa ytterligare regler för användningen av frivilliga förbehållna begrepp.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, 6.5.2000, s. 29).

Underavsnitt 4

Handelsnormer för import och export

Artikel 89

Allmänna bestämmelser

För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer och till vissa jordbruksprodukters särskilda egenskaper ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) villkoren för när importerade produkter ska anses hålla en likvärdig nivå av överensstämmelse med unionens handelsnormer och villkor när det får göras undantag från artikel 74, och
- b) reglerna för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.

Artikel 90

Särskilda bestämmelser för import av vin

1. Om inte annat föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, ska bestämmelserna om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och om märkning av vin i avsnitt 2 i detta kapitel och de definitioner, beteckningar och varubeskrivningar som avses i artikel 78 i denna förordning gälla för produkter enligt KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 som importeras till unionen.

2. Om inte annat föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, ska de produkter som avses i punkt 1 i denna artikel framställas med de oenologiska metoder som godkänts av unionen enligt denna förordning eller, om det gäller tiden före tillståndet enligt artikel 80.3, enligt de oenologiska metoder som rekommenderas och offentliggörs av Internationella vinorganisationen.

3. Vid import av de produkter som avses i punkt 1 ska det uppvisas

- a) ett certifikat som styrker att bestämmelserna i punkterna 1 och 2 har följts och som har utfärdats av ett behörigt organ i produktens ursprungsland som finns upptaget på en förteckning som ska offentliggöras av kommissionen,
- b) en analysrapport som upprättats av ett organ eller en myndighet som har utsetts av produktens ursprungsland, om produkten är avsedd för direkt konsumtion.

Underavsnitt 5

Gemensamma bestämmelser

Artikel 91

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförordningen

Kommissionen får anta genomförandeakter för att

- a) upprätta förteckningarna över mjölk och mjölkprodukter enligt del III punkt 5 andra stycket i bilaga VII och över bredbara fetter enligt bilaga VII del VII avsnitt I sjätte stycket a, på grundval av vägledande förteckningar som medlemsstaterna ska skicka till kommissionen över de produkter som medlemsstaterna inom sina respektive territorier anser motsvara de aktuella bestämmelserna,
- b) fastställa regler för genomförandet av de sektor- eller produktspecifika handelsnormerna,
- c) fastställa regler för bestämning av huruvida en produkt har genomgått en behandling som står i strid med tillåtna oenologiska metoder,
- d) fastställa regler för analysmetoder för att bestämma produkternas särskilda egenskaper,
- e) fastställa regler för bestämning av toleransnivån,
- f) fastställa regler för genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 89,
- g) fastställa regler för identifiering eller registrering av producenten och/eller den industrianläggning där produkten har beretts eller bearbetats, certifieringsförfaranden och handelsdokument, medföljande handlingar och register som ska föras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn

Underavsnitt 1

Inledande bestämmelser

Artikel 92

Tillämpningsområde

1. Regler gällande ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck enligt detta avsnitt ska gälla för de produkter som avses i punkterna 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 och 16 i del II i bilaga VIII.

2. De regler som avses i punkt 1 syftar till att

- a) skydda konsumenternas och producenternas legitima intressen,
- b) säkerställa att den inre marknaden för de berörda produkterna fungerar väl, och

c) främja framställningen av kvalitetsprodukter i enlighet med detta avsnitt, samtidigt som utrymme ges för nationella kvalitetspolitiska åtgärder.

Underavsnitt 2

Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

Artikel 93

Definitioner

1. I detta avsnitt gäller följande definitioner:

a) ursprungsbeteckning: namn på en region, en ort eller i välmotiverade undantagsfall ett land, som används för att beskriva en produkt som avses i artikel 92.1 och som uppfyller följande krav:

i) Dess kvalitet och egenskaper beror helt eller väsentligen på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den.

ii) De druvor som vinet framställts av kommer uteslutande från det geografiska området.

iii) Produktionen sker inom det geografiska området.

iv) Produkten framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera*.

b) geografisk beteckning: beteckning för en region, en ort eller i välmotiverade undantagsfall ett land, som används för att beskriva en produkt som avses i artikel 92.1 och som uppfyller följande krav:

i) Den besitter en specifik kvalitet, ett specifikt anseende eller någon annan specifik egenskap som kan hänföras till det geografiska ursprunget.

ii) Minst 85 % av de druvor som används för framställningen kommer uteslutande från det geografiska området.

iii) Produktionen sker inom det geografiska området.

iv) Den framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera* eller en korsning mellan denna art och andra arter av släktet *Vitis*.

2. Vissa traditionellt använda namn ska utgöra ursprungsbeteckningar om de

a) betecknar ett vin,

b) hänvisar till ett geografiskt namn,

c) uppfyller kraven i punkt 1 a i–iv och

d) har genomgått det förfarande för beviljande av skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som fastställs i detta underavsnitt.

3. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, även sådana som rör geografiska områden i tredjeländer, kan skyddas i unionen med stöd av reglerna i detta underavsnitt.

4. Produktion enligt punkt 1 a iii ska omfatta alla berörda produktionsmoment, från skörd av druvorna till slutförandet av vintillverkningsprocessen, med undantag för eventuella processer efter framställningen.

5. Vid tillämpning av punkt 1 b ii ska de maximalt 15 % av druvorna som inte behöver komma från det avgränsade området komma från den medlemsstat eller det tredjeländ där det avgränsade området är beläget.

Artikel 94

Ansökan om skydd

1. Ansökningar om skydd av ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar ska innehålla teknisk dokumentation med följande:

a) Det namn som ska skyddas.

b) Sökandens namn och adress.

c) Den produktspecifikation som avses i punkt 2.

d) Ett dokument som sammanfattar den produktspecifikation som avses i punkt 2.

2. Produktspecifikationen ska göra det möjligt för berörda parter att kontrollera de relevanta produktionsvillkoren för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

Produktspecifikationen ska innehålla uppgifter om åtminstone följande:

a) Det namn som ska skyddas.

b) En beskrivning av vinet eller vinerna enligt följande:

i) När det gäller en ursprungsbeteckning, de viktigaste analytiska och organoleptiska egenskaperna.

ii) När det gäller en geografisk beteckning, de viktigaste analytiska egenskaperna samt en bedömning av eller uppgifter om de organoleptiska egenskaperna.

c) I förekommande fall de särskilda oenologiska metoder som använts för att framställa vinet eller vinerna samt de relevanta restriktionerna för denna framställning.

- d) En avgränsning av det geografiska området i fråga.
- e) Maximal avkastning per hektar.
- f) Uppgifter om den eller de druvsorter som vinet eller vinerna framställts av.
- g) Uppgifter som styrker det samband som avses i artikel 93.1 a i eller, i förekommande fall, artikel 93.1 b i.
- h) De gällande krav som fastställts i unionslagstiftningen eller nationella lagstiftningen eller, om medlemsstaterna så föreskriver, av en organisation som handlägger skyddade ursprungsbezeichnungen eller geografiska beteckningar, med beaktande av att dessa krav måste vara objektiva och icke diskriminerande och förenliga med unionsrätten.
- i) Namn på och kontaktuppgifter för de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen samt deras särskilda uppgifter.
3. I de fall ansökan om skydd avser ett geografiskt område i ett tredjelands ska den utöver de uppgifter som anges i punkterna 1 och 2 innehålla uppgifter som styrker att namnet i fråga är skyddat i ursprungslandet.

Artikel 95

Sökande

- Alla berörda producentgrupper, eller i välmotiverade undantagsfall en enskild producent, får ansöka om skydd av en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning. Andra berörda parter får delta i ansökan.
- Producenter får endast ansöka om skydd för vin som de själva producerar.
- När ett namn anger ett geografiskt område som skär över nationella gränser, eller när ett traditionellt namn är förknippat med ett geografiskt område som skär över nationella gränser, får en gemensam ansökan lämnas in.

Artikel 96

Förberedande nationellt förfarande

- Ansökningar om skydd av en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning för vin med ursprung i unionen ska vara föremål för ett förberedande nationellt förfarande.
- Ansökan om skydd ska lämnas in i den medlemsstat på vars territorium ursprungsbezeichnung eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung.
- Den medlemsstat som tar emot ansökan om skydd ska granska ansökan för att avgöra om den uppfyller villkoren i detta underavsnitt.

Den medlemsstaten ska genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att den får tillräcklig offentlighet och där det föreskrivs en tidsfrist på minst två månader från dagen för offentliggörandet inom vilken alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är bosatta eller etablerade i medlemsstaten i fråga kan resa invändningar mot det föreslagna skyddet, genom att till den medlemsstaten lämna in en motiverad förklaring.

4. Om den medlemsstat som utvärderar ansökan anser att ursprungsbezeichnung eller den geografiska beteckningen inte uppfyller de krav som fastställs i detta underavsnitt eller är oförenlig med unionsrätten ska den avslå ansökan.

5. Om den medlemsstat som utvärderar ansökan anser att kraven uppfylls ska medlemsstaten genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att produktspecifikationen får tillräcklig offentlighet, och som ett minimikrav offentliggörs på internet, och vidarebefordra ansökan till kommissionen.

Artikel 97

Kommissionens granskning

- Kommissionen ska offentliggöra dagen för inlämning av ansökan om skydd av ursprungsbezeichnung eller den geografiska beteckningen.
- Kommissionen ska kontrollera huruvida de ansökningar om skydd som avses i artikel 94 uppfyller villkoren i detta underavsnitt.
- Om kommissionen anser att villkoren i detta underavsnitt är uppfyllda ska den anta genomförandeakter beträffande offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av det sammanfattande dokument som avses i artikel 94.1 d och av hänvisningen till det offentliggörande av produktspecifikationen som gjorts under det förberedande nationella förfarandet. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.
- Om kommissionen anser att villkoren i detta underavsnitt inte är uppfyllda ska den anta genomförandeakter för att avslå ansökan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 98

Förfarande för invändningar

Inom två månader räknat från dagen för offentliggörandet av det sammanfattande dokumentet enligt artikel 94.1 d, får alla medlemsstater eller tredjeländer, eller alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är bosatta eller etablerade i en annan medlemsstat än den som begärt skyddet eller i ett tredjelands, göra invändningar mot det föreslagna skyddet genom att till kommissionen lämna in en vederbörligen motiverad förklaring på grundval av de villkor för rätten till skydd som anges i detta underavsnitt.

För fysiska eller juridiska personer som är bosatta eller etablerade i tredjeländer ska förklaringen lämnas in, antingen direkt eller genom myndigheterna i det berörda tredjelandet, inom den period på två månader som fastställs i första stycket.

Artikel 99

Beslut om skydd

På grundval av den information som kommissionen förfogar över efter avslutandet av det invändningsförfarande som avses i artikel 98 ska kommissionen antagenomförandeakter för att antingen bevilja skydd för en ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning som uppfyller villkoren i detta underavsnitt och som är förenlig med unionsrätten, eller att avslå ansökan om villkoren inte är uppfyllda.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 100

Homonyma beteckningar

1. En beteckning för vilken en ansökan har inlämnats och som är helt eller delvis homonym med en beteckning som redan registrerats enligt denna förordning ska registreras med beaktande av lokala och traditionella seder och bruk samt risken för förväxlingar.

En homonym beteckning som vilsleder konsumenten att tro att en produkt kommer från ett annat område får inte registreras, även om beteckningen bokstavligen är korrekt i fråga om det område eller den region eller plats där sådana produkter har sitt verkliga ursprung.

En registrerad homonym beteckning får endast användas om det finns en klar skillnad i praxis mellan den senast registrerade homonymen och det namn som hade registrerats tidigare, med beaktande av behovet av att producenterna ska behandlas lika och behovet av att undvika att konsumenterna vilsleds.

2. Punkt 1 ska tillämpas i tillämpliga delar om en beteckning för vilken en ansökan har lämnats in helt eller delvis är homonym med en geografisk beteckning som är skyddad i medlemsstaternas nationella rätt.

3. Om namnet på en druvsort innehåller eller består av en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning, får det inte användas för märkning av jordbruksprodukter.

För att ta hänsyn till befintlig märkningspraxis ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa undantag från denna regel.

4. Skyddet av ursprungsbezeichnungen och geografiska beteckningar för produkter som omfattas av artikel 93 i den här förordningen ska inte påverka tillämpningen av skyddade

geografiska beteckningar som gäller för spritdrycker enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008⁽¹⁾.

Artikel 101

Ytterligare grunder för att avslå en ansökan om skydd

1. Namn som har blivit generiska får inte skyddas som ursprungsbezeichnungen eller geografiska beteckningar.

I detta avsnitt avses med *ett namn som har blivit generiskt* ett namn på ett vin som visserligen har samband med den ort eller den region där produkten från början producerades eller salufördes, men som har blivit det allmänna namnet på ett vin i unionen.

När det ska avgöras om ett namn har blivit generiskt, ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer och särskilt till

a) de nuvarande förhållandena i unionen, särskilt i de områden där produkten konsumeras,

b) tillämplig unionsrätt eller nationell rätt.

2. Ett namn får inte skyddas som ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning om detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé skulle kunna vilsleda konsumenten om vinetts rätta identitet.

Artikel 102

Förhållande till varumärken

1. Registreringen av ett varumärke som innehåller eller består av en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning som inte är förenlig med produktspecifikationen i fråga eller vars användning omfattas av artikel 103.2, och som avser en produkt ur någon av de kategorier som förtecknas i del II i bilaga VII ska

a) avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om skydd av ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning lämnades in till kommissionen och ursprungsbezeichnung eller den geografiska beteckningen därefter skyddas, eller

b) förklaras ogiltig.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 101.2 får ett varumärke enligt punkt 1 i denna artikel fortsätta att användas eller förnyas även om en ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning har skyddats, om det har lämnats in en ansökan för varumärket i fråga eller om det har registrerats eller, i enlighet med berörd rätt, i god tro förvärvats genom användning

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

inom unionen, antingen före dagen för skydd av ursprungs-
beteckningen eller den geografiska beteckningen i ursprungsland-
det eller före den 1 januari 1996, såvida det inte finns skäl att
ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt Euro-
parlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG⁽¹⁾ eller rådets
förordning (EG) nr 207/2009⁽²⁾.

I sådana fall ska användningen av ursprungs-
beteckningen eller den geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de
berörda varumärkena.

Artikel 103

Skydd

1. Skyddade ursprungs-
beteckningar och skyddade geogra-
fiska beteckningar får användas av alla aktörer som saluför
vin som har producerats i enlighet med motsvarande produkt-
specifikation.

2. Skyddade ursprungs-
beteckningar och skyddade geogra-
fiska beteckningar samt viner som använder det skyddade nam-
net i enlighet med produktspecifikationen ska skyddas mot följande:

- a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av det skyddade namnet
 - i) för produkter som är jämförbara, men som inte uppfyller kraven i produktspecifikationen för det skyddade namnet, eller
 - ii) i den mån detta bruk innebär att en ursprungs-
betecknings eller en geografisk betecknings anseende utnyttjas.
- b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller om det skyddade namnet har översatts, transkriberats eller translittererats eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation", "smak", "liknande" eller dylikt.
- c) Varje annan osann eller vilseläda uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av vinprodukten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om vinprodukten verkliga ursprung.
- d) Varje annan form av agerande som kan vilsledda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 24.3.2009, s. 1).

3. Skyddade ursprungs-
beteckningar och skyddade geogra-
fiska beteckningar ska inte bli generiska i unionen i den mening som avses i artikel 101.1.

Artikel 104

Register

Kommissionen ska upprätta och föra ett elektroniskt register över skyddade ursprungs-
beteckningar och skyddade geografiska beteckningar för vin som ska vara tillgängligt för allmänheten. Ursprungs-
beteckningar och geografiska beteckningar för produkter från ett tredjeland som är skyddade inom unionen i enlighet med ett internationellt avtal som unionen har ingått får föras upp i registret. Utom i de fall då det i ett sådant avtal uttryckligen anges att det är fråga om skyddade ursprungs-
beteckningar enligt denna förordning ska sådana namn föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.

Artikel 105

Ändringar av produktspecifikationer

En sökande som uppfyller villkoren i artikel 95 får ansöka om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungs-
beteckning eller geografisk beteckning, till exempel för att ta hänsyn till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen eller för att göra en ny avgränsning av det geografiska området i enlighet med artikel 94.2 andra stycket d. I ansökan ska det anges vilka ändringar som begärs och vilken motiveringen är.

Artikel 106

Avregistrering

Kommissionen får, på eget initiativ eller på motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse, anta genomförandeakter, för att dra in skyddet av en ursprungs-
beteckning eller en geografisk beteckning om villkoren i motsvarande produktspecifikation inte längre är uppfyllda.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 107

Befintliga skyddade vinnamm

1. De vinnamm som avses i artiklarna 51 och 54 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999⁽³⁾ och artikel 28 i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002⁽⁴⁾ ska automatiskt vara skyddade enligt den här förordningen. Kommissionen ska föra in dem i det register som avses i artikel 104 i den här förordningen.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 179, 14.7.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 av den 29 april 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter (EGT L 118, 4.5.2002, s. 1).

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i den här förordningen vidta motsvarande formella åtgärder för att ta bort vinnamn som omfattas av artikel 118s.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 från det register som avses i artikel 104 i den här förordningen.

3. Artikel 106 ska inte tillämpas på sådana befintliga skyddade vinnamn som avses i punkt 1 i denna artikel.

Kommissionen får på eget initiativ, till och med den 31 december 2014, anta genomförandeakter för att dra in det skydd för befintliga skyddade vinnamn som avses i punkt 1 i denna artikel om de inte uppfyller villkoren i artikel 93.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

4. För Kroatiens vidkommande ska de vinnamn som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* (1) vara skyddade enligt denna förordning, på villkor att invändningsförfarandet ger ett i detta hänseende positivt resultat. Kommissionen ska föra in dem i det register som anges i artikel 104.

Artikel 108

Avgifter

Medlemsstaterna får ta ut avgifter för att täcka sina omkostnader, inbegripet sådana som uppstår vid granskning av ansökningar om skydd, invändningar, ansökningar om ändringar och framställningar om avregistrering enligt detta underavsnitt.

Artikel 109

Delegerade befogenheter

1. För att ta hänsyn till särdragen i produktionen i det avgränsade geografiska området ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

a) ytterligare kriterier för avgränsningen av det geografiska området, och

b) restriktioner och undantag rörande produktionen i det avgränsade geografiska området.

2. För att säkerställa produktkvalitet och spårbarhet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, för att fastställa på vilka villkor produktspecifikationerna får innehålla ytterligare krav.

3. För att säkerställa skyddet av producenters och aktörers legitima rättigheter eller intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

a) vilka typer av sökande som får ansöka om skydd av en ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning,

b) de villkor som gäller för ansökan om skydd av en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning, kommissionens granskning av ansökningarna, förfarandet för invändningar och förfarandet för ändringar, avregistreringar och omvandling av skyddade ursprungsbezeichnungen och geografiska beteckningar,

c) villkor för gränsöverskridande ansökningar,

d) villkor för ansökningar som rör ett geografiskt område i ett tredjeländ,

e) det datum från och med vilket skyddet eller en ändring av ett skydd ska gälla,

f) villkor för ändring av produktspecifikationerna.

4. För att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på restriktioner för ett skyddat namn.

5. För att säkerställa att ekonomiska aktörer och behöriga myndigheter inte otillbörligen påverkas av tillämpningen av detta underavsnitt när det gäller vinnamn som har beviljats skydd före den 1 augusti 2009 eller för vilka en ansökan om skydd har lämnats in före det datumet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa övergångsregler om

a) vinnamn som medlemsstaterna har erkänt som ursprungsbezeichnungen eller geografiska beteckningar före den 1 augusti 2009 och vinnamn för vilka en ansökan om skydd har lämnats in före det datumet,

b) viner som släppts ut på marknaden eller märkts före ett visst datum och

c) ändringar av produktspecifikationer.

Artikel 110

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs rörande:

a) Den information som produktspecifikationen ska innehålla om sambandet mellan det geografiska området och slutprodukten.

b) Offentliggörande av beslut om skydd eller avslag.

c) Upprättande och underhåll av det register som avses i artikel 104.

(1) EUT C 116, 14.4.2011, s. 12.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/725

d) Omvandling av en skyddad ursprungsbeteckning till en skyddad geografisk beteckning.

e) Inlämnande av gränsöverskridande ansökningar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga rörande förfarandet för bedömning av ansökningar om skydd eller om godkännande av en ändring av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, och rörande förfarandet för bedömning av begäranden om invändningar, avregistrering eller omvandling samt rörande förfarandet för inlämnande av information om befintliga skyddade vinnamn, särskilt med avseende på

- a) förslagor till dokument och överföringsformatet,
- b) tidsfrister,
- c) närmare uppgifter om fakta, bevis och underlag som ska lämnas in som stöd för en ansökan eller en begäran.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 111

Andra genomförandebefogenheter

Om en invändning anses ogiltig ska kommissionen anta en genomförandeakt för att den ska avslås. Den genomförandeakten ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Underavsnitt 3

Traditionella uttryck

Artikel 112

Definition

„Traditionsöonline nimetus“ – liikmesriikides tavapäraselt artikli 92 lõikes 1 osutatud toodete kohta kasutatav nimetus, millega osutatakse:

- a) et toote päritolunimetus või geograafiline tähis on kaitstud liidu või riigisisese õiguse alusel või
- b) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega toodete valmistamis- või laagerdamismeetodile, kvaliteedile, värvusele, kohatüübile või mingile konkreetsele ajaloosündmusele.

Artikel 113

Skydd

1. Ett skyddat traditionellt uttryck får endast användas för produkter som har framställts i överensstämmelse med den definition som föreskrivs i artikel 112.

Traditionella uttryck ska skyddas mot olovlig användning.

2. Traditionella uttryck ska endast skyddas på det språk och för de kategorier av vinprodukter som förekommer i ansökan mot

a) varje obehörigt bruk av det skyddade uttrycket, även när det åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som produceras i", "imitation", "smak", "liknande" eller dylikt,

b) varje annan osann eller vilseledande uppgift om art, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar som hör samman med denna,

c) varje annan praxis som kan tänkas vilseleda konsumenten, särskilt sådant som ger uttrycket att vinet uppfyller kraven för det skyddade traditionella uttrycket.

3. Traditionella uttryck får inte bli generiska i unionen.

Artikel 114

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa en tillräckligskyddsnivå ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på vilket språk det traditionella uttryck som ska skyddas ska vara på och hur det ska stavas.

2. För att säkerställa skyddet av producenters eller aktörers legitima rättigheter och intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa:

a) vilken typ av sökande som får ansöka om skydd av ett traditionellt uttryck,

b) på vilka villkor en ansökan om erkännande av ett traditionellt uttryck ska anses vara giltig,

c) på vilka grunder det ska vara möjligt att invända mot ett föreslaget erkännande av ett traditionellt uttryck,

d) skyddets omfattning, förhållandet till varumärken, skyddade traditionella uttryck, skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar, homonyma beteckningar och vissa namn på druvsorter för vinframställning,

e) på vilka grunder ett traditionellt uttryck kan avregistreras,

f) inom vilka tidsfrister en ansökan eller en begäran om invändningar eller avregistrering ska lämnas in.

g) Vilka förfaranden som bör följas för en ansökan om skydd av ett traditionellt uttryck, även vad gäller kommissionens granskning av ansökningarna, förfarandet för invändningar och förfaranden för avregistreringar och ändringar.

3. För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa villkor för när traditionella uttryck får användas för produkter från ett tredjeländ och för att föreskriva om undantag från artikel 112 och artikel 113.2.

Artikel 115

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

1. Kommissionen får antagenomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga rörande förfarandet för bedömning av ansökningar om skydd eller godkännande av en ändring av ett traditionellt uttryck, rörande förfarandet för bedömning av begäran om invändningar eller avregistrering, särskilt med avseende på

- a) förlagor till dokument och överföringsformatet,
- b) tidsfrister,
- c) närmare uppgifter om fakta, bevis och underlag som ska lämnas in som stöd för ansökan eller begäran,
- d) närmare föreskrifter för offentliggörande av traditionella uttryck.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att godkänna eller avslå en ansökan om skydd för ett traditionellt uttryck eller en begäran om ändring av ett skyddat uttryck eller om avregistrering av skyddet för ett traditionellt uttryck.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter om skydd av traditionella uttryck för vilka ansökan om skydd har godkänts, i synnerhet genom att klassificera dem enligt artikel 112 och offentliggöra en definition och/eller användningsvillkoren.

4. De genomförandeakter som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 116

Andra genomförandebefogenheter

Om en invändning anses ogiltig ska kommissionen anta en genomförandeakt om att den ska avslås. Den genomförandeakten ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3

Avsnitt 3

Märkning och presentation inom vinsektorn

Artikel 117

Definitioner

I detta avsnitt avses med

- a) märkning: varje ord, detalj, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser en viss produkt.
- b) presentation: varje information som framförs till konsumenterna genom den berörda produktens förpackning, inklusive form på och typ av flaskor.

Artikel 118

Tillämpning av övergripande regler

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska rådets direktiv 89/396/EEG⁽¹⁾, direktiv 2000/13/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG⁽²⁾ direktiv 2008/95/EG och förordning (EU) nr 1169/2011 gälla för märkning och presentation.

Märkning av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt i punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga VII får inte kompletteras med andra uppgifter än de som fastställs i denna förordning, såvida inte dessa uppgifter uppfyller kraven i direktiv 2000/13/EG eller förordning (EU) nr 1169/2011.

Artikel 119

Obligatoriska uppgifter

1. Märkning och presentation av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga VII och som saluförs i unionen eller är avsedda för export, ska innehålla följande obligatoriska uppgifter:

- a) Kategorin av vinprodukt enligt del II i bilaga VII.
- b) För vin med skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning:
 - i) uttrycken *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning*, och
 - ii) namnet på den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/396/EEG av den 14 juni 1989 om identifikationsmärkning av livsmedelspartier (EGT L 186, 30.6.1989, s. 21).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 17).

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/727

- c) Verklig alkoholhalt i volymprocent.
- d) Härskomst.
- e) Uppgift om tappningsföretaget eller, när det rör sig om mousserande vin, mousserande vin med tillsats av koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ, namnet på producenten eller leverantören.
- f) Importören, när det rör sig om importerade viner.
- g) Uppgift om sockerhalten när det rör sig om mousserande vin, mousserande vin med tillsats av koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ.
2. Med avvikelse från punkt 1 a får hänvisningen till kategorin i vinprodukt uteslutas för vin vars etikett anger namnet på en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning.
3. Med avvikelse från punkt 1 b får hänvisningen till uttrycken *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning* utelämnas i följande fall:
- a) Om ett traditionellt uttryck enligt artikel 112 a anges på etiketten i enlighet med den produktspecifikation som avses i artikel 94.2.
- b) I välmotiverade undantagsfall, som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att säkerställa efterlevnad av gällande märkningspraxis.
- f) Uttryck som avser vissa produktionsmetoder.
- g) För vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, namnet på en geografisk enhet som är mindre eller större än det underliggande området för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 100.3 gäller följande för användningen av de uppgifter som anges i punkt 1 a och b i den här artikeln för viner som saknar en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning:
- a) Medlemsstaterna ska införa lagar eller andra författningar för att säkerställa certifierings-, godkännande- och kontrollförfaranden så att den berörda informationens korrekthet garanteras.
- b) Medlemsstaterna får, på grundval av icke diskriminerande och objektiva kriterier och med vederbörlig hänsyn till rättvis konkurrens, för vin som framställs av druvsorter på deras territorium, upprätta förteckningar över uteslutna druvsorter, särskilt om
- i) det finns risk för att konsumenterna vilseleds i fråga om vinets rätta ursprung, på grund av att en viss druvsort utgör en integrerad del av en befintlig skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning,
- ii) kontroller inte skulle vara kostnadseffektiva, på grund av att en viss druvsort utgör en mycket liten del av medlemsstatens vinodling.
- c) När det gäller blandningar av viner från olika medlemsstater får druvsorten inte anges i märkningen om inte de berörda medlemsstaterna har kommit överens om detta och säkerställer de relevanta certifierings-, godkännande- och kontrollförfarandena.

Artikel 120

Frivilliga uppgifter

1. Märkning och presentation av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt i punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga VII får innehålla följande frivilliga uppgifter:

- a) Årgång.
- b) Namnet på en eller flera druvsorter.
- c) När det gäller andra viner än de som avses i artikel 119.1 g, uppgifter om sockerhalten.
- d) För vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, traditionella uttryck enligt artikel 112 b.
- e) Unionens symbol för den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.

Artikel 121

Språkanvändning

1. De obligatoriska och frivilliga uppgifter som avses i artiklarna 119 och 120 ska när de uttrycks i ord avfattas på ett eller flera av unionens officiella språk.

2. Utan hinder av punkt 1 ska dock namnet på en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning eller ett traditionellt uttryck enligt artikel 112 b på etiketten avfattas på det eller de språk på vilka skyddet är tillämpligt. Vid skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar eller särskilda nationella beteckningar på ett annat alfabet än det latinska kan namnet även anges på ett eller flera officiella unionsspråk.

Artikel 122

Delegerade befogenheter

1. För att beakta de särdrag som kännetecknar vinsektorn, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler och restriktioner när det gäller följande:

- a) Presentation och användning av andra uppgifter i märkningen än de som föreskrivs i detta avsnitt.
- b) Obligatoriska uppgifter rörande följande:
 - i) Uttryck som ska användas för att formulera de obligatoriska uppgifterna och användningsvillkoren för dessa.
 - ii) Uttryck som avser ett företag och användningsvillkoren för dessa.
 - iii) Bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för obligatoriska uppgifter.
 - iv) Bestämmelser om att det kan fastställas ytterligare undantag utöver dem som avses i artikel 119.2 när det gäller utelämnande av hänvisningen till vinproduktens kategori.
 - v) Bestämmelser om användningen av språk.
- c) Frivilliga uppgifter rörande följande:
 - i) Uttryck som ska användas för att formulera de frivilliga uppgifterna och användningsvillkoren för dessa.
 - ii) Bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för frivilliga uppgifter.
- d) Uppgifter rörande presentationen:
 - i) Villkoren för användning av vissa flaskformer, och en förteckning över vissa specifika flaskformer.
 - ii) Villkoren för användning av flaskor och förslutningar av typen "mousserande vin".
 - iii) Bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för presentation.
 - iv) Bestämmelser om användningen av språk.

2. För att säkerställa skyddet för aktörernas legitima intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler om tillfällig märkning

och presentation av viner med ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, om ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen i fråga uppfyller de tillämpliga kraven.

3. För att säkerställa att ekonomiska aktörer inte påverkas negativt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på övergångsbestämmelser vad gäller vin som släppts ut på marknaden och märkts i enlighet med de relevanta regler som gällde före den 1 augusti 2009.

4. För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på undantag från bestämmelserna i detta avsnitt i fråga om produkter som ska exporteras när lagstiftningen i det berörda tredjelandet så kräver.

Artikel 123

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga rörande de förfaranden och tekniska kriterier som är tillämpliga på detta avsnitt, inklusive de åtgärder som krävs för de certifierings-, godkännande- och kontrollförfaranden som gäller för viner utan skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning. Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL II

Särskilda bestämmelser för enskilda sektorer

Avsnitt 1

Socker

Artikel 124

Giltighetstid

Detta avsnitt ska, med undantag för artiklarna 125 och 126, gälla till och med slutet av regleringsåret 2016/2017.

Underavsnitt 1

Särskilda åtgärder

Artikel 125

Avtal inom sockersektorn

1. Villkoren för köp av sockerbeter och sockerrör, inbegripet leveransavtal som ingås före säd, ska anges i skriftliga branschavtal mellan å ena sidan sockerbets- och sockerrörsodlarna i unionen eller, på deras vägnar, de organisationer som de är medlemmar i, och å andra sidan sockerföretagen i unionen eller, på deras vägnar, de organisationer som de är medlemmar i.

2. Sockerföretagen ska anmäla branschavtalen enligt del II avsnitt A punkt 6 i bilaga II till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de producerar socker.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/729

3. Från och med den 1 oktober 2017 ska branschavtalen uppfylla köpevillkoren i bilaga X.

4. För att beakta sockersektorns särdrag och sektorns utveckling under perioden efter produktionskvoternas upphörande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

a) uppdatera de villkor som avses i del II avsnitt A i bilaga II,

b) uppdatera de köpevillkor för sockerbeter som avses i bilaga X,

c) föreskriva om fler regler om fastställandet av bruttovikt, tara och sockerhalt för sockerbeter som levereras till ett företag och om betmassa.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, bland annat vad avser förfaranden, anmälningar och administrativt stöd vid branschavtal som omfattar mer än en medlemsstat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2

Artikel 126

Prisrapportering på sockermarknaden

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa ett system för rapportering av priser på sockermarknaden, inklusive ett system för offentliggörande av prisnivåer för denna marknad. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Det system som avses i första stycket ska basera sig på information från företag som producerar vitsocker eller från andra aktörer inom sockerhandeln. Informationen ska behandlas konfidentiellt.

Kommissionen ska se till att enskilda ekonomiska aktörers specifika priser eller namn inte offentliggörs.

Underavsnitt 2

Krav på sockersektorn under den period som avses i artikel 124

Artikel 127

Leveransavtal

1. Utöver de krav som fastställs i artikel 125.1, ska branschavtalen uppfylla köpevillkoren i bilaga XI.

2. I leveransavtal ska det göras skillnad beroende på om de sockerkvantiteter som ska tillverkas av sockerbeter avser

a) kvotsocker, eller

b) utomkvotsocker.

3. Varje sockerföretag ska informera den medlemsstat i vilken företaget producerar socker

a) om de kvantiteter av sockerbeter enligt punkt 2 a för vilka leveransavtal har ingåtts före sådd och om den sockerhalt som dessa avtal utgått från,

b) om det härtill svarande beräknade sockerutbytet.

Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar.

4. Sockerföretag som inte har ingått några leveransavtal före sådd till minimipriset för kvotbeter som avses i artikel 135 för en kvantitet sockerbeter som motsvarar det socker som de har kvot för, från fall till fall justerat av den preventiva återtagskoefficient som har fastställts enligt artikel 130.2 första stycket, ska betala minst detta minimipris för alla sockerbeter de arbetar till socker.

5. Branschavtal får med den berörda medlemsstatens godkännande avvika från punkterna 2, 3 och 4.

6. Om branschavtal saknas ska medlemsstaten vidta nödvändiga och med denna förordning förenliga åtgärder för att skydda berörda parterns intressen.

Artikel 128

Produktionsavgift

1. En produktionsavgift ska tas ut av företagen för deras socker-, isoglukos- och inulinsirapskvoter i enlighet med artikel 136.2.

2. Åtgärder för att fastställa den produktionsavgift för kvotsocker, kvotisoglukos och kvotinulinsirap som avses i punkt 1 ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 129

Produktionsbidrag

1. Ett produktionsbidrag får beviljas för de sockerprodukter som förtecknas i bilaga I del III b–e, om det inte finns något överskott av socker eller importerat socker, isoglukos eller inulinsirap till aktuellt världsmarknadspris för framställning av de produkter som avses i artikel 140.2 andra stycket b och c.

2. Rådet ska besluta om åtgärder för att fastställa det produktionsbidrag som avses i punkt 1 i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 130

Återtag av socker

1. För att undvika prisras på den inre marknaden och för att avhjälpa överproduktion på grundval av den prognostiserade försörjningsbalansen och med tanke på unionens åtaganden till följd av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, får kommissionen anta genomförandeakter om återtag från marknaden för ett visst regleringsår av de kvantiteter kvotbelagda socker eller kvotbelagda isoglukos som överstiger den tröskelnivå som beräknats i enlighet med punkt 2.

2. Den tröskelnivå för återtag som avses i punkt 1 ska beräknas för varje företag som har en kvot genom att man multiplicerar företagets kvot med en koefficient. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa denna koefficient för ett regleringsår senast den 28 februari det föregående regleringsåret på grundval av förväntade marknadstendenser.

På grundval av de senaste marknadstendenserna får kommissionen senast den 31 oktober det berörda regleringsåret anta genomförandeakter om att antingen anpassa eller, om ingen koefficient har fastställts i enlighet med första stycket, fastställa en koefficient.

3. Företag som innehar en kvot ska fram till början av det påföljande regleringsåret på egen bekostnad lagra den kvantitet kvotsocker som producerats utöver den tröskel som beräknats i enlighet med punkt 2. De kvantiteter socker, isoglukos eller inulinsirap som återtagits under ett regleringsår ska anses vara de första kvantiteter som produceras inom ramen för nästa regleringsårs kvoter.

Genom undantag från första stycket får kommissionen, med hänsyn till de förväntade tendenserna på sockermarknaden, anta genomförandeakter för att fastställa att hela eller delar av den återtagna kvantiteten socker, isoglukos eller inulinsirap för det innevarande regleringsåret, det påföljande regleringsåret eller båda dessa regleringsår ska anses som

- a) överskottssocker, överskottisoglukos eller överskottsinulinsirap som kan bli industrisocker, industriisoglukos eller industriinulinsirap, eller
- b) tillfällig kvotproduktion, varav en del får reserveras för export med beaktande av unionens åtaganden enligt internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget.

4. Om sockerförsörjningen i unionen är otillräcklig, får kommissionen anta genomförandeakter för att tillåta att en viss del av den återtagna kvantiteten socker, isoglukos eller inulinsirap säljs på unionsmarknaden innan återtagsperioden löper ut.

5. Om det återtagna sockret överförs till den första sockerproduktionen påföljande regleringsår, ska minimipriset för det regleringsåret, såsom avses i artikel 135, betalas till sockerbetsodlarna.

Om det återtagna sockret används som industrisocker eller exporteras i enlighet med punkt 3 andra stycket a eller b i den här artikeln, ska kraven i artikel 135 om minimipriser inte gälla.

Om det återtagna sockret säljs på unionsmarknaden innan återtagsperioden har löpt ut i enlighet med punkt 4, ska minimipriset för innevarande regleringsår betalas till sockerbetsodlarna.

6. Genomförandeakter enligt denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 131

Tillfällig marknadsstyrningsmekanism

1. Under den period som avses i artikel 124 får kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för tillräckliga leveranser av socker till unionsmarknaden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Genom sådana åtgärder får nivån på tullavgiften för importerat råsocker anpassas för den kvantitet och tid som krävs.

Inom ramen för den tillfälliga marknadsstyrningsmekanismen, ska åtgärder om fastställandet av en överskottavgift beslutas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den lämpliga kvantitet av utomkvotsocker och importerat råsocker som kan släppas ut på unionsmarknaden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 132

Delegerade befogenheter

För att beakta sockersektorns särdrag och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parternas intressen och mot bakgrund av behovet av att förebygga marknadsstörningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, med avseende på

- a) sådana köpevillkor och leveransavtal som avses i artikel 127,

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/731

- b) uppdatering av de köpevillkor för sockerbetor som avses i bilaga XI,
- c) kriterier för sockerföretagen när de bland sockerbetsförsäljarna fördelar de kvantiteter sockerbetor som ska omfattas av leveransavtal före sådd enligt artikel 127.3.

Artikel 133

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförordningen

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta underavsnitt och som avser förfaranden, innehåll och tekniska kriterier.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Underavsnitt 3

System för produktionsstyrning

Artikel 134

Kvoter inom sockersektorn

1. Ett kvotssystem ska tillämpas för socker, isoglukos och inulinsirap.
2. För det kvotssystem som avses i punkt 1 i denna artikel ska en producent som överskrider den berörda kvoten och inte utnyttjar överskottsquantiteterna i enlighet med artikel 139 betala en överskottsavgift för dessa kvantiteter på de villkor som anges i artiklarna 139–142.

Artikel 135

Minimipris för sockerbetor

Minimipriset för kvotsockerbetor ska fastställas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 136

Kvottilldelning

1. Nationella och regionala kvoter för produktion av socker, isoglukos och inulinsirap fastställs i bilaga XII.
2. Varje medlemsstat ska tilldela en kvot till alla företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap vilka är etablerade på dess territorium och godkända enligt artikel 137.

För varje företag ska den tilldelade kvoten vara lika med den kvot som företaget tilldelades för regleringsåret 2010/2011 i enlighet med förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Om en kvot tilldelas till sockerföretag med mer än en produktionsenhet ska medlemsstaten anta de åtgärder som den finner nödvändiga för att ta lämplig hänsyn till sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.

Artikel 137

Godkända företag

1. Medlemsstaterna ska på begäran godkänna företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap eller företag som bearbetar dessa produkter till någon av de produkter som avses i artikel 140.2, förutsatt att företaget

- a) styrker sin professionella produktionskapacitet,
- b) går med på att lämna information och att underkasta sig kontroller med anknytning till denna förordning,
- c) inte har fått sitt godkännande tillfälligt eller slutgiltigt upphävt.

2. Godkända företag ska meddela den medlemsstat där företaget skördar eller raffinerar sockerbetor eller sockerrör följande information:

- a) De kvantiteter sockerbetor eller sockerrör för vilka leveransavtal har ingåtts samt motsvarande sockerbets-, sockerrörs- och sockerutbyte per hektar.
- b) Uppgifter om förväntade och faktiska leveranser av sockerbetor, sockerrör och råsocker samt om sockerproduktion och sockerlager.
- c) Kvantiteter sålt vitsocker samt motsvarande priser och villkor.

Artikel 138

Nationell omfördelning av kvoterna och minskning av kvoterna

1. En medlemsstat får minska en socker- eller isoglukoskvot som har tilldelats ett företag som är etablerat på dess territorium med upp till 10 %. Härvid ska medlemsstaterna tillämpa objektiva och icke-diskriminerande kriterier.
2. Medlemsstaterna får överföra kvoter mellan företag i enlighet med bestämmelserna i bilaga XIII med beaktande av samtliga berörda parter intressen, särskilt sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.
3. De kvantiteter som erhålls med tillämpning av punkterna 1 och 2 ska av medlemsstaten tilldelas ett eller flera företag på dess territorium, oavsett om företagen i fråga redan har tilldelats kvoter eller inte.

Artikel 139

Utomkvotsproduktion

1. Socker, isoglukos eller inulinsirap som under ett regleringsår produceras utöver kvoterna i artikel 136 får

- a) användas för bearbetning av vissa produkter enligt artikel 140,
- b) överförs till kvotproduktionen för nästa regleringsår i enlighet med artikel 141,
- c) användas för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena, i enlighet med kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ⁽¹⁾,
- d) exporteras inom ramen för en kvantitativ gräns som kommissionen ska fastställa genom genomförandeakter i överensstämmelse med de åtaganden som följer av internationella avtal som ingåtts enligt EUF-fördraget, eller
- e) släppas ut på marknaden i överensstämmelse med den mekanism som beskrivs i artikel 131 för anpassning av tillgången till efterfrågan på grundval av den prognostiserade försörjningsbalansen.

De åtgärder som avses i första punkten led e i denna artikel ska tillämpas innan de åtgärder för förebyggande av marknadsstörningar som avses i artikel 219.1 aktiveras.

Övriga kvantiteter ska omfattas av den överskottsavgift som avses i artikel 142.

2. Genomförandeakter enligt denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 140

Industrisocker

1. Industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap får endast användas för produktion av någon av de produkter som avses i punkt 2, om sockret, isoglukosen eller inulinsirapen

- a) omfattas av ett leveransavtal som har ingåtts före regleringsårets slut mellan en producent och en användare som båda är godkända enligt artikel 137, och
 - b) har levererats till användaren senast den 30 november det påföljande regleringsåret.
2. För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

artikel 227 för att upprätta en förteckning över de produkter för vilkas produktion industrisocker, industriisoglukos eller industriinulinsirap får användas.

Förteckningen ska särskilt inbegripa följande:

- a) Bioetanol, alkohol, rom, levande jäst och kvantiteter av bredbar sirap och sådana produkter som ska bearbetas till "Rinse appelstroop".
- b) Vissa industriprodukter utan sockernehåll men vilkas bearbetning sker med användning av socker, isoglukos eller inulinsirap.
- c) Vissa produkter inom den kemiska industrin eller läkemedelsindustrin som innehåller socker, isoglukos eller inulinsirap.

Artikel 141

Överföring av överskottssocker

1. Ett företag får besluta att helt eller delvis till nästa regleringsår överföra de kvantiteter socker, isoglukos eller inulinsirap som företaget tillverkar utöver sina kvoter. Om inte annat följer av punkt 3 ska detta beslut vara oåterkalleligt.

2. Företag som beslutar enligt punkt 1 ska

- a) underrätta den berörda medlemsstaten före ett datum som den medlemsstaten fastställer
 - i) mellan den 1 februari och den 31 augusti det innevarande regleringsåret om kvantiteter av rörsocker som överförs,
 - ii) mellan den 1 februari och den 31 augusti under det innevarande regleringsåret om andra kvantiteter av betsocker, isoglukos eller inulinsirap som överförs,

b) åta sig att på egen bekostnad lagra kvantiteterna till utgången av det innevarande regleringsåret.

3. Om ett företags slutliga produktion för regleringsåret i fråga är mindre än vad som beräknades när beslutet om överföring fattades enligt punkt 1, får storleken på den överförda kvantiteten justeras retroaktivt senast den 31 oktober det påföljande regleringsåret.

4. De kvantiteter som överförs ska anses vara de första kvantiteter som produceras inom ramen för nästa regleringsårs kvoter.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/733

5. Socker som lagras i enlighet med denna artikel under ett regleringsår får inte omfattas av någon annan lagringsåtgärd enligt artikel 16 eller 130.

Artikel 142

Överskottsavgift

1. En överskottsavgift ska tas ut för kvantiteter av
 - a) överskottssocker, överskottisoglukos och överskottsinulinsirap som producerats under ett regleringsår, förutom kvantiteter som har överförts till kvotproduktionen för det påföljande regleringsåret och har lagrats i enlighet med artikel 141 eller kvantiteter enligt artikel 139.1 första stycket c, d och e,
 - b) industrisocker, industriisoglukos och inulinsirap för vilka det inte har styrkts att de har använts i någon av de produkter som avses i artikel 140.2 inom en tidsfrist som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter.
 - c) socker, isoglukos och inulinsirap som dragits tillbaka från marknaden i enlighet med artikel 130 och som inte uppfyller villkoren i artikel 130.3.

Genomförandeakter enligt första stycket b ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Rådet ska besluta om fastställandet av den överskottsavgift som avses i punkt 1 i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 143

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att de företag som avses i artikel 137 fullgör sina åtaganden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa regler för beviljande och återkallande av dessa företags godkännanden och kriterierna för administrativa påföljder.
2. För att ta hänsyn till sockersektorns särdrag och för att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på tolkningen av termer för kvotsystemets drift samt villkoren för försäljning till de yttersta randområdena.
3. För att säkerställa att odlarna är nära involverade i ett beslut om att överföra en viss produktionsmängd, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa regler för överföring av socker.

Artikel 144

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Beträffande de företag som avses i artikel 137 får kommissionen anta genomförandeakter med regler för

- a) företags ansökningar om godkännande, de register som godkända företag ska föra och de uppgifter som de ska lämna,
- b) systemet för de kontroller av godkända företag som medlemsstaterna ska utföra,
- c) medlemsstaternas meddelanden till kommissionen och till godkända företag,
- d) leveranser av råvaror till företag, inklusive leveransavtal och följesedlar,
- e) likvärdighet för socker enligt artikel 139.1 första stycket a,
- f) den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena,
- g) export enligt artikel 139.1 första stycket d,
- h) medlemsstaternas samarbete för att säkerställa effektiva kontroller,
- i) ändring av de datum som anges i artikel 141 för ett visst regleringsår,
- j) fastställande av överskottskvantiteten, meddelanden och utbetalning av den överskottsavgift som avses i artikel 142,
- k) antagande av en förteckning över heltidsraffinaderier i den mening som avses i del II avsnitt B punkt 6 i bilaga II.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Vin

Artikel 145

Vinodlingsregister och inventering av produktionskapacitet

1. Medlemsstaterna ska föra ett vinodlingsregister med uppdaterad information om produktionskapaciteten. Från och med den 1 januari 2016 ska denna skyldighet endast gälla om medlemsstaterna genomför ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar som avses i kapitel III i avdelning I eller ett nationellt stödprogram.

2. Medlemsstater i vilka den sammanlagda areal som är planterad med vinstockar bärande vindruvor för vinframställning som klassificerats i enlighet med artikel 81.2 understiger 500 hektar, ska till och med den 31 december 2015 inte omfattas av den skyldighet som anges i punkt 1 i den här artikeln.

3. Medlemsstater vars stödprogram enligt artikel 46 innehåller åtgärden "omstrukturering och omställning av vinodlingar", ska senast den 1 mars varje år till kommissionen skicka en uppdaterad inventering av sin produktionskapacitet som grundar sig på vinodlingsregistret. Från och med den 1 januari 2016 ska de närmare bestämmelserna om meddelanden till kommissionen om vinodlingsareal fastställas av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

4. För att underlätta medlemsstaternas övervakning och kontroll av produktionskapaciteten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler för vinodlingsregistrets innehåll samt undantag från dem.

Artikel 146

Nationella myndigheter med behörighet för vinsektorn

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning om fastställande av behöriga nationella myndigheter ska medlemsstaterna utse en eller flera myndigheter som ska ansvara för att unionens regler inom vinsektorn efterlevs. Medlemsstaterna ska i synnerhet utse de laboratorier som har rätt att göra officiella analyser inom vinsektorn. De utsedda laboratorierna ska uppfylla de allmänna kriterierna för drift av testlaboratorier i ISO/IEC 17025.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn på och kontaktuppgifter för de myndigheter och laboratorier som avses i punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra denna information och ska uppdatera den regelbundet.

Artikel 147

Följedokument och register

1. Produkter från vinsektorn ska sättas i omlopp inom unionen åtföljda av ett officiellt kontrollerat följedokument.

2. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som för sin yrkesutövning innehar produkter från vinsektorn, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag och näringsidkare, ska föra register över mottagna och avsända leveranser av dessa produkter.

3. För att underlätta transporten av vinprodukter och medlemsstaternas kontroll av denna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på följande:

a) Regler för följedokumentet och dess användning.

b) Villkor för när ett följedokument ska anses vara ett intyg om skyddad ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning.

c) Skyldigheten att föra ett register och om dess användning.

d) Vem som är skyldig att föra register och undantag från den skyldigheten.

e) Vilka transaktioner som ska tas med i registret.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa:

a) Regler om registrens sammansättning, vilka produkter som ska ingå, tidsfrister för inmatning i register och avslutande av register.

b) Åtgärder som kräver att medlemsstaterna fastställer den högsta godtagbara procentandelen svinn.

c) Allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser för förande av register.

d) Regler om hur länge följedokument och register ska bevaras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 3

Mjölk och mjölkprodukter

Artikel 148

Avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Om en medlemsstat beslutar att varje leverans av obehandlad mjölk på dess territorium från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna och/eller beslutar att den första köparen måste lämna ett skriftligt anbud om avtal för leverans av obehandlad mjölk från jordbrukare, ska detta avtal och/eller sådana anbud om avtal uppfylla de villkor som fastställs i punkt 2.

När en medlemsstat beslutar att leveranser av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna, ska den också besluta om vilket eller vilka steg av leveransen som måste täckas av ett sådant avtal om leveransen av obehandlad mjölk görs via en eller flera uppköpare.

Med avseende på tillämpningen av denna artikel avses med uppköpare ett företag som transporterar obehandlad mjölk från en jordbrukare eller från en annan mottagare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk, eller till en annan mottagare, där äganderätten till den obehandlade mjölken överförs i vart och ett av fallen.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/735

2. Avtalet och/eller anbudet om avtal som avses i punkt 1 ska

a) upprättas före leverans,

b) vara skriftligt, och

c) framför allt omfatta följande delar:

i) Det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska

— vara statiskt och anges i avtalet och/eller

— beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, till exempel marknadsindikatorer som återger förändringar av marknadsförhållandena, levererad volym och kvaliteten på eller sammansättningen av den levererade behandlade mjölken.

ii) Den volym obehandlad mjölk som får och/eller måste levereras samt tidpunkten för dessa leveranser.

iii) Avtalets giltighetstid, som får vara begränsad eller obegränsad och innehålla uppsägningsklausuler.

iv) Uppgifter om betalningsfrister och betalningsförfaranden.

v) Villkoren för hämtning eller leverans av obehandlad mjölk.

vi) Bestämmelser som är tillämpliga vid force majeure.

3. Genom undantag från punkt 1 ska ett avtal och/eller anbud om avtal inte krävas när obehandlad mjölk levereras från en jordbrukare till ett kooperativ som jordbrukaren tillhör och kooperativets stadgar eller de regler och beslut som fastställts i eller inom ramen för dessa stadgar innehåller bestämmelser med liknande effekt som de bestämmelser som anges i punkterna 2 a, b och c.

4. Alla delar av avtal om leverans av obehandlad mjölk som ingås av jordbrukare, mottagare eller bearbetningsföretag för obehandlad mjölk, inbegripet de delar som avses i punkt 2 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

Trots första stycket ska ett eller båda av följande alternativ gälla:

a) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt med ett skriftligt avtal för leverans av obehandlad mjölk får fastställa en minimiperiod som endast ska gälla för skriftliga avtal mellan en jordbrukare och en första köpare av obehandlad mjölk. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

b) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt för den första köparen av obehandlad mjölk att ge jordbrukaren ett skriftligt anbud får ange att anbudet måste omfatta en minimiperiod för avtalet enligt

bestämmelserna i nationell lagstiftning för detta. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

Det andra stycket ska inte påverka jordbrukarens rätt att avböja en sådan minimiperiod under förutsättning att denne gör det skriftligen. I ett sådant fall kan parterna fritt förhandla om alla delar i avtalet, inbegripet de som avses i punkt 2 c.

5. De medlemsstater som utnyttjar de möjligheter som anges i denna artikel ska informera kommissionen om hur de tillämpas.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter med åtgärder som krävs för en enhetlig tillämpning av punkt 2 a och b samt punkt 3 i denna artikel och åtgärder som rör den information som medlemsstaterna ska ge i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 149

Avtalsförhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. En producentorganisation inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter som är erkänd enligt artikel 152.3 får för sina jordbrukarmedlemmars räkning förhandla om avtal om leverans av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk eller till en mottagare i den mening som avses i artikel 148.1 tredje stycket för hela eller delar av medlemmarnas samlade produktion.

2. En producentorganisation får föra förhandlingar

a) oavsett om äganderätten till den obehandlade mjölken överförs från jordbrukarna till producentorganisationen eller ej,

b) oavsett om det pris som förhandlas fram är detsamma i fråga om den gemensamma produktionen hos samtliga eller hos några av de medlemmar som är jordbrukare,

c) under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda för en viss producentorganisation:

i) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar överstiger inte 3,5 % av den sammanlagda produktionen inom unionen.

ii) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som produceras i en viss medlemsstat överstiger inte 33 % av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion.

iii) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som levereras i en viss medlemsstat överstiger inte 33 % av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion,

- d) under förutsättning att de berörda jordbrukarna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning: medlemsstaterna får emellertid i vederbörligen motiverade fall bevilja undantag från detta villkor om jordbrukarna har två distinkta produktionsenheter i olika geografiska områden,
- e) under förutsättning att en jordbrukares medlemskap i ett kooperativ inte innebär åtaganden om att den obehandlade mjölken ska levereras i enlighet med kooperativets stadgar eller regler och beslut som föreskrivs i eller följer av dessa stadgar och
- f) under förutsättning att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller de medlemsstater där den bedriver sin verksamhet om vilken volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Utan hinder av villkoren i punkt 2 c ii och iii kan en producentorganisation föra förhandlingar enligt punkt 1, under förutsättning att denna producentorganisations volym av obehandlad mjölk som omfattas av förhandlingarna och som produceras eller levereras i en medlemsstat som har en total årsproduktion av obehandlad mjölk på mindre än 500 000 ton inte överstiger 45 % av den totala nationella produktionen i den medlemsstaten.

4. Vid tillämpning av denna artikel inbegriper hänvisningar till producentorganisationer sammanslutningar av sådana producentorganisationer.

5. Vid tillämpning av punkterna 2 c och 3, ska kommissionen på ett sätt som den anser vara lämpligt offentliggöra storleken på produktionen av obehandlad mjölk i unionen och i medlemsstaterna med hjälp av den mest aktuella information som finns tillgänglig.

6. Genom undantag från punkterna 2 c och 3 får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i denna punkt, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en viss förhandling med producentorganisationen antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska förhindras eller för att allvarlig skada ska undvikas för små och medelstora företag som bearbetar obehandlad mjölk på dess territorium.

För förhandlingar som omfattar mer än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket antas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag de anmäls till de berörda företagen.

7. I denna artikel avses med

a) nationell konkurrensmyndighet: den myndighet som avses i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾,

b) små och medelstora företag: mikroföretag, små eller medelstora företag i den mening som avses i rekommendation 2003/361/EG.

8. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 f och 6.

Artikel 150

Reglering av utbud av ost med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning

1. På begäran av en producentorganisation erkänd i enlighet med artikel 152.3, en branschorganisation erkänd i enlighet med artikel 157.3 eller en grupp som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 får medlemsstaterna för en begränsad tidsperiod fastställa bindande bestämmelser för reglering av utbud av ost som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 1151/2012.

2. De regler som anges i punkt 1 i denna artikel ska omfattas av en befintlig förhandsöverenskommelse mellan parterna i det geografiska område som anges i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012. En sådan överenskommelse ska slutas mellan minst två tredjedelar av mjölkproducenterna eller deras företrädare som företrädare minst två tredjedelar av den obehandlade mjölk som används för produktionen av den ost som avses i punkt 1 i denna artikel och, i förekommande fall, minst två tredjedelar av producenterna av denna ost som företrädare minst två tredjedelar av produktionen av osten inom det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012.

3. För tillämpningen av punkt 1, och angående ost som har skyddad geografisk beteckning, ska den obehandlade mjölkens geografiska ursprungsområde enligt ostens produktspecifikation vara detsamma som det som anges i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012 för den berörda osten.

4. De regler som avses i punkt 1

a) ska endast avse reglering av utbudet av den berörda produkten och ska syfta till att anpassa utbudet av den berörda osten till efterfrågan,

b) ska endast gälla den berörda produkten,

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT L 1, 4.1.2003, s. 1).

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/737

- c) får inte vara bindande i mer än tre år men får därefter förlängas efter en ny begäran i enlighet med punkt 1,
- d) får inte hämma handeln med andra produkter än de som omfattas av dessa regler,
- e) får inte gälla transaktioner efter den första saluföringen av den berörda osten,
- f) får inte tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,
- g) får inte leda till att en alltför stor andel av den berörda produkten som annars skulle ha varit tillgänglig blockeras,
- h) får inte verka diskriminerande, utgöra ett hinder för nya aktörer på marknaden eller leda till att små producenter påverkas negativt,
- i) ska bidra till att bevara kvaliteten hos och/eller utvecklingen av den berörda produkten,
- j) får inte påverka tillämpningen av artikel 149.

5. De regler som avses i punkt 1 ska offentliggöras i en officiell tidning i den aktuella medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna ska utföra kontroller för att säkerställa att de villkor som anges i punkt 4 uppfylls och ska, om de nationella myndigheterna upptäcker att dessa villkor inte har uppfyllts, upphäva de regler som avses i punkt 1.

7. Medlemsstaterna ska omedelbart meddela kommissionen de regler som de har antagit enligt punkt 1. Kommissionen ska informera de övriga medlemsstaterna om meddelande om sådana regler.

8. Kommissionen får när som helst anta genomförandeakter för att kräva att en medlemsstat upphäver de regler som den har infört enligt punkt 1 om kommissionen anser att dessa regler inte uppfyller villkoren i punkt 4, att de förhindrar eller snedvrider konkurrensen på en stor del av den inre marknaden eller att de äventyrar frihandeln eller hindrar uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i denna förordning.

Artikel 151

Obligatoriska deklarerationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

Från och med den 1 april 2015 ska de första köparna av obehandlad mjölk till de behöriga nationella myndigheterna deklarerat vilken mängd obehandlad mjölk som har levererats till dem varje månad.

För tillämpningen av denna artikel och artikel 148 avser första köpare ett företag eller en grupp som köper mjölk från producenter

a) för insamling, förpackning, lagring, kylning eller bearbetning, inbegripet enligt avtal,

b) för försäljning av den till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.

Medlemsstater ska meddela kommissionen kvantiteten av den obehandlade mjölk som avses i första stycket.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om innehållet, formatet och tidpunkten för de deklarerationer och åtgärder som rör meddelanden från medlemsstaterna i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL III

Producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer

Avsnitt 1

Definition och erkännande

Artikel 152

Producentorganisationer

1. Medlemsstaterna får på begäran erkänna producentorganisationer som

a) sammansatta och, i enlighet med artikel 153.2 c, kontrollerade av producenter inom en specifik sektor som anges i artikel 1.2,

b) har bildats på initiativ av producenterna själva,

c) har bildats för ett särskilt syfte, som kan inbegripa minst ett av följande mål:

i) Att säkerställa att produktionen är planerad och anpassad till efterfrågan, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet.

ii) Att främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet av medlemmarnas produkter på marknaden, bland annat genom direktsaluföring.

iii) Att optimera produktionskostnaderna och avkastningen på investeringar som görs som svar på miljö- och djurskyddsstandarder samt att stabilisera produktionspriserna.

iv) Att forska om och utveckla initiativ om hållbara produktionsmetoder, innovativa metoder, ekonomisk konkurrenskraft och marknadsutveckling.

- v) Att främja, och tillhandahålla tekniskt stöd för, användningen av miljövänliga odlings- och produktionsmetoder och sunda djurhanteringsmetoder samt sund teknik och sunda metoder för djurskydd.
- vi) Att främja, och tillhandahålla tekniskt stöd för, användningen av produktionsstandarder, att förbättra produktkvaliteten och utveckla produkter som har skyddad ursprungsbezeichnung eller skyddad geografisk beteckning eller som omfattas av en nationell kvalitetsmärkning.
- vii) Att främja hanteringen av biprodukter och avfall för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap samt för att bevara och främja den biologiska mångfalden.
- viii) Att bidra till ett hållbart utnyttjande av naturresurserna och till att mildra effekterna av klimatförändringarna.
- ix) Att ta fram initiativ när det gäller marknadsföring och saluföring.
- x) Att förvalta sådana gemensamma fonder som avses i de verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker som avses i artikel 31.2 i denna förordning och inom ramen för artikel 36 i förordning (EU) nr 1305/2013.
- xi) Att tillhandahålla nödvändigt tekniskt stöd för användningen av dels terminshandel, dels försäkringssystem.
2. En producentorganisation som erkänns enligt denna punkt 1 får behålla erkännandet om den saluför andra produkter som omfattas av KN-nummer ex 2208 än dem som avses i bilaga I till fördragen, förutsatt att dessa produkters andel inte överstiger 49 % av det sammanlagda värdet av producentorganisationens saluförda produktion och att dessa produkter inte erhåller unionsstöd. När det gäller producentorganisationer i sektorn för frukt och grönsaker ska dessa produkter inte ingå i värdet av saluförd produktion enligt artikel 34.2.
3. Med avvikelse från punkt 1 ska medlemsstaterna erkänna producentorganisationer som består av producenter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, och som
- a) har bildats på initiativ av producenterna själva,
- b) har bildats för ett särskilt syfte, som kan inbegripa ett eller flera av följande mål:
- i) Att säkerställa att produktionen är planerad och anpassad till efterfrågan, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet.
- ii) Att främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet av medlemmarnas produkter på marknaden.
- iii) Att optimera produktionskostnaderna och stabilisera produktionspriserna.

Artikel 153

Producentorganisationernas stadgar

1. I producentorganisationens stadgar ska producentmedlemmarna framför allt åläggas att
- a) tillämpa de regler som producentorganisationen antagit när det gäller produktionsrapportering, produktion, saluföring och miljöskydd,
- b) endast tillhöra en producentorganisation för en viss produkt från jordbruksföretaget; medlemsstaterna får emellertid i vederbörligen motiverade fall bevilja undantag från detta villkor om organisationens producentmedlemmar har två distinkta produktionsenheter i olika geografiska områden,
- c) tillhandahålla den information som producentorganisationen begär för statistiska ändamål.
2. I producentorganisationens stadgar ska även följande fastställas:
- a) Förfaranden för fastställande, antagande och ändring av de regler som avses i punkt 1 a.
- b) Ekonomiska bidrag som medlemmarna ska åläggas att betala för finansieringen av producentorganisationen.
- c) Regler som gör det möjligt för producentmedlemmarna att på ett demokratiskt sätt kontrollera organisationen och dess beslut.
- d) Sanktioner vid överträdelser av skyldigheter enligt stadgarna, särskilt vid utebliven betalning av ekonomiska bidrag, eller av de regler som producentorganisationen har fastställt.
- e) Regler för antagande av nya medlemmar, särskilt en minimiperiod för medlemskap som inte får vara mindre än ett år.
- f) Regler om bokföring och budget som är nödvändiga för att organisationen ska fungera.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

Artikel 154

Erkännande av producentorganisationer

1. För att erkännas av en medlemsstat, ska den producentorganisation som ansöker om erkännande vara en juridisk person eller en klart definierad del av en juridisk person som
- a) uppfyller villkoren i artikel 152.1 a, b och c,

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/739

b) i den medlemsstat i det område där den är verksam har ett visst antal medlemmar och/eller en omfattning uttryckt i minsta volym värde av avsättningsbar produktion som den berörda medlemsstaten ska fastställa,

c) ger tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande när det gäller varaktighet, effektivitet och tillhandahållande av personellt, materiellt och tekniskt stöd till sina medlemmar, samt i förekommande fall koncentration av utbud,

d) har stadgar som överensstämmer med leden a, b och c i denna punkt.

2. Medlemsstaterna får besluta att producentorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 1 januari 2014 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som producentorganisationer enligt artikel 152.

3. Producentorganisationer som på grundval av nationell rätt har erkänts före den 1 januari 2014 men som inte uppfyller de villkor som anges i punkt 1 får fortsätta att bedriva sin verksamhet inom ramen för nationell rätt till och med den 1 januari 2015.

4. Medlemsstaterna ska

a) besluta om en producentorganisation ska erkännas inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevanta styrkande handlingar har lämnats in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,

b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända producentorganisationer följer bestämmelserna i detta kapitel,

c) vid överträdelser av eller oegentligheter vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer och sammanslutningar, och om nödvändigt besluta huruvida erkännandet bör återkallas,

d) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Artikel 155

Utläggande på entreprenad

Medlemsstaterna får tillåta en erkänd producentorganisation eller en erkänd sammanslutning av producentorganisationer i de sektorer som kommissionen anger i enlighet med artikel 173.1 f att lägga ut valfria delar av sin verksamhet, förutom produktion, på entreprenad, även till filialer, förutsatt att producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer behåller ansvaret för att den verksamhet som har lagts

ut på entreprenad genomförs och för den övergripande förvaltningskontrollen och övervakningen av det affärsmässiga uppbygget för genomförandet av verksamheten.

Artikel 156

Sammanslutningar av producentorganisationer

1. Medlemsstaterna får på begäran erkänna sammanslutningar av producentorganisationer inom en specifik sektor enligt i artikel 1.2 som har bildats på initiativ av de erkända producentorganisationerna.

I enlighet med de regler som antas i enlighet med artikel 173 får sammanslutningar av producentorganisationer bedriva respektive utöva samma verksamheter och befogenheter som en producentorganisation.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna på begäran erkänna en sammanslutning av erkända producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter om den berörda medlemsstaten anser att sammanslutningen effektivt kan bedriva någon av de verksamheter som en erkänd producentorganisation bedriver, och att den uppfyller de villkor som fastställs i artikel 161.1.

Artikel 157

Branschorganisationer

1. Medlemsstaterna får på begäran erkänna branschorganisationer inom en specifik sektor enligt artikel 1.2 som

a) är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktionen och till minst ett av följande stadier av leveranskedjan: bearbetningen eller handel med, inbegripet distribution, av produkter i en eller flera sektorer,

b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de organisationer eller sammanslutningar som de består av,

c) har bildats för ett särskilt syfte som tar i beaktande deras medlemmars och konsumenternas intressen, som framför allt kan omfatta ett av följande mål:

i) Att förbättra kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av aggregerade statistiska uppgifter om produktionskostnader, priser, inklusive, vid behov, prisindex, volymer och giltighetstider för avtal som redan ingåtts, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional, nationell eller internationell nivå.

ii) Att göra prognoser om produktionspotential, och att registrera offentliga marknadspriser.

- iii) Att bidra till bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar.
- iv) Att utforska potentiella exportmarknader.
- v) Att utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 148 och 168 utarbeta standardavtal som är förenliga med unionsreglerna för försäljning av jordbruksprodukter till köpare och/eller distribution av bearbetade produkter till distributörer och detaljhandlare, med hänsyn till behovet av att uppnå rättvisa konkurrensvillkor och att undvika en snedvridning av marknaden.
- vi) Att sörja för ett bättre utnyttjande av produkternas fulla potential, inklusive avsättningsmöjligheter, och utveckla initiativ för att förstärka den ekonomiska konkurrenskraften och innovationen.
- vii) Att ge information och bedriva den forskning som behövs för att förnya, rationalisera, förbättra och anpassa produktionen och, i förekommande fall, även bearbetningen och saluföringen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet, inbegripet de särskilda egenskaperna hos produkter med skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning, samt när det gäller miljöskyddet.
- viii) Att undersöka på vilket sätt det går att begränsa användningen av djurhälsoprodukter och växtskyddsmedel, att bättre förvalta andra insatsvaror och att säkerställa produkternas kvalitet och skyddet av mark och vatten, att främja livsmedels säkerheten, särskilt genom produkters spårbarhet, och att förbättra djurens hälsa och djurskyddet.
- ix) Att utveckla metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktionsstadier och, i förekommande fall, bearbetningsstadier och saluföringsled.
- x) Att genomföra de åtgärder som är möjliga för att skydda och främja ekologiskt jordbruk och ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar.
- xi) Att främja och bedriva forskning om integrerad hållbar produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.
- xii) Att verka för hälsosam och ansvarsfull konsumtion av produkterna på den inre marknaden och/eller att informera om skador med anknytning till farliga konsumtionsmönster.
- xiii) Att främja konsumtion och/eller tillhandahålla information om produkterna på den inre marknaden och på externa marknader.
- xiv) Att bidra till hanteringen av biprodukter och till minskningen och hanteringen av avfall.
2. I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier besluta att villkoret i artikel 158.1 c är uppfyllt genom att begränsa antalet branschorganisationer på regional eller nationell nivå, om detta krävs enligt nationella bestämmelser som införts före den 1 januari 2014 och om detta inte försämrar den inre marknadens funktion.
3. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna, när det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter, erkänna branschorganisationer som
- a) formellt har begärt ett erkännande och är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktion av obehandlad mjölk och till minst ett av följande led i leveranskedjan: bearbetning av eller handel med, inklusive distribution av, produkter från sektorn för mjölk och mjölkprodukter,
- b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de företrädare som avses i led a,
- c) i en eller flera regioner inom unionen, med beaktande av branschorganisationernas medlemmars och konsumenternas intressen, genomför en eller flera av nedanstående aktiviteter, dvs.
- i) förbättrar kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av statistiska uppgifter om priser, volymer och om giltighetstiden för tidigare ingångna avtal om leveranser av obehandlad mjölk, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional, nationell och internationell nivå,
- ii) bidrar till en bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar,
- iii) främjar konsumtion av och tillhandahåller information om mjölk och mjölkprodukter på såväl den inre marknaden som externa marknader,
- iv) utforskar potentiella exportmarknader,
- v) utarbetar standardavtal som är förenliga med unionsreglerna för försäljning av obehandlad mjölk till köpare eller för leverans av bearbetade produkter till distributörer och återförsäljare, med hänsyn till behovet av att uppnå rättvisa konkurrensvillkor och undvika en snedvridning av marknaden,

- vi) ger den information och bedriver den forskning som behövs för att styra produktionen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet och miljöskydd,
- vii) behåller och utvecklar mejerisektorns produktionspotential genom att bland annat främja innovations- och stödprogram för tillämpad forskning och utveckling i syfte att utnyttja mjölkens och mjölkprodukternas fulla potential, och särskilt för att skapa mervärdesprodukter som är attraktiva för konsumenterna,
- viii) undersöker på vilket sätt det skulle gå att begränsa användningen av veterinärläkemedel, förbättra hanteringen av andra produktionselement och förbättra såväl livsmedelssäkerheten som djurhälsan,
- ix) utvecklar metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions- och saluföringsled,
- x) tillvaratar potentialen hos ekologiskt jordbruk och skyddar och främjar sådant jordbruk samt produktionen av produkter med ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar, och
- xi) främjar integrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.

Artikel 158

Erkännande av branschorganisationer

1. Medlemsstaterna får erkänna de branschorganisationer som ansöker om erkännande, förutsatt att dessa organisationer

- a) uppfyller villkoren i artikel 157,
- b) bedriver sin verksamhet i en eller flera regioner inom det berörda territoriet,
- c) står för en väsentlig andel av den ekonomiska verksamhet som avses i artikel 157.1 a,
- d) inte själva producerar, bearbetar eller saluför produkter, med undantag av de fall som avses i artikel 162.

2. Medlemsstaterna får besluta att branschorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 1 januari 2014 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som branschorganisationer enligt artikel 157.

3. Branschorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 1 januari 2014, men som inte

uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel, får fortsätta att bedriva sin verksamhet inom ramen för nationell lagstiftning till och med den 1 januari 2015.

4. Medlemsstaterna får i alla sektorer erkänna branschorganisationer som redan finns före den 1 januari 2014, oavsett om de erkänts efter ansökan eller inrättats enligt lag, och även om de inte uppfyller villkoren i artikel 157.1 b eller 157.3 b.

5. Om medlemsstaterna erkänner en branschorganisation i enlighet med punkt 1 eller 2 ska de

- a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevant styrkande handlingar har lämnats in, besluta om en branschorganisation ska erkännas; denna ansökan ska lämnas in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,
- b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända branschorganisationer uppfyller villkoren för erkännandet,
- c) vid överträdelse eller oegentligheter vid tillämpning av bestämmelserna i denna förordning utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer, och om nödvändigt, besluta huruvida erkännandet bör återkallas,
- d) återkalla erkännandet om de krav och villkor för erkännande som anges i denna artikel inte längre uppfylls,
- e) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännande som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Avsnitt 2

Ytterligare regler för specifika sektorer

Artikel 159

Obligatoriskt erkännande

Med avvikelse från artiklarna 152–158 ska medlemsstaterna på begäran erkänna

- a) producentorganisationer inom
 - i) sektorn för frukt och grönsaker, när det gäller en eller flera produkter inom den sektorn och/eller sådana produkter som endast är avsedda för bearbetning,
 - ii) sektorn för olivolja och bordsoliver,

- iii) sektorn för silkesodling,
- iv) humlesektorn,
- b) branschorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver samt sektorn för tobak.

Artikel 160

Producentorganisationerna inom frukt- och grönsakssektorn

Producentorganisationer inom frukt- och grönsakssektorn ska ha bildats för minst ett av målen i artikel 152.1 c i–iii.

Stadgarna för en producentorganisation inom sektorn för frukt och grönsaker ska lägga organisationens producentmedlemmar att saluföra hela den produktion som berörs via producentorganisationen.

I ekonomiska frågor som omfattas av deras mandat ska producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker anses verka i sina medlemmars namn och på deras vägnar.

Artikel 161

Erkännande av producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Medlemsstaterna ska som producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter erkänna alla juridiska personer eller tydligt definierade delar av juridiska personer som har ansökt om ett sådant erkännande, under förutsättning att
 - a) de uppfyller de krav som anges i artikel 152.3,
 - b) de i det område där de är verksamma har ett visst antal medlemmar och/eller har den omfattning uttryckt i minsta volym av avsättningsbar produktion som den berörda medlemsstaten ska fastställa,
 - c) de ger tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande när det gäller varaktighet, effektivitet och koncentration av utbud,
 - d) de har stadgar som överensstämmer med leden a, b och c i denna punkt.
2. Medlemsstaterna får besluta att producentorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 2 april 2012 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som producentorganisationer enligt artikel 152.3.
3. Medlemsstaterna ska
 - a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevanta styrkande handlingar har lämnats in besluta om en

producentorganisation ska erkännas; denna ansökan ska lämnas in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,

- b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer följer bestämmelserna i detta kapitel,
- c) vid överträdelser eller oegentligheter vid genomförandet av åtgärderna i detta kapitel utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer och sammanslutningar, och om nödvändigt besluta huruvida erkännandet bör återkallas,
- d) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Artikel 162

Branschorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver och sektorn för tobak

När det gäller branschorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver och sektorn för tobak får det särskilda syfte som avses i artikel 157.1 c också omfatta minst ett av följande mål:

- a) Att koncentrera och samordna utbudet och saluföringen av medlemmarnas produkter.
- b) Att gemensamt anpassa produktion och bearbetning till marknadens krav och förbättra produkten.
- c) Att främja rationalisering och förbättring inom produktion och bearbetning.

Artikel 163

Erkännande av branschorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Medlemsstaterna får erkänna branschorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter förutsatt att dessa organisationer
 - a) uppfyller de krav som anges i artikel 157.3,
 - b) bedriver sin verksamhet i en eller flera regioner inom det berörda territoriet,
 - c) motsvarar en väsentlig andel av den ekonomiska verksamhet som avses i artikel 157.3 a,
 - d) inte själva producerar, bearbetar eller saluför produkter från sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

2. Medlemsstaterna får besluta att branschorganisationer som på grundval av nationell rätt har erkänts före den 2 april 2012 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som branschorganisationer enligt artikel 157.3.

3. Om medlemsstaterna utnyttjar möjligheten att erkänna en branschorganisation i enlighet med punkt 1 eller 2 ska de

- a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevanta styrkande handlingar har lämnats in besluta om branschorganisationen ska erkännas; denna ansökan ska lämnas in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,
- b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända branschorganisationer uppfyller villkoren för erkännandet,
- c) vid bristande efterlevnad av eller oegentligheter vid tillämpning av bestämmelserna i denna förordning utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer, och om nödvändigt besluta huruvida erkännandet bör återkallas,
- d) återkalla erkännandet om
 - i) de krav och villkor för erkännande som anges i denna artikel inte längre uppfylls,
 - ii) branschorganisationen deltar i sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artikel 210.4; ett sådant återkallande påverkar inte tillämpningen av andra sanktioner som utdöms enligt nationell rätt,
 - iii) branschorganisationen inte fullgör den anmälningsskyldighet som avses i artikel 210.2 första stycket a,
- e) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Avsnitt 3

Utvidgning av reglernas räckvidd och obligatoriska bidrag

Artikel 164

Utvidgning av reglernas räckvidd

1. Om en erkänd producentorganisation, en erkänd sammanslutning av producentorganisationer eller en erkänd branschorganisation som är verksam inom ett eller flera särskilda ekonomiska områden i en medlemsstat anses vara representativ för

produktionen av, handeln med eller bearbetningen av en viss produkt får den berörda medlemsstaten på begäran av organisationen i fråga förklara vissa avtal, beslut eller samordnade förfaranden som har godkänts inom den organisationen bindande under en begränsad tid för andra aktörer inom det eller de ekonomiska områdena som inte är medlemmar av organisationen eller sammanslutningen, oavsett om det rör sig om enskilda eller grupper.

2. I detta avsnitt avses med ekonomiskt område ett geografiskt område som består av produktionsområden som gränsar till varandra eller ligger nära varandra och där produktions- och saluföringsvillkoren är homogena.

3. En organisation eller sammanslutning ska anses vara representativ om den i det eller de ekonomiska områdena i en medlemsstat

a) står för minst följande andelar av produktions- eller handelsvolymen eller av bearbetningsvolymen för den eller de berörda produkterna

i) för producentorganisationer i frukt- och grönsakssektorn: minst 60 %,

ii) för övriga: minst två tredjedelar, och

b) när det gäller producentorganisationer, omfattar mer än 50 % av de berörda producenterna.

När det gäller branschorganisationer för vilka det medför praktiska svårigheter att fastställa den volymandel av produktion av, handel med eller bearbetning av den eller de berörda produkterna, får en medlemsstat dock föreskriva nationella bestämmelser för fastställande av den angivna nivå av representativitet som avses i första stycket a ii.

Om en ansökan om utvidgad tillämpning av reglerna till att omfatta andra aktörer täcker mer än ett ekonomiskt område, ska organisationen eller sammanslutningen kunna styrka en viss lägsta representativitet enligt definitionen i första stycket för varje bransch som den representerar i vart och ett av de berörda ekonomiska områdena.

4. De regler för vilka utvidgning med andra aktörer får begäras enligt punkt 1 ska ha ett av följande syften:

a) Produktions- och marknadsrapportering.

b) Striktare produktionsregler än de som föreskrivs i unionsreglerna eller nationella regler.

c) Utarbetande av standardavtal som är förenliga med unionsreglerna.

- d) Saluföring.
- e) Skyddet av miljön.
- f) Åtgärder för att främja och utnyttja produkternas potential.
- g) Åtgärder för att skydda ekologiskt jordbruk samt ursprungs- och kvalitetsbeteckningar och geografiska beteckningar.
- h) Forskning för att öka förädlingsvärdet på produkterna, särskilt genom nya användningsområden som inte utgör ett hot mot folkhälsan.
- i) Undersökningar i syfte att förbättra produkternas kvalitet.
- j) Forskning, särskilt om odlingsmetoder som medger en minskad användning av växtskyddsmedel och djurläkemedel och som garanterar att marken skyddas och miljön skyddas eller förbättras.
- k) Fastställande av minimikvaliteter och minimistandarder för förpackning och presentation.
- l) Användning av certifierat utsäde och kontroll av produktkvaliteten.
- m) Djurens hälsa, växtskydd och livsmedelssäkerhet.
- n) Hanteringen av biprodukter.

Reglerna får inte skada övriga aktörer i den berörda medlemsstaten eller i unionen, får inte leda till något av de resultat som anges i artikel 210.4 och får inte vara oförenliga med gällande unionsrätt eller gällande nationella regler.

5. En utvidgning av bestämmelserna i punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.
6. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om beslut som fattas med stöd av denna artikel.

Artikel 165

Ekonomiska bidrag från icke-medlemmar

Om reglerna för en erkänd producentorganisation, en erkänd sammanslutning av producentorganisationer eller en erkänd branschorganisation utvidgas enligt artikel 164 och om de verksamheter som reglerna avser är av allmänt ekonomiskt intresse för de ekonomiska aktörer vars verksamhet är knuten till produkterna i fråga, får den medlemsstat som har beviljat erkännandet efter samråd med alla berörda intressenter besluta att enskilda ekonomiska aktörer eller grupper som inte är medlemmar i organisationen men som drar nytta av verksamheten ska erlagga hela eller en del av det ekonomiska bidrag som medlemmarna betalar till organisationen, i den mån bidraget är avsett att täcka omkostnader som är en direkt följd av de aktuella verksamheterna.

Avsnitt 4

Anpassning av utbudet

Artikel 166

Åtgärder som underlättar anpassningen av utbudet till marknadens behov

För att stimulera de organisationer som avses i artiklarna 152–163 till att vidta åtgärder för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens behov, med undantag av åtgärder som rör återtag från marknaden, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på åtgärder inom de sektorer som anges i artikel 1.2 som

- a) förbättrar kvaliteten,
- b) främjar en bättre organisation av produktion, bearbetning och saluföring,
- c) gör det lättare att följa marknadsprisutvecklingen,
- d) möjliggör prognoser på kort och lång sikt på grundval av de produktionsmedel som används.

Artikel 167

Saluföringsregler för att förbättra och stabilisera den gemensamma vinmarknadens funktion

1. För att förbättra och stabilisera den gemensamma marknaden för vin, inbegripet de druvor, den must och de viner som vinet härrör från, får de producerande medlemsstaterna fastställa saluföringsregler för att reglera utbudet, särskilt genom beslut som fattas av erkända branschorganisationer enligt artiklarna 157 och 158.

Saluföringsreglerna ska stå i proportion till det eftersträvade målet och får inte

- a) avse transaktioner som görs efter det att den berörda produkten släpps ut på marknaden för första gången,
- b) tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,
- c) blockera en alltför stor andel av den normala årliga skörden,
- d) göra det möjligt att vägra att utfärda de nationella certifikat och unionscertifikat som krävs för omsättning och saluföring av viner om saluföringen är i överensstämmelse med ovan nämnda regler.

2. Reglerna enligt punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om beslut som fattas med stöd av denna artikel.

Avsnitt 5

System för avtal

Artikel 168

Avtalsförhållanden

1. Utan att det påverkar tillämpningen artikel 148 om sektorn för mjölk och mjölkprodukter och artikel 125 om sockersektorn, om en medlemsstat beslutar, när det gäller jordbruksprodukter inom en sektor som anges i artikel 1.2 i denna förordning, förutom sektorerna för mjölk och mjölkprodukter samt socker,

a) att varje leverans på dess territorium från en producent till ett bearbetningsföretag eller en distributör måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna, och/eller

b) att de första köparna måste lämna in ett skriftligt anbud om avtal om leverans på dess territorium av dessa jordbruksprodukter från producenten,

ska detta avtal eller anbud om avtal uppfylla de villkor som fastställts i punkterna 4 och 6 i denna artikel.

2. Om en medlemsstat beslutar att leveranser av de produkter som omfattas av denna artikel från en producent till ett bearbetningsföretag måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna ska den samtidigt besluta om vilket eller vilka leveransstadiet som ska omfattas av ett sådant avtal om leveransen av de berörda produkterna går via en eller flera mellanhänder.

Medlemsstaterna ska se till att de bestämmelser som de antar med stöd av denna artikel inte försämrar den inre marknadens funktion.

3. I det fall som beskrivs i punkt 2 får medlemsstaten för att sörja för rättvisa avtalsförhållanden införa en medlingsmekanism för de fall där inget sådant avtal kan ingås i samförstånd.

4. Sådana avtal eller anbud om avtal som avses i punkt 1 ska

a) upprättas före leverans,

b) vara skriftliga, och

c) framför allt omfatta följande delar:

i) Det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska

— vara statiskt och anges i avtalet och/eller

— beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, till exempel marknadsindikatorer som avspeglar förändringar av marknadsförhållandena, levererad volym och kvaliteten på eller sammansättningen av de levererade jordbruksprodukterna.

ii) Kvantiteten och kvaliteten på de berörda produkterna som kan eller måste levereras, liksom tidpunkten för dessa leveranser.

iii) Avtalets giltighetstid, som får vara begränsad eller obegränsad och innehålla uppsägningsklausuler.

iv) Uppgifter om betalningsfrister och betalningsförfaranden.

v) Villkoren för hämtning eller leverans av jordbruksprodukterna.

vi) Regler som är tillämpliga vid force majeure.

5. Genom undantag från punkt 1 ska ett avtal eller anbud om avtal inte krävas när berörda produkter levereras från en producent till en köpare där köparen är ett kooperativ som producenten tillhör, om kooperativets stadgar eller regler och beslut som föreskrivs i eller följer av dessa stadgar innehåller bestämmelser med liknande effekt som dem som anges i punkt 4 a, b och c.

6. Alla delar av avtal om leverans av jordbruksprodukter som ingås av producenter, mottagare, bearbetningsföretag eller distributörer, inbegripet de delar som avses i punkt 4 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

Trots första stycket ska ett eller båda av följande alternativ gälla:

a) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt med skriftliga avtal för leverans av jordbruksprodukter får fastställa en minimiperiod som endast ska gälla för skriftliga avtal mellan en producent och en första köpare av jordbruksprodukter. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

b) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt för den första köparen av jordbruksprodukter att ge producenten ett skriftligt anbud om avtal får ange att anbudet måste omfatta en minimiperiod för avtalet enligt bestämmelserna i nationell lagstiftning för detta. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

Det andra stycket ska inte påverka producentens rätt att avböja en sådan minimiperiod under förutsättning att denne gör det skriftligen. I sådana fall står det parterna fritt att förhandla om alla delar av avtalet, inklusive de delar som avses i punkt 4 c.

7. De medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som anges i denna artikel ska se till att de införda bestämmelserna inte försämrar den inre marknadens funktion.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om hur de tillämpar åtgärder som införts med stöd av denna artikel.

8. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för en enhetlig tillämpning av punkt 4 a och b och punkt 5 i denna artikel och åtgärder som rör den information som medlemsstaterna ska ge i enlighet med denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 169

Avtalsförhandlingar inom sektorn för olivolja

1. En producentorganisation inom sektorn för olivolja som är erkänd enligt artikel 152.1 och som arbetar för att nå ett eller flera av målen att koncentrera utbudet, släppa ut de produkter som har framställts av medlemmarna på marknaden och optimera produktionskostnaderna får för sina medlemmars räkning, för en del eller hela av medlemmarnas samlade produktion, förhandla om avtal om leverans av olivolja.

En producentorganisation uppfyller målen i denna punkt om arbetet med att nå dessa mål leder till integrering av verksamheten och en sådan integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

Detta kan uppnås på följande sätt:

- a) Producentorganisationen bedriver minst en av följande verksamheter:
 - i) Gemensam distribution, inklusive gemensam försäljningsplattform eller gemensam transport.
 - ii) Gemensam förpackning eller märkning eller gemensam marknadsföring.
 - iii) Gemensam organisation av kvalitetskontroll.
 - iv) Gemensam användning av utrustning eller lagringsanläggningar.
 - v) Gemensam bearbetning.
 - vi) Gemensam avfallshantering direkt kopplad till produktionen av olivolja.
 - vii) Gemensam anskaffning av produktionselement.

b) Dessa verksamheter är betydande med tanke på den volym av olivolja som berörs, produktionskostnaderna och utsläppandet av produkten på marknaden.

2. Den erkända producentorganisationen får föra förhandlingar

- a) oavsett om äganderätten till den berörda olivoljan överförs från producenterna till producentorganisationen eller ej,
 - b) oavsett om det framförhandlade priset är detsamma för några eller alla medlemmars samlade produktion eller ej,
 - c) förutsatt att den produktionsvolym av olivolja som omfattas av förhandlingarna och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 20 % av den berörda marknaden för en viss producentorganisation; när denna produktionsvolym beräknas ska åtskillnad göras mellan olivolja avsedd som livsmedel och olivolja för annan användning,
 - d) förutsatt att producentorganisationen för den mängd olivolja som omfattas av förhandlingarna koncentrerar utbudet och släpper ut medlemmarnas produkt på marknaden,
 - e) förutsatt att de berörda producenterna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning,
 - f) förutsatt att den berörda olivoljan inte omfattas av en leveransskyldighet som följer av producentens medlemskap i ett kooperativ, som inte självt är medlem i den berörda producentorganisationen, i enlighet med de villkor som fastställs i kooperativets stadgar eller regler och beslut som fastställs i eller följer av dessa stadgar, och
 - g) förutsatt att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet om vilken mängd olivolja som omfattas av sådana förhandlingar.
3. Vid tillämpning av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156.1.

4. Vid tillämpning av punkt 2 c ska kommissionen på det sätt som den finner lämpligt offentliggöra mängden producerad olivolja i medlemsstaterna.

5. Genom undantag från punkt 2 c får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket, även när det däri angivna tröskelvärdet inte överskrids, i enskilda fall besluta att en viss förhandling med producentorganisationen antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller om den finner att målen i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/747

För förhandlingar som omfattar fler än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket fattas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag då de anmäls till de berörda företagen.

Vid tillämpning av denna artikel ska definitionen av "nationell konkurrensmyndighet" i artikel 149.7 a gälla.

6. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 g och 5.

Artikel 170

Avtalsförhandlingar inom nöt- och kalvköttssektorn

1. En producentorganisation inom nöt- och kalvköttssektorn som är erkänd enligt artikel 152.1 och som arbetar för att nå ett eller flera av målen att koncentrera utbudet, släppa ut de produkter som har framställts av medlemmarna på marknaden och optimera produktionskostnaderna får för sina medlemmars räkning, för en del eller hela av medlemmarnas samlade produktion, förhandla om avtal om leverans av levande boskap av arten *Bos taurus* för slakt som omfattas av KN-nummer ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61 eller ex 0102 29 91 enligt följande:

- a) Yngre än tolv månader.
- b) Tolv månader eller äldre.

En producentorganisation uppfyller målen i denna punkt om arbetet med att nå dessa mål leder till integrering av verksamheten och en sådan integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

Detta kan uppnås på följande sätt:

- a) Producentorganisationen bedriver minst en av följande verksamheter:
 - i) Gemensam distribution, inklusive gemensam försäljningsplattform eller gemensam transport.
 - ii) Gemensam marknadsföring.
 - iii) Gemensam organisation av kvalitetskontroll.
 - iv) Gemensam användning av utrustning eller lagringsanläggningar.

v) Gemensam avfallshantering direkt kopplad till produktionen av levande boskap.

vi) Gemensam anskaffning av produktionselement.

b) Dessa verksamheter är betydande med tanke på den kvantitet nöt- och kalvkött som berörs, produktionskostnaderna och utsläppandet av produkten på marknaden.

2. Den erkända producentorganisationen får föra förhandlingar

a) oavsett om äganderätten överförs från jordbrukarna till producentorganisationen eller ej,

b) oavsett om det framförhandlade priset är detsamma för några eller alla medlemmars samlade produktion eller ej,

c) förutsatt att den produktionsmängd nöt- och kalvkött som omfattas av förhandlingarna och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 15 % av medlemsstatens sammanlagda nationella produktion av var och en av de produkter som avses i punkt 1 första stycket a och b, uttryckt i slaktkroppsviktsekvivalenter, för en viss producentorganisation,

d) förutsatt att producentorganisationen för den kvantitet nöt- och kalvkött som omfattas av förhandlingarna koncentrerar utbudet och släpper ut medlemmarnas produkt på marknaden,

e) förutsatt att de berörda producenterna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning,

f) förutsatt att den berörda produkten inte omfattas av en leveransskyldighet som följer av producentens medlemskap i ett kooperativ, som inte självt är medlem i den berörda producentorganisationen, i enlighet med de villkor som fastställs i kooperativets stadgar eller regler och beslut som fastställs i eller följer av dessa stadgar, och

g) förutsatt att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet om vilken mängd producerat nöt- och kalvkött som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Vid tillämpning av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156.1.

4. Vid tillämpning av punkt 2 c ska kommissionen på det sätt som den finner lämpligt offentliggöra mängden producerat nöt- och kalvkött i medlemsstaterna uttryckt i slaktkroppsekvivalenter.

5. Genom undantag från punkt 2 c får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i denna punkt, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en av producentorganisationens förhandlingar antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller att den produkt som förhandlingarna avser på grund produktens särdrag eller avsedda användning utgör en del av en separat marknad och en sådan kollektiv förhandling skulle omfatta mer än 15 % av den nationella produktionen på denna marknad eller att målen i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

För förhandlingar som omfattar fler än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket fattas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag då de anmäls till de berörda företagen.

Vid tillämpning av denna artikel ska definitionen av "nationell konkurrensmyndighet" i artikel 149.7 a gälla.

6. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 g och 5.

Artikel 171

Avtalsförhandlingar för vissa jordbruksgrödor

1. En producentorganisation som är erkänd enligt artikel 152.1 och som arbetar för att nå ett eller flera av målen att koncentrera utbudet, släppa ut de produkter som har framställts av medlemmarna på marknaden och optimera produktionskostnaderna får för sina medlemmars räkning, för en del eller hela av medlemmarnas samlade produktion, förhandla om avtal om leverans av en eller flera av följande produkter, vilka inte är avsedda för utsäde och vad gäller korn inte avsedda för mältning:

- a) Vanligt vete som omfattas av KN-nummer ex 1001 99 00.
- b) Korn som omfattas av KN-nummer ex 1003 90 00.
- c) Majs som omfattas av KN-nummer ex 1005 90 00.
- d) Råg som omfattas av KN-nummer ex 1002 90 00.
- e) Durumvete som omfattas av KN-nummer ex 1001 19 00.
- f) Havre som omfattas av KN-nummer ex 1004 90 00.
- g) Rågvete som omfattas av KN-nummer ex 1008 60 00.
- h) Rapsfrö som omfattas av KN-nummer ex 1205.
- i) Solrosfrö som omfattas av KN-nummer ex 1206 00.

- j) Sojabönor som omfattas av KN-nummer ex 1201 90 00.
- k) Åkerbönor som omfattas av KN-nummer ex 0708 och ex 0713.
- l) Foderärter som omfattas av KN-nummer ex 0708 och ex 0713.

En producentorganisation uppfyller målen i denna punkt om arbetet med att nå dessa mål leder till integrering av verksamhet och en sådan integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

Detta kan uppnås på följande sätt:

- a) Producentorganisationen bedriver minst en av följande verksamheter:
 - i) Gemensam distribution, inklusive gemensam försäljningsplattform eller gemensam transport.
 - ii) Gemensam marknadsföring.
 - iii) Gemensam organisation av kvalitetskontroll.
 - iv) Gemensam användning av utrustning eller lagringsanläggningar.
 - v) Gemensam anskaffning av produktionselement.
 - b) Dessa verksamheter är betydande med tanke på den mängd av produkten som berörs, produktionskostnaderna och utsläppandet av produkten på marknaden.
2. Den erkända producentorganisationen får föra förhandlingar
- a) oavsett om äganderätten överförs från producenterna till producentorganisationen eller ej,
 - b) oavsett om det framförhandlade priset är detsamma för några eller alla medlemmars samlade produktion eller ej,
 - c) förutsatt att det för varje produkt som avses i punkt 1 och för en viss producentorganisation gäller att den produktionsmängd som omfattas av förhandlingarna och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 15 % av medlemsstatens sammanlagda nationella produktion av produkten,
 - d) förutsatt att producentorganisationen för den mängd produkter som omfattas av förhandlingarna koncentrerar utbudet och släpper ut medlemmarnas produkt på marknaden,
 - e) förutsatt att de berörda producenterna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning,

f) förutsatt att den berörda produkten inte omfattas av en leveransskyldighet som följer av producentens medlemskap i ett kooperativ, som inte självt är medlem i den berörda producentorganisationen, i enlighet med de villkor som fastställs i kooperativets stadgar eller regler och beslut som fastställs i eller följer av dessa stadgar, och

g) förutsatt att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet om vilken produktionsmängd av varje produkt som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Vid tillämpning av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156.1.

4. Vid tillämpning av punkt 2 c ska kommissionen för de produkter som avses i punkt 1 på det sätt som den finner lämpligt offentliggöra produktionsmängden i medlemsstaterna.

5. Genom undantag från punkt 2 c får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i denna punkt, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en av producentorganisationens förhandlingar antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller att den produkt som förhandlingarna avser på grund av produktens särdrag eller avsedda användning utgör en del av en separat marknad och en sådan kollektiv förhandling skulle omfatta mer än 15 % av den nationella produktionen på denna marknad eller att målen i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

Förhandlingar som omfattar fler än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket fattas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag då de meddelas de berörda företagen.

Vid tillämpning av denna artikel ska definitionen av "nationell konkurrensmyndighet" i artikel 149.7 a gälla.

6. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 g och 5.

Artikel 172

Reglering av utbud av skinka med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning

1. På begäran av en producentorganisation som är erkänd enligt artikel 152.1 i denna förordning, en branschorganisation som är erkänd enligt artikel 157.1 i denna förordning eller en

sådan grupp som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 får medlemsstaterna för en begränsad tidsperiod fastställa bindande bestämmelser för reglering av utbud av skinka med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 1151/2012.

2. De regler som avses i punkt 1 i denna artikel ska omfattas av en förhandsöverenskommelse mellan parterna i det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012. En sådan överenskommelse ska, efter samråd med grisproducenterna i det geografiska området, ingås mellan minst två tredjedelar av de företag som bearbetar skinkan i fråga, och som företräder minst två tredjedelar av produktionen av denna skinka i det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012 och, om medlemsstaten anser det lämpligt, minst två tredjedelar av grisproducenterna i det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012.

3. De regler som avses i punkt 1

a) ska endast omfatta reglering av utbudet av den berörda produkten och/eller dess råmaterial och ska syfta till att anpassa utbudet av den berörda skinkan till efterfrågan,

b) ska endast gälla den berörda produkten,

c) får inte vara bindande i mer än tre år men kan därefter förlängas efter en ny begäran i enlighet med punkt 1,

d) får inte skada handeln med andra produkter än de som omfattas av dessa regler,

e) får inte gälla transaktioner efter den första saluföringen av den berörda skinkan,

f) får inte tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,

g) får inte leda till att en alltför stor andel av den berörda produkten som annars skulle ha varit tillgänglig blockerar,

h) får inte verka diskriminerande, utgöra ett hinder för nya aktörer på marknaden eller leda till att små producenter påverkas negativt,

i) ska bidra till att upprätthålla kvaliteten hos och/eller utvecklingen av den berörda produkten.

4. De regler som avses i punkt 1 ska offentliggöras i en officiell tidning i den berörda medlemsstaten.

5. Medlemsstaterna ska utföra kontroller för att säkerställa att de villkor som avses i punkt 3 uppfylls och ska, om de nationella myndigheterna upptäcker att dessa villkor inte har uppfyllts, upphäva de regler som avses i punkt 1.

6. Medlemsstaterna ska omedelbart meddela kommissionen de regler som de har antagit enligt punkt 1. Kommissionen ska informera de övriga medlemsstaterna om meddelande av sådana regler.

7. Kommissionen får när som helst anta genomförandeakter som kräver att en medlemsstat ska upphäva de regler som den har infört enligt punkt 1, om kommissionen anser att dessa regler inte uppfyller villkoren i punkt 4, att de förhindrar eller snedvrider konkurrensen på en stor del av den inre marknaden, att de äventyrar frihandeln eller uppnående av målen i artikel 39 i EUF-fördraget. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i denna förordning.

Avsnitt 6

Procedurregler

Artikel 173

Delegerade befogenheter

1. För att se till att de mål och ansvarsområden som gäller för producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer är tydligt fastställda, så att de bidrar till att dessa organisationer och sammanslutningar fungerar så effektivt som möjligt, utan att det leder till onödiga administrativa bördor och utan att underminera principen om föreningsfrihet, särskilt i förhållande till icke-medlemmar i sådana organisationer, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 på följande områden, med avseende på producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer för en eller flera av de sektorer som avses i artikel 1.2 eller specifika produkter inom dessa sektorer:

- a) De specifika mål som dessa organisationer och sammanslutningar får, måste eller inte får sträva efter att nå, om tillämpligt som ett komplement till de mål som fastställs i artikel 152–163.
- b) Reglerna för sådana organisationer och sammanslutningar, stadgarna för andra organisationer än producentorganisationer, de specifika villkor som gäller för stadgar för producentorganisationer inom vissa sektorer, inklusive undantag från skyldigheten att saluföra hela produktionen genom den producentorganisation som avses i artikel 160 andra stycket, sådana organisationers och sammanslutningars struktur, medlemskapsperiod, storlek, ansvarighet och verksamhet, effekterna av erkännande, återkallande av erkännande och sammanslagningar.
- c) Villkor för erkännande, återkallande och tillfälligt upphävande av erkännande, effekter av erkännande, återkallande

och tillfälligt upphävande av erkännande samt krav på sådana organisationer och sammanslutningar att vidta korrigerande åtgärder om kriterierna för erkännande inte uppfylls.

- d) Transnationella organisationer och sammanslutningar, inbegripet de regler och stadgar som avses i leden a, b och c i denna punkt.
 - e) Regler för införande av och villkor för administrativt stöd från berörda behöriga myndigheter vid gränsöverskridande samarbete.
 - f) De sektorer på vilka artikel 161 är tillämplig, villkoren för utläggande av verksamhet på entreprenad, vilket slags verksamhet som får läggas ut på entreprenad och organisationers och sammanslutningars tillhandahållande av tekniska hjälpmedel.
 - g) Beräkningsgrunden för organisationers eller sammanslutningars avsättningsbara produktions minsta volym eller värde.
 - h) Mottagande i producentorganisationer av medlemmar som inte är producenter och i sammanslutningar av producentorganisationer av medlemmar som inte är producentorganisationer.
 - i) Utvidgning av vissa regler som gäller för organisationer enligt artikel 164, så att de även omfattar icke-medlemmar, obligatoriska medlemsavgifter för icke-medlemmar enligt artikel 165, inbegripet dessa organisationers användning och fördelning av dessa avgifter och en förteckning över de striktare produktionsregler vilkas räckvidd kan utvidgas enligt artikel 164.4 första stycket b, samtidigt som det säkerställs att sådana organisationer är transparenta och ansvariga gentemot icke-medlemmar och att medlemmar i sådana organisationer inte behandlas på ett mer gynnsamt sätt än icke-medlemmar, särskilt när det gäller användningen av obligatoriska medlemsavgifter.
 - j) Kompletterande krav avseende representativitet för de organisationer som avses i artikel 164, vilka ekonomiska områden som omfattas, inbegripet vad gäller kommissionens granskning av hur dessa definieras, vilken period en regel som lägst måste ha varit i kraft innan dess räckvidd kan utvidgas, på vilka personer eller organisationer en regel eller ett bidrag får tillämpas samt under vilka omständigheter kommissionen får begära att en utvidgning av en regels räckvidd eller ett obligatoriskt bidrag stoppas eller dras tillbaka.
2. Genom undantag från punkt 1 och för att säkerställa att målen för producentorganisationerna, sammanslutningarna av producentorganisationer och branschorganisationerna inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och deras ansvar är klart fastställda och därmed bidra till att deras åtgärder blir effektiva utan onödiga bördor, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa
- a) villkor för erkännande av gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer,

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/751

- b) regler för införande av och villkor för administrativt stöd till producentorganisationer, även sammanslutningar av sådana, från berörda behöriga myndigheter vid gränsöverskridande samarbete,
- c) ytterligare regler för beräkningen av den mängd obehandlad mjölk som förhandlingarna enligt artikel 149.2 c och 149.3 ska gälla,
- d) regler för utvidgning av vissa regler som gäller för organisationerna enligt artikel 164, så att de även omfattar icke-medlemmar, och obligatoriska medlemsavgifter för icke-medlemmar enligt artikel 165.

Artikel 174

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförordningen

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta kapitel, särskilt
- a) åtgärder för tillämpningen av de villkor för erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 154 och 158,
- b) förfaranden vid sammanslagning av producentorganisationer,
- c) de förfaranden som ska fastställas av medlemsstaterna avseende minimistorlek och minimitid för medlemskap,
- d) förfaranden för utvidgning av reglernas räckvidd och ekonomiska bidrag enligt artiklarna 164 och 165, särskilt genomförandet av begreppet ekonomiskt område i artikel 164.2,
- e) förfaranden för administrativt stöd,
- f) förfaranden för utläggande av verksamhet på entreprenad,
- g) förfaranden och tekniska villkor för genomförande av de åtgärder som avses i artikel 166.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen i fråga om sektorn för mjölk och mjölkprodukter anta genomförandeakter för att fastställa de detaljerade bestämmelser som behövs för

- a) tillämpningen av de villkor för erkännande av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 161 och 163,
- b) det meddelande som avses i artikel 149.2 f,

- c) de meddelanden som medlemsstaterna ska skicka till kommissionen i enlighet med artiklarna 161.3 d, 163.3 e, 149.8 och 150.7,

- d) de förfaranden som rör administrativt stöd vid gränsöverskridande samarbete.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 175

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta enskilda beslut rörande följande:

- a) Erkännande av organisationer som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat, i enlighet med de regler som antas i enlighet med artikel 174.1 d.
- b) Invändning mot eller återkallande av en medlemsstats erkännande av en branschorganisation.
- c) Den förteckning över ekonomiska områden som meddelats av medlemsstaterna i enlighet med de regler som antagits enligt artikel 174.1 h och 174.2 d.
- d) Kravet att en medlemsstat ska avslå eller upphäva en utvidgning av reglernas räckvidd eller ekonomiska bidrag från icke-medlemmar som den medlemsstaten fattat beslut om.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

DEL III

HANDEL MED TREDJELÄNDER

KAPITEL I

Import- och exportlicenser

Artikel 176

Allmänna bestämmelser

1. Utan att det påverkar fall där det krävs import- eller exportlicenser i enlighet med denna förordning, får det vid import för övergång till fri omsättning eller export av en eller flera produkter från följande sektorer till eller från unionen krävas uppvisande av en licens:

- a) Spannmål.
- b) Ris.
- c) Socker.
- d) Utsäde.

L 347/752

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

- e) Olivolja och bordsoliver, när det gäller produkter som omfattas av KN-nummer 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 och 1522 00 39. produkternas tullstatus, handelsordningar som ska följas, syftet med verksamheten, sökandes rättsliga status och berörda kvantiteter.
- f) Lin och hampa, när det gäller hampa. 2. För att tillhandahålla ytterligare delar i licenssystemet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa regler om
- g) Frukt och grönsaker.
- h) Bearbetad frukt och bearbetade grönsaker. a) vilka rättigheter och skyldigheter licensen medför, dess rättsverkan och de fall där en tolerans är tillämplig när det gäller att fullgöra import- eller exportskyldigheten av den kvantitet som anges i licensen eller där ursprunget ska anges i licensen,
- i) Bananer.
- j) Vin. b) utfärdande av en importlicens eller övergång till fri omsättning som kräver uppvisande av ett dokument utfärdat av ett tredjeland eller en enhet som bland annat bekräftar produkternas ursprung, äkthet och kvalitetsegenskaper,
- k) Levande växter. c) överföring av licensen eller restriktioner för dess överförbarhet,
- l) Nöt- och kalvkött. d) ytterligare villkor för importlicenser för hampa i enlighet med artikel 189 och principen om administrativt bistånd mellan medlemsstaterna för att förhindra eller hantera fall av bedrägeri och oegentligheter,
- m) Mjölk och mjölkprodukter. e) de fall och situationer då det krävs respektive inte krävs ställande av en säkerhet för att garantera att produkterna importeras eller exporteras inom licensens giltighetstid.
- n) Griskött.
- o) Får- och getkött.
- p) Ägg.
- q) Fjäderfakött.
- r) Etylalkohol som framställs av jordbruksprodukter.

Artikel 178

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen ska anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta kapitel, inbegripet regler för

3. Licenserna ska gälla inom hela unionen.

Artikel 177

Delegerade befogenheter

1. För att beakta unionens internationella skyldigheter och unionens tillämpliga sociala standarder samt miljö- och djurskyddsstandarder, behovet av att övervaka utvecklingen av handeln och på marknaden, importen och exporten av produkterna, behovet av sund marknadsförvaltning och behovet av att minska den administrativa bördan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa följande:

- a) Förteckningen över de produkter inom de sektorer som avses i artikel 176.1 för vilka det krävs uppvisande av en import- eller exportlicens.
- b) De fall och situationer då det inte krävs uppvisande av import- eller exportlicens, med beaktande av de berörda
- a) licensens utformning och innehåll,
- b) inlämnande av ansökningar och utfärdande av licenser och deras användning,
- c) licensernas giltighetstid,
- d) förfarandena för och storleken på en säkerhet som ska ställas,
- e) vilka bevis som ska uppvisas för att säkra att kraven för användningen av licenserna har uppfyllts,
- f) toleransnivån när det gäller fullgörandet av skyldigheten att importera eller exportera den kvantitet som anges i licensen,
- g) utfärdandet av ersättningslicenser och duplikat av licenser,

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/753

h) medlemsstaternas licensbehandling och det informationsutbyte som krävs för att förvalta systemet, inbegripet förfaranden för det särskilda administrativa biståndet mellan medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 179

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att

- a) begränsa de kvantiteter för vilka licenser får utfärdas,
- b) avvisa sökta kvantiteter, och
- c) tillfälligt avbryta inlämnandet av ansökningar för att förvalta marknaden i de fall ansökningarna omfattar stora kvantiteter.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

KAPITEL II

Importtullar

Artikel 180

Genomförande av internationella avtal och vissa andra akter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder för att uppfylla kraven i internationella avtal som har ingåtts enligt EUF-fördraget eller kraven i någon annan relevant akt som antagits enligt artikel 43.2 eller 207 i EUF-fördraget eller Gemensamma tulltaxan när det gäller beräkningen av importtull för jordbruksprodukter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 181

Ingångspris för vissa produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker samt vin

1. Vid tillämpning av tullsatsen i Gemensamma tulltaxan för produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker samt för druvsaft och druvmust ska ingångspriset på ett parti vara detsamma som dess tullvärde beräknat enligt rådets förordning (EG) nr 2913/92⁽¹⁾ (tullkodexen) och kommissionens förordning (EG) nr 2454/93⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

2. För att säkerställa att systemet är effektivt, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa att korrektheten av det anmälda ingångspriset för ett parti ska kontrolleras med användning av ett schablonimportvärde och för att fastställa enligt vilka villkor det krävs att en säkerhet ställs.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för beräkningen av det schablonimportvärde som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 182

Tilläggsimporttullar

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa för vilka produkter från sektorerna för spannmål, ris, socker, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, gris-kött, får- och getkött, ägg, fjäderfäkött och bananer samt druvsaft och druvmust en tilläggstull enligt den tullsats som fastställs i Gemensamma tulltaxan ska tas ut vid import, i syfte att förhindra eller motverka de negativa effekter för unionsmarknaden som kan bli följden av sådan import om

- a) importen sker till ett pris som understiger det pris som unionen har anmält till Världshandelsorganisationen (utlösande pris), eller
- b) importvolymen överskrider en viss nivå (utlösande volym).

Den utlösande volymen ska grunda sig på marknadstillträdesnivån, dvs. importen uttryckt som en procentandel av motsvarande inhemska konsumtion de föregående tre åren.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Om det är osannolikt att importen kommer att störa unionsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionella i förhållande till det avsedda syftet, ska inga tilläggsimporttullar tillämpas.

3. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket a ska importpriserna fastställas på grundval av cif-importpriset för den aktuella sändningen. Cif-importpriset ska kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på unionens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 183

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att

- a) fastställa nivån på den tillämpliga importtullen i enlighet med reglerna i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget eller Gemensamma tulltaxan och de genomförandeakter som avses i artikel 180,
- b) fastställa de representativa priserna och utlösande volymerna för att kunna tillämpa tilläggsimporttullar inom ramen för de regler som antagits i enlighet med artikel 182.1.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3

KAPITEL III

Förvaltning av tullkvoter och särskild behandling vid import till tredjeländer

Artikel 184

Tullkvoter

1. Tullkvoter för import av jordbruksprodukter som ska övergå till fri omsättning i unionen eller en del av denna eller tullkvoter för import av jordbruksprodukter från unionen till tredjeländer som helt eller delvis ska administreras av unionen och som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget eller av någon annan akt som antagits i enlighet med artikel 43.2 eller 207 i EUF-fördraget ska öppnas och/eller förvaltas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 186 i denna förordning och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 187 och 188 i denna förordning.
2. Tullkvoterna ska förvaltas på ett sätt som inte leder till diskriminering mellan berörda aktörer, genom att en av följande metoder eller en kombination av dem eller någon annan lämplig metod används:
 - a) En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
 - b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
 - c) En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella/nya mönster").
3. Den förvaltningsmetod som antas ska
 - a) för tullkvoter vid import lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på unionens befintliga och framväxande

produktions-, bearbetnings- och konsumtionsmarknader vad avser konkurrenskraft, säkerhet och kontinuitet i försörjningen och behovet av att säkra marknadens jämvikt, och

- b) för tullkvoter vid export tillåta fullständig användning av de möjligheter som ges inom den berörda kvoten.

Artikel 185

Särskilda tullkvoter

För att verkställa tullkvoter för import till Spanien av 2 000 000 ton majs och 300 000 ton sorghum samt tullkvoter för import till Portugal av 500 000 ton majs, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra tullkvotimporten och om så är lämpligt den offentliga lagringen av de kvantiteter som de berörda medlemsstaternas utbetalande organ har importerat, och avsettningen av dessa på de medlemsstaternas marknader.

Artikel 186

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa lika tillgång till de tillgängliga kvantiteterna och lika behandling av aktörerna inom tullkvoten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227
 - a) för att fastställa de villkor och stödberättigandekrav som aktörerna ska uppfylla för att få lämna in en ansökan inom tullkvoten; enligt bestämmelserna i fråga får det ställas krav på minimierfarenhet inom handel med tredjeländer och likställda territorier, eller inom tillverkningsverksamhet, uttryckt som en minimikvantitet och tidsperiod inom en viss marknadssektor; bestämmelserna kan innehålla särskilda regler som passar behoven och gällande praxis i en viss sektor eller i bearbetningsindustrin,
 - b) för att fastställa regler för överföring av rättigheter mellan aktörer och vid behov för begränsningar av sådan överföring inom förvaltningen av tullkvoten,
 - c) för att föreskriva att det för att ta del av tullkvoten krävs att en säkerhet ställs,
 - d) för att vid behov ange särskilda särdrag, krav eller begränsningar som gäller för tullkvoten enligt det internationella avtalet eller någon annan akt som avses i artikel 184.1.
2. För att säkerställa att exporterade produkter kan komma i fråga för särskild behandling vid import till ett tredjeländ om vissa villkor uppfylls, i enlighet med internationella avtal som unionen ingått enligt EUF-fördraget, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 i denna förordning med avseende på regler om krav på att medlemsstaternas behöriga myndigheter, på begäran och efter lämplig

kontroll, utfärdar ett dokument som intygar att villkoren uppfylls för produkter som, om de exporteras, kan komma i fråga för särskild behandling vid import till ett tredjeland.

Artikel 187

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

- a) årliga tullkvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, och vilken förvaltningsmetod som ska användas,
- b) förfaranden för tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i avtalet eller i den akt genom vilken import- eller exportordningen antas, särskilt rörande
 - i) garantier för produktens art, härkomst och ursprung,
 - ii) erkännande av det dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i led i,
 - iii) uppvisande av ett dokument utfärdat av exportlandet,
 - iv) produkternas bestämmelse och användning,
- c) licensernas eller tillståndens giltighetstid,
- d) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas,
- e) användning av licenser och vid behov särskilda åtgärder rörande särskilt de villkor på vilka ansökningar om import ska lämnas in och tillstånd beviljas inom tullkvoten,
- f) förfaranden och tekniska kriterier för tillämpningen av artikel 185,
- g) nödvändiga åtgärder avseende innehållet i och utformningen, utfärdandet och användningen av det dokument som avses i artikel 186.2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 188

Andra genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter med avseende på hanteringen av den process som garanterar att de kvantiteter som är tillgängliga inom tullkvoten inte överskrids, särskilt genom att fastställa en tilldelningskoefficient för varje tillämpning

när de tillgängliga kvantiteterna har nåtts, avvisa ansökningar som ännu inte avgjorts och vid behov tillfälligt avbryta inlämnandet av ansökningar.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med avseende på omfördelningen av outnyttjade kvantiteter.

3. Genomförandeakter som avses i denna artikel ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

KAPITEL IV

Särskilda importbestämmelser för vissa produkter

Artikel 189

Import av hampa

1. Nedanstående produkter får endast importeras till unionen om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Oberedd mjukhampa som omfattas av KN-nummer 5302 10 00 ska uppfylla de villkor som anges i artiklarna 32.6 och 35.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - b) Olika sorters hamprön avsedda för utsäde och som omfattas av KN-nummer ex 1207 99 20 ska åtföljas av ett bevis om att tetrahydrokannabinolhalten för sorten i fråga inte överstiger den som fastställs i artiklarna 32.6 och 35.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - c) Andra hamprön än sådana som är avsedda för utsäde och som omfattas av KN-nummer 1207 99 91 och endast importeras av importörer som godkänts av medlemsstaten, i avsikt att säkerställa att de inte kommer att användas för utsäde.

2. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av mer striktiva regler som medlemsstaterna antar i enlighet med EUF-fördraget och de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk.

Artikel 190

Import av humle

1. Produkter inom humlesektorn får endast importeras från tredjeländer om deras kvalitetsstandard minst motsvarar dem som har antagits för liknande produkter som skördats inom unionen eller som är framställda av sådana produkter.
2. Produkter ska anses motsvara den standard som avses i punkt 1 om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av myndigheterna i ursprungslandet och som godkänts som likvärdigt med det certifikat som avses i artikel 77.

För humlepulver, lupulinberikat humlepulver, humleextrakt och humleblandningar får intyget endast godkännas som likvärdigt med ett certifikat, om alfasyrahalten i dessa produkter inte är lägre än halten i det humle ur vilket de utvinns.

3. För att minimera den administrativa bördan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa på vilka villkor kraven på intyg om likvärdighet och märkning av förpackningar inte gäller.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, inbegripet regler för erkännande av intyg om likvärdighet och om kontroll av humleimport. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 191

Undantag för importerade produkter och särskild säkerhet inom vinsektorn

Undantag från del II avsnitt B punkt 5 eller avsnitt C i bilaga VIII för importerade produkter får antas i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget på grund av unionens internationella åtaganden.

Vid undantag från del II avsnitt B punkt 5 i bilaga VIII ska importörer vid tidpunkten för övergång till fri omsättning ställa en säkerhet för dessa produkter hos den utsedda tullmyndigheten. Säkerheten ska släppas fri när importören för tullmyndigheterna i den medlemsstat i vilken varan övergår till fri omsättning lägger fram tillfredsställande bevis för att

- a) produkterna inte har beviljats undantag eller,
- b) produkter som har beviljats undantag inte har använts för vinframställning, eller om de har använts för vinframställning, att de därav följande produkterna försetts med lämplig märkning.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel samt regler för säkerhetens storlek och lämplig märkning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 192

Import av råsocker för raffinering

1. Fram till utgången av regleringsåret 2016/2017 ska heltidsraffinaderier beviljas ensamrätt att importera 2 500 000 ton uttryckt i vitsockervärde per regleringsår.

2. Den enda anläggning för bearbetning av sockerbetor som var i drift under 2005 i Portugal ska anses vara ett heltidsraffinaderi.

3. Importlicenser för socker för raffinering ska endast utfärdas till heltidsraffinaderier om de berörda kvantiteterna inte överstiger de kvantiteter som anges i punkt 1. Licenserna får endast överföras mellan heltidsraffinaderier och ska löpa ut vid utgången av det regleringsår för vilket de utfärdats.

Denna punkt ska tillämpas under de första tre månaderna av varje regleringsår.

4. Med beaktande av behovet av att säkerställa att socker för raffinering som importerats i enlighet med denna artikel raffinerats, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) de villkor som den importordning som avses i punkt 1 måste uppfylla,
- b) de villkor och stödberättigandekrav som en aktör måste uppfylla för att lämna in en ansökan om importlicens, inbegripet ställande av säkerhet,
- c) regler om administrativa påföljder.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa nödvändiga regler för vilka styrkande dokument som ska läggas fram i samband med de krav och skyldigheter som gäller för importörer, i synnerhet heltidsraffinaderier. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 193

Befrielse från importtullar inom sockersektorn

För att säkerställa nödvändig försörjning för tillverkningen av sådana produkter som avses i artikel 140.2, får kommissionen fram till utgången av regleringsåret 2016/2017 anta genomförandeakter för att helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna för vissa kvantiteter av följande produkter:

- a) Socker som omfattas av KN-nummer 1701.
- b) Isoglukos som omfattas av KN-nummer 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 och 1702 90 30.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL V

Skyddsåtgärder och aktiv förädling

Artikel 194

Skyddsåtgärder

1. Skyddsåtgärder mot import till unionen ska, om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel, vidtas av kommissionen i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 260/2009 ⁽¹⁾ och (EG) nr 625/2009 ⁽²⁾.

2. Om inte annat föreskrivs i andra akter utfärdade av Europaparlamentet och rådet eller någon annan rådsakt, ska sådana säkerhetsåtgärder mot import till unionen som föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget vidtas av kommissionen i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den genom genomförandeakter fatta beslut denna inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja gälla med omedelbar verkan.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att återkalla eller ändra unionens skyddsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Artikel 195

Tillfälligt upphävande av förfaranden för förädling och aktiv förädling

Om unionsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom förfaranden för förädling eller aktiv förädling, får kommissionen anta genomförandeakter på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, för att helt eller delvis tillfälligt

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 260/2009 av den 26 februari 2009 om gemensamma importregler (EUT L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 625/2009 av den 7 juli 2009 om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer (EUT L 185, 31.3.2009, s. 1).

upphäva tillämpningen av förfaranden för förädling eller aktiv förädling för produkter inom sektorerna för spannmål, ris, socker, olivolja och bordsoliver, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, vin, nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg, fjäderfäkött och jordbruksetylalkohol. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den genom genomförandeakter fatta beslut om denna inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, som ska börja gälla med omedelbar verkan.

KAPITEL VI

Exportbidrag

Artikel 196

Tillämpningsområde

1. I den mån som krävs för att möjliggöra export på grundval av prisnoteringar eller priser på världsmarknaden, när förhållandena på den inre marknaden är sådana som de beskrivs i artikel 219.1 eller 221, och inom de gränser som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar eller priser och priserna i unionen utjämnas genom exportbidrag för följande:

- a) Produkter inom följande sektorer, vilka exporteras i obearbetad form:
- i) Spannmål.
 - ii) Ris.
 - iii) Socker, när det gäller produkter som anges i leden b-d och g i del III i bilaga I.
 - iv) Nöt- och kalvkött.
 - v) Mjölk och mjölkprodukter.
 - vi) Griskött.
 - vii) Ägg.
 - viii) Fjäderfäkött.

L 347/758

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

b) De produkter som anges i led a i–iii, v och vii i denna punkt och som ska exporteras i form av bearbetade varor enligt rådets förordning (EG) nr 1216/2009⁽¹⁾ och i form av produkter som innehåller socker enligt del X led b i bilaga I till den här förordningen.

2. Exportbidragen för produkter som exporteras i form av bearbetade varor får inte vara högre än de som tillämpas för samma produkter när de exporteras i obearbetad form.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 219.1 och 221 ska tillgängliga bidrag för de produkter som avses i punkt 1 i denna artikel vara 0 EUR.

Artikel 197

Fördelning av exportbidragen

Metoden för tilldelning av de kvantiteter som får exporteras med exportbidrag ska vara den metod för tilldelning som

a) är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den relevanta marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt med beaktande av unionsexportens effektivitet och struktur och dess inverkan på marknadsbalansen, utan att detta medför diskriminering mellan berörda aktörer, särskilt mellan små och stora aktörer,

b) ur administrativ synpunkt är minst betungande för aktörerna med hänsyn till de administrativa kraven.

Artikel 198

Fastställande av exportbidrag

1. Exportbidragen ska vara desamma för samma produkter i hela unionen. Om det är nödvändigt, framför allt på grund av situationen på världsmarknaden, de särskilda kraven på vissa marknader eller sådana skyldigheter som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, får exportbidragen variera för olika bestämmelseorter.

2. Åtgärder för fastställandet av exportbidrag ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 199

Beviljande av exportbidrag

1. Bidrag för produkter förtecknade i artikel 196.1 a som exporteras i obearbetad tillstånd ska endast beviljas efter ansökan och mot uppvisande av exportlicens.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1216/2009 av den 30 november 2009 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter (EUT L 328, 15.12.2009, s. 10).

2. Det exportbidrag som ska tillämpas på produkter enligt artikel 196.1 a ska vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan lämnas in eller det bidrag som följer av det aktuella ansökningsförfarandet och, om det rör sig om ett differentierat bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den bestämmelseort som anges i licensen, eller

b) för den faktiska bestämmelseorten, om den är en annan än den som anges i licensen; om så är fallet får det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som gäller för den bestämmelseort som är angiven i licensen.

3. Exportbidraget ska utbetalas efter framläggande av bevis om att

a) produkterna har lämnat unionens tullområde i enlighet med det exportförfarande som avses i artikel 161 i tullkodexen,

b) produkterna, när det gäller differentierade bidrag, har importerats till den bestämmelseort som anges i licensen eller en annan bestämmelseort för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 2 b.

Artikel 200

Exportbidrag för levande djur inom nöt- och kalvköttssektorn

När det gäller produkter inom nöt- och kalvköttssektorn ska beviljandet och utbetalningen av bidrag för export av levande djur ske under förutsättning att de djurskyddskrav som fastställs i unionsrätten uppfylls, särskilt de som avser skydd av djur under transport.

Artikel 201

Exportbegränsningar

Åtaganden i fråga om volymer som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget ska iaktas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som gäller för de aktuella produkterna.

När det gäller fullgörandet av de skyldigheter som följer av WTO:s jordbruksavtal ska det faktum att en referensperiod löper ut inte påverka exportlicensernas giltighet.

Artikel 202

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att systemet för exportbidrag fungerar tillfredsställande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa kravet att ställa en säkerhet som garanti för att aktörerna uppfyller sina åtaganden.

2. För att minimera den administrativa bördan för aktörer och myndigheter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa trösklar under vilka utfärdande eller uppvisande av exportlicens inte nödvändigtvis krävs, för att ange bestämmelseorter eller transaktioner för vilka det kan vara motiverat att medge undantag från kravet på uppvisande av exportlicens och för att tillåta att exportlicenser beviljas i efterhand i motiverade fall.

3. För att hantera konkreta situationer som ger fullständig eller delvis rätt till exportbidrag, och för att hjälpa aktörer att överbygga perioden mellan ansökan om och slutbetalning av exportbidrag, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på regler om

a) ett annat datum för exportbidraget,

b) förskottsbetalning av exportbidrag, inbegripet villkoren för ställandet och frisläppandet av en säkerhet,

c) ytterligare bevis, om det råder tvivel om produkternas verkliga bestämmelseort och möjligheten till återimport till unions tullområde,

d) bestämmelseorter som behandlas som export från unionen och inbegripande av bestämmelseorter inom unionens tullområde som berättigar till exportbidrag.

4. För att säkerställa lika tillgång för exportörer av de produkter som anges i bilaga I till fördragen, och produkter som framställs av dessa, till exportbidrag, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på tillämpningen av artikel 199.1 och 199.2 på de produkter som avses i artikel 196.1 b.

5. För att säkerställa att produkter som beviljas exportbidrag exporteras från unionens tullområde och för att undvika att de skickas tillbaka dit samt för att minimera aktörernas administrativa börda med att skaffa fram och lämna in bevis på att bidragsprodukter som beviljats differentierade bidrag har nått bestämmelslandet, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler om

a) den tidsfrist inom vilken utförseln från unionens tullområde ska vara slutförd, inbegripet tiden för tillfällig återinförsel,

b) den bearbetning som produkter som beviljats exportbidrag får genomgå under den perioden,

c) bevis på att produkter har nått en bestämmelseort för att kunna erhålla differentierade bidrag,

d) de bidragsrösklar och villkor enligt vilka exportörer inte behöver uppvisa sådana bevis,

e) villkor för godkännande av bevis, som tillhandahållits av oberoende tredje parter, på att produkter har nått en bestämmelseort när bidragen är differentierade.

6. För att förmå exportörer att iaktta djurskyddskraven och för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera en korrekt utbetalning av exportbidrag i de fall bidragen beviljas under förutsättning att djurskyddskraven iaktas, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på iakttagandet av djurskyddskraven utanför unionens tullområde, inbegripet användningen av oberoende tredje parter.

7. För att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar de olika sektorerna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att fastställa särskilda krav och villkor för aktörer och produkter som är berättigade till exportbidrag och koefficienter för beräkningen av exportbidrag med hänsyn till lagringsprocessen för vissa spritdrycker som framställs av spannmål.

Artikel 203

Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

Kommissionen ska anta genomförandekter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta kapitel, särskilt rörande

a) omfördelningen av exporterbara kvantiteter som inte har tilldelats eller utnyttjats,

b) metoden för den nya beräkningen av betalningen av exportbidraget när en produktkod eller en bestämmelseort som anges i licensen inte överensstämmer med den faktiska produkten eller bestämmelseorten,

c) de produkter som avses i artikel 196.1 b,

d) förfarandena för och storleken på den säkerhet som ska ställas,

L 347/760

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

e) tillämpningen av åtgärder som antagits enligt artikel 202.4.

Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja gälla med omedelbar verkan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 204

Andra genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

- lämpliga åtgärder för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges i artikel 199.2, särskilt när det gäller förfarandet för inlämning av ansökningar,
- de åtgärder som krävs för att de volymåtaganden som avses i artikel 201 ska kunna fullgöras, däribland att avbryta eller begränsa utfärdandet av exportlicenser, när åtagandena överstrids eller kan överskridas,
- koefficienter som är tillämpliga på exportbidragen i enlighet med de regler som antagits enligt artikel 202.7.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

KAPITEL VII

Passiv förädling

Artikel 205

Tillfälligt upphävande av förfaranden med passiv förädling

Om unionsmarknaden störs eller skulle kunna störas genom systemet för passiv förädling, får kommissionen anta genomförandeakter, på en medlemsstats begäran eller på eget initiativ, för att helt eller delvis tillfälligt upphäva tillämpningen av systemet för passiv förädling för produkter inom sektorerna för spannmål, ris, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, vin, nöt- och kalvkött, griskött, får- och getkött och fjäderfäkött. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat, ska den genom genomförandeakter fatta beslut om denna inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

DEL IV

KONKURRENSREGLER

KAPITEL I

Regler för företag

Artikel 206

Riktlinjer från kommissionen om tillämpningen av konkurrensregler på jordbruket

Om inte annat föreskrivs i denna förordning och i enlighet med artikel 42 i EUF-fördraget, ska artiklarna 101–106 i EUF-fördraget samt bestämmelser för tillämpningen av dessa, om inte annat följer av artiklarna 207–210 i denna förordning, tillämpas på alla sådana avtal, beslut och förfaranden som avses i artiklarna 101.1 och 102 i EUF-fördraget och som rör produktion av eller handel med jordbruksprodukter.

För att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl och att unionens konkurrensregler tillämpas enhetligt ska kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter tillämpa unionens konkurrensregler i nära samarbete.

Dessutom ska kommissionen om lämpligt offentliggöra riktlinjer som hjälp till nationella konkurrensmyndigheter och företag.

Artikel 207

Relevant marknad

Definitionen av den relevanta marknaden är ett verktyg för att identifiera och fastställa gränserna för konkurrensen mellan företag och ska grundas på följande två kumulativa element:

- Relevant produktmarknad: I detta kapitel avses med *produktmarknad* den marknad som omfattar alla de produkter som på grund av sina egenskaper, sitt pris och den tilltänkta användningen av konsumenterna betraktas som utbytbara.
- Relevant geografisk marknad: I detta kapitel avses med *geografisk marknad* den marknad som omfattar det område inom vilket de berörda företagen tillhandahåller de relevanta produkterna, inom vilket konkurrensvillkoren är tillräckligt likartade och vilket kan särskiljas från angränsande geografiska områden, framför allt på grund av väsentliga skillnader i konkurrensvillkoren.

Artikel 208

Dominerande ställning

I detta kapitel avses med *dominerande ställning* en situation där ett företag har en sådan ekonomisk maktställning att det har möjlighet att hindra upprätthållandet av en effektiv konkurrens på den relevanta marknaden, genom att dess ställning tillåter det att i betydande omfattning agera oberoende i förhållande till konkurrenter, kunder och i sista hand konsumenter.

Artikel 209

Undantag för den gemensamma jordbrukspolitikens mål och för jordbrukare och deras sammanslutningar

1. Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på de avtal, beslut och förfaranden som avses i artikel 206 i denna förordning och som är nödvändiga för att de mål som fastställs i artikel 39 i EUF-fördraget ska kunna uppnås.

Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på avtal, beslut och samordnade förfaranden som antas av jordbrukare, sammanslutningar av jordbrukare, eller sammanslutningar av sådana sammanslutningar, eller producentorganisationer som är erkända enligt artikel 152 i denna förordning eller sammanslutningar av producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156 i denna förordning, vilka avser produktion eller försäljning av jordbruksprodukter eller utnyttjande av gemensamma anläggningar för lagring, behandling eller bearbetning av jordbruksprodukter, såvida inte förverkligandet av de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

Denna punkt ska inte tillämpas på avtal, beslut och samordnade förfaranden som medför en skyldighet att ta ut samma priser eller genom vilka konkurrensen sätts ur spel.

2. De avtal, beslut och samordnade förfaranden som uppfyller villkoren i punkt 1 i denna artikel ska inte vara förbjudna och inte heller ska föregående beslut om detta krävas.

Vid alla nationella förfaranden eller unionsförfaranden för tillämpning av artikel 101 i EUF-fördraget ska bevisbördan åvila den part eller myndighet som gör gällande att artikel 101.1 i EUF-fördraget har överträtts. Bevisbördan för att villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda ska åvila den part som åberopar de däri angivna undantagen.

Artikel 210

Erkända branschorganisationers avtal och samordnade förfaranden

1. Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på avtal, beslut och samordnade förfaranden som antas av branschorganisationer som är erkända enligt artikel 157 i denna förordning

i syfte att genomföra sådan verksamhet som anges i artiklarna 157.1 c och, för sektorn för mjölk och mjölkprodukter, 157.3 c i denna förordning samt, när det gäller sektorerna för olivolja och bordsoliver samt tobak, artikel 162 i denna förordning.

2. Punkt 1 ska tillämpas om

- de avtal, besluten och samordnade förfaranden som avses däri har anmälts till kommissionen, och
- kommissionen, inom två månader efter det att den har mottagit alla uppgifter som krävs, inte har kunnat konstatera att dessa avtal, beslut och samordnade förfaranden är oförenliga med unionens regler.

Om kommissionen konstaterar att de avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i punkt 1 är oförenliga med unionens regler, ska den lägga fram sina slutsatser utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

3. De avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i punkt 1 får inte börja tillämpas förrän den tvåmånadersperiod som avses i punkt 2 första stycket b har löpt ut.

4. Avtal, beslut och samordnade förfaranden ska i varje fall förklaras vara oförenliga med unionens regler, om de

- kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,
- kan hindra marknadsordningen från att fungera tillfredsställande,
- kan medföra en snedvriddning av konkurrensen som inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som branschorganisationens verksamhet syftar till,
- innebär fastställande av priser eller fastställande av kvoter,
- kan leda till diskriminering eller sätta konkurrensen ur spel för en betydande andel av de berörda produkterna.

5. Om kommissionen, när den tvåmånadersperiod som avses i punkt 2 första stycket b har löpt ut, konstaterar att villkoren för tillämpningen av punkt 1 inte har uppfyllts, ska den utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 fatta ett beslut om att avtalet, beslutet eller det samordnade förfarandet i fråga ska omfattas av artikel 101.1 i EUF-fördraget.

Kommissionens beslut får tillämpas först från och med dagen för dess anmälan till den berörda branschorganisationen, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1.

6. Om fleråriga avtal ingås, ska anmälan för det första året gälla även för de därpå följande åren av avtalet. Kommissionen får emellertid i så fall när som helst, på eget initiativ eller på begäran från en medlemsstat, avge ett yttrande om oförenlighet.

7. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för en enhetlig tillämpning av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL II

Regler om statligt stöd

Artikel 211

Tillämpning av artiklarna 107–109 i EUF-fördraget

1. Artiklarna 107–109 i EUF-fördraget ska tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska artiklarna 107–109 i EUF-fördraget inte tillämpas på betalningar som har gjorts av medlemsstaterna enligt och i överensstämmelse med något av följande:

- a) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning och som helt eller delvis finansieras av unionen.
- b) Artiklarna 213–218 i denna förordning.

Artikel 212

Nationellt stöd i samband med stödprogram för vin

Med avvikelse från artikel 44.3 får medlemsstaterna i enlighet med unionsreglerna för statligt stöd bevilja nationellt stöd för de åtgärder som avses i artiklarna 45, 49 och 50.

Den högsta stödsats som fastställs i de relevanta unionsreglerna om statligt stöd ska gälla för den totala offentliga finansieringen, som omfattar både unionens och medlemsstaternas medel.

Artikel 213

Nationellt stöd för renar i Finland och Sverige

Om kommissionen lämnar sitt tillstånd som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3, får nationellt stöd för produktion och saluföring av renar och renprodukter (KN-nummer ex 0208 och ex 0210) lämnas av Finland och Sverige, under förutsättning att det inte medför någon ökning av de traditionella produktionsnivåerna.

Artikel 214

Nationellt stöd till sockersektorn i Finland

Finland får lämna nationellt stöd på upp till 350 EUR per hektar och regleringsår till sockerbetsocklare.

Artikel 215

Nationellt stöd till biodling

Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd för skydd av biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden eller inom ramen för program för ekonomisk utveckling, med undantag av stöd till produktion eller handel.

Artikel 216

Nationellt stöd till destillation av vin i krisfall

1. Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd till vinproducenter för frivillig eller obligatorisk destillation av vin i motiverade krisfall.

Detta stöd ska vara proportionerligt och ska göra det möjligt att hantera krisen.

Det totala tillgängliga beloppet ett visst år för sådant stöd i en medlemsstat får inte överskrida 15 % av det för året i fråga totala tillgängliga beloppet per medlemsstat enligt bilaga VI.

2. Medlemsstater som önskar tillämpa det nationella stöd som avses i punkt 1 ska lämna in en vederbörligen underbyggd underrättelse till kommissionen. Kommissionen ska utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 besluta om åtgärden ska godkännas och stöd kan lämnas.

3. Alkohol från den destillation som avses i punkt 1 ska, för att undvika en snedvriddning av konkurrensen, uteslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 217

Nationellt stöd till distribution av produkter till barn

Medlemsstaterna får, som komplement till unionsstödet enligt artiklarna 23 och 26, lämna nationellt stöd för utdelning av produkter till skolelever eller för de därmed sammanhängande kostnader som avses i artikel 23.1.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/763

Medlemsstaterna får finansiera sådant stöd genom en avgift som läggs på den berörda sektorn eller genom andra bidrag från den privata sektorn.

Medlemsstaterna får, som komplement till unionsstödet enligt artikel 23, lämna nationellt stöd för att finansiera sådana kompletterande åtgärder som krävs för att unionens program för utdelning av frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker samt bananprodukter ska fungera effektivt i enlighet med vad som avses i artikel 23.2.

Artikel 218

Nationellt stöd för nötter

1. Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd upp till ett tak på 120,75 EUR per hektar och år till jordbrukare som producerar följande produkter:

- Mandlar som omfattas av KN-numren 0802 11 och 0802 12.
- Hasselnötter som omfattas av KN-numren 0802 21 och 0802 22.
- Valnötter som omfattas av KN-numren 0802 31 00 och 0802 32 00.
- Pistaschmandlar som omfattas av KN-nummer 0802 51 00 och 0802 52 00.
- Johannesbröd som omfattas av KN-nummer 1212 92 00.

2. Det nationella stödet enligt punkt 1 får endast betalas ut för följande maximiarealer:

Medlemsstat	Maximiareal (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grekland	41 100
Spanien	568 200
Frankrike	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxemburg	100
Ungern	2 900
Nederländerna	100
Polen	4 200
Portugal	41 300

Medlemsstat	Maximiareal (ha)
Rumänien	1 645
Slovenien	300
Slovakien	3 100
Förenade kungariket	100

3. Medlemsstaterna får som villkor för att bevilja nationellt stöd enligt punkt 1 kräva att jordbrukarna är medlemmar i en producentorganisation som är erkänd enligt artikel 152.

DEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Undantagsåtgärder

Avsnitt 1

Marknadsstörningar

Artikel 219

Åtgärder mot störningar på marknaden

1. För att ändamålsenligt och effektivt reagera på hot om marknadsstörningar orsakade av kraftiga prisstegringar eller prisfall på interna eller externa marknader eller andra händelser och omständigheter som på ett markant sätt stör eller hotar marknaden ska kommissionen, om situationen eller dess effekter på marknaden sannolikt kommer att fortsätta eller förvärras, ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att vidta de åtgärder som krävs för att ta itu med situationen på marknaden, samtidigt som alla åtaganden som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget iakttas och förutsatt att andra tillgängliga åtgärder enligt denna förordning visar sig vara otillräckliga.

När det vid sådana hot om marknadsstörningar som avses i första stycket i denna punkt föreligger tvingande skäl till skyndsamt sätta det förfarande som föreskrivs i artikel 228 tillämpas på delegerade akter som antas i enlighet med första stycket i denna punkt.

Dessa tvingande skäl till skyndsamt sätta kan omfatta behovet av att vidta omedelbara åtgärder för att ta itu med eller förhindra marknadsstörningar, när hoten om marknadsstörningar uppkommer så snabbt eller oväntat att omedelbara åtgärder krävs för att det ändamålsenligt och effektivt ska gå att ta itu med situationen, eller när åtgärder skulle förhindra att sådana hot om marknadsstörningar materialiseras, förtgår eller utvecklas till allvarigare och mer långvariga störningar eller när en fördröjning av omedelbara åtgärder skulle hota att orsaka eller förvärra störningarna eller öka omfattningen av de åtgärder som senare skulle krävas för att ta itu med hotet eller störningarna eller vara till skada för produktionen eller marknadsförhållandena.

Sådana åtgärder får i den omfattning och för den tid som krävs för att ta itu med marknadsstörningen eller hotet därom utvidga eller ändra tillämpningsområdet, varaktigheten eller andra aspekter av andra åtgärder som föreskrivs i denna förordning eller införa exportbidrag eller helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna för vissa kvantiteter eller tidsperioder om så är nödvändigt.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på de produkter som anges i del XXIV avsnitt 2 i bilaga I.

Kommissionen får emellertid genom delegerade akter som antagits i enlighet med det skyndsamma förfarande som avses i artikel 228 besluta att de åtgärder som avses i punkt 1 ska tillämpas på en eller flera av de produkter som förtecknas i del XXIV avsnitt 2 i bilaga I.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de förfaranderegler och tekniska kriterier som krävs för tillämpningen av åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2

Marknadsstöd i samband med djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende på grund av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd

Artikel 220

Åtgärder i fråga om djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende på grund av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att vidta undantagsåtgärder till stöd för berörd marknad för att ta hänsyn till

- a) sådana begränsningar av handeln inom unionen och med tredjeländer som kan bli följden av åtgärder för att förhindra spridning av djursjukdomar, och
- b) allvarliga störningar på marknaden som direkt kan tillskrivas minskat konsumentförtroende till följd av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd och sjukdomsrisker.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 ska tillämpas inom följande sektorer:

- a) Nöt- och kalvkött.
- b) Mjök och mjölkprodukter.
- c) Griskött.

d) Får- och getkött.

e) Ägg.

f) Fjäderfäkött.

De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 första stycket b och som avser förlorat konsumentförtroende på grund av folkhälsorisker eller växtskyddsrisiker ska också gälla för alla andra jordbruksprodukter, utom de som förtecknas i del XXIV avsnitt 2 i bilaga I.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det skyndsamma förfarande som avses i artikel 228 för att utöka den förteckning över produkter som avses i de första två styckena i denna punkt.

3. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 ska vidtas på den berörda medlemsstatens begäran.

4. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 första stycket a får endast vidtas, om den berörda medlemsstaten har vidtagit åtgärder på veterinär- och hälsoområdet för att snabbt utrota sjukdomen och endast i den omfattning och under den tid som är absolut nödvändig för att stödja marknaden i fråga.

5. Unionen ska delta i finansieringen med motsvarande 50 % av medlemsstaternas utgifter för de åtgärder som föreskrivs i punkt 1.

När det gäller sektorerna för nöt- och kalvkött, mjök och mjölkprodukter, griskött samt får- och getkött, ska unionen emellertid bidra till finansieringen av åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka med ett belopp motsvarande 60 % av utgifterna för detta.

6. Om producenterna bidrar till finansieringen av medlemsstaternas utgifter ska medlemsstaterna säkerställa att detta inte leder till en snedvridning av konkurrensen mellan producenter i olika medlemsstater.

Avsnitt 3

Specifika problem

Artikel 221

Åtgärder för att lösa specifika problem

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att vidta åtgärder som är både nödvändiga och berättigade i en nödsituation för att lösa specifika problem. Sådana åtgärder får avvika från bestämmelserna i denna förordning endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamt sammanhänger med situationer som kan förorsaka en snabb försämring av produktions- och marknadsvillkor som kan bli svår att råda bot på om antagandet av åtgärder fördröjs, ska kommissionen för att lösa specifika problem anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

3. Kommissionen ska endast vidta åtgärder enligt punkt 1 eller 2, om det inte är möjligt att anta de nödvändiga nödgärder i enlighet med artikel 219 eller 220.

4. De åtgärder som antas enligt punkt 1 eller 2 ska fortsätta att gälla under en period av högst tolv månader. Om de specifika problem som ledde till att åtgärderna antogs kvarstår efter att denna period har löpt ut, får kommissionen i syfte att finna en permanent lösning anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 rörande frågan eller lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.

5. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som antas enligt punkt 1 eller 2 inom två arbetsdagar från antagandet.

Avsnitt 4

Avtal och beslut under perioder av allvarlig obalans på marknaderna

Artikel 222

Tillämpning av artikel 101.1 i EUF-fördraget

1. Under perioder av allvarlig obalans på marknaderna får kommissionen anta genomförandeakter som innebär att artikel 101.1 i EUF-fördraget inte tillämpas på avtal mellan och beslut av erkända producentorganisationer, sammanslutningar av sådana producentorganisationer och erkända branschorganisationer inom någon av de sektorer som avses i artikel 1.2 i denna förordning, förutsatt att dessa avtal och beslut inte undergräver den inre marknadens funktion, enbart syftar till att stabilisera den berörda sektorn och faller under en eller flera av följande kategorier:

- a) Återtag från marknaden eller gratisutdelning av produkter.
- b) Förädling och bearbetning.
- c) Lagring av privata aktörer.
- d) Gemensam marknadsföring.
- e) Överenskommelser om kvalitetskrav.

f) Gemensamma inköp av sådana insatsvaror som är nödvändiga för att förhindra spridning av skadedjur och växt- och djursjukdomar i unionen eller av sådana produktionselement som är nödvändiga för att bemöta effekterna av naturkatastrofer i unionen.

g) Tillfällig produktionsplanering med beaktande av produktionscykelns specifika art.

Kommissionen ska i genomförandeakter närmare ange den materiella och geografiska räckvidden för detta undantag och, med förbehåll för punkt 3, den period för vilken undantaget gäller.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas, om kommissionen redan har antagit en av de åtgärder som avses i detta kapitel, om produkter har köpts upp genom offentlig intervention eller om stöd till privat lagring enligt del II avdelning I kapitel I har beviljats.

3. De avtal och beslut som avses i punkt 1 ska endast gälla för en period av högst sex månader.

Kommissionen får emellertid anta genomförandeakter för att godkänna sådana avtal och beslut för en ytterligare period av högst sex månader. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

KAPITEL II

Meddelanden och rapportering

Artikel 223

Kommunikationskrav

1. För att tillämpa denna förordning, övervaka, analysera och förvalta marknaden för jordbruksprodukter, säkerställa insyn på marknaden och säkerställa att åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar tillfredsställande, att kontrollerna, övervakningen, utvärderingen och revisionen av åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar korrekt och uppfylla kraven i internationella avtal som har ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, inklusive anmälningsplikten enligt dessa avtal, får kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i punkt 2 anta de åtgärder som krävs i fråga om de meddelanden som ska lämnas av företag, medlemsstater och tredjeländer. Kommissionen ska därvid ta hänsyn till uppgiftsbehovet och till möjliga synergieffekter mellan uppgiftskällorna.

Den erhållna informationen får vidarebefordras eller göras tillgänglig för internationella organisationer och tredjeländers behöriga myndigheter samt får offentliggöras, under förutsättning att personuppgifter skyddas och företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter, däribland priser, beaktas.

2. För att säkerställa integriteten i informationssystemen och att insända dokument och tillhörande uppgifter är äkta och läsbara ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) vilken typ av information som ska lämnas,
- b) vilka kategorier av uppgifter som ska behandlas, längsta tillåtna bevarandeperioder och syftet med behandlingen, särskilt vid offentliggörande av dessa uppgifter och överföring av dem till tredjeländer,
- c) rätten till tillgång till den information eller de informationssystem som görs tillgängliga,
- d) på vilka villkor informationen får offentliggöras.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, inbegripet

- a) anmälningsmetoder,
- b) regler om den information som ska lämnas,
- c) regler för inhentingen av den information som ska lämnas samt för innehåll, form, tidpunkt, frekvens och tidsfrister för anmälningarna,
- d) bestämmelser om hur information och dokument får vidarebefordras eller göras tillgängliga för medlemsstater, internationella organisationer och tredjeländers behöriga myndigheter eller allmänheten, under förutsättning att personuppgifter skyddas och företagets berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter beaktas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 224

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter för de ändamål som anges i artikel 223.1 och får inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som inte är förenligt med dessa ändamål.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt artikel 223.1 ska uppgifterna avidentifieras och ska enbart behandlas i aggregerad form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minimiperioder för bevarande som fastställs i tillämplig nationell lagstiftning och unionslagstiftning.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 225

Kommissionens rapporteringsskyldighet

Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport

- a) vart tredje år, och för första gången senast den 21 december 2016 om genomförandet av åtgärderna inom biodlingssektorn enligt artiklarna 55, 56 och 57, inklusive den senaste utvecklingen av identifieringssystem för bikupor,
- b) senast den 30 juni 2014 och senast den 31 december 2018 om marknadssituationens utveckling inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och särskilt om genomförandet av artiklarna 148-151, 152.3 och 157.3, med framför allt en bedömning av effekterna för mjölkproducenter och mjölkproduktion i missgynnade regioner, i samband med det övergripande målet att behålla produktionen i dessa regioner, omfattande möjliga incitament för att uppmuntra jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal, tillsammans med lämpliga förslag,
- c) senast den 31 december 2014 om möjligheten att utvidga räckvidden för skolprogrammen till att omfatta olivolja och bordsoliver,
- d) senast den 31 december 2017 om tillämpningen av konkurrensreglerna på jordbrukssektorn i alla medlemsstater, framför allt om hur artiklarna 209 och 210 samt artiklarna 169, 170 och 171 fungerar i de berörda sektorerna.

KAPITEL III

Reserv för kriser inom jordbrukssektorn

Artikel 226

Användning av reserven

Medel som överförs från reserven för kriser inom jordbrukssektorn enligt villkoren och förfarandet i artikel 25 i förordning (EU) nr 1306/2013 och punkt 22 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ska göras tillgängliga för åtgärder som omfattas av denna förordnings tillämpning för det eller de år då tilläggsstödet behövs och som genomförs under omständigheter som går utöver normal marknadsutveckling.

Medel ska i synnerhet överföras på detta sätt för utgifter inom

- a) artiklarna 8–21,
- b) artiklarna 196–204, och
- c) artiklarna 219, 220 och 221 i den här förordningen.

DEL VI

DELEGERING AV BEFOGENHET, GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Delegering av befogenhet och genomförandebestämmelser

Artikel 227

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta de delegerade akter som avses i denna förordning ska ges till kommissionen för en period av sju år från den 20 december 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av sjuårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i denna förordning får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt denna förordning ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 228

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning

görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet enligt denna akt ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt som antagits enligt denna artikel i enlighet med det förfarande som avses i artikel 227.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 229

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté som kallas kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

När det gäller de akter som avses i artiklarna 80.5, 91 c och d, 97.4, 99, 106 och 107.3 i de fall där kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska gälla.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

KAPITEL II

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 230

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 1234/2007 ska upphöra att gälla.

Följande bestämmelser i förordning (EG) nr 1234/2007 ska emellertid fortsätta att tillämpas:

- a) När det gäller systemet för begränsning av mjölkproduktionen, del II avdelning I kapitel III avsnitt III, artiklarna 55 och 85 samt bilagorna IX och X till och med den 31 mars 2015.
- b) När det gäller vinsektorn:
 - i) Artiklarna 85a–85e vad gäller de områden som avses i artikel 85a.2 och som ännu inte har röjts och vad gäller de områden som avses i artikel 85b.1 och som ännu inte har reglerats, fram till dess att områdena har röjts eller reglerats, och artikel 188a.1 och 188a.2.
 - ii) Övergångssystemet för planteringsrätter enligt del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt II till och med den 31 december 2015.

- iii) Artikel 118m.5 till dess slutförsäljning skett av de lager med vin benämnt "Mlado vino portugizac" som fanns den 1 juli 2013.
- iv) Artikel 118s.5 till och med den 30 juni 2017.
- c) Artiklarna 113a.4, 114, 115, 116, 117.1–117.4 och artikel 121 e iv samt bilaga XIV del B.I.2 och B.I.3 och B.III.1 och C och bilaga XV.II.1, II.3, II.5 och II.6 och IV.2, för att dessa artiklar ska kunna tillämpas, till och med tillämpningsdagen för motsvarande saluföringsregler, som ska fastställas enligt de delegerade akter som föreskrivs i artiklarna 75.2, 76.4, 78.3, 78.4, 79.1, 80.4, 83.4, 86, 87.2, 88e.3 och 89 i denna förordning.
- d) Artiklarna 133a.1 och 140a till och med den 30 september 2014.
- e) Artikel 182.3 första och andra stycket till och med utgången av regleringsåret 2013/2014 för socker den 30 september 2014.
- f) Artikel 182.4 till och med den 31 december 2017.
- g) Artikel 182.7 till och med den 31 mars 2014.
- h) Bilaga XV del III.3 b till och med den 31 december 2015.
- i) Bilaga XX till och med datum för ikraftträdandet av lagstiftningsakten om ersättande av förordning (EG) nr 1216/2009 och rådets förordning (EG) nr 614/2009 ⁽¹⁾.
2. Hänvisningar till förordning (EG) nr 1234/2007 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och till förordning (EU) nr 1306/2013 och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XIV till den här förordningen.
3. Rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1601/96 och (EG) nr 1037/2001 ska upphöra att gälla.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
V. JUKNA
Ordförande

Artikel 231

Övergångsbestämmelser

1. För att säkerställa en smidig övergång från bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 till bestämmelserna i den här förordningen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på de åtgärder som är nödvändiga för att skydda företags förvärvade rättigheter och legitima förväntningar.
2. Alla de fleråriga program som har antagits före den 1 januari 2014 ska efter ikraftträdandet av denna förordning fortsätta att regleras av de berörda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 till dess att programmen löper ut.

Artikel 232

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Dock gäller följande:

a) Artikel 181 ska tillämpas från och med den 1 oktober 2014.

b) Bilaga VII del VIII.3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.
2. Artiklarna 148-151, 152.3, 156.2, 157.3, 161, 163, 173.2 och 174.2 ska tillämpas till och med den 30 juni 2020.
3. Artiklarna 127-144, 192 och 193 ska tillämpas till och med utgången av regleringsåret 2016/2017 för socker den 30 september 2017.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 614/2009 av den 7 juli 2009 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin (EUT L 181, 14.7.2009, s. 8).

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 1.2

DEL I:

Spannmål

Spannmålssektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0709 99 60	Sockermjajs, färsk eller kylad
0712 90 19	Torkad sockermjajs, hel, skuren, skivad, bruten eller i mjölform, men inte vidare beredd, annan än hybridmjajs för utsäde
1001 91 20	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg, för utsäde
ex 1001 99 00	Spält, vete och blandsäd av vete och råg, annat än för utsäde
1002	Råg
1003	Korn
1004	Havre
1005 10 90	Majs (utsädesmajs) annan än hybridmjajs
1005 90 00	Majs, annan än utsädesmajs
1007 10 90,	Sorghum, av andra slag än hybrider för utsäde
1007 90 00	
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål
b) 1001 11 00,	Durumvete
1001 19 00	
c) 1101 00	Finmalet mjöl av vete eller av blandsäd av vete och råg
1102 90 70	Finmalet mjöl av råg
1103 11	Krossgryn och grovt mjöl av vete
1107	Malt, även rostad
d) 0714	Maniok-, arrow- och salepsrot, jordärtskockor, batater (sötpotatis) och liknande rötter, stam- eller rotknölar med hög halt av stärkelse eller inulin, färska, kylda, frysta eller torkade, hela eller i bitar och även i form av pelletar; mærg av sagopalm
ex 1102	Finmalet mjöl av spannmål, annat än av vete eller av blandsäd av vete och råg:
1102 20	- Av majs
1102 90	- Andra slag:
1102 90 10	-- Av korn
1102 90 30	-- Av havre
1102 90 90	-- Andra
ex 1103	Krossgryn, grovt mjöl (inbegripet fingryn) och pelletar av spannmål utom krossgryn och grovt mjöl av vete (undernummer 1103 11), krossgryn och grovt mjöl av ris (undernummer 1103 19 50) och pelletar av ris (undernummer 1103 20 50)
ex 1104	Spannmål, bearbetad på annat sätt (t.ex. skalad, valsad, bearbetad till flingor eller pärlgryn, klippt eller gröpad), med undantag av ris enligt nr 1006 och risflingor enligt undernummer 1104 19 91; groddar av spannmål, hela, valsade, bearbetade till flingor eller malda
1106 20	Mjöl och pulver av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714

L 347/770

SV

Europeiska unionens officiella tidning

2012.2013

KN-nummer	Beskrivning
ex 1108	Stärkelse; inulin: - Stärkelse:
1108 11 00	-- Vetestärkelse
1108 12 00	-- Majsstärkelse
1108 13 00	-- Potatisstärkelse
1108 14 00	-- Maniokstärkelse (kassavastärkelse)
ex 1108 19	-- Annan stärkelse:
1108 19 90	--- Andra
1109 00 00	Vetegluten, även torkat
1702	Annat socker, inbegripet kemiskt ren laktos, maltos, glukos och fruktos, i fast form; sirap och andra sockerlösningar utan tillsats av aromämnen eller färgämnen; konstgjord honung, även blandad med naturlig honung; sockerkulör:
ex 1702 30	- Glukos samt sirap och andra lösningar av glukos, inte innehållande fruktsocker (fruktos) eller innehållande mindre än 20 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen -- Andra slag:
ex 1702 30 50	--- I form av vitt kristalliniskt pulver, även agglomererat, innehållande mindre än 99 viktprocent glukos beräknat på torrsubstansen
ex 1702 30 90	--- Annat, innehållande mindre än 99 viktprocent glukos beräknat på torrsubstansen
ex 1702 40	- Druvsocker samt sirap och andra lösningar av druvsocker, innehållande minst 20 viktprocent men mindre än 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen, med undantag av invertsocker
1702 40 90	-- Andra
ex 1702 90	- Andra slag, inbegripet invertsocker och andra socker- och sockersirapsblandningar innehållande 50 viktprocent fruktsocker beräknat på torrsubstansen:
1702 90 50	-- Maltodextrin samt sirap och andra lösningar av maltodextrin -- Sockerkulör --- Andra slag:
1702 90 75	---- I form av pulver, även agglomererat
1702 90 79	---- Andra
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
ex 2106 90	- Andra -- Aromatiserade eller färgade sockerlösningar: --- Andra
2106 90 55	---- Av druvsocker eller maltodextrin
ex 2302	Kli, födermjöl och andra återstoder, även i form av pelletar, erhållna vid siktning, malning eller annan bearbetning av spannmål
ex 2303	Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder, betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning, drav, drank och annat avfall från bryggerier eller brännerier, även i form av pelletar:
2303 10	- Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder
2303 30 00	- Drav, drank och annat avfall från bryggerier eller brännerier
ex 2306	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av vegetabiliska fetter eller oljor, andra än de som omfattas av nr 2304 eller 2305, även malda eller i form av pelletar:
2306 90 05	- Andra -- Av majsgröddar

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/771

KN-nummer	Beskrivning
ex 2308 00	Vegetabiliska ämnen och vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, även i form av pelletar:
2308 00 40	-Ekollon och hästkastanjer; återstoder från pressning av frukt, annan än vindruvor
2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:
ex 2309 10	-Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:
2309 10 11	-- Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter
2309 10 13	
2309 10 31	
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	- Annat:
2309 90 20	-- Produkter som avses i kompletterande anmärkning 5 till kapitel 23 i Kombinerade nomenklaturen -- Andra, inbegripet förblandningar:
2309 90 31	--- Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter
2309 90 33	
2309 90 41	
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

(¹) Med mjölkprodukter avses produkter enligt nummer 0401–0406 samt undernummer 1702 11 00, 1702 19 00 och 2106 90 51.

DEL II

Ris

Rissektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 1006 10 21 å	Med ytterskal (paddy), annat än för utsäde
1006 10 98	
1006 20	Endast befriat från ytterskalet (råris)
1006 30	Helt eller delvis slipat ris, även polerat eller glaserat
b) 1006 40 00	Brutet ris
c) 1102 90 50	Risnjöl
1103 19 50	Krossgryn samt grovt mjöl av ris (inbegripet fingryn)
1103 20 50	Pelletar av ris
1104 19 91	Risflingor
ex 1104 19 99	Valsat ris
1108 19 10	Risstärkelse

DEL III

socker

Sockersektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 1212 91	Sockerbetor
1212 93 00	Sockerrör
b) 1701	Socker från sockerrör eller sockerbetor samt kemiskt ren sackaros, i fast form
c) 1702 20	Lönnsocker samt sirap och andra lösningar av lönnsocker
1702 60 95 och	Annat socker i fast form och sirap, inte innehållande tillsats av aromämnen eller färgämnen, med undantag av laktos, glukos, maltodextrin och isoglukos
1702 90 95	
1702 90 71	Sockerkulör innehållande minst 50 viktprocent sackaros beräknat på torrsubstansen
2106 90 59	Annan sirap och andra sockerlösningar med tillsats av aromämnen eller färgämnen än isoglukos, laktos, glukos och maltodextrin
d) 1702 30 10	Isoglukos
1702 40 10	
1702 60 10	
1702 90 30	
e) 1702 60 80	Inulinsirap
1702 90 80	
f) 1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker
g) 2106 90 30	Aromatiserade eller färgade sockerlösningar av isoglukos
h) 2303 20	Betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning

DEL IV

Torkat foder

Sektorn för torkat foder omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) Ex 1214 10 00	- Mjöl och pelletar av hetluftstorkad lusern (alfalfa)
	- Mjöl och pelletar av lusern som torkats på annat sätt och malts
Ex 1214 90 90	- Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker och liknande foderprodukter som hetluftstorkats, dock inte hö och foderkål samt produkter som innehåller hö
	- Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker, honungsklöver, vial och serradelle som torkats på annat sätt och malts
b) Ex 2309 90 96	- Proteinkoncentrat framställda av saft från lusern och gräs
	- Dehydratiserade produkter som framställts av återstoder i fast form och saft från tillverkningen av ovannämnda koncentrat

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/773

DEL V

Frön

Frösektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
0712 90 11	Hybridsockermajs: - för utsäde
0713 10 10	Ärter (<i>Pisum sativum</i>) - för utsäde
Ex 0713 20 00	Kikärtar: - för utsäde
Ex 0713 31 00	Bönor av arterna <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper eller <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: - för utsäde
Ex 0713 32 00	Adzukibönor (<i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i>): - för utsäde
0713 33 10	Trädgårdsbönor (<i>Phaseolus vulgaris</i>) (bruna bönor, vita bönor etc.): - för utsäde
ex 0713 34 00	Bambarabönor (<i>Vigna subterranea</i> eller <i>Voandzeia subterranea</i>)
ex 0713 35 00	- för utsäde
ex 0713 39 00	Ögonbönor (<i>Vigna unguiculata</i>): - för utsäde Andra slag: - för utsäde
Ex 0713 40 00	Linser: - för utsäde
Ex 0713 50 00	Bondbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) och hästbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> och <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): - för utsäde
Ex 0713 60 00	Duvärter (<i>Cajanus cajan</i>): - för utsäde
Ex 0713 90 00	Andra torkade baljväxtfrön: - för utsäde
1001 91 10	Spält: - frön
1001 91 90	Andra slg - frön
Ex 1005 10	Hybridmajs för utsäde
1006 10 10	Ris med ytterskal (paddy): - för utsäde
1007 10 10	Hybridsorghum: - frön

L 347/774

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

KN-nummer	Beskrivning
1201 10 00	Sojabönor, även sönderdelade: - frön
1202 30 00	Jordnötter, även skalade eller sönderdelade men inte rostade eller på annat sätt tillagade: - frön
1204 00 10	Linfrön, även sönderdelade: - för utsäde
1205 10 10 och ex 1205 90 00	Rapsfrön och rybsfrön, även sönderdelade för utsäde: -
1206 00 10	Solrosfrön, även sönderdelade: - för utsäde
Ex 1207	Andra oljväxtfrön och oljehaltiga frukter, även sönderdelade: - för utsäde
1209	Frön, frukter och sporer av sådana slag som används - för utsäde

DEL VI

Humle

Humlesektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
1210	Humle, färsk eller torkad, även mald, pulveriserad eller i form av pelletar; lupulin
1302 13 00	Växtsaft och växtextrakt av humle

DEL VII

Olivolja och bordsoliver

Sektorn för olivolja och bordsoliver omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 1509	Olivolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1510 00	Andra oljor erhållna enbart ur oliver samt fraktioner av sådana oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade, inbegripet blandningar av dessa oljor eller fraktioner med oljor eller fraktioner enligt nr 1509
b) 0709 92 10	Oliver, färska eller kylda, för annan användning än oljeframställning
0709 92 90	Andra oliver, färska eller kylda
0710 80 10	Oliver (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta
0711 20	Oliver tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd
Ex 0712 90 90	Torkade oliver, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda
2001 90 65	Oliver, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra
Ex 2004 90 30	Oliver, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta
2005 70 00	Oliver, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, ej frysta

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/775

KN-nummer	Beskrivning
c) 1522 00 31	Återstoder från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska vaxer innehållande olja med olivolja som karaktärgivande beståndsdel
1522 00 39	
2306 90 11	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av olivolja
2306 90 19	

DEL VIII

Lin och hampa

Sektorn för lin och hampa omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
5301	Lin, oberett eller berett men inte spunnet; blånor och avfall av lin (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
5302	Mjukhampa (<i>Cannabis sativa</i> L.), oberedd eller beredd men inte spunnen blånor och avfall av mjukhampa (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)

DEL IX

Frukt och grönsaker

Sektorn för frukt och grönsaker omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
0702 00 00	Tomater, färska eller kylda
0703	Kepalök (vanlig lök), schalottenlök, vitlök, purjolök och lök av andra <i>Allium</i> -arter, färska eller kylda
0704	Kål, färska eller kylda
0705	Trädgårdssallat (<i>Lactuca sativa</i>) och cikoriasallat (<i>Cichorium</i> spp.), färska eller kylda
0706	Morötter, rovor, rödbetor, haverrot (salsifi), rotselleri, rädisor och liknande rotfrukter, färska eller kylda
0707 00	Gurkor, färska eller kylda
0708	Baljfrukter och baljväxtfrön, färska eller kylda
Ex 0709	Andra grönsaker, färska eller kylda, med undantag av grönsaker enligt undernummer 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 och 0709 99 60
Ex 0802	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade, med undantag av arekanötter (eller betelnötter) och kolanötter enligt undernummer 0802 70 00, 0802 80 00
0803 10 10	Mjölbananer, färska
0803 10 90	Mjölbananer, torkade
0804 20 10	Fikon, färska
0804 30 00	Ananas
0804 40 00	Avokado
0804 50 00	Guava, mango och mangostan
0805	Citrusfrukter, färska eller torkade
0806 10 10	Bordsdruvor, färska
0807	Meloner (inbegripet vattenmelon) och papayafrukter, färska
0808	Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska

L 347/776

SV

Europeiska unionens officiella tidning

2012.2013

KN-nummer	Beskrivning
0809	Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slånbär, färska
0810	Annan frukt och andra bär, färska
0813 50 31	Blandningar av enbart nötter enligt nr 0801 och 0802
0813 50 39	
0910 20	Saffran
Ex 0910 99	Timjan, färsk eller kyld
Ex 1211 90 86	Basilikört, citronmeliss, mynta, <i>Origanum vulgare</i> (oregano/vild mejram), rosmarin, salvia, färsk eller kyld
1212 92 00	Johannesbröd

DEL X

Bearbetade produkter av frukt och grönsaker

Sektorn för bearbetade produkter av frukt och grönsaker omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) Ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, med undantag av sockermajs enligt undernummer 0710 40 00, oliver enligt undernummer 0710 80 10 och frukter av släktena <i>Capsicum</i> eller <i>Pimenta</i> enligt undernummer 0710 80 59
Ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar), men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av oliver enligt undernummer 0711 20, frukter av släktena <i>Capsicum</i> eller <i>Pimenta</i> enligt undernummer 0711 90 10 och sockermajs enligt undernummer 0711 90 30
Ex 0712	Torkade grönsaker, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda, med undantag av potatis enligt undernummer ex 0712 90 05 som är vakuumtorkad på artificiell väg eller genom uppvärmning och otjänlig som människoföda, sockermajs enligt undernummer ex 0712 90 11 och 0712 90 19 och oliver enligt undernummer 0712 90 90
0804 20 90	Fikon, torkade
0806 20	Vindruvor, torkade
Ex 0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med undantag av frysta bananer enligt undernummer ex 0811 90 95
Ex 0812	Frukt, bär och nötter, tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltvatten, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av bananer enligt undernummer ex 0812 90 98
Ex 0813	Frukt och bär, torkade, med undantag av frukt och bär enligt nr 0801–0806: blandningar nötter eller av torkad frukt eller torkade bär enligt detta kapitel, med undantag av blandningar av enbart nötter enligt nr 0801 och 0802 som hänförs till undernummer 0813 50 31 och 0813 50 39
0814 00 00	Skal av citrusfrukter eller meloner, färska, frysta, torkade eller tillfälligt konserverade i saltvatten, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverade lösningar
0904 21 10	Torkad sötpaprika (<i>Capsicum annuum</i>), varken krossade eller malda
b) Ex 0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel
Ex 1302 20	Pektinämnen, pektinater och pektater

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/777

KN-nummer	Beskrivning
Ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra, med undantag för följande: <ul style="list-style-type: none"> — frukter av släktet <i>Capsicum</i> andra än paprika enligt undernummer 2001 90 20 — sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2001 90 30 — jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse enligt undernummer 2001 90 40 — palmhjärtan enligt undernummer ex 2001 90 92 — oliver enligt undernummer 2001 90 65 — vinblad, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar enligt undernummer ex 2001 90 97
2002	Tomater, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra
2003	Svampar och tryffel, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra
Ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2004 90 10, oliver enligt undernummer ex 2004 90 30 och potatis, beredd eller konserverad i form av mjöl eller flingor enligt undernummer 2004 10 91
Ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av oliver enligt undernummer 2005 70 00, sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) enligt undernummer 2005 80 00 och frukter av släktet <i>Capsicum</i> andra än sötpaprika enligt undernummer 2005 99 10 och potatis, beredd eller konserverad i form av mjöl eller flingor enligt undernummer 2005 20 10
Ex 2006 00	Grönsaker, frukt, nötter, fruktskal och andra växtdelar, konserverade med socker (avrunna, glaserade eller kanderade), med undantag av bananer konserverade med socker enligt nr ex 2006 00 38 och ex 2006 00 99
Ex 2007	Sylter, frukt- och bärgelée, marmelader, mos och pastor av frukt, bär eller nötter, erhållna genom kokning, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med undantag av <ul style="list-style-type: none"> — homogeniserade beredningar av bananer enligt undernummer ex 2007 10 — sylter, gelée, marmelader, mos och pastor av banan enligt undernummer ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 och ex 2007 99 97
Ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av <ul style="list-style-type: none"> — jordnötssmör enligt undernummer 2008 11 10 — palmhjärtan enligt undernummer 2008 91 00 — majs enligt undernummer 2008 99 85 — jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse enligt undernummer 2008 99 91 — vinblad, humleskott och andra liknande ätbara växtdelar enligt undernummer ex 2008 99 99 — blandningar av bananer, beredda eller konserverade på annat sätt, enligt undernummer ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 och ex 2008 97 98 — bananer, beredda eller konserverade på annat sätt, enligt undernummer ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 och ex 2008 99 99
ex 2009	Frukt- och bärsaft (med undantag av druvsaft och druvmust enligt undernummer 2009 61 och 2009 69 och banansaft enligt undernummer ex 2009 89 35, 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 och 2009 89 99) samt grönsakssaft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel

DEL XI

Bananer

Banansektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nr	Beskrivning
0803 90 10	Färska bananer, andra än mjölbananer
0803 90 90	Torkade bananer, andra än mjölbananer
ex 0812 90 98	Tillfälligt konserverade bananer
ex 0813 50 99	Blandningar innehållande torkade bananer
1106 30 10	Mjöl och pulver av bananer
ex 2006 00 99	Bananer konserverade med socker
ex 2007 10 99	Homogeniserade beredningar av bananer
ex 2007 99 39	Sylter, geléer, marmelader, mos och pastor av bananer
ex 2007 99 50	
ex 2007 99 97	
ex 2008 97 59	Blandningar innehållande bananer beredda eller konserverade på annat sätt, utan tillsats av alkohol
ex 2008 97 78	
ex 2008 97 93	
ex 2008 97 96	
ex 2008 97 98	
ex 2008 99 49	Bananer beredda eller konserverade på annat sätt
ex 2008 99 67	
ex 2008 99 99	
ex 2009 89 35	Saft av bananer
ex 2009 89 38	
ex 2009 89 79	
ex 2009 89 86	
ex 2009 89 89	
ex 2009 89 99	

DEL XII

Vin

Vinsektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 2009 61	Druvsaft (inbegripet druvmust)
2009 69	
2204 30 92	
2204 30 94	
2204 30 96	
2204 30 98	Druvmust annan än druvmust i jäsnings eller druvmust vars jäsnings har avbrutits på annat sätt än genom tillsats av alkohol
b) Ex 2204	Vin av färska druvor, inbegripet vin som tillsatts alkohol; druvmust, annan än sådan enligt nr 2009, med undantag av annan druvmust enligt undernummer 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 och 2204 30 98
c) 0806 10 90	Färska druvor andra än bordsdruvor
2209 00 11	Vinättika
2209 00 19	

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/779

KN-nummer	Beskrivning
d) 2206 00 10	Piquettevin
2307 00 11	Vindruv
2307 00 19	
2308 00 11	Återstoder från vindruvspressning
2308 00 19	

DEL XIII

Levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d.; snittblommor och snittgrönt

Sektorn för levande träd och andra levande växter omfattar alla de produkter som anges i kapitel 6 i Kombinerade nomenklaturen.

DEL XIV

Tobak

Tobakssektorn omfattar råttobak och tobaksavfall enligt nr KN-nummer 2401.

DEL XV

Nöt- och kalvkött

Sektorn för nöt- och kalvkött omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0102 29 05 till 0102 29 99, 0102 39 10 och 0102 90 91	Levande nötkreatur och andra oxdjur, andra än renrasiga avelsdjur
0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt
0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst
0206 10 95	Njurtapp och mellangärde, färska eller kyllda
0206 29 91	Njurtapp och mellangärde, frysta
0210 20	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
0210 99 51	Njurtapp och mellangärde, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
0210 99 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött
1602 50 10	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slakteriprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
1602 90 61	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slakteriprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
b) 0102 21, 0102 31 00 och 0102 90 20	Levande nötkreatur och andra oxdjur, renrasiga avelsdjur
0206 10 98	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtapp och mellangärde, färska eller kyllda, andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
0206 21 00	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtapp och mellangärde, frysta, andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
0206 22 00	
0206 29 99	
0210 99 59	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, saltade, i saltlake, torkade eller rökta, utom njurtapp och mellangärde

L 347/780

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

KN-nummer	Beskrivning
Ex 1502 10 90	Fetter av nötkreatur och andra oxdjur, andra än sådana enligt nr 1503
1602 50 31 och 1602 50 95	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter; blandningar av sådant kött eller slakteriprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
1602 90 69	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slakteriprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter

DEL XVI

Mjolk och mjolkprodukter

Sektorn för mjolk och mjolkprodukter omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0401	Mjolk och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel
b) 0402	Mjolk och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel
c) 0403 10 11 to 0403 10 39 0403 9011 11 to 0403 90 69	Kärrmjolk, filmjolk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjolk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
d) 0404	Vassle, även koncentrerad eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjolkbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
e) ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjolk; bredbara smörfetsprodukter med en fetthalt av mer än 75 viktprocent men mindre än 80 viktprocent
f) 0406	Ost och ostmassa
g) 1702 19 00	Mjolksocker och lösningar av mjolksocker, utan tillsats av aromämnen eller färgämnen, innehållande mindre än 99 viktprocent laktos, uttryckt som vattenfri laktos i torrsubstansen
h) 2106 90 51	Aromatiserade eller färgade sockerlösningar av laktos
i) Ex 2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:
Ex 2309 10	- Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:
2309 10 15	-- Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjolkprodukter
2309 10 19	
2309 10 39	
2309 10 59	
2309 10 70	
Ex 2309 90	- Andra slag:
2309 90 35	-- Andra, inbegripet förblandningar:
2309 90 39	--- Innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och mjolkprodukter
2309 90 49	
2309 90 59	
2309 90 70	

DEL XVII

Griskött

Sektorn för griskött omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) Ex 0103	Levande tamsvin, andra än renrasiga avelsdjur
b) Ex 0203	Kött av tamsvin, färskt, kylt eller fryst
Ex 0206	Ätbara slaktbiprodukter av tamsvin, andra än för framställning av farmaceutiska produkter, färska, kyllda eller frysta
0209 10	Svinfett, inte innehållande magert kött, inte utsmälta eller på annat sätt utvunna, färska, kyllda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
Ex 0210	Kött och ätbara slaktbiprodukter av tamsvin, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
1501 10	Ister och annat svinfett
1501 20	
c) 1601 00	Körv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod; beredningar av dessa produkter
1602 10 00	Homogeniserade beredningar av kött, slaktbiprodukter och blod
1602 20 90	Varor av lever, annan än gås- eller anklaver, beredda eller konserverade
1602 41 10	Andra beredningar och konserver innehållande kött eller slaktbiprodukter av tamsvin
1602 42 10	
1602 49 11 till	
1602 49 50	
1602 90 10	Beredningar av blod av alla slags djur
1602 90 51	Andra beredningar eller konserver innehållande kött eller slaktbiprodukter av tamsvin
1902 20 30	Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda, innehållande mer än 20 viktprocent korv e.d., kött och slaktbiprodukter av alla slag, inbegripet fett av alla slag, oavsett ursprung

DEL XVIII

Får- och getkött

Sektorn för får- och getkött omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0104 10 30	Lamm (upp till ett år gamla)
0104 10 80	Levande får, andra än renrasiga avelsdjur och lamm
0104 20 90	Levande getter, andra än renrasiga avelsdjur
0204	Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst
0210 99 21	Kött av får eller get, med ben, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
0210 99 29	Kött av får eller get, benfritt, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
b) 0104 10 10	Levande får – renrasiga avelsdjur
0104 20 10	Levande getter – renrasiga avelsdjur
0206 80 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, färska eller kyllda, andra än för framställning av farmaceutiska produkter

L 347/782

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

KN-nummer	Beskrivning
0206 90 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, frysta, andra än för framställning av farmaceutiska produkter
0210 99 85	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
Ex 1502 90 90	Fetter av får eller getter, andra än sådana enligt nr 1503
c) 1602 90 91	Kött eller slaktbiprodukter av får eller get, beredda eller konserverade på annat sätt
1602 90 95	

DEL XIX

Ägg

Äggsektorn omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
a) 0407 11 00	Ägg av fjäderfä, med skal, färska, konserverade eller kokta
0407 19 11	
0407 19 19	
0407 21 00	
0407 29 10	
0407 90 10	
b) 0408 11 80	Fägelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, andra än sådana som är olämpliga som livsmedel
0408 19 81	
0408 19 89	
0408 91 80	
0408 99 80	

DEL XX

Fjäderfäkött

Sektorn för fjäderfäkött omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning	
a) 0105	Levande fjäderfä, nämligen höns av arten <i>Gallus domesticus</i> , ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns	
b) Ex 0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, färska, kyllda eller frysta, med undantag av lever enligt punkt c	
c) 0207 13 91	Fjäderfäleaver, färsk, kyld eller fryst	
0207 14 91		
0207 26 91		
0207 27 91		
0207 43 00		
0207 44 91		
0207 45 93		
0207 45 95		
0210 99 71		Fjäderfäleaver, saltad, i saltlake, torkad eller rökt
0210 99 79		
d) 0209 90 00	Fjäderfäfatt, inte utsälta eller på annat sätt extraherade, färska, kyllda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta	
e) 1501 90 00	Fjäderfäfatt	

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/783

KN-nummer	Beskrivning
f) 1602 20 10	Gås- eller anklaver, beredd eller konserverad på annat sätt
1602 31	Kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, beredda eller konserverade på annat sätt
1602 32	
1602 39	

DEL XXI

Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter

1. Sektorn för etylalkohol omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
Ex 2207 10 00	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent, framställd av de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördragen
Ex 2207 20 00	Etylalkohol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt, framställd av de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördragen
Ex 2208 90 91 och ex 2208 90 99	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent, framställd av de jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördragen

2. Sektorn för etylalkohol ska också omfatta etanolbaserade produkter som framställs av jordbruksprodukter enligt KN-nummer 2208 och som förpackas i behållare som rymmer minst två liter och har samtliga kännetecken för etanol så som den beskrivs i punkt 1.

DEL XXII

Biodlingsprodukter

Sektorn för biodling omfattar de produkter som anges i följande tabell:

KN-nummer	Beskrivning
0409 00 00	Naturlig honung
Ex 0410 00 00	Drottninggelé och propolis, ätbar
Ex 0511 99 85	Drottninggelé och propolis, inte ätbar
Ex 1212 99 95	Pollen
Ex 1521 90	Bivax

DEL XXIII

Silkesmaskar

Sektorn för silkesmaskar omfattar silkesmaskar enligt KN-nummer ex 0106 90 00 och silkesfjärilsägg enligt KN-nummer 0511 99 85.

DEL XXIV

Andra produkter

Begreppet andra produkter omfattar alla jordbruksprodukter utom de som förtecknas i delarna 1 till XXIII, inbegripet de som förtecknas i följande avsnitt 1 och 2 i denna del.

Avsnitt 1

KN-nummer	Beskrivning
ex 0101	Levande hästar, åsnor, mulor och mulåsnor:
	- Hästar
0101 21 00	-- Renrasiga avelsdjur(a): (*)
0101 29	-- Andra slag:
0101 29 90	--- Andra än för slakt
0101 30 00	-- Åsnor
0101 90 00	Andra slag:
ex 0102	Levande nötkreatur och andra oxdjur:
	-- Andra än renrasiga avelsdjur:
	--- Andra än tamsvin
0102 39 90,	
0102 90 99	
ex 0103	Levande svin:
0103 10 00	- Renrasiga avelsdjur (*)
	- Andra slag:
ex 0103 91	-- Vägande mindre än 50 kg:
0103 91 90	--- Andra än tamsvin
ex 0103 92	-- Vägande 50 kg eller mer
0103 92 90	-- Andra än tamsvin
0106	Övriga levande djur
ex 0203	Kött av svin, färskt, kylt eller fryst:
	- Färskt eller kylt:
ex 0203 11	-- Hela eller halva kroppar:
0203 11 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0203 12	-- Skinka och bog, samt delar därav, med ben:
0203 12 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0203 19	-- Andra slag:
0203 19 90	--- Andra än av tamsvin
	- Fryst:
ex 0203 21	-- Hela eller halva kroppar:
0203 21 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0203 22	-- Skinka och bog, samt delar därav, med ben:
0203 22 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0203 29	-- Andra slag:
0203 29 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0205 00	Kött av åsna, mula eller mulåsna, färskt, kylt eller fryst

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/785

KN-nummer	Beskrivning
ex 0206	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur, andra oxdjur, svin, får, get, häst, åsna, mula eller mulåsna, färska, kylda eller frysta:
ex 0206 10	- Av nötkreatur eller andra oxdjur, färska eller kylda
0206 10 10	-- För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	- Av nötkreatur eller andra oxdjur, frysta:
ex 0206 22 00	-- Lever:
	--- För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
ex 0206 29	-- Andra slag:
0206 29 10	--- För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
ex 0206 30 00	- Av svin, färska eller kylda:
	-- För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	-- Andra slag:
	--- Andra än av tamsvin
	- Av svin, frysta:
ex 0206 41 00	-- Lever:
	--- För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	--- Andra slag:
	---- Andra än av tamsvin
ex 0206 49 00	-- Andra slag:
	--- Av tamsvin:
	---- För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	--- Andra
ex 0206 80	- Andra slag, färska eller kylda:
0206 80 10	-- För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	-- Andra slag:
0206 80 91	--- Av häst, åsna, mula eller mulåsna
ex 0206 90	- Andra slag, frysta:
0206 90 10	-- För framställning av farmaceutiska produkter(c) (°)
	-- Andra slag:
0206 90 91	--- Av häst, åsna, mula eller mulåsna
0208	Annat kött och ätbara slaktbiprodukter, färska, kylda eller frysta
ex 0210	Kött och ätbara slaktbiprodukter, saltade, i saltlake, torkade eller rökta: ärbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter:
	- Kött av svin:
ex 0210 11	-- Skinka och bog, samt delar därav, med ben:
0210 11 90	--- Andra än av tamsvin
ex 0210 12	-- Sida (randig) och delar därav:
0210 12 90	--- Andra än av tamsvin

L 347/786

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

KN-nummer	Beskrivning
ex 0210 19	-- Andra slag:
0210 19 90	--- Andra än av tamsvin - Andra slag, inbegripet ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter:
0210 91 00	-- Av primater
0210 92	-- Av valar, delfiner och tumlare (däggdjur av ordningen Cetacea), av manater och dugonger (däggdjur av ordningen Sirenia) Av sälar, sjölejon och valrossar (däggdjur av ordningen Pinnipedia)
0210 93 00	-- Av reptiler (inbegripet ormar och sköldpaddor)
ex 0210 99	-- Andra slag:
	--- Kött:
0210 99 31	---- Av ren
0210 99 39	---- Andra --- Slaktbiprodukter: ---- Andra än av tamsvin, nötkreatur, andra oxdjur, får och get
0210 99 85	----- Andra än fjäderfälever
ex 0407	Fågelägg med skal, färska, konserverade eller kokta:
0407 19 90	- Andra ägg än ägg av fjäderfä
0407 29 90 och 0407 90 90	
ex 0408	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel: - Äggula:
ex 0408 11	-- Torkad:
0408 11 20	--- Olämpliga som livsmedel(d) (6)
ex 0408 19	-- Andra slag:
0408 19 20	--- Olämpliga som livsmedel(d) (6) - Andra slag:
ex 0408 91	-- Torkad:
0408 91 20	--- Olämpliga som livsmedel(d) (6)
ex 0408 99	-- Andra slag:
0408 99 20	--- Olämpliga som livsmedel(d) (6)
0410 00 00	Ätbara produkter av animaliskt ursprung, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
0504 00 00	Tarmar, blåsor och magar av djur (andra än fiskar), hela eller i bitar, färska, kyllda, frysta, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
ex 0511	Animaliska produkter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; döda djur enligt kap. 1 och 3, olämpliga som livsmedel:
0511 10 00	- Sperm av nötkreatur eller andra oxdjur - Andra slag:
ex 0511 99	-- Andra slag:
0511 99 85	--- Andra

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/787

KN-nummer	Beskrivning
ex 0709	Andra grönsaker, färska eller kylda:
ex 0709 60	- Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> : -- Andra slag:
0709 60 91	--- Av släktet <i>Capsicum</i> , för framställning av <i>capsicin</i> eller alkoholhaltiga oleoresiner av <i>Capsicum</i> (c) (*)
0709 60 95	--- För industriell framställning av eteriska oljor eller resinoider(c) (*)
0709 60 99	--- Andra
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:
ex 0710 80	- Andra grönsaker: -- Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> : --- Andra än sötpaprika
0710 80 59	--- Andra än sötpaprika
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd:
ex 0711 90	- Andra grönsaker; blandningar av grönsaker: -- Grönsaker: --- Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> , med undantag av sötpaprika
0711 90 10	--- Frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> , med undantag av sötpaprika
ex 0713	Torkade baljväxtfrön, även skalade eller sönderdelade:
ex 0713 10	- Ärtor (<i>Pisum sativum</i>) -- Andra än för utsäde
0713 10 90	-- Andra än för utsäde
ex 0713 20 00	- Kikärter: -- Andra än för utsäde -- Bönor (<i>Vigna</i> spp. och <i>Phaseolus</i> spp.):
ex 0713 31 00	-- Bönor av arterna <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper och <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: --- Andra än för utsäde
ex 0713 32 00	-- Adzukibönor (<i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i>): --- Andra än för utsäde
ex 0713 33	-- Trädgårdsbönor (<i>Phaseolus vulgaris</i>) (bruna bönor, vita bönor etc.): --- Andra än för utsäde
0713 33 90	--- Andra än för utsäde
ex 0713 34 00	-- Bambarabönor (<i>Vigna subterranea</i> eller <i>Vouandzeia subterranea</i>)
ex 0713 35 00	--- Andra än för utsäde
ex 0713 39 00	-- Ögonbönor (<i>Vigna unguiculata</i>): --- Andra än för utsäde -- Andra slag: --- Andra än för utsäde
ex 0713 40 00	- Linsor: -- Andra än för utsäde
ex 0713 50 00	- Bondbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) och hästbönor (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> och <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): -- Andra än för utsäde
ex 0713 60 00	- Duvärter (<i>Cajanus cajan</i>):

L 347/788

SV

Europeiska unionens officiella tidning

2012.2013

KN-nummer	Beskrivning
	-- Andra än för utsäde
ex 0713 90 00	- Andra slag:
	-- Andra än för utsäde
0801	Kokosnötter, paranötter och cashewnötter, färska eller torkade, även skalade
ex 0802	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade:
0802 70 00	- Kolanötter (<i>Cola</i> spp.)
0802 80 00	- Arekanötter
ex 0804	Dadlar, fikon, ananas, avokado, guava, mango och mangostan, färska eller torkade:
0804 10 00	- Dadlar
0902	Te, även aromatiserat
ex 0904	Peppar av släktet <i>Piper</i> ; frukter av släktena <i>Capsicum</i> och <i>Pimenta</i> , torkade, krossade eller malda, med undantag av sötpaprika enligt undernummer 0904 21 10
0905	Vanilj
0906	Kanel och kanelknopp
0907	Kryddnejlikor, nejlikstjälkar och modernejlikor
0908	Muskot, muskotblomma och kardemumma
0909	Frön av anis, stjärnanis, fänkål, koriander, spiskummin och kummin; enbär
ex 0910	Ingefära, gurkmeja, lagerblad, curry och andra kryddor, med undantag av timjan och saffran
ex 1106	Mjöl och pulver av torkade baljväxtfrön enligt nr 0713, av sago eller av rötter, stam- eller rotknölar enligt nr 0714 eller av produkter enligt kapitel 8:
1106 10 00	- Av torkade baljväxtfrön enligt nr 0713
ex 1106 30	- Av produkter enligt kapitel 8:
1106 30 90	-- Annat än av bananer
ex 1108	Stärkelse; inulin:
1108 20 00	- Inulin
1201 90 00	Sojaböner, även sönderdelade, andra än utsäde
1202 41 00	Jordnötter, oskalade, inte rostade eller på annat sätt tillagade, andra än utsäde
1202 42 00	Jordnötter, skalade, även sönderdelade, men inte rostade eller på annat sätt tillagade, andra än utsäde
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Linfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1205 10 90 och ex 1205 90 00	Rapsfrön och rybsfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1206 00 91	Solrosfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1206 00 99	
1207 29 00	Bomullsfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 40 90	Sesamfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 50 90	Senapsfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 91 90	Vallmofrön, även sönderdelade, andra än för utsäde
1207 99 91	Hampfrön, även sönderdelade, andra än för utsäde

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/789

KN-nummer	Beskrivning
ex 1207 99 96	Andra oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, även sönderdelade, andra än för utsäde
1208	Mjöl av oljeväxtfrön eller oljehaltiga frukter, med undantag av mjöl av senapsfrön
ex 1211	Växter och växtdelar (inbegripet frön och frukter) av sådana slag som används främst för framställning av parfymningsmedel, för farmaceutiskt bruk eller för insektsbekämpning, svampbekämpning eller liknande ändamål, färska eller torkade, även skurna, krossade eller pulveriserade, med undantag för de produkter som hänförs till KN-nummer ex 1211 90 86 i del IX
ex 1212	Johannesbröd, sjögräs och andra alger, sockerbeter och sockerrör, färska, kylta, frysta eller torkade, även malda; fruktkärnor och andra vegetabiliska produkter (inbegripet orostad cikorirot av <i>Cichorium intybus</i> var. <i>sativum</i>) av sådana slag som används främst som livsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
ex 1212 99	-- Annat än sockerrör:
1212 99 41 och 1212 99 49	--- Johannesbrödfön
ex 1212 99 95	--- Andra, med undantag av cikorirot
1213 00 00	Halm, agnar och skal av spannmål, oberedda, även hackade, malda, pressade eller i form av pelletar
ex 1214	Kålrötter, foderbeter och andra foderrotfrukter, hö, lusern (alfalfa), klöver, esparsett, foderkål, lupiner, vicker och liknande djurfoder, även i form av pelletar:
ex 1214 10 00	- Mjöl och pelletar av lusern (alfalfa), exklusive av hetluftstorkad lusern eller lusern som torkats på annat sätt och malts
ex 1214 90	- Andra slag:
1214 90 10	-- Foderbeter, kålrötter och andra foderrotfrukter
ex 1214 90 90	-- Andra, med undantag av:
	- Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker och liknande foderprodukter som hetluftstorkats, dock inte hö och foderkål samt produkter som innehåller hö
	- Lusern, esparsett, klöver, lupiner, vicker, honungsklöver, vial och serradelle som torkats på annat sätt och malts
ex 1502	Fetter av nötkreatur, andra oxdjur, får eller getter, med undantag av fetter enligt nr 1503:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	- För industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel, andra än fetter från ben och avfall(c) (f)
1503 00	Solarstearin, isterolja, oleostearin, oleomargarin och talgolja, inte emulgerade, blandade eller på annat sätt beredda
ex 1504	Fetter och oljor av fisk eller havsdäggdjur samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade, med undantag av fiskeleverolja och fraktioner av sådana oljor enligt undernummer 1504 10 och fetter och oljor av fisk samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, med undantag av fiskeleverolja enligt undernummer 1504 20
1507	Sojabönljor och fraktioner av denna olja, även raffinerad men inte kemiskt modifierad
1508	Jordnötsolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade

L 347/790

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

KN-nummer	Beskrivning
1511	Palmoilja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1512	Solrosolja, safflorolja och bomullsfröolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade, men inte kemiskt modifierade
1513	Kokosolja, palmkärnolja och babassuolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1514	Rapsolja, rybsolja och senapsolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
ex 1515	Andra icke flyktiga vegetabiliska fetter och oljor (med undantag av jobobaolja enligt undernummer ex 1515 90 11) samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
ex 1516	Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, som helt eller delvis hydrerats, omförestrats (även internt) eller elaidiniserats, även raffinerade men inte vidare bearbetade (med undantag av hydrerad ricinolja, s.k. opalvax, enligt undernummer 1516 20 10)
ex 1517	Margarin; ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt detta kapitel, andra än ätbara fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor enligt nr 1516, med undantag av undernummer 1517 10 10, 1517 90 10 och 1517 90 93
1518 00 31	Blandningar av flytande feta vegetabiliska fetter, för tekniskt eller industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel(c) (*)
1518 00 39	
1522 00 91	Bottensatser och avslenningsåterstoder; soapstocks, från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska växer innehållande olja med olivolja som karaktärgivande beståndsdel
1522 00 99	Andra återstoder från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska växer, med undantag av de innehållande olja med olivolja som karaktärgivande beståndsdel
ex 1602	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: - Av svin:
ex 1602 41	-- Skinka och delar därav:
1602 41 90	--- Andra än av tamsvin
ex 1602 42	-- Bog och delar därav:
1602 42 90	--- Andra än av tamsvin
ex 1602 49	-- Andra produkter av svin, inbegripet blandade styckningsdelar:
1602 49 90	--- Andra än av tamsvin
ex 1602 90	- Andra varor, inbegripet beredningar av blod av alla slags djur -- Andra än beredningar av blod av alla slags djur:
1602 90 31	--- Av vilt eller kanin --- Annat: ---- Andra än innehållande kött eller slaktbiprodukter av tamsvin: ----- Andra än innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur:
1602 90 99	----- Andra än av får eller get
ex 1603 00	Extrakt och safter av kött
1801 00 00	Kakaoböner, hela eller krossade, även rostade
1802 00 00	Kakaoskal eller annat kakaofall

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/791

KN-nummer	Beskrivning
ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra:
ex 2001 90	- Andra slag:
2001 90 20	-- Frukter av släktet <i>Capsicum</i> , med undantag av sötpaprika
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
ex 2005 99	- Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker:
2005 99 10	-- Frukter av släktet <i>Capsicum</i> , med undantag av sötpaprika
ex 2206	Andra jästa drycker, t.ex. äppelvin (cider), päronvin och mjöd; blandningar av jästa drycker samt blandningar av jästa drycker och alkoholfria drycker, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2206 31 91 till 2206 00 89	- Andra än "piquettevin"
ex 2301	Mjöl och pelletar av kött eller slaktbiprodukter eller av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, olämpliga som livsmedel; gevar:
2301 10 00	- Mjöl och pelletar av kött eller slaktbiprodukter av kött; gevar
ex 2302	Kli, fodermjöl och andra återstoder, även i form av pelletar, erhållna vid siktning, malning eller annan bearbetning av spannmål eller baljväxter:
2302 50 00	- Av baljväxter
2304 00 00	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av sojabönolja, även malda eller i form av pelletar
2305 00 00	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av jordnötsoolja, även malda eller i form av pelletar
ex 2306	Oljekakor och andra fasta återstoder från utvinning av vegetabiliska fetter eller oljor, även malda eller i form av pelletar, andra än sådana enligt nr 2304 eller 2305 med undantag för underrubriken 2306 90 05 (oljekakor och andra fasta återstoder vid utvinning ur majsgröddar) samt nr 2306 90 11 och 2306 90 19 (oljekakor och andra fasta återstoder vid utvinning av olivolja)
ex 2307 00	Vindruv; rå vinsten:
2307 00 90	- Rå vinsten
ex 2308 00	Vegetabiliska ämnen och vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, även i form av pelletar:
2308 00 90	- Andra slag än återstoder från vindruvpressning, ekollon och hästkastanjer, återstoder från pressning av frukt, annan än vindruvor
ex 2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:
ex 2309 10	- Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar:
2309 10 90	-- Andra än innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt undernummer 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter
ex 2309 90	- Andra slag:
ex 2309 90 10	-- Andra, inbegripet förblandningar: -- Limvatten ("solubles") av havsdäggdjur

KN-nummer	Beskrivning
ex 2309 90 91 till 2309 90 96	<p>--- Andra än innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt undernummer 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter, med undantag av</p> <p>- Proteinkoncentrat framställda av saft från lusern och gräs</p> <p>- Dehydratiserade produkter framställda av enbart fasta rester och saft från framställningen av de koncentrat som avses i första strecksatsen</p>

(*) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda gemenskapsbestämmelser är uppfyllda (se rådets direktiv 94/28/EG (*) och kommissionens förordning (EG) nr 504/2008 (**)).

(†) Rådets direktiv 94/28/EG av den 23 juni 1994 om principer för zootekniska och genealogiska villkor för import från tredjeländ av djur, sperma, ägg och embryon och om ändring av direktiv 77/504/EEG om renrasiga avelsdjur av nötkreatur EGT L 178, 12.7.1994, s. 66.

(‡) Kommissionens förordning (EG) nr 504/2008 av den 6 juni 2008 om tillämpning av rådets direktiv 90/426/EEG och 90/427/EEG avseende metoder för identifiering av hästdjur (EUT L 149, 7.6.2008, s. 3).

(§) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda gemenskapsbestämmelser är uppfyllda (se rådets direktiv 88/661/EEG (†), och direktiv 94/28/EG och kommissionens beslut 96/510/EG (**)).

(§) Rådets direktiv 88/661/EEG av den 19 december 1988 om avelsmässiga normer för avelssvin (EGT L 382, 31.12.1988, s. 36).

(¶) Kommissionens beslut 96/510/EG av den 18 juli 1996 om härstamningsbevis för import av avelsdjur samt för deras sperma, ägg och embryon (EGT L 210, 20.8.1996, s. 53).

(¶) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda unionsbestämmelser är uppfyllda (se artiklarna 291–300 i förordning (EEG) nr 2454/93).

(¶) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i avsnitt II F i de inledande bestämmelserna i Kombinerade nomenklaturen är uppfyllda.

Avsnitt 2

KN-nummer	Beskrivning
0101 29 10	Hästar, för slakt (a) (†)
ex 0205 00	Kött av häst, färskt, kylt eller fryst
0210 99 10	Kött av häst, saltat, i saltlake eller torkat
0511 99 10	Senor; avklipp och liknande avfall av oberedda hudar och skinn
0701	Potatis, färsk eller kylt
0901	Kaffe, även rostat eller befriat från koffein; skal och hinnor av kaffe; kaffesurrogat innehållande kaffe, oavsett mängden
1105	Mjöl, pulver, flingor, korn och pelletar av potatis ex 1212 99 70 ex 1212 99 95
ex 1212 99 95	Cikoriarötter
2209 00 91 och 2209 00 99	Ättika och ersättningsar för ättika erhållna från annan ättiksyra än vinättika
4501	Naturkork, obearbetad eller enkelt förarbetad; korkavfall; krossad, granulerad eller malen kork

(†) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i särskilda unionsbestämmelser är uppfyllda (se artiklarna 291–300 i förordning (EEG) nr 2454/93).

BILAGA II

DEFINITIONER I ENLIGHET MED ARTIKEL 3.1

DEL I

Definitioner avseende rissektorn

- I. Termerna *paddyris*, *råris*, *delvis slipat ris*, *helt slipat ris*, *rundkornigt ris*, *mellankornigt ris*, *långkornigt ris* i kategori A eller B och *brutet ris* ska definieras på följande sätt:
1. a) *paddyris*: ris som efter tröskning har skalet kvar.
 - b) *råris*: paddyris från vilket endast ytterskalet har avlägsnats. Exempel på ris som omfattas av denna definition är ris med handelsbeteckningarna "brown rice", "cargo rice", "loonzain" och "riso sbramato".
 - c) *delvis slipat ris*: paddyris från vilket skalet, en del av grodden och hela eller delar av de yttre skikten av fruktväggen, men inte de inre skikten, har avlägsnats.
 - d) *helt slipat ris*: paddyris från vilket skalet, hela de yttre och inre skikten av fruktväggen samt vad avser mellan- och långkornigt ris hela grodden och vad avser rundkornigt ris åtminstone en del av grodden har avlägsnats, men där högst 10 % av riskornen får ha kvar vita långsgående strimmor.
2. a) *rundkornigt ris*: ris vars korn som längst är 5,2 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är mindre än 2.
- b) *mellankornigt ris*: ris vars korn är längre än 5,2 mm men som längst 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är mindre än 3.
- c) *långkornigt ris*:
- i) *långkornigt ris* kategori A, nämligen ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är större än 2 men mindre än 3.
 - ii) *långkornigt ris* kategori B, nämligen ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan riskornets längd och bredd är större än eller lika med 3.
- d) *mätning av riskornen*: riskornens mått för helt slipat ris bestäms enligt följande metod:
- i) Ett representativt prov tas från varupartiet.
 - ii) Provet siktas tills dess att endast hela riskorn återstår, inbegripet omogna riskorn.
 - iii) Två mätningar genomförs om vardera 100 riskorn och genomsnittet beräknas.
 - iv) Resultatet uttrycks i mm och avrundas till en decimal. brutet ris.
3. *brutet ris*: riskorndelar vilkas längd inte överstiger tre fjärdedelar av de hela riskornens genomsnittliga längd.
- II. För riskorn och brutet ris som inte är av felfri kvalitet ska följande definitioner gälla:
1. *hela riskorn*: riskorn från vilka endast en del av tanden har avlägsnats, oberoende av de egenskaper som varje bearbetningsled åstadkommer.
 2. *klippta riskorn*: riskorn från vilka hela tanden har avlägsnats.
 3. *brutna riskorn eller brutet ris*: riskorn från vilka en större del än tanden har avlägsnats. Brutet ris inbegriper
 - i) grovt brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är lika med eller större än halva riskornet men som inte utgör ett helt riskorn),

- ii) medelfint brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är lika med eller större än en fjärdedel av riskornet men som inte uppnår minsta storleken för grovt brutet ris),
 - iii) fint brutet ris (delar av riskorn, vilkas längd är mindre än en fjärdedel av riskornets, men som inte passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm),
 - iv) riskornsfragment (små delar eller bitar av riskorn, som passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm): klivna riskorn (bitar som uppkommer genom att riskornen klyvs på längden) ingår i denna definition.
4. gröna riskorn: riskorn som inte är fullt mogna.
 5. riskorn med naturliga missbildningar: riskorn med naturliga missbildningar, ärftliga eller icke-ärftliga, i förhållande till sortens typiska morfologiska kännetecken.
 6. kritaktiga riskorn: riskorn med en yta som till minst tre fjärdedelar har ett ogenomskinligt och kritaktigt utseende.
 7. rödstrimmiga riskorn: riskorn med långsgående röda strimmor av olika färgstyrka och nyans, som utgör rester av fruktvägen.
 8. fläckiga riskorn: riskorn med en liten och välavgränsad mörk fläck av mer eller mindre regelbunden form. Till fläckiga riskorn räknas även riskorn som har svaga svarta strimmor på ytan, vilka ej går på djupet. Strimmorna och fläckarna får inte uppvisa någon gul eller mörk yttering.
 9. missfärgade riskorn: riskorn som på en begränsad del av ytan uppvisar en tydlig förändring i den naturliga färgen. Fläckarna kan vara av olika färg (svartaktiga, rödaktiga, bruna, etc.). Djupa, svarta strimmor ska också anses utgöra fläckar. Om fläckarnas färg är tillräckligt kraftig (svart, ljusröd, rödbrun), så att den är direkt synlig och om de täcker en yta som är lika med eller större än halva riskornet, ska riskornen anses vara gula riskorn.
 10. gula riskorn: riskorn som helt eller delvis genomgått en naturlig färgförändring på annat sätt än genom torkning och som har antagit en färgnyans från citrongul till orangegul.
 11. bärnstengula riskorn: riskorn som på annat sätt än genom torkning har genomgått en enhetlig, lätt färgförändring över hela ytan. Genom denna förändring antar riskornen en ljus bärnstengul färg.

DEL II:

Tekniska definitioner avseende sockersektorn

Avsnitt A

Allmänna definitioner

1. Vitt socker: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen, med en sackaroshalt i torrsubstansen av minst 99,5 viktprocent vid polarimetrisk bestämning.
2. Råsocker: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen, med en sackaroshalt i torrsubstansen av mindre än 99,5 viktprocent vid polarimetrisk bestämning.
3. Isoglukos: produkt som är framställd av glukos eller dess polymerer med ett fruktosinnehåll av minst 10 viktprocent.
4. Inulinsirap: produkt som erhållits genom hydrolys av inulin eller oligofruktos, med ett fruktosinnehåll av minst 10 % i fri form eller som sackaros, uttryckt som socker- eller isoglukosekvivalenter. För att undvika restriktioner på marknaden för produkter med låg sötnings effekt vilka framställs av företag utan inulinsirapskvot som bearbetar inulinfibrer kan denna definition komma att ändras av kommissionen genom delegerade akter enligt artikel 125.4 a.
5. Leveransavtal: ett avtal som ingåtts mellan en säljare och ett företag om leverans av sockerbetar avsedda för tillverkning av socker.
6. Branschavtal:
 - a) ett avtal som, innan något leveransavtal har ingåtts, ingås mellan å ena sidan företaget eller en branschorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga eller en sammanslutning av sådana branschorganisationer och å andra sidan en säljarorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga eller en sammanslutning av sådana säljarorganisationer, eller

- b) om inget av de avtal som avses i a föreligger, bolags- och kooperationslagstiftningen, om den reglerar leverans av sockerbeter från andelsägare eller medlemmar i ett bolag eller en sockertillverkande kooperation.

Avsnitt B

Definitioner tillämpliga under den period som avses i artikel 124

1. Kvotsocker, kvotisoglukos och kvotinulinsirap: den kvantitet socker, isoglukos eller inulinsirap som företaget i fråga tillverkar inom ramen för sin kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår.
2. Industrisocker: den kvantitet socker som företaget i fråga tillverkar utöver den kvantitet som avses i punkt 5 och som hänför sig till ett visst regleringsår och är avsedd för industriproduktion av någon av de produkter som avses i artikel 140.2.
3. Industrisoglukos och industriinulinsirap: den kvantitet isoglukos eller inulinsirap som tillverkas och som hänför sig till ett visst regleringsår och är avsedd för industriproduktion av någon av de produkter som avses i artikel 140.2.
4. Överskottssocker, överskottsisoglukos och överskottsinulinsirap: den kvantitet socker, isoglukos eller inulinsirap som tillverkas och som hänför sig till ett visst regleringsår utöver de kvantiteter som avses i punkterna 1, 2 och 3.
5. Kvotbeter: alla sockerbeter som bearbetas till kvotsocker.
6. Heltidsraffinereri:
 - produktionsenhet vars verksamhet uteslutande består i att raffinera importerat rörråsocker, eller
 - produktionsenhet som under regleringsåret 2004/05 eller för Kroatien 2007/2008 raffinerade minst 15 000 ton importerat rörråsocker.

DEL III:

Definitioner avseende humlesektorn

1. humle: de torkade blomställningarna, även kallade kottar, av (hon-)humleplantan (*Humulus lupulus*). Dessa gröngula, äggformade blomställningar har en stjälk och har vanligen en största längd på 2–5 cm.
2. humlepulver: den produkt som erhålls vid malning och som innehåller alla naturliga beståndsdelar av humle.
3. lupulinberikat humlepulver: den produkt som erhålls genom malning av humle efter mekanisk avskiljning av en del av bladen, stjälkarna, stödbladen och humlespindlarna.
4. humleextrakt: de koncentrerade produkter som erhålls genom lösningsmedels inverkan på humlet eller humlepulvret.
5. humleblandningar: en blandning av två eller fler av de produkter som avses i leden 1–4.

DEL IV

Definitioner avseende vinsektorn

Vinstocksrelaterade

1. röjning: fullständigt borttagande av alla vinstockar på en areal som planterats med vinstockar.
2. plantering: slutgiltig plantering av vinstockar eller delar av vinstockar, ympade eller inte ympade, i syfte att producera druvor eller inrätta en moderplantskola för ympmaterial.
3. dubbelympning: ympning av en vinstock som redan har ympats en gång tidigare.

Produktrelaterade

4. färska druvor: de frukter av vinrankan som används för vinframställning, mogna eller lätt torkade, och som kan vara krossade eller pressade med vanliga vinframställningsmedel/utrustning och som spontant kan ge upphov till alkoholjäsning.
5. färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol: en produkt som
 - a) har en verklig alkoholhalt av minst 12 volymprocent och högst 15 volymprocent,
 - b) har framställs genom tillsats till ojäst druvmust med en naturlig alkoholhalt av minst 8,5 volymprocent, som uteslutande härrör från druvor av de druvsorter som är klassificerbara i enlighet med artikel 81.2.
 - i) av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent, eller
 - ii) av en icke-rektifierad produkt som härrör från destillation av vin som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 80 volymprocent.
6. druvsaft: den ojästa men jäsbara flytande produkt som
 - a) framställs genom behandlingar som gör den lämplig för konsumtion i obearbetat tillstånd,
 - b) framställs av färska druvor eller av druvmust eller genom återställande. Om produkten har framställts genom återställande, ska detta ha gjorts med hjälp av koncentrerad druvmust eller koncentrerad druvsaft.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvsaft är 1 volymprocent.
7. koncentrerad druvsaft: icke-karamelliserad druvsaft som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, vilken ska användas enligt en metod som ska fastställas, anger 50,9 % eller däröver vid 20 °C.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvsaft är 1 volymprocent.
8. jäsningsrester (vindruv):
 - a) rester som efter jäsning, under lagring eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller vin,
 - b) rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i led a,
 - c) rester som under lagring eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller druvmust, eller
 - d) rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av den produkt som avses i led c.
9. återstoder från vindruvspressning: jästa eller ojästa rester från pressning av färska druvor.
10. piquettevin: en produkt som framställs
 - a) genom jäsning av obehandlade återstoder från vindruvspressning som är uppblöta i vatten, eller
 - b) genom urlakning av jästa återstoder från vindruvspressning med vatten.
11. vin som har tillsatts alkohol för destillation: en produkt som
 - a) har en verklig alkoholhalt av lägst 18 volymprocent och högst 24 volymprocent,

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/797

b) uteslutande framställs genom tillsats till vin utan restsocker av en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin med en verklig alkoholhalt av högst 86 volymprocent, eller

c) har en halt av flyktiga syror på högst 1,5 g/l, uttryckt som ättiksyra.

12. cuvée:

a) druvmust,

b) vin, eller

c) en blandning av druvmust eller vin med olika egenskaper,

som är avsett för framställning av en särskild typ av mousserande viner.

Alkoholhalt

13. verklig alkoholhalt i volymprocent: antal volymerheter ren alkohol som vid 20 °C finns i 100 volymerheter av produkten vid samma temperatur.

14. potentiell alkoholhalt i volymprocent: antal volymerheter ren alkohol som vid 20 °C kan framställas genom utjämsning av det socker som finns i 100 volymerheter av produkten vid samma temperatur.

15. total alkoholhalt i volymprocent: summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.

16. naturlig alkoholhalt uttryckt i volymprocent: en produkts totala alkoholhalt i volymprocent före eventuell berikning.

17. verklig alkoholhalt uttryckt i massa: antal kg ren alkohol som finns i 100 kg produkt.

18. potentiell alkoholhalt uttryckt i massa: antal kg ren alkohol som kan framställas genom utjämsning av det socker som finns i 100 kg av produkten.

19. total alkoholhalt uttryckt i massa: summan av den verkliga och den potentiella alkoholhalten.

DEL V:

Definitioner avseende nöt- och kalvkötssektorn

nötkreatur: levande husdjur av nötkreatur som omfattas av KN-nr 0102 21, 0102 31 00, 0102 90 20, ex 0102 29 10 till ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91.

DEL VI:

Definitioner avseende sektorn för mjölk och mjölkprodukter

Vid tillämpningen av tullkvoten för smör med ursprung i Nya Zeeland ska formuleringen "framställt direkt från mjölk eller grädde" inte utesluta sådant smör som framställts från mjölk eller grädde utan användning av lagrade råvaror, i en enda, sluten och oavbruten process som kan innebära att grädden genomgår ett stadium som koncentrerat mjölkfett och/eller att sådant mjölkfett fraktioneras.

DEL VII:

Definitioner avseende äggsektorn

1. fjäderfägg med skal: färska, konserverade eller kokta, undantaget kläckägg enligt punkt 2.

2. kläckägg: fjäderfägg för kläckning.

3. hela produkter: fågelägg utan skal, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, lämpliga för konsumtion.

4. delprodukter: fågeläggulor, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, lämpliga för konsumtion.

DEL VIII:

Definitioner avseende fjäderfäköttssektorn

1. levande fjäderfän: levande höns, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns med en vikt på över 185 gram.
2. kycklingar: levande höns, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns med en högsta vikt på 185 gram.
3. slaktade fjäderfän: döda höns av släktet *Gallus domesticus*, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns, hela och med eller utan slaktbiprodukter.
4. härledda produkter:
 - a) produkter enligt del XX led a i bilaga I,
 - b) produkter enligt del XX led b i bilaga I, utom slaktade fjäderfän och ätbara slaktbiprodukter, så kallade styckningsdelar av fjäderfä,
 - c) ätbara slaktbiprodukter enligt del XX led b i bilaga I,
 - d) produkter enligt del XX led c i bilaga I,
 - e) produkter enligt del XX led d och e i bilaga I,
 - f) produkter enligt del XX led f i bilaga I utom produkter enligt KN-nr 1602 20 10.

DEL IX:

Definitioner avseende biodlingssektorn

1. Med honung avses honung enligt rådets direktiv 2001/110/EG⁽¹⁾, inklusive vad gäller huvudsorterna av honung.
2. Med *biodlingsprodukter* avses honung, bivax, drottninggelé, propolis eller pollen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung (EGT L 10, 12.1.2002, s. 47).

BILAGA III

STANDARDKVALITET FÖR RIS OCH SOCKER ENLIGT ARTIKLARNA 7 OCH 135

A. Standardkvalitet för paddyris

Följande gäller för paddyris av standardkvalitet:

- a) Det ska vara av sund, god och handelsmässig kvalitet och luktfri.
- b) Vattenhalten ska uppgå till högst 13 %.
- c) Det ska ha en avkastning på 63 viktprocent i hela korn av helt slipat ris (med en tolerans på 3 % klippta korn), varav en viktprocent av korn av helt slipat ris som inte är av felfri kvalitet enligt följande:

Kritaktiga korn av paddyris enligt KN-nummer 1006 10 27 och 1006 10 98	1,5 %
Kritaktiga korn av paddyris med andra KN-nummer än 1006 10 27 och KN 1006 10 98	2,0 %
Rödstrimmiga riskorn	1,0 %
Fläckiga riskorn	0,50 %
Missfärgade riskorn	0,25 %
Gula riskorn	0,02 %
Bärnstensgula riskorn	0,05 %

B. Standardkvaliteter för socker

I. Standardkvaliteter för sockerbetor

Betor av standardkvalitet ska ha följande egenskaper:

- a) De ska vara av sund, god och marknadsmässig kvalitet.
- b) De ska ha ett sockernehåll på 16 % vid mottagandet.

II. Standardkvalitet för vitsocker

1. Vitsocker av standardkvalitet ska ha följande egenskaper:

- a) Sund, god och marknadsmässig kvalitet, torrt, enhetligt kristalliserat och jämnt rinnande.
- b) Polarisation: minst 99,7.
- c) Fukttinnehåll: högst 0,06 %.
- d) Innehåll av invertsocker: högst 0,04 %.
- e) Antalet enheter som fastställs enligt punkt 2 som inte överstiger 22 sammanlagt och inte
 - 15 i fråga om askinnehåll,
 - 9 i fråga om färgtyp, fastställd enligt den metod som används vid Institut für landwirtschaftliche Technologie und Zuckerindustrie Braunschweig (nedan kallad *Braunschweig-metoden*),
 - 6 i fråga om färgning av lösningen, fastställd enligt den metod som används vid International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis (nedan kallad *ICUMSA-metoden*).

2. En enhet ska motsvara
 - a) 0,0018 % askinnehåll enligt ICUMSA-metoden vid 28 brixgrader,
 - b) 0,5 färgtypheter enligt Braunschweig-metoden,
 - c) 7,5 enheter lösningsfärgning enligt ICUMSA-metoden.
3. De metoder som används för att fastställa de faktorer som avses i punkt 1 ska vara desamma som används för att fastställa dessa faktorer inom ramen för interventionsåtgärderna.

III Standardkvalitet för råsocker

1. Råsocker av standardkvalitet ska ge ett vitsockerutbyte på 92 %.
2. Utbytet för råsocker av betsocker ska beräknas genom att detta sockers polarisationsgrad minskas med
 - a) sockrets procentuella halt av aska multiplicerad med fyra,
 - b) sockrets procentuella halt av invertsocker multiplicerad med två,
 - c) talet 1.
3. Utbytet för råsocker av sockerrör ska beräknas genom att detta sockers polarisationsgrad multiplicerad med två minskas med talet 100.

BILAGA IV

UNIONSSKALOR FÖR KLASSIFICERING AV SLAKTKROPPAR ENLIGT ARTIKEL 10

A. Unionsskala för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre

I. Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *slaktkroppar*: hela kroppar av slaktade djur som är avblodade, urtagna och avhudade,
2. *halva slaktkroppar*: produkter som erhålls genom en symmetrisk delning av slaktkroppen genom mitten av varje hals-, bröst-, länd- och korskota och genom bröstbenet och bäckenbensfogen.

II. Kategorier

Slaktkroppar av nötkreatur ska delas in i följande kategorier:

- Z: Slaktkroppar av djur som är äldre än åtta månader men yngre än tolv månader.
- A: Slaktkroppar av okastrerade handjur som är äldre än 12 månader men yngre än 24 månader.
- B: Slaktkroppar av okastrerade handjur som är äldre än 24 månader.
- C: Slaktkroppar av kastrerade handjur som är äldre än 12 månader.
- D: Slaktkroppar av hondjur som har kalvat.
- E: Slaktkroppar av andra hondjur som är äldre än 12 månader.

III. Klassificering

Slaktkropparna ska klassificeras genom på varandra följande bedömningar av följande:

1. Konformation enligt följande:

Slaktkroppsprofilernas utveckling, särskilt vad gäller de väsenliga delarna (lår, rygg, bog).

Konformations-klass	Beskrivning
S Förstklassig	Alla profiler extremt svällande. Exceptionell muskelutveckling (dubbelmusklad slaktkroppstyp).
E Utmärkt	Alla profiler svällande till mycket svällande. Utmärkt muskelutveckling.
U Mycket bra	På det hela taget svällande profiler. Mycket god muskelutveckling.
R Bra	På det hela taget raka profiler. God muskelutveckling.
O Ganska bra	Raka till insjunkna profiler. Genomsnittlig muskelutveckling.
P Dålig	Alla profiler insjunkna till mycket insjunkna. Mindre god muskelutveckling.

2. Fettansättning enligt följande:

— Mängd fett på slakt kroppens utsida och i brösthålan.

Fettansättnings-klass	Beskrivning
1 Mycket liten	Ingen till låg fettansättning.
2 Liten	Lätt fettansättning, köttet synligt nästan överallt.
3 Ordinär	Köttet, med undantag för lår och bog, täckt med fett nästan överallt, lätta ansamlingar av fett i brösthålan.
4 Riklig	Köttet täckt av fett men fortfarande delvis synligt på lår och bog, vissa tydliga ansamlingar av fett i brösthålan.
5 Mycket riklig	Hela slaktkroppen täckt av fett; stora ansamlingar i brösthålan.

Medlemsstaterna ska tillåtas att dela in var och en av klasserna i punkterna 1 och 2 i högst tre underklasser.

IV. Presentation

Hela och halva slaktkroppar och halva slaktkroppar ska presenteras på följande sätt:

- Utan huvud och utan fötter. Huvudet ska vara avskuret från kroppen vid leden mellan atlaskotan och skallbenet och fötterna ska vara avskurna vid övre eller nedre fotleden.
- Utan bröst- och bukhälornas organ, med eller utan njurar, njurfett och bäckenfett.
- Utan könsorgan och dithörande muskler och hos hondjur utan juver eller juverfett.

V. Klassificering och identitetsmärkning

Slakterier som har godkänts enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 ⁽¹⁾ ska vidta åtgärder för att säkerställa att alla slaktkroppar eller halva slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre och har slaktats vid dessa slakterier och är försedda med ett kontrollmärke enligt artikel 5.2 jämförd med avsnitt I kapitel III i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 ⁽²⁾ klassificeras och identitetsmärks i enligt med unionsskalan.

Medlemsstaterna får bevilja att yttre fett avlägsnas från slaktkropparna eller de halva slaktkropparna före identitetsmärkningen, om detta motiveras av fettansättningen.

B. Unionsskala för klassificering av slaktkroppar av gris

I. Definitioner

Med *slaktkroppar* avses kroppar av slaktade grisar som är avblodade och urtagna, hela eller delade längs mittlinjen.

II. Klassificering

Slaktkroppar ska indelas i klasser enligt sitt uppskattade innehåll av magert kött och klassificeras enligt följande:

Klass	Magert kött som andel av slaktkroppsvikten
S	60 % eller mer
E	55 % eller mer, men mindre än 60 %
U	50 % eller mer, men mindre än 55 %

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206).

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/803

Klass	Magert kött som andel av slaktkroppsvikten
R	45 % eller mer, men mindre än 50 %
O	40 % eller mer, men mindre än 45 %
P	Mindre än 40 %

III. Presentation

Slaktkroppar ska presenteras utan tunga, borst, klövar, könsorgan, ister, njurar och mellangärde.

IV. Innehåll av magert kött

- Innehållet av magert kött ska bedömas med av kommissionen godkända klassificeringsmetoder. Endast statistiskt utprovade bedömningsmetoder grundade på fysisk mätning av en eller flera anatomiska delar av grisslaktkroppen får godkännas. För att en klassificeringsmetod ska kunna godkännas måste det statistiska felet vid bedömningen underskrida en angiven högsta toleransnivå.
- Slaktkropparnas kommersiella värde ska dock inte enbart bestämmas på grundval av innehållet av magert kött.

V. Identifiering av slaktkroppar

Om inte annat föreskrivs av kommissionen, ska klassificerade slaktkroppar identifieras genom märkning i enlighet med unionsskalan.

C. Unionsskala för klassificering av slaktkroppar av får

I. Definitioner

För termerna av slaktkroppar och halva slaktkroppar definitionerna i punkt A.I gälla.

II. Kategorier

Slaktkropparna ska delas in i följande kategorier:

- A: Slaktkroppar av får som är yngre än tolv månader.
 B: Slaktkroppar av andra får.

III. Klassificering

Slaktkropparna ska klassificeras genom tillämpning av bestämmelserna i punkt A.III med nödvändiga ändringar. Begreppet "lår" i punkt A.III.1 och på raderna 3 och 4 i tabellen under punkt A.III.2 ska dock ersättas med begreppet "bakkvartspart".

IV. Presentation

Slaktkroppar och halva slaktkroppar ska presenteras utan huvud (avskilt vid leden mellan atlaskotan och skallbenet), fötter (avskilda vid övre eller nedre fotleden), svans (avskild mellan sjätte och sjunde svanskotan), juver, könsdelar, lever och organpaket. Njuror och njurfett inkluderas i slaktkroppen.

Medlemsstaterna ska ha rätt att tillåta en annan presentation när referenspresentationen inte används.

V. Identifiering av slaktkroppar

Klassificerade slaktkroppar och halva slaktkroppar ska identifieras genom märkning i enlighet med unionsskalan.

BILAGA V

FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTER SOM ÄR UNDANTAGNA FRÅN PROGRAM FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER I SKOLAN SOM SAMFINANSIERAS MED UNIONSSTÖD ENLIGT ARTIKEL 23.3

Produkter med något av följande:

- Tillsatt socker,
 - Tillsatt fett,
 - Tillsatt salt,
 - Tillsatt sötningsmedel.
-

BILAGA VI

BUDGETBEGRÄNSNINGAR FÖR STÖDPROGRAM ENLIGT ARTIKEL 44.1

i tusental EUR per budgetår

	2014	2015	2016	2017 framåt
Bulgarien	26 762	26 762	26 762	26 762
Tjeckien	5 155	5 155	5 155	5 155
Tyskland	38 895	38 895	38 895	38 895
Grekland	23 963	23 963	23 963	23 963
Spanien	353 081	210 332	210 332	210 332
Frankrike	280 545	280 545	280 545	280 545
Kroatien	11 885	11 885	11 885	10 832
Italien	336 997	336 997	336 997	336 997
Cypern	4 646	4 646	4 646	4 646
Litauen	45	45	45	45
Luxemburg	588	—	—	—
Ungern	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Österrike	13 688	13 688	13 688	13 688
Portugal	65 208	65 208	65 208	65 208
Rumänien	47 700	47 700	47 700	47 700
Slovenien	5 045	5 045	5 045	5 045
Slovakien	5 085	5 085	5 085	5 085
Förenade kungariket	120	—	—	—

BILAGA VII

DEFINITIONER, BETECKNINGAR OCH VARUBESKRIVNINGAR AVSEENDE PRODUKTER ENLIGT
ARTIKEL 78

I denna bilaga avses med varubeskrivning det namn under vilket ett livsmedel säljs enligt artikel 5.1 i direktiv 2000/13/EG eller namnet på livsmedlet enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 1169/2011.

DEL I

Kött av nötkreatur som är yngre än tolv månader

I. Definition

I denna del avses med kött slaktkroppar, kött, även urbenat, och slaktbiprodukter, även styckade, som är avsedda som livsmedel och härrör från nötkreatur som är yngre än tolv månader, i färskt, fryst eller djupfryst tillstånd, även emballerat eller förpackat.

II. Klassificering av kött av nötkreatur som är yngre än tolv månader vid slakteriet

Vid slakten ska aktörerna under översyn av den behöriga myndigheten klassificera varje nötkreatur som är yngre än tolv månader i en av följande två kategorier:

A. Kategori V: Nötkreatur som är yngre än åtta månader.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: V.

B. Kategori Z: Nötkreatur som är äldre än åtta månader men yngre än tolv månader.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: Z.

Klassificeringen ska göras på grundval av de uppgifter som ingår i djurpasset eller, om sådant saknas, på grundval av de uppgifter som finns i den databas som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000⁽¹⁾.

III. Varubeskrivningar

1. Kött av nötkreatur yngre än tolv månader får endast saluföras i medlemsstaterna under den eller de för varje medlemsstat fastställda varubeskrivningarna enligt följande:

A. Kött av nötkreatur yngre än åtta månader (bokstavsbezeichnung för kategorin: V):

Saluföringsland	Varubeskrivningar
Belgien	veau, viande de veau / kalfsvlees / Kalbfleisch
Bulgarien	месо от малки телета
Tjeckien	Telecí
Danmark	Lyst kalvekød
Tyskland	Kalbfleisch
Estland	Vasikaliha
Irland	Veal
Grekland	μοσχάρι γάλακτος
Spanien	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Frankrike	veau, viande de veau
Kroatien	teletina
Italien	vitello, carne di vitello

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötkötsprodukter (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/807

Cypern	μσχάρι γάλακτος
Lettland	Teļa gaļa
Litauen	Veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau / Kalbfleisch
Ungern	Borjáhús
Malta	Vitella
Nederländerna	Kalfsvlees
Österrike	Kalbfleisch
Polen	Cielęcina
Portugal	Vitela
Rumänien	carne de vițel
Slovenien	Teletina
Slovakien	Teľacie mäso
Finland	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Sverige	ljust kalvkött
Förenade kungariket	Veal

B. Kött av nötkreatur äldre än åtta månader men yngre än tolv månader (Bokstavsbezeichnung für kategorin: Z):

Saluföringsland	Varubeskrivningar
Belgien	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees/ Jungrindfleisch
Bulgarien	Телешко месо
Tjeckien	hovězí maso z mladého skotu
Danmark	Kalvekød
Tyskland	Jungrindfleisch
Estland	noorloomaliha
Irland	rosé veal
Grekland	vealό μσχάρι
Spanien	Ternera, carne de ternera
Frankrike	jeune bovin, viande de jeune bovin
Kroatien	mlada junetina
Italien	vitellone, carne di vitellone
Cypern	vealό μσχάρι
Lettland	jaunlopa gaļa
Litauen	Jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Ungern	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Nederländerna	rosé kalfsvlees
Österrike	Jungrindfleisch
Polen	młoda wolowina
Portugal	Vitelão

Rumänien	carne de tineret bovin
Slovenien	meso težjih telet
Slovakien	mäso z mladého dobytku
Finland	vasikanliha / kalvkött
Sverige	kalvkött
Förenade kungariket	Beef

- De varubeskrivningar som avses i punkt 1 får kompletteras med en uppgift om namnet eller beteckningen på den styckningsdel eller slaktbiprodukt det är fråga om.
- De varubeskrivningar som anges för kategori V i del A i tabellen i punkt 1 och eventuella nya namn som härrör från dessa varubeskrivningar får endast användas om kraven i denna bilaga är uppfyllda.

Framför allt får orden *veau, telecí, Kalb, μοσχάρι, ternera, kalv, veal, vitello, vitella, kalf, vitela* och *teletina* inte användas i varubeskrivningar eller i märkning som avser kött av djur på mer än tolv månader.

- Villkoren i punkt 1 ska inte tillämpas på kött av nötkreatur som omfattas av en skyddad ursprungs-beteckning eller geografisk beteckning i enlighet med förordning (EU) nr 1151/2012, som har registrerats före den 29 juni 2007.

IV. Obligatoriska uppgifter på märkningen

- Utän att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/13/EG, förordning (EU) nr 1169/2011 och artiklarna 13, 14 och 15 i förordning (EG) nr 1760/2000, ska aktörer i alla produktions- och saluföringsled märka kött av nötkreatur som är yngre än tolv månader med följande information:

- En varubeskrivning i enlighet med punkt III i denna del.
- Slaktjurens ålder, från fall till fall angivet på formuläret med
 - "slaktålder: yngre än åtta månader", eller
 - "slaktålder: från åtta till yngre än tolv månader".

Genom undantag från led b i första stycket får aktörer ersätta uppgiften om slaktålder med en uppgift om kategori, "kategori V" respektive "kategori Z", i led före frisläppande till slutkonsumenten.

- Medlemsstaterna ska fastställa regler för hur de uppgifter som avses i punkt 1 ska anges för kött av nötkreatur som är yngre än tolv månader som i detaljhandeln säljs oförpackat till slutkonsumenten.

V. Registrering

I varje produktions- och saluföringsled ska aktörerna registrera följande information:

- Djurens identifikationsnummer och födelsedatum, enbart på slakterinivå.
- Ett referensnummer som gör det möjligt att upprätta en koppling mellan å ena sidan identifikationen för de djur från vilka köttet härrör och å andra sidan varubeskrivningen, slaktåldern och den bokstavs-beteckning för kategorin som anges på märkningen av köttet.
- Djurens och köttets ankomst- och avresedatum från anläggningen.

VI. Offentliga kontroller

- Medlemsstaterna ska utse den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som ska vara ansvariga för de offentliga kontroller som ska utföras för att kontrollera tillämpningen av denna del och informera kommissionen om detta.

2. Offentliga kontroller ska utföras av den behöriga myndigheten eller de behöriga myndigheterna i enlighet med de allmänna principer som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ⁽¹⁾.
3. Kommissionens experter ska vid behov gemensamt med de berörda behöriga myndigheterna och om tillämpligt med medlemsstaternas experter utföra kontroller på plats för att säkerställa att bestämmelserna i denna bilaga genomförs.
4. En medlemsstat på vars territorium kontroller utförs ska bistå kommissionen med all den hjälp den kan behöva för att fullgöra sina uppgifter.
5. För kört importerat från tredjeland ska en behörig myndighet utsedd av tredjelandet eller i förekommande fall ett oberoende tredjepartsorgan säkerställa att kraven i denna del är uppfyllda. Det oberoende organet ska tillhandahålla en fullständig försäkran om överensstämmelse med villkoren i Europastandard EN 45011 eller ISO/IEC:s vägledning 65.

DEL II

Kategorier av vinprodukter

1. Vin

Med *vin* avses den produkt som uteslutande framställs genom total eller partiell alkoholjäsning av krossade eller krossade färska druvor eller av druvmust.

Vin ska

- a) eventuellt till följd av de processer som anges i del I avsnitt B i bilaga VIII, ha en verklig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent, förutsatt att vinet uteslutande härrör från druvor som har skördats inom vinodlingszonerna A och B enligt tillägg I till denna bilaga och lägst 9 volymprocent inom övriga vinodlingszoner,
- b) genom undantag från den i övrigt tillämpliga lägsta verkliga alkoholhalten, om det har en skyddad ursprungs-beteckning eller geografisk beteckning, oavsett om processerna i del I avsnitt B i bilaga VIII har följts, ha en verklig alkoholhalt av lägst 4,5 volymprocent,
- c) ha en total alkoholhalt på högst 15 volymprocent, men genom undantag
 - får den övre gränsen för den totala alkoholhalten uppgå till 20 volymprocent för viner som har framställts utan berikning och kommer från vissa vinodlingsområden i unionen, vilka ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,
 - får den övre gränsen för den totala alkoholhalten överstiga 15 volymprocent för viner med en skyddad ursprungs-beteckning vilka har framställts utan berikning,
- d) med förbehåll för undantag som kan fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, ha en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 3,5 g/l eller 46,6 mval/l.

Med *Retsina* avses vin som uteslutande produceras på Grekland's geografiska territorium av druvmust behandlad med kåda från aleppotall. Användning av kåda från aleppotall är endast tillåten för att erhålla Retsinavin på de villkor som fastställs i gällande grekisk lagstiftning.

Med avvikelse från led b i andra stycket ska *Tokaji eszencia* och *Tokajská eszencia* betraktas som vin.

Medlemsstaterna får dock tillåta användningen av termen *vin*, om

- a) den åtföljs av ett namn på en frukt i ett sammansatt ord för att saluföra produkter som erhållits genom jäsning av andra bär och frukter än druvor, eller
- b) den är en del av ett sammansatt namn.

All sammanblandning med produkter motsvarande de vinkategorier som ingår i denna bilaga ska undvikas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

2. Ungt icke färdigjäst vin

Med ungt icke färdigjäst vin avses vin vars alkoholjäsning ännu inte är färdig och som ännu inte har skilts från bottensatsen.

3. Likörvin

Med likörvin avses en produkt som

- a) har en verklig alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och högst 22 volymprocent,
- b) har en total alkoholhalt på lägst 17,5 volymprocent, utom för vissa likörviner med en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,
- c) framställs av
 - delvis jäst druvmust,
 - vin,
 - en blandning av dessa produkter, eller
 - druvmust eller en blandning av druvmust och vin, när det gäller vissa likörviner med en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,
- d) har en ursprunglig naturlig alkoholhalt på lägst 12 volymprocent, utom för vissa likörviner med en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,
- e) har tillsatts
 - i) enskilt eller som blandning
 - neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som har framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent,
 - destillat av vin eller torkade druvor med en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,
 - ii) om lämpligt tillsammans med någon eller några av följande produkter:
 - koncentrerad druvmust,
 - en blandning av en av de produkter som avses i led e i med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen,
- f) med undantag från led e, när det gäller vissa likörviner med en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, har tillsatts
 - i) någon av de produkter som förtecknas i led e i eller en blandning av dessa, eller
 - ii) en eller flera av följande produkter:
 - alkohol av vin eller av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 95 volymprocent och högst 96 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av vin eller återstoder från vindruvpressning som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och mindre än 94,5 volymprocent, och

iii) i förekommande fall en eller flera av följande produkter:

- delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor,
- koncentrerad druvmust som har koncentrerats genom direkt uppvärmning men i övrigt uppfyller definitionen på koncentrerad druvmust,
- koncentrerad druvmust,
- en blandning av en av de produkter som avses i led f ii med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen.

4. Mousserande vin

Med *mousserande vin* avses en produkt som

- a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av
 - färska druvor,
 - druvmust, eller
 - vin,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning,
- c) på grund av upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 3 bar när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C, och
- d) för vilken den totala alkoholhalten hos de cuvéeer som är avsedda för framställningen inte får understiga 8,5 volymprocent.

5. Mousserande kvalitetsviner

Med *mousserande kvalitetsvin* avses en produkt som

- a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av
 - färska druvor,
 - druvmust, eller
 - vin,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning,
- c) på grund av upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 3,5 bar när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C, och
- d) för vilken den totala alkoholhalten hos de cuvéeer som är avsedda för framställningen inte får understiga 9 volymprocent.

6. Mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ

Med *mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ* avses mousserande kvalitetsvin

- a) som erhålls genom att det för cuvéen enbart används druvmust eller delvis jäst druvmust som härrör från särskilda druvsorter, vilka är uppförda på en förteckning som ska upprättas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, och de mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ som traditionellt framställs med användning av vin för cuvéen ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2,

- b) som på grund av upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 3 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C,
- c) vars verkliga alkoholhalt inte får understiga 6 volymprocent, och
- d) vars totala alkoholhalt inte får understiga 10 volymprocent.
7. Mousse­rande vin med tillsats av koldioxid
- Med *mousse­rande vin med tillsats av koldioxid* avses en produkt som
- a) framställs av vin utan skyddad ursprungs­beteckning eller skyddad geografisk beteckning,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som helt eller delvis är tillsatt, och
- c) på grund av upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 3 bar när den förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C.
8. Pärlande vin
- Med *pärlande vin* avses en produkt som
- a) framställs av vin, ungt icke färdigjäst vin, druv­must eller delvis jäst druv­must med en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,
- b) har en verklig alkoholhalt av lägst 7 volymprocent,
- c) på grund av endogen upplöst koldioxid i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, och
- d) tappas på behållare som rymmer högst 60 liter.
9. Pärlande vin med tillsats av koldioxid
- Med *pärlande vin med tillsats av koldioxid* avses en produkt som
- a) framställs av vin, ungt icke färdigjäst vin, druv­must eller delvis jäst druv­must,
- b) har en verklig alkoholhalt av lägst 7 volymprocent och en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,
- c) på grund av helt eller delvis tillsatt upplöst koldioxid har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C, och
- d) tappas på behållare som rymmer högst 60 liter.
10. Druv­must
- Med *Druv­must*: avses en flytande produkt som på naturlig väg eller genom fysikaliska processer framställs av färska druvor. Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druv­must är 1 volymprocent.
11. Delvis jäst druv­must
- Med *delvis jäst druv­must* avses en produkt som framställs genom jäsnings av druv­must, med en verklig alkoholhalt på över 1 volymprocent men under tre femtedelar av den totala alkoholhalten uttryckt i volym.
12. Delvis jäst druv­must fram­ställd av lätt torkade druvor
- Med *delvis jäst druv­must fram­ställd av lätt torkade druvor* avses en produkt som framställs genom partiell jäsnings av druv­must från lätt torkade druvor, vars totala sockerhalt före jäsnings är minst 272 g/l och vars naturliga och verkliga alkoholhalt inte får vara lägre än 8 volymprocent. Vissa viner som motsvarar dessa krav, vilka ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, ska dock inte betraktas som delvis jäst druv­must fram­ställd av lätt torkade druvor.

13. Koncentrerad druvmust

Med *koncentrerad druvmust* avses icke-karamelliserad druvmust som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, vilken ska användas enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 80.5 första stycket och artikel 91 första stycket d, vid 20 °C anger 50,9 % eller däröver.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

14. Rektifierad koncentrerad druvmust

Med *rektifierad koncentrerad druvmust* avses

a) den flytande icke-karamelliserade produkt som

i) framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern, vilken ska användas enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 80.5 första stycket och artikel 91 första stycket d, vid 20 °C anger 61,7 % eller däröver,

ii) har genomgått godkänd behandling vad gäller avsyrning och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,

iii) har följande egenskaper:

- Ett pH-värde på högst 5 vid 25 brixgrader.
- En optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm vid 25 brixgrader.
- En sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som ska fastställas.
- Ett Folin-Ciocalteu-index på högst 6,00 vid 25 brixgrader.
- En titrerbar syrahalt på högst 15 milliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet.
- En svaveldioxidhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet.
- En total katjonhalt på högst 8 mval/kg av det totala sockerinnehållet.
- En ledningsförmåga vid 25 brixgrader och 20 °C på högst 120 micro-Siemens/cm.
- En hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet.
- Spår av mesoinositol.

b) Den fasta icke-karamelliserade produkt som

i) framställs genom kristallisation av flytande rektifierad koncentrerad druvmust utan användning av lösningsmedel,

ii) har genomgått godkänd behandling vad gäller avsyrning och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,

iii) har följande egenskaper efter spädning till 25 brixgrader:

- Ett pH-värde på högst 7,5.
- En optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm.
- En sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som ska fastställas.
- Ett Folin-Ciocalteu-index på högst 6,00.
- En titrerbar syrahalt på högst 15 milliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet.
- En svaveldioxidhalt på högst 10 mg/kg av det totala sockerinnehållet.

- En total katjonhalt på högst 8 miliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet.
- En ledningsförmåga vid 20 °C på högst 120 mikro Siemens/cm.
- En hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet.
- Spår av mesoinositol.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i rektifierad koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

15. Vin från lätt torkade druvor

Med *vin från lätt torkade druvor* avses en produkt som

- a) framställs utan berikning av druvor som har lämnats i sol eller skugga för partiell dehydratisering,
- b) har en total alkoholhalt av minst 16 volymprocent och en verklig alkoholhalt av minst 9 volymprocent, och
- c) har en naturlig alkoholhalt av minst 16 volymprocent (eller 272 gram socker/liter).

16. Vin av övermogna druvor

Med *vin av övermogna druvor* avses en produkt som

- a) framställs utan berikning,
- b) har en naturlig alkoholhalt på mer än 15 volymprocent, och
- c) har en total alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och en verklig alkoholhalt av lägst 12 volymprocent.

Medlemsstaterna får föreskriva en lagringsperiod för denna produkt.

17. Vinättika

Med *vinättika* avses ättika som

- a) framställs uteslutande genom ättiksyrajäsning av vin, och
- b) har en total syrahalt uttryckt som ättiksyra på minst 60 g/l.

DEL III

Mjolk och mjolkprodukter

1. Med *mjolk* avses uteslutande det normala juversekret som erhålls vid en eller flera mjölkningar, utan någon tillsats och utan att något avlägsnats från detta.

Termen *mjolk* får emellertid användas

- a) för mjolk som har genomgått behandling utan att dess sammansättning förändrats och för mjolk vars fetthalt har standardiserats i enlighet med del IV,
 - b) i förening med ett eller flera ord för att beteckna mjolkens typ, kvalitet, ursprung och/eller avsedda användningsområde eller för att beskriva den fysiska behandlingen den har varit föremål för eller den ändring som har gjorts av dess sammansättning, förutsatt att ändringen är begränsad till tillsats och/eller avlägsnande av naturliga mjolkbeståndsdelar.
2. I denna del avses med mjolkprodukter produkter som har framställts uteslutande av mjolk, varvid gäller att ämnen som är nödvändiga för framställningen av dessa produkter får tillsättas, förutsatt att dessa ämnen inte används i syfte att helt eller delvis ersätta någon mjolkbeståndsdel.

Följande termer ska reserveras för mjölkprodukter:

a) Följande beteckningar, som används i alla avsättningsled:

- i) Vassle.
- ii) Grädde.
- iii) Smör.
- iv) Kärmjölök.
- v) Smörolja.
- vi) Kaseiner.
- vii) Vattenfritt mjölkfett.
- viii) Ost.
- ix) Yoghurt.
- x) Kefir.
- xi) Kumiss.
- xii) Vili/fil.
- xiii) Smetana.
- xiv) Fil.
- xv) Rjaženka.
- xvi) Rjugušpiens.

b) Beteckningar eller namn i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2000/13/EG eller i artikel 17 i förordning (EU) nr 1169/2011 som faktiskt används för mjölkprodukter.

3. Termen mjölk och de beteckningar som används för mjölkprodukter får även användas i förening med ett eller flera ord för att beteckna sammansatta produkter i vilka ingen del ersätter eller är avsedd att ersätta någon mjölkbeståndsdel och i vilka mjölk eller en mjölkprodukt utgör en väsentlig beståndsdel, antingen med avseende på kvantitet eller produktens karaktär.

4. Det ska anges vilken djurart mjölken kommer ifrån, om den inte kommer från kor.

5. De beteckningar som avses i punkterna 1, 2 och 3 får inte användas för någon annan produkt än de produkter som anges i punkten.

Denna bestämmelse ska emellertid inte gälla för produktbeteckningar vars beskaffenhet klart framgår av det sätt på vilka produkterna traditionellt används eller när beteckningarna klart används för att beskriva en kännetecknande egenskap hos produkten.

6. För andra produkter än de som beskrivs i punkterna 1, 2 och 3 i denna del får ingen märkning eller affärshandling, inget reklammaterial eller någon form av reklam enligt definitionen i artikel 2 i rådets direktiv 2006/114/EG⁽¹⁾ eller någon presentationsform användas som anger, låter förstå eller antyder att produkten är en mejeriprodukt.

För en produkt som innehåller mjölk eller mjölkprodukter får emellertid beteckningen mjölk eller de beteckningar som avses punkt 2 andra stycket i denna del endast användas för att beskriva basråvarorna och för att ange ingredienserna i enlighet med direktiv 2000/13/EG eller förordning (EU) nr 1169/2011.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EGT L 376, 27.12.2006, s. 21).

DEL IV

Mjök avsedd som livsmedel enligt KN-nummer 0401

I. Definitioner

För tillämpningen av denna del avses med

- a) mjök: mjölkavkastningen från en eller flera kor,
- b) konsumtionsmjök: de produkter som anges i punkt III som utan ytterligare bearbetning ska levereras till konsumenten,
- c) fetthalt: mjölkens fetthalt uttryckt i massprocent,
- d) proteinhalt: mjölkens proteinhalt i massprocent, beräknad genom multiplicering av mjölkens totala kvävehalt, uttryckt i massprocent, med 6,38.

II. Leverans eller försäljning till slutkonsumenten

1. Endast den mjök som uppfyller de krav som har fastställts för konsumtionsmjök får utan bearbetning, antingen direkt eller genom restauranger, sjukhus, personalrestauranger eller andra liknande storkök, levereras eller säljas till slutkonsumenten.
2. Varubeskrivningarna för dessa produkter framgår av punkt III. De förbehålls de produkter som anges där, utan att detta påverkar deras användning i sammansatta beskrivningar.
3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att informera konsumenterna om produkternas art eller sammansättning i de fall då utelämnande av sådan information skulle kunna skapa förvirring hos konsumenten.

III. Konsumtionsmjök

1. Följande produkter ska betraktas som konsumtionsmjök:

- a) Obehandlad mjök: mjök som har uppvärmts till högst 40 °C och som inte har genomgått annan behandling med likvärdig effekt.
- b) Helmjök: värmebehandlad mjök som vad gäller fetthalt uppfyller ett av följande krav:
 - i) Standardiserad helmjök: mjök med en fetthalt på minst 3,50 % (m/m). Medlemsstaterna får emellertid fastställa ytterligare en kategori helmjök med en fetthalt på minst 4,00 % (m/m).
 - ii) Mjök med naturlig fetthalt: mjök vars fetthalt inte har ändrats sedan mjölkningsstadiet, varken genom tillsats eller borttagande av mjölkfett eller genom uppblandning med mjök vars naturliga fetthalt har ändrats. Fetthalten får dock inte underskrida 3,50 % (m/m).
- c) Mellanmjök: värmebehandlad mjök vars fetthalt har sänkts till minst 1,50 % (m/m) men högst 1,80 % (m/m).
- d) Skummjök ("lättmjök/minimijök"): värmebehandlad mjök vars fetthalt har sänkts till högst 0,50 % (m/m).

Värmebehandlad mjök som inte uppfyller kraven på fetthalt i första stycket leden b, c och d ska anses vara konsumtionsmjök, under förutsättning att fetthalten på förpackningen är tydligt angiven med en decimal och lättläst enligt följande: "... % fett". Sådan mjök ska inte betecknas som helmjök, mellanmjök eller skummjök.

2. Utan att det påverkar punkt 1 b ii ska endast följande ändringar vara tillåtna:

- a) För att iaktta de fetthalter som föreskrivs för konsumtionsmjök får mjölkens naturliga fetthalt ändras genom borttagande eller tillsats av grädde eller genom tillsats av helmjök, mellanmjök eller skummjök.

b) Berikning av mjölken med proteiner från mjölk, mineralsalter eller vitaminer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006⁽¹⁾.

c) Minskning av mjölkens laktoshalt genom att den omvandlas till glukos och galaktos.

De ändringar i mjölkens sammansättning som avses i leden b och c ska endast vara tillåtna, om de anges på produktens förpackning väl synligt, utplånligt och på ett sådant sätt att det är lätt att läsa. Att dessa uppgifter anges innebär inget undantag från skyldigheten att förse produkten med den näringsvärdesdeklaration som föreskrivs i förordning (EU) nr 1169/2011. Om mjölken berikas med proteiner, ska den berikade mjölken ha en proteinhalt på minst 3,8 % (m/m).

Medlemsstaterna får dock begränsa eller förbjuda de förändringar av mjölkens sammansättning som avses i leden b och c.

3. Konsumtionsmjölk ska uppfylla följande krav:

a) Den ska ha en fryspunkt som närmar sig den medelfryspunkt som noteras för obehandlad mjölk i det ursprungliga uppsamlingsområdet.

b) Den ska ha en massa på minst 1 028 gram per liter mjölk med en fetthalt på 3,5 % (m/m) vid en temperatur på 20 °C eller likvärdig vikt per liter mjölk med annan fetthalt.

c) Den ska ha en proteinhalt på minst 2,9 % (m/m) för mjölk med en fetthalt på 3,5 % (m/m) eller en likvärdig koncentration för mjölk med en annan fetthalt.

DEL V

Produkter från fjäderfäköttssektorn

I. Denna del ska tillämpas på saluföring i unionen, genom affärsverksamhet eller handel, av vissa typer och presentationer av fjäderfäkött eller fjäderfäköttberedningar och produkter baserade på slaktbiprodukter av fjäderfå av följande arter:

— *Gallus domesticus*.

— Ankor.

— Gäss.

— Kalkoner.

— Pärllhöns.

Dessa bestämmelser ska också gälla för fjäderfäkött i saltlake enligt KN-nummer 0210 99 39.

II. Definitioner

1. fjäderfäkött: fjäderfäkött som är lämpligt som livsmedel och inte har genomgått någon annan behandling än kylbehandling.

2. färskt fjäderfäkött: fjäderfäkött som förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får understiga -2 °C eller överstiga +4 °C och som inte har styvnat på grund av kylningsprocessen. Medlemsstaterna får dock fastställa något avvikande temperaturkrav för den erforderliga minimitiden för styckning och hantering av färskt fjäderfäkött som äger rum hos detaljhandlare eller i lokaler som är belägna vid försäljningsställen, där styckningen och hanteringen uteslutande sker på platsen i samband med direkt försäljning till konsumenten.

3. fryst fjäderfäkött: fjäderfäkött som nedfrysas så snart som möjligt inom ramarna för de normala slaktförarandena och som förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får vara högre än -12 °C.

4. djupfryst fjäderfäkött: fjäderfäkött som ska förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får vara högre än -18 °C inom de avvikelser som fastställs i rådets direktiv 89/108/EEG⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel (EUT L 404, 30.12.2006, s. 26).

⁽²⁾ Rådets direktiv av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om djupfrysta livsmedel (EGT L 40, 11.2.1999, s. 34).

5. fjäderfäkötterberedningar: fjäderfäkött, inklusive finfördelat fjäderfäkött, till vilket livsmedel, smakämnen eller andra tillsatser har tillförts eller vilket har genomgått processer som inte är tillräckliga för att ändra köttets muskelfiberstruktur.
6. beredning baserad på färskt fjäderfäkött: en beredning baserad på fjäderfäkött i vilken färskt fjäderfäkött har använts.

Medlemsstaterna får dock fastställa något avvikande temperaturkrav, vilka ska tillämpas för den erforderliga minimitiden och endast i den omfattning som krävs för att underlätta den styckning och behandling som genomförs i fabriken under produktion av beredningar baserade på färskt fjäderfäkött.

7. fjäderfäköttprodukt: en köttprodukt enligt definitionen i bilaga I punkt 7.1 i förordning (EG) nr 853/2004 i vilken fjäderfäkött har använts.

III. Fjäderfäkött och fjäderfäkötterberedningar ska saluföras i ett av följande tillstånd:

- Färskt.
- Fryst.
- Djupfrost.

DEL VI

Ägg från höns av arten *Gallus gallus*

I. Tillämpningsområde

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 75 när det gäller handelsnormerna för ägg för kläckning och för gårdsuppfödda kycklingar ska denna del tillämpas på saluföring i unionen av ägg som har producerats i unionen, importerats från tredjeland eller är avsedda för export utanför unionen.

2. Medlemsstaterna får medge undantag från kraven i denna del, med undantag för punkt III.3, för ägg som producenten säljer direkt till slutkonsumenten

- a) på produktionsenheten, eller
- b) på en lokal offentlig marknad eller genom försäljning från dörr till dörr i produktionsregionen i den berörda medlemsstaten.

Om ett sådant undantag medges, ska varje producent ha möjlighet att välja om den vill tillämpa undantaget eller inte. Ingen kvalitetsklassificering eller viktclassificering får göras när detta undantag tillämpas.

Medlemsstaten får i enlighet med sin nationella lagstiftning fastställa definitionerna av termerna "lokal offentlig marknad", "försäljning från dörr till dörr" och "produktionsregion".

II. Kvalitets- och viktclassificering

1. Ägg ska klassificeras i följande kvalitetsklasser:

- a) Klass A eller "färska ägg".
- b) Klass B.

2. Ägg av klass A ska också klassificeras efter vikt. Detta krav ska dock inte ställas för ägg som levereras till livsmedelsindustrin och till andra industrier än livsmedelsindustrin.

3. Ägg av klass B ska endast levereras till livsmedelsindustrin eller till andra industrier än livsmedelsindustrin.

III. Märkning av ägg

1. Ägg av klass A ska märkas med producentkoden.

Ägg av klass B ska märkas med producentkoden och/eller med någon annan symbol.

Medlemsstaterna får undanta ägg av klass B från detta krav när de saluförs uteslutande på det egna territoriet.

2. Märkningen av ägg i enlighet med punkt 1 ska äga rum på produktionsenheten eller på den första förpackningscentral som äggen levereras till.

3. Ägg som producenten säljer till slutkonsumenten på en lokal offentlig marknad i produktionsregionen i den berörda medlemsstaten ska märkas i enlighet med punkt 1.

Medlemsstaterna får emellertid undanta producenter med högst 50 värphöns från detta krav, under förutsättning att producentens namn och adress anges på försäljningsplatsen.

DEL VII

Bredbara fetter

I. Varubeskrivning

De produkter som avses i artikel 78.1 f får inte levereras eller överlätas utan bearbetning till slutkonsumenten vare sig direkt eller genom restauranger, sjukhus, personalmatsalar eller liknande inrättningar, om de inte uppfyller de krav som anges i tillägg II.

Varubeskrivningarna för dessa produkter ska vara de som anges i tillägg II utan att det påverkar tillämpningen av punkterna II.2, II.3 och II.4.

Varubeskrivningarna i tillägg II ska endast gälla för de produkter som de avser enligt följande KN-nummer med en fetthalt på minst 10 viktprocent och högst 90 viktprocent:

- a) Mjölfetter enligt KN-nummer 0405 och ex 2106.
- b) Fetter enligt KN-nummer ex 1517.
- c) Blandningar av vegetabiliska och/eller animaliska fetter enligt KN-nummer ex 1517 och ex 2106.

Fetthalten exklusive salt ska vara minst två tredjedelar av torrsubstansen.

Dessa varubeskrivningar ska dock endast tillämpas på produkter som förblir fasta vid en temperatur av 20 °C och som är bredbara.

Dessa definitioner ska inte gälla

- a) beteckningar på produkter vilkas exakta beskaffenhet klart framgår av den traditionella användningen och/eller när beteckningarna uppenbart används för att beskriva en karakteristisk egenskap hos produkten,
- b) koncentrerade produkter (smör, margarin, blandningar) med en fetthalt av 90 % eller mer.

II. Terminologi

1. Begreppet "traditionell" får användas tillsammans med beteckningen "smör" enligt del A punkt 1 i tillägg II, om produkten är framställd direkt av mjölk eller grädde.

Med "grädde" avses i denna punkt den produkt som framställs av mjölk i form av en olja-i-vatten-emulsion med en mjölkfetthalt av minst 10 %.

2. För produkter som avses i tillägg II ska det vara förbjudet att använda andra uttryck än de som anges i tillägget, varigenom en annan fetthalt för produkterna nämns, förutsäts eller antyds.

3. Genom undantag från punkt 2 och som tillägg får "med sänkt fetthalt" eller "lätt" användas för produkter som avses i tillägg II med en fetthalt på högst 62 %.

Uttrycket "med sänkt fetthalt" och uttrycket "lätt" får dock användas i stället för uttrycken "60 %" eller "40 %", som används i tillägg II.

4. Beteckningarna "minarin" eller "halvarin" får användas för produkter som avses i del B punkt 3 i tillägg II.

5. Begreppet "vegetabilisk" får användas tillsammans med beteckningarna i del B i tillägg II, under förutsättning att produkten endast innehåller fett av vegetabiliskt ursprung, varvid högst 2 % av fettinnehållet dock får bestå av animaliska fetter. Denna avvikelse ska också tillämpas när en bestämd växtart anges.

DEL VIII

Beskrivningar och definitioner avseende olivolja och olja av olivrestprodukter

Det ska vara obligatoriskt att använda de beskrivningar och definitioner för olivoljor och oljor av olivrestprodukter som anges i denna del för saluföring av de berörda produkterna inom unionen och, i den mån de är förenliga med obligatoriska internationella regler, i handeln med tredjeländer.

Endast sådana oljor som anges i punkterna 1 a, 1 b, 3 och 6 får saluföras i detaljhandelsledet.

1. JUNGFRUOLJA

Med *jungfruolja* avses olja som utvunnits ur oliver uteslutande genom mekaniska eller andra fysiska processer, under förhållanden som innebär att oljan inte har förändrats och inte har genomgått någon annan behandling än tvättning, dekantering, centrifugering och filtrering. Oljan får inte ha utvunnits med hjälp av lösningsmedel eller hjälpmedel med kemisk eller biokemisk verkan eller genom omestring eller blandning med oljor av annat slag.

Jungfruolja ska endast klassificeras och beskrivas enligt följande:

a) Extra jungfruolja

Med *extra jungfruolja* avses jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror i form av oljesyra på högst 0,8 g/100 g, med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

b) Jungfruolja

Med *jungfruolja* avses jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror i form av oljesyra på högst 2 g/100 g, med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

c) Bomolja

Med *bomolja* avses jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror i form av oljesyra på högst 2 g/100 g och/eller med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

2. RAFFINERAD OLIVOLJA

Med raffinerad olivolja avses olivolja som erhålls genom raffinering av jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 0,3 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

3. OLIVOLJA – SAMMANSATT AV RAFFINERAD OLIVOLJA OCH JUNGFRUOLJA

Med olivolja sammansatt av raffinerad olivolja och jungfruolja avses olivolja som utgörs av en blandning av raffinerad olivolja och jungfruolja av en annan kategori än bomolja och med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 1 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

4. ORAFFINERAD OLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Med *oraffinerad olja av olivrestprodukter* avses olja som erhålls av olivrestprodukter genom behandling med lösningsmedel eller genom fysiska processer eller olja som med undantag för vissa egenskaper motsvarar bomolja, men oljan får inte ha utvunnits genom omestring eller blandning med oljor av annan typ och dess övriga egenskaper ska motsvara dem som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

5. RAFFINERAD OLIVOLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Med *raffinerad olivolja av olivrestprodukter* avses olja som erhålls genom raffinering av olja av olivrestprodukter med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 0,3 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

6. OLIVOLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Med *olivolja av olivrestprodukter* avses olja som utgörs av en blandning av raffinerad olja av olivrestprodukter och annan jungfruolja än bomolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 1 g/100 och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 75.2 för denna kategori.

Tillägg I

Vinodlingszoner

Vinodlingszonerna ska vara följande:

1. Vinodlingszon A omfattar

- a) i Tyskland: alla vinarealer bortsett från de arealer som ingår i punkt 2 a,
- b) i Luxemburg: det luxemburgska vinodlingsområdet,
- c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna, Polen, Sverige och Förenade kungariket: dessa medlemsstaters vinodlingsarealer,
- d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Böhmen (Čechy).

2. Vinodlingszon B omfattar

- a) i Tyskland: vinarealerna inom det specificerade området Baden,
- b) i Frankrike: vinarealerna i de departement som inte räknas upp i denna bilaga samt i departementen
 - i Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - i Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (kommunen Chapareillan),
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne samt vinarealerna i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre,
- c) i Österrike: det österrikiska vinodlingsområdet,
- d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Mähren (Morava) och de vinarealer som inte ingår i punkt 1 d,
- e) i Slovakien: vinarealerna i områdena Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť samt de vinarealer som inte ingår i punkt 3 f,
- f) i Slovenien: vinarealerna i områdena
 - i regionen Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - i regionen Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska och Bela krajina och vinarealerna i de områden som inte ingår i punkt 4 d,
- g) i Rumänien: området Podișul Transilvaniei,
- h) i Kroatien: vinarealerna i områdena Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje och Zagorje-Medimurje.

3. Vinodlingszon C 1 omfattar följande vinarealer:

- a) I Frankrike: vinarealerna
 - i departementen Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undantag av kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (utom arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

- i arrondissementen Valence och Die i departementet Drôme (utom kantonerna Dieulefit, Loriol, Marsanne och Montélimar),
 - i arrondissementet Tournon, i kantonerna Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge och La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche.
- b) I Italien: vinarealerna inom regionen Aostadalen och i provinserna Sondrio, Bolzano, Trento och Belluno.
- c) I Spanien: vinarealerna i provinserna La Coruña, Asturien, Kantabrien, Giupzcoa och Vizcaya.
- d) I Portugal: vinarealerna i den del av regionen Norte som motsvarar det vinodlingsområde där vin med kvalitetsbeteckningen "Vinho Verde" odlas samt "Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras" (med undantag för "Freguesias da Carvoeira e Dois Portos"), som tillhör "Região vitícola da Extremadura".
- e) I Ungern: samtliga vinarealer.
- f) I Slovakien: vinarealerna i Tokajská vinohradnícka oblasť.
- g) I Rumänien: de vinarealer som inte omfattas av punkt 2 g eller 4 f.
- h) I Kroatien: vinarealerna i områdena Hrvatsko Podunavlje och Slavonija.
4. Vinodlingszon C II omfattar följande vinarealer:
- a) I Frankrike: vinarealerna
- i departementen Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (utom kantonerna Olette och Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - i den del av departement Var vars södra del gränsar till den norra gränsen i kommunerna Evenos, Le Beausset, Sollès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i arrondissementet Nyons och kantonen Loir-sur-Drôme i departementet Drôme,
 - i de delar av departementet Ardèche som inte räknas upp i punkt 3 a.
- b) I Italien: vinarealerna i regionerna Abruzzerna, Kampanien, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Latium, Ligurien, Lombardiet (utom provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toskana, Umbrien, Venetien (utom provinsen Belluno), inbegripet de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Elba och de övriga öarna i Toskanska arkipelagen, Pontinska öarna, Capri och Ischia.
- c) I Spanien: vinarealerna i provinserna
- Lugo, Ourense, Pontevedra,
 - Ávila (utom de kommuner som omfattas av kvalitetsbeteckningen "comarca" i vindistriktet Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida,
 - den del av provinsen Zaragoza som ligger norr om floden Ebro,
 - de kommuner i provinsen Tarragona som ingår i ursprungs-beteckningen Penedés,

- den del av provinsen Tarragona som omfattas av kvalitetsbeteckningen "comarca" i Conca de Barberá.
- d) I Slovenien: vinarealerna i följande områden: Brda eller Goriška Brda, Vipavska dolina eller Vipava, Karst (Kras) och Slovenska Istra.
- e) I Bulgarien: vinarealerna i följande områden: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Tjernomorski Rajon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина).
- f) I Rumänien: vinarealerna i områdena
- Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului och Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, södra vinområdet med bl.a. områden med sandjordar och andra bördiga regioner.
- g) I Kroatien: vinarealerna i områdena Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija och Srednja i Južna Dalmacija.
5. Vinodlingszon C III a omfattar följande vinarealer:
- a) I Grekland: vinarealerna i provinserna Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Leukas, Achaia, Messenien, Arkadien, Korinthia, Heraklion, Chania, Rethymni, Samos, Lasithi samt ön Thira (Santorini).
- b) I Cypern: vinarealer på över 600 meters höjd.
- c) I Bulgarien: de vinarealer som inte omfattas av punkt 4 e.
6. Vinodlingszon C III b omfattar följande vinarealer:
- a) I Frankrike: vinarealerna
- i departementen på Korsika,
- i den del av departementet Var som ligger mellan havet och en linje som avgränsas av kommunerna (som själva ingår) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
- i kantonerna Olette och Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales.
- b) I Italien: vinarealerna i regionerna Kalabrien, Basilicata, Apulien, Sardinien och Sicilien, inbegripet de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Pantelleria och Lipariska, Egadiska och Pelagiska öarna.
- c) I Grekland: de vinarealer som inte räknas upp i punkt 5 a.
- d) I Spanien: de vinarealer som inte räknas upp i punkt 3 c eller 4 c.
- e) I Portugal: vinarealerna i de regioner som inte ingår i punkt 3 d.
- f) I Cypern: vinarealer belägna lägre än 600 meter över havet.
- g) I Malta: samtliga vinarealer.
7. Avgränsningen av de områden som hör till de administrativa enheter som anges i denna bilaga framgår av de nationella bestämmelser som gällde den 15 december 1981 samt för Spanien av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1986 och för Portugal av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1998.

Tillägg II

Bredbara fetter

Fettgrupp	Varubeskrivning	Produktkategori
Definitioner		Ytterligare beskrivning av kategorin med angivelse av fetthalten i viktprocent
A. Mjölkfetter Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som uteslutande utvinns ur mjölk och/eller vissa mjölkprodukter, där fettet är den väsentliga värdebeståndsdelen. Andra ämnen, som är nödvändiga för framställningen, kan dock tilläggas, under förutsättning att dessa ämnen inte används i syfte att helt eller delvis ersätta en av mjölkens beståndsdelar.	1. Smör	En produkt med en mjölkfetthalt på minst 80 % men mindre än 90 %, en högsta vattenhalt på 16 % och en högsta halt fettfri mjölktorrs substans på 2 %.
	2. Smör 60 % (*)	En produkt med en mjölkfetthalt på minst 60 % men högst 62 %.
	3. Smör 40 % (**)	En produkt med en mjölkfetthalt på minst 39 % men högst 41 %.
	4. Bredbart smör X %	En produkt med en mjölkfetthalt — mindre än 39 %, <ul style="list-style-type: none"> — mer än 41 % men mindre än 60 %, — mer än 62 % men mindre än 80 %.
B. Fetter Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som utvinns ur fasta och/eller flytande vegetabiliska och/eller animaliska fetter lämpliga som livsmedel, med en mjölkfetthalt på högst 3 % av fetthalten.	1. Margarin	En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 80 % men mindre än 90 %.
	2. Margarin 60 % (***)	En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 60 % men högst 62 %.
	3. Margarin 40 % (****)	En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 39 % men högst 41 %.
	4. Matfett X %	En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt — mindre än 39 %, <ul style="list-style-type: none"> — mer än 41 % men mindre än 60 %, — mer än 62 % men mindre än 80 %.
C. Blandningar av animaliska och vegetabiliska fetter Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som utvinns ur fasta och/eller flytande vegetabiliska och/eller animaliska fetter lämpliga som livsmedel, med en mjölkfetthalt mellan 10 % och 80 % av fetthalten.	1. Matfetsblandning	En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 80 % men mindre än 90 %.
	2. Matfetsblandning 60 % (*****)	En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 60 % men högst 62 %.
	3. Matfetsblandning 40 % (*****)	En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 39 % men högst 41 %.

L 347/826

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

Fettgrupp	Varubeskrivning	Produktkategori
Definitioner		Ytterligare beskrivning av kategorin med angivelse av fetthalten i viktprocent
	4. Matfettblandning X %	En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt — mindre än 39 %, — mer än 41 % men mindre än 60 %, — mer än 62 % men mindre än 80 %.

(†) motsvarande "smör 60" på danska.

(††) motsvarande "smör 40" på danska.

(†††) motsvarande "margarine 60" på danska.

(††††) motsvarande "margarine 40" på danska.

(†††††) motsvarande "blandningsprodukt 60" på danska.

(††††††) motsvarande "blandningsprodukt 40" på danska.

BILAGA VIII

OENOLOGISKA METODER SOM AVSES I ARTIKEL 80

DEL I

Berikning, syring och avsyring i vissa vinodlingszoner

A. Gränser för berikning

1. Om väderleksförhållandena i vissa vinodlingszoner i unionen har gjort det nödvändigt, får de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust och ungt, icke färdigjäst vin och vin som härrör från druvsorter som är klassificerbara enligt artikel 81.
2. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent ska åstadkommas med hjälp av de oenologiska metoder som avses i avsnitt B och får inte överstiga följande gränsvärden:
 - a) 3 volymprocent i vinodlingszon A,
 - b) 2 volymprocent i vinodlingszon B,
 - c) 1,5 volymprocent i vinodlingszon C.
3. Under år med ovanligt ogynnsamma väderförhållanden får medlemsstaterna begära att det/de gränsvärden som fastställs i punkt 2 höjs med 0,5 procentenheter. Som svar på en sådan begäran ska kommissionen enligt de befogenheter som avses i artikel 91 anta genomförandeakten så snart som möjligt. Kommissionen ska sträva efter att fatta beslut inom fyra veckor efter det att denna begäran har lämnats in.

B. Berikningsmetoder

1. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent enligt avsnitt A får endast åstadkommas på följande sätt:
 - a) För färska druvor, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust.
 - b) För druvmust, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust eller genom partiell koncentrerings, inbegripet omvänd osmos.
 - c) För vin, genom partiell koncentrerings genom kylning.
2. De behandlingar som avses i punkt 1 ska vara ömsesidigt uteslutande, om vinet eller druvmusten berikas med koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust och stöd har getts enligt artikel 103y i förordning (EG) nr 1234/2007.
3. Den tillsats av sackaros som avses i punkt 1 a och 1 b får endast utföras genom chaptaliserings och endast inom
 - a) vinodlingszon A,
 - b) vinodlingszon B,
 - c) vinodlingszon C,

med undantag av vinodlingar i Grekland, Spanien, Italien, Cypern och Portugal samt de vinodlingar i de franska departementen över vilka följande appellationsdomstolar har domsrätt:

- Aix en Provence.
- Nîmes.
- Montpellier.
- Toulouse.
- Agen.

- Pau.
- Bordeaux.
- Bastia.

Berikning genom chaptalisering får emellertid som ett undantag beviljas av de nationella myndigheterna i de ovan nämnda franska departementen. Frankrike ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om sådana beviljanden.

4. Tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust får inte ha till följd att den ursprungliga volymen färska krossade druvor, druvmust, druvmust i jäsnings eller ungt, icke färdigjäst vin ökas med mera än 11 % inom vinodlingszon A, 8 % inom vinodlingszon B och 6,5 % inom vinodlingszon C.
5. Koncentreringen av druvmust eller vin genom de metoder som avses i punkt 1 får inte
 - a) leda till att den ursprungliga volymen för produkterna minskas med mer än 20 %,
 - b) utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 c i avsnitt A, öka den naturliga alkoholhalten för dessa produkter med mer än 2 volymprocent.
6. De metoder som avses i punkterna 1 och 5 får inte leda till att den totala alkoholhalten i volymprocent för färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt icke färdigjäst vin eller vin höjs till mer än
 - a) 11,5 volymprocent i vinodlingszon A,
 - b) 12 volymprocent i vinodlingszon B,
 - c) 12,5 volymprocent i vinodlingszon C I,
 - d) 13 volymprocent i vinodlingszon C II, och
 - e) 13,5 volymprocent i vinodlingszon C III.
7. Genom undantag från punkt 6 får medlemsstaterna
 - a) för rött vin höja det övre gränsvärdet för den totala alkoholhalten i volymprocent för de produkter som avses i punkt 6 till 12 volymprocent i vinodlingszon A och till 12,5 volymprocent i vinodlingszon B,
 - b) höja den totala alkoholhalten i volymprocent för de produkter som avses i punkt 6 för produktion av viner med ursprungsbeteckning till ett gränsvärde som fastställs av medlemsstaterna själva.

C. Syrning och avsyring

1. Färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt, icke färdigjäst vin samt vin får undergå
 - a) avsyring i vinodlingszonerna A, B och C I,
 - b) syring och avsyring inom vinodlingszonerna C I, C II och C III a, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 7, eller
 - c) syring inom vinodlingszon C III b.
2. Syring av de produkter som anges i punkt 1, bortsett från vin, får endast göras upp till 1,50 g/l uttryckt som vinsyra eller 20 milliekvivalenter/l.
3. Syring av vin får endast göras upp till 2,50 g/l uttryckt som vinsyra eller 33,3 milliekvivalenter/l.
4. Avsyring av vin får endast göras upp till 1 g/l uttryckt som vinsyra eller 13,3 milliekvivalenter/l.
5. Druvmust avsedd för koncentrerad får undergå partiell avsyring.

6. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna under år med exceptionella väderleksförhållanden tillåta syring av de produkter som anges i punkt 1 inom vinodlingszonerna A och B på de villkor som anges i punkterna 2 och 3.
7. Syring och berikning, utom genom undantag som ska antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, och syring och avsyring av en och samma produkt ska utesluta varandra.

D. Metoder

1. De behandlingar som avses i avsnitten B och C, med undantag av syring och avsyring av vin, ska endast vara tillåtna såvida de inte utförs, på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, i samband med bearbetning av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin till vin eller annan dryck avsedd för direkt konsumtion, med undantag av mousserande vin eller mousserande vin med tillsats av koldioxid, inom den vinodlingszon där de färska druvorna som används har skördats.
2. Koncentrering av vin ska äga rum inom den vinodlingszon där de färska druvor som används har skördats.
3. Syring och avsyring av vin får endast utföras inom det vinframställningsföretag och den vinodlingszon där de druvor som används vid framställning av vinet i fråga skördades.
4. Var och en av de metoder som anges i punkterna 1, 2 och 3 ska anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma ska gälla för de mängder koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust eller sockaros som för yrkesutövning innehas av fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag samt näringsidkare, vilket ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, vid samma tidpunkt och på samma ställe som färska druvor, delvis jäst druvmust eller otappat vin. Anmälan av dessa mängder kan dock ersättas av registerföring över inkommande varor och förbrukning.
5. Var och en av de metoder som avses i avsnitten B och C ska antecknas på foljedokumentet enligt artikel 147, vilket följer med de behandlade produkterna när dessa sätts i omlopp.
6. Med förbehåll för undantag på grund av ovanliga väderleksförhållanden, får de metoder som avses i avsnitt B och C inte tillämpas
 - a) efter den 1 januari inom vinodlingszon C,
 - b) efter den 16 mars inom vinodlingszonerna A och B, och de får endast tillämpas för produkter som härrör från vinskörden närmast före dessa datum.
7. Utan hinder av punkt 6 får koncentrering genom kylning samt genom syring och avsyring av vin äga rum när som helst under året.

DEL II

Restriktioner

A. Allmänt

1. De tillåtna oenologiska metoderna får inte innebära tillsats av vatten, utom då det krävs av särskilda tekniska skäl.
2. De tillåtna oenologiska metoderna får inte innebära tillsats av alkohol, med undantag av metoder för framställning av färsk druvmust vars jäsnings har avbrutits genom tillsats av alkohol, likörvin, mousserande vin, vin som har tillsats alkohol för destillation och pärlande vin.
3. Vin som har tillsats alkohol för destillation får endast användas för destillation.

B. Färska druvor, druvmust och druvsaft

1. Färsk druvmust vars jäsnings har avbrutits genom tillsats av alkohol får endast användas vid framställning av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29. Detta påverkar inte eventuella strängare föreskrifter som medlemsstaterna kan komma att utfärda för framställning på sitt territorium av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29.
2. Druvsaft och koncentrerad druvsaft får inte användas till vinframställning eller tillsätts vin. De får inte jäsas till alkohol inom unionens territorium.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på produkter som i Irland, Polen och Förenade kungariket, är avsedda för framställning av produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 för vilka medlemsstaterna får tillåta användning av en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår.
4. Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor får endast släppas ut på marknaden för framställning av likörvin inom de vinodlingsområden där detta var brukligt den 1 januari 1985 och för framställning av vin av övermogna druvor.
5. Färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, färsk druvmust vars jäsnings har avbrutits genom tillsats av alkohol, druvsaft, koncentrerad druvsaft och vin eller blandningar av dessa produkter med ursprung i tredjeland får inte förvandlas till sådana produkter som avses i del II i bilaga VII eller läggas till sådana produkter på unionens territorium.

C. Blandning av viner

Blandning av ett vin från tredjeland med ett vin från unionen och blandning av viner från tredjeland är förbjudet i unionen.

D. Biprodukter

1. Överpressning av druvor är förbjuden. Med beaktande av lokala och tekniska förhållanden ska medlemsstaterna besluta om den minimikvantitet alkohol som får ingå i återstoder och vindruv efter druvpressningen.

Alkoholkvantiteten i dessa biprodukter ska beslutas av medlemsstaterna och utgöra minst 5 volymprocent av alkoholen i det framställda vinet.

2. Med undantag av alkohol, eau-de-vie och piquettevin, får varken vin eller andra drycker avsedda för direkt konsumtion framställas av vindruv eller återstoder från vindruvspressning. Hållande av vin över jäsningsrester, druvrester eller pressad aszú-massa ska tillåtas på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2, där detta är traditionell praxis vid framställning av "Tokaji fordítás" och "Tokaji mészás" i Ungern och "Tokajský fordítás" och "Tokajský mészás" i Slovakien.
3. Det är förbjudet att pressa vindruv och jäsa om återstoder från vindruvspressning för andra ändamål än destillation eller framställning av piquettevin. Filtrering och centrifugering av vindruv ska inte betraktas som pressning, om de framställda produkterna är av sund, god och marknadsmässig kvalitet.
4. Piquettevin får, om det är tillåtet att framställa detta i den berörda medlemsstaten, endast användas till destillation eller för vinproducentens hushållskonsumtion.
5. Utan att medlemsstaternas möjlighet att besluta att kräva att biprodukterna ska bortskaffas genom destillation åsidosätts, ska de fysiska eller juridiska personer eller grupper av personer som innehar biprodukter åläggas att bortskaffa dem på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 75.2.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/831

BILAGA IX

FRIVILLIGA FÖRBEHÅLLNA BEGREPP

(hänvisning till klassificeringen i den kombinerade nomenklaturen)	Produktkategori	Frivilliga förbehållna begrepp
Fjäderfäkött (KN-nummer 0207 och 0210)		Utfordrad med ...% Gås utfordrad med havre Extensivt uppfödd inomhus Tillgång till utomhusvistelse Traditionell utomhusvistelse Uppfödd i full frihet Ålder vid slakt Gödningsperiodens varaktighet
Ägg (KN-nummer 0407)		Färska Extra eller extra färska Uppgifter om värphönsfoder
Olivolja (KN-nummer 1509)		Första kallpressningen Kallextrahering Syrahalt Stark Fruktig: mogen eller omogen Bitter Intensiv Medel Lätt Välbalanserad Mild olja

BILAGA X

KÖPEVILLKOR FÖR SOCKERBETOR UNDER DEN PERIODSOM AVSES I ARTIKEL 125.3

PUNKT I

1. Leveransavtalen ska ingås skriftligen och för en bestämd kvantitet betor.
2. Leveransavtalen får avse flera år.
3. Det får i leveransavtalen anges om och på vilka villkor en ytterligare kvantitet betor kan levereras.

PUNKT II

1. Det ska i leveransavtalen anges inköpspriser för de kvantiteter betor som avses i punkt I.
2. Det pris som avses i punkt 1 ska tillämpas på sockerbetor av standardkvalitet enligt punkt B i bilaga III.

Priset ska justeras genom av parterna i förväg överenskomna pristillägg eller prisavdrag som motsvarar avvikelser från standardkvaliteten.
3. Det ska i leveransavtalen anges hur marknadsprisernas utveckling ska fördelas mellan parterna.
4. En bestämd sockerhalt för betor ska anges i leveransavtalen. De ska innehålla en omräkningstabell som visar de olika sockerhalterna och de koefficienter som används för att omvandla de kvantiteter betor som levereras till kvantiteter som motsvarar den i avtalet angivna sockerhalten.

Tabellen ska vara baserad på de avkastningsvärden som motsvarar de olika sockerhalterna.

PUNKT III

Leveransavtalen ska innehålla bestämmelser om hur lång tid leveranserna normalt ska ta och hur ofta de ska göras.

PUNKT IV

1. Uppsamlingsställen för betor och leverans- och transportvillkor ska anges i leveransavtalen.
2. I leveransavtalen ska ansvaret för lastnings- och transportkostnader från uppsamlingsställena klart anges. Om det enligt leveransavtalen krävs att sockerföretaget ska bidra till lastnings- och transportkostnaderna, ska procentsatsen eller beloppet klart anges.
3. I leveransavtalen ska de kostnader som åligger varje part klart anges.

PUNKT V

1. Mottagningsställen för betor ska anges i leveransavtalen.
2. Om en sockerbets säljare och ett sockerföretag redan har ingått ett leveransavtal för det föregående regleringsåret, ska de mottagningsställen som har avtalats för leveranser under det regleringsåret fortsätta att gälla. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT VI

1. Det ska i leveransavtalen anges att sockerhalten ska bestämmas enligt den polarimetriska metoden eller någon annan av parterna överenskommen metod, för beaktande av den tekniska utvecklingen. Ett betprov ska tas då betorna tas emot.
2. Det får i branschavtal anges att betprov ska tas i ett annat skede. I så fall ska leveransavtalet innehålla bestämmelser om korrigering för att kompensera för en eventuell minskning av sockerhalten mellan tidpunkten för mottagandet och provtagningen.

PUNKT VII

Det ska i leveransavtalen anges att bruttovikt, tara och sockerhalt ska fastställas enligt ett av följande tillvägagångssätt:

- a) Av sockerföretaget och betodlarnas branschorganisation gemensamt, om ett branschavtal kräver detta.
- b) Av sockerföretaget under överinseende av betproducenternas branschorganisation.
- c) Av sockerföretaget under överinseende av en expert som är erkänd av medlemsstaten i fråga, förutsatt att sockerbets-säljaren åtar sig att betala kostnaden för denne.

PUNKT VIII

1. Sockerföretaget ska enligt leveransavtalen vara skyldig att fullgöra en eller flera av följande skyldigheter avseende hela den levererade kvantiteten betor:

- a) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna den färska betmassan från den levererade kvantiteten betor till sockerbets-säljaren.
- b) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna en del av denna betmassa i pressat skick, torkat skick eller torkad och melasserad, till sockerbets-säljaren.
- c) Att fritt fabrik återlämna betmassan i pressat eller torkat skick till sockerbets-säljaren. I detta fall kan sockerföretaget begära att sockerbets-säljaren betalar kostnaderna för pressningen eller torkningen.
- d) Att till sockerbets-säljaren betala en kompensation med hänsyn till säljarens möjligheter att sälja betmassan i fråga.

2. När olika delar av hela den levererade kvantiteten betor ska genomgå olika behandling, ska leveransavtalet föreskriva mer än en av de skyldigheter som anges i punkt 1

3. Det får i branschavtal anges att betmassan kan levereras i ett annat skede än det som anges i punkt 1 a–c.

PUNKT IX

Det ska i leveransavtalen anges tidsgränser för betalning av eventuella förskott och för slutbetalning av inköpspriset för betor.

PUNKT X

Om det i leveransavtalen finns bestämmelser om förhållanden som omfattas av denna bilaga eller om de innehåller bestämmelser om andra förhållanden, får sådana bestämmelser och deras verkningar inte strida mot denna bilaga.

PUNKT XI

1. Branschavtal enligt bilaga II del II avsnitt A punkt 6 ska innehålla skiljedoms klausuler.
2. En standardmall för leveranskontrakt som är förenlig med denna förordning och unionens regler får fastställas i branschavtal.
3. Om det i ett branschavtal på unionsnivå eller regional eller lokal nivå finns bestämmelser om förhållanden som omfattas av denna förordning eller om det innehåller bestämmelser om andra förhållanden, får sådana bestämmelser och deras verkningar inte strida mot denna bilaga.
4. Branschavtal enligt punkt 3 ska särskilt innehålla bestämmelser om följande:
 - a) Den omräkningstabell som avses i punkt II.4.
 - b) Val av och försörjning med utsäde för de betsorter som ska odlas.
 - c) Lägsta sockerhalt för de betor som ska levereras.

- d) Samråd mellan sockerföretaget och sockerbetsäljarnas företrädare innan det fastställs vilken dag betorna ska börja levereras.
 - e) Betalning av tillägsbelopp till sockerbetsäljare vid tidig eller sen leverans.
 - f) Närmare bestämmelser om villkor och kostnader avseende betmassan enligt punkt VIII.
 - g) Sockerbetsäljarens avhämtning av betmassan.
 - h) Regler för prisanpassningar vid fleråriga avtal.
 - i) Regler för provtagning och metoder för att fastställa bruttovikt, tara och sockerhalt.
-

BILAGA XI

KÖPEVILLKOR FÖR SOCKERBETOR UNDER DEN PERIODSOM AVSES I ARTIKEL 124

PUNKT I

1. Leveransavtalen ska ingås skriftligen och för en bestämd kvantitet kvotbetor.
2. Det ska i leveransavtalen anges om och på vilka villkor en ytterligare kvantitet betor kan levereras.

PUNKT II

1. Det ska i leveransavtalen anges inköpspriser för de kvantiteter betor som avses i artikel 101a.1a a och om lämpligt artikel 127.2 b. För de kvantiteter som avses i artikel 127.2 a får priserna inte understiga minimipriset för kvotbetor enligt artikel 135.
2. En bestämd sockerhalt för sockerbetor ska anges i leveransavtalen. Leveransavtalen ska innehålla en omräkningstabell som visar de olika sockerhalterna och de koefficienter som används för att omvandla de kvantiteter betor som levereras till kvantiteter som motsvarar den i avtalet angivna sockerhalten.

Tabellen ska vara baserad på de avkastningsvärden som motsvarar de olika sockerhalterna.

3. Om en sockerbetssäljare har tecknat ett leveransavtal med ett sockerföretag om leverans av betor enligt artikel 127.2 a, ska alla leveranser från denna säljare, omräknade enligt punkt 2 ovan, betraktas som leveranser enligt artikel 127.2 a, upp till den kvantitet betor som anges i leveransavtalet.
4. Ett sockerföretag som producerar en mindre kvantitet socker än de kvotbetor för vilka det har tecknat ett leveransavtal före sådd enligt artikel 127.2 a ska fördela den kvantitet sockerbetor som motsvarar ytterligare produktion upp till kvotbeloppet mellan de sockerbetssäljare med vilka leveransavtalet före sådd i den mening som avses i artikel 127.2 a har tecknats.

Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT III

1. Leveransavtalen ska innehålla bestämmelser om hur lång tid betleveranserna normalt ska ta och hur ofta de ska göras.
2. De bestämmelser som avses i punkt 1 ska vara desamma som de som tillämpades under det föregående regleringsåret med eventuella anpassningar nödvändiggjorda av den faktiska produktionen. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT IV

1. Uppsamlingsställen för betor ska anges i leveransavtalen.
2. Om en sockerbetssäljare och ett sockerföretag redan har ingått ett leveransavtal för det föregående regleringsåret, ska de uppsamlingsställen som har avtalats för leveranser under det regleringsåret fortsätta att gälla. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.
3. Det ska i leveransavtalen anges att kostnader för lastning och transport från uppsamlingsställena ska betalas av sockerföretaget, om inget annat följer av särskilda avtal baserade på lokala regler eller sedvänjor som gällde före det föregående regleringsåret.
4. I de fall då sockerbetor levereras fritt fabrik i Danmark, Irland, Grekland, Spanien, Portugal, Finland eller Förenade kungariket ska det i leveransavtalen anges att sockerföretag ska bidra till lastnings- och transportkostnaderna och med vilken procentsats eller vilket belopp.

PUNKT V

1. Mottagningsställen för betor ska anges i leveransavtalen.
2. Om en sockerbetssäljare och ett sockerföretag redan har ingått ett leveransavtal för det föregående regleringsåret, ska de mottagningsställen som har avtalats för leveranser under det regleringsåret fortsätta att gälla. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT VI

1. Det ska i leveransavtalen anges att sockerhalten ska bestämmas enligt den polarimetriska metoden. Ett betprov ska tas då betorna tas emot.
2. Det får i branschavtal anges att betprov ska tas i ett annat skede. I så fall ska leveransavtalet innehålla bestämmelser om korrigering för att kompensera för en eventuell minskning av sockerhalten mellan tidpunkten för mottagandet och provtagningen.

PUNKT VII

Det ska i leveransavtalen anges att bruttovikt, tara och sockerhalt ska bestämmas enligt ett av följande tillvägagångssätt:

- a) Av sockerföretaget och betodlarnas branschorganisation gemensamt, om ett branschavtal kräver detta.
- b) Av sockerföretaget under överinseende av betproducenternas branschorganisation.
- c) Av sockerföretaget under överinseende av en expert som är erkänd av medlemsstaten i fråga, förutsatt att sockerbets-säljaren åtar sig att betala kostnaden för denne.

PUNKT VIII

1. Sockerföretaget ska enligt leveransavtalen vara skyldig att fullgöra en eller flera av följande skyldigheter avseende hela den levererade kvantiteten betor:
 - a) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna den färska betmassan från den levererade kvantiteten betor till sockerbets-säljaren.
 - b) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna en del av denna betmassa i pressat skick, torkat skick eller torkad och melasserad, till sockerbets-säljaren.
 - c) Att fritt fabrik återlämna betmassan i pressat eller torkat skick till sockerbets-säljaren. I detta fall kan sockerföretaget begära att sockerbets-säljaren betalar kostnaderna för pressningen eller torkningen.
 - d) Att till sockerbets-säljaren betala en kompensation med hänsyn till möjligheterna att sälja betmassan i fråga.
2. När olika delar av hela den levererade kvantiteten betor ska genomgå olika behandling, ska leveransavtalet föreskriva mer än en av de skyldigheter som anges i punkt 1.
3. Det får i branschavtal anges att betmassan kan levereras i ett annat skede än det som anges i punkt 1 a–c.

PUNKT IX

1. Det ska i leveransavtalen anges tidsgränser för betalning av eventuella förskott och för slutbetalning av inköpspriset för betor.
2. De tidsgränser som avses i punkt 1 ska vara de som gällde under det föregående regleringsåret. Branschavtal får avvika från denna bestämmelse.

PUNKT X

Om det i leveransavtalen finns bestämmelser om förhållanden som omfattas av denna bilaga eller om de innehåller bestämmelser om andra förhållanden, får sådana bestämmelser och deras verkningar inte strida mot denna bilaga.

PUNKT XI

1. Branschavtal enligt bilaga II del II avsnitt A punkt 6 ska innehålla skiljedomsklausuler.
2. Om det i ett branschavtal på unionsnivå eller regional eller lokal nivå finns bestämmelser om förhållanden som omfattas av denna förordning eller om det innehåller bestämmelser om andra förhållanden, får sådana bestämmelser och deras verkningar inte strida mot denna bilaga.

3. Branschavtal enligt punkt 2 ska särskilt innehålla bestämmelser om följande:

- a) Fördelningen mellan sockerbetssäljarna av de kvantiteter betor som sockerföretaget köper före sådd i avsikt att tillverka socker inom ramen för kvoten.
- b) Den fördelning som avses i punkt II.4.
- c) Den omräkningstabell som avses i punkt II.2.
- d) Val av och försörjning med utsäde för de betsorter som ska odlas.
- e) Lägsta sockerhalt för de betor som ska levereras.
- f) Samråd mellan sockerföretaget och sockerbetssäljarnas företrädare innan det fastställs vilken dag betorna ska börja levereras.
- g) Betalning av tilläggsbelopp till sockerbetssäljare vid tidig eller sen leverans.
- h) Närmare uppgifter om följande:
 - i) Den del av betmassan som avses i punkt VIII.1 b.
 - ii) De kostnader som avses i punkt VIII.1 c.
 - iii) Den kompensation som avses i punkt VIII.1 d.
- i) Sockerbetssäljarens avhämtning av betmassan.
- j) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 135, fördelningen mellan sockerföretaget och sockerbetssäljarna av en eventuell skillnad mellan referenströskeln och det faktiska försäljningspriset för sockret.

PUNKT XII

Om det inte har ingåtts något branschavtal om hur de betkvantiteter som ett sockerföretag erbjuder sig att köpa före sådd för sockerproduktion inom ramen för kvoten ska fördelas mellan sockerbetssäljarna, får den berörda medlemsstaten själv utfärda regler för hur denna fördelning ska ske.

Dessa regler får också ge de betförsäljare som traditionellt levererar till kooperativ leveransrättigheter utöver de rättigheter som uppstår genom en eventuell tillhörighet till sådana kooperativ.

ANNEX XII

NATIONELLA OCH REGIONALA KVOTER FÖR PRODUKTION AV SOCKER, ISOGLUKOS OCH INULINSIRAP ENLIGT ARTIKEL 136

Medlemsstater eller regioner (1)	Socker (2)	Isoglukos (3)	(i ton)
			Inulinsirap (4)
Belgien	676 235,0	114 580,2	0
Bulgarien	0	89 198,0	
Tjeckien	372 459,3		
Danmark	372 383,0		
Tyskland	2 898 255,7	56 638,2	
Irland	0		
Grekland	158 702,0	0	
Spanien	498 480,2	53 810,2	
Frankrike (moderlandet)	3 004 811,15		0
De franska utomeuropeiska departementen	432 220,05		
Kroatien	192 877,0		
Italien	508 379,0	32 492,5	
Lettland	0		
Litauen	90 252,0		
Ungern	105 420,0	250 265,8	
Nederländerna	804 888,0	0	0
Österrike	351 027,4		
Polen	1 405 608,1	42 861,4	
Portugal (fastlandet)	0	12 500,0	
Autonoma regionen Azorererna	9 953,0		
Rumänien	104 688,8	0	
Slovenien	0		
Slovakien	112 319,5	68 094,5	
Finland	80 999,0	0	
Sverige	293 186,0		
Förenade kungariket	1 056 474,0	0	
SUMMA	13 529 618,2	720 440,8	0

BILAGA XIII

NÄRMARE FÖRESKRIFTER FÖR ÖVERFÖRING AV SOCKER- ELLER ISOGLUKOSKVOTER I ENLIGHET MED
ARTIKEL 138

PUNKT I

Vid tillämpning av denna bilaga avses med

- a) *sammanslagning av företag*: att sammanföra två eller flera företag till ett enda företag.
- b) *övertäelse av ett företag*: överföring eller övertagande av tillgångar som tillhör ett företag vilket har tilldelats kvoter till fördel för ett eller flera andra företag.
- c) *övertäelse av en fabrik*: överföring av äganderätten till en teknisk enhet, inklusive hela den anläggning som behövs för att tillverka produkten i fråga, till ett eller flera företag, som helt eller delvis övertar produktionen hos det företag som överläter sin äganderätt.
- d) *arrendering av en fabrik*: arrendeavtal för en teknisk enhet som arrendatorn avser att driva, inklusive hela den anläggning som behövs för tillverkning av socker, vilket gäller för minst tre på varandra följande regleringsår och vilket parterna förbinder sig att inte säga upp före utgången av det tredje året, med ett företag som är etablerat inom samma medlemsstat som fabriken i fråga, om det företag som arrenderar nämnda enhet efter det att arrendeavtalet börjar gälla kan betraktas som ett enbart sockerproducerande företag vad gäller hela dess produktion.

PUNKT II

1. I händelse av en sammanslagning eller övertäelse av sockerproducerande företag och i händelse av övertäelse av sockerfabriker ska kvoterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, ändras enligt följande:
 - a) Vid en sammanslagning av sockerproducerande företag ska medlemsstaterna tilldela det företag som skapas genom sammanslagningen en kvot som är lika med summan av de kvoter som företagen hade tilldelats före sammanslagningen.
 - b) Vid övertäelse av ett sockerproducerande företag ska medlemsstaten tilldela mottagaren det överlätna företags kvot för sockerproduktion. Om det finns mer än en mottagare, ska fördelningen göras i proportion till den sockerproduktion som var och en av dem tar över.
 - c) Vid övertäelse av en sockerfabrik ska medlemsstaten minska kvoten för det överlätna företaget och öka kvoten för mottagande företag i proportion till den produktion som vart och ett av företagen tar över.
2. Om några av de sockerbets- eller sockerrörsodlare som direkt berörs av någon av de transaktioner som avses i punkt 1 uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett sockerproducerande företag som inte är part i dessa transaktioner, får medlemsstaten genomföra fördelningen av kvoter på grundval av den produktion som tas över av det företag till vilket de avser att leverera sina betor eller sockerrör.
3. Vid nedläggning under andra förhållanden än de som avses i punkt 1 av
 - a) ett sockerproducerande företag, eller
 - b) en eller flera anläggningar som ingår i ett sockerproducerande företagfår medlemsstaten tilldela ett eller flera sockerproducerande företag den del av kvoterna som berörs av nedläggningen.

Även i de fall som avses i led b i första stycket får medlemsstaten, om några av de berörda odlarna uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett bestämt sockerproducerande företag, tilldela det företag till vilket de avser att leverera sina produkter en kvot som står i proportion till den kvantitet som odlarna avser att leverera till företaget.
4. Om det undantaget som avses i artikel 127.5 återopas, får medlemsstaten kräva att de betodlare och sockerföretag som berörs av undantaget inför särskilda bestämmelser i sina branschavtal som gör det möjligt för medlemsstaten att tillämpa leden 2 och 3 i denna punkt.

5. Om en fabrik som tillhör ett sockerproducerande företag utarrenderas, får medlemsstaten minska kvoten för det företag som arrenderar ut fabriken och tilldela det företag som arrenderar fabriken i avsikt att producera socker där denna del av kvoten.

Om arrendet upphör inom den period på tre regleringsår som avses i punkt 1 d, ska den justering av kvoten som har gjorts enligt första stycket återkallas av medlemsstaten med retroaktiv verkan till den dag då arrendet började löpa. Om avtalet upphör på grund av force majeure, ska medlemsstaten emellertid inte vara förpliktad att återkalla justeringen.

6. Om ett sockerproducerande företag inte längre kan garantera att det kan fullgöra sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen gentemot berörda sockerbets- eller sockerrörsodlare och de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten har fastställt att så är fallet, får medlemsstaten för ett eller flera regleringsår överföra den del av kvoterna som berörs till ett eller flera sockerproducerande företag i proportion till storleken på den produktion de tar över.
7. Om en medlemsstat beviljar ett sockerproducerande företag pris- och avsättningsgarantier avseende bearbetning av sockerbetor till etylalkohol, får medlemsstaten i samförstånd med företaget och de berörda sockerbetsodlarna överföra hela eller en del av kvoterna för sockertillverkning till ett eller flera andra företag för ett eller flera regleringsår.

PUNKT III

Vid sammanslagning eller överlåtelse av isoglukosproducerande företag eller överlåtelse av en isoglukosproducerande fabrik får medlemsstaten fördela de berörda kvoterna för produktion av isoglukos till ett eller flera andra företag, vare sig de redan har en produktionskvot eller inte.

PUNKT IV

Åtgärder enligt punkterna II och III får endast vidtas, om

- hänsyn har tagits till alla berörda parter intressen,
- den berörda medlemsstaten anser att dessa åtgärder kan förbättra sockerbets-, sockerrörs- och sockerproduktionssektorernas struktur,
- de gäller företag etablerade inom de territorier som kvoterna i bilaga XII avser.

PUNKT V

Om sammanslagningen eller överlåtelsen sker mellan den 1 oktober och den 30 april följande år, ska bestämmelserna i punkterna II och III börja gälla innevarande regleringsår.

Om sammanslagningen eller överlåtelsen sker mellan den 1 maj och den 30 september samma år, ska bestämmelserna i punkterna II och III börja gälla påföljande regleringsår.

PUNKT VI

Vid tillämpningen av punkterna II och III ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om de justerade kvoterna inom 15 dagar efter utgången av de perioder som anges i punkt V.

BILAGA XIV

JÄMFÖRELSETABELL SOM AVSES I ARTIKEL 230

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 1	Artikel 1	—
Artikel 2.1	Artikel 3.1 och 3.2	—
Artikel 2.2 a och b	—	—
Artikel 2.2 c	Artikel 15.1 a	—
Artikel 3	Artikel 6	—
Artikel 4	—	—
Artikel 5, första stycket	—	—
Artikel 5, andra stycket, första delen	Artikel 3.4	—
Artikel 5, andra stycket, andra delen	—	—
Artikel 5, tredje stycket	Artikel 5 a	—
Artikel 6	—	—
Artikel 7	Artikel 9	—
Artikel 8	Artikel 7	—
Artikel 9	Artikel 126	—
Artikel 10	Artikel 11	—
Artikel 11	Artikel 12	—
Artikel 12	Artikel 13	—
Artikel 13	Artikel 14 (1)	—
Artikel 14 (utgår)	—	—
Artikel 15 (utgår)	—	—
Artikel 16 (utgår)	—	—
Artikel 17 (utgår)	—	—
Artikel 18.1 till 18.4	Artikel 15.2 (1)	—
Artikel 18.5	—	—
Artikel 19 (utgår)	—	—
Artikel 20 (utgår)	—	—
Artikel 21 (utgår)	—	—
Artikel 22 (utgår)	—	—
Artikel 23 (utgår)	—	—
Artikel 24 (utgår)	—	—
Artikel 25	Artikel 16.1	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 26	—	—
Artikel 27	—	—
Artikel 28	—	—
Artikel 29	—	—
Artikel 30 (utgår)	—	—
Artikel 31	Artikel 17	—
Artikel 32	—	—
Artikel 33	[Artikel 18]	—
Artikel 34	[Artikel 18]	—
Artikel 35 (utgår)	—	—
Artikel 36 (utgår)	—	—
Artikel 37	[Artikel 18]	—
Artikel 38	[Artikel 18]	—
Artikel 39	[Artikel 19(3)]	—
Artikel 40	[Artikel 19.5 a och artikel 20 o iii]	—
Artikel 41	—	—
Artikel 42.1	Artikel 10	—
Artikel 42.2	Artikel 20 u	—
Artikel 43 a - f, i, j och l	Artiklarna 19 och 20	—
Artikel 43g, h och k	—	—
Artikel 44	Artikel 220.1 a, 220.2 och 220.3	—
Artikel 45	Artikel 220.1 b, 220.2 och 220.3	—
Artikel 46.1	Artikel 220.5	—
Artikel 46.2	Artikel 220.6.	—
Artikel 47	Artikel 219	—
Artikel 48	Artikel 219	—
Artikel 49	Artikel 135 (f)	—
Artikel 50	Artiklarna 125 och 127	—
Artikel 51	Artikel 128 (f)	—
Artikel 52	Artikel 130	—
Artikel 52a	—	—
Artikel 53.a	Artikel 132 c	—
Artikel 53 b	Artikel 130.2	—
Artikel 53 c	Artikel 130.6	—

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/843

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 54	Artikel 166	—
Artikel 55	— ⁽²⁾	—
Artikel 56	Artikel 136	—
Artikel 57	Artikel 137	—
Artikel 58	—	—
Artikel 59	—	—
Artikel 60	Artikel 138	—
Artikel 61	Artikel 139	—
Artikel 62	Artikel 140	—
Artikel 63	Artikel 141	—
Artikel 64.1	Artikel 142.1	—
Artikel 64.2 och 64.3	Artikel 142.2 ⁽¹⁾	—
Artikel 65	— ⁽²⁾	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Artikel 74	—	—
Artikel 75	—	—
Artikel 76	—	—
Artikel 77	—	—
Artikel 78	—	—
Artikel 79	—	—
Artikel 80	—	—
Artikel 81	—	—
Artikel 82	—	—
Artikel 83	—	—
Artikel 84	—	—
Artikel 84a	—	—
Artikel 85 a	Artikel 143.1 och artikel 144 a	—
Artikel 85 b	Artikel 144 j	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 85 c	Artikel 144 i	—
Artikel 85 d	—	—
Artikel 85a	— (1)	—
Artikel 85b	— (1)	—
Artikel 85c	— (1)	—
Artikel 85d	— (1)	—
Artikel 85e	— (1)	—
Artikel 85f	— (1)	—
Artikel 85g	— (1)	—
Artikel 85h	— (1)	—
Artikel 85i	— (1)	—
Artikel 85j	— (1)	—
Artikel 85k	— (1)	—
Artikel 85l	— (1)	—
Artikel 85m	— (1)	—
Artikel 85n	— (1)	—
Artikel 85o	—	—
Artikel 85p	—	—
Artikel 85q	—	—
Artikel 85r	—	—
Artikel 85s	—	—
Artikel 85t	—	—
Artikel 85u	—	—
Artikel 85v	—	—
Artikel 85w	—	—
Artikel 85x	—	—
Artikel 86 (utgått)	—	—
Artikel 87 (utgått)	—	—
Artikel 88 (utgått)	—	—
Artikel 89 (utgått)	—	—
Artikel 90 (utgått)	—	—
Artikel 91	—	—
Artikel 92	—	—
Artikel 93	—	—
Artikel 94	—	—
Artikel 94a	—	—

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/845

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 95	—	—
Artikel 95a	—	—
Artikel 96 (utgår)	—	—
Artikel 97	Artikel 129 (1)	—
Artikel 98	— (1)	—
Artikel 99	—	—
Artikel 100	—	—
Artikel 101 (utgår)	—	—
Artikel 102	Artikel 26 (1)	—
Artikel 102.2	Artikel 217	—
Artikel 102a	Artikel 58	—
Artikel 103	Artiklarna 29, 30 och 31	—
Artikel 103a	—	—
Artikel 103b	Artikel 32	—
Artikel 103c	Artikel 33	—
Artikel 103d	Artikel 34	—
Artikel 103e	Artikel 35	—
Artikel 103f	Artikel 36	—
Artikel 103g	Artikel 37 a och artikel 38 b	—
Artikel 103ga	Artikel 23	—
Artikel 103ga.7	Artikel 217	—
Artikel 103h a - e	Artiklarna 37 och 38	—
Artikel 103h f	Artiklarna 24 och 25	—
Artikel 103i	Artikel 39	—
Artikel 103j	Artikel 40	—
Artikel 103k	Artikel 41	—
Artikel 103l	Artikel 42	—
Artikel 103m	Artikel 43	—
Artikel 103n	Artikel 44	—
Artikel 103n.4	Artikel 212	—
Artikel 103o	—	—
Artikel 103p	Artikel 45	—
Artikel 103q	Artikel 46	—
Artikel 103r	Artikel 47	—
Artikel 103s	Artikel 48	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 103t	Artikel 49	—
Artikel 103u.1 a	Artikel 50	—
Artikel 103u.1 b	Artikel 51	—
Artikel 103u.2 - 103u.5	Artikel 52	—
Artikel 103v	Artikel 50	—
Artikel 103w	—	—
Artikel 103x	—	—
Artikel 103y	—	—
Artikel 103z	—	—
Artikel 103za	Artiklarna 53 och 54	—
Artikel 104	—	—
Artikel 105.1	Artikel 55.1	—
Artikel 105.2	Artikel 215	—
Artikel 106	Artikel 55.4	—
Artikel 107	Artikel 55.3	—
Artikel 108.1	Artikel 55.2	—
Artikel 108.2	—	—
Artikel 109, första meningen	Artikel 55.1, sista meningen	—
Artikel 110	Artiklarna 56 och 57	—
Artikel 111	—	—
Artikel 112	—	—
Artikel 113.1	Artikel 75.1 a–e och 75.2	—
Artikel 113.2	Artikel 75.5	—
Artikel 113.3, första stycket	Artikel 74	—
Artikel 113.3, andra stycket	—	Artikel 89
Artikel 113a.1 -113a.3	Artikel 76	—
Artikel 113a.4	— ⁽¹⁾	Artikel 89
Artikel 113b	Artikel 75.3	—
Artikel 113c	Artikel 167	—
Artikel 113d.1, första stycket	Artikel 78.1 och 78.2	—
Artikel 113d.1, andra stycket	Bilaga VII, del II.1	—
Artikel 113d.2	Artikel 78.3	—

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/847

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 113d.3	Artikel 82	—
Artikel 114	Artikel 78.1 (1)	—
Artikel 115	Artikel 78.1 och Artikel 75.1 h	—
Artikel 116	Artikel 78.1 och Artikel 75.1 f och g	—
Artikel 117	Artikel 77	—
Artikel 118	Artikel 78.1	—
Artikel 118a	Artikel 92	—
Artikel 118b	Artikel 93	—
Artikel 118c	Artikel 94	—
Artikel 118d.1	Artikel 94.3	—
Artikel 118d.2 och 118d.3	[Artikel 109.3]	—
Artikel 118e	Artikel 95	—
Artikel 118f	Artikel 96	—
Artikel 118g	Artikel 97	—
Artikel 118h	Artikel 98	—
Artikel 118i	Artikel 99	—
Artikel 118j	Artikel 100	—
Artikel 118k	Artikel 101	—
Artikel 118l	Artikel 102	—
Artikel 118m	Artikel 103	—
Artikel 118n	Artikel 104	—
Artikel 118o	—	—
Artikel 118p	—	—
Artikel 118q	Artikel 105	—
Artikel 118r	Artikel 106	—
Artikel 118s	Artikel 107	—
Artikel 118t	Artikel 108	—
Artikel 118u	Artikel 112	—
Artikel 118v	Artikel 113	—
Artikel 118w	Artikel 117	—
Artikel 118x	Artikel 118	—
Artikel 118y	Artikel 119	—
Artikel 118z	Artikel 120	—
Artikel 118za	Artikel 121	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 118zb	—	—
Artikel 119	—	—
Artikel 120	—	—
Artikel 120a	Artikel 81	—
Artikel 120b	—	—
Artikel 120c	Artikel 80	—
Artikel 120d, första stycket	Artikel 83.2	—
Artikel 120d, andra stycket	[Artikel 223]	—
Artikel 120e.1	Artikel 75.3 och 75.4	—
Artikel 120e.2	Artikel 83.3 och 83.4	—
Artikel 120f	Artikel 80.3	—
Artikel 120g	Artikel 80.5 och artikel 91 c	—
Artikel 121 a i	Artikel 75.2	—
Artikel 121 a ii	Artikel 75.3	—
Artikel 121 a iii	Artikel 89	—
Artikel 121 a iv	Artikel 75.2 och Artikel 91 b	—
Artikel 121 b	Artikel 91 a och Artikel 78.3	—
Artikel 121 c i	Artikel 91 a	—
Artikel 121 c ii och iii	Artikel 91 d	—
Artikel 121 c iv	[Artikel 223]	—
Artikel 121 d i	Artikel 78.1	—
Artikel 121 d ii-v och vii	Artikel 75.2 och 3	—
Artikel 121d vi	Artikel 89	—
Artikel 121 e i	Artikel 78.1	—
Artikel 121 e ii-v, vii	Artikel 75.3	—
Artikel 121 e vi	Artikel 75.2	—
Artikel 121 f i	Artikel 78.1	—
Artikel 121 f ii, iii och v	Artikel 75.3	—

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/849

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 121 f iv och vii	Artikel 91 g	—
Artikel 121 f vi	[Artikel 223]	—
Artikel 121 g	Artikel 75.3	—
Artikel 121 h	Artikel 91 d	—
Artikel 121 i	—	—
Artikel 121 j i	Artikel 75.3	—
Artikel 121 j ii	Artikel 91 d	—
Artikel 121 k	Artikel 122	—
Artikel 121 l	Artiklarna 114, 115 och 116	—
Artikel 121 m	Artikel 122	—
Artikel 121, andra stycket	Artikel 78.3	—
Artikel 121, tredje stycket	Artikel 75.3 och 75.4	—
Artikel 121, fjärde stycket, a - f	Artikel 75.3	—
Artikel 121, fjärde stycket, g	Artikel 75.3 m	—
Artikel 121, fjärde stycket, h	Artikel 80.4	—
Artikel 122	Artikel 152	—
Artikel 123	Artikel 157	—
Artikel 124	—	—
Artikel 125	—	—
Artikel 125a	Artikel 153	—
Artikel 125b	Artikel 154	—
Artikel 125c	Artikel 156	—
Artikel 125d	Artikel 155	—
Artikel 125e	—	—
Artikel 125f	Artikel 164	—
Artikel 125g	Artikel 164.6	—
Artikel 125h	Artikel 175 d	—
Artikel 125i	Artikel 165	—
Artikel 125j	Artikel 164	—
Artikel 125k	Artikel 158	—
Artikel 125l	Artikel 164	—
Artikel 125m	Artikel 164.6 [och artikel 175 d]	—
Artikel 125n	Artikel 165	—
Artikel 125o	Artiklarna 154 och 158	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 126	Artikel 165	—
Artikel 126a1., 126a.3 och 126a.4	Artikel 161	—
Artikel 126a.2	Artikel 156.2	—
Artikel 126b	Artikel 157.3	—
Artikel 126c	Artikel 149	—
Artikel 126d	Artikel 150	—
Artikel 126e	Artikel 173.2 och artikel 174.2	—
Artikel 127	Artikel 173	—
Artikel 128	—	—
Artikel 129	—	—
Artikel 130	Artikel 176.1	—
Artikel 131	Artikel 176.2	—
Artikel 132	Artikel 176.3	—
Artikel 133	[Artikel 177.2 e]	—
Artikel 133a.1	Artikel 181	—
Artikel 133a.2	Artikel 191	—
Artikel 134	Artiklarna 177 och 178	—
Artikel 135	—	—
Artikel 136	[Artikel 180]	—
Artikel 137	[Artikel 180]	—
Artikel 138	[Artikel 180]	—
Artikel 139	[Artikel 180]	—
Artikel 140	[Artikel 180]	—
Artikel 140a	Artikel 181	—
Artikel 141	Artikel 182	—
Artikel 142	Artikel 193	—
Artikel 143	Artikel 180	—
Artikel 144	Artikel 184	—
Artikel 145	Artikel 187 a	—
Artikel 146.1	—	—
Artikel 146.2	Artikel 185	—
Artikel 147	—	—
Artikel 148	Artikel 187	—
Artikel 149	[Artikel 180]	—
Artikel 150	[Artikel 180]	—
Artikel 151	[Artikel 180]	—

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/851

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 152	[Artikel 180]	—
Artikel 153	Artikel 192	—
Artikel 154	—	—
Artikel 155	—	—
Artikel 156	Artikel 192.5	—
Artikel 157	Artikel 189	—
Artikel 158	Artikel 190	—
Artikel 158a	Artikel 90	—
Artikel 159	Artikel 194	—
Artikel 160	Artikel 195	—
Artikel 161	Artiklarna 176, 177, 178 och 179	—
Artikel 162	Artikel 196	—
Artikel 163	Artikel 197	—
Artikel 164.1	Artikel 198.1	—
Artikel 164.2 - 164.4)	Artikel 198.2 (1)	—
Artikel 165	— (1)	—
Artikel 166	— (1)	—
Artikel 167	Artikel 199	—
Artikel 168	Artikel 200	—
Artikel 169	Artikel 201	—
Artikel 170	Artiklarna 202 och 203	—
Artikel 171	Artikel 184	—
Artikel 172	[Artikel 186.2]	—
Artikel 173	—	—
Artikel 174	Artikel 205	—
Artikel 175	Artikel 206	—
Artikel 176	Artikel 209	—
Artikel 176a	Artikel 210	—
Artikel 177	Artikel 210	—
Artikel 177a	Artikel 210	—
Artikel 178	Artikel 164	—
Artikel 179	Artikel 210.7	—
Artikel 180	Artikel 211	—
Artikel 181	Artikel 211	—
Artikel 182.1	Artikel 213	—
Artikel 182.2	—	—
Artikel 182.3, tredje stycket	Artikel 214	—

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 182.3, första, andra och fjärde stycket	—	—
Artikel 182.4 -182.7	—	—
Artikel 182a	Artikel 216	—
Artikel 183	—	—
Artikel 184.1	—	—
Artikel 184.2	Artikel 225 a	—
Artikel 184.3 - 184.8	—	—
Artikel 184(9)	Artikel 225 b	—
Artikel 185	—	—
Artikel 185a	Artikel 145	—
Artikel 185b	Artikel 223	—
Artikel 185c	Artikel 147	—
Artikel 185d	Artikel 146	—
Artikel 185e	Artikel 151	—
Artikel 185f	Artikel 148	—
Artikel 186	Artikel 219	—
Artikel 187	Artikel 219	—
Artikel 188	Artikel 219	—
Artikel 188a.1 och 188a.2	— ⁽¹⁾	—
Artikel 188a.3 och 188a.4	—	—
Artikel 188a.5 - 188a.7)	[Artikel 223]	—
Artikel 189	[Artikel 223]	—
Artikel 190	—	—
Artikel 190a	—	—
Artikel 191	Artikel 221	—
Artikel 192	Artikel 223	—
Artikel 193	—	—
Artikel 194	—	Artiklarna 62 och 64
Artikel 194a	—	Artikel 61
Artikel 195	Artikel 229	—
Artikel 196	—	—
Artikel 196a	Artikel 227	—
Artikel 196b	Artikel 229	—
Artikel 197	—	—
Artikel 198	—	—
Artikel 199	—	—
Artikel 200	—	—

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/853

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Artikel 201	230.1 och 230.3	—
Artikel 202	230.2	—
Artikel 203	—	—
Artikel 203a	Artikel 231	—
Artikel 203b	Artikel 231	—
Artikel 204	Artikel 232	—
Bilaga I	Bilaga I (Delarna I - XX, XXIV/1)	—
Bilaga II	Bilaga I (Delarna XXI - XXIII)	—
Bilaga III	Bilaga II	—
Bilaga IV	Bilaga III	—
Bilaga V	Bilaga IV	—
Bilaga VI	Bilaga XII	—
Bilaga VII	—	—
Bilaga VIIa	—	—
Bilaga VIIb	—	—
Bilaga VIIc	—	—
Bilaga VIII	Bilaga XIII	—
Bilaga IX	— ⁽¹⁾	—
Bilaga X	— ⁽¹⁾	—
Bilaga Xa	—	—
Bilaga Xb	Bilaga VI	—
Bilaga Xc	—	—
Bilaga Xd	—	—
Bilaga Xe	—	—
Bilaga XI	—	—
Bilaga XIa	Bilaga VII, Del I	—
Bilaga Xib	Bilaga VII, Del II	—
Bilaga XII	Bilaga VII, Del III	—
Bilaga XIII	Bilaga VII, Del IV	—
Bilaga XIV.A	Bilaga VII, Del VI	—
Bilaga XIV.B	Bilaga VII, Del V	—
Bilaga XIV.C	Artikel 75.2 och 75.3 ⁽¹⁾	—
Bilaga XV	Bilaga VII, Del VII	—

L 347/854

SV

Europeiska unionens officiella tidning

20.12.2013

Förordning (EG) nr 1234/2007	Denna förordning	Förordning (EU) nr 1306/2013
Bilaga XVa	Bilaga VIII, Del I	
Bilaga XVb	Bilaga VIII, Del II	
Bilaga XVI	Bilaga VII, Del VIII	
Bilaga XVIa	[Artikel 173.1 i]	
Bilaga XVII	[Arikel 180]	
Bilaga XVIII	[Artikel 180]	
Bilaga XIX	—	
Bilaga XX	—	
Bilaga XXI	—	
Bilaga XXII	Bilaga XIV	

(¹) Se även rådets förordning som ska antas i enlighet med artikel 43.3 EUF-fördraget.

(²) Se dock artikel 203.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1306/2013

av den 17 december 2013

om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans granskades möjliga utmaningar, mål och riktlinjer för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013. Mot bakgrund av de diskussioner som hållits kring det meddelandet bör den gemensamma jordbrukspolitiken reformeras med verkan från och med den 1 januari 2014. Den reformen bör omfatta alla grundförordningar inom den gemensamma jordbrukspolitiken, även rådets förordning (EG) nr 1290/2005 ⁽²⁾. Erfarenheterna från genomförandet av den förordningen visar att vissa delar av finansierings- och övervakningsmekanismen måste justeras. Med tanke på denna reforms omfattning bör förordning (EG) nr 1290/2005 upphävas och ersättas med en ny text. Denna reform bör dessutom i görligaste mån innebära att bestämmelserna harmoniseras, strömlinjeformas och förenklas.
- (2) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på godkännande av de utbetalande och samordnande organen, de utbetalande organens skyldigheter när det gäller offentlig

intervention och reglerna för innehåll i deras förvaltnings- och kontrollansvar, de åtgärder som finansieras av Europeiska unionens allmänna budget (nedan kallad unionens budget) inom ramen för offentlig intervention och värderingen av transaktioner i samband med offentlig intervention. Den befogenheten bör även omfatta undantag från icke-berättigandet rörande utbetalningar som gjorts av utbetalningsorgan till stödmottagarna före första eller efter sista möjliga utbetalningsdatum och kompensation mellan utgifter och inkomster inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu). Den befogenheten bör vidare omfatta metoderna för åtaganden och utbetalningar av beloppen om unionens budget inte har antagits i början av budgetåret eller om totalbeloppet för de inplanerade åtagandena överskrider det tröskelvärde som anges i artikel 170.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾.

Vidare bör befogenheten omfatta uppskjutande av kommissionens månadsbetalningar till medlemsstaterna när det gäller utgifter för EGFJ och villkoren för kommissionens minskning eller inställande av mellanliggande betalningar till medlemsstaterna inom ramen för Ejflu. Den befogenheten bör även omfatta innehållande av månatliga eller mellanliggande betalningar för vilka de relevanta statistiska uppgifterna inte har lämnats in i tid, de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra med avseende på kontroller, kriterier och metod för tillämpning av korrigeringar inom ramen för förfarandet för kontroll av överensstämmelse och indrivning av skulder. Den befogenheten bör också omfatta krav när det gäller tullförfarandena, indragna betalningar och sanktioner vid bristande efterlevnad av villkoren för stödberättigande och åtaganden eller andra förpliktelser till följd av tillämpningen av sektorslagstiftningen inom jordbruket. Den befogenheten bör likaså omfatta marknadsåtgärder där kommissionen får hålla inne månatliga betalningar, regler om säkerheter, det integrerade administrations- och kontrollsystemets funktion, de åtgärder som inte ingår i transaktionsgranskning, ändringar av den nivå på summan av mottagna eller utbetalade belopp under vilken företagens affärshandlingar normalt inte bör granskas enligt denna förordning, sanktioner som tillämpas inom ramen för tvärvillkoren, kontrollkraven inom vinstsektorn, reglerna om bibehållande av permanent betesmark. Slutligen bör den befogenheten omfatta reglerna om den avgörande händelse och den växelkurs som ska användas av de medlemsstater som inte använder euro som valuta, åtgärder för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förfarings-sätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den, innehåll i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för

⁽¹⁾ OJ C 191, 29.6.2012, s. 116.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- åtgärder som antagits i enlighet med den gemensamma jordbrukspolitiken och när det gäller övergångsåtgärder. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.
- När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (3) Den gemensamma jordbrukspolitiken består av olika åtgärder, varav en del rör landsbygdsutveckling. Det är viktigt att säkerställa finansieringen av dessa åtgärder för att bidra till att målen för den gemensamma jordbrukspolitiken uppnås. Eftersom dessa åtgärder har vissa gemensamma inslag men även skiljer sig åt i flera avseenden, bör bestämmelserna om deras finansiering behandlas i samma uppsättning bestämmelser. När det är nödvändigt bör dessa bestämmelser medge olika förfaranden. Genom förordning (EG) nr 1290/2005 inrättades två europeiska jordbruksfonder, nämligen EGFJ och Ejflu (nedan kallade *fonderna*). De fonderna bör bibehållas.
- (4) Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och de bestämmelser som antagits på grundval av denna bör gälla för de åtgärder som anges i den här förordningen. Den här förordningen innehåller särskilt bestämmelser om delad förvaltning med medlemsstaterna på grundval av principen om sund ekonomisk förvaltning, öppenhet och icke-diskriminering, samt bestämmelser om hur ackrediterade organ ska fungera och budgetprinciper bestämmelser som bör iaktas även i denna förordning.
- (5) För att säkerställa konsekvens mellan medlemsstaternas praxis och att bestämmelsen om force majeure tillämpas av medlemsstaterna på ett harmoniserat sätt bör denna förordning i förekommande fall innehålla undantag för force majeure eller exceptionella omständigheter, och en icke-uttömmande förteckning över tänkbara fall av force majeure och exceptionella omständigheter som ska godkännas av de behöriga nationella myndigheterna. Dessa myndigheter bör fatta beslut om force majeure eller exceptionella omständigheter från fall till fall på grundval av relevanta bevis och tillämpning av begreppet force majeure mot bakgrund av unionens jordbrukslagstiftning inklusive domstolens rättspraxis.
- (6) Unionens budget bör finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken utgifter, inbegripet utgifterna för landsbygdsutveckling genom fonderna, antingen direkt eller inom ramen för delad förvaltning med medlemsstaterna. Det bör specificeras vilka typer av åtgärder som kan finansieras via fonderna.
- (7) Det bör därför antas bestämmelser om medlemsstaternas godkännande av utbetalande organ, om fastställandet av förfaranden för inhämtande av de förvaltningsförklaringar som behövs, och för att få det godkännande av förvaltnings- och övervakningssystem samt oberoende organs godkännande av årsräkenskaper. För att säkerställa öppenhet och insyn i de nationella kontrollerna, särskilt när det gäller förfaranden för godkännande, giltigförklaring och utbetalning, och för att minska den administrativa bördan och antalet revisioner för kommissionen och för de medlemsstater i vilka det krävs att varje utbetalande organ godkänns, bör dessutom antalet myndigheter och organ som tilldelas sådana befogenheter begränsas samtidigt som varje medlemsstats konstitutionella bestämmelser respekteras. För att undvika onödiga omorganiseringar bör dock medlemsstaterna kunna behålla det antal utbetalande organ som har ackrediterats innan denna förordning trädde i kraft.
- (8) Om en medlemsstat godkänner mer än ett utbetalande organ, är det viktigt att den utser ett enda offentligt samordningsorgan med uppgift att säkerställa konsekvens i förvaltningen av fonderna, att upprätta förbindelse mellan kommissionen och de olika godkända utbetalande organen och att se till att den information som kommissionen begär om de olika utbetalande organens verksamhet överlämnas utan dröjsmål. Det offentliga samordningsorganet bör också vidta och samordna åtgärder i syfte att avhjälpa eventuella allmänna brister och bör hålla kommissionen informerad om all uppföljning. Det organet bör dessutom främja och, där så är möjligt, säkerställa en enhetlig tillämpning av gemensamma regler och normer.
- (9) Endast när utbetalande organ som har godkänts av medlemsstaterna används erbjuds rimliga garantier för att de kontroller som behövs har genomförts innan unionsstöd beviljas till stödmottagarna. Det bör därför uttryckligen fastställas i denna förordning att det endast är utgifter som utbetalats av godkända utbetalande organ som kan få ersättning från unionens budget.
- (10) För att göra stödmottagarna mer medvetna om förhållandet mellan å ena sidan jordbruksmetoder och förvaltning av jordbruk, och å andra sidan normer avseende miljö, klimatförändring, god jordbrukshävd, livsmedels-säkerhet, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd, är det nödvändigt för medlemsstaterna att inrätta en omfattande system för jordbruksrådgivning som kan erbjuda råd till stödmottagarna. Jordbruksrådgivningen bör inte på något sätt påverka den skyldighet och det ansvar stödmottagarna har att följa dessa normer. Medlemsstaterna bör också säkerställa att det råder en klar åtskillnad mellan rådgivning och kontroll.

- (11) Systemet för jordbruksrådgivning bör åtminstone täcka in de skyldigheter på gårdsnivå som följer av tvärvillkorens normer och krav. Det systemet bör också omfatta de krav som ska följas med avseende på klimat- och miljövänliga jordbruksmetoder och med avseende på att hålla jordbruksarealen i ett visst skick, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013⁽¹⁾ och åtgärder på gårdsnivå som anges i landsbygdsprogrammen som syftar till en modernisering av jordbruksföretag, uppbyggnad av konkurrenskraft, sektorsintegration, innovation och marknadsorientering samt främjande av entreprenörskap.
- Det systemet bör även omfatta kraven på stödmottagare som åläggs av medlemsstaterna för att genomföra vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁽²⁾ och för tillämpning av artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009⁽³⁾, särskilt avseende efterlevnaden av de allmänna principerna om integrerat växtskydd enligt artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG⁽⁴⁾.
- (12) Det bör vara frivilligt för stödmottagarna att ta del av systemet för jordbruksrådgivning. Alla stödmottagare, även jordbrukare som inte får stöd enligt den gemensamma jordbrukspolitikens, bör kunna få delta i systemet. Det bör dock vara möjligt för medlemsstaterna att fastställa prioriteringskriterier. På grund av systemets karaktär bör de uppgifter som erhålls i samband med rådgivningen behandlas konfidentiellt, utom vid allvarliga överträdelser av unionsrätten eller nationell rätt. För att systemet ska bli effektivt bör rådgivarna ha lämpliga kvalifikationer och genomgå regelbunden utbildning.
- (13) I fråga om EGFJ bör de anslag som krävs för att täcka de utgifter som de godkända utbetalande organen betalar ut ställas till medlemsstaternas förfogande av kommissionen, i form av ersättning på grundval av en redovisning av de utgifter som dessa organ har haft. I avvaktan på sådan månadsvis ersättning bör medlemsstaterna tillhandahålla de finansiella medel som krävs för att tillgodose de godkända utbetalande organens behov. Medlemsstaterna och stödmottagarna bör själva bära de personalkostnader och administrativa kostnader som genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitikens innebär.
- (14) Användningen av det agrometeorologiska systemet samt inhämtningen och förbättringen av satellitbilder bör bl.a. ge kommissionen medel för att förvalta jordbruksmarknaderna, underlätta övervakningen av jordbruksrelaterade utgifter och övervaka jordbruksresurserna på medellång och lång sikt. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 165/94⁽⁵⁾, bör även vissa av dess bestämmelser införas i denna förordning och följaktligen bör förordning (EG) nr 165/94 upphävas.
- (15) Inom ramen för budgetdisciplinen är det nödvändigt att ange ett årligt tak för de utgifter som finansieras genom EGFJ med hänsyn till de högsta belopp som fastställs för fonden i enlighet med den fleråriga budgetram som föreskrivs i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽⁶⁾.
- (16) Budgetdisciplinen kräver också att det årliga taket för utgifter som finansieras genom EGFJ iaktas under alla omständigheter, i alla stadier av budgetförarbetet och vid genomförandet av budgeten. Det är således nödvändigt att betrakta det nationella taket för direktstöd per medlemsstat som anges i förordning (EU) nr 1307/2013 som ett finansieringstak för dessa direktstöd för medlemsstaten i fråga, och att ersättningen för dessa utbetalningar inte överstiger det finansieringstaket. Budgetdisciplinen kräver dessutom att alla unionens rättsakter inom den gemensamma jordbrukspolitikens område som kommissionen föreslår eller som antas av unionen eller av kommissionen och som finansieras genom EGFJ är förenliga med det årliga taket för utgifter som finansieras från den fonden.
- (17) För att säkerställa att de belopp som ska finansiera den gemensamma jordbrukspolitikens överensstämmer med de årliga taken bör man bibehålla den finansiella mekanism som avses i rådets förordning (EG) nr 73/2009⁽⁷⁾ genom vilken nivån på direktstödet justeras. I de fall då Europaparlamentet och rådet inte har fastställt dem före den 30 juni det kalenderår för vilket de gäller, bör kommissionen bemyndigas att fastställa de justeringarna.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitikens och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 637/2008 och (EG) 73/2009 (Se sidan 608 i detta nummer av EUT).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71).

(5) Rådets förordning (EG) nr 165/94 av den 24 januari 1994 om gemenskapens medfinansiering av kontroll med hjälp av fjärranalys (EGT L 24, 29.1.1994, s. 6).

(6) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (Se sidan 884 i detta nummer av EUT).

(7) Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitikens och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (18) För att stödja jordbrukssektorn vid större kriser som drabbar produktionen eller distributionen inom jordbruket bör en krisreserv upprättas genom en minskning av direktstödet i början av varje år genom instrumentet för finansiell disciplin.
- (19) I artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 fastställs att anslag för åtgärder som avses i artikel 4.1 i den här förordningen och som inte blivit föremål för några åtaganden endast får överföras till det påföljande budgetåret och att en sådan överföring endast får användas för att finansiera en tilläggbetalning till de stödmottagare vars direktstöd minskat föregående budgetår i enlighet med artikel 25 i den här förordningen. Om anslag överförs till det påföljande budgetåret måste de nationella förvaltningarna alltså göra utbetalningar till två grupper av mottagare av direktstöd under ett budgetår: å ena sidan betala ut ersättning från det överförda outnyttjade beloppet för budgetdisciplin till jordbrukare som omfattats av budgetdisciplin under det föregående budgetåret, och å andra sidan göra direktbetalningar under budgetår N till de jordbrukare som har begärt dem. För att undvika att den administrativa bördan för de nationella förvaltningarna blir alltför betungande bör ett undantag göras från artikel 169.3 fjärde stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 så att de nationella förvaltningarna får betala ut de belopp som överförts till budgetår N till jordbrukare som omfattas av budgetdisciplin under år N i stället för till jordbrukare som omfattades under år N-1.
- (20) De åtgärder som vidtas för att fastställa det ekonomiska bidraget från fonderna när det gäller att beräkna finansieringstaken, påverkar inte den befogenhet som budgetmyndigheten har enligt EUF-fördraget. Dessa åtgärder bör därför grundas på de referensbelopp som fastställs i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 19 november 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning och förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013.
- (21) Budgetdisciplinen innebär också en fortgående granskning av budgetsituationen på medellång sikt. Kommissionen bör därför, när den överlämnar det preliminära budgetförslaget ett givet år, lägga fram sina prognoser och analyser för Europaparlamentet och rådet och bör vid behov föreslå lagstiftaren lämpliga åtgärder. Dessutom bör kommissionen alltid helt och fullt utnyttja sina förvaltningsbefogenheter för att se till att årliga taket iakttas och bör, om det visar sig nödvändigt, föreslå för Europaparlamentet och rådet eller för rådet lämpliga åtgärder för att rätta till budgetsituationen. Om det vid slutet av budgetåret visar sig att medlemsstaternas anspråk på ersättning skulle leda till att det årliga taket överskrids, bör kommissionen kunna fatta beslut om åtgärder som säkerställer dels en preliminär fördelning av den disponibla budgeten till medlemsstaterna i proportion till deras ännu ej reglerade anspråk på ersättning, dels åtgärder som säkerställer förenlighet med det tak som fastställts för det berörda året. Betalningarna för det berörda året bör verkställas på följande budgetår, och man bör slutgiltigt fastställa det sammanlagda beloppet för unionens finansiering per medlemsstat, samt hur ersättningar bör delas mellan medlemsstaterna för att säkerställa att det fastställda beloppet respekteras.
- (22) När budgeten genomförs bör kommissionen använda sig av ett månatligt varnings- och övervakningssystem för kontroll av jordbruksutgifterna för att kunna reagera så snabbt som möjligt om det finns risk för att det årliga taket överskrids, för att besluta om lämpliga åtgärder inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter och föreslå andra åtgärder om de vidtagna åtgärderna skulle visa sig vara otillräckliga. Kommissionen bör regelbundet överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur de faktiska utgifterna utvecklas i förhållande till uppskattningarna fram till rapportdagen och bör lämna en bedömning av det troliga genomförandet under resten av budgetåret.
- (23) Med tanke på den tid som förflyter från utarbetande av budgetdokument till dess att kommissionen lägger fram dem, bör de växelkurser som kommissionen använder för att upprätta dessa dokument korrekt återspegla senast tillgängliga information.
- (24) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁽¹⁾ fastställs regler för det ekonomiska stödet från de fonder som omfattas av den förordningen, inbegripet Ejflu. Dessa regler omfattar även utgifternas stödberättigande, finansiell förvaltning och förvaltnings- och kontrollsystem. När det gäller den finansiella förvaltningen av Ejflu bör det, för att skapa rättslig klarhet och samstämmighet mellan de fonder som omfattas av den här förordningen, hänvisas till de relevanta bestämmelserna om budgetåtaganden, betalningsfrister och återtagande i förordning (EU) nr 1303/2013.
- (25) Landsbygdsprogrammen finansieras från unionsbudgeten på grundval av åtaganden som gjorts med årliga delbetalningar. Medlemsstaterna bör kunna få tillgång till de avsedda unionsmedlen redan när de börjar genomföra sina program. Det är följaktligen nödvändigt att införa ett system med förskott, med begränsningar av beloppen, för att säkerställa ett regelbundet flöde av medel som gör det möjligt att på lämpligt sätt göra utbetalningar till stödmottagarna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

- (26) Bortsett från forskott är det nödvändigt att göra skillnad mellan olika typer av utbetalningar från kommissionen till de godkända utbetalande organen, mellanliggande utbetalningar och slutbetalningar och att fastställa närmare regler om dessa utbetalningar. Regeln om automatiskt återtagande av medel bör bidra till att genomförandet av programmen påskyndas och till en sund ekonomisk förvaltning. Reglerna om de nationella ramarna i medlemsstater med regionala program som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013⁽¹⁾ ger även medlemsstaterna ett verktyg att säkerställa verkställande och sund ekonomisk förvaltning.
- (27) Det är viktigt att unionsstödet betalas ut till stödmottagarna i tid, så att de kan använda det på ett effektivt sätt. Om medlemsstaterna inte iakttar de tidsfrister som fastställs i unionsrätten kan allvarliga problem uppstå för stödmottagarna, och det kan också äventyra årsplaneringen av unionsbudgeten. Därför bör utgifter som har betalats sedan tidsfristen löpt ut uteslutas från unionsfinansiering. Proportionalitetsprincipen som fastställs i förordning (EG) nr 1290/2005 bör upprätthållas och gälla för båda fonderna. För att iaktta proportionalitetsprincipen bör kommissionen dock kunna fastställa bestämmelser om undantag från denna generella regel.
- (28) I förordning (EG) nr 1290/2005 föreskrivs minskningar och innehållanden av månadsbetalningar eller mellanliggande betalningar för fonderna. Trots den ganska allmänt hållna ordalydelsen i dessa bestämmelser, används de i praktiken för att minska betalningarna på grund av sena utbetalningar, om de årliga taken överskrids eller liknande "redovisningsfrågor" som enkelt kan upptäckas i utgiftsdeklarationerna. Dessa bestämmelser tillåter också minskningar och innehållanden av betalningar i de fall det finns allvarliga och ihållande brister i nationella kontrollsystem. Införandet av sådana minskningar och innehållanden är dock föremål för relativt restriktiva villkor och ska göras i enlighet med ett särskilt tvåstegsförfarande. Budgetmyndigheten har upprepad gånger bett kommissionen att hålla inne betalningarna till medlemsstater som inte gör sina utbetalningar i tid. Av dessa skäl är det nödvändigt att klargöra det system som föreskrivs i förordning (EG) nr 1290/2005 för minskningar och innehållanden och att sammanföra reglerna om minskningar och innehållanden av betalningar för båda fonderna till en enda artikel. Systemet med minskningar av betalningar på grund av "redovisningsfrågor" bör behållas i överensstämmelse med befintlig administrativ praxis. Möjligheten att minska eller hålla inne betalningarna om det upptäcks betydande och ihållande brister i nationella kontrollsystem bör förbättras i syfte att ge kommissionen möjlighet att snabbt hålla inne betalningar om allvarliga brister upptäcks. Den möjligheten bör också utökas för att inkludera försummelse i systemet för återvinning av oegentligt utförda betalningar.
- (29) Sektorslagstiftningen inom jordbruket kräver att medlemsstaterna inom de uppsatta tidsfristerna lämnar in information om hur många kontroller som utförts och deras resultat. Statistiken över kontrollerna används för att avgöra omfattningen av fel på medlemsstatsnivå och, mer allmänt, i syfte att kontrollera förvaltningen av fonderna. Kontrollstatistiken är en viktig informationskälla för kommissionen som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om fonderna förvaltas på ett lämpligt sätt och den är ett avgörande inslag i den årliga förvaltningsförklaringen. Eftersom kontrollstatistiken har så stor betydelse och för att försäkra sig om att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter och lämnar in informationen i tid, är det nödvändigt med ett system med en avskräckande inverkan om informationen lämnas för sent och som motsvarar omfattningen av de data som saknas. Det bör därför tas fram bestämmelser som gör det möjligt för kommissionen ställa in delar av månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna för vilka relevant statistisk information inte har lämnats in i tid.
- (30) För att kunna återanvända medel ur fonderna behövs det föreskrifter för tilldelningen av specifika belopp. Förteckningen i förordning (EG) nr 1290/2005 bör kompletteras genom tillägg av de belopp som rör sena betalningar och avslutande av räkenskaper i fråga om utgifter för EGFJ. Även rådets förordning (EEG) nr 352/78⁽²⁾ fastställde regler för användningen av de belopp som uppstod från förverkade säkerheter. Dessa bestämmelser bör harmoniseras och sammanföras med befintliga bestämmelser om inkomster avsåtta för särskilda ändamål. Förordning (EEG) nr 352/78 bör därför upphävas.
- (31) Rådets förordning (EG) nr 814/2000⁽³⁾ och tillämpningsföreskrifterna för denna, beskriver åtgärder som ska användas för att informera om den gemensamma jordbrukspolitikens och som kan finansieras enligt artikel 5 c i förordning (EG) nr 1290/2005. Förordning (EG) nr 814/2000 innehåller en förteckning över dessa åtgärder och deras syften och den fastställer regler för hur de ska finansieras och för hur motsvarande projekt ska genomföras. Sedan den förordningen antogs har regler som avser bidrag och upphandling antagits genom förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. De reglerna bör även gälla informationsåtgärder som vidtas för den gemensamma jordbrukspolitikens. För att förenkla och nå samstämmighet bör förordning (EG) nr 814/2000 upphävas, samtidigt som man bibehåller de särskilda bestämmelser som rör syftena med och typerna av åtgärder som ska

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (Se sidan 487 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 352/78 av den 20 februari 1978 om tillgodoräknande av säkerheter, borgen och garantier som har ställts inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens och som har förverkats (EGT L 50, 22.2.1978, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 814/2000 av den 17 april 2000 om åtgärder avsedda att ge information om den gemensamma jordbrukspolitikens (EGT L 100, 20.4.2000, s. 7).

- finansieras. Dessa åtgärder bör också ta hänsyn till behovet av att säkerställa mer effektiv kommunikation till den breda allmänheten och större synergieffekter mellan kommunikation på kommissionens initiativ samt till behovet av att säkerställa att unionens politiska prioriteringar kommuniceras på ett effektivt sätt. Därför bör de även omfatta informationsåtgärder som är relevanta för den gemensamma jordbrukspolitiken inom ramen för sådan gemensam kommunikation som avses i kommissionens meddelande En budget för Europa 2020 (nedan kallad *kommissionens meddelande om en budget för Europa 2020*) – Del II – Policybeskrivningar.
- (32) Finansiering av åtgärder och insatser inom den gemensamma jordbrukspolitiken inbegriper delvis delad förvaltning. För att säkerställa sund ekonomisk förvaltning av unionens medel bör kommissionen kontrollera hur de myndigheter i medlemsstaterna som fått uppdraget att göra utbetalningar förvaltar fonderna. Det bör fastställas vilken form av kontroller som ska utföras av kommissionen och på vilka villkor kommissionen ska kunna fullgöra sina åligganden i samband med genomförandet av budgeten, och det bör klargöras vilka skyldigheter medlemsstaterna har att samarbeta.
- (33) För att kommissionen ska kunna fullgöra sina skyldigheter att kontrollera att det i medlemsstaterna finns väl fungerande system för förvaltning och kontroll av unionens utgifter, och utan att det påverkar medlemsstaternas egna kontroller, bör kontroller även kunna genomföras av personer som bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar, som bör ha möjlighet att begära assistans från medlemsstaterna.
- (34) Det är nödvändigt att i största möjliga utsträckning använda informationsteknik för att ta fram den information som ska lämnas till kommissionen. När kontroller genomförs bör kommissionen omedelbart ha fullständig tillgång till de uppgifter som rör utgifterna, både i pappersform och i elektronisk form.
- (35) För att kunna upprätta den finansiella förbindelsen mellan de godkända utbetalande organen och unionens budget, bör kommissionen årligen avsluta dessa organs räkenskaper. Beslutet om avslutande av räkenskaperna bör omfatta kontroll av att räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga, men inte huruvida utgifterna överensstämmer med unionsrätten.
- (36) Kommissionen har, i enlighet med artikel 317 i EUF-fördraget, ansvar för genomförandet av Europeiska unionens budget i samarbete med medlemsstaterna. Kommissionen har tilldelats befogenheten att, genom genomförandeakter besluta om de utgifter som medlemsstaterna betalat är förenliga med unionsrätten. Medlemsstaterna bör få motivera sina beslut om utbetalningar och ha möjlighet till förlikning vid oenighet mellan dem och kommissionen. För att ge medlemsstaterna rättsliga och ekonomiska garantier när det gäller gjorda betalningar, bör det fastställas en längstidsfrist inom vilken kommissionen kan avgöra om bristande efterlevnad ska medföra ekonomiska följder. När det gäller Ejflu bör förfarandet för kontroll av överensstämmelsen överensstämma med bestämmelserna om kommissionens finansiella korrigeringar enligt del 2 i förordning (EU) nr 1303/2013.
- (37) Vid återkrav av medel som har utbetalats av EGFJ bör de indrivna beloppen återbetalas till fonden om det rör sig om utgifter som inte är förenliga med unionsrätten, eller för vilka det inte finns några rättigheter. För att det ska finnas tillräckligt med tid för alla nödvändiga administrativa förfaranden, inklusive interna kontroller, bör medlemsstaterna begära återbetalning av stödmottagaren inom 18 månader efter en kontrollrapport eller liknande handling i vilken det förklaras att en oegentlighet har förekommit, har godkänts och, i förekommande fall mottagits av det utbetalande organet eller det andra organ som svarar för indrivningen. Det bör finnas föreskrifter om ekonomiskt ansvar när oegentligheter har begåtts och totalbeloppet inte har drivits in. Därför bör det inrättas ett förfarande som gör det möjligt för kommissionen att skydda unionens budget genom att besluta att belasta den berörda medlemsstaten med en del av de belopp som har förlorats på grund av oegentligheter och som inte har kunnat drivas in inom en skälig tid. I vissa fall av försummelse från medlemsstatens sida är det också riktigt att belasta den aktuella medlemsstaten med hela beloppet. Med förbehåll för medlemsstaternas iakttagande av sina skyldigheter enligt sina interna förfaranden, bör den ekonomiska bördan dock fördelas rättvist mellan unionen och medlemsstaten. Detsamma bör gälla för Ejflu, dock under förutsättning att de belopp som återkrävs eller dras in till följd av oegentligheter även fortsättningsvis bör stå till förfogande för landsbygdsprogram som har godkänts för den berörda medlemsstaten, eftersom de har tilldelats den medlemsstaten. Bestämmelser om medlemsstaternas rapporteringsskyldighet bör också fastställas.
- (38) De indrivningsförfaranden som medlemsstaterna inlett kan få till följd att indrivningen försenas flera år, utan någon garanti för att de över huvud taget kommer att ge något resultat. De kostnader som dessa förfaranden medför kan också vara oproportionella i förhållande till de belopp som indrivs eller kan indrivras. Det bör följaktligen i vissa fall vara möjligt att tillåta medlemsstaterna att avbryta indrivningsförfarandena.

- (39) För att skydda unionsbudgetens finansiella intressen bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att verksamhet som finansieras av fonderna verkligen genomförs och att det görs korrekt. Det är också nödvändigt att medlemsstaterna förebygger, upptäcker och effektivt beivrar eventuella oegentligheter som stödmottagare gör sig skyldiga till eller om de inte fullgör de skyldigheter de har. För detta ändamål bör rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁾ gälla. Vid överträdelse av sektorslagstiftningen inom jordbruket där några detaljerade bestämmelser om administrativa sanktioner inte har fastställts i unionens rättsakter, bör medlemsstaterna tillämpa nationella sanktioner som bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (40) Finansieringen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken av verksamhet som skapar merkostnader på andra politiska områden som täcks av Europeiska unionens allmänna budget, särskilt miljö och folkhälsa, bör undvikas. Dessutom bör införandet av nya betalningssystem och relaterade övervaknings- och sanktions-system inte leda till onödiga och ytterligare komplexa administrativa förfaranden och byråkrati.
- (41) Regler som rör allmänna principer om kontroller, som är tillämpliga på indragna felaktiga utbetalningar och om de sanktioner som kan användas finns i olika sektorsförordningar som rör jordbruket. Dessa bestämmelser bör samlas inom samma rättsliga ram på horisontell nivå. De bör täcka in de skyldigheter medlemsstaterna har när det gäller administrativa kontroller och kontroller på plats vars syfte är att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna för åtgärder inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, och som bör omfatta de regler som finns för återvinning, minskning och uteslutande av stöd. Det bör även fastställas regler för kontroller av skyldigheter som inte nödvändigtvis är kopplade till utbetalning av stöd.
- (42) Olika bestämmelser i sektorslagstiftningen inom jordbruket kräver att en säkerhet ställs för att säkerställa betalningen av ett belopp om en viss skyldighet inte fullgörs. För att stärka ramen för säkerheter bör en enda horisontell bestämmelse gälla för samtliga dessa bestämmelser.
- (43) Medlemsstaterna upprätta och tillämpa ett integrerat administrations- och kontrollsystem (nedan kallat integrerade systemet) för vissa utbetalningar som fastställs i förordning (EU) nr 1307/2013 och i förordning (EU) nr 1305/2013. För att kunna effektivisera unionsstöden och för att kunna övervaka dem på ett bättre sätt, bör medlemsstaterna ha befogenhet att använda det integrerade systemet för andra typer av unionsstöd.
- (44) Huvudbeståndsdelarna i det integrerade systemet bör bibehållas. Det gäller framför allt bestämmelserna om en datoriserad databas, ett identifieringssystem för jordbruksskiften, stödsansökningar eller stödsanspråk samt ett system för identifiering och registrering av stöd rättigheter samtidigt som man beaktar politikens utveckling, särskilt genom införandet av betalning för jordbruksmetoder som gynnar klimatet och miljön och för de ekologiska fördelarna med landskapslement. I syfte att minska den administrativa bördan och säkerställa att kontrollerna utförs på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör medlemsstaterna använda lämplig teknik när de upprättar dessa system.
- (45) I syfte att skapa ett referenslager i identifieringssystemet för jordbruksskiften som är anpassat till områden med ekologiskt fokus bör medlemsstaterna kunna ta hänsyn till särskild information som får begäras från jordbrukare i deras ansökningar för ansökningsåren 2015–2017 såsom identifieringen av landskapslement eller andra områden som kan vara områden med ekologiskt fokus och, där så är nödvändigt, dessa elements och andra områdens storlek.
- (46) Behöriga nationella myndigheter bör, enligt unionens stödordningar som omfattas av det integrerade systemet göra fullständiga utbetalningar till stödmottagarna, efter eventuella minskningar som föreskrivs i denna förordning och inom föreskrivna perioder. För att göra förvaltningen av direktstöd mer flexibel bör medlemsstaterna få rätt att betala ut stöd som omfattas av det integrerade systemet i högst två utbetalningar per år.
- (47) Granskning av stödmottagande eller betalningsskyldiga företags affärshandlingar kan vara ett effektivt medel för kontroll av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom EGFJ. Bestämmelserna om granskning av affärshandlingar fastställs i rådets förordning (EG) nr 485/2008⁽²⁾. Den granskningen kompletterar andra kontroller som medlemsstaterna redan genomför. Dessutom påverkar den förordningen inte nationella granskningsbestämmelser, som är mer omfattande än de som föreskrivs i den.
- (48) Enligt förordning (EG) nr 485/2008 bör medlemsstaterna vidta åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa ett effektivt skydd av unionens finansiella intressen, och i synnerhet försäkra sig om att verksamhet som finansieras genom EGFJ verkligen genomförs och på ett korrekt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör de relevanta bestämmelserna integreras i samma akt. Förordning (EG) nr 485/2008 bör därför upphävas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EUT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 485/2008 av den 26 maj 2008 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EUT L 143, 3.6.2008, s. 1).

- (49) De dokument som ska användas som underlag vid en sådan granskning bör väljas på ett sätt som gör det möjligt att genomföra en fullständig granskning. De företag som ska granskas bör väljas ut på grundval av den typ av transaktioner som genomförs på deras ansvar och fördelningen per sektor av stödmottagande eller betalningsskyldiga företag bör ske i förhållande till deras finansiella betydelse i systemet för finansiering genom EGFJ.
- (50) Det bör fastställas vilka befogenheter de tjänstemän har som ansvarar för granskningen av företagen, och vilka förpliktelser företagen har att under en bestämd period ställa affärshandlingar till dessa tjänstemäns förfogande och lämna de upplysningar de begär. Det bör finnas möjlighet att i vissa fall beslagta affärshandlingar.
- (51) Med beaktande av den internationella strukturen inom handeln med jordbruksprodukter och med den inre marknadens funktion i åtanke, är det nödvändigt att organisera ett samarbete mellan medlemsstaterna. Det är också nödvändigt att på unionsnivå upprätta ett centralt register över de stödmottagande eller betalningsskyldiga företag som är etablerade i tredjeländ.
- (52) Även om det är medlemsstaternas ansvar att anta sina granskningsprogram, är det nödvändigt att dessa program meddelas kommissionen så att den kan genomföra sin tillsynsfunktion och samordnande roll, för att säkerställa att programmen antas på grundval av lämpliga kriterier och för att säkerställa att granskningen koncentreras till de sektorer eller företag där risken för bedrägeri är stor. Det är nödvändigt att varje medlemsstat har en särskild myndighet som ansvarar för att övervaka den granskning av affärshandlingar som föreskrivs i denna förordning, eller för att samordna denna granskning. De särskilda myndigheterna bör vara organiserade så att de är oberoende av de myndigheter som gör granskningen före utbetalning. De uppgifter som samlas in under granskningen bör sekretesskyddas.
- (53) Rådets förordning (EG) nr 1782/2003⁽¹⁾, som ersattes av förordning (EG) nr 73/2009, fastställde principen om att full utbetalning till stödmottagare av vissa stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens bör kopplas till förenlighet med regler som gäller jordbruksmark, jordbruksproduktion och jordbruksverksamhet.
- Denna princip avspeglades sedan i rådets förordning (EG) nr 1698/2005⁽²⁾ och rådets förordning (EG) nr 1234/2007⁽³⁾.
- Enligt det resulterande systemet med tvärvillkor ska medlemsstaterna införa sanktioner i form av minskning av eller uteslutning från stöd som helt eller delvis erhålls inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens.
- (54) Systemet med tvärvillkor införlivar grundläggande normer för miljön, klimatförändringarna, god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd i den gemensamma jordbrukspolitikens. Tvärvillkor har som syfte att bidra till utvecklingen av ett hållbart jordbruk genom att göra stödmottagarna mer medvetna om behovet av att följa dessa grundläggande normer. Den har också som syfte att bättre harmonisera den gemensamma jordbrukspolitikens med samhällets förväntningar genom att förbättra överensstämmelsen mellan jordbrukspolitikens och politiken för miljö, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd. Systemet med tvärvillkor utgör en integrerad del av den gemensamma jordbrukspolitikens och bör därför bibehållas. Dess tillämpningsområde, som än så länge utgörs av separata förteckningar över föreskrivna verksamhetskrav och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, bör dock harmoniseras så att det kan säkerställas att systemet med tvärvillkor är konsekvent och att det synliggörs på ett bättre sätt. Kraven och normerna bör därför samlas i en enda förteckning och grupperas efter områden och ämne. Erfarenheten visar emellertid att ett antal av de krav som ingår i tvärvillkorens tillämpningsområde inte är tillräckligt relevanta för jordbruksverksamheten eller jordbruksföretagets areal, eller snarare rör de nationella myndigheterna än stödmottagarna. Det tillämpningsområdet bör följaktligen anpassas. Det bör dessutom införas en bestämmelse om bibehållande av permanent betesmark under 2015 och 2016.
- (55) Medlemsstaterna måste fullt ut genomföra de föreskrivna verksamhetskraven för att de ska kunna få avsedda verkningar på jordbruksföretagens drift, och för att säkerställa nödvändig likabehandling av jordbrukare.
- (56) Enligt artikel 22 i direktiv 2000/60/EG ska rådets direktiv 80/68/EEG⁽⁴⁾ upphöra att gälla den 23 december 2013. För att behålla samma tvärvillkorsregler i samband med

(1) Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikens och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

(2) Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

(3) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

(4) Rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvattnet mot förorening genom vissa farliga ämnen (EGT L 20, 26.1.1980, s. 43).

- skydd för grundvatten som de som fastställs i direktiv 80/68/EEG på dess sista giltighetsdag är det lämpligt att anpassa tvärvillkorens tillämpningsområde och fastställa en norm för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som omfattar kraven i artiklarna 4 och 5 i det direktivet.
- (57) Systemet med tvärvillkor innebär vissa administrativa begränsningar för både stödmottagare och nationella förvaltningar på grund av de register som måste föras, de kontroller som ska utföras och de sanktioner som ska tillämpas när så behövs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. De bör påföras utan att hänsyn tas till andra sanktioner som fastställs i annan unionsrätt eller nationell rätt. För att nå överensstämmelse är det lämpligt att sammanföra de relevanta unionsbestämmelserna i ett enda rättsinstrument. För jordbrukare som ingår i den stödordning för småbrukare som avses i avdelning V i förordning (EG) nr 1307/2013 kan de insatser som görs i enlighet med tvärvillkoren anses överstiga den nytta som det innebär att upprätthålla detta system för dessa småbrukare. För att göra det enklare bör dessa jordbrukare därför undantas från tvärvillkoren och i synnerhet från kontrollsystemet och från risken att drabbas av sanktioner inom ramen för systemet med tvärvillkor. Undantaget bör emellertid inte påverka skyldigheten att följa gällande bestämmelser i sektorslagstiftningen och inte heller möjligheten att bli kontrollerad och ålagd sanktioner enligt den lagstiftningen.
- (58) Genom förordning (EG) nr 1782/2003 fastställdes en ram med normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, inom vilket medlemsstaterna ska anta nationella normer som tar hänsyn till de särskilda särdragen hos de berörda områdena, däribland jordmån, klimatförhållanden, befintliga jordbrukssystem (markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder) och företagsstrukturer. Syftet med dessa normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden är att bidra till att förhindra markerosion, bibehålla markens innehåll av organiskt material och jordstruktur, säkerställa en lägsta hävdnivå, undvika försämring av livsmiljöer samt skydda och förvalta vattenmiljön. Det bredare tillämpningsområdet för systemet med tvärvillkor som fastställs i denna förordning bör därför innefatta enram inom vilket medlemsstaterna antar nationella normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Ramen på unionsnivå bör också innefatta regler som rör frågor om vatten, mark, kollager, biologisk mångfald och landskapsutveckling och även regler för en lägsta hävdnivå.
- (59) Stödmottagare bör tydligt förstå sina skyldigheter när det gäller reglerna inom systemet med tvärvillkor. Därför bör medlemsstaterna informera om alla krav och normer som utgör en del av dessa regler på ett uttömmande, begripligt och förklarande sätt, även, där så är möjligt, i elektronisk form.
- (60) Om tvärvillkoren ska kunna genomföras på ett effektivt sätt krävs kontroll av att stödmottagarna fullgör sina skyldigheter. Om en medlemsstat beslutar att använda sig av möjligheten att inte tillämpa minskning eller uteslutning när det berörda beloppet är mindre än 100 EUR, bör den behöriga kontrollmyndigheten under nästkommande år kontrollera att ett urval av stödmottagare har åtgärdat överträdelsen i fråga.
- (61) För att säkerställa ett harmoniskt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna i samband med finansieringen av utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitik, och för att bland annat göra det möjligt för kommissionen att följa medlemsstaternas ekonomiska förvaltning och avsluta räkenskaper för de godkända utbetalande organen, är det nödvändigt att medlemsstaterna lämnar vissa uppgifter till kommissionen eller håller dem tillgängliga för kommissionen.
- (62) För att få fram de uppgifter som ska överföras till kommissionen och för att kommissionen ska ha fullständig och omedelbar tillgång till uppgifter om utgifterna, både i pappersform och i elektronisk form, bör det fastställas lämpliga regler för hur uppgifterna framställs och överförs samt de tidsfrister som ska gälla.
- (63) Eftersom personuppgifter eller affärshemligheter kan komma att förmedlas i samband med nationella kontroller och kontroller av överensstämmelse, bör medlemsstaterna och kommissionen garantera att den information som tas emot i detta sammanhang förblir konfidentiell.
- (64) För att säkerställa sund ekonomisk förvaltning av unionens budget med uppfyllande av rättvisepincipen både på medlemsstatsnivå och för den enskilde stödmottagaren, bör regler för hur euron ska användas fastställas.
- (65) Växelkursen för euro till nationell valuta kan komma att ändras under den period som en verksamhet äger rum. Den kurs som ska tillämpas på de berörda beloppen bör fastställas med hänsyn tagen till den händelse genom vilken det ekonomiska syftet med verksamheten uppnås. Den växelkurs som tillämpas bör därför vara den växelkurs som gäller dagen för den avgörande händelsen. Det är nödvändigt att specificera denna avgörande händelse eller att avvika från den, dock med beaktande av vissa kriterier och då särskilt hur snabbt valutafuktuationerna ger efterverkningar. Dessa kriterier fastställs i rådets förordning (EG) nr 2799/98 ⁽¹⁾ och de kompletterar liknande bestämmelser i förordning (EG) nr 1290/2005. För att skapa klarhet och överskådlighet bör de relevanta bestämmelserna integreras i samma akt. Förordning (EG) nr 2799/98 bör därför upphävas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agronomiskt system för euron (EGT L 349, 24.12.1998, s. 1).

- (66) Särskilda bestämmelser bör införas som gör det möjligt att avhjälpa exceptionella monetära situationer som kan uppstå såväl inom unionen som på världsmarknaden, och som kräver omedelbara åtgärder för att säkerställa att de inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken upprättade ordningarna fungerar väl.
- (67) Medlemsstater som inte använder euron bör få möjlighet att betala de utgifter som den gemensamma jordbrukspolitiken innebär i euro i stället för i den nationella valutan. Det behövs särskilda föreskrifter för att säkerställa att denna möjlighet inte skapar oövertäckta fördelar för parter som gör eller tar emot betalningar.
- (68) Varje åtgärd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken bör omfattas av övervakning och utvärdering för att förbättra dess kvalitet och påvisa dess resultat. I detta sammanhang bör det upprättas en förteckning över indikatorer, och resultatet av den gemensamma jordbrukspolitiken bör utvärderas av kommissionen i förhållande till de politiska målen om hållbar livsmedelsproduktion, hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder samt en balanserad territoriell utveckling. Särskilt vid utvärderingen av resultatet av den gemensamma jordbrukspolitiken i förhållande till målet om hållbar livsmedelsproduktion bör alla relevanta faktorer beaktas, inbegripet insatsprisernas utveckling. Kommissionen bör fastställa ramarna för ett gemensamt system för övervakning och utvärdering som bland annat säkerställer att relevanta uppgifter, inbegripet information från medlemsstaterna, är tillgängliga i tid. När den gör detta bör den ta hänsyn till uppgiftsbehoven och synergieffekterna mellan potentiella uppgiftskällor. Enligt kommissionens meddelande En budget för Europa 2020 – Del II bör klimatrelaterade utgifter i EU-budgeten öka till minst 20 %, med bidrag från olika politikområden. Kommissionen bör därför kunna utvärdera inverkan på klimatmålen av unionens stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (69) Unionsrätten rörande skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾, är tillämplig.
- (70) I domstolens dom av den 9 november 2010 i de förenade målen C-92/09 och 93/09⁽³⁾, Volker und Markus Schecke GbR och Hartmut Eifert mot Land Hessen, förklarades punkt 8b i artiklarna 42 och 44a i förordning (EG) nr 1290/2005 och kommissionens förordning (EG) nr 259/2008⁽⁴⁾ ogiltiga med avseende på fysiska personer som får stöd från fonderna, dessa bestämmelser inför en skyldighet att offentliggöra personuppgifter för samtliga stödmottagare, utan att det görs någon åtskillnad utifrån relevanta kriterier, såsom de perioder under vilka personerna tog emot sådant stöd och stödets frekvens, typen av stöd eller stödbeloppet.
- (71) Till följd av den domen och i väntan på nya regler i linje med domstolens invändningar ändrades förordning (EG) nr 259/2008 genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 410/2011⁽⁵⁾ för att uttryckligen slå fast att skyldigheten att offentliggöra uppgifterna inte är tillämplig på fysiska personer.
- (72) I september 2011 genomförde kommissionen samråd med företrädare för jordbrukets och handelns branschorganisationer, företrädare för livsmedelsindustrin och dess anställda samt företrädare för det civila samhället och unionens institutioner. Under det samrådet föreslogs olika tänkbara alternativ vad beträffar offentliggörande av personuppgifter för fysiska personer som mottar stöd ur unionens jordbruksfonder och behovet av att iakta proportionalitetsprincipen när uppgifterna görs tillgängliga för allmänheten. Vid den konferensen diskuterades det potentiella behovet av att offentliggöra namn på fysiska personer för att bättre skydda unionens ekonomiska intressen, förbättra öppenheten och synliggöra stödmottagarnas resultat när det gäller att tillhandahålla kollektiva nyttigheter, samtidigt som man ser till att det offentliggörandet inte går längre än vad som är nödvändigt för att uppnå dessa legitima syften.
- (73) I sin dom i målet *Volker und Markus Schecke GbR och Hartmut Eifert mot Land Hessen* anför domstolen inga invändningar mot legitimiteten i målsättningen att stärka den offentliga kontrollen av hur medlen från fonderna används. Domstolen betonade dock behovet av att överväga metoder att offentliggöra uppgifter som rör berörda stödmottagare, vilka är förenliga med det mål som eftersträvas med offentliggörandet men som ändå innebär ett mindre långtgående ingrepp i stödmottagarnas rätt till respekt för privatlivet i allmänhet, och i rätten till skydd för deras personuppgifter i synnerhet.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGGF) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 76, 19.3.2008, s. 28).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 410/2011 av den 27 april 2011 om ändring av förordning (EG) nr 259/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGGF) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 108, 28.4.2011, s. 24).

- (74) Målsättningen att stärka den offentliga kontrollen avseende enskilda stödmottagare bör analyseras mot bakgrund av den nya ram för ekonomisk förvaltning och kontroll som kommer att tillämpas från och med den 1 januari 2014 och mot bakgrund av erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna. Inom den nya ramen kan de nationella förvaltningarnas kontroller inte vara heltäckande, särskilt som, inom nästan alla stödordningar, endast en begränsad del av befolkningen kan bli föremål för kontroller på plats. I den nya ramen anges dessutom att medlemsstaterna på vissa villkor får minska antalet kontroller på plats.
- En tillräcklig ökning av den lägsta tillåtna andelen kontroller skulle i det aktuella sammanhanget medföra en så mycket större ekonomisk och administrativ börda för de nationella förvaltningarna att dessa förvaltningar inte skulle kunna hantera den.
- (75) Mot bakgrund av detta innebär offentliggörandet av namnen på mottagarna av stöd från fonderna ett sätt att förstärka den offentliga kontrollen av hur fonderna används och utgör därigenom ett viktigt tillskott till den nuvarande förvaltnings- och kontrollramen som är nödvändig för att ett säkra ett tillräckligt skydd av unionens ekonomiska intressen. Detta uppnås delvis genom den förebyggande och avskräckande effekten av sådana offentliggöranden, delvis genom att de motverkar att enskilda stödmottagare begär oegentligheter och delvis genom att de samtidigt ökar jordbrukarnas personliga ansvar för användningen av de offentliga medel som erhållits.
- (76) I detta sammanhang bör man erkänna den roll som det civila samhället spelar, inbegripet media och icke-statliga organisationer och deras bidrag till att förstärka förvaltningarnas kontrollram mot bedrägeri och mot annat missbruk av offentliga medel.
- (77) Offentliggörandet av relevant information överensstämmer även med ansatsen i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (78) Alternativt vore det möjligt att stärka den offentliga kontrollen avseende enskilda stödmottagare genom att ålägga medlemsstaterna att säkerställa offentlig tillgång till relevant information på begäran, utan offentliggörande. Det alternativet skulle dock vara mindre ändamålsenligt och riskera att skapa oönskade skillnader i genomförandet. De nationella myndigheterna bör alltså kunna förlita sig på att den offentliga kontrollen av enskilda stödmottagande fungerar genom offentliggörande av deras namn och andra relevanta uppgifter.
- (79) Om syftet med den offentliga kontrollen av användningen av medel från fonderna ska uppnås, behöver en viss mängd information komma till allmänhetens kännedom. Den informationen bör inbegripa uppgifter om stödmottagarens identitet, beviljat stödbelopp, från vilken fond medlen kommer och om den berörda åtgärdens syfte och art. Informationen bör offentliggöras på ett sådant sätt att detta i så liten utsträckning som möjligt påverkar stödmottagarnas rätt till skydd av privatlivet i allmänhet och skydd av personuppgifter i synnerhet; båda dessa rättigheter fastslås i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (80) För att säkerställa att denna förordning överensstämmer med proportionalitetsprincipen har lagstiftaren undersökt alla alternativa sätt att uppnå målsättningen om offentlig kontroll av användningen av pengar från fonderna, enligt en analys i ett memorandum som anges i bilagan till rådets dokument 6370/13, och har valt det alternativ som skulle orsaka minst omfattande ingripande i de individuella rättigheterna i fråga.
- (81) Genom att offentliggöra uppgifter om en åtgärd som ger jordbrukarna rätt till stöd och om åtgärdens art och syfte får allmänheten konkret information om den stödda verksamheten och det ändamål för vilket stödet beviljas. Detta stärker även den offentliga kontrollens förebyggande och avskräckande effekt när det gäller att skydda de ekonomiska intressena.
- (82) Vid en avvägning mellan å ena sidan målet av att säkra offentlig kontroll av användningen av medel från fonderna och å andra sidan stödmottagarnas rätt till respekt för privatlivet i allmänhet och skydd av personuppgifter i synnerhet, bör stödets storlek beaktas. Efter omfattande analys och samråd med intressenterna framgick det att det, för att stärka effekterna av offentliggörandet och för att begränsa den påverkan som offentliggörandet får på stödmottagarnas rättigheter, är nödvändigt att fastställa ett tröskelvärde uttryckt i mottaget stödbelopp, under vilket stödmottagarnas namn inte bör offentliggöras.
- (83) Det tröskelvärdet bör vara av de minimi-karaktär och bör återspegla och grunda sig på de stödnivåer som gäller inom de stödordningar som upprättats inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik. Eftersom medlemsstaternas jordbruksekonomier har ytterst varierande struktur och strukturen i en medlemsstat kan skilja sig väsentligt från den genomsnittliga jordbruksstrukturen i unionen, bör medlemsstaterna ges möjlighet att tillämpa olika minimitrösklar som återspeglar deras särskilda situation. I förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs en enkel och specifik ordning för småjordbruk. Artikel 63 i den förordningen fastslår kriterier för beräkningen av stödbeloppet. För konsekvensens skull bör, när det gäller medlemsstater 1307 som tillämpar stödordningen, det tröskelvärde som ska beaktas fastställas på samma nivå som de belopp som fastställs av medlemsstaten enligt artikel 63.1 andra stycket eller artikel 63.2 andra stycket i den förordningen. I fall där medlemsstater beslutar att inte tillämpa den ordningen bör det tröskelvärde som ska beaktas fastställas till samma nivå som det högsta stödbelopp som är möjligt enligt ordningen, i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) 1307/2013. Under den specifika tröskeln bör offentliggörandet, med undantag för namnet, omfatta alla relevanta uppgifter, så att skattebetalarna får en korrekt bild av den gemensamma jordbrukspolitik.

- (84) Genom att denna information offentliggörs, i kombination med den övergripande informationen till allmänheten som föreskrivs i denna förordning, ökas öppenheten kring hur unionens medel används inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket bidrar till att synliggöra den politiken och sprida bättre kunskap om denna. Härigenom ges medborgarna möjligheter att närmare delta i beslutsprocessen och det säkras större legitimitet för förvaltningen som blir effektivare och mer ansvarig i förhållande till medborgarna. Detta skulle också ge medborgarna konkreta exempel på hur jordbruket skapar allmänna nyttigheter samt bekräfta legitimiteten av det statliga stödet till jordbrukssektorn.
- (85) Det måste därför anses att det allmänna offentliggörandet av relevant information inte går utöver vad som är nödvändigt i ett demokratiskt samhälle mot bakgrund av behovet av att skydda unionens ekonomiska intressen samt den centrala betydelsen av målet att uppnå offentlig kontroll över användningen av medel från fonderna.
- (86) För att kraven på skydd av personuppgifter ska uppfyllas bör stödmottagarna före offentliggörandet informeras om att uppgifter om dem kommer att offentliggöras. De bör också informeras om att uppgifterna kan komma att behandlas av unionens och medlemsstaternas revisions- och utredningsorgan för att skydda unionens ekonomiska intressen. Stödmottagarna bör också underrättas om sina rättigheter enligt direktiv 95/46/EG och om de förfaranden som gäller för utövandet av dessa rättigheter.
- (87) Efter en grundlig analys och bedömning av hur stödmottagarnas rättigheter till skydd av personuppgifter bäst kan iaktas, även baserat på information från kommissionen under förhandlingarna om denna förordning, bör det därför i denna förordning fastställas nya regler för offentliggörandet av information om alla mottagare av stöd från fonderna.
- (88) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (89) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör genomförandebefogenheter tilldelas kommissionen avseende förfarandena för att bevilja, återkalla och granska godkännandet av utbetalande organ och samordningsorgan samt för övervakningen av godkännandet av utbetalande organ; reglerna med avseende på det arbete och de kontroller som ska ligga till grund för förvaltningsförklaringen från de utbetalande organen, samordningsorganets funktion och detta samordningsorgans överföring av information till kommissionen; reglerna rörande de attesterande organens uppgifter, inklusive kontroller och de certifikat och rapporter, tillsammans med medföljande handlingar, som dessa organ ska upprätta. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (90) Kommissionens genomförandebefogenheter bör även omfatta de revisionsprinciper på vilka det attesterande organens utlåtanden är baserade, inklusive en bedömning av risker, interna kontroller och den nivå på revisionsbevis som krävs, de revisionsmetoder som används av de attesterande organen, med beaktande av internationella revisionsstandarder, för att utfärda sina utlåtanden, i förekommande fall inklusive användningen av ett enda integrerat stickprov för varje population och, i förekommande fall, möjligheten att medfölja vid de utbetalande organens kontroller på plats.
- (91) De bör även omfatta regler för ett enhetligt genomförande av systemet för jordbruksrådgivning, fastställandet av månadsbetalningarna från EGFJ till medlemsstaterna; fastställandet av de belopp som ska finansiera offentlig intervention; regler rörande finansieringen av kommissionens inhämtning av de satellitbilder som krävs för kontroller och de åtgärder som kommissionen vidtar genom fjärranalyser för att övervaka jordbruksresurser, förfarandet för att genomföra kommissionens inhämtning av dessa satellitbilder och övervakningen av jordbruksresurser, ramen som styr förvärv, förbättring och nyttjande av satellitbilder och meteorologiska uppgifter samt de tillämpliga tidsfristerna.
- (92) De bör även omfatta: i samband med förfarandet för finansiell disciplin, justeringsgraden för direktstöden samt anpassningen av denna liksom villkor och bestämmelser för anslag som förs över i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för att finansiera direktstödet; i samband med förfarandet för budgetdisciplin, det preliminära fastställandet av stödbeloppet och den preliminära fördelningen av den disponibla budgeten till medlemsstaterna.
- (93) Dessutom bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta fastställandet av den tidsfrist inom vilken de godkända utbetalande organen ska upprätta och till kommissionen översända mellanliggande utgiftsdeklarationer som rör landsbygdsprogrammen, minskning eller innehållandet av månatliga eller mellanliggande betalningar till medlemsstaterna, uppgifter om de utbetalande organens separata redovisning; särskilda villkor som gäller för de uppgifter som ska bokföras i de utbetalande organens räkenskaper, regler om finansiering och redovisning av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och om andra utgifter som finansieras av fonderna, villkor och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

bestämmelser för automatiska återtagandeförfaranden, förfarande och andra praktiska arrangemang för att kommissionens inställande av utbetalningar till medlemsstaterna ska fungera i de fall där medlemsstaterna lämnar in uppgifter för sent.

(94) Dessutom bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta de förfaranden som rör de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna måste iakttä i samband med kontroller, de förfaranden som rör de skyldigheter att samarbeta som medlemsstaterna har när det gäller kommissionens kontroller på plats och tillgång till information; de förfaranden och andra praktiska arrangemang som rör skyldigheten att rapportera oegentligheter och bedrägerier, de villkor i enlighet med vilka verifikationer för de utbetalningar som har gjorts och de handlingar som hör till de administrativa och fysiska kontroller som föreskrivs i unionsrätten ska bevaras; den bokföringsmässiga kontrollen och kontrollen av överensstämmelse, undantaget från unionsfinansiering av de belopp som belastar unionens budget, förfarandena för indrivning av felaktiga utbetalningar samt ränta och formerna för medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på oegentligheter.

(95) Kommissionens genomförandebefogenheter bör omfatta regler som syftar till att nå en enhetlig tillämpning av medlemsstaternas skyldigheter när det gäller skyddet av unionens ekonomiska intressen, de regler som krävs för att säkra att kontroller tillämpas enhetligt i unionen, tillämpningen och beräkningen av indragningen, helt eller delvis, av stöd eller stöd rättigheter; indrivning av felaktiga betalningar och viten samt felaktigt tilldelade stöd rättigheter och tillämpningen av ränta. De bör även omfatta tillämpningen och beräkningen av de administrativa sanktionerna, närmare regler för att fastställa att en överträdelse är av mindre betydelse, reglerna för att identifiera de fall där medlemsstaterna, på grund av sanktionernas art, kan behålla de indrivna sanktionerna, och innehållandet av månadsbetalningarna i särskilda fall som omfattas av förordning (EU) nr 1308/2013.

(96) Kommissionens genomförandebefogenheter bör omfatta den form av säkerheter som ska ställas och förfarandet för hur det ska gå till, hur de ska godkännas och hur de ursprungliga säkerheterna ska ersättas; förfarandena för att frisläppa säkerheter och den information som medlemsstaterna eller kommissionen ska överföra med avseende på säkerheter. De bör även omfatta regler som är både nödvändiga och berättigade i en nödsituation för att lösa specifika problem med avseende på betalningsperioder och förskottsbetalningar; regler för stödansökningar och stödanspråk, ansökningar om stöd rättigheter inbegripet sista datum för inlämning av ansökningar, krav på

vilka uppgifter ansökningarna minst ska innehålla, bestämmelser om ändring eller indragning av stödansökningar, undantag från kravet att lämna in en stödansökan och bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa förenklade förfaranden eller att rätta till uppenbara fel.

(97) På samma sätt bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta regler för hur kontrollerna ska genomföras för att kontrollera huruvida skyldigheterna fullgörs och huruvida informationen i stödansökan eller stödanspråket är korrekt och fullständig, inbegripet regler om mätningstoleranser för kontroller på plats, de tekniska specifikationer som behövs för att det integrerade administrations- och kontrollsystemet ska tillämpas på ett enhetligt sätt; regler i samband med överlåtelse av jordbruksföretag då även skyldigheter som följer med rätten till stödet i fråga ska överlätas och förfarande fullgöras och regler för utbetalningen av förskott. De bör även omfatta regler som syftar till att nå en enhetlig tillämpning av reglerna för granskning av affärshandlingar, de förfaranden som rör medlemsstaternas egna databaser och analysdatabasen med isotopuppgifter som ska bidra till att upptäcka bedrägerier; de förfaranden som rör samarbetet och biståndet mellan kontrollmyndigheter och kontrollorgan, regler för genomförande av kontroller av efterlevnaden av handelsnormer, regler för de myndigheter som har ansvaret för att genomföra kontrollerna och för vad dessa kontroller ska innehålla, hur ofta de ska ske och i vilket handelsled de ska utföras.

(98) Kommissionens genomförandebefogenheter bör även omfatta: i samband med kontrollerna gällande ursprungs-beteckningar, geografiska beteckningar och skyddade traditionella uttryck, den information som medlemsstaterna ska översända till kommissionen; föreskrifter avseende den myndighet som ansvarar för kontrollerna av att produktspecifikationerna följs, inbegripet de fall där det geografiska området ligger i ett tredjeländ, de åtgärder som medlemsstaterna ska genomföra för att förhindra illojal användning av skyddade ursprungs-beteckningar, skyddade geografiska beteckningar och skyddade traditionella uttryck, de kontroller och verifieringar som medlemsstaterna ska genomföra, inbegripet provtagning.

De bör även omfatta regler för hur kontrollerna ska genomföras för att verifiera huruvida tvärvillkoren uppfylls; närmare förfaranderegler och tekniska regler när det gäller beräkning och tillämpning av de administrativa sanktionerna när tvärvillkoren inte är uppfyllda; regler om medlemsstaternas överförande av information till kommissionen enligt artikel 104; och åtgärder för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förfaringsätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den.

- (99) Vidare bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta den uppsättning indikatorer som är specifika för övervakningen och utvärderingen av den gemensamma jordbrukspolitiken, regler om de uppgifter som ska överlämnas av medlemsstaterna till kommissionen för övervakningen och utvärderingen av den gemensamma jordbrukspolitiken; regler om hur informationen om mottagarna av stöd från fonderna ska offentliggöras och tidsplanen för offentliggörandet, en enhetlig tillämpning av skyldigheten att informera stödmottagarna om att uppgifter om dem kommer att offentliggöras, samt samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna när det gäller offentliggörandet av information om mottagarna av stöd från fonderna.
- (100) Det rådgivande förfarandet bör tillämpas vid antagandet av vissa genomförandeakter. När det gäller de genomförandeakter som innebär att kommissionen beräknar olika belopp, gör det rådgivande förfarandet det möjligt för kommissionen att till fullo ta sitt ansvar att förvalta budgeten. Syftet med detta förfarande är att öka effektiviteten, förutsägbarheten och snabbheten, med hänsyn tagen till befintliga tidsbegränsningar och budgetförfaranden. När det gäller genomförandeakter inom ramen för de utbetalningar som görs till medlemsstaterna samt avslutande av räkenskaperna, gör det rådgivande förfarandet det möjligt för kommissionen att till fullo ta sitt ansvar att förvalta budgeten och kontrollera de nationella utbetalande organens årsräkenskaper för att antingen acceptera dessa räkenskaper eller, om det gjorts utbetalningar som inte följer unionens regler, utesluta sådana utbetalningar från unionsfinansiering. I andra fall bör granskningsförfarandet användas för att anta genomförandeakter.
- (101) Kommissionen bör ges befogenheter att anta genomförandeakter utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011 rörande fastställande av det nettoanslag som ska stå till förfogande för utgifterna från EGFJ och rörande tilläggsbetalningar eller avdrag i samband med månadsbetalningar.
- (102) Eftersom övergången från systemet enligt de förordningar som upphävs till systemet i den här förordningen kan innebära praktiska och specifika svårigheter, bör kommissionen ges möjlighet att vidta nödvändiga och vederbörligen motiverade åtgärder.
- (103) Eftersom det är brådskande att förbereda ett smidigt genomförande av de planerade åtgärderna, bör denna förordning träda ikraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (104) Eftersom programperioden för landsbygdsprogram som finansieras på grundval av denna förordning löper från och med den 1 januari 2014, bör denna förordning börja gälla från och med den dagen. Eftersom budgetåret för jordbruket täcker de utgifter och de inkomster som de utbetalande organen tar upp i räkenskaperna för fondernas budget under budgetår "N" som börjar den 16 oktober år "N-1" och löper till den 15 oktober år "N", bör dock bestämmelserna om godkännande och återkallande av godkännande för utbetalande organ och samordningsorgan och kommissionens befogenhet, till den ekonomiska förvaltningen av fonderna, så som budgettaket, reserven för kriser i jordbrukssektorn, budgetdisciplinen och till avsättning av inkomster, gälla från och med ett tidigare datum som överensstämmer med den dag då budgetåret 2014 börjar, dvs. den 16 oktober 2013. Av samma anledning bör bestämmelserna om förfarandet i samband med månatliga utbetalningar från kommissionen till medlemsstaterna och de utbetalande organens efterlevnad av tidsfristerna för utbetalning tillämpas på faktiska utgifter från den dag då budgetåret 2014 börjar, dvs. den 16 oktober 2013.
- (105) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och har antagit ett yttrande (¹).
- (106) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av de kopplingar som finns mellan denna förordning och den gemensamma jordbrukspolitikkens övriga instrument, de begränsningar som en utvidgad union innebär för medlemsstaternas finansiella medel, utan snarare, på grund av den fleråriga garanterad unionsfinansiering och genom en fokusering på prioriteringar på unionsnivå, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs reglerna för

- finansieringen av utgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken, inklusive utgifter för landsbygdsutveckling,
- systemet för jordbruksrådgivning,
- de förvaltnings- och kontrollsystem som ska införas av medlemsstaterna,
- systemet med tvärvillkor,
- avslutande av räkenskaper.

(¹) EUT C 35, 9.2.2012, s. 1.

Artikel 2

Termer som används i denna förordning

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
- jordbrukare*: en jordbrukare i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - jordbruksverksamhet*: en jordbruksverksamhet i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - jordbruksareal*: en jordbruksareal i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - jordbruksföretag*: jordbruksföretag i den mening som fastställs i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013, om inget annat föreskrivs i artikel 91.3.
 - direktstöd*: direktstöd i den mening som fastställs i artikel 1 i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - sektorslagstiftning inom jordbruket*: alla tillämpliga akter som antagits på grundval av artikel 43 i EUF-fördraget inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och i tillämpliga fall alla delegerade akter eller genomförandeakter som antagits på grundval av sådana akter samt del två i förordning (EU) nr 1303/2013 i den mån den är tillämplig på Ejflu.
 - oegentligheter*: oegentligheter i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.
2. Vid finansieringen, förvaltningen och övervakningen av den gemensamma jordbrukspolitiken får force majeure och exceptionella omständigheter i synnerhet godkännas i följande fall:
- Stödmottagarens död.
 - Långvarig arbetsoförmåga hos stödmottagaren.
 - En allvarlig naturkatastrof som i stor omfattning påverkar jordbruksföretaget.
 - Oavsiktlig förstörelse av byggnaderna för djur på jordbruksföretaget.
 - En epizooti eller en växtsjukdom som drabbar hela eller en del av stödmottagarens djurbesättning respektive grödor.
 - Expropriation av hela eller en stor del av jordbruksföretaget, om denna inte kunde förutses den dag då ansökan lämnades in.

AVDELNING II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR JORDBRUKSFONDER

KAPITEL I

Jordbruksfonder

Artikel 3

Fonder för finansiering av jordbruksutgifter

1. För att uppnå de mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som anges i EUF-fördraget ska de olika åtgärder som den politiken består av, inbegripet finansiering av landsbygdsutveckling, finansieras genom
- Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ),
 - Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).
2. EGFJ och Ejflu (nedan kallade *fonderna*) ska ingå i Europeiska unionens allmänna budget (nedan kallad *unionens budget*).

Artikel 4

Utgifter från EGFJ

1. EGFJ ska genomföras genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och unionen. Den ska finansiera följande utgifter, som ska betalas i enlighet med unionsrätten:
- Åtgärder som reglerar eller stöder jordbruksmarknader.
 - Direktstöd till jordbrukare inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
 - Unionens ekonomiska bidrag till sådana informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på unionens inre marknad och i tredjeländ som genomförs av medlemsstaterna på grundval av andra program än de som avses i artikel 5 och som har valts ut av kommissionen.
 - Unionens ekonomiska bidrag till unionens program för frukt och grönsaker i skolan som avses i artikel 23 i förordning (EU) nr 1308/2013 och åtgärderna i fråga om djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende som avses i artikel 155 i den förordningen.
2. EGFJ ska genom direkt förvaltning finansiera följande utgifter i enlighet med unionsrätten:
- Säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter som företas antingen direkt av kommissionen eller genom internationella organisationer.
 - Åtgärder som vidtas i enlighet med unionsrätten avsedda att säkerställa bevarande, karakterisering, insamling och utnyttjande av genetiska resurser i jordbruket.

- c) Upprättande och underhåll av informationstekniska redovisningssystem för jordbruket.
- d) System för jordbruksundersökningar, inbegripet undersökningar av jordbruksföretagens struktur.

Artikel 5

Utgifter från Ejflu

Ejflu ska genomföras genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och unionen. Det ska finansiera unionens ekonomiska bidrag till landsbygdsprogram som genomförs i enlighet med unionsrätten om stöd för landsbygdsutveckling.

Artikel 6

Andra utgifter, inbegripet tekniskt stöd

Fonderna får var för sig, på kommissionens initiativ och/eller för dess räkning genom direkt förvaltning finansiera förberedande verksamhet, övervakning, administrativa och tekniska stödinsatser samt utvärderings-, revisions- och kontrollåtgärder som behövs för att genomföra den gemensamma jordbrukspolitiken. Åtgärderna ska särskilt omfattas följande:

- a) De åtgärder som behövs för analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken samt sådana åtgärder som avser upprättande av kontrollsystem och tekniskt och administrativt stöd.
- b) Kommissionen ska kunna inhämta de satellitbilder som krävs för de kontroller som utförs i enlighet med artikel 21.
- c) De åtgärder som kommissionen genom fjärranalyser vidtar för att övervaka jordbruksresurser i enlighet med artikel 22.
- d) De åtgärder som behövs för att behålla och utveckla metoder och tekniska hjälpmedel för information, sammankoppling, övervakning och kontroll av den ekonomiska förvaltningen av de medel som används för att finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken.
- e) Insatser för att informera om den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med artikel 45.
- f) Studier av den gemensamma jordbrukspolitiken och utvärdering av åtgärder som finansieras av fonderna, inbegripet förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte om de metoder som används inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- g) I förekommande fall inrättande av genomförandeorgan i enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003⁽¹⁾, som har uppgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- h) Åtgärder relaterade till informationspridning, medvetandegörande, främjande av samarbete och erfarenhetsutbyte

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 16.1.2003, s. 1).

inom unionen, som vidtas inom ramen för landsbygdsutveckling, inbegripet inrättande av nätverk mellan de berörda aktörerna.

- i) De åtgärder som behövs för utveckling, registrering och skydd av logotyper inom ramen för unionens kvalitetspolitik och för skydd av därtill kopplade immateriella rättigheter samt nödvändig utveckling inom informationsteknik.

KAPITEL II

Utbetalande organ och andra organ

Artikel 7

Godkännande och återkallande av godkännande för utbetalande organ och samordningsorgan

1. Utbetalande organ ska vara myndigheter eller organ i medlemsstaterna med ansvar för att förvalta och kontrollera de utgifter som avses i artikel 4.1 och artikel 5.

Med undantag för utbetalning kan utförandet av dessa uppgifter delegeras.

2. Medlemsstaterna ska godkänna myndigheter eller organ som utbetalande organ om de har en administrativ organisation och ett internt kontrollsystem som ger tillräckliga garantier för att utbetalningarna är lagliga och korrekta och att de redovisas på ett korrekt sätt. De utbetalande organen ska uppfylla minimivillkor för godkännande när det gäller interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 8.1 a.

Varje medlemsstat ska, med beaktande av sina konstitutionella bestämmelser, begränsa antalet godkända utbetalande organ till högst ett på nationell nivå eller, där så är tillämpligt, till ett per region. I de fall regionala utbetalande organ inrättas ska emellertid medlemsstaterna dessutom antingen godkänna ett nationellt utbetalande organ för stödprogram som på grund av sin natur måste förvaltas på nationell nivå eller överlåta förvaltningen av dessa program till sina regionala utbetalande organ.

Genom undantag från andra stycket får medlemsstaterna behålla det antal utbetalande organ som ackrediterats innan 20 december 2013.

Före utgången av 2016 ska kommissionen lägga fram en rapport inför Europaparlamentet och rådet om hur systemet med utbetalande organ fungerar i unionen, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.

3. Senast den 15 februari året efter det aktuella budgetåret ska ansvarig person vid det godkända utbetalande organet upprätta följande:

- a) Årsräkenskaperna för de utbetalningar som gjorts för att verkställa de godkända utbetalande organens uppdrag tillsammans med den information som behövs för att avsluta räkenskaperna i enlighet med artikel 51.

- b) En förvaltningsförklaring genom vilken man försäkrar att räkenskaper är fullständiga, korrekta och sanningsenliga och att de interna kontrollsystemen fungerar korrekt, på grundval av objektiva kriterier, samt att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta.
- c) En årlig sammanfattning av de slutliga revisionsrapporterna och av de kontroller som genomförts, inklusive en analys av arten och omfattningen av de fel och svagheter som konstaterats i systemen samt de korrigerande åtgärder som ska vidtas eller som planeras.

Kommissionen får i undantagsfall förlänga tidsfristen från den 15 februari till senast den 1 mars efter att ha underrättats av den berörda medlemsstaten.

4. Om mer än ett utbetalande organ godkänns ska medlemsstaten utse ett offentligt organ, (nedan kallat *samordningsorganet*) som den ska tilldela följande uppgifter:

- a) Samla in den information som ska ställas till kommissionens förfogande och överföra denna information till kommissionen.
- b) Vidta eller samordna åtgärder, allt efter omständigheterna, för att avhjälpa allmänna brister och hålla kommissionen underrättad om eventuell uppföljning.
- c) Främja och där så är möjligt säkerställa enhetlig tillämpning av unionens regler.

Samordningsorganet ska av medlemsstaterna ges ett särskilt godkännande med avseende på bearbetningen av den ekonomiska information som avses i första stycket a.

5. Om ett eller flera av de kriterier för godkännande som föreskrivs i punkt 2 inte eller inte längre uppfylls av ett godkänt utbetalande organ, ska medlemsstaten på eget initiativ eller på kommissionens begäran återkalla godkännandet, såvida inte det utbetalande organet genomför nödvändiga anpassningar inom en tid som bestäms beroende på hur allvarligt problemet är.

6. De utbetalande organen ska förvalta och säkerställa kontroll av de transaktioner som är kopplade till den offentliga intervention för vilken de ansvarar och de ska behålla det övergripande ansvaret inom detta område.

Artikel 8

Kommissionens befogenheter

1. För att säkerställa att det system som föreskrivs i artikel 7 fungerar väl, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 111 om

- a) minimivillkoren för att godkänna utbetalande organ och de samordningsorgan som avses i artikel 7.2 respektive artikel 7.4,

- b) de utbetalande organens skyldigheter när det gäller offentlig intervention och reglerna för innehållet i deras förvaltnings- och kontrollansvar.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- a) förfarandena för att bevilja, återkalla och granska godkännandet av utbetalande organ och samordningsorgan samt förfarandena för övervakningen av godkännandet av utbetalande organ,

- b) det arbete och de kontroller som ska ligga till grund för förvaltningsförklaringen från de utbetalande organen,

- c) det samordnande organets funktion och den överföring av information till kommissionen som avses i artikel 7.4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 9

Attesterande organ

1. Det attesterande organet ska vara ett offentligt eller privat revisionsorgan som utses av medlemsstaten. Om det är ett privat revisionsorgan och tillämplig unionsrätt eller nationell rätt kräver det ska det väljas ut av medlemsstaten genom ett offentligt anbudsförfarande. Det ska lämna ett utlåtande, utarbetat i överensstämmelse med internationellt accepterade revisionsstandarder, om huruvida det utbetalande organets årsräkenskaper är fullständiga, korrekta och sanningsenliga, huruvida de interna kontrollsystemen fungerar korrekt och huruvida de utgifter för vilka man ansökt om ersättning från kommissionen är lagliga och korrekta. I det utlåtandet ska även anges huruvida granskningen leder till ett ifrågasättande av påståendena i förvaltningsförklaringen.

Det attesterande organet ska besitta den nödvändiga tekniska sakkunskapen. Det ska i sin verksamhet vara oberoende av det berörda utbetalande organet och det berörda samordningsorganet liksom den myndighet som har godkänt detta organ.

2. Kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa regler om de attesterande organens uppgifter, inklusive kontrollerna och om de certifikat och rapporter, tillsammans med medföljande handlingar, som dessa organ ska upprätta. Med hänsyn till behovet av maximal effektivitet vid granskning av transaktioner och professionell revisionsbedömning, vad beträffar en integrerad strategi, ska genomförandeakterna också fastställa

- a) de revisionsprinciper på vilka det attesterande organets utlåtanden är baserade, inklusive en bedömning av risker, interna kontroller och den nivå på revisionsbevis som krävs,

b) de revisionsmetoder som, med beaktande av internationella revisionsstandarder, ska användas av de attesterande organen när de utfärdar sina utlåtanden, i förekommande fall inklusive användning av ett enda integrerat stickprov för varje population och, i förekommande fall, möjligheten att medfölja vid de utbetalande organens kontroller på plats.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 10

Erättning för utbetalningar som görs av utbetalande organ

De utgifter som avses i artikel 4.1 och artikel 5 får finansieras av unionsmedel endast om de har betalats av godkända utbetalande organ.

Artikel 11

Oavkortat stöd till stödmottagare

Utom i de fall där annat uttryckligen föreskrivs i unionsrätten ska stöd som faller inom ramen för finansiering enligt denna förordning oavkortat betalas ut till stödmottagarna.

AVDELNING III

SYSTEMET FÖR JORDBRUKSRÅDGIVNING

Artikel 12

Princip och tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för rådgivning till stödmottagare om markskötsel och jordbruksdrift (nedan kallat systemet för jordbruksrådgivning). Det systemet för jordbruksrådgivning ska handhas av utsedda offentliga organ och/eller utvalda privata organ.
2. Systemet för jordbruksrådgivning ska åtminstone omfatta följande:
 - a) Skyldigheter på gårdsnivå som följer av föreskrivna verksamhetskrav och normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt avdelning VI kapitel I.
 - b) De jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön som anges i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 och det underhåll av jordbruksarealer som avses i artikel 4.1 c i förordning (EU) nr 1307/2013.
 - c) Åtgärder på gårdsnivå som anges i landsbygdsprogrammen som syftar till en modernisering av jordbruksföretag, uppbyggnad av konkurrenskraft, sektorsintegration, innovation och marknadsorientering samt främjande av entreprenörskap.

d) Krav på stödmottagare som antas av medlemsstaterna för tillämpning av artikel 11.3 i direktiv 2000/60/EG.

e) Krav på stödmottagare som antas av medlemsstaterna för genomförandet av artikel 55 i förordning (EG) nr 1107/2009, i synnerhet kravet som avses i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG.

3. Systemet för jordbruksrådgivning får också omfatta bland annat

- a) främjande av omvandling av jordbruk och diversifiering av deras ekonomiska verksamhet,
- b) riskhantering och införande av lämpliga förebyggande åtgärder för att motarbeta naturkatastrofer, andra katastrofer och djur- och växtsjukdomar,
- c) minimikraven i nationell rätt som avses i artiklarna 28.3 och 29.2 i förordning (EU) nr 1305/2013,
- d) information om begränsning av och anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald och vattenskydd enligt bilaga I till den här förordningen.

Artikel 13

Särskilda krav som rör systemet för jordbruksrådgivning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rådgivare som arbetar inom systemet för jordbruksrådgivning har lämpliga kvalifikationer och får regelbunden utbildning.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att rådgivning och kontroll hålls åtskilda. I detta avseende och om inte annat föreskrivs i nationell rätt om allmänhetens tillgång till handlingar, ska medlemsstaterna se till att de utvalda och utsedda organ som avses i artikel 12.1 inte röjer de personuppgifter eller uppgifter om enskilda som de inhämtar i samband med rådgivningen för andra personer än den stödmottagare som driver det berörda jordbruksföretaget, med undantag av oegentligheter och överträdelser, särskilt brottslig verksamhet, som upptäcks under verksamheten och som omfattas av en skyldighet i unionsrätten eller den nationella rätten att informera en offentlig myndighet.
3. Den berörda nationella myndigheten ska förse den potentiella stödmottagaren, i första hand i elektronisk form, med en tillämplig förteckning över utvalda och utsedda organ enligt artikel 12.1.

Artikel 14

Tillgång till systemet för jordbruksrådgivning

Stödmottagare och jordbrukare som inte får stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens får använda systemet för jordbruksrådgivning på frivillig grund.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 99.2 fjärde stycket får medlemsstaterna dock i enlighet med objektiva kriterier fastställa vilka kategorier av stödmottagare som ska prioriteras för systemet för jordbruksrådgivning, inbegripet nätverk som verkar med begränsade medel i den mening som avses i artiklarna 53, 55 och 56 i förordning (EU) nr 1305/2013.

I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att de jordbrukare prioriteras som har mest begränsad tillgång till någon annan rådgivningstjänst än systemet för jordbruksrådgivning.

Systemet för jordbruksrådgivning ska säkerställa att stödmottagare får tillgång till råd som återspeglar deras jordbruksföretags särskilda situation.

Artikel 15

Kommissionens befogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om enhetligt genomförande av systemet för jordbruksrådgivning, så att systemet tas i full drift.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING IV

EKONOMISK FÖRVALTNING AV FONDERNA

KAPITEL 1

EGFJ

Avsnitt 1

Finansiering av utgifter

Artikel 16

Budgettak

1. Det årliga taket för EGFJ:s utgifter ska utgöras av de maximitbelopp som fastställts för denna fond enligt förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013.

2. I den händelse unionsrätten anger att belopp som avses i punkt 1 ska minskas eller läggas till ska kommissionen anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 116 och på grundval av de uppgifter som avses i unionsrätten, för att fastställa det nettoanslag som ska stå till förfogande för utgifterna från EGFJ.

Artikel 17

Månadsbetalningar

1. De medel som behövs för att finansiera de utgifter som avses i artikel 4.1 ska kommissionen ställa till medlemsstaternas förfogande genom månadsbetalningar, på grundval av betalningar som under en referensperiod har betalats av de godkända utbetalande organen.

2. Till dess att kommissionen har verkställt månadsbetalningarna ska medlemsstaterna tillhandahålla de medel som behövs för att täcka utgifterna, alltefter de godkända utbetalande organens behov.

Artikel 18

Förfarande för månadsbetalningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 51 och 52, ska kommissionen betala månadsbetalningarna för de utgifter som har betalats av godkända utbetalande organ under referensmånaden.

2. Månadsbetalningarna ska göras till varje medlemsstat senast den tredje arbetsdagen i den andra månaden efter den månad då utgifterna har betalats. De utgifter som medlemsstaterna betalar under perioden 1–15 oktober ska behandlas som om de betalats under oktober månad. De utgifter som betalats under perioden 16–31 oktober ska behandlas som om de betalats under november månad.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa beloppet av de månadsbetalningar som den gör på grundval av medlemsstaternas utgiftsdeklarationer och den information som lämnas i enlighet med artikel 102.1, med beaktande av behovet av minskningar eller innehållanden av betalningar som tillämpats enligt artikel 41, eller eventuella andra korrigeringar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 116, för att fastställa tilläggsbetalningar eller avdrag. Den kommitté som avses i artikel 116.1 ska i så fall underrättas vid närmast följande möte.

Artikel 19

Administrativa kostnader och personalkostnader

Utgifter för administration och personal som medlemsstaterna och stödmottagare som får stöd från EGFJ betalar ska inte bäras av EGFJ.

Artikel 20

Utgifter för offentlig intervention

1. Om det inom ramen för den samlade marknadsordningen inte fastställs något belopp per enhet vid en offentlig intervention, ska EGFJ finansiera den berörda åtgärden på grundval av schablonbelopp som är enhetliga inom hela unionen, särskilt när det gäller medel som härrör från medlemsstaterna och som används för uppköp av produkter, materiella åtgärder i samband med lagring och, i förekommande fall, bearbetning av interventionsprodukter.

2. För att kunna säkerställa finansieringen genom EGFJ av den offentliga interventionens utgifter, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) typen av åtgärder som kan komma i fråga för unionsfinansiering samt villkoren för ersättning av dessa utgifter,

b) villkoren för berättigande till ersättning samt beräkningsmetoder som baseras på de poster som faktiskt har konstaterats av de utbetalande organen eller på grundval av schablonbelopp som kommissionen har fastställt, eller på grundval av schablonbelopp och icke-schablonbelopp som fastställs i sektorslagstiftning inom jordbruket.

3. För att säkerställa att de anslag som unionens budget föreskriver för EGFJ förvaltas på lämpligt sätt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa regler om värderingen av de transaktioner som görs i samband med offentlig intervention, de åtgärder som ska vidtas i händelse av förlorade eller försämrade produkter i samband med offentlig intervention, och fastställande av de belopp som ska finansieras.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de belopp som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 21

Inhämtande av satellitbilder

Förteckningen över de satellitbilder som krävs för kontroller ska fastställas gemensamt av kommissionen och medlemsstaterna, i enlighet med den specifikation som utarbetas av varje medlemsstat.

Kommissionen ska kostnadsfritt tillhandahålla dessa satellitbilder till kontrollorganen eller de tjänsteleverantörer som bemyndigats att representera dem.

Kommissionen ska dock fortsätta att äga satellitbilderna och ska få tillbaka dem när arbetet är slutfört. Den får också begära att arbete utförs för att förbättra teknikerna och arbetsmetoderna för att kontrollera jordbruksarealer genom fjärranalyser.

Artikel 22

Övervakning av jordbruksresurser

De åtgärder som finansieras enligt artikel 6 c ska syfta till att ge kommissionen medel att

- förvalta unionens jordbruksmarknader i ett globalt perspektiv,
- säkerställa jordbruksekonomisk och miljömässig övervakning av jordbruksmark, inklusive skogsjordbruk, liksom att övervaka grödoförhållanden för att möjliggöra beräkningar, i synnerhet med avseende på avkastning och jordbruksproduktion,
- internationellt sprida tillgången till sådana beräkningar, såsom inom initiativ som samordnas av FN-organisationer eller andra internationella organ,
- bidra till världsmarknadernas öppenhet, och

e) säkerställa teknisk uppföljning av det agrometeorologiska systemet.

De åtgärder som finansieras i enlighet med artikel 6 c rör framför allt insamling eller köp av den information som krävs för genomförande och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, däribland uppgifter från satellitövervakning och meteorologiska uppgifter, skapande av en infrastruktur för geografiska data samt en webbplats, särskilda undersökningar om klimatfrågor, fjärranalyser som används som hjälp vid övervakning av markkvaliteten, och aktualisering av agrometeorologiska och ekonometriska modeller. Vid behov ska dessa åtgärder genomföras i samarbete med nationella laboratorier och organ.

Artikel 23

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

- regler om finansieringen i enlighet med artikel 6 b och 6 c,
- förfarandet genom vilket åtgärderna i artiklarna 21 och 22 ska genomföras för att uppfylla de uppsatta målen,
- ramen som styr förvärv, förbättring och nyttjande av satellitbilder och meteorologiska uppgifter samt de tillämpliga tidsfristerna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Avsnitt 2

Budgetdisciplin

Artikel 24

Förenlighet med budgettaket

1. Anslagen för utgifter från EGFJ får inte i någon fas av budgetförfarandet och budgetgenomförandet överskrida det belopp som avses i artikel 16.

Alla rättsakter som kommissionen föreslår och som antas av Europaparlamentet och rådet, rådet eller kommissionen och som har inverkan på EGFJ-budgeten, ska vara förenliga med det belopp som avses i artikel 16.

2. Om det för en medlemsstat i unionsrätten föreskrivs ett finansieringstak för jordbruksutgifter i euro, ska dessa utgifter ersättas upp till det taket i euro, och, när artikel 41 tillämpas, med nödvändiga justeringar.

3. Nationella tak för direktstöd som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 1307/2013, justerade i enlighet med artikel 26 i den här förordningen, ska betraktas som finansiella tak uttryckta i euro.

Artikel 25

Reserv för kriser inom jordbrukssektorn

En reserv som är avsedd att ge ytterligare stöd för jordbrukssektorn vid större kriser som drabbar produktionen eller distributionen inom jordbruket ska upprättas (nedan kallad reserven för kriser i jordbrukssektorn) genom en minskning av direktstödet i början av varje år med hjälp av den mekanism för finansiell disciplin som avses i artikel 26.

Totalbeloppet för reserven ska vara 2 800 miljoner EUR med lika stora årliga delbetalningar på 400 miljoner EUR (2011 års priser) för perioden 2014–2020 och ska omfattas av rubrik 2 i den fleråriga budgetramen, såsom anges i bilagan till förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013.

Artikel 26

Finansiell disciplin

1. För att säkerställa att de årliga tak som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 för finansiering av marknadsrelaterade utgifter och direktstöd efterlevs, ska en justeringsgrad av direktstöden (nedan kallad justeringsgraden) fastställas när prognoserna för finansieringen av de ovan nämnda åtgärderna under detta undre tak för ett visst budgetår, tyder på att det tillämpliga årliga taket kommer att överskridas.

2. Kommissionen ska lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet om justeringsgraden senast den 31 mars det kalenderår för vilket den justeringsgraden ska gälla.

3. Om en justeringsgrad inte har fastställts av Europaparlamentet och rådet senast den 30 juni ett givet år ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa justeringsgraden och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet om detta. Sådana genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

4. Senast den 1 december får kommissionen, på grundval av de nya uppgifter som kommit till dess kännedom, anta genomförandeakter för att anpassa den justeringsgrad som fastställts enligt punkterna 2 eller 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

5. Genom undantag från artikel 169.3 fjärde stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska medlemsstaterna återbetala de anslag som överförts i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 till de slutliga stödmottagare som under det budgetår som anslagen överförs till omfattas av den justeringsgrad som avses i punkt 1 i denna artikel.

Den återbetalning som avses i första stycket ska endast tillämpas för stödmottagare i de medlemsstater där finansiell disciplin tillämpats under det föregående budgetåret.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa villkor och bestämmelser för anslag som förs över i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för att finansiera de utgifter som avses i artikel 4.1

b i den här förordningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

7. När denna artikel tillämpas ska beloppet för den reserv för kriser i jordbrukssektorn som avses i artikel 25 inkluderas när justeringsgraden fastställs. Varje belopp som inte gjorts tillgängligt för krisåtgärder i slutet av budgetåret kommer att utbetalas i enlighet med punkt 5 i denna artikel.

Artikel 27

Förfarandet för budgetdisciplin

1. Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet, samtidigt med budgetförslaget för ett budgetår N, lägga fram sina prognoser för budgetåren N - 1, N och N + 1.

2. Om det när budgetförslaget för år N upprättas verkar finnas risk för att det belopp som avses i artikel 16 för budgetår N kommer att överskridas, ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet eller för rådet föreslå de åtgärder som behövs för att säkerställa att detta belopp inte överskrids.

3. Närhelst kommissionen bedömer att det finns risk för att det belopp som avses i artikel 16 kan komma att överskridas och den inte har möjlighet att inom ramen för sina befogenheter vidta tillräckliga åtgärder för att råda bot på situationen, ska kommissionen för att se till att beloppet inte överskrids föreslå andra åtgärder. Dessa åtgärder ska antas av rådet om den rättsliga grunden för den relevanta åtgärden är artikel 43.3 i EUF-fördraget eller av Europaparlamentet och rådet om den rättsliga grunden för den relevanta åtgärden är artikel 43.2 i EUF-fördraget.

4. Om det vid slutet av budgetår N visar sig att medlemsstaternas ersättningsanspråk överskrider eller kan komma att överskrida det belopp som avses i artikel 16 ska kommissionen

a) beakta dessa anspråk i proportion till medlemsstaternas anspråk och inom den tillgängliga budgetens begränsningar, och ska anta genomförandeakter för att preliminärt fastställa månadsbetalningarna för den berörda månaden,

b) för alla medlemsstater senast den 28 februari år N + 1 fastställa situationen när det gäller unionsfinansiering för budgetår N,

c) anta genomförandeakter för att fastställa totalbeloppet för unionsfinansiering uppdelat per medlemsstat på grundval av en enda unionsfinansieringsnivå inom gränserna för den budget som gällde för månadsbetalningarna,

d) senast i samband med de betalningar som hänför sig till mars månad år N + 1 betala eventuell kompensation som ska göras med avseende på medlemsstaterna.

De genomförandeakter som föreskrivs i första stycket leden a och c ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 28

System för tidig varning

För att säkerställa att budgettaket i artikel 16 inte överskrids ska kommissionen genomföra ett varningssystem med uppföljning månadsvis av utgifterna från EGFJ.

I det avseendet ska kommissionen i början av varje budgetår fastställa profiler över månadsutgifterna, i förekommande fall på grundval av medelvärdet av månadsutgifterna under de tre närmast föregående åren.

Kommissionen ska lägga fram återkommande rapporter för Europaparlamentet och rådet där utvecklingen av utbetalade utgifter granskas i relation till profilerna och där en bedömning görs av det planerade genomförandet för det pågående budgetåret.

Artikel 29

Referensväxelkurser

1. När kommissionen antar budgetförslaget eller en ändringskrivelse till budgetförslaget rörande jordbruksutgifterna, ska den för att upprätta budgetberäkningarna för EGFJ använda den genomsnittliga växelkurs mellan euro och US-dollar som använts på marknaden under det senaste kvartalet, som ska ha avslutats senast 20 dagar innan kommissionen antog budgeten.

2. När kommissionen antar ett förslag till tilläggs- eller ändringsbudget eller en ändringskrivelse till en sådan ska den, i den mån dessa handlingar berör anslag till åtgärder som avses i artikel 4.1 a, använda

a) medelvärdet av den växelkurs mellan euro och US-dollar som faktiskt noterats på marknaden från och med den 1 augusti föregående budgetåret till och med slutet av det senaste kvartalet som ska ha avslutats minst 20 dagar innan kommissionen antog budgeten, och senast den 31 juli pågående budgetår,

b) den genomsnittliga kurs som faktiskt noterats under det senaste kvartalet, som ska ha avslutats minst 20 dagar innan kommissionen antog budgeten, som en prognos för den resterande delen av budgetåret.

KAPITEL II

EJFLU

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser för ejflu

Artikel 30

Ingen dubbelfinansiering

Utgifter som finansieras från Ejflu får inte finansieras från någon annan post i unionens budget.

Artikel 31

Gemensamma bestämmelser för alla utbetalningar

1. I enlighet med artikel 77.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 får kommissionens utbetalningar av det Ejflu-bidrag som avses i artikel 5 i den här förordningen inte överstiga budgettagandena.

Dessa utbetalningar ska anslås till det tidigaste gällande budgettagandet.

2. Artikel 84 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

Avsnitt 2

Finansiering av landsbygdsprogram

Artikel 32

Ekonomiskt bidrag från Ejflu

Det ekonomiska bidraget från Ejflu för utgifter inom landsbygdsprogrammen ska fastställas för varje program, inom de budgettak som fastställs av unionsrätten avseende stöd till landsbygdsutveckling genom Ejflu

Artikel 33

Budgettagandena

I enlighet med artikel 76 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska unionens budgettagandena för landsbygdsprogram gälla.

Avsnitt 3

Ekonomiskt bidrag till landsbygdsprogram

Artikel 34

Bestämmelser som gäller för utbetalningar för landsbygdsprogram

1. Medlemsstaterna ska få tillgång till de anslag som är nödvändiga för att finansiera utgifterna som avses i artikel 5 i form av förskott, mellanliggande betalningar och slutbetalningar såsom beskrivs i detta avsnitt.

2. Förskott och mellanliggande betalningar får tillsammans för varje landsbygdsutvecklingsprogram uppgå till högst 95 % av bidraget från Ejflu.

När taket på 95 % har nåtts ska medlemsstaterna fortsätta att överlämna betalningsansökningar till kommissionen.

Artikel 35

Bestämmelser om förskott

1. Kommissionen ska, efter sitt beslut om antagande av ett landsbygdsprogram, betala ett belopp som förskott till medlemsstaten för hela programperioden. Detta förskott ska betalas i delbetalningar enligt följande:

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/571

- a) 2014: 1 % av EJFLU:s stöd till programmet för hela programperioden och 1,5 % av Ejflus stöd till programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit ekonomiskt bistånd sedan 2010, antingen i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) eller mottar ekonomiskt bistånd den 31 december 2013 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget,
- b) 2015: 1 % av Ejflus stöd till programmet för hela programperioden och 1,5 % av Ejflus stöd till programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit ekonomiskt bistånd sedan 2010, i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från EFSF eller mottar ekonomiskt bistånd den 31 december 2014 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget,
- c) 2016: 1 % av Ejflus stöd till programmet för hela programperioden.
3. Kommissionen ska göra en mellanliggande betalning endast om följande krav har uppfyllts:
- a) En utgiftsdeklaration som är underskriven av det godkända utbetalande organet enligt artikel 102.1 c har kommit in till kommissionen.
- b) Det totalbelopp för bidrag från Ejflu som tilldelats varje åtgärd för hela den ifrågakvarande programperioden har spejterats.
- c) Den senaste årsrapporten om genomförandet av landsbygdsprogrammet har lämnats in till kommissionen.
4. Om något av kraven enligt punkt 3 inte är uppfyllt, ska kommissionen snarast underrätta det godkända utbetalande organet eller samordningsorganet, i de fall ett sådant har utsetts. Om något av de krav som fastställs i punkt 3 a eller 3 c inte har efterlevts ska utgiftsdeklarationen vara ogiltig.

Om ett landsbygdsprogram antas 2015 eller senare ska de första delbetalningarna betalas ut under det år då programmet antas.

2. Hela det belopp som utbetalas som förskott ska återbetalas till kommissionen, om medlemsstaten inte har betalat några utgifter för och inte har lämnat någon utgiftsdeklaration för landsbygdsprogrammet inom 24 månader efter utbetalningen av den första delen av förskottet.

3. Den ränta som förskottet ger upphov till ska överföras till landsbygdsprogrammet och avräknas från beloppet för offentliga utgifter i den slutliga utgiftsdeklarationen.

4. Det totala förskottsbeloppet ska slutjusteras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 51 i denna förordning innan landsbygdsprogrammet avslutas.

Artikel 36

Mellanliggande betalningar

1. De mellanliggande betalningarna ska göras för varje landsbygdsprogram. De ska beräknas genom att den medfinansieringsnivå som gäller för varje åtgärd tillämpas på de offentliga utgifter som betalats och som hänförs till denna åtgärd i enlighet med artikel 59 i förordning (EU) nr 1305/2013.

2. I den mån det finns tillgängliga medel, ska kommissionen ska, med beaktande av minskningar eller innehållanden som tillämpas enligt artikel 41, göra mellanliggande betalningar för att lämna ersättning för utgifter som betalats av de godkända utbetalande organen för genomförandet av programmen.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 51 och 52, ska kommissionen göra en mellanliggande betalning senast 45 dagar efter det att en utgiftsdeklaration som uppfyller kraven i punkt 3 i denna artikel har diarieförts.

6. De godkända utbetalande organen ska upprätta och till kommissionen översända, direkt eller via samordningsorganet om ett sådant har utsetts, mellanliggande utgiftsdeklarationer för landsbygdsprogram, med den periodicitet som fastställs av kommissionen.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den periodicitet med vilken de godkända utbetalande organen ska översända dessa mellanliggande utgiftsdeklarationer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Utgiftsdeklarationerna ska täcka de utgifter som de godkända utbetalande organen har haft under varje berörd tidsperiod. I de fall det inte går att lämna en deklamation för de utgifter som avses i artikel 65.9 i förordning (EU) nr 1303/2013 på grund av kommissionens pågående godkännande av en programändring, får en utgiftsdeklaration för dessa utgifter lämnas under efterföljande perioder.

De mellanliggande utgiftsdeklarationerna för utgifter som betalats från och med den 16 oktober ska belasta budgeten det påföljande året.

7. Artikel 83 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska gälla.

Artikel 37

Utbetalning vid slutbetalning och avslutande av program

1. Slutbetalning ska göras av kommissionen, efter det att den sista årsrapporten för genomförandet av ett landsbygdsprogram har kommit in, på grundval av den gällande finansieringsplanen, årsräkenskaperna för det senaste budgetåret då det berörda landsbygdsprogrammet genomfördes och motsvarande beslut om avslutande av räkenskaperna, under förutsättning att det finns medel i budgeten. Dessa räkenskaper ska ha inkommit till kommissionen senast sex månader efter det fastställda slutdatumet för stödberättigande av utgifter som avses i artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013, och ska omfatta de utbetalningar det utbetalande organet har gjort fram till och med det sista datumet för stödberättigande av utgifter.

2. Slutbetalningen ska utbetalas senast sex månader efter det att kommissionen mottagit den information och de handlingar som avses i punkt 1 i denna artikel och de sista årsräkenskaperna har avslutats. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 38.5 ska de återstående medel som det fortfarande finns åtaganden för efter slutbetalningen återtas av kommissionen inom en period av sex månader.

3. Om den sista årsrapporten och de handlingar som är nödvändiga för avslutande av räkenskaperna för programmet sista genomförandeår inte har kommit in till kommissionen senast det datum som anges i punkt 1 medför detta automatiskt återtagande av medlen enligt artikel 38.

Artikel 38

Automatiskt återtagande för landsbygdsprogram

1. Den del av ett budgetåtagande för ett landsbygdsprogram som inte har använts för utbetalning av forskottet eller för mellanliggande betalningar eller för vilken ingen utgiftsdeklaration som uppfyller kraven i artikel 36.3 har kommit in till kommissionen senast den 31 december det tredje året efter det år då budgetåtagandet gjordes, ska automatiskt återtas av kommissionen.

2. Den del av de budgetåtaganden som ännu inte har avslutats vid slutdatumet för stödberättigande enligt artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 för vilken ingen utgiftsdeklaration har lämnats in senast sex månader efter detta datum, ska automatiskt återtas.

3. I händelse av ett rättsligt förfarande eller administrativt överklagande med suspensiv verkan, ska den tidsfrist som avses i punkterna 1 eller 2 för det automatiska återtagandet, vad avser det belopp som motsvarar de berörda verksamheterna, avbrytas under tiden det rättsliga förfarandet eller det administrativa överklagandet pågår, under förutsättning att kommissionen får en motiverad anmälan från medlemsstaten senast den 31 december år N + 3.

4. Följande ska inte beaktas vid beräkningen av automatiskt återtagande:

a) Den del av budgetåtagandena för vilken en utgiftsdeklaration har gjorts, men där ersättningen minskats eller innehållits av kommissionen den 31 december år N + 3.

b) Den del av budgetåtagandena som inte har betalats ut av ett utbetalande organ på grund av force majeure och som är av avgörande betydelse för genomförandet av landsbygdsprogrammet. De nationella myndigheter som åberopar force majeure ska påvisa de direkta följderna för genomförandet av hela eller delar av programmet.

Medlemsstaten ska senast den 31 januari till kommissionen skicka information om de undantag som avses i första stycket avseende de belopp som deklarerats senast vid utgången av föregående år.

5. Kommissionen ska i god tid informera medlemsstaterna om det finns risk för att automatiskt återtagande kan komma att tillämpas. Kommissionen ska också informera dem om vilket belopp som kan komma att återtas på grundval av de uppgifter som kommissionen har tillgång till. Medlemsstaterna ska ha två månader från och med att denna information har mottagits på sig för att godkänna beloppet i fråga eller för att framföra synpunkter. Kommissionen ska genomföra det automatiska återtagandet senast nio månader efter den sista tidsfristen som fastställs då punkterna 1–3 tillämpas.

6. Vid automatiskt återtagande ska Ejflus bidrag till det berörda landsbygdsprogrammet för det aktuella året minskas med det återtagna beloppet. Medlemsstaten ska lägga fram en reviderad finansieringsplan som fördelar stödminskningen mellan de olika åtgärderna i programmet och som ska godkännas av kommissionen. Annars ska kommissionen proportionellt minska de belopp som tilldelats varje åtgärd.

KAPITEL III

Gemensamma bestämmelser

Artikel 39

Budgetår för jordbruket

Utan att det påverkar de särskilda bestämmelser om deklaration av utgifter och inkomster för offentlig intervention som fastställs av kommissionen enligt artikel 46.6 a ska budgetåret för jordbruket täcka de utgifter och de inkomster som de utbetalande organen tar upp i räkenskaperna för fondernas budget under budgetår "N" som börjar den 16 oktober år "N-1" och löper till den 15 oktober år "N".

Artikel 40

lakttagande av betalningsfrister

När unionsrätten anger tidsfrister för betalning ska alla utbetalningar som görs av de utbetalande organen till stödmottagarna, före tidigast möjliga betalningsdatum och efter sista möjliga betalningsdatum, betraktas som ej berättigande till unionsfinansiering, utom i de fall, på de villkor och inom de gränser som fastställs med beaktande av proportionalitetsprincipen.

För att se till att utgifter som betalas ut före första möjliga betalningsdatum eller efter sista möjliga betalningsdatum blir berättigade till unionsfinansiering samtidigt som man begränsar de finansiella verkningarna av detta ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 genom undantag från regeln i första stycket.

Artikel 41

Minskning och innehållande av månadsbetalningar och mellanliggande betalningar

1. Om kommissionen, med hjälp av utgiftsdeklarationerna eller den information som avses i artikel 102, fastställer att utgifterna har betalats av organ som inte är godkända utbetalande organ, att betalningsperioderna eller de budgettak som fastställs i unionsrätten inte har iakttagits eller att utgifterna på annat sätt inte har betalats på ett sätt som är förenligt med unionens regler, får kommissionen minska eller hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till den berörda medlemsstaten inom ramen för de genomförandeakter som avser månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 eller inom ramen för de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36, efter det att medlemsstaten fått tillfälle att lämna sina synpunkter.

Om utgiftsdeklarationerna eller den information som avses i artikel 102 inte räcker till för att kommissionen ska kunna fastställa att utgifterna har betalats i enlighet med unionens regler, ska kommissionen uppmana den berörda medlemsstaten att lämna ytterligare information och sina synpunkter inom en period som inte ska vara kortare än 30 dagar. Om medlemsstaten inte lämnar något svar på kommissionens begäran inom den fastställda tidsperioden, eller om det inlämnade svaret anses vara otillräckligt eller visar att utgifterna inte har betalats i enlighet med unionens föreskrifter, får kommissionen minska eller hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till den berörda medlemsstaten inom ramen för de genomförandeakter om månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 eller inom ramen för de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att minska eller hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till en medlemsstat om en eller flera av de centrala komponenterna i det nationella kontrollsystemet i fråga inte existerar, eller inte fungerar på grund av de konstaterade bristernas allvarliga eller ihållande karaktär eller om det finns likartade allvarliga brister i systemet för återvinning av oegentligt utförda betalningar och om ett av följande villkor är uppfyllt:

- De brister som avses i första stycket är av fortlöpande natur och har lett till minst två genomförandeakter enligt artikel 52 genom vilka finansiering av utgifter från den berörda medlemsstaten undantagits från unionsfinansieringen.
- Kommissionen fastställer att den berörda medlemsstaten inte är i stånd att genomföra de korrigerande åtgärder som krävs inom den omedelbara framtiden, i enlighet med en handlingsplan med tydliga framstegsindikatorer som ska fastställas i samråd med kommissionen.

Minskningen eller innehållandet av utbetalningarna ska tillämpas för de relevanta utgifter som betalats av det utbetalande organet och för vilka brister befunnits förekomma under en period som ska fastställas i de genomförandeakter som avses i detta stycke och som inte får vara längre än tolv månader. Om villkoren för minskningen eller innehållandet fortfarande är uppfyllda, får kommissionen anta genomförande akter för att förlänga den perioden med ytterligare perioder, på högst tolv månader totalt. Om dessa villkor inte längre uppfylls ska minskningen eller innehållandet upphöra.

De genomförandeakter som föreskrivs i detta stycke ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Innan kommissionen antar de genomförandeakter som avses i detta stycke, ska den informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att göra detta och uppmana medlemsstaten att reagera inom en period som inte får vara kortare än 30 dagar.

Genomförandeakterna som fastställer de månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36, ska ta hänsyn till de genomförandeakter som antas i enlighet med denna punkt.

3. Minskningar och innehållanden enligt denna artikel ska tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen och ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 51 och 52.

4. Minskningar och innehållanden av utbetalningar enligt denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 19, 22 och 23 i förordning (EU) nr 1303/2013.

De innehållanden av utbetalningar som avses i artiklarna 19 och 22 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska tillämpas i enlighet med förfarandet i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 42

Innehållande av utbetalningar vid sen inlämning

Om sektorslagstiftningen inom jordbruket kräver att medlemsstaterna inom en specifik tidsperiod ska lämna information om antalet kontroller som utförts enligt artikel 59 och resultaten av dessa och om en medlemsstat lämnar in uppgifterna för sent, får kommissionen hålla inne de månadsbetalningar som avses i artikel 18 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36, förutsatt att kommissionen i god tid före referensperiodens början har gett medlemsstaterna tillgång till alla de uppgifter, blanketter och upplysningar som de behöver för att ta fram de statistiska uppgifterna. Det belopp som ska ställas in får inte överstiga 1,5 % av de utgifter för vilka de relevanta statistiska uppgifterna inte har lämnats in i tid. Vid tillämpning av innehållandet ska kommissionen agera i enlighet med proportionalitetsprincipen och beakta förseningens längd. I synnerhet ska hänsyn tas till om beviljandet av ansvarsfrihet för budgeten äventyras av att uppgifterna lämnats in för sent. Innan kommissionen håller inne månadsbetalningarna ska den skriftligen meddela den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska betala

ut de innehållna beloppen när den erhåller de statistiska uppgifterna från de berörda medlemsstaterna, under förutsättning att dagen för mottagande inte är senare än den 31 januari påföljande år.

Artikel 43

Avsättning av inkomster för särskilda ändamål

1. Följande ska vara inkomster avsatta för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 21 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012:
 - a) Belopp som enligt artiklarna 40 och 51 när det gäller utgifter inom ramen för EGJF och artiklarna 52 och 54 ska betalas till unionens budget, inbegripet ränta på dessa belopp.
 - b) Belopp som inkasseras eller drivs in enligt del II avdelning I kapitel III avsnitt III i förordning (EG) nr 1234/2007.
 - c) Belopp som har inkasserats till följd av sanktioner i enlighet med de särskilda regler som fastställs i unionens sektorslagstiftning inom jordbruket, förutom om denna lagstiftning uttryckligen anger att medlemsstaterna får hålla inne dessa belopp.
 - d) Belopp som, när det gäller utgifter inom EGJF, motsvarar sanktioner som tillämpas i enlighet med de regler om tvär- villkor som fastställs i avdelning VI kapitel II.
 - e) Alla säkerheter, borgen och garantier som har ställts i enlighet med unionsrätten antagen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, med undantag för landsbygdsutveckling, och som senare förverkats. Medlemsstaterna ska emellertid behålla förverkade säkerheter som ställts vid beviljande av export- eller importlicenser eller inom ett anbudsförfarande med det enda syftet att säkerställa att anbudsgivarna ger seriösa anbud.
2. De belopp som avses i punkt 1 ska betalas till unionens budget och ska, om de återanvänds, uteslutande användas för att finansiera utgifter från EGJF eller Ejflu.
3. Denna förordning ska även tillämpas på inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt punkt 1.
4. När det gäller EGJF ska artiklarna 170 och 171 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 gälla i tillämpliga delar för räkenskaper för de inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i den här förordningen.

Artikel 44

Separat redovisning

Varje utbetalande organ ska föra separata räkenskaper för de anslag som unionens budget föreskriver för fonderna.

Artikel 45

Informationsåtgärder

1. Den information som finansieras i enlighet med artikel 6 e ska i synnerhet syfta till att hjälpa till att förklara, genomföra och utveckla den gemensamma jordbrukspolitik, upplysa allmänheten om vad den gemensamma jordbrukspolitik handlar om och dess målsättningar, att återupprätta konsumenternas förtroende efter kriser med hjälp av informationskampanjer, ge upplysningar till jordbrukare och andra parter som verkar på landsbygden och främja den europeiska jordbruksmodellen samt hjälpa medborgarna att förstå den.

Den är avsedd att erbjuda enhetlig, objektiv och heltäckande information, både inom och utanför unionen, för att ge en korrekt och samlad bild av den gemensamma jordbrukspolitik.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 kan bestå av

- a) årliga arbetsprogram eller andra specifika åtgärder som presenteras av en tredje part,
- b) aktiviteter som genomförs på kommissionens initiativ.

Dessa lagstadgade åtgärder eller de åtgärder som redan finansieras inom ramen för en annan unionsverksamhet ska uteslutas.

För att genomföra de aktiviteter som avses i led b får kommissionen ta hjälp av externa experter.

De åtgärder som avses i första stycket ska också bidra till att säkerställa gemensam kommunikation om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de allmänna målen i denna förordning.

3. Senast den 31 oktober varje år ska kommissionen offentliggöra en ansökningsomgång som iakttar de villkor som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

4. Den kommitté som avses i artikel 116.1 ska informeras om de åtgärder som planerats och vidtagits i enlighet med denna artikel.

5. Kommissionen ska vartannat år överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 46

Kommissionens befogenheter

1. För att kunna ta hänsyn till de inkomster som de utbetalande organen får för unionsbudgetens räkning på grundval av de utgiftsdeklarationer som medlemsstaterna lämnar in, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande villkoren för när kompensationsbetalningar ska göras ifråga om vissa utgifter och inkomster inom ramen för fonderna.

2. Om unionsbudgeten inte har antagits i början av budgetåret eller om totalbeloppet för de inplanerade åtagandena överskrider det tröskelvärde som anges i artikel 170.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska kommissionen, för att kunna göra en rimlig fördelning mellan medlemsstaterna av de anslag som finns tillgängliga, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 i den här förordningen om metoden för åtagandena och utbetalningen av beloppen.

3. För att kontrollera konsekvensen i de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat om utgifter eller annan information som föreskrivs i denna förordning ska kommissionen, då skyldigheten att underrätta kommissionen enligt artikel 102 inte har uppfyllts, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 om uppskjutande av kommissionens månadsbetalningar till medlemsstaterna som avses i artikel 42 när det gäller utgifter för EGFJ och för att fastställa villkoren för kommissionens minskning eller innehållandet av mellanliggande betalningar till medlemsstaterna inom ramen för Ejflu enligt den artikeln.

4. Vid tillämpningen av artikel 42, för att säkerställa att den proportionalitetsprincipen iaktas, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med regler om

- a) förteckningen över åtgärder som omfattas av artikel 42,
- b) storleken på innehållandet av utbetalningarna enligt den artikeln.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om den skyldighet som föreskrivs i artikel 44 samt även de särskilda villkor som gäller för de uppgifter som ska bokföras i de utbetalande organens räkenskaper. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- a) finansiering och redovisning av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och om andra utgifter som finansieras av fonderna,
- b) villkor och bestämmelser för automatiska återtagandeförfaranden,
- c) förfarande och andra praktiska arrangemang för att den mekanism som anges i artikel 42 ska fungera korrekt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL IV

Bokföringsmässig kontroll

Avsnitt I

Allmänna bestämmelser

Artikel 47

Kommissionens kontroller på plats

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de kontroller som medlemsstaterna gör enligt nationella lagar och andra författningar eller artikel 287 i EUF-fördraget, eller de kontroller som görs med stöd av artikel 322 i EUF-fördraget eller på grundval av rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽¹⁾, får kommissionen anordna kontroller på plats i medlemsstaterna i syfte att särskilt kontrollera

- a) om de administrativa rutinerna är förenliga med unionsföreskrifterna,
- b) om de erforderliga verifikationerna finns och om de överensstämmer med den verksamhet som finansieras av EGFJ eller Ejflu,
- c) under vilka förhållanden den verksamhet som finansieras av EGFJ eller Ejflu genomförs och kontrolleras,
- d) om ett utbetalande organ uppfyller de kriterier för godkännande som fastställs i artikel 7.2 och om medlemsstaten tillämpar bestämmelserna i artikel 7.5 korrekt.

De personer som kommissionen bemyndigar att på dess vägnar genomföra kontroller på plats eller kommissionens tjänstemän som verkar inom ramen för sina befogenheter, ska ha tillgång till bokföring och alla andra handlingar, inbegripet de handlingar och motsvarande metadata som upprättas eller tas emot och bevaras på elektroniskt medium, som har anknytning till utgifter som finansieras av EGFJ eller Ejflu.

Befogenheterna att utföra kontroller på plats får inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell rätt. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ska de personer som bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar bland annat inte medverka vid hembesök hos eller formella förhör med personer på grundval av den berörda medlemsstatens rätt. De ska emellertid ha tillgång till den information som erhålls på detta sätt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. Kommissionen ska i god tid före kontrollen på plats underrätta den berörda medlemsstaten eller den medlemsstat på vars territorium kontrollen ska äga rum och ska när kontrollerna organiseras ta hänsyn till de administrativa konsekvenserna för de utbetalande organen. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten får delta i sådana kontroller.

På begäran av kommissionen och med medlemsstatens samtycke, ska kompletterande kontroller eller utredningar av den verksamhet som avses i denna förordning utföras av medlemsstatens behöriga myndigheter. Tjänstemän från kommissionen eller personer som har bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar får delta i dessa kontroller.

För att förbättra kontrollerna får kommissionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, be myndigheter i dessa medlemsstater om hjälp för vissa kontroller eller utredningar.

Artikel 48

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska låta kommissionen ta del av alla uppgifter som behövs för att fonderna ska fungera väl, och vidta alla lämpliga åtgärder för att underlätta de kontroller som kommissionen anser bör genomföras inom ramen för förvaltningen av unionens medel, inbegripet kontroller på plats.

2. Medlemsstaterna ska, på kommissionens begäran, underrätta den om alla lagar och andra författningar som de har antagit för att genomföra de unionsrättsakter som avser den gemensamma jordbrukspolitik, i den mån dessa akter får ekonomiska följder för EGFJ eller Ejflu.

3. Medlemsstaterna ska låta kommissionen ta del av uppgifter om oegentligheter och misstänkta bedrägerifall som har konstaterats, liksom uppgifter om de åtgärder som har vidtagits enligt avsnitt III i detta kapitel för att driva in belopp som felaktigt har betalats ut till följd av sådana oegentligheter och bedrägerier.

Artikel 49

Tillgång till handlingar

De godkända utbetalande organen ska bevara verifikationerna för de utbetalningar som har gjorts och de handlingar som hör till de administrativa och fysiska kontroller som föreskrivs i unionsrätten, och ställa dessa handlingar och uppgifter till kommissionens förfogande. Dessa verifikationer får bevaras i elektronisk form enligt de villkor som kommissionen fastställt på grundval av artikel 50.2.

Om handlingarna förvaras hos en myndighet som handlar i ett utbetalande organs ställe och som har till uppgift att utanordna medlen, ska denna till det godkända utbetalande organet lämna rapporter om antalet genomförda kontroller, innehållet i dem och de åtgärder som har vidtagits mot bakgrund av resultaten.

Artikel 50

Kommissionens befogenheter

1. För att säkerställa att bestämmelserna om kontroller på plats och tillgång till handlingar och information enligt detta kapitel tillämpas korrekt och effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115, vilka kompletterar de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra enligt detta kapitel.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter om

- de förfaranden som rör de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna måste iakttä i samband med de kontroller som föreskrivs i detta kapitel,
- de förfaranden som rör de skyldigheter att samarbeta som medlemsstaterna har i samband med genomförandet av artiklarna 47 och 48,
- förfaranden och andra praktiska arrangemang avseende den rapporteringskyldighet som avses i artikel 48.3,
- de villkor i enlighet med vilka de verifikationer som avses i artikel 49 ska förvaras, inbegripet verifikationernas form och den tidsperiod under vilken de ska bevaras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Avsnitt II

Avslutande av räkenskaperna

Artikel 51

Bokföringsmässig kontroll

Före den 31 maj det år som följer på det berörda budgetåret och på grundval av de uppgifter som överlämnats i enlighet med artikel 102.1 c, ska kommissionen anta genomförandeakter innehållande dess beslut att avsluta räkenskaperna för de godkända utbetalande organen. Dessa genomförandeakter ska behandla årsräkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningenlighet och ska inte påverka beslut som antas senare enligt artikel 52.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 52

Kontroll av överensstämmelse

1. När kommissionen upptäcker att utgifter som omfattas av artikel 4.1 och artikel 5 inte har betalats ut i överensstämmelse med unionsrätten och, när det gäller EJFLU, inte har betalats ut i överensstämmelse med tillämplig unionsrätt och nationell rätt som avses i artikel 85 i förordning (EU) nr 1303/2013, ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de belopp som ska undantas från unionsfinansiering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

2. Kommissionen ska göra en bedömning av de belopp som ska undantas med hänsyn till hur stor bristen på överensstämmelse är. Kommissionen ska beakta överträdelsens art samt den ekonomiska förlust som unionen lidit. Den ska grunda den inställda utbetalningen på fastställandet av de belopp som använts felaktigt och får, när dessa belopp inte kan fastställas genom rimliga ansträngningar, tillämpa extrapolerade korrigeringar eller schablonkorrigeringar. Schablonkorrigeringar ska endast tillämpas när det, på grund av de aktuella omständigheterna eller på grund av att medlemsstaten inte har tillhandahållit kommissionen nödvändig information, inte är möjligt att genom rimliga ansträngningar närmare fastställa den ekonomiska förlust som unionen lidit.

3. Innan något beslut antas om finansieringsavslag ska resultaten av kommissionens kontroller och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter de båda parterna ska söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som ska vidtas. I det skedet av förfarandet ska medlemsstaterna ges möjlighet att visa att överträdelsens faktiska omfattning är mindre än vad kommissionen antagit.

Om ingen överenskommelse nås, får medlemsstaten begära inledandet av ett förfarande som syftar till att förlika de respektive ståndpunkterna inom en period på fyra månader. Resultaten av detta förfarande ska återges i en rapport, som ska överlämnas till kommissionen. Kommissionen ska beakta rekommendationerna i rapporten innan den fattar ett eventuellt beslut om finansieringsavslag och ska motivera sitt beslut om den beslutar att inte följa dessa rekommendationer.

4. Ett finansieringsavslag får inte omfatta följande:

- a) Utgifter som avses i artikel 4.1 och som har betalats mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av dess kontroller.
 - b) Sådana utgifter för fleråriga åtgärder som ingår bland de utgifter som avses i artikel 4.1, eller hänför sig till de program som avses i artikel 5, och för vilka stödmottagarens senaste skyldighet började gälla mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av sina kontroller.
 - c) Utgifter för åtgärder inom de program som avses i artikel 5, utöver dem som avses i led b i denna punkt, och som har betalats eller i förekommande fall slutbetalats av det utbetalande organet mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av sina kontroller.
5. Punkt 4 ska inte tillämpas på
- a) oegentligheter som omfattas av avsnitt III i detta kapitel,

- b) nationella stöd för vilka kommissionen har inlett förfarandet i artikel 108.2 i EUF-fördraget eller överträdelse som kommissionen i enlighet med artikel 258 i EUF-fördraget har meddelat den berörda medlemsstaten genom en formell underrättelse,
- c) underlåtenhet från medlemsstaternas sida att fullgöra sina skyldigheter enligt avdelning V kapitel III i denna förordning, under förutsättning att kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om resultatet av sina kontroller inom 12 månader från det att medlemsstatens rapport om kontroll av de berörda utgifterna har kommit in.

Artikel 53

Kommissionens befogenheter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om
 - a) avslutande av räkenskaperna enligt artikel 51 när det gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med att beslutet antas och genomförs, inbegripet informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas,
 - b) kontroll av överensstämmelse enligt artikel 52 när det gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med att beslutet antas och genomförs, inbegripet informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas samt även det förlikningsförfarande som föreskrivs i den artikeln, inklusive inrättandet av förlikningsorganet, dess uppgifter, sammansättning och arbetsprocedurer.
2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.
3. För att göra det möjligt för kommissionen att skydda unionens ekonomiska intressen och för att säkerställa att bestämmelserna om kontroll av överensstämmelse enligt i artikel 52 tillämpas effektivt, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande kriterierna och metoderna för tillämpning av korrigeringar.

Avsnitt III

Oegentligheter

Artikel 54

Gemensamma bestämmelser

1. För alla felaktiga utbetalningar som gjorts för utgifter för vilka det förekommit oegentligheter eller försummelser, ska medlemsstaterna kräva att stödmottagarna betalar tillbaka beloppet inom 18 månader från det att en kontrollrapport eller en liknande handling, där det anges att en oegentlighet har förekommit, har godkänts och i förekommande fall mottagits av det utbetalande organet eller det andra organ som svarar för indrivningen. Motsvarande belopp ska vid tidpunkten för begäran om återbetalning registreras i det utbetalande organets liggare över fordringar.

2. Om beloppet inte betalats tillbaka inom fyra år från det datum begäran framfördes, eller inom åtta år från det att indrivningsfallet tagits vidare till de nationella domstolarna, ska den berörda medlemsstaten stå för 50 % av de ekonomiska följderna för denna avsaknad av återbetalning och unionens budget ska stå för 50 %, utan att detta påverkar kravet på att den berörda medlemsstaten ska fortsätta driva indrivningsförfarandena i enlighet med artikel 58.

Om det i samband med indrivningsförfarandet i en slutgiltig administrativ eller rättslig handling konstateras att inga oegentligheter har förekommit, får den berörda medlemsstaten ta upp den ekonomiska belastning som den fått bära enligt första stycket som utgift inom fonderna.

Om indrivningen av skäl som inte kan tillskrivas den berörda medlemsstaten emellertid inte kan ske inom den tidsfrist som anges i första stycket och om det belopp som ska drivas överstiger en miljon EUR, får kommissionen på begäran av medlemsstaten utsträcka tidsfristen med en period som motsvarar hälften av den ursprungliga perioden.

3. Av vederbörligen motiverade skäl får medlemsstaterna besluta att inte fortsätta indrivningsförfarandet. Ett sådant beslut får fattas endast i följande fall:

- a) Om redan utbetalda och förväntade kostnader för indrivningen tillsammans överstiger den summa som ska drivas in ska detta villkor anses vara uppfyllt om
 - i) det belopp som ska drivas in från stödmottagaren inom ramen för en enskild utbetalning för en stödordning eller stödåtgärd inte överstiger 100 EUR, exklusive räntor, eller
 - ii) det belopp som ska drivas in från stödmottagaren, inom ramen för en enskild utbetalning för en stödordning eller stödåtgärd ligger på mellan 100 EUR och 150 EUR, exklusive räntor, och den berörda medlemsstaten enligt sin nationella rätt tillämpar ett tröskelvärde som är lika med eller högre än det belopp som ska drivas in för att inte driva in nationella fordringar.
- b) Om det visar sig omöjligt att genomföra indrivning därför att gäldenären eller de personer som är juridiskt ansvariga för oegentligheten är oförmögna att betala, vilket har fastställts enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt.

Om det beslut som avses i första stycket i denna punkt fattas innan det utestående beloppet har tagits upp i det förfarande som avses i punkt 2, ska unionens budget stå för de ekonomiska följderna av denna avsaknad av återbetalning.

4. De ekonomiska följder som belastar medlemsstaterna som en följd av punkt 2 i denna artikel ska av den berörda medlemsstaten föras in i de årsräkenskaper som ska lämnas in till kommissionen enligt artikel 102.1 c iv. Kommissionen ska kontrollera att detta genomförts korrekt och i förekommande fall göra de justeringar som behövs i den genomförandeakt som avses i artikel 51.1.

5. Kommissionen får, under förutsättning att förfarandet i artikel 52.3 har följts, anta genomförandeakter för att undanta de belopp som belastar unionsbudgeten från unionsfinansiering i följande fall:

- a) Om medlemsstaten inte har iakttagit de tidsfrister som avses i punkt 1.
- b) Om den anser att medlemsstatens beslut att inte fortsätta indrivningen enligt punkt 3 inte är motiverat.
- c) Om den anser att oegentligheten eller avsaknaden av återbetalning beror på oegentligheter eller försummelser som begåtts av den berörda medlemsstatens administrativa myndigheter eller något annat av medlemsstatens offentliga organ.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 116.2.

Artikel 55

Särskilda bestämmelser för EGFJ

De belopp som drivs in till följd av oegentligheter eller försummelser och den ränta som de ger upphov till ska betalas till de utbetalande organen och av dessa bokföras som intäkter för EGFJ den månad de tas emot.

Vid återbetalning till unionsbudgeten enligt första stycket får medlemsstaten behålla 20 % av de inkasserade beloppen, som ersättning för kostnader för indrivning, utom i de fall där det rör sig om oegentligheter eller försummelser som kan tillskrivas den berörda medlemsstatens administrativa myndigheter eller andra av medlemsstatens organ.

Artikel 56

Särskilda bestämmelser för Ejflu

När oegentligheter och försummelser upptäcks inom verksamhet eller program för landsbygdsutveckling, ska medlemsstaterna göra finansiella justeringar genom att helt eller delvis ställa in den berörda unionsfinansieringen. Medlemsstaterna ska beakta de konstaterade oegentligheternas art och allvar samt storleken på de ekonomiska förluster som Ejflu åsamkats.

De belopp som uteslutits från unionsfinansiering från Ejflu och de belopp som indrivits samt räntorna på dessa belopp ska återföras till det berörda programmet. De unionsmedel som hållits inne eller drivits in får emellertid endast användas av medlemsstaterna för verksamhet som ingår i samma landsbygdsprogram, och under förutsättning att dessa medel inte på nytt används inom en verksamhet som har varit föremål för finansiell justering. Då ett landsbygdsprogram avslutas ska medlemsstaten återbetala de indrivna beloppen till unionsbudgeten.

Artikel 57

Kommissionens befogenheter

1. För att säkerställa att bestämmelserna om villkoren för indrivning av felaktiga utbetalningar och räntorna på dessa tillämpas korrekt och effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- a) förfarandena för indrivning av felaktiga utbetalningar samt ränta enligt detta avsnitt och för att hålla kommissionen underrättad om utestående återkrav,
- b) formerna för medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på de skyldigheter som anges i det här avsnittet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING V

KONTROLLSYSTEM OCH SANKTIONER

KAPITEL I

Allmänna regler

Artikel 58

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Medlemsstaterna ska, inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, anta de lagar och andra författningar och vidta alla andra åtgärder som behövs för att säkerställa ett effektivt skydd för unionens ekonomiska intressen och särskilt för att

- a) försäkra sig om att de insatser som finansieras genom fonderna är lagliga och genomförs korrekt,
- b) säkerställa effektivt skydd mot bedrägeri, i synnerhet i områden med högre risknivå, och som kommer att fungera som avskräckande medel, med beaktande av åtgärdernas kostnader och fördelar samt även att de är proportionella,
- c) förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter och bedrägerier,
- d) tillämpa sanktioner som är effektiva, avskräckande och proportionella i enlighet med unionsrätten eller, om detta inte är möjligt, nationell rätt, och väcka talan, om så behövs,
- e) driva in felaktiga utbetalningar samt ränta, och väcka talan om så behövs.

2. Medlemsstaterna ska inrätta effektiva förvaltnings- och kontrollsystem för att försäkra sig om att lagstiftningen som styr unionens stödordningar följs i syfte att minimera risken för ekonomisk förlust för unionen.

3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de bestämmelser som antagits och de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2.

Alla villkor som medlemsstaterna sätter upp för att komplettera de villkor som fastställs i unionens föreskrifter för att få stöd från EGFJ eller EJFLU ska kunna verifieras.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de regler som krävs för en enhetlig tillämpning av denna artikel avseende

a) förfaranden, tidsfrister och informationsutbyte med avseende på de skyldigheter som anges i punkterna 1 och 2,

b) medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på de skyldigheter som anges i punkt 3.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 59

Allmänna principer för kontroller

1. Om inte annat föreskrivs ska det system som medlemsstaterna inrättar i enlighet med artikel 58.2 inbegripa systematiska administrativa kontroller av alla stödansökningar och stödanspråk. Det systemet ska kompletteras med kontroller på plats.

2. När det gäller kontrollerna på plats ska den ansvariga myndigheten göra stickprov från hela underlaget av sökande som, i förekommande fall, utgörs av ett slumpmässigt urval för att få en representativ felfrekvens och ett riskbaserat urval som ska inrikta sig på de områden där risken för fel är störst.

3. Den ansvariga myndigheten ska upprätta en rapport för varje kontroll på plats.

4. När så är lämpligt ska samtliga kontroller på plats som föreskrivs i unionens föreskrifter om jordbruksstöd och landsbygdsutvecklingsstöd genomföras samtidigt.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa ett minsta antal kontroller på plats som krävs för effektiv riskhantering, och ska öka det minsta antalet när det är nödvändigt. Medlemsstaterna får minska det lägsta antalet om förvaltnings- och kontrollsystem fungerar väl och när felfrekvenserna är godtagbara.

6. I de fall som kommissionen ska besluta om på grundval av artikel 62.2 h får stödansökningar och stödanspråk eller all annan kommunikation, anspråk eller begäranden korrigeras och justeras efter det att de lämnats in om den behöriga myndigheten konstaterar uppenbara fel.

7. En stödansökan eller ett stödanspråk ska avslås om stöd-mottagaren eller dennes företrädare förhindrar genomförandet av en kontroll på plats, förutom vid force majeure och vid exceptionella omständigheter.

Artikel 60

Bestämmelse om kringgående

Utän att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser ska inga förmåner som föreskrivs i sektorslagstiftningen inom jordbruket beviljas fysiska eller juridiska personer för vilka det konstaterats att de förutsättningar som krävs för att få sådana förmåner har skapats på ett konstlat sätt, i strid med målen för den lagstiftningen.

Artikel 61

Stödordningarnas förenlighet med kontrollernas syften inom vinsektorn

I syfte att tillämpa de stödordningar inom vinsektorn som avses i förordning (EU) nr 1308/2013 ska medlemsstaterna säkerställa att de administrations- och kontrollförfaranden som tillämpas för dessa ordningar är förenliga med det integrerade system som avses i kapitel II i denna avdelning när det gäller följande:

- a) Den datoriserade databasen.
- b) Systemen för identifiering av jordbruksskiften.
- c) De administrativa kontrollerna.

Förfarandena ska utformas så att de fungerar tillsammans och så att det går att utbyta uppgifter med det integrerade systemet.

Artikel 62

Kommissionens befogenheter vad gäller kontroller

1. För att säkerställa att kontrollerna utförs korrekt och effektivt samt att kontrollen av villkoren för stödberättigande kontrolleras på ett effektivt, konsekvent och icke-diskriminerande sätt som skyddar unionens finansiella intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa ytterligare krav när det gäller tullförfarandena, och särskilt de som de fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 952/2013⁽¹⁾, om det krävs för att systemet ska kunna förvaltas korrekt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de regler som krävs för enhetlig tillämpning av detta kapitel, särskilt

- a) regler om de administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna ska genomföra med hänsyn till de skyldigheter, åtaganden och kriterier för stödberättigande som följer av tillämpningen av unionsrätten,
- b) regler om det minsta antalet fysiska kontroller och om skyldigheten att öka detta antal eller möjligheten att minska det enligt artikel 59.5,
- c) regler och metoder tillämpliga på rapportering om kontroller som genomförs samt resultaten av dessa,
- d) de myndigheter som har ansvaret för att genomföra överensstämmelsekontrollerna och för vilket innehåll, vilken frekvens och vilket handelsled dessa kontroller ska gälla,
- e) när det gäller hampa, som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1307/2013, föreskrifter om särskilda kontrollåtgärder och metoder för bestämning av halten av tetrahydrokannabinol,
- f) när det gäller bomull, som avses i artikel 56 i förordning (EU) nr 1307/2013, ett system för kontroller av de godkända branschorganisationerna,
- g) när det gäller vin som avses i förordning (EU) nr 1308/2013, föreskrifter om mätningen av arealer och om kontroller samt föreskrifter för de särskilda finansiella förfarandena för att förbättra kontrollerna,
- h) de fall där stödansökningar och stödanspråk eller andra meddelanden, anspråk eller begäranden får korrigeras och justeras efter det att de lämnats in, som avses i artikel 59.6,
- i) de tester och metoder som ska tillämpas för att fastställa om produkter ska omfattas av offentlig intervention och privat lagring samt även användning av anbudsförfaranden, både för offentlig intervention och privat lagring.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 63

Felaktiga utbetalningar och administrativa sanktioner

1. Om det upptäcks att en stödtagare inte uppfyller kriterierna för att få stöd, eller inte fullgör de åtaganden eller andra förpliktelser som följer med villkoren för att få stöd eller bistånd som anges i sektorslagstiftningen inom jordbruket, ska stödet inte betalas ut eller helt eller delvis dras in och, där så är relevant, motsvarande stödåtgärder enligt artikel 21 i förordning (EU) nr 1307/2013 inte tilldelas eller dras in.

2. Om sektorslagstiftningen inom jordbruket så föreskriver ska medlemsstaterna också tillämpa administrativa sanktioner, i enlighet med reglerna i artikel 64 och artikel 77. Detta ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 91–101 i avdelning VI.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 54.3, ska de belopp, inbegripet ränta, och stöd rättigheter som berörs av indragningen enligt punkt 1 och av sanktionerna i punkt 2 drivas in.

4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 115 med avseende på villkoren för den indragning, helt eller delvis, som avses i punkt 1.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska bestämmelser om

a) tillämpningen och beräkningen av den indragning, helt eller delvis, som avses i punkt 1,

b) indrivning av felaktiga betalningar och sanktioner samt om felaktigt tilldelade stöd rättigheter och tillämpningen av ränta.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 64

Tillämpning av administrativa sanktioner

1. När det gäller de administrativa sanktioner som avses i artikel 63.2 ska denna artikel tillämpas om kriterierna för stödberättigande, åtaganden eller andra förpliktelser till följd av tillämpningen av sektorslagstiftningen inom jordbruket inte uppfylls, med undantag för skyldigheter som avses i artiklarna 67–78 i kapitel II i denna avdelning och artiklarna 91–101 i avdelning VI och överträdelser som är föremål för sanktionerna i artikel 89.3 och 89.4.

2. Inga administrativa sanktioner ska åläggas

a) om överträdelsen beror på force majeure,

b) om överträdelsen beror på uppenbara fel i enlighet med artikel 59.6,

c) om överträdelsen beror på fel från den behöriga myndighetens eller någon annan myndighets sida, och om felet inte rimligen kunde ha upptäckts av den person som berörs av den administrativa sanktionen,

d) om den berörda personen för den behöriga myndigheten tillfredsställande kan visa att denne inte bär skulden för den överträdelse av skyldigheter som avses i punkt 1, eller om den behöriga myndigheten på annat sätt övertygas om att den berörda personen inte bär skulden,

e) om överträdelsen är av mindre betydelse, inbegripet om den inte överskrider ett tröskelvärde, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med punkt 7 b;

f) andra fall där påförandet av sanktioner inte är lämpligt, enligt kommissionens definition i enlighet med punkt 6 b.

3. Administrativa sanktioner kan tillämpas på stöd- eller biståndsmottagaren och på andra fysiska eller juridiska personer, inbegripet grupper eller sammanslutningar av stöd- eller biståndsmottagare, som ska iaktta förpliktelserna i de regler som avses i punkt 1.

4. De administrativa sanktionerna kan ha någon av följande former:

a) Minskning av det bistånd eller stöd som ska betalas ut i förhållande till den stödansökan eller det stödanspråk som påverkas av överträdelsen eller efterföljande ansökningar. När det gäller landsbygdsutvecklingsstöd ska detta dock inte påverka möjligheten att hålla inne stödet om det kan förväntas att stödmottagaren åtgärdar överträdelsen inom en skälig tidsperiod.

b) Betalning av ett belopp som beräknats på grundval av det belopp eller den period som överträdelsen gäller, eller båda delarna.

c) Innehållanden eller återkallande av ett godkännande, erkännande eller tillstånd.

d) Återkallande av rätten att delta i eller få stöd från den berörda stödordningen eller stödåtgärden eller andra åtgärden.

5. De administrativa sanktionerna ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och ska iaktta följande gränser:

a) Beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 a får inte överstiga 200 % av beloppet för stödansökan eller stödanspråket.

b) Utan hinder av vad som sägs i led a får, när det gäller landsbygdsutveckling, beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 a inte överstiga 100 % av det stödberättigande beloppet.

c) Beloppet för den administrativa sanktion som avses i punkt 4 b får inte överstiga ett belopp som är jämförbart med det procenttal som anges i led a.

d) Det innehållande, återkallande eller uteslutande som avses i punkt 4 c och 4 d kan fastställas till en period om högst tre på varandra följande år som kan förlängas vid nya fall av överträdelse.

6. För att beakta den avskräckande effekten av avgifter och sanktioner å ena sidan och särdragen hos varje stödordning eller stödåtgärd som omfattas av sektorslagstiftningen på jordbruksområdet å andra sidan, ska kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115

a) för att identifiera, för varje stödordning eller stödåtgärd och person som berörs enligt punkt 3, från förteckningen som anges i punkt 4, inom de gränser som fastställs i punkt 5, de administrativa sanktionerna samt att fastställa den särskilda sats som medlemsstaterna ska tillämpa, även i fall med överträdelse som inte går att kvantifiera,

b) för att identifiera de fall där administrativa sanktioner inte ska åläggas, enligt punkt 2 f.

7. Kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska regler för enhetlig tillämpning av denna artikel om

a) tillämpningen och beräkningen av administrativa sanktioner,

b) närmare regler för att fastställa att en överträdelse är av mindre betydelse enligt punkt 2 e, inbegripet fastställande av ett kvantitativt tröskelvärde uttryckt som ett nominellt värde eller en procentandel av det stödberättigande beloppet, som dock inte får understiga 1 %; när det gäller landsbygdsutvecklingsstöd och i fråga om övrigt stöd inte får understiga 3 %,

c) reglerna för att identifiera de fall där medlemsstaterna, på grund av sanktionernas art, kan behålla de indrivna sanktionerna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 65

Innehållande av utbetalningar till medlemsstaterna i särskilda fall som omfattas av förordning (EU) nr 1308/2013

1. Där förordning (EU) nr 1308/2013 kräver att medlemsstaterna inom en viss tidsperiod lämnar viss information och medlemsstaterna inte översänder denna information eller om informationen inte sänds i tid eller inte sänds alls, eller om felaktig information sänds, får kommissionen hålla inne de månadsbetalningar som avses i artikel 18 under förutsättning att kommissionen i god tid har gett medlemsstaterna tillgång till de uppgifter, blanketter och upplysningar som de behöver. Det stöd som ska ställas in ska avse de utgifter för marknadsåtgärder där den begärda informationen inte sändes eller inte sändes i tid eller är felaktig.

2. För att säkerställa iakttagandet av proportionalitetsprincipen vid tillämpningen av punkt 1 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 när det gäller de marknadsåtgärder som omfattas av innehållandet samt storleken på och perioden för innehållandet av utbetalningar enligt punkt 1.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om förfarandet och andra praktiska arrangemang för att innehållandet av månadsbetalningar enligt punkt 1 ska fungera. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 66

Säkerheter

1. Medlemsstaterna ska, när sektorslagstiftningen inom jordbruket så föreskriver, begära att det ställs en säkerhet som säkerställer att en summa ska betalas till eller förverkas hos en behörig myndighet om en specifik förpliktelse inom sektorslagstiftningen inom jordbruket inte fullgörs.

2. Utom i händelse av force majeure ska säkerheten vara helt eller delvis förverkad om en särskild förpliktelse inte fullgörs eller endast till viss del fullgörs.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa regler som säkerställer en rättvis och icke-diskriminerande behandling samt att proportionalitetsprincipen iakttas då en säkerhet ska ställas och

a) ange vem som är ansvarig i det fall en förpliktelse inte fullgörs,

b) fastställa de särskilda situationer då den behöriga myndigheten kan frångå kravet på en säkerhet,

c) fastställa de villkor som gäller för säkerheten som ska ställas och för garanten och villkoren för ställande och frisläppande av säkerheten,

d) fastställa särskilda villkor som gäller för den säkerhet som ställts i samband med förhandsutbetalningar,

e) ange konsekvenserna av att åsidosätta de förpliktelser för vilka det har ställts en säkerhet i enlighet med punkt 1, inbegripet förverkande av säkerheter, det avdrag som ska gälla vid frisläppande av säkerheter för bidrag, licenser, erbjudanden, anbud eller särskilda tillämpningar och när en förpliktelse enligt den säkerheten helt eller delvis inte har fullgjorts, varvid hänsyn ska tas till säkerhetens art, den kvantitet avseende vilken förpliktelsen har åsidosatts, längden på förseningen vid fullgörandet av förpliktelsen och den tid vid vilken bevis på att förpliktelsen har fullgjorts läggs fram.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om

a) den form av säkerhet som ska ställas och förfarandet för hur det ska gå till, hur den ska godkännas och hur den ursprungliga säkerheten ska ersättas,

- b) förfarandena för att frisläppa en säkerhet,
- c) den information som medlemsstaterna och kommissionen ska överlämna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL II

Integrerat administrations- och kontrollsystem

Artikel 67

Tillämpningsområde och termer som används

1. Alla medlemsstater ska inrätta och använda sig av ett integrerat administrations- och kontrollsystem (nedan kallat det integrerade systemet).

2. Det integrerade systemet ska gälla för de stödordningar som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013 och för de stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 22.1 a och b, 28–31, 33, 34, och 40 i förordning (EU) nr 1305/2013 och i tillämpliga fall i artikel 35.1 b och c i förordning (EU) nr 1303/2013.

Detta kapitel ska emellertid inte gälla för de åtgärder som anges i artikel 28.9 i förordning (EU) nr 1305/2013 och inte heller för de åtgärder som anges i artikel 21.1 a och 21.1 b i samma förordning, i fråga om etableringskostnader.

3. Det integrerade systemet ska i nödvändig omfattning även gälla för kontrollen av tvärvillkor enligt avdelning VI.

4. I detta kapitel avses med

a) *jordbrukskiftet*: ett stycke sammanhängande jordbruksmark som deklarerar av en jordbrukare och som inte omfattar mer än en odlingsgrupp; i de fall då det enligt förordning (EU) nr 1307/2013 krävs en separat deklaration för markanvändningen inom en odlingsgrupp ska den specifika användningen vid behov innebära att jordbrukskiftet avgränsas ytterligare; medlemsstaterna får fastställa kompletterande kriterier för ytterligare avgränsning av jordbrukskiftet.

b) *arealbaserat direktstöd*: grundläggande stödordning, system för enhetlig arealersättning och omfördelningsstöd enligt avdelning III kapitel 1 i förordning (EU) nr 1307/2013, stöd för jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013, betalningar för områden med naturliga

begränsningar enligt avdelning III kapitel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013, stöd till unga jordbrukare enligt avdelning III kapitel 5 i förordning (EU) nr 1307/2013, frivilligt kopplat stöd enligt avdelning IV kapitel 1 om stöd betalas per hektar, grödspecifikt stöd för bomull enligt avdelning IV kapitel 2, stödordning för småbrukare enligt avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden som avses i kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013⁽¹⁾, om stöd betalas per hektar, och särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna som avses i kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013⁽²⁾, om stöd betalas per hektar.

Artikel 68

Det integrerade systemets beståndsdelar

1. Det integrerade systemet ska bestå av
 - a) en datoriserad databas,
 - b) ett identifieringssystem för jordbrukskiften,
 - c) ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter,
 - d) stödansökningar och stödanspråk,
 - e) ett integrerat kontrollsystem,
 - f) ett samlat system för registrering av identiteten hos varje mottagare av det stöd som avses i artikel 67.2 vilken lämnar in en stödansökan eller ett stödanspråk.
2. När så är tillämpligt, ska det integrerade systemet innefatta ett system för identifiering och registrering av djur, upprättat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000⁽³⁾ och rådets förordning (EG) nr 21/2004⁽⁴⁾.
3. Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för genomförandet och tillämpningen av det integrerade systemet, får kommissionen anlitat specialiserade organ eller personer för att underlätta upprättandet, övervakningen och användningen av det integrerade systemet, särskilt för att kunna ge teknisk rådgivning till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, om dessa begär det.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötkötsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).

4. Medlemsstaterna ska vidta alla ytterligare åtgärder för korrekt tillämpning av det integrerade systemet och ge varandra sådant ömsesidigt bistånd som krävs för kontrollerna enligt denna förordning.

Artikel 69

Datoriserad databas

1. I den datoriserade databasen (nedan kallad databasen) ska man för varje stödmottagare som får det stöd som avses i artikel 67.2 registrera uppgifterna från stödansökningarna och stödanspråken.

Databasen ska framför allt göra det möjligt att via medlemsstatens behöriga myndighet få tillgång till uppgifter för innevarande kalenderår och/eller regleringsår och för föregående tio år. Om stödnivån för jordbrukarna påverkas av uppgifterna för tidigare kalenderår och/eller regleringsår, med början år 2000, ska databasen emellertid även ge tillgång till uppgifter avseende de åren. Databasen ska också medge direkt och omedelbart tillgång till åtminstone de uppgifter som rör de fyra närmast föregående kalenderåren och, när det gäller uppgifter som har att göra med "permanent betesmark" enligt definitionen i artikel 2 c i kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009⁽¹⁾ i dess ursprungsversion och, under perioder från och med dess tillämpningsdatum, "permanent gräsmark och permanent betesmark" enligt definitionen i artikel 4.1 h i förordning (EU) nr 1307/2013, åtminstone avseende de fem närmast föregående kalenderåren.

Genom undantag från andra stycket ska medlemsstater som anslöt sig till unionen efter 2004 endast åläggas att tillhandahålla uppgifter från och med året för deras anslutning.

2. Medlemsstaterna får inrätta decentraliserade databaser, under förutsättning att dessa och de administrativa förfarandena för att registrera och få tillgång till uppgifter utformas på ett enhetligt sätt inom medlemsstatens hela territorium och är kompatibla med varandra, så att det går att samköra uppgifterna.

Artikel 70

Identifieringssystem för jordbruksskiften

1. Identifieringssystemet för jordbruksskiften ska upprättas på grundval av kartor, dokument i fastighetsregister eller annat kartografiskt referensmaterial. Datoriserade geografiska informationssystem ska användas, inklusive ortofoto från flyg- eller satellitfoto, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhetsnivå som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10 000 och från och med 2016 i skala 1:5 000, med beaktande av skiftets form och förhållanden. Detta ska fastställas i enlighet med befintliga unionsstandarder.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 av den 29 oktober 2009 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i avdelning III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare (EUT L 316, 2.12.2009, s. 1).

Trots vad som sägs i första stycket får medlemsstaterna fortsätta att använda sådana tekniker, inbegripet ortofoto från flyg- eller satellitfoto, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhet som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10 000 från 2016 om de förvärvats på grundval av långtidsavtal ingångna före november 2012.

2. Medlemsstaterna ska se till att identifieringssystemet för jordbruksskiften innehåller ett referenslager för att ta hänsyn till områden med ekologiskt fokus. Det referenslagret ska särskilt omfatta relevanta specifika åtaganden och/eller miljöcertifieringssystem som avses i artikel 43.3 i förordning (EU) nr 1307/2013 motsvarande praxis i artikel 46 i den förordningen innan de ansökningsformulär som avses i artikel 72 i den här förordningen för stöd till jordbruksmetoder som gynnar klimatet och miljön enligt artiklarna 43–46 i förordning (EU) nr 1307/2013 tillhandahålls senast för ansökningsåret 2018.

Artikel 71

System för identifiering och registrering av stödrättigheter

1. Systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter ska göra det möjligt att verifiera stödrättigheterna och samköra uppgifterna med stödansökningarna och identifieringssystemet för jordbruksskiften.

2. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt att direkt och omedelbart via medlemsstatens behöriga myndighet få tillgång till uppgifter som rör minst de fyra närmast föregående kalenderåren.

Artikel 72

Stödansökningar och stödanspråk

1. Varje år ska en stödmottagare som får det stöd som avses i artikel 67.2 lämna in en ansökan om direktstöd respektive stödanspråk för de relevanta åtgärderna för landsbygdsutveckling med avseende på djurhållning och jordbruksarealer, om lämpligt med angivande av

- a) samtliga jordbruksskiften inom jordbruksföretaget samt arealer som inte används för jordbruksverksamhet för vilka stöd begärs enligt artikel 67.2,
- b) de stödrättigheter som har anmälts för aktivering,
- c) alla övriga uppgifter som fastställs i denna förordning eller krävs för att fullgöra den relevanta sektorslagstiftningen inom jordbruket eller av den berörda medlemsstaten.

När det gäller de arealbaserade direktstöden ska varje medlemsstat fastställa den minsta areal ett jordbruksskifte ska ha för att kunna omfattas av en ansökan. Den minsta arealstorleken får dock inte överstiga 0,3 ha.

2. Genom undantag från punkt 1 a får medlemsstaterna besluta att jordbruksskiften med en areal på upp till 0,1 ha för vilka en ansökan om stöd inte görs inte behöver deklarerars, förutsatt att den sammanlagda arealen för dessa jordbruksskiften inte överstiger 1 ha, och/eller att en jordbrukare som inte ansöker om något arealbaserat direktstöd inte behöver deklarerat sina jordbruksskiften om den totala arealen inte överstiger 1 ha. I samtliga fall ska jordbrukaren i ansökan ange att han eller hon förfogar över jordbruksskiften och ska på begäran av de behöriga myndigheterna ange deras läge.

3. Medlemsstaterna ska bl.a. på elektronisk väg tillhandahålla förtryckta formulär utifrån de arealer som fastställdes föregående år samt grafiskt material som anger läget för dessa arealer.

En medlemsstat får besluta att en stödansökan och ett stödanspråk

- a) är giltiga om stödmottagaren bekräftar att inga ändringar skett i förhållande till den stödansökan och det stödanspråk som lämnades in föregående år,
- b) endast behöver innehålla ändringar i förhållande till den stödansökan och det stödanspråk som lämnades in för föregående år.

Vad beträffar den stödordning för småbrukare som föreskrivs i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, ska emellertid denna möjlighet ges till alla berörda jordbrukare.

4. En medlemsstat får besluta att en samlad stödansökan ska omfatta flera av eller alla de stödordningar och stödåtgärder som avses i artikel 67 eller andra stödordningar och stödåtgärder.

5. Genom undantag från rådets förordning (EEC, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾, ska beräkningen av datum för inlämnande eller ändring av en stödansökan, ett stödanspråk eller verifikationer, avtal eller förklaringar enligt detta kapitel anpassas till det integrerade systemets särskilda krav. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 avseende regler för bestämning av perioder, datum och tidsfrister, när den sista dagen för inlämnande av ansökningar eller ändringar är en helgdag, lördag eller söndag.

Artikel 73

System för identifiering av stödmottagare

Det samlade systemet för registrering av identiteten hos varje stödmottagare som får det stöd som avses i artikel 67.2 ska garantera att samtliga stödansökningar och stödanspråk som lämnas in av samma stödmottagare ska kunna identifieras som sådana.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

Artikel 74

Kontroll av villkor för stödberättigande och minskningar

1. I enlighet med artikel 59 ska medlemsstaterna via de utbetalande organen eller av organ som de bemyndigat att agera på dess vägnar utföra administrativa kontroller av stödansökningarna för att verifiera att villkoren för stödberättigande är uppfyllda. Dessa kontroller ska kompletteras med kontroller på plats.

2. För kontrollerna på plats ska medlemsstaterna upprätta en urvalsplan över jordbruksföretag och/eller stödmottagare.

3. Medlemsstaterna får använda fjärranalys och det globala systemet för satellitnavigering (GNSS) som hjälpmedel för kontroller på plats av jordbruksskiften.

4. Om villkoren för stödberättigande inte uppfylls, ska artikel 63 tillämpas.

Artikel 75

Utbetalning till stödmottagare

1. Utbetalningarna enligt de stödordningar och stödåtgärder som avses i artikel 67.2 ska göras under perioden från och med den 1 december till och med den 30 juni påföljande kalenderår.

Utbetalningarna ska göras i högst två delbetalningar under denna period.

Trots vad som sägs i första och andra stycket, får medlemsstaterna, före den 1 december men inte före den 16 oktober, betala ut förskott på upp till 50 % när det gäller direktstöd och upp till 75 % när det gäller stöd som har beviljats inom landsbygdsutveckling enligt artikel 67.2.

När det gäller stöd som har beviljats inom ramen för landsbygdsutveckling enligt artikel 67.2, ska denna punkt tillämpas när det gäller stödansökningar eller stödanspråk som lämnas in från och med ansökningsåret 2018, med undantag för förskottsbetalningar på upp till 75 % i enlighet med tredje stycket i denna punkt.

2. Inga utbetalningar enligt punkt 1 ska göras förrän medlemsstaterna har avslutat kontrollerna av om stöd villkoren uppfylls i enlighet med artikel 74.

Genom undantag från första stycket får förskott för stöd som beviljas inom ramen för landsbygdsutveckling enligt artikel 67.2 betalas ut efter det att de administrativa kontrollerna enligt artikel 59.1 har slutförts.

3. I en nödsituation ska kommissionen anta genomförandeakter som är både nödvändiga och berättigade för att lösa specifika problem med tillämpningen av denna artikel. Sådana genomförandeakter kan avvika från punkterna 1 och 2, men endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 76

Delegerade befogenheter

1. För att säkerställa att det integrerade system som föreskrivs i detta kapitel genomförs på ett effektivt, konsekvent och icke-diskriminerande sätt som skyddar unionens finansiella intressen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

- a) särskilda definitioner som behövs för att säkerställa ett harmoniserat genomförande av det integrerade systemet utöver dem i förordning (EU) nr 1307/2013 och förordning (EU) nr 1305/2013,
- b) avseende artiklarna 67–75, regler om ytterligare åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kontrollkraven i denna förordning eller i sektorslagstiftningen inom jordbruket följs, och som ska vidtas av medlemsstaterna avseende producenter, tjänster, organ, organisationer eller andra aktörer, såsom slakterier eller sammanslutningar som är delaktiga i förfarandet för att bevilja stöd, om denna förordning inte innehåller relevanta administrativa sanktioner. Sådana åtgärder ska så långt som möjligt följa bestämmelserna om sanktioner i artikel 77.1–77.5 i tillämpliga delar.
2. I syfte att säkerställa en korrekt fördelning av medlen till de berättigade stödmottagarna med avseende på de stödansökningar som anges i artikel 72 och för att möjliggöra kontroll av att villkoren knutna till stödet uppfylls av dessa stödmottagare, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande
 - a) grundläggande inslag, tekniska regler, inbegripet de om uppdatering av referensskiften, om lämpliga toleransmarginaler som beaktar skiftens form och förhållanden, och inbegripet regler för att inkludera landskapselement som angränsar till ett jordbruksskifte, och kvalitetskrav avseende det identifieringssystem för jordbruksskiften som föreskrivs i artikel 70 och avseende identifieringen av stödmottagare som föreskrivs i artikel 73,
 - b) grundläggande inslag, tekniska regler och kvalitetskrav för det system för identifiering och registrering av stöd rättigheter som föreskrivs i artikel 71,
 - c) regler för fastställandet av en definition av grunden för beräkning av stöd, inbegripet regler om hur vissa fall där stödberättigande arealer innefattar landskapselement eller träd ska hanteras; dessa regler ska göra det möjligt för medlemsstaterna att i fråga om arealer som utgörs av permanent gräsmark automatiskt betrakta utspridda landskapselement och träd vars totala areal inte överstiger en viss procentandel

av jordbruksskiften som en del av den stödberättigande arealen, utan krav på att de ska kartläggas för detta ändamål.

Artikel 77

Tillämpning av administrativa sanktioner

1. När det gäller de administrativa sanktioner som avses i artikel 63.2 ska denna artikel tillämpas vid överträdelse av kriterierna för stödberättigande, åtaganden eller andra förpliktelser som följer av tillämpningen av de regler om stöd som avses i artikel 67.2.
2. Inga administrativa sanktioner ska åläggas
 - a) om överträdelsen beror på force majeure,
 - b) om överträdelsen beror på uppenbara fel i enlighet med artikel 59.6,
 - c) om överträdelsen beror på fel från den behöriga myndighetens eller någon annan myndighets sida, och om felet inte rimligen kunde ha upptäckts av den person som berörs av den administrativa sanktionen,
 - d) om den berörda personen för den behöriga myndigheten tillfredsställande kan visa att denne inte bär skulden för att de förpliktelser som avses i punkt 1 inte uppfyllts, eller om den behöriga myndigheten på annat sätt övertygas om att den berörda personen inte bär skulden,
 - e) om överträdelsen är av mindre betydelse, inbegripet i form av ett tröskelvärde, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med punkt 7 b;
 - f) andra fall där påförandet av sanktioner inte är lämpligt, enligt kommissionens definition i enlighet med punkt 7 b.
3. Administrativa sanktioner kan åläggas stöd- eller biståndsmottagare, inbegripet grupper eller sammanslutningar av stöd- eller biståndsmottagare, som ska iaktta förpliktelserna i de regler som avses i punkt 1.
4. De administrativa sanktionerna kan ha någon av följande former:
 - a) Minskning av det stöd eller bistånd som betalats eller ska betalas ut i förhållande till den stödansökan eller det stödanspråk som påverkas av överträdelsen och/eller i förhållande till en stödansökan eller ett stödanspråk för tidigare eller efterföljande år.
 - b) Betalning av ett belopp som beräknats på grundval av den kvantitet och/eller period som överträdelsen gäller.
 - c) Uteslutande från rätten att delta i den berörda stödordningen eller stödåtgärden.

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/587

5. De administrativa sanktionerna ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och ska iakta följande gränser:

- a) Beloppet för den administrativa sanktion för ett visst år som avses i punkt 4 a får inte överstiga 100 % av beloppet för stödansökan eller stödanspråket.
- b) Beloppet för den administrativa sanktion för ett visst år som avses i punkt 4 b får inte överstiga 100 % av beloppet för den stödansökan eller det stödanspråk som sanktionen gäller.
- c) Uteslutandet enligt punkt 4 c kan fastställas till en period om högst tre på varandra följande år, som kan tillämpas på nytt vid nya fall av överträdelse.

6. Utan hinder av vad som sägs i punkterna 4 och 5 när det gäller det stöd som avses i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska de administrativa sanktionerna ske i form av en minskning av det stödbelopp som betalats ut eller som ska betalas ut enligt den förordningen.

De administrativa sanktioner som avses i denna punkt ska vara proportionella och avpassas med hänsyn till den berörda överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning.

Beloppet för sådana administrativa sanktioner för ett visst år får inte överstiga 0 % för de två första tillämpningsåren för avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 (ansökningsår 2015 och 2016), 20 % för det tredje tillämpningsåret (ansökningsår 2017) och 25 % med början det fjärde tillämpningsåret (ansökningsår 2018) för det stödbelopp som avses i avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013 som den berörda jordbrukaren skulle vara berättigad till om jordbrukaren uppfyller villkoren för det stödet.

7. För att beakta den avskräckande effekten av sanktioner å ena sidan och särdragen hos varje stödordning eller stödåtgärd som avses i artikel 67.2 å andra sidan, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115

- a) för att identifiera för varje stödordning eller stödåtgärd och person som berörs enligt punkt 3, från förteckningen i punkt 4, inom de gränser som fastställs i punkt 5 och 6, de administrativa sanktionerna samt för att fastställa den särskilda sats som medlemsstaterna ska tillämpa, även i fall med överträdelse som inte går att kvantifiera,
 - b) för att identifiera fall där administrativa sanktioner inte ska tillämpas, enligt punkt 2 f.
8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska regler för enhetlig tillämpning av denna artikel i fråga om

- a) tillämpningen och beräkningen av sådana administrativa sanktioner,
- b) närmare bestämmelser för att fastställa att en överträdelse är av mindre betydelse, inklusive fastställa ett kvantitativt tröskelvärde uttryckt som ett nominellt värde eller en procentandel av det stödberättigande beloppet, som dock inte får understiga 0,5 %.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 78

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa

- a) grundläggande funktioner, tekniska regler och kvalitetskrav avseende den datoriserade databas som föreskrivs i artikel 69,
- b) regler för de stödansökningar och stödanspråk som föreskrivs i artikel 72 och för ansökningar om stöd rättigheter, inbegripet sista datum för inlämning av ansökningar, krav på vilka uppgifter ansökningarna minst ska innehålla, bestämmelser om ändring eller indragning av stödansökningar, undantag från kravet att lämna in stödansökningar och bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa förenklade förfaranden eller att rätta till uppenbara fel,
- c) regler för hur kontrollerna ska genomföras för att verifiera huruvida skyldigheterna fullgörs och huruvida informationen i stödansökan eller stödanspråket är korrekt och fullständig, inbegripet regler om mätningstoleranser för kontroller på plats,
- d) de tekniska specifikationer som behövs för att detta kapitel ska tillämpas på ett enhetligt sätt,
- e) regler i samband med överlåtelse av jordbruksföretag då även skyldigheter som följer med rätten till stödet i fråga ska överlätas och fortfarande fullgöras,
- f) regler för utbetalningen av forskott enligt artikel 75.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL III

Granskning av transaktioner

Artikel 79

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta kapitel anges särskilda föreskrifter för granskningen av affärshandlingarna från de enheter som tar emot eller gör utbetalningar som direkt eller indirekt avser systemet för finansiering genom EGF eller deras representanter (företag) för att fastställa att de transaktioner som direkt eller indirekt ingår i systemet för finansiering genom EGF faktiskt har genomförts, och genomförts på ett riktigt sätt.

2. Detta kapitel ska inte gälla för de åtgärder som omfattas av det integrerade system som avses i kapitel II i denna avdelning. Kommissionen ska, för att möta förändringarna av sektorslagstiftningen inom jordbruksområdet och för att säkerställa effektiviteten i de system för efterhandskontroll som inrättas genom detta kapitel, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med en förteckning över åtgärder som, på grund av utformning och kontrollkrav, inte är lämpliga för ytterligare efterhandskontroller genom granskning av affärshandlingar och därför inte ska omfattas av sådan granskning enligt detta kapitel.

3. I detta kapitel gäller följande definitioner:

a) *affärshandling*: alla böcker, register, fakturor, verifikationer, räkenskaper, produktions- och kvalitetsuppgifter, korrespondens om företagets affärsverksamhet samt affärsdata, oavsett form, inbegripet elektroniskt lagrade uppgifter, om dessa handlingar eller uppgifter direkt eller indirekt avser de transaktioner som avses i punkt 1.

b) *tredje part*: varje fysisk eller juridisk person som har ett direkt eller indirekt samband med de transaktioner som ingår i det system som tillämpas vid finansiering genom EGFJ.

Artikel 80

Medlemsstaternas granskning

1. Medlemsstaterna ska genomföra en systematisk granskning av företagets affärshandlingar, varvid hänsyn ska tas till den typ av transaktioner som ska granskas. Medlemsstaterna ska säkerställa att de genom urvalet av de företag som ska granskas ger bästa möjliga garanti för att åtgärderna för att förebygga och avslöja oegentligheter blir så effektiva som möjligt. Urvalet ska bland annat ta hänsyn till företagens finansiella betydelse inom detta system och andra riskfaktorer.

2. I lämpliga fall ska den granskning som föreskrivs i punkt 1 utvidgas till att omfatta fysiska och juridiska personer till vilka företagen har anknytning och till andra fysiska och juridiska personer som kan vara av betydelse för strävan att uppnå de mål som anges i artikel 81.

3. Den granskning som genomförs enligt detta kapitel ska inte inverka på de kontroller som genomförs enligt artiklarna 47 och 48.

Artikel 81

Syftet med granskningen

1. Exaktheten hos de viktigaste av de granskade uppgifterna ska styrkas genom det antal korskontroller som kan vara lämpligt med hänsyn till den föreliggande risken och som vid behov även omfattar tredje parters affärshandlingar, inbegripet

a) jämförelser med leverantörers, kunders, transportföretags och andra tredje parters affärshandlingar,

b) eventuella fysiska kontroller av lagrens storlek och art,

c) jämförelse med redovisningar av finansiella flöden som leder till eller är resultatet av de transaktioner som genomförs inom systemet för finansiering genom EGFJ, och

d) kontroller, med avseende på bokföring, eller redovisningar av finansiella rörelser som, vid tidpunkten för granskningen, visar att de handlingar som innehas av de utbetalande organen som motivering för utbetalningen av stöd till stödmottagaren är riktiga.

2. Om företagen enligt unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser är skyldiga att hålla en särskild lagerbokföring ska granskningen av denna, i förekommande fall, innefatta en jämförelse med affärshandlingarna och, vid behov, med de faktiska kvantiteterna i lager.

3. Vid urval av de transaktioner som ska granskas ska omfattningen av den föreliggande risken till fullo beaktas.

Artikel 82

Tillgång till affärshandlingar

1. De ansvariga för företaget, eller en tredje part, ska säkerställa att alla affärshandlingar och andra uppgifter överlämnas till de tjänstemän som ansvarar för granskningen eller till de personer som har befogenhet att genomföra en sådan på deras vägnar. Elektroniskt lagrade data ska överlämnas på lämpligt datamedium.

2. De tjänstemän som ansvarar för granskningen eller de personer som är bemyndigade att utföra denna på deras vägnar får begära in utdrag eller kopior av de handlingar som avses i punkt 1.

3. Om de affärshandlingar som upprätthålls av företaget, vid en granskning i enlighet med detta kapitel, bedöms vara otillräckliga för granskningsändamål, ska företaget åläggas att i framtiden upprätthålla sådana handlingar i enlighet med anvisningarna från den medlemsstat som ansvarar för granskningen, utan att detta påverkar de förpliktelser som fastställs i andra förordningar som rör den aktuella sektorn.

Medlemsstaterna ska bestämma från och med vilket datum sådana handlingar ska upprättas.

Om samtliga eller en del av de affärshandlingar som ska granskas enligt detta kapitel finns hos ett företag som tillhör en företagsgrupp, ett partnerskap eller en företagssammanslutning som har samma ledning som det granskade företaget, vare sig detta andra företag är beläget på unionens territorium eller utanför detta, ska företaget ställa dessa affärshandlingar till förfogande för de tjänstemän som är ansvariga för granskningen på en plats och vid en tidpunkt som ska bestämmas av de medlemsstater som ansvarar för genomförandet av granskningen.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tjänstemän som ansvarar för granskningen ska ha rätt att beslagta eller låta beslagta affärshandlingar. Denna rätt ska utövas med beaktande av de nationella bestämmelser som är aktuella och påverkar inte tillämpningen av straffrättsliga regler om beslagtagande av dokument.

Artikel 83

Ömsesidigt bistånd

1. Medlemsstaterna ska bistå varandra vid genomförandet av den granskning som föreskrivs i detta kapitel i följande fall:

- a) Om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat i vilken det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats.
- b) Om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de handlingar och de uppgifter som krävs för granskningen finns.

Kommissionen kan samordna gemensamma åtgärder avseende ömsesidigt bistånd mellan två eller flera medlemsstater.

2. Under de första tre månaderna efter det EGFJ-budgetår då utbetalning har gjorts, ska medlemsstaterna översända till kommissionen en förteckning över de företag som är etablerade i ett tredjeland och för vilka det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats i ifrågavarande medlemsstat.

3. Om det för granskning av ett företag i enlighet med artikel 80 krävs att ytterligare uppgifter inhämtas från en annan medlemsstat, bl.a. i form av korskontroller enligt artikel 81, kan en särskild begäran om granskning göras varvid skälen till denna begäran ska anges. En översikt över dessa särskilda begäranden ska sändas in till kommissionen en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal. Kommissionen får begära in kopior av varje enskild begäran.

En begäran om granskning ska tillgodoses senast sex månader efter det att den mottogs. Resultaten av granskningen ska utan dröjsmål meddelas den begärande medlemsstaten och kommissionen. Meddelande till kommissionen ska skickas en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal.

Artikel 84

Granskningsplaner

1. Medlemsstaterna ska upprätta planer för den granskning som ska genomföras enligt artikel 80 under den påföljande granskningsperioden.

2. Varje år ska medlemsstaterna före den 15 april översända kommissionen den granskningsplan som avses i punkt 1 och då ange

a) antalet företag som ska granskas och fördelningen av dessa per sektor på grundval av de belopp som hänförs till dem,

b) de kriterier som lagts till grund för granskningsplanens uppställning.

3. De granskningsplaner som fastställts av medlemsstaterna och som överlämnats till kommissionen ska genomföras av medlemsstaterna, om inte kommissionen inom åtta veckor har lämnat några synpunkter.

4. Punkt 3 ska i tillämpliga delar gälla för de ändringar som medlemsstaterna gör i granskningsplanerna.

5. På vilket stadium som helst får kommissionen kräva att en särskild kategori företag innefattas i en medlemsstats granskningsplaner.

6. Företag för vilka summan av mottagna och utbetalade belopp uppgick till mindre än 40 000 EUR ska endast granskas enligt detta kapitel om det finns särskilda skäl, som då ska anges av medlemsstaterna i deras årliga program som avses i punkt 1, eller av kommissionen i eventuella förslag till ändring av programmet. För att kunna ta hänsyn till den ekonomiska utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115, med avseende på ändringar av tröskeln på 40 000 EUR.

Artikel 85

Särskilda myndigheter

1. I varje medlemsstat ska en särskild myndighet ansvara för att övervaka tillämpningen av detta kapitel. Dessa myndigheter ska i synnerhet ansvara för

a) att den granskning som föreskrivs i detta kapitel genomförs av tjänstemän som är anställda vid denna särskilda myndighet,

b) samordning och allmän tillsyn av den granskning som genomförs av tjänstemän som tillhör andra myndigheter.

Medlemsstaterna får också föreskriva att granskning som ska genomföras enligt detta kapitel fördelas mellan de särskilda myndigheterna och andra nationella myndigheter, förutsatt att förstnämnda myndighet ansvarar för samordningen av dessa granskningar.

2. Den myndighet eller de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av detta kapitel ska vara organiserade så att de är oberoende av de myndigheter eller avdelningar inom myndigheter som ansvarar för utbetalningarna och för granskningsarna före utbetalningarna.

3. Den särskilda myndighet som avses i punkt 1 ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att detta kapitel tillämpas på ett riktigt sätt och den berörda medlemsstaten ska ge den särskilda myndigheten de befogenheter som är nödvändiga för att den ska kunna utföra de uppgifter som anges i detta kapitel.

4. Medlemsstaterna ska besluta om lämpliga sanktioner för de fysiska eller juridiska personer som inte fullgör sina skyldigheter enligt detta kapitel.

Artikel 86

Rapporter

1. Före den 1 januari efter granskningsperiodens utgång ska medlemsstaterna översända en detaljerad rapport om tillämpningen av detta kapitel till kommissionen.

2. Medlemsstaterna och kommissionen ska regelbundet utbyta synpunkter om tillämpningen av detta kapitel.

Artikel 87

Tillgång till information och kommissionens granskning

1. I enlighet med relevant nationell lagstiftning ska kommissionens tjänstemän ha tillgång till samtliga handlingar som utarbetats, antingen inför eller som resultat av den granskning som organiserats enligt detta kapitel och till de uppgifter som samlats in, däribland uppgifter som lagrats i databehandlings-system. Dessa uppgifter ska på begäran lämnas på ett lämpligt datamedium.

2. Den granskning som avses i artikel 80 ska genomföras av medlemsstaternas tjänstemän. Tjänstemän från kommissionen får delta i denna granskning. De får inte själva ha de granskningsbefogenheter som beviljats de nationella tjänstemännen. De ska dock ha tillträde till samma lokaler och samma handlingar som medlemsstaternas tjänstemän.

3. Vid granskning som genomförs enligt artikel 83 får tjänstemän från den begärande medlemsstaten delta i den medlemsstat till vilken begäran riktats, förutsatt att denna så medger, och ska då få tillträde till samma lokaler och samma handlingar som den medlemsstatens tjänstemän.

De tjänstemän från den begärande medlemsstaten som deltar i granskning i den medlemsstat till vilken begäran riktats, ska vid alla tidpunkter kunna lägga fram bevis på sin officiella status. Granskningen ska alltid genomföras av tjänstemän från den medlemsstat till vilken begäran riktats.

4. Om de nationella straffprocessrättsliga bestämmelserna föreskriver att vissa åtgärder endast får vidtas av tjänstemän som är särskilt utsedda enligt nationell lagstiftning, får varken kommissionens tjänstemän eller tjänstemännen från den medlemsstat som avses i punkt 3 delta i dessa åtgärder, dock utan att detta påverkar bestämmelserna i förordningarna (EU, Euratom) nr 883/2013 och (Euratom, EG) nr 2185/96. Särskilt gäller att de inte under några omständigheter får delta i husarrensaker hos eller formella förhör med personer, inom ramen för den berörda medlemsstatens straffrätt. De ska emellertid få ta del av de upplysningar som inhämtas i detta sammanhang.

Artikel 88

Kommissionens befogenheter

Kommissionen ska, när så är nödvändigt, anta genomförandeakter för att fastställa regler för enhetlig tillämpning av detta kapitel och särskilt med avseende på

- a) granskningen som avses i artikel 80 när det gäller vilka företag som ska väljas ut samt omfattning och tidsaspekter på granskningen,
- b) bevarande av affärshandlingar och vilka typer av handlingar som ska upprätthållas eller data som ska registreras,
- c) genomförande och samordning av de gemensamma åtgärder som avses i artikel 83.1,
- d) detaljer och specifikationer i fråga om innehållet och formen hos en begäran, hur den lämnas in, en anmälan innehåll, form och hur den görs, liksom inlämning och utbyte av begärd information inom ramen för detta kapitel,
- e) villkor och publikationssätt för specifika regler och villkor för kommissionens spridning eller tillhandahållande av den information som behövs enligt förordningen till behöriga myndigheter i medlemsstaterna,
- f) det ansvar som åligger den särskilda myndighet som avses i artikel 85,
- g) innehållet i de rapporter som avses i artikel 86.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL IV

Andra bestämmelser om kontroll och sanktioner

Artikel 89

Andra kontroller och sanktioner i samband med regler för saluföring

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att de produkter som avses i artikel 119.1 i förordning (EU) nr 1308/2013 som inte är märkta i överensstämmelse med bestämmelserna i den förordningen inte släpps ut på, eller dras tillbaka från, marknaden.

2. Utan att det påverkar eventuella särskilda bestämmelser som kan komma att antas av kommissionen, ska import till unionen av sådana produkter som anges i punkt 1 a och 1 b i artikel 189 i förordning (EU) nr 1308/2013 kontrolleras för att fastställa om villkoren enligt punkt 1 i den artikeln är uppfyllda.

3. Medlemsstaterna ska genomföra kontroller, grundade på en riskanalys, för att kontrollera om produkterna i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013 överensstämmer med bestämmelserna i del II avdelning II kapitel I avsnitt I i förordning (EU) nr 1308/2013 och ska om så krävs tillämpa administrativa sanktioner.

4. Medlemsstaterna ska utan att det påverkar akter som avser vinsektorn som antagits på grundval av artikel 64 vid överträdelse av unionens regler om marknadsåtgärder inom vinsektorn tillämpa effektiva, proportionella och avskräckande administrativa sanktioner. Sådana sanktioner ska inte tillämpas vid sådana fall som anges i artikel 64.2 a–64.2 d och om överträdelsen är av mindre betydelse.

5. För att kunna skydda unionens medel och unionsvinets identitet, ursprung och kvalitet, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande

a) upprättandet av en analysdatabas med isotopuppgifter, som ska bidra till att upptäcka bedrägerier utifrån de stickprov som medlemsstaterna samlat in,

b) regler om kontrollorgan och ömsesidigt bistånd,

c) regler om gemensamt utnyttjande av medlemsstaternas resultat.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa alla åtgärder som krävs för

a) de förfaranden som rör medlemsstaternas egna databaser och analysdatabasen med isotopuppgifter som ska bidra till att upptäcka bedrägerier,

b) de förfaranden som rör samarbetet och biståndet mellan kontrollmyndigheter och kontrollorgan,

c) när det gäller den skyldighet som avses i punkt 3, regler för genomförande av kontroller av efterlevnaden av handelsnormer, regler för de myndigheter som har ansvaret för att genomföra kontrollerna och för vad dessa kontroller ska innehålla, hur ofta de ska ske och i vilket handelsled de ska utföras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 90

Kontroller gällande ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och skyddade traditionella beteckningar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra olaglig användning av de skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och skyddade traditionella beteckningar som avses i förordning (EU) nr 1308/2013.

2. Medlemsstaterna ska utse den behöriga myndighet som ska ansvara för att utföra kontrollerna när det gäller de skyldigheter som fastställs i del 2 avdelning II kapitel I avsnitt II i förordning (EU) nr 1308/2013 i enlighet med de kriterier som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning

(EG) nr 882/2004⁽¹⁾ och ska säkerställa att alla aktörer som fullgör dessa skyldigheter har rätt att omfattas av ett system med kontroller.

3. Inom unionen ska kontrollen av att produktspecifikationerna följs under produktionen och under eller efter tappningen av vinet genomföras varje år, av den behöriga myndighet som avses i punkt 2 eller av ett eller flera kontrollorgan i den mening som avses i artikel 2 andra stycket punkt 5 i förordning (EG) nr 882/2004, och som genomför produktcertifieringar i enlighet med de kriterier som anges i artikel 5 i den förordningen.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter om

a) vilken information medlemsstaterna ska översända till kommissionen,

b) föreskrifter avseende den myndighet som ansvarar för kontrollerna av att produktspecifikationerna följs, inbegripet de fall där det geografiska området ligger i ett tredjeland,

c) vilka åtgärder medlemsstaterna ska genomföra för att förhindra olaglig användning av skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och skyddade traditionella beteckningar,

d) vilka kontroller och verifieringar medlemsstaterna ska genomföra, inbegripet provtagning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING VI

TVÄRVILLKOR

KAPITEL I

Tillämpningsområde

Artikel 91

Allmän princip

1. När en stödmottagare enligt artikel 92 inte följer reglerna för tvärvillkor som fastställs i artikel 93 ska stödmottagaren åläggas en administrativ sanktion.

2. Den administrativa sanktion som avses i punkt 1 ska tillämpas endast om överträdelsen beror på en åtgärd eller en försummelse som är direkt hänförlig till den berörda stödmottagaren, och om ett, eller båda, av följande ytterligare villkor är uppfyllda:

a) Överträdelsen avser stödmottagarens jordbruksverksamhet.

b) Stödmottagarens jordbruksföretags areal berörs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

När det gäller skogsområden ska dock denna sanktion inte vara tillämplig så länge inget stöd begärs för det berörda området i enlighet med artiklarna 21.1 a, 30 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013.

3. I denna avdelning avses med
- jordbruksföretag: alla de produktionsenheter och arealer som förvaltas av den stödmottagare som avses i artikel 92 vilka är belägna inom en och samma medlemsstats territorium,
 - krav: vart och ett av de föreskrivna verksamhetskrav enligt unionsrätten som avses i bilaga II och som i sak skiljer sig från alla andra krav i samma akt.

Artikel 92

Berörda stödmottagare

Artikel 91 ska tillämpas på stödmottagare som får direktstöd inom ramen för förordning (EU) nr 1307/2013, stöd enligt artiklarna 46 och 47 i förordning (EU) nr 1308/2013 och det årliga bidraget enligt artiklarna 21.1 a och 21.1 b, 28–31, 33 och 34 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 91 ska dock inte tillämpas på stödmottagare som får stöd inom stödordningen för småbrukare enligt avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013. Den sanktion som föreskrivs i den artikeln ska inte heller vara tillämplig på det stöd som avses i artikel 28.9 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 93

Regler om tvärvillkor

1. Reglerna om tvärvillkor ska omfatta de föreskrivna verksamhetskrav som fastställs i unionsrätten och de normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs på nationell nivå enligt förteckningen i bilaga II, vilka avser följande områden:

- Miljö, klimatförändring och god jordbrukshävd.
- Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd.
- Djurskydd.

2. De rättsakter som avses i bilaga II om de föreskrivna verksamhetskraven ska tillämpas med den gällande versionen och i fråga om direktiv på det sätt som de har genomförts av medlemsstaterna.

3. Dessutom ska tvärvillkorsreglerna, när det gäller åren 2015 och 2016, även omfatta bibehållande av permanent betesmark. De medlemsstater som var medlemmar i unionen den 1 januari 2004 ska säkerställa att mark som var permanent betesmark vid det datum som anges i ansökningarna om arealtöd för 2003 förblir permanent betesmark inom fastställda

gränser. De medlemsstater som blev medlemmar i unionen 2004 ska säkerställa att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2004 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser. Bulgarien och Rumänien ska säkerställa att mark som var permanent betesmark den 1 januari 2007 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser. Kroatien ska säkerställa att mark som var permanent betesmark den 1 juli 2013 förblir permanent betesmark inom fastställda gränser.

Första stycket ska inte gälla permanent betesmark som ska beskogas, om sådan beskogning är förenlig med miljön, med undantag av planteringar av julgranar och snabbväxande arter som odlas på kort sikt.

4. För att ta hänsyn till punkt 3 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa regler om bibehållande av permanent betesmark, i synnerhet för att säkerställa att det vidtas åtgärder för att bibehålla mark som permanent betesmark hos enskilda jordbrukare, inklusive individuella skyldigheter som ska iakttas, såsom skyldighet att ställa om arealer till permanent betesmark, när det konstateras att andelen mark som är permanent betesmark minskar.

För att säkerställa en korrekt tillämpning av medlemsstaternas skyldigheter å ena sidan och enskilda jordbrukares skyldigheter å andra sidan när det gäller underhåll av permanent betesmark ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att ange villkor och metoder för hur andelen permanent betesmark och jordbruksmark som ska bibehållas ska fastställas.

5. I punkterna 3 och 4 avses med permanent betesmark permanent betesmark i den mening som anges i artikel 2 c i förordning (EG) nr 1120/2009 i dess originalversion.

Artikel 94

Medlemsstaternas skyldigheter med avseende på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

Medlemsstaterna ska säkerställa att all jordbruksareal, inbegripet mark som inte längre används för produktion, hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Medlemsstaterna ska på nationell eller regional nivå fastställa miniminormer för stödmottagare med avseende på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden på grundval av bilaga II, med beaktande av särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbruksystem, markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder och företagsstrukturer.

Medlemsstaterna får inte fastställa minimikrav som inte föreskrivs i bilaga II.

Artikel 95

Information till stödmottagarna

Medlemsstaterna ska förse de berörda stödmottagarna med en förteckning över de krav och normer som ska tillämpas på gårdsnivå, om så är lämpligt i elektronisk form, samt tydlig och exakt information om dessa.

KAPITEL II

Kontrollsystem och administrativa sanktioner som rör tvärvillkor

Artikel 96

Kontroller av att tvärvillkoren uppfylls

1. Medlemsstaterna ska om lämpligt använda det integrerade system som fastställs i avdelning V kapitel II och i synnerhet artikel 68.1 a, 68.1 b, 68.1 d, 68.1 e och 68.1 f.

Medlemsstaterna får använda sina befintliga administrations- och kontrollsystem för att säkerställa att reglerna om tvärvillkor följs.

Dessa system, framför allt systemet för identifiering och registrering av djur som är upprättat i enlighet med rådets direktiv 2008/71/EG⁽¹⁾ och förordningarna (EG) nr 1760/2000 och (EG) nr 21/2004, ska vara förenliga med det integrerade system som avses i avdelning V kapitel II i den här förordningen.

2. Beroende på kraven, normerna, akterna eller tvärvillkorsområdena i fråga får medlemsstaterna besluta att utföra administrativa kontroller, särskilt om detta redan är föreskrivet enligt de kontrollsystem som är tillämpliga på respektive krav, norm, akt eller tvärvillkorsområde.

3. Medlemsstaterna ska utföra kontroller på plats för att kontrollera om en stödmottagare fullgör de skyldigheter som föreskrivs i denna avdelning.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om genomförandet av kontroller av att de skyldigheter som avses i denna avdelning fullgörs, inbegripet regler som tillåter att följande faktorer beaktas vid riskanalys:

- a) Jordbrukarnas deltagande i systemet för jordbruksrådgivning enligt avdelning III i denna förordning.
- b) Jordbrukarnas deltagande i ett certifieringssystem, under förutsättning att systemet omfattar de berörda kraven och normerna.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/71/EG av den 15 juli 2008 om identifikation och registrering av svin. (EUT L 213, 8.8.2008, s. 31).

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Artikel 97

Tillämpning av den administrativa sanktionen

1. Den administrativa sanktion som föreskrivs i artikel 91 ska tillämpas, när reglerna för tvärvillkor inte följs vid någon tidpunkt under ett givet kalenderår (kalenderåret i fråga) och överträdelsen direkt kan anses bero på den stödmottagare som lämnade in stödansökan eller stödanspråket för kalenderåret i fråga.

Första stycket ska även gälla då en stödmottagare inte iakttagit reglerna för tvärvillkor under någon tidpunkt inom tre år från och med den 1 januari det år efter det kalenderår då den första utbetalningen beviljades inom ramen för stödprogrammen för omstrukturering och omställning, eller under någon tidpunkt inom tre år från och med den 1 januari det år efter det kalenderår då den första utbetalningen beviljades inom ramen för de stödprogram för grön skörd som avses i förordning (EU) nr 1308/2013 (nedan kallade åren i fråga).

2. I de fall mark överläts under kalenderåret i fråga eller åren i fråga, ska punkt 1 även gälla i de fall överträdelsen beror på en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den person som antingen överlät jordbruksmarken eller som den överläts till. Utan hinder av första meningen ska gälla att den administrativa sanktionen, om den som vidtog åtgärden eller gjorde sig skyldig till försumlighet har lämnat in en stödansökan eller ett stödanspråk under kalenderåret i fråga eller åren i fråga, ska tillämpas på grundval av totalbeloppet för de stöd som avses i artikel 92 som har beviljats eller skulle ha beviljats denne.

I denna punkt avses med överläts varje typ av transaktion där jordbruksmark upphör att stå till den överlätande partens förfogande.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, och om inte annat följer av de regler som ska antas enligt artikel 101, får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa en administrativ sanktion som uppgår till ett belopp på 100 EUR eller mindre per stödmottagare och kalenderår.

Om en medlemsstat beslutar att använda sig av den möjlighet som anges i första stycket, ska den behöriga myndigheten på följande år för ett urval av stödmottagare vidta de åtgärder som krävs för att kontrollera att stödmottagaren åtgärdar de aktuella konstaterade överträdelserna. Stödmottagaren ska underrättas om konstaterade bristande överträdelser och om skyldigheten att vidta åtgärder.

4. Tillämpningen av en administrativ sanktion påverkar inte lagligheten och korrektheten hos de utbetalningar på vilka den tillämpas.

Artikel 98

Tillämpning av den administrativa sanktionen i Bulgarien, Kroatien och Rumänien

För Bulgarien och Rumänien ska de administrativa sanktioner som avses i artikel 91 tillämpas senast från och med den 1 januari 2016 med avseende på de föreskrivna verksamhetskraven inom området djurskydd enligt bilaga II.

För Kroatien ska de sanktioner som avses i artikel 91 tillämpas i enlighet med följande tidsplan med avseende på de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga II:

- Från den 1 januari 2014 när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven 1–3 och 6–8.
- Från den 1 januari 2016 när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven 4, 5, 9 och 10.
- Från den 1 januari 2018 när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven 11–13.

Artikel 99

Beräkning av den administrativa sanktionen

1. Den administrativa sanktion som föreskrivs i artikel 91 ska tillämpas genom en minskning eller uteslutning av totalbeloppet för de stöd som anges i artikel 92 som har beviljats eller skulle beviljats den berörde stödmottagaren avseende stödansökningar som denne har lämnat in eller kommer att lämna in under det kalenderår som överträdelsen konstateras.

För beräkningen av dessa minskningar och uteslutningar ska hänsyn tas till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning samt de kriterier som anges i punkterna 2, 3 och 4.

2. Vid överträdelse som beror på försummelse ska procentsatsen för minskning inte vara högre än 5 % och vid upprepning inte vara högre än 15 %.

Medlemsstaterna får inrätta ett system för tidig varning som gäller fall av överträdelse som mot bakgrund av sitt begränsade allvar, omfattning och varaktighet i vederbörligen motiverade fall inte ska leda till en minskning eller uteslutning. Om en medlemsstat beslutar att använda sig av denna möjlighet ska den behöriga myndigheten på ett tidigt stadium sända en varning till stödmottagaren med uppgifter om den konstaterade överträdelsen och mottagarens skyldighet att vidta korrigerande åtgärder. Om en man vid en kontroll därefter fastställer att överträdelsen inte har åtgärdats ska den minskning som avses i första stycket tillämpas retroaktivt.

Överträdelse som utgör en direkt folk- eller djurhälsorisk ska emellertid alltid leda till en minskning eller uteslutning.

Medlemsstater får ge stödmottagare som fått en tidig varning för första gången prioriterad tillgång till systemet för jordbruksrådgivning.

3. Vid avsiktlig överträdelse ska procentsatsen för minskning i princip inte vara lägre än 20 % och får gå ända till fullständig uteslutning från en eller flera stödordningar under ett eller flera kalenderår.

4. Det sammanlagda beloppet minskningar eller uteslutningar under ett kalenderår får under alla förhållanden inte överskrida det sammanlagda belopp som avses i första stycket i punkt 1.

Artikel 100

Belopp som frigörs till följd av tvärvillkoren

Medlemsstaterna får behålla 25 % av de belopp som frigörs i samband med tillämpning av de minskningar och uteslutningar som avses i artikel 99.

Artikel 101

Kommissionens befogenheter med avseende på tillämpning och beräkning av den administrativa sanktionen

1. I syfte att säkerställa en korrekt fördelning av medlen till de berättigade stödmottagarna och för att se till att tvärvillkoren genomförs på ett effektivt, konsekvent och icke-diskriminerande sätt ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115

- för att fastställa en enhetlig grund för beräkning av administrativa sanktioner utifrån de tvärvillkor som avses i artikel 99, med beaktande av minskningar på grund av finansiell disciplin,
- om villkoren för beräkning och tillämpning av de administrativa sanktionerna utifrån tvärvillkoren, inbegripet överträdelse som direkt kan tillskrivas den berörda stödmottagaren.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare förfaranderegler och tekniska regler när det gäller beräkning och tillämpning av de administrativa sanktioner som avses i artiklarna 97–99, inbegripet vad avser stödmottagare som består av en grupp personer enligt artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Kommunikation

Artikel 102

Överföring av information

1. Utöver de bestämmelser som anges i de sektoriella förordningarna ska medlemsstaterna till kommissionen lämna följande information, handlingar och deklARATIONER:

- I fråga om godkända utbetalande organ och godkända samordningsorgan

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/595

- i) godkännandehandlingen,
 - ii) deras funktion (godkänt utbetalande organ eller godkänt samordningsorgan),
 - iii) i förekommande fall när godkännandet återkallats.
- b) I fråga om attesterande organ
- i) deras namn,
 - ii) deras adress.
- c) I fråga om insatser i samband med åtgärder som finansieras via fonderna
- i) utgiftsdeklarationer, som även gäller som begäran om utbetalning, underskrivna av det godkända utbetalande organet eller det godkända samordningsorganet, tillsammans med de upplysningar som behövs,
 - ii) för EGFJ, uppskattningar av finansieringsbehoven och för Ejflu, en uppdatering av de förväntade utgiftsdeklarationerna för det innevarande och det påföljande budgetåret,
 - iii) de godkända utbetalande organens förvaltningsförklaringar och årsräkenskaper,
 - iv) en årlig sammanfattning av resultaten från alla tillgängliga revisioner och kontroller som utförts enligt tidsplanen och de utföriga bestämmelser som fastställs i de sektorsspecifika reglerna.

För EJFLU:s del ska årsräkenskaper för de godkända utbetalande organen inges för varje enskilt program.

2. Medlemsstaterna ska utförligt informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att genomföra god jordbruks-hävd och goda miljöförhållanden enligt artikel 94 och detaljerna i systemet för jordbruksrådgivning som avses i avdelning III.

3. Medlemsstaterna ska regelbundet informera kommissionen om tillämpningen av det integrerade system som avses i avdelning V kapitel II. Kommissionen ska organisera utbyte av synpunkter med medlemsstaterna med avseende på detta.

Artikel 103

Konfidentialitet

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa konfidentialitet för den information som överlämnas eller tas emot inom ramen för kontroll och avslutande av räkenskaper som verkställs enligt denna förordning.

Föreskrifterna i artikel 8 i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ska tillämpas på denna information.

2. Utan att inverka på de nationella bestämmelser som rör rättsliga åtgärder, ska information som samlas in under den granskning som föreskrivs i avdelning V kapitel III skyddas genom tystnadsplikt. Den ska endast delges personer som med anledning av sina uppdrag inom medlemsstaterna eller unionens institutioner behöver denna information för att kunna fullgöra sina uppdrag.

Artikel 104

Kommissionens befogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa reglerna om:

- a) Form, innehåll, periodicitet och tidsfrister samt föreskrifter för hur detta ställs till kommissionens förfogande:
 - i) Utgiftsdeklarationer samt uppskattningar av utgifter och uppdatering av dessa, inklusive inkomster avsatta för särskilda ändamål.
 - ii) De utbetalande organens förvaltningsförklaringar och årsräkenskaper samt resultaten av alla tillgängliga genomförda revisioner och kontroller.
 - iii) Rapporter om attestering av räkenskaperna.
 - iv) Namn och identitetsuppgifter för de godkända utbetalande organen, samordningsorganen och de attesterande organen.
 - v) Närmare bestämmelser om upptagande i budgeten och utbetalning av utgifter som finansieras genom fonderna.
 - vi) Meddelande om vilka ekonomiska justeringar medlemsstaterna företagit inom ramen för insatser eller program för landsbygdsutveckling och sammanställningar av medlemsstaternas indrivningsförfaranden till följd av oegentligheter.
 - vii) Information om åtgärder som vidtagits enligt artikel 58.
- b) Utbyte av uppgifter och handlingar mellan kommissionen och medlemsstaterna och införande av informationssystem, däribland typ av, form på och innehåll i de uppgifter som ska behandlas i systemen samt föreskrifter för hur de ska lagras.
- c) Medlemsstaternas överförande av information till kommissionen om uppgifter, dokument, statistik och rapporter samt tidsfristerna och metoderna för hur denna information ska lämnas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

KAPITEL II

Användning av euro

Artikel 105

Allmänna principer

1. De belopp som anges i kommissionens beslut om antagande av landsbygdsprogram, beloppen i kommissionens åtaganden och utbetalningar samt alla belopp avseende styrka eller attesterade utgifter och medlemsstaternas utgiftsdeklarationer ska uttryckas och utbetalas i euro.

2. De priser och belopp som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket ska uttryckas i euro.

De ska beviljas eller samlas in i euro i de medlemsstater som använder euro, och i de nationella valutorna i de medlemsländer som inte gör det.

Artikel 106

Växelkurs och avgörande händelse

1. De priser och belopp som avses i artikel 105.2 ska med hjälp av en växelkurs omvandlas till de nationella valutorna i de medlemsländer som inte använder euro.

2. Den avgörande händelsen för växelkursen ska vara

a) i fråga om belopp som uppbärs eller beviljas i handel med tredjeländ, fullbordandet av tullformalitetserna vid import eller export,

b) i alla övriga fall, den händelse genom vilken det ekonomiska syftet med verksamheten uppnås.

3. När ett direktstöd enligt förordning (EU) nr 1307/2013 betalas till en mottagare i någon annan valuta än euro, ska medlemsstaterna räkna om stödbeloppet i euro till nationell valuta på grundval av den senaste växelkurs som fastställs av Europeiska centralbanken före den 1 oktober det år som stödet avser.

Utan hinder av första stycket får medlemsstater i vederbörligen motiverade fall besluta att göra en omräkning på grundval av genomsnittet av de växelkurser som fastställs av Europeiska centralbanken under månaden före den 1 oktober det år som stödet beviljas. Medlemsstater som väljer detta alternativ ska fastställa och offentliggöra den genomsnittliga kursen före den 1 december detta år.

4. När det gäller EGFJ ska medlemsstater som inte har antagit euron tillämpa samma växelkurs i sina utgiftsdeklarationer som den de använder för att göra utbetalningar till stödmottagarna, eller för att ta emot inkomster i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

5. För att specificera den avgörande händelse som avses i punkt 2, eller för att fastställa den av särskilda skäl som har

samband med marknadsordningen eller med beloppet i fråga, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 med föreskrifter om dessa avgörande händelser och den växelkurs som ska användas. Den särskilda avgörande händelsen ska fastställas i enlighet med följande kriterier:

a) Faktisk tillämpning snarast möjligt av variationerna i växelkursen.

b) Likartade avgörande händelser för likartad verksamhet inom marknadsordningen.

c) Inbördes sammanhang mellan avgörande händelser för olika priser och belopp inom marknadsordningen.

d) Praktisk och effektiv kontroll av tillämpningen av lämpliga växelkurser.

6. För att förhindra att medlemsstater som inte har antagit euron tillämpar olika växelkurser i sin bokföring, både i samband med bokföring i annan valuta än euro av inkomster och stöd som utbetalats till stödmottagare, och i samband med de utgiftsdeklarationer som upprättas av de utbetalande organen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att fastställa föreskrifter för vilken växelkurs som ska användas vid deklaration av utgifter och bokföring av transaktioner för offentlig lagring i det utbetalande organets räkenskaper.

Artikel 107

Skyddsåtgärder och undantag

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förhållningssätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den. Sådana åtgärder får, där så krävs, endast avvika från befintliga regler under en tidsperiod som är absolut nödvändig.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna ska genast underrättas om åtgärderna enligt första stycket.

2. Om det finns risk för att exceptionella monetära förhållningssätt avseende en nationell valuta äventyrar tillämpningen av unionsrätten, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 som avviker från detta avsnitt, särskilt i följande fall:

a) Om ett land tillämpar onormala växelförfaranden, såsom flera växelkurser, eller kompensationsavtal.

b) Om ett lands valuta inte noteras på de officiella valutamarknaderna eller om utvecklingen för dessa valutor kan leda till snedvridding av handeln.

Artikel 108

Användning av euro bland medlemsstater utanför eurosamarbetet

1. Om en medlemsstat som inte använder euron beslutar sig för att betala utgiften som uppstår till följd av sektorslagstiftningen inom jordbruket i euro i stället för i den nationella valutan, ska medlemsstaten vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att användningen av euro inte ger en systematisk fördel jämfört med användning av den nationella valutan.

2. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen innan de planerade åtgärderna träder i kraft. Åtgärderna får ej börja gälla förrän kommissionen lämnat sitt samtycke.

KAPITEL III

Rapport och utvärdering

Artikel 109

Ekonomisk årsrapport

Kommissionen ska senast den sista september varje år utarbeta en ekonomisk rapport över förvaltningen av fonderna för det föregående budgetåret som den ska lägga fram för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 110

Övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken

1. En gemensam ram för övervakning och utvärdering ska upprättas, med vars hjälp man kan mäta hur den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar och i synnerhet

- a) de direktstöd som föreskrivs i förordning (EU) nr 1307/2013,
- b) de marknadsåtgärder som föreskrivs i förordning (EU) nr 1308/2013,
- c) de åtgärder för landsbygdsutveckling som föreskrivs i förordning (EU) nr 1305/2013, och
- d) bestämmelserna i denna förordning.

Kommissionen ska övervaka dessa politiska åtgärder utifrån medlemsstaternas rapportering i enlighet med bestämmelserna i de förordningar som avses i första stycket. Kommissionen ska upprätta en flerårig utvärderingsplan som inbegriper regelbundna utvärderingar av särskilda instrument som ska genomföras på kommissionens ansvar.

För att säkerställa att funktionsmätningen blir effektiv ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 rörande denna rams innehåll och uppbyggnad.

2. Resultatet av de åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i punkt 1 ska mätas i förhållande till följande mål:

- a) Hållbar livsmedelsproduktion, med fokus på jordbruksinkomster, jordbrukets produktivitet och prisstabilitet.

- b) Hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder, med fokus på utsläpp av växthusgaser, biologisk mångfald, mark och vatten.

- c) Balanserad territoriell utveckling, med fokus på sysselsättningen på landsbygden, tillväxt och fattigdom i landsbygdsområden.

Kommissionen ska, genom genomförandeakter, fastställa den uppsättning indikatorer som är specifika för de mål som avses i första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

Indikatorerna ska kopplas till politikens struktur och mål och göra det möjligt att utvärdera politikens utveckling, effektivitet och ändamålsenlighet i förhållande till målen.

- 3. Ramen för övervakning och utvärdering ska återspegla den gemensamma jordbrukspolitiken på följande sätt:

- a) När det gäller de direktstöd som föreskrivs i förordning (EU) nr 1307/2013, de marknadsåtgärder som föreskrivs i förordning (EU) nr 1308/2013 och bestämmelserna i denna förordning, ska kommissionen övervaka dessa instrument utifrån medlemsstaternas rapportering i enlighet med bestämmelserna i dessa förordningar. Kommissionen ska upprätta en flerårig utvärderingsplan med regelbundna utvärderingar av särskilda instrument som ska genomföras på kommissionens ansvar. Utvärderingarna ska genomföras vid lämpliga tidpunkter och av oberoende utvärderare.
- b) Övervakningen och utvärderingen av politiska interventioner för landsbygdsutveckling kommer att göras i enlighet med artiklarna 67–79 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Kommissionen ska säkerställa att den kombinerade effekten av alla instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i punkt 1 kommer att mätas och bedömas i förhållande till de gemensamma mål som avses i punkt 2. Den gemensamma jordbrukspolitiken resultat när det gäller att uppnå dess gemensamma mål ska mätas och bedömas på grundval av gemensamma effektindikatorer och de bakomliggande särskilda målen på grundval av resultatindikatorer. Kommissionen ska, på grundval av uppgifter från utvärderingar av den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet utvärderingar av landsbygdsutvecklingsprogram, och andra relevanta informationskällor utarbeta rapporter om mätning och bedömning av det samlade resultatet av alla instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

- 4. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med all den information som behövs för att de aktuella åtgärderna ska kunna övervakas och utvärderas. Sådan information ska i möjligaste mån grundas på etablerade informationskällor, t.ex. informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter och Eurostat.

Kommissionen ska ta hänsyn till uppgiftsbehovet och synergieffekterna mellan potentiella uppgiftskällor, i synnerhet deras användning för statistiska ändamål, när så är lämpligt.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om de uppgifter som ska överlämnas av medlemsstaterna, med beaktande av behovet av att undvika onödiga administrativa bördor, och om uppgiftsbehoven och synergieffekterna av potentiella uppgiftsskällor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

5. Kommissionen ska lägga fram en första rapport om genomförandet av denna artikel, inbegripet de första resultaten av effekterna av den gemensamma jordbrukspolitiken, för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2018. En andra rapport som innehåller en bedömning av resultatet av den gemensamma jordbrukspolitiken ska läggas fram senast den 31 december 2021.

KAPITEL IV

Öppenhet

Artikel 111

Offentliggörande av stödmottagare

1. Medlemsstaterna ska varje år i efterhand offentliggöra information om mottagarna av stöd från fonderna. I den information som offentliggörs ska följande ingå:

- Stödmottagarnas namn enligt följande, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 112 första stycket i denna förordning:
 - Stödmottagarens förmann och efternamn, om stödmottagaren är en fysisk person.
 - Stödmottagarens fullständiga registrerade firmanamn, om stödmottagaren är en juridisk person som rättsligt sett är en fristående juridisk person enligt lagstiftningen i den berörda medlemsstaten.
 - Den stödmottagande organisationens registrerade eller på annat sätt officiellt erkända namn, om stödmottagaren är en sammanslutning utan egen rättskapacitet.
- Namn på den kommun där stödmottagaren är bosatt eller har registrerat sin verksamhet och, om möjligt, postnummer för kommunen eller den del av postnumret som identifierar kommunen.
- Stödbelopp som var och en av stödmottagarna erhållit under det aktuella räkenskapsåret för var och en av de åtgärder som finansierats via fonderna.
- Beskrivning av de åtgärder som finansieras via fonderna och för vilka stöd beviljats enligt led c.

Den information som avses i första stycket ska offentliggöras på en webbplats per medlemsstat. Den ska hållas tillgänglig under två år från den dag då den först offentliggörs.

2. När det gäller de stöd för åtgärder som finansieras via Ejflu enligt punkt 1 första stycket led c ska de belopp som

offentliggörs omfatta hela stödbeloppet, dvs. både stödet från unionen och det nationella stödet.

Artikel 112

Tröskelvärde

Medlemsstater ska inte offentliggöra stödmottagarens namn i enlighet med artikel 111.1 a i denna förordning i följande situationer:

- I fall där medlemsstater upprättar den stödordning för småbrukare som föreskrivs i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, om det stödbelopp som en stödmottagare erhåller under ett år är lika med eller mindre än det belopp som medlemsstaten fastställer i enlighet med artikel 63.1 andra stycket eller artikel 63.2 andra stycket i den förordningen.
- I fall där medlemsstater inte upprättar den stödordning för småbrukare som föreskrivs i avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013, om det stödbelopp som en stödmottagare erhåller under ett år är lika med eller mindre än 1 250 EUR.

När led a i första stycket tillämpas ska de belopp som medlemsstaterna fastställer enligt artikel 63 i förordning (EU) nr 1307/2013 och som anmäls till kommissionen i enlighet med den förordningen offentliggöras av kommissionen i enlighet med de regler som antas enligt artikel 114.

Vid tillämpning av första stycket i denna artikel ska medlemsstaten offentliggöra den information som avses i leden b, c och d i artikel 111.1 första stycket och stödmottagaren ska identifieras genom en kod. Medlemsstaterna ska besluta om hur koden ska utformas.

Artikel 113

Information om stödmottagarna

Medlemsstaterna ska informera stödmottagarna om att uppgifter om dem kommer att offentliggöras i enlighet med artikel 111 och att informationen kan komma att behandlas av unionens och medlemsstaternas utrednings- och revisionsorgan i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen.

I enlighet med direktiv 95/46/EG ska stödmottagarna underrättas om sin rätt till skydd av personuppgifter och om de förfaranden som gäller för utövat av rättigheterna.

Artikel 114

Kommissionens befogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om:

- Hur informationen ska offentliggöras, även vad gäller presentationen av de enskilda åtgärderna, och tidsplanen för offentliggörandet i enlighet med artiklarna 111 och 112.
- Enhetlig tillämpning av artikel 113.

c) Samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 116.3.

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 115

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med det datum då denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska, genom tyst medgivande, förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 och 120 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet inom en period på två månader från delgivningsdagen har invänt mot den delegerade akten eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 116

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för jordbruksförfarandena. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Vid tillämpning av artiklarna 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 och 104, avseende frågor rörande direktstöd, landsbygdsutveckling och/eller den samlade marknadsordningen ska kommissionen biträdas av kommittén för jordbruksförfarandena, kommittén för direktstöd, kommittén för landsbygdsutveckling och/eller kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket som inrättas genom den här förordningen, förordning (EU) nr 1307/2013, förordning (EU) nr 1305/2013 respektive förordning (EU) nr 1308/2013. Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande när det gäller de akter som avses i artikel 8, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 117

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter i syfte att uppfylla sina respektive skyldigheter avseende förvaltning, kontroll, revision, övervakning och utvärdering enligt denna förordning, särskilt de skyldigheter som anges i avdelning II kapitel II, avdelning III, avdelning IV kapitel III och IV, avdelningarna V och VI och avdelning VII kapitel III, samt för statistiska ändamål, och ska inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt avdelning VII kapitel III samt för statistiska ändamål ska uppgifterna avidentifieras och enbart behandlas i sammanställd form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med bestämmelserna i direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minsta bevarandeperioder som fastställs i tillämplig nationell rätt och unionsrätt.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i dataskyddsbestämmelserna i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

5. Denna artikel ska omfattas av artiklarna 111–114.

Artikel 118

Genomförandenivå

Medlemsstaterna ska ansvara för genomförande av programmen och deras arbetsuppgifter enligt denna förordning på den nivå de anser lämpligt, i enlighet med deras respektive institutionella, rättsliga och finansiella ramar och med iakttagande av denna förordning och övriga relevanta unionsbestämmelser.

Artikel 119

Upphävande

1. Förordningarna (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ska upphöra att gälla.

Artikel 31 i förordning (EG) nr 1290/2005 och de relevanta genomförandebestämmelserna ska dock fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2014.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

Artikel 120

Övergångsåtgärder

För att säkerställa en smidig övergång från de arrangemang som fastställs i de upphävda förordningar som avses i artikel 118 till de som fastställs i denna förordning, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 avseende de fall där avvikelser från och tillägg till reglerna i denna förordning får tillämpas.

Artikel 121

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

2. Följande bestämmelser ska dock tillämpas enligt följande:

a) Artiklarna 7, 8, 16, 25, 26 och 43 från och med den 16 oktober 2013.

b) Artiklarna 18 och 40 vad gäller utgifter som betalats från och med den 16 oktober 2013.

c) Artikel 52 från och med den 1 januari 2015.

På rådets vägnar

V. JUKNA

Ordförande

BILAGA I

INFORMATION INOM OMRÅDET FÖR BEGRÄNSNING AV OCH ANPASSNING TILL KLIMATFÖRÄNDRINGAR, BIOLOGISK MÅNGFALD OCH VATTENSKYDD SOM FASTSTÄLLS I ARTIKEL 12.3 D

Begränsning av och anpassning till klimatförändringarna:

- Information om vilken inverkan klimatförändringar kan ha för de relevanta regionerna i framtiden, om utsläpp av växthusgaser från de relevanta brukningsmetoderna och om jordbrukssektorns bidrag till begränsning av klimatförändringarna genom bättre odlings- och trädjordbruksmetoder och genom utveckling av projekt om förnybar energi på jordbruk och energieffektivitetsförbättringar på jordbruk.
- Information som hjälper jordbrukarna att planera hur de på bästa sätt kan investera i "klimatsäkring" av sina jordbruksystem, och särskilt information om vilka unionsfonder som kan användas för detta, och framför allt information om anpassning av jordbruksmark till klimatmässiga fluktuationer och förändringar på lång sikt samt information om hur man kan införa praktiska jordbruksmetoder för att öka jordbrukssystemens förmåga att klara av översvämningar och torka samt information för att förbättra och optimera markens kolnivåer.

Biologisk mångfald:

- Information om det positiva sambandet mellan biologisk mångfald och jordbruksekosystemens motståndskraft, och spridningen av risker, liksom kopplingen mellan monokulturer och risken för missväxt/skador på gröda på grund av skadeinsekter och extrema väderhändelser.
- Information om hur man bäst förhindrar spridningen av invasiva främmande arter och varför detta är viktigt för att ekosystemen ska fungera effektivt och kunna stå emot klimatförändringar, inklusive information om tillgång till finansiering för utrottningsprogram när ytterligare kostnader tillkommer.

Vattenskydd:

- Information om hållbara bevattningsanläggningar med låga volymer och om hur man kan optimera regnbaserade system för att främja en effektiv vattenanvändning.
- Information om hur vattenförbrukningen inom jordbruket kan minskas, bland annat genom val av grödor, om hur mängden humus i jordmånen kan ökas för att förbättra vattenhållningen och om hur behovet av bevattning kan minskas.

Allmänt

- Utbyte av bästa praxis, utbildning och kapacitetuppbyggnad (tillämpligt på klimatförändringar, biologisk mångfald och vattenskydd såsom anges ovan i denna bilaga).

BILAGA II

REGLER OM TVÅRVILLKOR I ENLIGHET MED ARTIKEL 93

SMR: Föreskrivna verksamhetskrav

GAEC: Normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

Område	Huvudämne	Krav och normer		
Miljö, klimatförändring, god jordbrukshävd	Vatten	SMR 1	Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1)	Artiklarna 4 och 5
		GAEC 1	Upprättande av buffertrensor längs vattendrag (1)	
		GAEC 2	Förenlighet med tillståndsförfarandena i de fall bevattningsvatten kräver tillstånd	
		GAEC 3	Skydd av grundvattnet mot förorening: förbud mot direkt utsläpp i grundvattnet och åtgärder för att förebygga indirekt förorening av grundvattnet genom utsläpp i mark och filtrering genom markytan av farliga ämnen som förtecknas i bilagan till direktiv 80/68/EEG i dess gällande lydelse den sista giltighetsdagen, i den mån det rör jordbruksverksamhet	
	Jordmån och kollager	GAEC 4	Minimikrav för marktäckning	
		GAEC 5	Minimikrav för markanvändning som avspeglar lokala förhållanden för att begränsa erosion	
		GAEC 6	Bibehållande av markens innehåll av organiskt material genom lämpliga metoder, inklusive förbud mot bränning av stubbåkrar, utom i händelse av växtskyddsskäl (2)	
	Biologisk mångfald	SMR 2	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7)	Artikel 3.1, artikel 3.2 b, artikel 4.1, 4.2 och 4.4.
		SMR 3	Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6.1 och 6.2.
	Lägsta hävdnivå för landskap	GAEC 7	Bibehållande av landskapselement, i lämpliga fall även häckar, dammar, diken, träd på rad, i grupp eller isolerade träd, åkerkanter och terrasser och även ett förbud mot att klippa häckar och träd under fåglarnas häcknings- och uppfödningstid samt, som ett alternativ, åtgärder för att undvika invasiva växtarter	
Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd	Säkra livsmedel	SMR 4	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)	Artiklarna 14 och 15, artikel 17.1 (3) och artiklarna 18, 19 och 20

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/603

Område	Huvudämne	Krav och normer		
		SMR 5	Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3)	Artikel 3 a, b, d och e samt artiklarna 4, 5 och 7
	Identifiering och registrering av djur	SMR 6	Rådets direktiv 2008/71/EG av den 15 juli 2008 om identifikation och registrering av djur (EUT L 213, 8.8.2005, s. 31)	Artiklarna 3, 4 och 5
		SMR 7	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1)	Artiklarna 4 och 7
		SMR 8	Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8)	Artiklarna 3, 4 och 5
	Djur-sjukdomar	SMR 9	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1)	Artiklarna 7, 11, 12, 13 och 15
	Växtskyddsmedel	SMR 10	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1)	Artikel 55 första och andra meningen
Djurskydd	Djurskydd	SMR 11	Rådets direktiv 2008/119/EG av den 18 december 2008 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EUT L 10, 15.1.2009, s. 7)	Artiklarna 4 och 5
		SMR 12	Rådets direktiv 2008/120/EG av den 18 december 2008 om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning (EUT L 47, 18.2.2009, s. 5)	Artiklarna 3 och 4
		SMR 13	Rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur (EGT L 221, 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

(⁴) Buffertområden för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden måste både inom och utanför sådana sårbara zoner som anges i artikel 3.2 i direktiv 91/676/EEG åtminstone uppfylla de krav som avser spridning av gödselmedel på mark i närheten av vattendrag, vilka finns i punkt A4 i bilaga II till direktiv 91/676/EEG, vilket ska tillämpas i enlighet med medlemsstaternas handlingsprogram, upprättade i enlighet med artikel 5.4 i direktiv 91/676/EEG.

(⁵) Kravet kan begränsas till ett allmänt förbud mot bränning av stubbåkrar, men en medlemsstat kan besluta att fastställa ytterligare krav. Genomfört särskilt genom

- artikel 14 i förordning (EG) nr 470/2009 och bilagan till förordning (EG) nr 37/2010,
- förordning (EG) nr 852/2004: artikel 4.1 och bilaga I del A (II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6, III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c)),
- förordning (EG) nr 853/2004: artikel 3.1 och bilaga III avsnitt IX kapitel 1 (I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii)), c; I-3, I-4, I-5, II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1 (a, d), 2, 4 (a, b)), bilaga III avsnitt X kapitel 1.1,
- förordning (EG) nr 183/2005: artikel 5.1 och bilaga I del A (I-4 e, g, II-2 a, b, e), artikel 5.5 och bilaga III (1, 2), artikel 5.6, och
- förordning (EG) nr 396/2005: artikel 18.

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

1. Förordning (EEG) nr 352/78

Förordning (EEG) Nr 352/78	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 43.1 e
Artikel 2	Artikel 43.2
Artikel 3	Artikel 46.1
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—

2. Förordning (EG) nr 2799/98

Förordning (EG) nr 2799/98	Denna förordning
Artikel 1	—
Artikel 2	Artiklarna 105.2 och 106
Artikel 3	Artikel 106
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 107
Artikel 8	Artikel 108
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—

3. Förordning (EG) nr 814/2000

Förordning (EG) nr 814/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 45.1
Artikel 2	Artikel 45.2
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 45.5
Artikel 9	—
Artikel 10	Artiklarna 45.4 och 116
Artikel 11	—

20.12.2013

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 347/605

4. Förordning (EG) nr 1290/2005

Förordning (EG) nr 1290/2005	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 102
Artikel 9	Artikel 58
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 40
Artikel 17	Artikel 41.1
Artikel 17a	Artikel 41.2
Artikel 18	Artikel 24
Artikel 19	Artikel 27
Artikel 20	Artikel 28
Artikel 21	Artikel 29
Artikel 22	Artikel 32
Artikel 23	Artikel 33
Artikel 24	Artikel 34
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 36
Artikel 27	Artikel 41.1
Artikel 27a	Artikel 41.2
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 38
Artikel 30	Artikel 51
Artikel 31	Artikel 52
Artikel 32	Artiklarna 54 och 55
Artikel 33	Artiklarna 54 och 56
Artikel 34	Artikel 43

Förordning (EG) nr 1290/2005	Denna förordning
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 48
Artikel 37	Artikel 47
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 116
Artikel 42	—
Artikel 43	Artikel 109
Artikel 44	Artikel 103
Artikel 44a	Artikel 113.1
Artikel 45	Artiklarna 105.1, 106.3 och 106.4
Artikel 46	—
Artikel 47	Artikel 119
Artikel 48	Artikel 120
Artikel 49	Artikel 121
5. Förordning (EG) nr 485/2008	
Förordning (EG) nr 485/2008	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 79
Artikel 2	Artikel 80
Artikel 3	Artikel 81
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 82.1, 82.2 och 82.3
Artikel 6	Artikel 82.4
Artikel 7	Artikel 83
Artikel 8	Artikel 103.2
Artikel 9	Artikel 86
Artikel 10	Artikel 84
Artikel 11	Artikel 85
Artikel 12	Artikel 106.3
Artikel 13	
Artikel 14	
Artikel 15	Artikel 8
Artikel 16	
Artikel 17	

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet om tvärvillkor

Rådet och Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka medlemsstaternas införlivande och genomförande av direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel och att i förekommande fall, när dessa direktiv har genomförts i samtliga medlemsstater och de förpliktelser som är direkt tillämpliga på jordbrukare har fastställts, lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordningen i syfte att ta med relevanta delar av dessa direktiv i systemet för tvärvillkor.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 251/2014

av den 26 februari 2014

om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 43.2 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EEG) nr 1601/91⁽³⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 122/94⁽⁴⁾ har skapat en fungerande reglering för aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (nedan kallade *aromatiserade vinprodukter*). Med tanke på den tekniska utvecklingen, marknadsutvecklingen och nya tendenser i efterfrågan är det dock nödvändigt att uppdatera reglerna om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, vissa aromatiserade vinprodukter, med beaktande av traditionella produktionsmetoder.
- (2) Det krävs ytterligare ändringar till följd av Lissabonsfördragets ikraftträdande för att anpassa de befogenheter som tilldelats kommissionen enligt förordning (EEG) nr 1601/91 till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (EUF-fördraget). Med tanke på dessa ändringars omfattning bör förordning

(EEG) nr 1601/91 upphävas och ersätts med den här förordningen. Genom förordning (EG) nr 122/94 infördes sådana regler om aromämnen och tillsättning av alkohol som är tillämpliga på vissa aromatiserade vinprodukter; och för att öka tydligheten bör de reglerna införlivas i den här förordningen.

- (3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011⁽⁵⁾ gäller för presentation och märkning av aromatiserade vinprodukter, om inte annat föreskrivs i den här förordningen.
- (4) Aromatiserade vinprodukter är viktiga för konsumenterna, producenterna och jordbrukssektorn i unionen. Syftet med bestämmelserna om aromatiserade vinprodukter bör vara att få ett konsumentskydd på hög nivå, att förhindra vilseledande förfaranden samt att uppnå en marknad som kännetecknas av öppenhet och sund konkurrens. Bestämmelserna kommer därigenom att trygga det goda rykte som unionens aromatiserade vinprodukter har fått på den inre marknaden och på världsmarknaden genom att också i fortsättningen ta hänsyn till traditionella framställningsmetoder och tillgodose det ökade behovet av konsumentskydd och konsumentinformation. Tekniska innovationer bör också beaktas för de produkter där de leder till högre kvalitet utan att det påverkar de berörda aromatiserade vinprodukternas traditionella karaktär.
- (5) Framställningen av aromatiserade vinprodukter erbjuder en viktig avsättningsmöjlighet för unionens jordbrukssektor, vilket också bör framhåvas i regelverket.
- (6) För att tillgodose konsumenternas intressen bör denna förordning gälla för alla aromatiserade vinprodukter som släpps ut på marknaden i unionen, vare sig de framställs i medlemsstaterna eller i tredjeländer. För att bevara och förbättra det goda ryktet för unionens aromatiserade vinprodukter på världsmarknaden bör reglerna i denna förordning också tillämpas på aromatiserade vinprodukter som framställs i unionen men som är avsedda för export.

⁽¹⁾ EUT C 43, 15.2.2012, s. 67.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 januari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 februari 2014.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (EGT L 149, 14.6.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 122/94 av den 25 januari 1994 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 1601/91 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (EGT L 21, 26.1.1994, s. 7).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (7) För att säkerställa tydlighet och insyn i unionsrätten om aromatiserade vinprodukter är det nödvändigt att klart definiera vilka produkter som omfattas av den rätten och vilka krav som ska gälla för produktion, beskrivning, presentation och märkning av aromatiserade vinprodukter samt, i synnerhet, försäljningsbeteckningar. Särskilda regler om frivilligt angivande av härkomst som kompletterar dem som fastställs i förordning (EU) nr 1169/2011 bör också fastställas. Fastställandet av sådana regler innebär att hela produktionskedjan är reglerad och att konsumenterna skyddas och får tillgång till vederbörlig information.
- (8) Definitionerna av aromatiserade vinprodukter bör också i fortsättningen ta hänsyn till traditionella kvalitetsmetoder men bör uppdateras och förbättras med tanke på den tekniska utvecklingen.
- (9) Aromatiserade vinprodukter bör framställas i enlighet med vissa regler och begränsningar som garanterar att konsumenternas förväntningar på kvalitet och produktionsmetoder uppfylls. För att följa de internationella standarderna på området bör produktionsmetoder fastställas, och kommissionen bör i samband med detta normalt sett beakta de standarder som rekommenderats och offentliggjorts av Internationella vinorganisationen (OIV).
- (10) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 ⁽²⁾ bör tillämpas på aromatiserade vinprodukter.
- (11) För att tillgodose konsumenternas förväntningar och stämna överens med traditionella kvalitetsmetoder bör den etanol som används vid framställning av aromatiserade vinprodukter uteslutande vara av jordbruksursprung. Detta kommer också att ge avsättningsmöjligheter för jordbrukets basprodukter.
- (12) Med tanke på betydelsen av och komplexiteten hos sektorn för aromatiserade vinprodukter är det lämpligt att fastställa särskilda regler om beskrivning och presentation av aromatiserade vinprodukter som kompletterar de bestämmelser om märkning som fastställs i förordning (EU) nr 1169/2011. De särskilda reglerna bör också förhindra missbruk av försäljningsbeteckningar för aromatiserade vinprodukter när det gäller produkter som inte uppfyller kraven i den här förordningen.
- (13) I avsikt att underlätta för konsumenterna bör det vara möjligt att komplettera försäljningsbeteckningen som föreskrivs i den här förordningen med den vedertagna beteckningen på produkten i den mening som avses i förordning (EU) nr 1169/2011.
- (14) Rådets förordning (EG) nr 834/2007 ⁽³⁾ tillämpas bland annat på bearbetade jordbruksprodukter avsedda som livsmedel, vilket också innefattar aromatiserade vinprodukter. Följaktligen får aromatiserade vinprodukter som uppfyller kraven i den förordningen och de rättsakter som antagits med stöd av den släppas ut på marknaden såsom ekologiska aromatiserade vinprodukter.
- (15) Med tillämpning av en kvalitetspolicy och för att möjliggöra en hög kvalitet på aromatiserade vinprodukter med en geografisk beteckning, bör medlemsstaterna ha möjlighet att införa regler som är strängare än dem i den här förordningen i fråga om produktion, beskrivning, presentation och märkning av aromatiserade vinprodukter med en geografisk beteckning som framställs på deras eget territorium, i den mån som sådana regler står i överensstämmelse med unionsrätten.
- (16) Med tanke på att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽⁵⁾, och bestämmelserna om geografiska beteckningar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽⁶⁾ inte gäller aromatiserade vinprodukter bör särskilda regler fastställas för skydd av geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter. Geografiska beteckningar bör användas för att visa att aromatiserade vinprodukter har sitt ursprung i ett visst land, eller en viss region eller plats i ett land, i de fall en viss kvalitet, ett visst anseende eller en viss annan egenskap hos den aromatiserade vinprodukten i huvudsak kan tillskrivas dess geografiska ursprung och sådana geografiska beteckningar bör registreras av kommissionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillätsers (EUT L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 av den 16 december 2008 om aromer och vissa livsmedels ingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, förordningarna (EG) nr 2232/96 och (EG) nr 110/2008 samt direktiv 2000/13/EG (EUT L 354, 31.12.2008, s. 34).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EGT L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (17) Det bör i den här förordningen fastställas ett förfarande för registrering, efterlevnad, ändring och eventuell avregistrering av tredjeländers och unionens geografiska beteckningar.
- (18) Medlemsstaternas myndigheter bör ha ansvaret för att den här förordningen följs och det bör säkerställas att kommissionen kan övervaka och kontrollera efterlevnaden.
- (19) I syfte att lägga till eller ändra icke-väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av produktionsprocesser för framställande av aromatiserade vinprodukter, kriterier för avgränsning av geografiska områden och regler, restriktioner och undantag i samband med produktion i sådana områden, villkor för när en produkt-specifikation får innehålla ytterligare krav, fastställandet i vilka fall en enskild producent får ansöka om skydd av en geografisk beteckning och begränsningarna för vilken typ av sökande som får ansöka om sådant skydd, fastställandet av villkoren som ska uppfyllas vid en ansökan om skydd för en geografisk beteckning, kommissionens granskning, invändningsförfarandet, och förfaranden för ändring och avregistrering av geografiska beteckningar, fastställandet av villkoren för gränsöverskridande ansökningar, fastställandet av datumet för inlämning av en ansökan eller en begäran, datumet från och med vilken skyddet och ändring av skyddet ska gälla, fastställandet av villkoren i samband med ändringar av produktspecifikationerna, inbegripet villkoren för när en ändring ska anses vara en mindre ändring, och villkoren för ansökningar om, och godkännande av, ändringar som inte medför några ändringar av det sammanfattande dokumentet, begränsningarna för det skyddade namnet, vilken typ av uppgifter som ska lämnas vid utbytet av information mellan medlemsstaterna och kommissionen, hur meddelandena ska anmälas, reglerna om åtkomsträtt till uppgifter eller informationssystem som görs tillgängliga och tillvägagångssätten för offentliggörande av uppgifterna. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd, under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (20) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning i fråga om analysmetoder som ska användas för att bestämma sammansättningen av aromatiserade vinprodukter, beslut om att bevilja skydd av geografiska beteckningar och om att avslå ansökningar om sådant skydd, beslut om att dra in skyddet för geografiska beteckningar och för befintliga geografiska beteckningar, godkännande av ansökan om ändringar som innebär mindre ändringar av produktspecifikationerna, den information som produktspecifikationen ska innehålla för geografiska beteckningar, metoderna för offentliggörande av beslut om skydd eller avslag för geografiska beteckningar, regler i samband med inlämnandet av gränsöverskridande ansökningar, kontroller som medlemsstaterna ska utföra, förfarandet, även i fråga om vilka ansökningar som kan tas upp till prövning, för granskningen av ansökningar om skydd eller för godkännande av en ändring av en geografisk beteckning, och när det gäller förfarandet, även huruvida en ansökan kan tas upp till prövning, för begäran om invändningar, avregistrering eller omvandling, inlämnande av uppgifter om befintliga skyddade geografiska beteckningar, regler om de administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna ska utföra och regler om tillhandahållande av de uppgifter som krävs för tillämpningen av bestämmelserna om utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna och kommissionen, regler om förfaranden för tillhandahållande av de uppgifter som ska underrättas om, innehåll, form, tidpunkt, frekvens och tidsfrister för anmälningarna och förfaranden för hur uppgifter och dokument ska överföras till eller göras tillgängliga för medlemsstaterna, behöriga myndigheter i tredjeländer, eller för allmänheten, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (21) Kommissionen bör genom genomförandeakter och, på grund av deras särdrag, utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011 i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra det sammanfattande dokumentet, besluta om en ansökan om skydd av en geografisk beteckning ska avvisas med hänvisning till att den inte kan tas upp till prövning i sak samt fastställa och upprätthålla ett register över geografiska beteckningar som är skyddade enligt den här förordningen, inklusive förtecknande av befintliga geografiska beteckningar i det registret eller avlägsnande av dem från det.
- (22) Övergången från reglerna i förordning (EEG) nr 1601/91 till reglerna i den här förordningen kan orsaka problem som inte tas upp i den här förordningen. Med tanke på detta bör befogenhet att anta de övergångsåtgärder som krävs delegeras till kommissionen.
- (23) För att underlätta en smidig övergång från reglerna i förordning (EEG) nr 1601/91 till reglerna i den här förordningen bör tillräckligt med tid ges och lämpliga förfaranden tillåtas. Under alla förhållanden bör det vara tillåtet att saluföra befintliga lager efter det att den här förordningen börjat tillämpas, till dess att de lagren är uttömda.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

20.3.2014

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 84/17

(24) Eftersom målen för denna förordning, nämligen inrättande av regler om definition, beskrivning, presentation och märkning av aromatiserade vinprodukter och regler om skydd av geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare på grund av åtgärdens omfattning och verkningar kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Den här förordningen innehåller regler om definition, beskrivning, presentation och märkning av aromatiserade vinprodukter samt om skydd av geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter.
2. Förordning (EU) nr 1169/2011 ska tillämpas på presentation och märkning av aromatiserade vinprodukter, om inte annat föreskrivs i den här förordningen.
3. Den här förordningen ska tillämpas på alla aromatiserade vinprodukter som släpps ut på marknaden i unionen, oavsett om de framställs i medlemsstaterna eller i tredjeländer, liksom på aromatiserade vinprodukter som framställs i unionen för export.

Artikel 2

Definitioner

I den här förordningen gäller följande definitioner:

1. *försäljningsbeteckning*: namnet på någon av de aromatiserade vinprodukter som föreskrivs i denna förordning.
2. *beskrivning*: en förteckning över de specifika egenskaperna hos en aromatiserad vinprodukt.
3. *geografisk beteckning*: en beteckning med vars hjälp det identifieras att en aromatiserad vinprodukt har sitt ursprung i en region, en särskild plats eller ett land, i de fall en viss kvalitet, ett visst anseende eller en viss annan egenskap hos den aromatiserade vinprodukten i huvudsak kan tillskrivas dess geografiska ursprung.

KAPITEL II

DEFINITION, BESKRIVNING, PRESENTATION OCH MÄRKNING AV AROMATISERADE VINPRODUKTER

Artikel 3

Definitioner och klassificering av aromatiserade vinprodukter

1. *Aromatiserade vinprodukter*: produkter som framställs av produkter från vinsektorn, enligt vad som avses i förordning (EU) nr 1308/2013, som aromatiserats. De klassificeras i följande kategorier:

- a) Aromatiserade viner.
 - b) Aromatiserade vinbaserade drycker.
 - c) Aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter.
2. *Aromatiserat vin*: en dryck
 - a) som framställs från en eller flera av de vinprodukter som definieras i del IV punkt 5 i bilaga II och i punkterna 1 och 3–9 i del II i bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013, utom Retsinavin,
 - b) vars totala volym till minst 75 % utgörs av de vinprodukter som avses i led a,
 - c) till vilken alkohol kan ha tillsatts,
 - d) till vilken färgämnen kan ha tillsatts,
 - e) till vilken druvmust, delvis jäst druvmust eller bägge kan ha tillsatts,
 - f) som kan ha sötats,
 - g) som har en faktisk alkoholhalt på minst 14,5 volymprocent och mindre än 22 volymprocent och en total alkoholhalt på minst 17,5 volymprocent.
 3. *Aromatiserad vinbaserad dryck*: en dryck
 - a) som erhållits från en eller flera av de vinprodukter som definieras i punkterna 1, 2 och 4–9 i del II i bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013, med undantag för viner som framställs med tillsats av alkohol och för Retsinavin,
 - b) vars totala volym till minst 50 % utgörs av de vinprodukter som avses i led a,
 - c) till vilken alkohol inte har tillsatts, utom om annat anges i bilaga II,
 - d) till vilken färgämnen kan ha tillsatts,

- e) till vilken druvmust, delvis jäst druvmust eller bägge kan ha tillsatts,
- f) som kan ha sötats,
- g) som har en faktisk alkoholhalt på minst 4,5 volymprocent och mindre än 14,5 volymprocent.

4. *Aromatiserad drink baserad på vinprodukter*: en dryck

- a) som erhållits från en eller flera av de vinprodukter som definieras i punkterna 1, 2 och 4–11 i del II i bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013, med undantag för viner som framställts med tillsats av alkohol och för Retsinavin,
- b) vars totala volym till minst 50 % utgörs av de vinprodukter som avses i led a,
- c) till vilken ingen alkohol har tillsatts,
- d) till vilken färgämnen kan ha tillsatts,
- e) som kan ha sötats,
- f) som har en faktisk alkoholhalt på mer än 1,2 volymprocent och mindre än 10 volymprocent.

Artikel 4

Produktionsprocesser och analysmetoder för aromatiserade vinprodukter

1. Aromatiserade vinprodukter ska framställas i enlighet med kraven, begränsningarna och beskrivningarna i bilagorna I och II.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 med avseende på att fastställa godkända produktionsprocesser vid framställning av aromatiserade vinprodukter, och därvid ta hänsyn till konsumenternas förväntningar.

När kommissionen fastställer de godkända produktionsprocesser som avses i första stycket ska den ta hänsyn till de produktionsprocesser som rekommenderats och offentliggjorts av OIV.

3. Kommissionen ska vid behov genom genomförandeakter anta analysmetoder som ska användas för att bestämma sammansättningen av aromatiserade vinprodukter. Metoderna ska baseras på relevanta metoder som rekommenderats och offentliggjorts av OIV, utom om en sådan metod skulle vara ineffektiv eller olämplig med tanke på det mål som önskas uppnås. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

I avvaktan på att sådana metoder antas av kommissionen ska de metoder som är tillåtna i den berörda medlemsstaten tillämpas.

4. De oenologiska metoderna och begränsningarna som fastställts i enlighet med artiklarna 74, 75.4 och 80 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska tillämpas på de vinprodukter som används vid framställningen av aromatiserade vinprodukter.

Artikel 5

Försäljningsbeteckningar

1. Försäljningsbeteckningarna som fastställs i bilaga II ska användas för aromatiserade vinprodukter som släpps ut på marknaden i unionen, förutsatt att de uppfyller motsvarande krav i den bilagan. Försäljningsbeteckningarna får kompletteras med en vedertagen beteckning som det definieras i artikel 2.2 o i förordning (EU) nr 1169/2011.

2. Om aromatiserade vinprodukter uppfyller kraven för mer än en försäljningsbeteckning får bara en av dessa användas, om annat inte anges i bilaga II.

3. En alkoholhaltig dryck som inte uppfyller kraven i den här förordningen får inte beskrivas, presenteras eller märkas genom att lägga till ord eller fraser som "liknande", "typ", "stil", "framställd", "smak" eller något annat liknande uttryck till någon av försäljningsbeteckningarna.

4. En försäljningsbeteckning får kompletteras eller ersättas med en av de geografiska beteckningar som skyddas genom den här förordningen.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26 får försäljningsbeteckningarna inte kompletteras med skyddade ursprungs-beteckningar eller skyddade geografiska beteckningar för vinprodukter.

Artikel 6

Ytterligare angivelser som läggs till försäljningsbeteckningar

1. De försäljningsbeteckningar som avses i artikel 5 får också kompletteras med följande angivelser om aromatiserade vinprodukters sockerhalt:

- a) "Extra torr": för produkter med en sockerhalt på mindre än 30 gram per liter och, beträffande kategorin aromatiserade viner genom undantag från artikel 3.2 g, en lägsta total alkoholhalt på 15 volymprocent.
- b) "Torr": för produkter med en sockerhalt på mindre än 50 gram per liter och, beträffande kategorin aromatiserade viner och genom undantag från artikel 3.2 g, en lägsta total alkoholhalt på 16 volymprocent.

20.3.2014

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 84/19

- c) "Halvtorr": för produkter med en sockerhalt på mellan 50 och mindre än 90 gram per liter.
- d) "Halvsöt": för produkter med en sockerhalt på mellan 90 och mindre än 130 gram per liter.
- e) "Söt": för produkter med en sockerhalt på 130 gram per liter eller mer.

Socketalterna i första stycket leden a–e är uttryckta som invertsocker.

Angivelserna "halvsöt" och "söt" får åtföljas av en uppgift om sockerhalten, uttryckt i gram invertsocker per liter.

2. Om en försäljningsbeteckning kompletteras med eller innefattar angivelsen "mousserande" får inte mängden mousserande vin som används vara mindre än 95 %.

3. Försäljningsbeteckningar får också kompletteras med en hänvisning till den viktigaste av de aromer som används.

Artikel 7

Ursprungs­beteckningar

Om ursprunget för en aromatiserad vinprodukt anges ska det motsvara den plats där produkten framställs. Ursprunget ska anges med orden "framställd i (...)" eller med ett likvärdigt uttryck och kompletteras med namnet på medlemsstaten eller tredjelandet i fråga.

Artikel 8

Språk som får användas i presentation och märkning av aromatiserade vinprodukter

1. Försäljningsbeteckningarna som anges med kursiv stil i bilaga II får inte översättas, vare sig på etiketten eller i presentationen av aromatiserade vinprodukter.

Ytterligare angivelser som föreskrivs i den här förordningen ska, i de fall de uttrycks i ord, anges på minst ett av unionens officiella språk.

2. Namnet på en geografisk beteckning som skyddas genom den här förordningen ska anges i märkningen på det eller de språk som beteckningen är registrerad på, även om den geografiska beteckningen ersätter en försäljningsbeteckning i enlighet med artikel 5.4.

Om namnet på en geografisk beteckning som skyddas genom den här förordningen skrivs med icke-latinska bokstäver får det också anges på ett eller flera av unionens officiella språk.

Artikel 9

Strängare regler som antas av medlemsstaterna

Medlemsstaterna får, vid tillämpningen av en kvalitetspolicy för sådana aromatiserade vinprodukter med geografiska beteck-

ningar som är skyddade enligt den här förordningen som framställs på deras eget territorium, eller i samband med fastställandet av nya geografiska beteckningar, anta regler om produktion och beskrivning som är strängare än dem som avses i artikel 4 och i bilagorna I och II, förutsatt att dessa är förenliga med unionsrätten.

KAPITEL III

GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Artikel 10

Innehållet i ansökan om skydd

1. Ansökningar om skyddet av namn som geografisk beteckning ska innehålla teknisk dokumentation med följande:

- Det namn som ska skyddas.
- Sökandens namn och adress.
- Den produktspecifikation som avses i punkt 2.
- Ett dokument som sammanfattar den produktspecifikation som avses i punkt 2.

2. För att kunna omfattas av en geografisk beteckning som är skyddad enligt denna förordning ska en produkt uppfylla motsvarande produktspecifikation, som ska omfatta minst följande:

- Det namn som ska skyddas.
- En beskrivning av produkten, särskilt dess viktigaste analytiska egenskaper samt uppgift om dess organoleptiska egenskaper.
- I förekommande fall de särskilda produktionsprocesser och specifikationer samt relevanta begränsningar som gäller vid framställning av produkten.
- Avgränsningen av det geografiska området i fråga.
- Uppgifter som bekräftar det samband som avses i artikel 2.3.
- Tillämpliga krav som fastställs i unionsrätten eller i nationell rätt eller, om medlemsstaterna så föreskriver, av en organisation som handlägger skyddade geografiska beteckningar, med beaktande av att dessa krav ska vara objektiva, icke diskriminerande och förenliga med unionsrätten.
- En angivelse av den huvudsakliga råvaran för framställning av den aromatiserade vinprodukten.
- Namn och adress för de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen samt deras särskilda uppgifter.

Artikel 11

Ansökan om skydd som rör ett geografiskt område i ett tredjeland

1. I de fall ansökan om skydd avser ett geografiskt område i ett tredjeland ska den, utöver de uppgifter som anges i artikel 10, innehålla uppgifter som styrker att namnet i fråga är skyddat i ursprungslandet.

2. Ansökan om skydd ska sändas till kommissionen antingen direkt av sökanden eller via myndigheterna i det berörda tredjelandet.

3. Ansökan om skydd ska vara avfattad på något av unionens officiella språk eller åtföljas av en styrkt översättning till ett av dessa språk.

Artikel 12

Sökande

1. Alla berörda producentgrupper, eller i undantagsfall en enskild producent, får lämna in en ansökan om skydd av en geografisk beteckning. Andra intresserade parter får delta i ansökan om skydd.

2. Producenter får lämna in en ansökan om skydd endast för aromatiserade vinprodukter som de själva framställer.

3. För namn som betecknar gränsöverskridande geografiska områden får en gemensam ansökan om skydd lämnas in.

Artikel 13

Förberedande nationellt förfarande

1. Ansökningar om skydd av en geografisk beteckning för aromatiserade vinprodukter med ursprung i unionen, ska vara föremål för ett förberedande nationellt förfarande i enlighet med punkterna 2–7 i den här artikeln.

2. Ansökan om skydd ska lämnas in i den medlemsstat där den geografiska beteckningen har sitt ursprung.

3. Medlemsstaten ska granska ansökan om skydd för att avgöra om den uppfyller villkoren i det här kapitlet.

Medlemsstaten ska genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att ansökan om skydd får tillräcklig offentlighet och där det ska föreskrivas en tidsfrist på minst två månader från dagen för offentliggörandet inom vilken alla fysiska eller juridiska personer med ett legitimt intresse som är bosatta eller etablerade i medlemsstaten i fråga kan invända mot det föreslagna skyddet, genom att till medlemsstaten lämna in en motiverad förklaring.

4. Om medlemsstaten anser att den geografiska beteckningen inte uppfyller kraven, eller är oförenlig med unionsrätten i allmänhet, ska den avslå ansökan.

5. Om medlemsstaten anser att kraven är uppfyllda ska den

a) offentliggöra det sammanfattande dokumentet och produktspecifikationen, åtminstone på internet, och

b) till kommissionen översända en ansökan om skydd med följande uppgifter:

i) Sökandens namn och adress.

ii) Den produktspecifikation som avses i artikel 10.2.

iii) Det sammanfattande dokument som avses i artikel 10.1 d.

iv) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den sökande uppfyller de fastställda villkoren.

v) En hänvisning till det offentliggörande som avses i led a.

De uppgifter som avses i första stycket led b ska vara avfattade på något av unionens officiella språk, eller åtföljas av en styrkt översättning till ett av dessa.

6. Medlemsstaterna ska anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa den här artikeln senast den 28 mars 2015.

7. Om en medlemsstat inte har någon nationell lagstiftning om skydd av geografiska beteckningar, får den, dock endast tillfälligt, bevilja skydd på nationell nivå för beteckningen i enlighet med villkoren i det här kapitlet. Sådant skydd ska ha verkan från det datum när ansökan lämnas in till kommissionen och ska upphöra den dag då ett beslut om registrering eller avslag fattas i enlighet med det här kapitlet.

Artikel 14

Kommissionens granskning

1. Kommissionen ska offentliggöra dagen för inlämning av ansökan om skydd.

2. Kommissionen ska granska om de ansökningar om skydd som avses i artikel 13.5 uppfyller villkoren i det här kapitlet.

3. Om kommissionen anser att villkoren i detta kapitel är uppfyllda ska den, genom genomförandeakter som antagits utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 34.2, i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra det sammanfattande dokument som avses i artikel 10.1 d och en hänvisning till det offentliggörande av produktspecifikationen som avses i artikel 13.5 a.

4. Om kommissionen anser att villkoren i detta kapitel inte är uppfyllda ska den genom genomförandeakter fatta beslut om att avslå ansökan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

Artikel 15

Invändningsförfarande

Inom två månader räknat från dagen för det offentliggörande som föreskrivs i artikel 14.3, får alla medlemsstater eller tredjeländer, eller fysiska eller juridiska personer med ett legitimt intresse som är bosatta eller etablerade i en annan medlemsstat än den där skyddet begärs eller i ett tredjeland, invända mot det föreslagna skyddet genom att till kommissionen lämna in en motiverad förklaring med hänvisning till villkoren för rätten till skydd enligt det här kapitlet.

För fysiska eller juridiska personer som är bosatta eller etablerade i ett tredjeland, ska förklaringen lämnas in, antingen direkt eller genom myndigheterna i det berörda tredjelandet, inom den tidsfrist på två månader som fastställs i första stycket.

Artikel 16

Beslut om skydd

På grundval av den information som kommissionen förfogar över efter avslutandet av det invändningsförfarande som avses i artikel 15 ska kommissionen, genom genomförandeakter, antingen bevilja skydd för en geografisk beteckning som uppfyller villkoren i det här kapitlet och som är förenlig med unionsrätten, eller avslå ansökan om villkoren inte är uppfyllda. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

Artikel 17

Homonyma uttryck

1. En beteckning för vilken en ansökan om skydd har lämnats in, och som är helt eller delvis homonym med en beteckning som redan registrerats enligt den här förordningen, ska registreras med beaktande av lokala och traditionella seder och bruk samt risken för förväxlingar.

2. En homonym beteckning som vilsleleder konsumenten att tro att en produkt kommer från ett annat område än den gör får inte registreras, även om beteckningen är korrekt i fråga om det område eller den region eller plats där produkten har sitt verkliga ursprung.

3. En registrerad homonym beteckning får endast användas om det finns en klar åtskillnad i praxis mellan homonymen som registreras senare och den först registrerade beteckningen, med beaktande av att berörda producenter måste behandlas rättvist och att konsumenterna inte får vilsleledas.

Artikel 18

Skäl att avslå en ansökan om skydd

1. Namn som har blivit generiska får inte skyddas som geografiska beteckningar.

I det här kapitlet avses med ett "namn som har blivit generiskt" ett namn på en aromatiserad vinprodukt som visserligen har samband med den plats eller den region där produkten från början framställdes eller släpptes ut på marknaden, men som har blivit det allmänna namnet på en aromatiserad vinprodukt i unionen.

När det ska avgöras om ett namn har blivit generiskt, ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer och särskilt till

- de nuvarande förhållandena i unionen, särskilt i de områden där produkten konsumeras,
- den tillämpliga unionsrätten eller nationella rätten.

2. Ett namn får inte skyddas som geografisk beteckning om detta, med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé, skulle kunna vilsleleda konsumenterna om den aromatiserade vinproduktens rätta identitet.

Artikel 19

Förhållande till varumärken

1. När en geografisk beteckning skyddas enligt den här förordningen ska en ansökan om registrering av ett varumärke vars användning omfattas av artikel 20.2, och som avser en aromatiserad vinprodukt, avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om skydd av den geografiska beteckningen lämnats in till kommissionen och den geografiska beteckningen därefter skyddas.

En varumärkesregistrering som har gjorts i strid med vad som sägs i första stycket ska förklaras ogiltig.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.2 får ett varumärke vars användning omfattas av artikel 20.2 fortsätta att användas eller förnyas trots skyddet av den geografiska beteckningen, om det har lämnats in en ansökan för varumärket i fråga eller om det har registrerats eller, i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen, förvärvats genom användning inom unionen före den dag då ansökan om skydd av den geografiska beteckningen lämnades in till kommissionen, såvida det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG⁽¹⁾ eller rådets förordning (EG) nr 207/2009⁽²⁾.

I sådana fall får den geografiska beteckningen användas parallellt med varumärket i fråga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 24.3.2009, s. 1).

Artikel 20

Skydd

1. Geografiska beteckningar som skyddas enligt denna förordning får användas av alla aktörer som saluför aromatiserade vinprodukter vilka har framställts i enlighet med motsvarande produktspecifikationer.

2. Geografiska beteckningar som skyddas enligt denna förordning och aromatiserade vinprodukter som använder de skyddade beteckningarna i enlighet med produktspecifikationerna ska skyddas mot följande:

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av en skyddad beteckning

i) för jämförbara produkter som inte uppfyller kraven i produktspecifikationen för den skyddade beteckningen, eller

ii) om ett sådant bruk innebär att det anseende som är kopplat till den geografiska beteckningen utnyttjas.

b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller den skyddade beteckningen har översatts, transkriberats eller translittererats eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation", "smak", "liknande" eller dylikt.

c) Varje annan osann eller vilseladande uppgift om härkomst, ursprung, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, i reklammaterial eller handlingar som gäller den berörda vinprodukten, liksom förpackning av produkten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens ursprung.

d) Varje annan praxis som kan vilsledda konsumenterna om produktens verkliga ursprung.

3. Geografiska beteckningar som skyddas enligt denna förordning får inte bli generiska i unionen i den mening som avses i artikel 18.1.

4. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga administrativa och juridiska åtgärder för att förebygga eller stoppa sådan olaglig användning av geografiska beteckningar som skyddas enligt denna förordning som anges i punkt 2.

Artikel 21

Register

Kommissionen ska, genom genomförandeakter som antagits utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 34.2, upprätta och administrera ett elektroniskt register över geogra-

fiska beteckningar som skyddas enligt denna förordning för aromatiserade vinprodukter som ska vara tillgängligt för allmänheten.

Geografiska beteckningar som gäller sådana produkter från tredjeländer som skyddas i unionen enligt ett internationellt avtal i vilket unionen är avtalslutande part, får föras in i det register som avses i första stycket som geografiska beteckningar som skyddas enligt denna förordning.

Artikel 22

Utseende av behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse den eller de behöriga myndigheter som ska ansvara för kontrollerna när det gäller de skyldigheter som fastställs i detta kapitel i enlighet med kriterierna i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004⁽¹⁾.

2. Medlemsstaterna ska se till att alla aktörer som följer detta kapitel har rätt att omfattas av ett system med kontroller.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om den eller de behöriga myndigheter som avses i punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra deras namn och adresser och regelbundet uppdatera dessa uppgifter.

Artikel 23

Kontroll av att produktspecifikationerna följs

1. När det gäller geografiska beteckningar som skyddas enligt denna förordning som avser ett geografiskt område i unionen ska kontroll av att produktspecifikationerna följs vid framställningen och under eller efter tappningen av de aromatiserade vinprodukterna utföras varje år av

a) den eller de behöriga myndigheter som avses i artikel 22, eller

b) ett eller flera kontrollorgan som ansvarar för kontrollen enligt artikel 2 andra stycket punkt 5 i förordning (EG) nr 882/2004 och som utför produktcertifieringar i enlighet med kraven i artikel 5 i den förordningen.

Kostnaderna för sådana kontroller ska bäras av de aktörer som omfattas av kontrollerna.

2. När det gäller geografiska beteckningar som skyddas enligt denna förordning som avser ett geografiskt område i ett tredjeland ska kontroll av att produktspecifikationerna följs vid framställningen och under eller efter tappningen av de aromatiserade vinprodukterna utföras varje år av

a) en eller flera offentliga myndigheter som utsetts av tredjelandet, eller

b) ett eller flera certifieringsorgan.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

3. Organen som avses i punkterna 1 b och 2 b ska iakttä och vara ackrediterade i enlighet med standard ISO/IEC 17065:2012 (Bedömning av överensstämmelse – Krav på organ som certifierar produkter, processer och tjänster).

4. När den eller de myndigheter som avses i punkterna 1 a och 2 a kontrollerar att produktspecifikationerna följs, ska de lämna tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet samt förfoga över den kvalificerade personal och de resurser som behövs för uppgifternas genomförande.

Artikel 24

Ändringar av produktspecifikationer

1. En sökande som uppfyller villkoren i artikel 12 får ansöka om en ändring av produktspecifikationen för en geografisk beteckning som skyddas enligt denna förordning, särskilt för att ta hänsyn till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen eller för att göra en ny avgränsning av det geografiska område som avses i artikel 10.2 d. I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs, med motiveringar.

2. Om den föreslagna ändringen medför en eller flera ändringar i det sammanfattande dokument som avses i artikel 10.1 d ska artiklarna 13–16 gälla i tillämpliga delar för ändringsansökan. Om den föreslagna ändringen är av liten omfattning ska dock kommissionen genom genomförandeakter fatta beslut om godkännande av ansökan utan att följa förfarandet i artikel 14.2 och artikel 15 och ska, om ansökan godkänns, offentliggöra uppgifterna enligt artikel 14.3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

Artikel 25

Avregistrering

Kommissionen får, på eget initiativ eller på motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeländ eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse, genom genomförandeakter, fatta beslut om att dra in skyddet för en geografisk beteckning om villkoren i motsvarande produktspecifikation inte längre är uppfyllda. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

Artiklarna 13–16 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 26

Befintliga geografiska beteckningar

1. Geografiska beteckningar för aromatiserade vinprodukter som förtecknas i bilaga II till förordning (EEG) nr 1601/91 och alla geografiska beteckningar som lämnats in till en medlemsstat och godkänts av medlemsstaten före den 27 mars 2014 ska automatiskt skyddas som geografiska beteckningar enligt den här förordningen. Kommissionen ska, genom genomförandeak-

ter som antagits utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 34.2 i den här förordningen, föra in dem i det register som anges i artikel 21 i den här förordningen.

2. Medlemsstaterna ska för de befintliga geografiska beteckningar som avses i punkt 1 skicka in följande till kommissionen:

- a) Den tekniska dokumentation som föreskrivs i artikel 10.1.
- b) De nationella besluten om godkännande.

3. Befintliga geografiska beteckningar som avses i punkt 1 ska förlora sitt skydd enligt den här förordningen om inte de uppgifter som avses i punkt 2 lämnas in senast den 28 mars 2017. Kommissionen ska genom genomförandeakter, som antagits utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 34.2, vidta motsvarande formella åtgärd genom att stryka sådana beteckningar ur det register som föreskrivs i artikel 21.

4. Artikel 25 ska inte tillämpas på sådana befintliga geografiska beteckningar som avses i punkt 1 i denna artikel.

Kommissionen får, på eget initiativ och genom genomförandeakter, till och med den 28 mars 2018 besluta att dra in skyddet för de geografiska beteckningar som avses i punkt 1 i den här artikeln om de inte uppfyller kraven i artikel 2.3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

Artikel 27

Avgifter

Medlemsstaterna får ta ut en avgift för att täcka sina kostnader, inbegripet de som uppstår vid granskning av ansökningar om skydd, invändningar, ansökningar om ändringar och framställningar om indragning enligt detta kapitel.

Artikel 28

Delegerade befogenheter

1. I syfte att ta hänsyn till de specifika egenskaperna i produktionen i det avgränsade geografiska området ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 med avseende på

- a) kriterier för avgränsningen av det geografiska området, och
- b) regler, restriktioner och undantag rörande produktionen i det avgränsade geografiska området.

2. I syfte att säkerställa produktkvalitet och spårbarhet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att fastställa de villkor på vilka produktspecifikationerna får innehålla ytterligare krav utöver de som avses i artikel 10.2 f.

3. I syfte att säkerställa producenters eller aktörers rättigheter eller legitima intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att

- a) fastställa i vilka fall en enskild producent får ansöka om skydd av en geografisk beteckning,
 - b) fastställa begränsningarna för vilken typ av sökande som får ansöka om skydd av en geografisk beteckning,
 - c) fastställa de villkor som ska uppfyllas vid en ansökan om skydd för en geografisk beteckning, kommissionens granskning, invändningsförfarandet och förfaranden för ändring eller avregistrering av geografiska beteckningar,
 - d) fastställa villkor för gränsöverskridande ansökningar,
 - e) fastställa datumet för inlämning av en ansökan eller en begäran,
 - f) fastställa datumet från och med vilken skyddet ska gälla,
 - g) fastställa de villkor enligt vilka en ändring ska anses vara en mindre ändring i den mening som avses i artikel 24.2,
 - h) fastställa datumet då en ändring ska träda i kraft,
 - i) fastställa villkoren för ansökningar om, och godkännande av, ändringar av produktspecifikationen för en geografisk beteckning som skyddas enligt denna förordning, när dessa ändringar inte medför några ändringar av det sammanfattande dokument som avses i artikel 10.1 d.
4. I syfte att säkerställa ett tillräckligt skydd ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 med avseende på begränsningarna för det skyddade namnet.

Artikel 29

Genomförandebefogenheter

1. Kommissionen får genom genomförandeakter vidta alla nödvändiga åtgärder knutna till det här kapitlet med avseende på
 - a) den information som produktspecifikationen ska innehålla om det samband mellan det geografiska området och slutprodukten, vilket avses i artikel 2.3,
 - b) metoderna för offentliggörande av beslut om skydd eller avslag, som avses i artikel 16,
 - c) inlämnandet av gränsöverskridande ansökningar,

- d) de kontroller som medlemsstaterna ska genomföra, inbegripet tester.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

2. Kommissionen får genom genomförandeakter vidta alla åtgärder som krävs med avseende på det här kapitlet när det gäller förfarandet, även i fråga om vilka ansökningar som kan tas upp till prövning, för granskningen av ansökningar om skydd eller för godkännande av en ändring av en geografisk beteckning, och när det gäller förfarandet, även huruvida en ansökan kan tas upp till prövning, för begäran om invändningar, avregistrering eller omvandling samt inlämnande av uppgifter i samband med befintliga skyddade geografiska beteckningar, särskilt med avseende på

- a) mallar för dokument och överföringsformat,
- b) tidsfrister,
- c) närmare uppgifter om de fakta, bevis och underlag som ska lämnas in som stöd för ansökan eller begäran.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

Artikel 30

Ansökan eller begäran som inte kan tas upp till prövning

Om en ansökan eller begäran som lämnats in i enlighet med det här kapitlet inte kan tas upp till prövning ska kommissionen, genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 34.2, fatta beslut om att avvisa den.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

Kontroll av aromatiserade vinprodukter

1. Medlemsstaterna ska ansvara för kontrollen av aromatiserade vinprodukter. De ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att den här förordningen efterlevs, och de ska särskilt utse den eller de behöriga myndigheter som ska ansvara för kontroller avseende de skyldigheter som fastställs i den här förordningen i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.

2. Kommissionen ska, om så krävs, genom genomförandeakter fastställa regler om de administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna ska utföra för att se till att skyldigheterna enligt den här förordningen fullgörs.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

Artikel 32

Informationsutbyte

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska underrätta varandra om de uppgifter som krävs för att tillämpa den här förordningen och för att uppfylla internationella krav om aromatiserade vinprodukter. Sådana uppgifter får, i förekommande fall, översändas eller göras tillgängliga för behöriga myndigheter i tredjeland och får också offentliggöras.

2. För att göra meddelandena som avses i punkt 1 snabba, effektiva, korrekta och kostnadseffektiva ska kommissionen ges befogenhet att genom delegerade akter enligt artikel 33 fastställa

- a) vilken typ av uppgifter som ska lämnas,
- b) hur meddelandena ska göras,
- c) regler om åtkomsträtt till de uppgifter eller informations-system som görs tillgängliga,
- d) villkor och former för uppgifternas offentliggörande.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta

- a) regler om tillhandahållande av de uppgifter som krävs för tillämpningen av den här artikeln,
- b) förfaranden för hantering av de uppgifter som ska underrättas om samt regler om innehåll, form, tidpunkt, frekvens och tidsfrister för anmälningarna,
- c) förfaranden för hur uppgifter och dokument ska överföras till eller göras tillgängliga för medlemsstaterna, behöriga myndigheter i tredjeländer eller allmänheten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.2.

Artikel 33

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.2, 28, 32.2 och 36.1 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 27 mars 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.2, 28, 32.2 och 36.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av de delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.2, 28, 32.2 och 36.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 34

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för aromatiserade vinprodukter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

När det gäller de genomförandeakter som avses i artikel 4.3 första stycket och artikel 29.1 b, i de fall där kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 35

Upphävande

Förordning (EEG) nr 1601/91 ska upphöra att gälla från och med den 28 mars 2015.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III till den här förordningen.

Artikel 36

Övergångsåtgärder

1. I syfte att underlätta övergången från reglerna i förordning (EEG) nr 1601/91 till reglerna i den här förordningen ska kommissionen ges befogenhet att, vid behov, anta delegerade akter enligt artikel 33 med avseende på antagandet av åtgärder som ändrar eller avviker från den här förordningen, vilka ska förbli i kraft till och med den 28 mars 2018.

2. Aromatiserade vinprodukter som inte uppfyller kraven i den här förordningen men som har framställts före den 27 mars 2014 i enlighet med förordning (EEG) nr 1601/91 får släppas ut på marknaden till dess att lagren är uttömda.

3. Aromatiserade vinprodukter som uppfyller kraven i artiklarna 1–6 och 9 i den här förordningen och som har producerats före den 27 mars 2014 får släppas ut på marknaden tills lagren tar slut, förutsatt att sådana produkter uppfyller förordning (EEG) nr 1601/91 vad gäller alla andra frågor som inte regleras i artiklarna 1–6 och 9 i den här förordningen.

Artikel 37

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 28 mars 2015. Artiklarna 36.1 och 36.3 ska emellertid tillämpas från och med den 27 mars 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 26 februari 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

BILAGA I

TEKNISKA DEFINITIONER, KRAV OCH BEGRÄNSNINGAR

1. Aromatisering

a) Följande produkter får användas för aromatisering av aromatiserade viner:

- i) Naturliga aromämnen och/eller aromberedningar enligt definitionerna i artikel 3.2 c och d i förordning (EG) nr 1334/2008.
- ii) Aromer enligt definitionen i artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 1334/2008, som
 - är identiska med vanillin,
 - luktar och/eller smakar mandel,
 - luktar och/eller smakar aprikos,
 - luktar och/eller smakar ägg.
- iii) Aromatiska örter och/eller kryddor och/eller födoämnen som används som aromer.

b) Följande produkter får användas för aromatisering av aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter:

- i) Aromämnen och/eller aromberedningar enligt definitionerna i artikel 3.2 b och d i förordning (EG) nr 1334/2008.
- ii) Aromatiska örter och/eller kryddor och/eller födoämnen som används som aromer.

Tillsats av sådana ämnen ger den slutliga produkten andra organoleptiska egenskaper än de som vin har.

2. Sötning

Följande produkter får användas för sötning av aromatiserade vinprodukter:

- a) Halv vitt socker, vitt socker, extravitt socker, druvsocker, fruktos, stärkelsesirap, sockerlösning, invertsockerlösning, invertsockersirap, enligt definitionerna i rådets direktiv 2001/111/EG⁽¹⁾.
- b) Druvmust, koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust, enligt definitionerna i punkterna 10, 13 och 14 i del II i bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013.
- c) Karamelliserat socker, dvs. den produkt som erhålls uteslutande genom kontrollerad uppvärmning av sackaros utan baser, mineralsyror eller andra kemiska tillsatser.
- d) Honung, enligt definitionen i rådets direktiv 2001/110/EG⁽²⁾.
- e) Johannesbrödssirap.
- f) Andra naturliga kolhydrater som har en liknande effekt som ovannämnda produkter.

3. Tillsats av alkohol

Vid framställningen av vissa aromatiserade viner och vissa aromatiserade vinbaserade drycker får följande produkter användas:

- a) Jordbruksalkohol, enligt definitionen i punkt 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 110/2008, inklusive av vinodlingsursprung.
- b) Vinalkohol eller alkohol av torkade druvor.
- c) Vindestillat eller destillat av torkade druvor.
- d) Destillat av jordbruksprodukter, enligt definitionen i punkt 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 110/2008.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/111/EG av den 20 december 2001 om vissa former av socker avsedda som livsmedel (EGT L 10, 12.1.2002, s. 53).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung (EGT L 10, 12.1.2002, s. 47).

- e) Vinsprit, enligt definitionen i punkt 4 i bilaga II till förordning (EG) nr 110/2008.
- f) Sprit av druvrester, enligt definitionen i punkt 6 i bilaga II till förordning (EG) nr 110/2008.
- g) Spritdrycker som destillerats från jästa torkade druvor.

Etanol som används för att späda eller lösa färgämnen, aromer eller andra godkända tillsatser som används vid framställning av aromatiserade vinprodukter ska vara jordbruksalkohol och ska användas i så små mängder som möjligt, och detta anses inte utgöra tillsättning av alkohol för framställning av en aromatiserad vinprodukt.

4. Tillsatser och färgämnen

Reglerna om livsmedelstillsatser, inklusive färgämnen, i förordning (EG) nr 1333/2008 är tillämpliga på aromatiserade vinprodukter.

5. Tillsats av vatten

Vid framställning av aromatiserade vinprodukter är det tillåtet att tillsätta vatten förutsatt att det används i den mängd som behövs för att

- bereda smakessenser,
- lösa färgämnen och sötningsmedel,
- anpassa produktens slutliga sammansättning.

Kvaliteten på det vatten som tillsätts måste uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG⁽¹⁾ och rådets direktiv 98/83/EG⁽²⁾, och vattnet bör inte ändra produktens beskaffenhet.

Vattnet får vara destillerat, avjoniserat eller avhärdat.

6. Det är tillåtet att tillsätta koldioxid vid framställning av aromatiserade vinprodukter.

7. Alkoholhalt

"Alkoholhalt i volymprocent" är förhållandet mellan volymen ren alkohol i produkten vid en temperatur om 20 °C och produktens totala volym vid samma temperatur.

"Faktisk alkoholhalt i volymprocent" är antalet volymdelar ren alkohol vid en temperatur om 20 °C som finns i 100 volymdelar av produkten vid samma temperatur.

"Potentiell alkoholhalt i volymprocent" är antalet volymdelar ren alkohol vid en temperatur om 20 °C som kan produceras vid fullständig jäsnings av sockerinnehållet i 100 volymdelar av produkten vid samma temperatur.

"Total alkoholhalt i volymprocent" är summan av den faktiska och den potentiella alkoholhalten i volymprocent.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten (omarbeting) (EUT L 164, 26.6.2009, s. 45).

⁽²⁾ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

BILAGA II

FÖRSÄLJNINGSBETECKNINGAR OCH BESKRIVNINGAR AV AROMATISERADE VINPRODUKTER

A. FÖRSÄLJNINGSBETECKNINGAR OCH BESKRIVNINGAR AV AROMATISERADE VINER

1. Aromatiserat vin:

Produkter som motsvarar definitionen i artikel 3.2.

2. Vinbaserad aperitif:

Aromatiserat vin till vilket alkohol kan ha tillsatts.

Användningen av termen "aperitif" i detta sammanhang påverkar inte möjligheterna att använda den för att definiera produkter som inte omfattas av den här förordningen.

3. Vermouth:

Aromatiserat vin:

— till vilken alkohol har tillsatts, och

— vars karakteristiska smak har erhållits genom tillsättning av lämpliga ämnen från arter av *Artemisia*.

4. Bittert aromatiserat vin:

Aromatiserat vin som har en karakteristisk bitter smak till vilket alkohol har tillsatts.

Försäljningsbeteckningen "bittert aromatiserat vin" åtföljs av namnet på det viktigaste av de ämnen som ger den bittra smaken.

Försäljningsbeteckningen "bittert aromatiserat vin" får kompletteras eller ersättas med följande termer:

— "Quinquainvin", vars viktigaste arom är naturligt kinin.

— *Bitter vino*, vars viktigaste arom är naturlig arom av gentiana och som har färgats med tillåtet gult och/eller rött färgämne. Användningen av ordet "bitter" i detta sammanhang påverkar inte möjligheterna att använda det för att definiera produkter som inte omfattas av den här förordningen.

— *Americano*, vars smak beror på förekomsten av naturliga aromer som erhållits ur malört och gentiana och som har färgats med tillåtet gult och/eller rött färgämne.

5. Äggaromatiserat vin:

Aromatiserat vin:

— till vilken alkohol har tillsatts,

— till vilket äggula av god kvalitet eller extrakt av sådan äggula har tillsatts,

— som har en sockerhalt, uttryckt som invertsocker, på mer än 200 gram, och

— där det vid beredningen av blandningen har använts en äggulehalt på minst 10 gram per liter.

Försäljningsbeteckningen "äggaromatiserat vin" får kompletteras med termen *cremovo* om sådan produkt innehåller minst 80 % vin med den skyddade ursprungsbezeichnung "Marsala".

Försäljningsbeteckningen "äggaromatiserat vin" får kompletteras med termen *cremovo zabaione* om sådan produkt innehåller minst 80 % vin med den skyddade ursprungsbezeichnung "Marsala" och har en äggulehalt på minst 60 gram per liter.

6. Väkevä viiniglögi / Starkvinslöggi:

Aromatiserat vin:

— till vilket alkohol har tillsatts, och

— vars karakteristiska smak har erhållits genom användning av kryddnejlika och/eller kanel.

B. FÖRSÄLJNINGSBETECKNINGAR OCH BESKRIVNINGAR AV AROMATISERADE VINBASERADE DRYCKER

1. Aromatiserad vinbaserad dryck

Produkter som motsvarar definitionen i artikel 3.3.

2. Aromatiserad vinbaserad dryck som tillsatts alkohol

Aromatiserad vinbaserad dryck

- till vilken alkohol har tillsatts,
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 7 volymprocent,
- som har sötats,
- som har framställts av vitt vin,
- till vilken destillat av torkade druvor har tillsatts, och
- som har smaksatts enbart med kardemummaextrakt,

eller

- till vilken alkohol har tillsatts,
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 7 volymprocent,
- som har sötats,
- som har framställts av rött vin, och
- till vilken aromberedningar som erhållits enbart från kryddor, ginseng, nötter, citrusfruktessenser och aromatiska örter har tillsatts.

3. *Sangría / Sangria*

Aromatiserad vinbaserad dryck

- som har framställts av vin,
- som har aromatiserats genom tillsats av naturliga extrakt eller essenser av citrusfrukter, med eller utan fruktsaften av dessa frukter,
- till vilken kryddor kan ha tillsatts,
- till vilken koldioxid kan ha tillsatts,
- till vilken inga färgämnen har tillsatts,
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 4,5 volymprocent och mindre än 12 volymprocent, och
- som kan innehålla fasta partiklar av fruktkött eller skal av citrusfrukter och vars färg ska komma uteslutande från de använda råvarorna.

Sangría eller *Sangria* får användas som försäljningsbeteckning endast om drycken är framställd i Spanien eller Portugal. Då drycken framställs i andra medlemsstater får *Sangría* eller *Sangria* användas endast för att komplettera försäljningsbeteckningen "aromatiserad vinbaserad dryck", förutsatt att termen åtföljs av orden "framställd i ...", följda av namnet på den medlemsstat där drycken framställts eller namnet på ett mer begränsat område.

4. *Clarea*

Aromatiserad vinbaserad dryck som framställts av vitt vin under samma förhållanden som för *Sangría / Sangria*.

Clarea får användas som försäljningsbeteckning endast om drycken är framställd i Spanien. Då drycken framställs i andra medlemsstater får *Clarea* användas endast för att komplettera försäljningsbeteckningen "aromatiserad vinbaserad dryck", förutsatt att termen åtföljs av orden "framställd i ...", följda av namnet på den medlemsstat där drycken framställts eller namnet på ett mer begränsat område.

5. *Zura*

Aromatiserad vinbaserad dryck som framställts genom att brandy eller vinsprit, enligt definitionerna i förordning (EG) nr 110/2008, tillsatts till *Sangría / Sangria* och *Clarea*, eventuellt med tillsats av fruktbitar. Den faktiska alkoholhalten ska vara minst 9 volymprocent och mindre än 14 volymprocent.

6. *Bitter soda*

Aromatiserad vinbaserad dryck

- som framställts av *bitter vino*, som måste utgöra minst 50 volymprocent av den slutliga produkten,
- till vilken koldioxid eller kolsyrat vatten har tillsatts, och
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 8 volymprocent och mindre än 10,5 volymprocent.

Användningen av ordet "bitter" i det här sammanhanget påverkar inte möjligheterna att använda det för att definiera produkter som inte omfattas av den här förordningen.

7. *Kalte Ente*

Aromatiserad vinbaserad dryck

- som framställs genom att blanda vin, pärlande vin eller pärlande vin som tillsatts koldioxid med mousserande vin eller mousserande vin som tillsatts koldioxid,
- till vilken naturliga ämnen från citron eller extrakt av sådana har tillsatts, och
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 7 volymprocent.

Slutprodukten ska innehålla minst 25 volymprocent mousserande vin eller mousserande vin som tillsatts koldioxid.

8. *Glühwein*

Aromatiserad vinbaserad dryck

- som har framställts enbart av rött eller vitt vin,
- som har smaksatts med i huvudsak kanel och/eller kryddnejlika, och
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 7 volymprocent.

Det är förbjudet att tillsätta vatten, med undantag av vatten som tillsätts genom tillämpning av bilaga I.2.

Om produkten har framställts av vitt vin ska försäljningsbeteckningen *Glühwein* kompletteras med ord som anger vitt vin, såsom ordet "vitt".

9. *Viiniglögi / Vinglög / Karštas vynas*

Aromatiserad vinbaserad dryck

- som har framställts enbart av rött eller vitt vin,
- som har smaksatts med i huvudsak kanel och/eller kryddnejlika, och
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 7 volymprocent.

Om produkten har framställts av vitt vin ska försäljningsbeteckningen *Viiniglögi / Vinglög / Karštas vynas* kompletteras med ord som anger vitt vin, såsom ordet "vitt".

10. *Maiwein*

Aromatiserad vinbaserad dryck

- som framställts av vin till vilket plantor eller extrakt av *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.), har tillsatts, så att smaken får sin prägel av *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.), och
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 7 volymprocent.

11. *Maitrank*

Aromatiserad vinbaserad dryck

- som framställts av vin till vilket plantor av *Galium odoratum* (L.) Scop (*Asperula odorata* L.) har lakats ur eller till vilket extrakt av detta har tillsatts, med tillsats av apelsiner och/eller andra frukter, eventuellt i form av fruktsaft, koncentrat eller extrakt, och som innehåller högst 5 % socker, och
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 7 volymprocent.

12. *Pélin*

Aromatiserad vinbaserad dryck

- som framställts av rött eller vitt vin och en särskild örtblandning,
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 8,5 volymprocent, och
- som har en sockerhalt, uttryckt som invertsocker, på 45–50 gram per liter, och en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 3 gram per liter.

13. *Aromatizovaný dezert*

Aromatiserad vinbaserad dryck

- som framställts av vitt eller rött vin, socker och en blandning av efterrättskryddor,
- som har en faktisk alkoholhalt på minst 9 volymprocent och mindre än 12 volymprocent, och
- som har en sockerhalt, uttryckt som invertsocker, på 90–130 gram per liter, och en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 2,5 gram per liter.

Aromatizovaný dezert får användas som försäljningsbeteckning endast om drycken är framställd i Tjeckien. Då produkten framställs i andra medlemsstater får *Aromatizovaný dezert* användas endast för att komplettera försäljningsbeteckningen "aromatiserad vinbaserad dryck", förutsatt att termen åtföljs av orden "framställd i ...", följda av namnet på den medlemsstat där drycken framställts eller namnet på ett mer begränsat område.

C. FÖRSÄLJNINGSBETECKNINGAR OCH BESKRIVNINGAR AV AROMATISERADE DRINKAR BASERADE PÅ VINPRODUKTER

1. Aromatiserad drink baserad på vinprodukter

En produkt som motsvarar definitionen i artikel 3.4.

Användningen av termen "drink" i detta sammanhang påverkar inte möjligheterna att använda den för att definiera produkter som inte omfattas av den här förordningen.

2. Vinbaserad drink

Aromatiserad drink baserad på vinprodukter

- i vilken andelen koncentrerad druvmust inte överstiger 10 % av slutproduktens totala volym,
- som har en faktisk alkoholhalt på mindre än 7 volymprocent, och
- vars sockerhalt, uttryckt som invertsocker, är mindre än 80 gram per liter.

3. Pärlande aromatiserad druvbaserad drink

Aromatiserad drink baserad på vinprodukter

- som framställts uteslutande av druvmust,
- som har en faktisk alkoholhalt på mindre än 4 volymprocent, och
- som innehåller koldioxid som erhållits uteslutande genom jäsnings av de använda produkterna.

4. Mousseerande vindrink

Aromatiserad drink baserad på vinprodukter, blandad med mousseerande vin.

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 1601/91	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1–2.4	Artikel 3 och bilaga II
Artikel 2.5	Artikel 6.1
Artikel 2.6	Artikel 6.2
Artikel 2.7	—
Artikel 3	Artikel 4.1 och bilaga I
Artikel 4.1–4.3	Artikel 4.1 och bilaga I
Artikel 4.4	Artikel 4.3
Artikel 5	Artikel 4.2
Artikel 6.1	Artikel 5.1 och 5.2
Artikel 6.2 a	Artikel 5.4
Artikel 6.2 b	Artikel 20.1
Artikel 6.3	Artikel 5.5
Artikel 6.4	Artikel 9
Artikel 7.1 och 7.3	—
Artikel 7.2	Artikel 5.3
Artikel 8.1	—
Artikel 8.2	Artikel 5.1 och 5.2
Artikel 8.3	Artikel 6.3
—	Artikel 7
Artikel 8.4 första och andra styckena	—
Artikel 8.4 tredje stycket	Bilaga 1.3 andra stycket
Artikel 8.4a	—
Artikel 8.5–8.8	Artikel 8
Artikel 8.9	—
Artikel 9.1–9.3	Artikel 31
Artikel 9.4	Artikel 32
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 10a	Artiklarna 2.3, och 10–30

Förordning (EEG) nr 1601/91	Den här förordningen
Artikel 11	Artikel 1.3
Artiklarna 12–15	Artiklarna 33 och 34
—	Artikel 35
Artikel 16	Artikel 36
Artikel 17	Artikel 37
Bilaga I	Bilaga 1.3 a
Bilaga II	—

Departementsserien 2015

Kronologisk förteckning

1. Galdenärens möjligheter att överklaga utmätningsbeslut. Ju.
2. Värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument. Fi.
3. Trossamfundens sociala insatser. En preliminär undersökning. S.
4. Brottmålsprocessen – en konsekvensanalys. Ju.
5. Uppbörd av böter. Ju.
6. En jämnare och mer aktuell utveckling av inkomstpensionerna. S.
7. Rätten till försvarare, m.m. Ju.
8. Ytterligare en månad inom föräldrapenningen reserveras för vardera föräldern. S.
9. Ett reformerat bilstöd. S.
10. Återlämnande av olagligt utförda kulturföremål. Ku.
11. Res lätt med biljett. N.
12. Missbruk av svenska pass. Omfattning och åtgärdsförslag. Ju.
13. Ändringar i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. N.

Departementsserien 2015

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

Finansdepartementet

Värdepapperscentraler och kontoföring av
finansiella instrument. [2]

Justitiedepartementet

Gäldenärens möjligheter
att överklaga utmättningsbeslut. [1]

Brottmålsprocessen – en konsekvens-
analys. [4]

Uppbörd av böter. [5]

Rätten till försvarare, m.m. [7]

Missbruk av svenska pass.
Omfattning och åtgärdsförslag. [12]

Kulturdepartementet

Återlämnande av olagligt utförda
kulturföremål. [10]

Näringsdepartementet

Res lätt med biljett. [11]

Ändringar i lagen om kontroll av skyddade
beteckningar på jordbruksprodukter
och livsmedel. [13]

Socialdepartementet

Trossamfundens sociala insatser.

En preliminär undersökning. [3]

En jämnare och mer aktuell utveckling av
inkomstpensionerna. [6]

Ytterligare en månad inom
föräldrapenningen reserveras
för vardera föräldern. [8]

Ett reformerat bilstöd. [9]

